

هیتنج

ژان پول سارتهر

هیلنج

وهرگیپرانی

ئهسکه ندهر مه حموود کانی تووهیی

خانه‌ی موکریانی بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

● هیلنج (رؤمان)

● نویسنی: ژان پول سارتهر

● وه‌رگپراپی: نه‌سکه‌نده‌ر مه‌جموود کانی تووه‌یی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گوژان جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: رییمان

● نرخ: ۴۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۳

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: موکریانی (هه‌ولیر)

● له به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۴) ی له سالی ۲۰۱۳ بی‌دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۷۱۳)

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

سوپاس نامه:

زۆر سوپاسی مامۆستا (قادر عهزیز) و (عوسمان مهحموده دریش) دهکهه که بهردهوام پیشتیوانم بوون له کارهکاندا. (وههگیپ)

روونکردنه و هیهك له سهر (هیلنج)^۱

به ركول:

ئو كورپوژيگه يه ي كه به تا واته و هيه بېته پالنه وانی مشتته كو له، ده ریا سالار، یان گه پرۆكى بوشاييگه رى، بابته و واقيعى هه لده بژيرت. ئه گه ر نووسه ر بابته و خدایى هه لده بژيرت، له به ر ئه و هيه كه ئه م دوو قه له مروه ده كاته هاوشيوه^۲.

ده كرى سارتر به دوایين نووسه رى پيش شه ر و يه كه مین نووسه رى دواى شه رى فه رهنسا بناسريت. ده توانريت به نووسه ريك له قه له م بدرت كه زياتر به هوى رومانى هیلنج وه له سالانى به ره به رى ۱۹۳۹ دا دره وشاوه^۳، شه ر ريبازى نووسينى لى پساند و له پاش پرگار بوونى فه رهنسا، سه رله نووى ده ستى كرده وه به نووسين. ئه مه بچوونى كى دژوار نييه: به ر له ۱۹۳۹، ژماره يه كى تاراده يه ك كه مى خه لك قه درى سارتره ريان ده زانى، له دواى شه ر، ئه و نه ته نيا به هوى نووسينى شانۆه كارىگه ريه كى به ر بلاوى به جيه يشت، به لكوو باو بوونى خي راي ((مؤده)) ي ئه گزيستان سياليسى لى له سالانى دواى شه ردا، روخساري كى كو مه لايه تى به رجه سته ي لى نه خشانند. به لام ئه گه ر سه رى ريبازى نووسه رايه تى سارتره ر بكه ين، بى ئه وه ي به بى ويستى خو مان وايدابندين كه شه ر دا برانينكى له ره وتى په روه رده بوونيدا بيكه يننا، هه ر

۱- ئه م روونکردنه وه يه، به شى يه كه مى ره خنه يه كه به ناوى سارتر: هیلنج و ميشه كان (نوسراوى كيت گور) ماموستاى زانكوى ئوكسفورد، كه وه كوو ناميلكه يه كه له زنجيره ي ((كو مه له تويزينه ويه كه له سهر نه ده بياتى فه رهنسا)) (Stuaies in French Literature) دا بلاو كراوه ته وه، نيشانه كانى كتيب ناسينه وه كه ي به م

شيرويه يه: Ld navsee andles movches London: Warda tnoid keith Gore sarter

(Publisners) Ltd, 1974) هيوادارم كه ئه م روونکردنه وه يه يارمه تى زياترى خوينه ر بدات بو تينگه يشتن له هیلنج.

شايانى وه بره ينانه وه يه: له په راويزه كاندا له و شوينه ي كه هاوشيوه ي فه رهنسايى يان ئينگليزى ده سته واژه كان هاتوه، بيژه وه دره وه كه وانه فه رهنساييه و بيژه ي ئيوكه وانه كه ش ئينگليزيه. ئه گه ر هاوشيوه يه كه ته نيا و به بى كه وانه بيت، فه رهنسى بوونى به F، ئينگليزى بوونى به هيماي E ديارى كراوه. (وه رگير)

۲- روونکردنه وه ي ژان پؤل سارتر له باره ي وشه كانه وه، رۆژنامه ي لۆموند (شه مه ۱۸ ي نيشانى ۱۹۶۴).

۳- سالى دروستبوونى شه رى دووه مى جيهانى.

زۆر زوو بهو دهره نجامه دهگهين كه بهراستی بهردهوامییه کی ناشکرا له کاره کهیدا ههیه. ئەم واتایه کاتیک پروون دهبیتهوه که بهردهوامی داهینانهکانی سارتر له بهرچاو بگرین: **هیلنج** له ۱۹۳۸دا، **دیوار** له ۱۹۳۹، **بابهتی خهیاڵی** و یه که مین شانۆی به ناوی **باریونا** له ۱۹۴۰دا و **میشهکان** و **ههبوون** و **نهبوون** - که له ماوهی چهند سالدا ههر له بهر ههگی داهیناندا بوو - له ۱۹۴۳دا (شتی تریش). بهم شیوهیه سارتر لهم پرووهوه دوایین نووسهری بهر له شهر و یه که مین نووسهری دوای شهره که به ههلبهستنی پردیک بهسهر که لیینی سالانی ۱۹۳۹-۱۹۴۵دا به مراد دهگات.

ههلبهستنی پردی لهم شیوهیه پیوستی به بهردهوامبوون و ههروهها گونجاوییه له گهڵ پینگی گۆران بهسهرهاتوودا - ههر لهم پرووهشوهه پینکه وههینانی **هیلنج** و **میشهکان** له توێژینهوهیه کی تاقانه و بایه خداردا شیای سهرنجه. سارتر له سالانی بهر له شهردا له پرووی فیرکاری و پیشهوه فهیله سووف بوو، زۆر هۆگری لایه نه کۆمه لایه تیهکان نه بوو. "سیاسه تپهریز بووم و خۆم له هه موو جووره دهرههستیهک لادهدا." (...)' ته نانهت سالی مهترسیداری ۴-۱۹۳۳ش^۲، ههر ئه و کاتهی که ئه و له بهرلین دهژیا، قه ناعهتی پینه هینا که به سیاسه تهوه پابه ند بیّت. **هیلنج** گپزانه وهی ئه و پینگیه یه له و پرووهوه که خه سه له تی فه لسه فی و تاکه که سی هه یه: به و واتایه که ته زموونی ئانتوان پروو کانت^۳ بانسروشتی (میتافیزیکی) یه و سه روکاری له گه ل هه بوونی تاکه که سی ئه ودا هه یه. ئه و ئاسوده ییه ی که ئه و به دوایدا ده گه ری له ریگای پرو به پرو بوونه وه له گه ل پرو ودا وه کان و له گه ل مرۆفی تر ده ست نادا، به لکوو به یارمه تی خو لقا ندنی هونه ری له خه لوه تی ته نیاییدا به دی دیت - بو نمونه نووسینی رۆمانیک ده توانی وه ها پیوستبوونیک به هه بوونی وی به خشی که له بارودۆخ و هه لومه رچی دیکه دا نییه تی. له **میشهکان**دا، ئۆریست^۴ ئاگاداری مه سه له ی هاوشیوه بوونه، به لام ئه و ریگچاره ی که ئه و ده ی دۆزیته وه جیاوازییه کی ئاشکرای له گه ل ریگه چاره ی ویسترای

۱- وتاری ((پۆل نيزان)) له بهرگی چوار کۆمه له وتاری سارتر به ناوی پینگیهکان.

۲- کاتی هاتنه سه ر ده سه لاتتی هیتلهر و حیزبی نازی. (وه رگپێ)

۳- که سایه تی یه که می رۆمانی هیلنج که پرو ودا وه کان له زمانی نه وه ده گپزدرینه وه. (وه رگپێ)

Oreste - ۴: پاله وانی شانۆی میشهکان. (وه رگپێ)

پروكانتندا ھەيە، لەبەر ئەو ھەي چاوی ھيواي بېرپوھتە كار كردن لە نېئو كۆمەلەي مەرۆفە كاندا و بە شېوازېكى دەزانېت كە ئەو لە پېنويست بوونی خۆي دلنیا دەكات.

بەردەوام بوونی لە نووسیننېكە ھە بۆ نووسیننېكى تر لە وېكچوونی دلەپراوكەي نېئو نووسراوھە كانپرا ديارە و ئەم دلەپراوكانەش بە نۆرەي خۆيان كۆمەلە ئەندېشەيەك دووبارە دەكەنەوھە كە لە نووسراوھە فەلسەفییە پروتەكانی سالانی بەر لە شەر و ھەر ھەھا لە ھەبوون و نەبووندا، سالی ۱۹۴۳ دەرپرەپراوھە. جياوازی تارا دەيەك ليرەوھە سەرچاوە دەگریت كە لە كاتتېكدا لە پۆماندا، لەسەر شېوازی دەفتەري بېرەوھەيە تايبەتییەكان، ئەگەري ئەوھە ھەيە كە لە ئەزموونی زۆرینەي كەسي بە لادانی ھەموو شتتېكي ديكە سوود وەر بگيریت، ئەو نەريتە شانۆییە كە سارتر كاری تیدا دەكات لە خۆگري ئەوھەيە كە مەرۆف ((لەكاتی كار كردندا)) لە جیھانی مەرۆفگەلی تردا نیشان بدات. ئەم جياوازییە ھەر ھەھا سەبارەت بە سارتر دەرهنجامی كاملبوونی ئەوھە لە گۆشە نیگایەكي كەسي و چاوكێپرانېكدا بۆ جیھان، بەرەو ئەو گۆشە نیگایە كە بە واتابوونی ھەبوونی تاك تەنیا بریتییە لە ھەبوونی و ھەھا جیھاننېك كە مەرۆفگەلی ديكە لەخۆ دەگریت و تېیدا، دەيی كاری كاریگەر لە ھاوبەشی لەگەڵ ئەواندا ئەنجام بدریت. بە و تەيەكي تر، كاتتېك كە پېكەوھە سەیری ھېلنچ و مېشەكان دەكەين، خالتيكي پېكەوھە گرێدراو لە پەرور دەكردنی سارتردا دەردەخات (...).

ئێستا دەچینە سەر باسی بەستیننی بەدیهینەري ھېلنچ.

* * *

ئەم زەمىنەيە پېوھندییەكي تووندو تۆلتي ھەيە لەگەڵ بیروراکانی سارتردا سەبارەت بە بابەتی خەيالی. ئەلبەتە خودی ھېلنچ بریتییە لە پۆمانتېكي بەرھەمھێندراوی خەيال، بەلام ئەوھەي جیي سەرئجە ئەوھەيە كە ئەو دوو داھینانە فەلسەفییەي كە سارتر لە كاتی كار كردن لەسەر پۆمانەكەي ھینایەدي ناویان خەيال (بلاوكراوھەتەوھە لە ۱۹۳۶د) و بابەتی خەيالیي (بلاوكراوھەتەوھە لە سالی ۱۹۴۰د)یە. ھەر ھەھا ژياننامە خو نووسەكەي، وشەكان، نەك ھەر ھەمان گرینگى وشەكان لە ژيانی سارتردا بۆ ئیمە ئاشكرا دەكات، بەلكوو ھەر ھەھا باس لە پېوھندییەك دەكات كە لە زەينی ویدا لە نېئو ئەو وشانە و جیھانی خەيالییدا ھەيە كە وروژاندوویەتی بۆ كارەكە. مەبەستمان لە دەستەواژەي ((جیھانی

خەياللى)) پروون دەكەينەو، ئەگەرچى تەنيا بەھۆى ئەوھى كە سارتر لە بابەتى خەياللىدا ئەم (ياسا گەورەھىەى خەيال) دەرەدەپرۆت كە ((جىھانى خەياللى ھەبوونى نىيە)) (ل ۲۱۵)

ئەو لە پروونكردنەوھى مەبەستەكەيدا دەلۆت كە جىھان برىتییە لە گشتییەكى ئۆرگانىك كە تىپىدا ھەر شتیک شۆینى تايبەتى خۆى ھەيە و بەستراوہتەوہ بە ھەموو شتەكانى ترەوہ، بەلام جىھانى خەياللى، جىھانى شتى ناراستەقىنەھىە كە بوونى خۆيان قەرزدارى ئەو كەسەن كە دەيانھىنئیتە خەيالئوزو-لەم پرووہو، ئىمكانى ئەوہ نىيە كە ئەوان لە شۆینئىكى تايبەت بن، لەبەر ئەوھى كە ئەو خەياللىھى كە بوونيان قەرزدارىيەتى مادى نىيە و تاكە پىوہندىيەك كە دەتوانن ھەيانبىت لەگەل ئەو خەياللەدايە كە پىوہىوہ سەرمەدى و ھەمىشەيىن(ل ۱۷۰).

سارتر بە ھىچ جۆرىك نكۆلى لە شتى ناراستەقىنە ناكات: ((شتى ناراستەقىنە، ھاوشىوہى بابەتئىكى ناچالاک بوونى ھەيە، بەلام بوونى نكۆلى لى ناكۆت)) (ل ۱۸۰) وادەرناكۆى لەبەر ئەوھى شتى ناراستەقىنە بوونيان ھەيە، كەواتە ھەبوونيان لەلاى ئىمە بە ھەمان شىوہى شتى راستەقىنەھىە، شتى راستەقىنە كۆمەللە شتئىكن كە دەكەونە نىو دەرک و تىگەيشتنى ئىمەوہ (ئىمە مئىز دەيىنبن) ئەمە لە كاتئىكدايە كە شتى ناراستەقىنە دەتوانن تەنيا لەبەر ئەو بناغەيە جىگىر بن كە ئىمە دەيناسىن و ئەم گەواھىيەى زىاتر بە راپەرىنى شتى ناراستەقىنە بۆ ئىمە، لە پرووى بى توانايىمان لەسەر دەرک پىكردنى زەمەنى ناراستەقىنە پشتراست دەكرتتەوہ: جىھانى ناراستەقىنە پەيوەندىيەكى شىوہ ئەرك و زەرپوروى ھاوشىوہى جىھانى راستەقىنە نىيە كە ئەزموونى دەكەين. دەرەنجامەكەشى ئەوہ دەبىت كە ئىمە خۆمان لە دۆخئىكى نامۆدا دەيىنئىنەوہ: لەلايەكەوہ، دەتوانن بەبەكاربردنى خەيالمانەوہ شتى ناراستەقىنە بەدەست بىنن و لەلايەكى دىكەشەوہ وای دانئىن كە ئىمە لە جىھانى راستەقىنەدا بوونان ھەيە وشتى ناراستەقىنە لە جىھانى راستەقىنەدا بوونى نىيە. ئەم بەرھەمەى خەيالمان بە ناچارى لە رىشەوہ لە ئىمە جودايە. دەرەنجام: ((جىھانى خەياللى راستەو پاست جىاكراوہيە، من جگە لە بە ناراستەقىنەكردنى خۆم ناتوانم پىيى بگەم)) (ل ۱۷۵).

۱- ژمارەى لاپەرە پەيوەستە بە دەقى سەرەكئىيەوہ. (وەرگىر)

ئەگەر بەھۆیت خۆم دابىنمە خەيالىۋە كە لەسەر يەككە لە لىۋارەكانى ((دوورگەكانى دەرياي باشوور))^۱ لەبەر خۇزەتاۋ پاكشام، دەبى لە پروپىيەكەۋە بىز بىم (بۆ نمۇنە لەم ژوورەۋەدا كە دەكەۋىتتە بەرىتانياۋ لىيەۋە باران دەبىنم كە بە لىشاۋ بە پەنجەرەكەدا دەچۆرپىتتەۋە) ۋ ھەم لىۋارى خەيالى ۋ ھەم ئەۋ (خۇ)يەي كە لەسەرى پاكشاۋ بە دەست بىنم. ھەر ئەمەيە كە ئەگەر كەسك ۋەژوور كەۋىت، دەلى من خۆم ۋا دەنۆيىم كە دەلىي ((چەندەھا فەرسەنگ دوورم.)) گرىنگى ئەم خالە بۆ مەبەستە كانمان زۆرە. سارتر پرونى دەكاتەۋە كە شتىكى خەيالى، ھەرچەندە كە نامادەش بىت، بەلام دىسانەۋە لەبەر دەستمان دوورە- نەدەتوانىن دەستى لى بەدىن ۋ نە گۇران بەسەر دۇخيدا بىنن. ئەگەر بمانەۋىت بۆمباي خەيالى بەسەر تىزىرى خەيالىدا فرى بەدىن، دەبى بۆ ئەم كارە بىننە تىرۆرىستى خەيالى. بەدەستەۋاژەيەكى دىكە، خەلكى راستەقىنە ناتوانن كار لە شتى خەيالى بىكەن. ئەم واتايە مادامەكى كە قسە لەسەر دىيائى ۋ ھەمى تۆيان من رەنگە گرنگىيەكى ئەوتۇي نەبىت، بەلام بەجۆرىكى دىكە خۇي دەنۆيىنى ئەۋ كاتەي كە خەيال بۆ ۋەبەرھىتەنى بەرھەمىكى ھونەرى بەكار بىرپىت. بەم حالەشەۋە، شتى خەيال بەھۆي دەبرپىننەۋە لە قالبى شانۆ، ۋىنە كىشان، سەمفونىا ۋ رۇماندا دەگوزارپىتتەۋە ۋ بە خەلكانى تر رادەگەيەندىت. لە بەشىكدا لەبابەتى خەيالى كە بەتايىبەتى باس لە بەرھەمىكى ھونەرى دەكات (ل ۴۶-۲۳۹)، سارتر ئەم خەيالە دەكاتە خالى مەبەستى خۇي كە ((بەرھەمى ھونەرى كارىكى ناراستەقىنەيە.)) ئەگەر ئىمە دەتوانن بلىين كە ۋىنە شارلى ھەشتەم شتىكە، ئەۋە نابى لەۋ راستىيە غافل بىن كە ئەۋ شتە ھاۋشىۋەي تابلۆي ۋىنە كىشان نىيە كە بە رەنگ داپۇشراۋە چوارچىۋەيان تىگرتسۋە ۋ ئىمە بە دىۋارىيەۋە ھەلدەۋاسىن.

تا ئەۋ كاتەي كە ئىمە سەيرى شتى مادى (تابلۆ، رەنگ ۋ شتى دىكە) دەكەين، ئەۋە شارلى ھەشتەم نابىنن چونكە ئەۋە دوانە ھەر كامىيان دەچنە نىۋە بازنەيەكى ئاگادارىيەۋە. ئەمە لە كاتىكدايە كە شتى مادى لەبەردەستى ئاگادارى راستەقىنە بەخشى ئىمەدايە، ((شارلى ھەشتەم)) دەتوانن تەنيا بە كردارى ئاگادارى خەيال سەيرى بىكەين ۋ ئەمەش پىۋىستى بە لادانى جىھانى مادىيە. پىك ۋەكوۋ ئەۋەي كە تىرۆرىستى خەيالى پىۋىستە تاكوۋو بۆمبىكى

۱- كۆمەلە دوورگەيەك لە باشوورى زەرياي ھىندىدا. (ۋەرگىپ).

خه‌یالی به‌سەر تیزارێکی خه‌یالیدا به‌رداته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ ته‌نیا ئه‌و ناگادارییه‌ی که گوازراوه‌ته‌وه نیو قه‌له‌مه‌روی پوخساره‌ خه‌یالییه‌کان ده‌توانی پوخساری خه‌یالی شارلی هه‌شته‌م ببینی. له‌ ئه‌نجامدا له‌کاتی قسه‌کردن له‌سەر (بابه‌تی راسته‌قینه‌)) و ((بابه‌تی خه‌یالی)) له‌ هونه‌ردا ده‌بی وریابین. به‌گۆته‌ی سارتر، ئه‌و باوه‌رپه‌هه‌له‌یه‌ که‌ وینه‌کیش له‌ سه‌ه‌رتادا بپه‌رۆکه‌یه‌کی له‌سەر شیوه‌ی پوخساریکی خه‌یالی هه‌یه‌ که‌ دواتر له‌سەر تابلۆکه‌ی ده‌یکاته‌ راسته‌قینه‌. په‌نگه‌ راست بیته‌ که‌ وینه‌کیش کاره‌که‌ی به‌ پوخساریکی خه‌یالییه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات که‌ هه‌ول ده‌دات به‌ بۆنه‌ی کیشانه‌وه‌ی وینه‌وه‌، به‌ ئیمه‌ی راگه‌یه‌نیت، به‌لام راست نییه‌ که‌ دیمه‌نی وی بریتی له‌ پوخساری خه‌یالی بۆته‌ راسته‌قینه‌. له‌بهر ئه‌وه‌ی بابه‌تی راسته‌قینه‌ له‌سەر تابلۆکه‌یه‌ و به‌ هه‌مان نه‌ندازه‌ پوخساری خه‌یالی نییه‌ که‌ ئه‌وه‌یه‌تر په‌له‌ ره‌نگه‌کان، شارلی هه‌شته‌م بوو. کاری وینه‌کیش دا‌بینکردنی شتی‌که‌ که‌ سارتر به‌ره‌ژه‌وه‌ندی مادی ((لیکده‌اته‌وه‌و به‌هۆی سه‌یرکردنییه‌وه‌ ده‌توانین ئه‌و پوخساره‌ خه‌یالییه‌ ئه‌زمون بکه‌ین که‌ وینه‌کیش خوازیری راگه‌یاندنیه‌تی بۆ ئیمه‌، به‌لام پوخساری خه‌یالی، هه‌رچه‌نده‌ خاوه‌نی نواندنیشت بیته‌))، به‌لام دیسانه‌وه‌ش له‌سەر حاله‌تی پوخساری خه‌یالی ده‌مینتته‌وه‌. به‌م شیوه‌یه‌ وینه‌کیشی راسته‌قینه‌ ده‌یلوینی که‌ ته‌ماشای ئه‌و شته‌ ناراسته‌قینه‌یه‌ بکه‌ین که‌ هه‌رگیز نه‌مدیتوه‌وه‌ قه‌تیش نابینیم، چونکه‌ ناتوانریت بگوتری که‌ ئه‌وه‌ له‌ نیو وینه‌کیشراوه‌که‌دا، یان به‌راستی له‌ هه‌رجیبه‌کی جیهاندا بوونی هه‌یه‌. که‌واته‌ ئه‌و چیژه‌ی که‌ وه‌ری ده‌گرین ده‌ره‌نجامی سه‌یرکردنی په‌نگی سه‌ر تابلۆکه‌ نییه‌ به‌لکوو له‌ پرۆسه‌یه‌که‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریته‌ که‌ به‌هۆی به‌ریوانی کردنی وینه‌کیشی راسته‌قینه‌ لێی تیده‌گه‌ین. به‌ وته‌یه‌کی تر هونه‌رمه‌ند له‌بهره‌می هونه‌ریدا شتیکی ناراسته‌قینه‌ ده‌خولقینی که‌ له‌سەر شیوه‌ی شتیکی ناراسته‌قینه‌ به‌ ئیمه‌ی راده‌گه‌یه‌نیت. ئه‌وه‌شی که‌ سه‌باره‌ت به‌ وینه‌کیشان راست ده‌ره‌ده‌چیت په‌نگه‌ به‌ شیوازیکی روونتر ده‌راره‌ی پوخساره‌ هونه‌رییه‌کانی دیکه‌ وه‌کوو رۆمان و شیعر و شانۆ راست بیته‌. ئۆلیقیتر تووست^۱ نه‌ که‌سیکی راسته‌قینه‌یه‌ و نه‌ ته‌نیا وشه‌ی چاپکراو که‌ ئه‌گه‌ر نوسخه‌یه‌ک له‌ رۆمانی ئۆلیقیتر تووست بکه‌ینه‌وه‌ ده‌ببینین، ئه‌و که‌سیکی خه‌یالییه‌ که‌ دیکنز به‌ کاره‌ینانی

۱- ناوی پاله‌وانی رۆمانیک به‌م ناوه‌ له‌ نووسینی چارلز دیکنز نووسه‌ری به‌ریتانیایی، ۱۶۱۶-۱۵۶۴. (وه‌رگێر).

نواندنی سەر زاره‌کی پیمان راده‌گه‌یه‌نیټ. به هه‌مان شیوه‌ش، ئە‌کته‌ری سەر ته‌خته‌ی شانۆی هاملیت^۱ نییه، به‌لکوو مرۆ‌قینه‌که که جه‌سته‌ی، ده‌نگی و هاوشیوه‌ی نوین‌دراوی مادی که‌سایه‌تی خه‌یالی و خولقین‌دراوی شکسپه‌ر به‌کارده‌بات. هاملیا له که‌سایه‌تیدا نایه‌ته ئە‌کته‌ری راسته‌قینه. ده‌بیته پیچه‌وانه‌ی، ئە‌کته‌ری ناراسته‌قینه تاکووو که‌سایه‌تیبه‌کی ناراسته‌قینه به ئی‌مه رابگه‌یه‌نیټ: به‌و واتایه‌ی که ئی‌مه کاتیک ده‌ست ده‌که‌ین به (دیتنی) هاملیت که له دیتنی لۆ‌رینس ئۆ‌لیقیتر^۲ بوه‌ستن، ریک هاوشیوه‌ی شه‌وه‌ی که سه‌رنج‌مان ناراسته‌ی رهنگی سەر تابلۆ‌که‌یه ناتوانین شارلی هه‌شتمه‌م بنین.

به‌لام رهنگه‌ دلگیرترین نمونه‌ی ناراسته‌قینه بوونی به‌ره‌می هونه‌ری له مؤسقیادا په‌یدا به‌کین. کاتیک که ده‌چینه کۆ‌نسیرتیک، ده‌چین تاکووو گو‌ی له پارچه مؤسقیایه‌که بۆ نمونه سه‌مفۆنیای حه‌وته‌می به‌ته‌ژفن بگین. ئە‌گه‌ر ئە‌ندامانی ئۆ‌رکیستر هه‌له‌ی ژۆر ئە‌نجام نه‌دات، ئە‌گه‌ر ریبه‌ر نه‌وه‌نده هه‌مجۆ‌لی جه‌سته‌یی خوارو خێچ نه‌کات، هه‌روه‌ها شتی (تر)، هه‌ردووکیان خۆیان له بیرده‌که‌ن و من نه‌ونده ناگام له‌خۆم ده‌بیټ که ده‌لێ‌ی له‌نیۆ خودی سه‌مفۆنیای حه‌وته‌م‌دام، به‌لام له راستیدا چۆن ده‌توانریت وابی؟ پروونه که هه‌یچ پیوه‌ندیه‌کی به ئۆ‌رکیستر و ریبه‌ره‌وه نییه، ئە‌وان جیبه‌جیبکارن و به‌س، ده‌شکرێ که‌سانی تر بکرینه شوینگره‌وه‌یان. هه‌روه‌ها پیوه‌ندی به‌و شه‌پۆله ده‌نگانه‌وه نییه که ئی‌مه ده‌رکیان ده‌که‌ین، چونکه ئە‌مانه دیارده‌ی مادین که له جیهانی راسته‌قینه‌دا بوونیان هه‌یه، ئە‌وانه ئومیدواری مادین که تاقیکردنه‌وه‌ی ئە‌و شته بۆ من ده‌لوینێ که به سه‌مفۆنیای حه‌وته‌م ده‌یناسین. سه‌مفۆنیا له‌سه‌ر نوکی داری ده‌ستی ریبه‌ر، له نیۆ ئامیره‌کانی مؤسقیادا، له‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانی نۆته، یان به‌راستی له هۆ‌لی کۆ‌نسیرتدا نییه و هاوشیوه‌ی وینه‌کیشان یان رۆ‌مان یان شانۆ، ناراسته‌قینه‌یه و ته‌نیا له قه‌له‌مه‌ره‌وی بابته‌ی خه‌یالی‌دا بوونی هه‌یه. ئی‌مه ته‌نیا ئە‌و کاته ده‌توانین له نیۆ خودی سه‌مفۆنیادا ئاماده‌بین که خۆمان بگوازینه‌وه بۆ نیۆ قه‌له‌مه‌ره‌وی بابته‌ی خه‌یالی-له‌وانه‌شه هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه بیټ و بۆ ئاسانکردنی ئە‌و کاره و خۆپاراستن له به‌زاندنی جیهانی راسته‌قینه‌یه که زۆرکه‌س له‌کاتی گو‌یگرتن له مؤسقیقا چاوه‌کانیان ده‌نوقینن. له

۱- پال‌هوانی شانۆیه‌که به‌م ناوه له نووسینی ویلیام شکسپه‌ر. (وه‌رگێ‌ر)

۲- ئە‌کته‌ۆ‌ی به‌ناوبانگی به‌ریتانیایی له دایکبۆ‌ی سالی ۱۹۰۷. (وه‌رگێ‌ر)

تەنجامدا دەتوانىن بلىن كە لەو كاتەدا كە پارچە مۇسقىا لە گوڭگى راستەقىنە بزرە و لەبەردەستدا نىيە، خودى خۆى دەداتە ئىمە. لىرەدا دىسانەوہ ئەو بەرھەمە ھونەرىيەى كە ئىمە ھاوشىوہى بەرھەمى ھونەرى تىپىدەگەين شتىكە لەبەردەست دوورە كە ناكرىت كىردارى ئىمە ھىچ كامىيان كارى تى بكات. ئەو نمونە جوړاوجۆرانەى كە سارتر دەپانھىنئىتەوہ، ھەمويان جەخت لەسەر ئەم واتايە دەكەنەوہ كە بەرھەمى ھونەرى لەسەر شىوہى تايبەتى بوونى ھەيە. ئەوہ بۆ ھونەرمەندە خولقىنەرەكە بوونى ھەيە، ئەوہ ھەرۋەھا بۆ ئەو كەسەى سەيرى وىنە كىشراوہ كە دەكات، رۆمان دەخوئىنئىتەوہ، گوڭى بۆ سەمفونىا دەگرى، ھەرۋەھا ھى تر، بوونى ھەيە، بەلام ئەوہى كە بوونى ھەيە ھەمىشە شتىكى ناپراستەقىنەيە و ئەمەش بە واتاي ئەوہيە كە بەرھەمى ھونەرى ھەر كە خولقىندرا لەبەردەستى ھونەرمەند و گوڭگر و خوئىنەرەكانى دەچىتەدەر و تەنانەت لە نوئىندراوہ مادىيەكەش دەچىتە دەرى و سەربەخۆ دەبىت.

ھونەرمەند و ئاراستەكراوہكان خەلكانى راستەقىنەن و كاريگەريان تەنيا لە جىھانى راستەقىنە دەبىت: سەمفونىاي ھوتەمى بتھۆڭن لە ھەموومان پارىزراوہ. ئەگەر ھەول بەدەم كە پىوہى خەرىكەم، رەنگە لىكدانەوہيەكى خراب لە وىژراوى بتھۆڭن يان رەنگە ((سەمفونىاي يەكەم))ى خۆم بەدەستەوہ بەدەم، بەلام بۆ ئىوہ سەمفونىاي ھوتەمى بتھۆڭن ھەر بەو شتە دەمىنئىتەوہ كە بەردەوام بووہ. تا ئەو جىيەى كە قسە لەسەر نواندى مادىيە، سەربەخۆيى بەرھەمى ھونەرى لىرەوہ سەرچاوہ دەگرى كە ئۆلىڭىر تويست، بۆ نمونە، كىتبەكە لەسەر تاقە نىيە. ئەگەر ھەموو بەرگەكانى كىتبى ئۆلىڭىر تويست لەناو بچواويە، بوونى ئۆلىڭىر تويست ھىچ بۆم كەم نەدەبووہ: لەناوچوونى كىتبە راستەقىنەكان ناتوانىت ھىچ كاريگەرىيەكى ھەبىت بۆ سەر كەسايەتى ناراستەقىنە.

دەرەنجامى ئەم ھەموو دەبىتە ئەوہى كە بەرھەمى ھونەرى لەدەست سنووردارى و گەمارۆ و بارووزخ و ھەلومەرجى جىھانى راستەقىنە رادەكات. ھەر كە ھونەرمەند خولقاندى، بەشىوہيەكى رەھاو بۆ ھەتا ھەتايە، دەبىتە دەست پى نەگەيشتوو و لە گۆران نەھاتوو.

* * *

بەلگەى و ھا دىدىك بۆ بەرھەمى ھونەرى، بۆ خودى سارتر زوو ئاشكرا دەبىت. بەر لەمە، لەمىيانەى دەرپرېنى ئەم خالە كە بى توانايى ئىمە وەكوو خەلكانى راستەقىنە

مادامه‌کی که تنیا سه‌روکاری له‌گه‌ل جیهانی خه‌یاله‌کانه‌وه هه‌یه کاریگه‌ری ناییت بۆ سه‌ر شتی خه‌یالی و گرینگیه‌کی ته‌وتۆ نییه، ته‌وه قسه‌که‌مان له‌سه‌ر سارتر راست ده‌رنه‌ده‌چوو. یه‌کێک له‌باشترین کتێبه‌کانی، وشه‌کان، هاوکارییه‌کی زۆر به‌پروونکردنه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی خۆی ده‌گه‌ینی و نیشان ده‌دات که دنیای وه‌همه‌کان تا‌کووو چ راده‌یه‌ک به‌شیکه‌ی سه‌ره‌کی بووه له‌ته‌زموونی مندالیی خۆی. به‌ده‌سته‌واژه‌ی ساده، ته‌وه به‌لگه‌یه‌ی که ده‌یداته ته‌وه ته‌وه‌یه که له‌ته‌نجامی مردنی باوکی له‌وکاته‌دا که ته‌وه له‌ته‌مه‌نی مندالیدا بوو و گه‌رانه‌وه‌ی دایکی بۆ مائی دایک و باوکی، ته‌وه که‌وته بارودۆخیکه‌ی ناله‌باره‌وه که تییدا شوینیکی ته‌رکی نه‌بوو. له‌یه‌ک پروه‌وه، ته‌وه له‌خیزان وه‌ده‌رهاویشتر، له‌به‌ر ته‌وه‌ی خیزان له‌دایک و باوک و یه‌ک یان چه‌ند مندال پیکدیت و له‌مبارهی منداله‌وه، دایکی بوو نه‌ک ته‌وه. له‌وه‌ش زیاتر، خیزان لانگی راسته‌قینه‌بوو که مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه ته‌وه‌یه که ته‌گه‌ر ته‌وه له‌ده‌ره‌وه‌ی خیزان بوایه، هه‌روه‌ها ده‌که‌وته ده‌ره‌وه‌ی راسته‌قینه‌ش: ((من مندالیکی درۆزن بووم، بۆ تیکه‌وردانی زه‌لاته‌ش که‌چکیکی درۆزنم به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت، هه‌ستم ده‌کرد که کرداری به‌خوو په‌وشتم گۆزانی به‌سه‌ردا دی و هه‌لده‌گه‌رپه‌ته‌وه)) (وشه‌کان، ۶۷)، ئاشکرایه، که مندالیکی درۆزن به‌هه‌مان نه‌ندازه ناتوانیت زه‌لاته‌ تیکه‌ورده‌ری راسته‌قینه‌ به‌ده‌سته‌وه بگه‌یت که تیرۆریستی راسته‌قینه‌ نازانیت بۆمبێ خه‌یالی به‌او‌په‌ژێ له‌به‌ر ته‌وه‌ی که کرداره‌کان کۆمه‌له‌ شتیکن که کۆمه‌له‌ ده‌ره‌نجامیکیان له‌جیهانی راسته‌قینه‌دا هه‌یه، مندالی درۆزن ته‌نیا توانای خوورده‌وشت و هه‌لسوکه‌وت و جو‌له‌ی هه‌یه، واته‌ ته‌وه ((کردار))انه‌ی که له‌ده‌ره‌نجامه‌کانیاندا پرووتانه‌وه (...). به‌وته‌یه‌کی تر، سارتری که‌م ته‌مه‌ن هه‌روه‌کوو شتیکی خه‌یالی بوونی هه‌بوو، ته‌مه‌ له‌کاتیکدا بوو که که‌سانی وه‌کوو باپیری وه‌کوو بلینی بوونیکه‌ی په‌های زه‌رووری له‌جیهانی راسته‌قینه‌دا هه‌بیت به‌واتایه‌ی که مه‌زهنده‌ کردنی جیهان به‌بێ وی له‌کردن نه‌هاتبوو، سارتر خۆی به‌زیاده‌ده‌زانی، که‌سێک که ته‌گه‌ر دیار نه‌مابا بزر بوو و هه‌ستی پینه‌ده‌کرا، که‌سێک که هه‌بوونی له‌هیچ پرویه‌که‌وه بوونی له‌جیهانی راسته‌قینه‌دا زه‌روور نه‌بوو.

کهواته رهنگه سه سوور هینهر نه بیت که وشه کان گرینگیسه کی وهایان بو وی دروست بووه. له وشه کاندا پروونی ده کاتهوه که چۆن چۆنی شیوه زار و وتاره کانی گران لاروس^۱ مرۆقه کانی ((راسته قینه)) و گیاندارانی ((راسته قینه)) ی ده خسته بهرچاوی وی. ((وینه کان جهسته کانیان بوون و ده قیش، هه ناسه و جه وهه ری تایبه تیان بوو، (...)) له باخچه ی ناژه لاندانه مه یه و نه کان که متر مه یه و نه بوون، له باخی لۆکسام سوورگدا مرۆقه کان که متر مرۆقه بوون.)) (وشه کان، ل ۹-۳۸) ئەم تیروانییه زۆر مه زنده باوه رانه و (ئایدیالیستی) یه، هه ر جاره ی که په ره کانی زانستنامه ی لاروس هه لده درینه وه، دیمه نه کان رپک به شیوه ی جارن به دیار ده که ون و ئەمه ش شتیکی زیاتر له وه یه که بکریت دهرباره ی مه یه و نه راسته قینه کان یان مرۆقه راسته قینه کان بگوتریت.

ناچاری و له سه دا سه د بوونی مرۆقه کان و مه یه و نه کان له زانستنامه راسته قینه کانه. ئەمه ش قسه دهرباره ی ده قی هاو رپیی وینه کان- و دهرباره ی چیرۆکه کان.

سارتر هاوشیوه ی هه موو مندالان وا راها تبه و که گو ی بو چیرۆکی یه ی دایکی بگریت، به لام بو وی بووه دۆزینه وه و شایه دیک ئەو کاته ی که سه ره نجام که بووه خاوه نی کۆمه له کتیبکی خۆی و دایکی له بری چیرۆکی گه رانه وه، له سه ر کتیب چیرۆکی بو ده گه رانه وه. پروونکردنه وه ی له باره ی هۆکاری ئەم حاله زۆر سه ره نجرا کیشه کاتیک که ریبازی دواتری خودی وی بینینه وه یاد و هه روه ها ده سه بجیت له وه بو مه به ستی نیمه، له پرووی ئەو دهره نجامه ی که ئەو بو هیلتنجی دابین ده کات. گوتاری له وشه کاندا ناوایه: به ره به ره چیرۆکی پیشتەر دروستکراوم له به رامبه ر چیرۆکی له نا کاو بو هاتوو هه لبژارد، به رامبه ر به یه که له دوا ی یه کی وردو بی خه وش ی وشه کان هه ستیار بووم! له هه ر جاره ی خۆیندنه وه دا، وشه کان هه مدیسان ده هاتنه وه، هه میشه له سه ر یه که مال و به هه مان رپکی، من چاوه رتیان بووم. له چیرۆکه کانیدا - ماری (دایکی) که سایه تییه کان به رپکه وت ده ژیان، هاوشیوه ی خودی ئەو: ئەوانه کۆمه له چاره نووسیێک به ده ست ده هیئن. من له مه راسیم ی ئیواره خوانیکی ره بانیدا بووم! له گه رانه وه ی سه ره مه دی ناوه کان و پروودا وه کاندا به شدار بووم.

(وشه کان، ل ۶-۳۵)

1- Grand Larousse (وه رگه ی) فه ره نگی زانستنامه ی چه ند به رگی به زمانی فه ره نسایی.

ئەو چىرۆكانەى كە داىكى دەيگىرئانەو، لە ھەر گىرئانەو ھىە كەدا لە رووى گشتىيەو ھە لە سەريەك ھالەت بوون-دەكرى وا دابنرئت كە شاپور و شادوخت لەو ھەدوا بە ھەختەو ھەرى ژيان، بەلام شىوازي گىرئانەو سەبارەت بە بارودۆخ و ھالەتەكان جىوازي ھەبوو، بەستراو ھەتەو ھە دەسبەتالى، خولق و خوى داىكى، رادەى ھوشىارى سارتر و شتى تر. ناچارى مرۆقەكان و مەموونەكانى نىو زانستنامەكەى ھاوتاي لەنىو چىرۆكە چاپر كاو ھەدەدۆزىيەو، لەوى كە رپى رووداو ھەكان، تەنانەت يەك بە يەكى وشەكان جارئك بۆ ھەمىشە جىگىر دەبوو و كەواتە ئەمە چۆنىيەتتىيەكى رپەھى بەخۆو دەگرت. لەم روو ھەو ھىە كە بەراورد لەگەل ئىوارەخوانى رپەبانى، ئەو جىيەى كە رپورەسم يان دروشمەكان داوا لە قەشە و بەرپۆ ھەبەرانى رپورەسم دەكات و لەو پەريدا لە جىھانى ئىدنا لدا ھەيە. دواتر، كارىگەرى چىرۆكى چاپكراو بۆ سارتر لە سىنەمادا پشت راست دەكاتەو: لە سىنەمادا، سەرەراى ئەو ھى كە چەند جارئك كە فلىمەكە دەبىنن، مرۆقى زىرەك ھەمىشە لە دلبردى كچى گەنج كامىاب دەبئت، ئەوسا پالەوانە ژنەكە رئك بەر لەو ھى شەمەندەفەر بىكاتە دووگەرت دەتوانى رابكات، بەلام رەگەزىكى زىادەش ھەيە! سارتر بەر لە ھاتنى فلىمەكانى قسەكەر شارەزاي سىنەماكان بوو و ئەمەش بەو مانايەيە كە لە ئەزمونى ئەودا فلىمەكان بە سەختى لەگەل مۆسىقادا گرى درا بوون. لە سىنەماى بىدەنگدا، پىنانوژەن كارى تەنيا ھاوړپىيەتى كردن و كارەكانى سەر پەردە نەبوو، بەلكو راپىدەگەياندن.

خۆم بە پىشگۆ ھەست پىدەكرد بەبى ئەو ھى بتوانم پىشگۆيى شتىك بكەم: بەر لەو ھى مرۆقە شەرەنگىزەكەى فلىمەكە كارئكى خراب بكات، كارە خراپەكەى دەھاتە نىو منەو، كاتئك كە لە كۆشكدا ھەموو شتىك خۆى ئارام دەنواند، دەنگە شومەكان ئامادەبوونى پىاو كۆزى ناشكرا دەكرد. ئەو كابۆيانە، ئەو چەكدارانە، ئەو پۆلىسە نەپتىيانە چەندە بەختەو ھەر بوون: داروژيان لەوى بوو، لەنىو ئەو مۆسىقاىيەدا لە پىشەنگى ھەوالدەردا و فەرمانى بەسەر زەمنەى ئىستادا دەكرد.

(وشەكان، ل ۲-۱۰۱)

لە سىنەماى بىدەنگدا، تەنيا ناكرى بگوترئت كە مۆسىقا لە برى وشەكان جىگىر دەبوو، وشەكان تەنيا ئەگەرى ئەو ھەيە كە لەگەل كردارى ئەكتەرەكاندا ھاوكات بئت، ئەمە لە كاتىكدايە كە مۆسىقا، بە ھوكمى تواناي بەسەر پىشگۆيىدا ئەو ھى كە لەسەر پەربەندى روودان داىە خەسلەتتىكى رپەھا دەداتە رووداو ھەكان كە ئەوان لە خاكى بوونى ئەو ھالەدا خاوەنى نەبوون.

بەم شىۋەيە دەكرى پەي بىردرېت كە چۆن چۆنى بوونەۋەرە خولقېندراۋەكان بە بەريوانى خەيال (ۋشەكان، مۆسقىقاۋ شتى تر) لەبەرچاۋى سارتر بە كەرەستەيەك دەھاتنە بەرچاۋ بۆ ھېنانە جىھانى نەك ھەمان ئەۋ شتەي كە بوونى ھەبوو بەلكوو شتېكى وا كە بەھۆى بوونى ئەۋوہ بە شىۋازىكى رەھا بوونى ھەبوو. دەلېن: ((ھەموو شتېك لە سەرمدەدا پرووى دەدا، چونكە مندالېكى خەيالى بوم، بە ياريدەدەرى خەيال بەرگريم لە خۆم دەكرد)) (ۋشەكان، ل ۹۲). خەيال ئەۋ دەرەتەي بۆ رەخساند كە بەرھەمى خەيالى داھىنى چىرۆكى بەسەرھاتى و ھاوشىۋەي كە بوونى خۇيان بەۋ قەرزار بوون و لەبەر ئەۋەي وەكوو بەرھەمى خەيالى بە شىۋەي رەھا بوونيان ھەبوو بە ھەمان شىۋە بوونىكىيان پى دەبەخشى كە بۆ خۇيان لېي بەرھەمەند بوون: ((لەكاتىكدا كە شتى راستەقىنەم بە وشەي راستەقىنەم نووسىنى قەلەمىكى راستەقىنە دەنەخشاندا، سەير دەبوو ئەگەر بۆ خۆشم ببومايەتە راستەقىنە)) (ۋشەكان، ل ۱۳۳). سارتر ئەۋ كوپرېگەيەي كە لە پېنگە تايەتتەيەكەيدا كە ھەستى دەكرد بوونى لە ھىچ پرويەكەۋە زەرور نىيە، پرووى دەكردە بابەتى خەيالى و بەرھەمى نووسراۋ كە لېي دەۋەشىتەۋە تاكوو ئەۋ زەرورىەتە بە بوونى بەخشىت كە ئەگەر وانەبى نىيەتى، بەلام ئەۋ كارە بى خەۋش نىيە! كرادارى خەيال (...). كرادارىكى سىحر ئامبىزە، ئەفسونىكە بۆ بەديارخستنى تىشىك كە مەۋقە بېرى لېدەكاتەۋە، شتېك كە مەۋقە گەرەكەيتى، بەجۆرېك كە بتوانىت بىتتە خاۋەنى. لەم كرادارەدا ھەمىشە شتېكى دىكتاتوريانە و مندالانە ھەيە، شىۋازىك لە پشت تىكردن لە بوونى مەبەستى مەۋداۋ دژۋارىيەكان.

(بابەتى خەيالى، ل ۱۶۱)

ژيان بە بريوانى خەيال، بەرگرى كەردنىكە لە بەرامبەر ھەستى ئەۋەي كە لە جىھانى راستەقىنەدا بە مەۋقىيان رەۋا نەديۋە، بەلام ۋەكو بەرگرى، لەم پروۋە نادلخۆشكەرە كە ھەر ئاۋا برىتتەيە لە نكۆلى كەردنى جىھانى راستەقىنە و لە خۆگرى ۋازھېنانە لە كۆشش بۆ ژيان لە قەلەمپەۋى خەلكانى راستەقىنە و شتە راستەقىنەكان. جگە لەمەش، ئاۋاتى سەردەمى مندالى سارتر بۆ گەيشتن بە ناويانگى پاش مردن لە پلەي نووسەرىكى ناۋاداردا، غوونەيەكى ترە لە كۆششەكانى دى بۆ راكردن لەبەر راستەقىنە. ناويانگى پاش مردن بە گويرەي پىناسە شتېكە كە نووسەرى زىندوۋ ئەگەرى نىيە بىناسىت، لە ئەنجامدا، بىر خەرىكى پىۋەي تەنيا رەنگدانەۋەي پشت تىكردنى نووسەرە لە كاركردى خۆي ۋەكوو كەسېك كە پتر لە ھەموو شتېك سەروكارى لەگەل جىھانى راستەقىنەدا ھەيە. ھەروا كە زەمەن تىدەپەرى و سارتر زياتر دل دەبەستىت بە پابەندبوون

به ئەدەبیات. ئەو گۆشە نیگایە دوور دەکەوتتەو بەرهو ئەو رایە دەروات کە نووسەر رۆژنیکسی ئەرینی ئە زەمەنی هەنوکه دا دەگێرێ و دەبێ کارەکە دەربارە مەسەلەگەلی دیاریکراو و بەرچاوی جیهانی دەورووبەری دا بین بکات، بەلام ئەم پرۆسەییە پرۆسەییەکی درێژماوەیە. ئەو بۆ خۆی لەو ساتەوختەدا کە سەرەنجام بۆی دەرکەوت کە تاك ناتوانی لە رینگای ئەدەبیاتەو-واتە لە رینگای بەرهەمە خەیاڵییەکانەو- بگاتە ئامانج و رزگاری، لە دەورووبەری سالی ۱۹۵۴ دا دایدەنی. قسەسی لەمبارەییەو لە وتووێژیکدا کە رۆژنامەیی لۆمۆند لە نیسانی ۱۹۶۴ دا بلاری کردەو بەم شیوەییە: رزگاری لە هیچ شۆیێک نییە. ئەندیشەیی رزگاری ئەندیشەیی یەك پەهایە و پەهای نیورۆز، ماوەی چل سالان منی خستە سەنگەرەو. پەهای داوە رۆیشت. ئەرکەکان ماونەتەو، ئەرکی زۆر، کە لە نیویاندا ئەدەبیات لە هیچ رۆویەکەو جیاکراوە نییە.

هەرچۆنیک بێت، سارتر تاکوو ماوەییەکی تارادەییەکی دوور لە پێبازی خۆیدا ناگاتە ئەم قۆناغە لە پەرورده کردنی خۆی. هیلنج و میسەکان هەردووکیان کۆمەلە هەنگاویک لە کاملبوندا رینگا بۆ ئەو قۆناغە دەکەنەو.

هیلنج

لە یەك رۆووە، هیلنج رۆمانیکی زۆر سادەییە: بە دەرکەوتنی رۆکانتن لەم واتایە دەست پێدەکات کە پێوەندی نیوان ئەو و شتەکانی دەورووبەری پێوەندییەکی پەریشانکەرە، ئەنجامەکەشی دۆزینەوێ رینگە چارەییەکی گونجاو لە قەلەمەرەوی بابەتی خەیاڵیدا، چونکە ئەو قەلەمەرەو لە ریشەدا لە جیهانی مادی سەر بەخۆیە. دۆزینەوێ رینگە چارە ئەوەندە ئاسان نییە و لە میانەیی لیکۆلێنەو دا ئیمە لە چەندین ناوەرۆک کەم و زۆر هەموویان پەییوەندی راستەوخۆیان بە یەکەو هەییە بەو رینگا دەبەنە ئەو مەسەلەگەلانی کە لە ((دەرەنجام)) دا

۱- بە فەرەنسایی *nevrose* و بە ئینگلیزی *Neurosis*: نیورۆز بە زنجیرەییەکی کەم و کوری مێشک و ئەعساب دەگوترێ کە بە سەرچاوە گرتووی جەستەیی ناسراوەیان لە ناوچووی دەمارە مێشکی ئاشکرای نییە. لە دیاردەکانی نیورۆز، حاڵەتی دلەپراوکی و دوو دلێ و ترسە. نیورۆز پێکەوێ گریڤانیکی نزیکی هەییە لەگەڵ دەروونی نەخۆشدا، بەلام گۆران بەسەر کەسایەتیدا ناهینێ. (وەرگێڕ)

باسمان كرد. تا ئەو جىيەى كە باس لەسەر خەرىكبوونى بىرى خودى سارتەرە، ئەو بۆخۆى ئالقەى پىئوئەندى لەگەڵ رۆمانەكەيدا دروست دەكات:

لە تەمەنى سى سالىدا توانىم كە لە هیلنجدا-بروا بكەم زۆر راستگويانە- بوونى بى ھۆ و نالەبارى ھاوڕەگەزەكانم بنووسم و بوونى خۆم دەرھاوئىژم. من رووكانتەن بووم، لە كەسايەتى ويدا، بەبى خۆپەسەندى، رەگ و ريشەى ژيانم نیشان دەدا، لە ھەمان كاتدا، بۆ خۆم بووم، مەرقىكى ھەلبژىردراو، رووداونووسى دۆزەخەكان، فۆتۆ مايكروئسكۆيى^۱ شووشەيى و پۇلايەك كە لەسەر شىلەكانى پەرتۆپلازمى^۲ خۆم نوشتابوومەو.

(وشەكان، لى ۱۰-۲۰۹)

كەواتە، توپۆئىنەوئى ئىمە لەسەر ھیلنج ئەم ھاوشىوئە دووبارە دەكاتەو و ھەرپوئەھا كۆششىكە بۆ جياكردنەوئى ناوەرۆكە سەرەككەكانى دىكە، تاكوو نیشان بدات كە چۆن چۆنى ئەمانە پىنكەو گرىدراون و روونى بكاتەو كە ئەمانە چۆن ھەموويان بە شىوئى جۆراوچۆر ئەو دەرپەتە بۆ رووكانتەن دەرەخسىنن كە سەرەنجام بە دەرەنجامىك بگات سەبارەت بە جىھانى دەوروئەرى.

بەككە لەو شتانەى كە خوئىندنەوئى ھۆشيارانەى ھیلنج بە باشى ئاشكراى دەكات ئەوئەوئە كە رەگەزى جۆراوچۆرى رۆمانەكە ھەموو رۆئى خوئان دەگىژن تاكوو يارمەتى رووكانتەن بدەن لە تىگەيشتنى سەرۆشى ئەزمونى سەرەتاي خوئىدا: راستە كە كۆمەئە دىمەنىك وەكوو وەسفكردنى شەقامى تورن پرىد لە رۆژئىكى بەيانى بەكشەمەدا، دىدار لە پىشانگاي وئەكان، دىتنەوئى دووبارەى ئانى، يان رىسوئى ((زانست وەرگر)) ھەموو دىمەنى سەرەخۆن، لەگەڵ ئەوئەشدا ھەركاميان كاتىك كە روو دەدەن، تىشك دەخەنە سەر دۆخى بىركردنەوئى رووكانتەن و ھەرپوئەھا بۆ رىگاي پىشتر و ئامازە بەرەو تىگەيشتنى وردترى پىنگەى وى دەكەن. ھەر ئەو

Photo Microscope ۱- ئامىزىكە كە برىتىيە لە مايكروئسكۆب و كامىراى وئەگرتن، بۆ وئەگرتنى شتى وردىلە و بچووك. (وەرگىز)

Proto Plasmique ۲- پەيوەستە بە پەرتۆپلازم (Proto plasmique) و برىتىيە لە مادەيەكى رەوان و بىدەنگى زىندووى خانەكانى گىايەك يان گىاندارئىك كە لە دوو بەشى سىئۆتۆپلازم و ناوك پىنكەتوئە... بە كورتى سەرچاوھ لە فەرھەنگى فارسى موئەين.

بابەتە سەرەتايەى دەفتەرى بىرەو دەريە كانى پروكانت ((كاغەزى بى مېژوو)) بەو ھا وشە گەلېك دەست پېدەكات: ((واباشترە كە پروداو ھەكان رۆژانە بنوسرىنەو، بۆ تىگەشتىن دەفتەرچەيەكى بىرەو دەريە كانى ھەبوو، درىخى لە ناكۆكەيە بچووكە كانى و كاروبارى راستەقىنەى بچووك نەكرد ھەرچەندە كە بە كەم بايەخ خۆيان بنوینن و لە ھەمووى گرنگ تر رېزەندى كردن (ھېلنج، ل ۶۵)، قسە رېك لەسەر تۆماركردنى كاروبارى واقىع نىيە، چونكە، ھەروا كە پروكانت پرونى دەكاتەو، مەبەست لە وەسفىكردن ئەو ەيە كە ((چۆن)) ئەو دەرك بە جىھانى دەوربەرى دەكات، ئەو بەدوای دەرىپىن يان پرونكردنەو دەگەرپىت و بۆيەش ھەلوەستە لەسەر ئەزمونە كانى دەكات. كەواتە ئەگەر لە دەفتەرى بىرەو دەريە كانىدا دەنوسىت: ((ھىچ، بوئم ھەبوو)) (ھېلنج، ل ۲۰۶)، نابى وای دابنىن كە ھىچ شتىكى تايبەت لەو سى شەممى مەبەستدا پروى نەدا، بەلكوو دەبى وای دابنىن كە بابەتى چەند وشەيەك دەرخەرى دۆخى زەينى نوسەرە لەو رۆژە تايبەتییەدا. كارى ئىمە برىتییە لە بەدواداچوونى پرۆسە كانى بىر كۆرەو ھى پروكانت و لىكدانەو ھىيان، ھەر ھا كە بەرەو پىش دەچىن، بۆ ئەو ھى كە بتوانىن بەلگە كانى بابەتى جۆراو جۆردا لەو خالەى كە لە دەفتەرى بىرەو دەريە كانىدا پرودەدات بەرز بنرخىن. ھەر ھەكوو شىوازيك پىويست بەو ناكات كە خۆمان بەو جۆرەى كە رۆمانە كە پىشكەشمان دەكات، زىاد دلمان خەرىك بكەين. ((پىشەكى بلاوكەرەو))، بەپراویزە كانى چەند لاپەرەى يەكەم، رېك دانراون و بەو مانايە نىيە كە ئىمە دەبى ئەو ەندە باكان بەو ھەبىت كە زانست وەرگەرە كە ناوى ئوژويە پ... بوو، يان تەنانەت دل نىگەرانى بەلگە كانى ئەو ەين كە بۆچى كە سىك دەستنوسە كەى پروكانتنى لە نىو كاغەزە كانىدا دۆزىو تەو ە: ھۆيەك بۆ ئەو گرمانەيە نىيە كە پروكانت شىت بوو يان خۆى كوشت و تەنانەت ئەگەر شتىش بوو يان خۆى كوشت، گرنگىيەكى بۆ تىگەشتىن رۆمانە كە نىيە، چونكە خۆدى كىيە كە نە رىگا بەرەو شىتى دەبات و نە بەرەو خۆ كوشتنىش و كەواتە دەبى ئەو دوو پروداو بە بەلگە كانى دەرەو ھى رۆمانە كە دەربەردىت.

ھېلنج لە زۆرەى بەشە كانىدا راپۆرتى پروداو گەلېكە كە پروكانت تاقىيان دەكاتەو، گەرچى ئەو دەتوانىت دەفتەرى بىرەو دەريە كانى تەنيا لە پاش ئەزمونە گىردراو ھى كانى بنوسىتەو، ئاواتى وى بۆ تۆماركردنى ئەو ئەزمونانە بەجۆرېك لە جۆرە كانى تاكوو رادەى

پۆلوان راستهوخۆ دهگاته دهرهنجامی ئه و گێرانهوهیه که له زهمهنی ئیستادایه و له ههموو روویه کهوه ناراسته کراوی بۆ هۆکاره.

بهلام ئهم قسهیه دهربارهی یه که مین بابهتی دهفتهری بیره وهریههکان راست دهرناچیت، ((کاغزی بۆ میژوو)) باس له مه بهستی یاداشت کردنی ئه و شتانه دهکات به و شیوهیهی که روو دهدهن، بهلام ههر بۆخۆی کۆششیکه بۆ لیکدانهوهی ئه وهی که له مه بهر تاقیکراوه ته وه: ((ئه وهی که له قهنم روویدا، کاردانه وهیه کی روونی له وای خۆی جینه هیشت، شتیک بوو که بینیم و دلێ تیکه له هینام، بهلام ئیدی نازانم که خه ریک بووم سه یری دهریان ده کرد بیان ورده به رده کان)) (هیلنج، ل ٦٦). بره وی پیتی پێوه ندی ((به لام)) بۆ جه خت کردنه وه به نه بوونی پێوه ندی نیوان دل تیکه له هاتن و کرداری سه یرکردن دیت. ته نیا کاتی که خودی دهفتهری بیره وهریههکان ده ست پیده کات روو کانتن ده ست ده کات به تۆمارکردنی ((به رچاو بوون)). جیاوازی له نیوان تۆمارکردن و لیکدانه وه له دهسته واژیه کدا به باشی نیشان دراوه که ئه و دهربارهی جیاوازی له نیوان ئه و رووداوانه ی که له ووا سه یریان ده کات و ئه وهی که مرۆقه کانی نیو کافتریا که ده یانگێر نه وه، راده رده بریت. یه که م وه سفکردنی ((به رچاو)) هه یه:

رۆژی شه مه ده وره یری چواری وای نیوه رۆ، له سه ر پیاده رۆی ته خته یی کارگه ی بیناسازی هیللی شه مه نده فەر ژنۆچکه یه که به جلی شینی ئاسمانیه وه به ده م پیکه نینه وه غاری ده دا و ده سه سه رپیکه ی راده وه شانده. له هه مان کاتدا ره ش پێستیک به با لئۆیه کی ره نگ قه یماغی، پیلای زه رد کلای سه وزه وه به فیتو لیدان له سوچی شه قامه که با یدا یه وه. ژنۆچکه که هه روا که ده رۆیی، له ژیر ئه و فانو سه ی که به موچه جه ره که وه هه لئواسراوه و شه وان هه لئو ده که ن تووشی ره ش پێسته که بوو.

پاشان ((لیکدانه وه)) دیت:

ئه گه ر چوار یان پینج که سه بووینایه، پیموایه که به به ریه که که وتنه وه، سه رنجمان بۆ ئه و ره نگه جوانانه، به و مانتۆیه شینه جوانه که وه کوو لێفه ی توکی قوو خۆی ده نواند، به و پالتۆ روونه و هه روه ها شووشه فانو سه که راده کشا و پیکه نینمان به و دوو روخساره مندالانه یه ده هات که به هۆی سه رسوورمانه وه له دوور ده م و چاوه به دیار که وتبوو.

(هیلنج، ل ٧٤)

ئەم رووداۋە ئاماژە بە ھۆكاری ئەزمونى ھېلىنچ دەدات. لە بارودۆخى لەباردا، لىكدانەھەي ئىمە بۆ شتەكان بەو مەرجەيە كە ئەوان ئاۋىتتەي كۆي گشتى ئەزمونى مەزىمان دەكەن. ئەو ژنەي كە لەگەل رەش پىستدا تىك ھەلدەنگۆيت زنجىرەيەك كىردارى بەردەوام نىيە، بەلكوو رووداۋىكى (ئۆرگانىك) ە كە بۆمۇنە، پىكەنىناۋىيە لەو رووھە كە ئىمە دەبىيىن و لە چوارچىۋەي مەزىيدا تىدەگەين: سەرسورمەنى ژنەكە، كۆششەكانى رەش پىستە كە بۆ خۆ پاراستن لە تىپەلەنگوتن و شتى تر. لەبەر ئەوھى كە ژيانى رووكانتن لە گۆشەگىرىدا بەسەر دەبرىت، رووداۋەكان و شتەكان بەرەو ئەوھە چوون كە لە بەلگە مەزىيەكانىان دابىرەين. رووداۋەكان ھەر كە كامىل دەبن لەبەر يەك ھەلدەۋەشىن چۈنكە نابنە بەشيك لە كۆمەلەي رېژە و بۆنەكان، ۋەكوو ئەو كاتەي كە يەككىك چىرۆكە كە بۆيەكىكى تر دەگىرپتتەۋە:

پاشان (دەمەنەكە بەگشتى) لەبەريەك ھەلۋەشا و تەنيا فانۆسەكە و موخەجەرەكە و ئاسمان مانەۋە! ھىشتاش جوان بوو، ماۋەيەك دواي ئەوھە فانۆسەكە پى بوو، با دەستى بە ھەلگىردن كىرد، ئاسمان تارىك بوو! ھەر ھىچ نەمايەۋە.

(ھېلىنچ، ل ۷۴)

ئەگەر بىت و ئەم حالە بدەينە شتەكان، بەلگەيەكى كارىگەرتر بەخۆيەۋە دەگرىت. رووكانتن ئەوھە دەدۆزىتتەۋە كە ئەگەر شتەكان ئىدى لە جۆرىك پىۋەندى لەگەل مەزىقەكاندا دەركىيان پى نەكرىت، سەرھتا دەگەنە سەر ئەوھى كە خۆيان ھاۋشىۋەي شتى سەربەخۆ لەو مانايەي كە بە شىۋەيەكى گشتى پىيان دەدەين بەسەر ويدا دەسەپىنن. كىلۆنى دەرگا كىلۆنىتىكى دەرگايە، واتە شتى كانزابى دروستكراۋى مەزىقەكان بۆ ئەوھى مەزىقەكان بەگەنە نامانجىكى دىيارىكراۋ (لە رۆژىكەۋە بچنە ژورىكى تر و شتى تر). ئەگەر بىت و كىلۆنى دەرگا خۆي لە بەدەيەننى پىداۋىستىيەكانى مەزىقە بىزىتتەۋە، ئەوھە بوۋىكىكى تر بەخۆۋە دەگرىت.

شتەكان نابى دەست لىدەن (لەمس)، چۈنكە زىندوو نىن. مەزىقە بەكارىيان دىنەت، لە جىي خۆيان دادەنپتتەۋە، لە نىۋياندا دەژيا! ئەوان بە سوودن، ھەر ئەۋەندە و بەس. بەلام ئەوان دەستىم لىدەدەن و ئەمەش لەگەلدا ھەلناكرى. دەترسم لەگەلئاندا بىك بەگم (تەماس). دەلپى گىاندارى زىندوون.

(ھېلىنچ، ل ۷۸)

ئەمە ھۆي سەرھەلدانى ھېلىنچى رووكانتنە لە ((كاغەزى بى مېژوو))دا، ئەو جىيەي كە ئەو بۆ يەكەمدا ناۋى وردە بەردىكى درۆزن دەبات كە نەيدەتوانى لە دەستىدا راپىبگرىت،

ناتوانی روونکردنه و هیه که له سهر شه و هه بدات که ههستی پی ده کات. هه که به وه ده زانی که شته کان ((جۆریک که سایه تی)) یان هیه (هیلنج، ل ۶۹)، ده توانی سه باره ت به کار دانه وه که ی که میک ورد تر بیت:

ئیتستا تیده گم، شه و شته ی که یه ک دوو رۆژ له مه و بهر له قه راغ ده ریادا، له کاتی به ده سته وه بوونی شه و ورده به رده هه ستم پی کرد، باشتر ده به یئمه وه یاد. به جۆریک دل تیکه ل هاتنی تام شیرین بو. چهنده دلته زین بو! له ورده به رده که وه ده هات، دل نیام، به ورده به رده که دا تپه ری و هاته نیو ده سته کانی منه وه، به لی، خۆیه تی، ریک خۆیه تی. جۆریک هیلنج له نیو ده سته کانا.

(هیلنج، ل ۷۸)

به ریه ک که وتنی جه سته یی له گه ل شتیکی ده ره وه ی خۆی، هه سته ی هیلنج ((به ناوچه یی کراو)) له هیللی به ریه ک که وتندا-ده سته کان- و پروژاوه، به لام گرنگ شه وه یه که هیلنج له روو کانت که ده سته کان به شیکن له و سه رچاوه ناگریت، به لکوو واده نویی که له ورده به رده که وه سه رچاوه ده گریت. ورده به رده که به ری ده که ویت (له مس) و هه پوه ها هیلنج ده نیرته نیو ده سته کانی وه: شه زمونی هیلنج به ئاشکرا ده ره نجامی دارمانی پی وه ندی باوی نیوان روو کانت و جیهانی شته کانه و شه و شتانه ش پیویست ناکات که له ده ره وه ی خۆی بن، هه ره کوو که له ئاوینه دا به تیرامانه وه سه یری خۆی ده کات و روخساری خۆی هاوشیوه ی شتی ک ده بینی، دیاره:

هه موو شتی ک له م روخساره تینا گم. هی خه لکانی تر مانای هیه. هی من نا. ته نانه ت ناتوام بریار بده م که جوانه یان ناشیرن. پیموایه ناشیرنه، له بهر شه وه ی وایان پی گوتوم، به لام شه مه کارم تی ناکات. به راستی ته نانه ت داده چله کیم که که سینک بتوانی وه ها چۆنیه تیه کی پی بدات، وه کو بلتی پارچه خۆلیک یان تاشه به ردیک به جوان یان ناشیرن ناو به یین.

(هیلنج، ل ۸۵)

چۆنیه تیه کانی جوانی یان ناشیرینی شه لبه ته ته نیا له چوارچیوه ی مرۆبیدا مانایان هیه، ریک وه کوو شه وه ی که روخساره کانی مرۆقه کانی تر واتایه کیان هیه له به ره شه وه ی که تییاندا شتیکی زیاتر له بی خه وشێ تابه تمه ندیه کانی ده ره کی و جه سته یان ده بیسین. روخساری تو بۆمن واتایه کی هیه، چونکه وه کوو بوونه وه ریکی مرۆبی ده نویی. روخساری من واتایه کی

بۆ من ھەيە چونكە شتېكە كە خەلكانى تر منى پى دەناسنەوہ- و من تەنيا ھەر منى جەستەيى نىم، بەلام رووكانتن لە مرۆفەكانى تر و دوورپەرەيز بووہ و روخسارى جگە لە كۆمەلە چرچ و لۆچ و توك و دەمار و شتى تر ھىچى دى نىيە:

چاوەكان، دەم و لوت بزردهبن! ئىدى ھىچ شتېك بە مرۆيى نامىنئىتتەوہ. لۆچە پەنگ قاوھىيەكانى دوولاي ھەلبەزىوى تادارانە لېرەكان، قەلشەكان، كۆمەلە قولەبەك ھاوشىوہى ئەوانەى كە جرجەكوپرە بە ھەلكەندنى خۆلا دروستيان دەكات. كۆلكى ئاورىشمى سىپى لەسەر قولايى پانى گۆناكان كېشراوہ، دوو تال موو لە كونە لووتەكان ھاتونە دەرى! ھەموو ئەمانە ھاوشىوہى نەخشەيەكى بەرجەستەى زەوى ناسى (جىلۆجى) يە. (ھىلنج، ل ۸۶)

بەم شىوہىيە يە كە مەن بىست لاپەرەى رۆمانە كە بۆمان ئاشكرا دەكات كە ھىلنجى رووكانتن نەك لە ھەمان پىوہندى لە گەل جىھانى دەوروبەرييەوہ، بەلكوو ھەرەھا لە پىنگەيەوہ لە بەرامبەر مرۆفەكانى تر سەرچاوە دەگرەيت. ناسىنى ئىمە بەتال بوونى گەدەى لە ميان يە كە مەن وەسفكردى لە ھىلنجى لە ديمەنى كافترىاي راندۆقى (شمىنۆ زۆر بەرفراوان دەبىت) ھەرچەندە راستە كە بە ھەمان شىواز كە وەكو وردە بەرد لە قەراغ دەرياي ھەلگرتووە تاقى ناكاتەوہ. ئەمجارەيان ھىلنج پەيوەستە بە ھەستەوہرييەكانى ھەستى جۆراوچۆرەوہ كە لە ھۆلى دوورترىش دەبن: پەنگەكان، دەنگەكان، جوولەكان، قايشى پانتۆلى ئادۆلف لەسەر تەختى كراسەكەى ھاوشىوہى پەلەيەكى وەنەوہشەيى دەبىنرەيت. كراسەكە، لەسەر تەختى دىوارە چكلىت پەنگەكە، پەلەيەكى شىنە. دىوار سنوور بۆ ئەو دەوروبەرە دادەنى كە رووكانتن تىدايە و لەو پرووہە كە ئىستا ھەستى ھىلنج لە تەواى جىھانى مادى دەوروبەرى دىت و نەك لە تاكە شتېك، ئىدى سنووردار نىيە بۆ ناوچەيەكى دىارىكراو بەلكوو شتېكە كە لەخۆى گرتووە: ((ھىلنج لە دەروونى مندا نىيە: ئەو لە سەر دىوار، لەسەر قايشى پانتۆل، ھەرەھا لە تەواى دەوروبەرم ھەست پىدەكەم)) (ھىلنج، ل ۹۰).

بەلام رووكانتن لە راستىدا يەكسەر ناگلىتتە نىو ئەم ھىلنجەوہ، لەبەر ئەوہى كە ئىدى تواناي بىنىنى خۆھىنان و بردنى ئادۆلقى بۆ پاش و پىشەوہ نىيە لە پشت بارەكە، داوا لە گارسون دەكات كە گۆرانى دلخوازى بجاتە سەر كە لە بەشى كۆتايى رۆمانەكە دا گرنگىيەكى

زۆرى ھەيە، كاسىتتىك بەناوى Some these days ھەر كە مۇسىقا دەست پىدەكات، دەست دەكا بە كارتىكردنى پروكانت-و كاتى نووسىن دەر بارەى ئاوازی مۇسىقا كۆمەلە دەستەواژەيەك بە كاردەبات كە ويكچوونىكى بەرچاوى ھەيە لەگەل دەستەواژەى وشەكان، ئەوسا كە سارتر كاردانەوہى سەردەمى مندالئەى لە بەرامبەر چىرۆكەكان و لە بەرامبەر سىنەما وەسف دەكات:

جارى جاز^۱ خەرىكى ژەنىنە. ئاوازيك لە گۆرى نىيە، تەنيا نۆتەكانن، ھەزاران جوولەى بچووك. ئەوان قەرار و ئاراميان نىيە، سىستەمىكى لە گۆران نەھاتو رەشيان دەكاتەوہ و لەناويان دەبات، بى ئەوہى كە ھەرگىز دەر فەتيان پى بدات، بىنەوہ سەرخويان و بو خويان بوونيان ھەبىت.

(ھىلنج، ل ۹۲)

ئەوہى كە كار لە پروكانت دەكات، رىك ئەم سىستەمە لە گۆران نەھاتوہەيە كە دەچىتە دوای ئەو دەنگە راستەقىنانەى كە ئەو دەيانىستىت: ((بەرەبەرە خەرىكە گەرم دادىم و ھەست بە شادمانى دەكەم.)) مۇسىقا كە لەم پرووہ دەتوانىت خاوەنى ئەو دەرەنجامە بىت كە بە شىوازيكى لەبنەوہ جىاواز لە جىھانى ئەو شتانەى كە لەودا ھىلنج دروست دەكەن ھەيە، لەگەل ئەو ھەشدا سەير ئەوہەيە كە پروكانت بە قسەيەك وەسفى مۇسىقا كە دەكات كە لە شتى جىھانى مادى زىاتر پايەدارتر و جىگىرتەر دەنوئى: مۇسىقا شىرىتىكى پۆلايىە و لە كاريگەرى پزىشكى ئازەلان و كچەكەى وەلا دەكەوى كاتىك كە دىنە نىو كافترياكەوہ: ((مۇسىقا كە جەستە ناديارەكانيان دەقلىشىنىتەوہ و دەچىتە دەرونيانەوہ.)) پروكانت باكى بەوہنىيە كە بۆچى جىھانى مادى دەبى بەم شىوہەيە پىنگەى كەم بىتتەوہ، جگە تا ئەو جىيەى كە سەرنج دەدات كە جىھانى مادى لەگەل زەمەندا لە جىابوونەوہ نەھاتوہ (زەمەنىك كە جىھان تىيدا دارماوہ) (ھىلنج، ل ۹۳). گەرچى قانەكە لە جىھانىكى مەحكومى زەمەندا دەسورپىتەوہ، بەلام مۇسىقا كە سەربەخۆ لەو جىھانە دەنوئى و ئاوازی ژنە رەش پىستەكە، وەكو بەشيك لە

۱- يەكىك لە ئاوازە مۇسىقىيەكان كە لە سەدەى ۱۹ى زاینیدا لەئىو رەش پىستەكانى ئەمەرىكادا بوو، بار و دەرپرى ھەستى تونود و كاريگەرى رەش پىستەكان لە كۆت و بەند و دوورە ولاتىدا و بە نامىزى ھەوای لىدان جىبەجى دەكرىت. پاشان بەرەبەرە لە سەرانسەرى ئەمەرىكا و ولاتانى ئەوروپايى بوو باو. (وەرگىز)

مۆسیقادایه، ئیستا نا ئیستا دیت: ((ئەمە خۆی بە ناچار دەنوینی، ئای که زەرورەت و پێویستی ئەم مۆسیقایە تووندە.)) سروشتییە که پروکانتن تەنیا لە جیهانی زەمەندا دەتوانیت گۆببستی دەنگەکان بێت-ئەو بەشیکە لەو جیهانە و دەبی ماوەیەکی زەمەنی چاوەرێ بکات تا کووو دەرزییە که لەسەر قاوانە که جوولە بکات و بگاتە خالێک که دەنگەکان بێنەدی، بەلام ئاواز پێویست ناکا چاوەرێ بکات تا کووو ماوەیەکی دیاریکراوی زەمەنی تێپەرێت، خۆی بە گۆبیان دەگەییەنی، چونکە بەشیکە لە یەک لە دوا یەکیکی جیگیری دەنگەکان و لە جیگیربون لەو یەک لە دوا یە کەدا چارە نییە. کاتیک دەچینە سینەما، دەزانین که پالەوانی پیاو پالەوانی ئافرەت لە زیانگەیانندی ئەو شەمەندەفەرە که دەگاتە جی رزگار دەکات، چونکە دەرهێنەر شتەکانی بەو شیویە ریکخستوو و نەک لەبەر ئەو هۆیانە که پەییوەستن بە زەمەنەو: بەدوا یە کدا هاتن لە هەر کاتیک رۆژدا که دەیبینن، یان بەراستی لە هەر خیراییە که فیلمە که لە پروجیکتۆردا بسورینیتتەو، وەکو یەک مال دەچیت. پروکانتن بەهۆی ناچاری ئاوازی Some these days دلی خۆی داوەتی، بەهۆی ئەووە که دەزانی هەر که یە کەمەن نۆتە بەرگویی کەوت، دەبی دوا بەدوایدا بێت. هەر وەها که گۆی بۆ گۆرانی گوتنی ئافرەتە رەش پێستە که دەگریت، لەناکا و هیلنجە که ی بزر دەبیت. کاتیک که بە یە کجاری لە چنگی هیلنجدا بوو نووسی: ((ئەو من که لە دەروونیدام))، ئیستا دەلی: ((من دەروونی مۆسیقام.)) هەر وەها که لە ئاگاداربوونی جیهانی شتەکان دەوەستیت و بەرەو قەلەمپەروی مۆسیقا پەلکیش دەگریت، هیلنج بزر دەبیت. بە وتە یەکی تر هیلنج نەک هەر ئەو بە پێوەندی نێوان پروکانتن و جیهانی مادی، بەلکوو هەر وەها بەستراوەتەو بە ئەو جیاوازییە لە سروشتی بوونی ئەو جیهانە و بوونی مۆسیقا. ئەو چۆنیەتی ئەم جیاوازییە بە بەرەوپێش چوونی زەمەن پرونتر تێدەگات.

لەم نێوەندەدا، دەفتەری بێرەو دەرییەکانی رینگایەکی نوێ دەگریتتەبەر و بە روالەت لەگەڵ خەلکدا زیاتر لە شتەکان سەرکاری هەیە. بە هەمان شیوەی که پشکنینی روخساری لە ئاویندا نیشانیدا، پروکانتن لەو ئەگادارە که خەلکیش هی جیهانی شتەکانن. بەشی دواتری هیلنج لە پروی زۆرەو، هەلۆستە یە لەسەر ئەو ئەگاداربوونە. شیای سەرئەجە که دەسپێکی ئەم قۆناغە نووییە لە پەرۆردە کردنی رۆمانە که هاو شیوەی شیوازییە که بۆ جەختکردنەو لەسەر جیاوازی لە نێوان وەسفی بەرچا و لیکدانەو بەکاربرا و بەر لەمەش بینیمان،

هەرچەندە ئەمجارە ویکچوون بە ئاشکرایى بابەتى پيش نيبه. بابەتى پيشدا لە دەفتەرى بېرەورەبىيەکاندا، رەنجى لووسى، خزمەتکارى هوتىلى رووکانتنى گىرابۆوه. رۆژى رەشى لېرەوه سەرچاوه دەگریت که مېردە گەنجە جوانەکەى بەرەو لەناوچوون دەچى، نەك هیندە بەهۆى ژندارى بەلکوو بەهۆى مەى خواردنەوه و ناتەندروستى، بەلام رووکانتن هەست دەکات که لووسى لە رەنجکيشاندا خۆ وروژين نيبه:

قرچۆکانە رەنج دەکيشیت. لەوانەى سەبارەت بە چيژەکانيشى قرچۆکه. لەخۆم دەپرسم که ئايا جارى وایە نايەويت خۆى لەدەست ئەم رەنجە يەکنەواختە و لەو بۆلەبۆلەى که هەر بە نەگوتنى گۆرانى دەست پيدەکات، رزگار بکات و ئايا حەزناکات که بە پړىک و پيکى رەنج بکيشى و خۆى لە بى ئوميديدا نوقم بکات.

کەواتە، لووسى لە دۆخى ئاساييدا، رەنجى ريکدەخات، ئەوه هاوشيوهى مەزەندەيهکە ليدەکات که لە هەندىک شت شايستەترە. کاتىک که رووکانتن لە دواى گويگرتن لە Some of these days لە کافتريل دەچيته دەرى و لە جووت سايدى نويد پياسە دەکات، شتەکان لە حالتيکى دېکەدان. ئەو لەو رزگاربوونە لە هيلنج، پتر لە هەمووان بەرەمبەر جووت سايدەکە هەرەکوو شيويهەکى دنيای هەستيارە: ((لەم گەرەکەى جووت سايدى نوير کەس ژيان بەسەر نابات. (هيلنج، ل ۹۷)). ئەو بە جورىک لە گوتارى باش رادەکات، چونکە هەرچەندە بە ئاشکرا هى جيهانى بوونەوهرە مارييهکانە و دەم و چاوى بە مرۆفەکان قەرزارە، لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا لە بوونيهيدا سەرەخۆيه لە هەردووکیان و لە ئەنجامدا بوونىکى هاوشيوهى بوونى پارچە مۆسقىاى هەيه: ((بى خەوشى دەوروبەرم زال بووه بەسەرمدا، هيج شتيک زيندوو نيبه، باگفەى دى هيلەکان بە تەقەتەق رادەکەنە نيوشەوهوه. جووت سايدى نوير قەلافەتى و زيوى شەقامەکانى بووژواى نيبه که دلغرينى بو ريبواران دەکات)) (هيلنج، ل ۹۸). پاشان زياتر دەلى: ((جووت سايدى نوير نامرۆبىيه. هاوشيوهى مادەيهەکى کان. هاوشيوهى سى گۆشەيهەک.)) دەشتوانریت دريژەى بدرتيى: وه کو Some of these days.

کاتىک که دلخۆش لە رزگاربوونى لە هيلنج بە جووت سايدەکە بەرپيدا دەروات و حەز دەکات که دەيتوانى لە بى خەشى تاييهتى دەوروبەرى بەهرەمەند ببيت، بۆى دەرەکەويت که دوو کەس، لووسى و مېردەکەى، خەريکى مقۆمقۆن. هەروا که زياتر دەچيته پيشەوه،

پیاوه که پاڻ به ژنه کهوه ده نیت و له لای د پروات. پروکانتن لهو گۆرانهی که له حالی لووسیدا پرویداده تووشی سه رسوورمان ده بیت. دهیناسیتته وه، به لآم ته نیا له رووی جهسته ییه وه دا. به لئی، خو یه تی، لووسییه، به لآم رهنگی گۆراوه و بی تاقهت و به سه خاوه تیکی شیت ئاساوه رهنج ده کیشی. (...). به لآم له جیبی خوئی ناجولیت، ده لیبی وه کوشته کانی ده ور به ری بۆته بهرد. بۆ ساتیک له خویم ده پرسم که ئایا دهر به ری وی به هه لده دا نه چوم، ئایا نه مه سروشتی راسته قینه ی نییه که له ناکاو له بهرام بهردا ئاشکرا بووه...

(هیلنج، ل ۱۰۰)

لووسی به نوقم بوون له په نجدا، خوئی له بوونی کرده یی و پۆزه تیقی پۆژانه ی ره واندۆته وه و رای کردۆته نیو قه له مره پیکه وه که تییدا نه و نه ده له راسته قینه دوور که وتۆته وه که کاتیک چاوی به پروکانتن ده که ویت ته نانهت ناشی ناسیتته وه. لووسی نوینی کاتزایه کی به خوگر توه، ریک وه کوو Some of these days، وه کوو شری تیکی پۆلایی ده چوو، ریک وه کوو که دهنگی ناقوس (زهنگ) سه ختر و که متر له مرۆقیک له دهنگه دهنگی خانه کی بوو، ئیدی به خه یالی پروکانتندا ده هات.

که واته ده توانیت بگوتری که جیاوای نیوان شتی مادی و پارچه مۆسیقایه که خاوه نی ویکچوونیکه له جیاوای نیوان خه لکدا له ته زمونی ناسراوی ژبانی پۆژانه یاندا و خه لک له و ساته وه ختانه دا که خو یان له بیر ده به نه وه و لیده گه رین که ره نجی بی خه وش، بۆ نمونه، له سه ر بوونیان. کاتیک که پروکانتن له په نج به ری کتیبخانه وه سه یری دهر وه ده کات و کۆمه له نافره تیک ده بینی که سه گه کانیا ن به دهری په یکه ری گۆستاقی ئیمپیرازدا ده سوورپینه وه، نه وان له خه لکانی هاوشیوه ی لوسی ده ژمی ریت. نه وان وه کوو لووسی له گویره ی ریبازی بریار دراوی هه لسو کوت، هه ست و شتی تر ژیان به سه ر ده بن. دهره نجمه که ی نه وه ده بیت که نه وان له په یکه ری به ره مه میکی هونه ریدا نابینن، به لکوو په یکه ری پیاویک ده بینن که دل ئاسووده یان ده کات و زه مانه ت ده کات که نه وان له ژیان به وه ها شیوازیک له سه ر هه قن: ((ئیدی لیب سرای به رگری کردن نه ندیشه پیرۆز و به نرخه کان نین که له باوکیانه وه وهریانگرتوون. پیاویکی فافرن خوئی کردۆته پاسه وانی نه و نه ندیشه)) (هیلنج، ل ۱۰۱). هه ر نه مه یه قسه دهر به ری زانست وهرگر که ئاواتی به رزی بۆ خویندنه وه ی هه موو کتیبه کانی کتیبخانه ی گشتی له پیتی A تا کووو Z، به دیهینه ری ریژیکی گه زافنامیژه که به زانست و

به‌هاکانی مرۆقی ته‌نجامی ده‌دات و واده‌زانی که ته‌مانه به‌هاوکاری قسه چاکراون و ده‌بنه سه‌رمه‌دی و له که‌سانی وه‌کوو گو‌ستاف ئیمپتازدا به‌رجه‌سته ده‌بن.

وه‌ها متمانه‌یه‌ک، هه‌روه‌کوو ده‌بینن، بی جییه، له‌گه‌ل هه‌موو ته‌مه‌شدا، راستیه‌که‌ی ته‌وه‌یه که پیریژنه‌کان، هاوشیوه‌ی زانست وەرگر، له‌مباره‌یه‌وه نمونه‌ی چوونه ریزی به‌رفراوانترن له مرۆقه‌کاندا، واته ئاواتی ته‌وه‌ی که ژیان به شیوه‌یه‌کی گشتی و ژبانی خۆیان به شیوه‌یه‌کی تاییه‌تی وەرگری پیشگۆیی له قه‌لم بدن و به چاره‌نووسی په‌په‌و‌کراو له رینگایه‌کی دیاریکراو بزائن. پروکانتن بۆخۆی به دوور نییه له‌م چوونه ریزه‌وه و بیرخه‌ریک بوونی به‌بابه‌تی پروداوه‌که نیشاندهری ته‌م واتایه‌یه. کاتیکی که له په‌نجه‌ره‌یه‌کی تره‌وه سه‌یری ده‌ری ده‌کات، ته‌مجاره له ژوره‌که‌ی میواخان‌ه‌که‌یدا، شه‌یدای جووله‌کانی پیریژنیکی له شه‌قامی خواره‌وه ده‌بیت. ته‌م ده‌توانی ببینیته که پیریژنه‌که نامانجی کام رینگایه‌یه، ته‌م ده‌زانی که پیریژنه‌که له‌دوای ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌سه‌ر پیچی شه‌قامه‌که ده‌سوورپیته‌وه و له‌به‌ر چاوان ون ده‌بیت: ((من داهاتوو ده‌بینم. داهاتوو له‌وی، که‌وتوته نیو شه‌قامه‌وه. ته‌م‌نده رهنگ کال بۆوه‌تر نییه له زه‌مه‌نی ئیستا. چ زه‌روه‌وه که به‌دی بیت؟ به‌دی هاتنی چه‌شینیکی زیاتری ده‌داتی؟)) (هینلنج، ۱۰۵)

خالیک دیته پیتی که تیدا ته‌م ئیتر ناتوانی دلناییت که تیا سه‌یری جووله‌کانی پیریژنه‌که ده‌کات یان پیتیبینیان ده‌کات. ئیستا و داهاتوو ناسنامه‌ی جیا‌یان بزر ده‌کن: ((ته‌م زه‌مه‌نه، زه‌مه‌نی چاکی پروت، نارام دیته دی، به چاره‌په‌شی دامان ده‌نی و کاتیکی دیت، دل‌مان تیکه‌ل دیت چونکه بۆمان ده‌ده‌که‌ویت که له‌میژه له‌وی بووه)) (هینلنج، ۱۰۶). بیگومان ته‌م قسه‌یه راسته، زۆر هه‌یه که ئیمه بی توانین له پیشگۆیی داهاتوو پروداو، به‌لام هه‌ر که پروداو کامل بوو داهاتوو ته‌م‌نده به‌شیکه لپی که شیوه‌ی ناچاریه‌کی ته‌واو به‌خۆ ده‌گریت و له‌م پروه‌وه و له‌میژه له‌وی بووه)) هه‌ر که پروداو بیته پیش، ئیدی پیوه‌ندی به ئیستا و داهاتوو‌وه نییه به‌لکوو پیوه‌ندی به رابردوو یان میژوووه هه‌یه. پروکانتن کاتیکی پروتتر په‌ی به راستی ته‌م خاله‌ ده‌بات که له دوای به نامانج گه‌شیت له دوورخستنه‌وه‌ی خۆی له‌به‌ر په‌نجه‌ره، له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی راده‌کشیت و هه‌ول ده‌دات، تا‌کووو روخساره خه‌یالییه‌کان له ژبانی رابردوو بوروژینی. بۆی ده‌رکه‌وتوووه که به تپه‌ر‌بوونی زه‌مه‌ن بانگ کردنی ته‌م روخساره خه‌یالیانه زۆر ته‌سته‌متر بوو. ته‌وه‌ی که ته‌م به‌زۆری ده‌یدۆزیته‌وه ته‌وه‌یه که

پوخساره خه یالییه کان مل دده نه شه وهی که جییه که به بیره وه رییه کان بسپیرن. هم شه و پیاوه عاره بهی که له مه کناس په لاماریدا و هم شه و پزیشکهی که له باکو دیناسی چاوتیکیان نابینا بوو. کاتی که شه و هه لو ددها تا کوو هه ردوکیان بینیتته وه یاد، شه وهی ده بیینی چاوی نابینایه، به لام نایا شه و چاوه نابینایه ی پیاوه که مه بهستی شه وه؟ و نایا ده بیینی؟ شه و پرو به پروی نه بوونی دلنایی، ئیدی ناتوانیت دلنیا بیت که ته نانه تئاوا به سهر و روزاندی پارچه پارچه، بیره ورین یان دزینه وهی له سه دا سه د: ((جگه له وهش له زور بوارد خودی شه و پارچه پوخساره خه یالیانهش بزر بوونه: ته نیا وشه ماونه ته وه)) (هیلتنج، ل ۱۰۸). بیره وه رییه کان و پوخساره خه یالییه کان رابردوی وی بوون و مادامه کی که دهیتوانی شه وان له گشتیاندا به بیر بینیتته وه، وادرده کهون که هیشتاش پیوه نندیان له گه له شه ودا هه یه. ده کرا پرو کانتنی ئیستا له گه له پرو کانتنی رابردوو هاوشیوه له قه له م بدریت، به لام ههر که بیره وه رییه کانی بی واسته یان بزر ده کات و له په ییکه ری وشه کاند، پوخساریکی عه قلائی ودرده گرن له به ری هه لدین. شه و پرو دوا نهی که به په ریوانی وشه کان دهر و ژین هاوشیوه ی پارچه مؤسقیایه که له جیهانی زه منی مادیدا بوونیان نییه. که واته، پرو کانت که له رابردوی خوئی دابراوه له زه منی ئیستادا زیندانی ده بیت:

هیچ کاتی که وه کوو شه مرؤ بهم تونددیه هه ستم نه کردوه که ره هندی شارو دم نییه، سنووردارم به جهسته مه وه، سنووردار به بیر سوک که وه کو بلقی سه رئاو لی سهر ده کهون. بیره وه رییه کاتم به زه منی ئیستا دروست ده کم. من بویلو دهر وونی زه منی ئیستا پراو نراوم و په راپوئیز کراوم. بی سوود له هه و لدام که ره گه له رابردوو بکه مه وه: ناتوتم له بهر خو م رابکه م.

(هیلتنج، ل ۱۰۹)

شه وهی که پرو دواوه کانی ژیانی رابردوی پرو کانت تا کوو چ راده یه که له وی پچراون و دابراون به هاتنه ناوه وهی زانست و هر گر روون ده بیتته وه. زانست و هر گر هاتوه تا کوو کو مه له ی وینه کان و پوست کارته کانی وینه گیرای پرو کانت بیینی و ته مانه به دیدی دی دهر خه ری وینه ی شه و جیگایانه یه که پرو دواوه کان له وی دینه بییش.

شه وای داده نیت که له بهر شه وهی پرو کانت له شوئینانه بووه، که واته به ناچار ی کو مه له پرو دواویکی هه بووه. پرو کانت تا کوو ئیستا هه ر وای داناوه. له نا کاو گومان له دلیدا دروست ده بیت: ((پیموایه درؤ ده کم، من له ته منی خو مدا بچو کترین به سه رها تم نه بووه، یان با شتر

بَلِيمَ که تهنهات نیدی نازام مانای ئەم وشهیه چیه)) (هیلنج، ل ۱۱۳). زانست وەرگر که سەرلهنوی دهکاتهوه دهرهفتی بۆ دهرهخسیت که هۆکارهکانی گومانای بدزۆتیهوه و زوو بهوه دهرهنجامه دهگات که ئەوهی به بهسهرهاتی دهزانی هیچ نهبوو، جگه له کۆمهله رووداوێک که بۆی هاتۆته پێش. بهسهرهاتهکان له ژيانای راستهقینهدا نایه نه پێش، ئەوان دهتوانن تهنیا وهکوو چیرۆک بوونيان هه بێت: ((بهسهرهاتهکان له کتیبهکاندا هه و به دلنیا بیهوه ئەوهی که له کتیبهکاندا وەرگیردرینهوه، رهنگه له راستیدا روو بدن، بهلام نهک بههه مان شیوه. ههر بهم شیوازه رووداوه بوو که ئەوهنده دلیم پیوهی بهنده)) (هیلنج، ل ۱۱۵). کهواته ههلهی رووکانتی ئەوهبوو که کهمالی پوالتی ئەو چیرۆکانهیه که خه لک دهیانگیرنهوه یان له کتیبهکاندا دهیاننووسن، له رووداوهکانی ژيانیدا بۆیان بگهڕی و بیاندۆزیتیهوه. گریمانای وی ئەوهبوو که ئەزمونی نیمه له بهشه شیواوهکانی دیاریکردنی ناسنامه و سهربهخۆ دروست دهکریت، ئەمه له کاتیکدايه که له راستیدا فهرمانی ژيانمان بریتیه له پهوانبونیکي بهردهوام که تیدا ساتیک ئاویتیه ساتیکي تر ده بێت و کاتیک که ئەم ژيانه بهسهردهبهین هیچ رووداوێک خاوهی دهسپیک و ئەنجامی پوالتی نیه. تهنیا ئەوکاتهیه که سهیری پابردوو دهکەیت، دهتوانن ژيانمان لهسهر شیوهی گشتیهک بیهنن و رووداوێکی ژیاو بگورین بۆ بهسهرهاتیک: ((سهردهسوورپنم، له پشتمهوه، ئەو روخساره جوان و خووش ئاوازه یهکسهه له پابردوودا رۆدهچیت بچوک ده بێتهوه، له کاتی ئاوابونی خووی هه لدهقرچیت و ئیستا کوتایی لهگه ل دهسپیکدا ده بێته یهک)) (هیلنج، ل ۱۱۶).

له ئەنجامدا دهتوانیت له پرۆپوچترین رووداو به کۆمهک وەرگرتن له پرۆسهی سادهی گیرانهوهی بهسهرهاتیک دروست بکهین. بهراستیش، له روانگهی رووکانتنهوه هه مان ئەو کاریه که زۆربهی خه لک دهیکه، له لایه کهوه، ئەوان کاتیکي زۆر بۆ گیرانهوهی ژيانمان هاوشیوهی زنجیرهیه که له چیرۆک بهسهردهبهن، له لایه کی دیکه شهوه، ئەوان ههول دهدهن تا کوو ژيانمان وا بهسهر بهن که ده لئی چیرۆکیکه که دهیگیرنهوه. ((بهلام ده بۆ هه لئیري: ژيان بهسهر بردن یان گیرانهوه)) (هیلنج، ل ۱۱۷).

ژيان بهسهر بردن بریتیه له هه بونی ئەزمونگه لیک که کهم و زۆر خو و شانسه بهدوای یه کدا دین و تهنیا کاتیک ئاور له پابردوو ده دهینهوه، واتایه کی گشتگیر بهخۆ دهگرن.

وادانانى ئەۋەدى كە ژيانى مەرۋقە ۋە كوو چىرۆك دەچىت، گرىمانى ئەۋەپ كە كۆتايى ھەر ئىستى بونى ھەپپە، ۋ، كەۋاتە، رۇدۋادەكانى ژيانى مەرۋقە بەجۆرىك لە پىشەۋە دىيارىكراۋە. رۇدۋادەكانت دەنوسىت: ((من گەرەكم بوو كە ساتەكانى ژيانم ھاۋشىۋەى ساتەكانى ژيانىك كە دەپىننەۋە ياد بەدۋاى يەكتىدا بىن ۋ رىكويىك بىن. دەكرى مەرۋقە بە ھەمان ئەندازە ھەول بەدات كە زەمەنى لى دەستىنەۋە)) (ھىلنج، ل ۱۱۹)).

بىگومان رۇدۋادەكانت بەھۋى گۆشەگىرىيەۋە لە خەلكانى تر و بى رۇدۋادىۋونى ژيانى لە ئەندامى ئەو گۆشەگىرىيەدا، تىگەيشتۋە كە ناتوانىت ژيان بەم شىۋازە بەسەر بىرىت. دانىشتوانى بۇقىل نمونەگەلىكى زۇر باشن لە خەلكانىك كە لەم حالە نەگەيشتۋون. ئەو شىۋازەى كە بەھۋىيەۋە، لە ميانەى پىاسەكردنى پەيامى رۇژى يەكشەمە سەرۋخوارى شەقامى تورونى تەى كرد، ھەر كام خۇى وا قبول دەكات كە دەلىتى شۋىنىكى دىيارىكراۋ ۋ جىگىرى لە پىگەى كۆمەلەيەتيدا گرتۋە، شايدەى بۆ ئەم مانايە دەدات. پىگەيان لە زىخىرەى پلەدارىدا، پەيۋەندىيان لەگەل خەلكانى تر دىيارى دەكات، ئەو كاركردەى كە لەگەل ئەۋىدا گونجاۋە، رۇژىك دىيارى دەكات كە دەبى بىگىرپن-بە وتەيەكى تر، رىگى ژيانىان بەراستى پىشتر دىيارىكراۋە، چىرۆكىكە كە پىشتر گىراۋيانەتەۋە، زەمەنى ھەنوۋكە بەستراۋتەۋە بە زەمەنى رابردۋەۋە. زەمەن ھەلگەراۋتەۋە: ئەوان لە برى ئەۋەى لە رابردۋىيانەۋە بەرەۋ داهاتۋىيان جوولە بكنەن، داهاتۋىيان، (كۆتايى چىرۆكەكەيان) بەو جۆرە دەبىنن كە بونى رابردۋو ئىستايان دەسەپىنى.

ئەزمونى رۇدۋادەكانت لە كۆتايى ئەو يەكشەممەيەى مەبەستى ئىمە بۆمان دەردەخات كە ئەم پىرۆسەيە لە رۇۋى ژيانى حالى حازرەۋە تا چ ئەندازەيەك لە كرپان نەھاتۋە. لە ناكاو ئەو ھەستەى لا دروست دەبىت كە ئەو بەزۋوبى دەبىتە خاۋەنى بەسەرھات. لەكاتى رۇيشتندا، بەخۇى دەلىت كە كاتىك بگاتە خاىكى دىيارىكراۋ، شتىك رۇدەدات، چونكە ھىچ شتىك، لەراستىدا رۇو نادات، برپار دەدات كە دەبى ئەو خالە دۋورتر بىت ۋ سەرەنجام كە دەگاتە بەردەمى كافترياي مابلى بەو دەرەنجامە دەگات كە ئەو شتەى ئەو بەرەۋ لاي دەچۋو دىمەنى خەزىنەدارى دانىشتۋە لە پىشت سندوقى نىۋ كافترياكە. حالى حازر لە ھەناسەى خۇيدا زۇر لە باۋكەوتون ۋ رۇدۋادەكانت كە ئاور لە رابردۋو دەداتەۋە بەراستى بەو دەرەنجامە دەگات كە ھەستى بەسەرھات نەك لە حالى حازر بەلكوو لە ناگادارى بەرامبەر بەسەرھاتى زەمەنەۋە

دیت: ((له ناکاو ههست ده که مین که زه مهن بهرده وامه، که هه سات بۆ ساتینکی تر ریگای دهکات، ئەمەیان بۆ ئەوی تر و هه ر ئاوا تا کۆتایی)) (هیلنج، ۱۴۲ل). مرۆڤ بۆنی دهرده که ویت که زه مهن وا خه ریکه دهیاته نیو دهر وونی داهاتوووه، به ره و شتیك ده چیته پیشی، به وه ها شپۆازیك کار ده کات که داهاتوو پابه ند بکات، بۆ ئەوی بزانی داهاتوو چی ده ییت. له م هه لومهرجه دا زه مهن سه ره وین ناییت، به پیچه وانه وه: ((ههستی به سه رهات هه مان ههستی له هه لگه پانه وه نه هاتوو زه مهنه)) (هیلنج، ۱۴۳ل).

ثانی، دولبه ری (خۆشه ویست) رابردوو ی رووکانتن، به رامبه ر به و کۆشه به ی مه یل نه بوو که به جۆریکی وا زه مهن بگوزهرین، تاکوو ههستیکی له و شیوه یه به دی بین، و رووکانتن پیمان ده لێ ئەو کاتانه له بهر ئەوه ی له عه ده نه وه سه فه ری ده کرد بۆ جیبۆتی تاکوو بیست و چوار سه عاته له گه ل نانیدا به سه ر ببات، ثانی هۆکاریکی ده خولقاند که ئەوان تاکوو ئەو یه ک کاتمه یه ی که ماوه له حا لئ شه ردا بمیننه وه: (شهست چرکه، ریک ئەو ماوه یه که پتویسته تاکوو مرۆڤ ههست بکات چرکه کان یه ک یه ک تیده پهن) (هیلنج، ۱۴۳ل).

هه ر ئەو زانینه ی ئەوه ی که ده بی تاکوو کاتمه یریکی تر لیک جیابینه وه به دیه یینه ری ههستی له هه لگه پانه وه نه هاتوو زه مهن و ئاگادار بوونی تووند بوو له رووداوه که، به لام ئەم حا له بۆ ثانی کۆششیکه ی ئەوه ند نه بوو له تاقیکردنه وه ی ههستی روودا و به لکوو زیاتر ئاواتی خولقاندنی ساته کامله کان بوو.

بابه بیرمان بیهته وه که رووداوه که ته نیا ده توانی چیرۆک بیه ت و له و رووه وه ده بی له جیهانی راسته قینه پچرا بیه ت. له بهر ئەوه ی که کاملی، چۆنیه تییه کی به دهست هاتوو، ئەو ساته کاملانه ی که ثانی له هه ولدایه پیه یان بگات، ده بی له هه مان ناوه رۆکی به سه رهاته کاندایه بوونی هه بیته. گوته ری رووکانتن دهر باره یان پشتراسته ک ره وه ی ئەم هیه. چیرۆک شتیکه که هه ر که گێردرایه وه یان نووسرایه وه، به سه ره بخۆ له گێره ره وه یان نووسه ربوونی هه یه. له مباره یه وه چیرۆک وه کوو پارچه مۆسقیایه ک ده چیت که نۆته کانی له زنجیره ی یه ک له دوا ی یه کی جیگێردا به دوا ی یه کتریدا دین.

ریټوره سمه کان چالاکیه کی تری مروّقه که هه مان تاییه تمه ندیان هه یه. له ریټوره سمه کاندا، به گوږیهی ریڅخستنیکی له گۆران نه هاتوووه، کۆمه له جولیه که نه نجام ده درین و کۆمه له قسه یه که ده کریښ. روخساری ریټوره سمه کان سه ربه خۆیه له جیبه جینکارانی. ئاواتی ئانی بو به دیهانتی ساته کامله کان، له کوششیکدا به هه لگه پانه وهی ژیانی له سه ر شیوهی ریټوره سم به دیار که وت، به لام له بهر شه وهی که ریټوره سمه کان له ده ره وهی زه مه ندان و له وه پری راسته قینه دان، تاکاتیک که ئیمه له جیهانی راسته قینه و حوکم دراو به حوکمی زه مه ن ژیان به سه رده به یښ، شه ناتوانی هیوا یه کی بو به ئاکام گه یشتن هه بیته. رووکانتن ده نووسیته: ((له ناوه راستی شه ریټوره سمه نه دا که نانی هه ر شه کاته دای ده هینان، په لقازم بوو و وه کوو داوی جالجالۆ که به قۆله دریتزه کامم ده مپساند. له و کاتانه دا شه رقی له من بوو)) (هیلنج، ۱۵۱)، نانی له هیچ روویه که وه به ویژدان نه بوو، نه به هۆی شه وه که رووکانتنی مروّقی راسته قینه، نه یه ده توانی لیکنده وهی نیو زهینی وی بزانیته، به لکوو ههروه ها به هۆی شه وه که به گرمهانی سهروستی به ده ست هاتووی ریټوره سمه کان، ناکری له و شه زمونه ی که تییدا ده ژین بخولقیښښ. رووکانتن وه لایمی بانگه یشت کردنه که ی بو چوونه پاریس و چاوپیکه وتنی ده داته وه، له بهر شه وهی وه کو بوخۆی ده لیت هیشتاش دلّی له لایه تی، به لام ههروه ها بیگومان تاراده یه که بو په ی بردن به وهی که ئایا تیروانی نی نانی بو ساته کامله کان بوته شتیکی تر یان نا.

له م نیوه نه دا رووکانتن ده گه ریتته وه سه ر هه لوه سه ته کانی ده رباره ی خه لکانی تر که له ده ور به ری له بو قیل ده یان بینیته. کاری چاوگیژان به کۆمه لگای شاردا له سه یر کردنی په یکه ری ئیمپرازه وه ده ستی پیکردبوو و به دیتنی بو روژواکان له میانه ی پاره وهی به یانی یه کسه ممه یان له شه قامی تورین بریده وه دریتته یی درابوو. شه و چاوپیداگیژانه به هاتنی دوکتور روژی، پیاویکی دلّیا له پیگه که ی له جیهاندا، بو خواردنگه ی کامی که رووکانتن خه ریکه له وی نان ده خوات، قوئاغیک واوه تر ده چیت: ((شه و روخساریکی هه یه که من ناوی ده نیم روخساری جوانی پیاویک ژیان و هه لچوون رازاندویانه و چرچ و لۆچی لی دروست کردوه، به لام دوکتور له ژیان تیگه یشتوو وه زال بووه به سه ر هه لچوونه کانیدا)) (هیلنج، ۱۵۵). متمان به خۆبوونی دوکتور روژی، شه وه نه زوره که ده توانی متمان به خه لکانی تر به خشیته، به لام ده بی شه وهش زیاد بکریته که شه به خششه به رده وام له سه ر بوونیادی بالاده ستی خۆی شه نجام ده دریت. شه و که سیکی شه وتویه که، له بهر شه وهی ژیاوه و ده زانی

گویره و هری چیبیه، لهو باوره دایه که خاوه نی پاشه که و تیکه له نه زمون که ئیستا ده توائیت بیخاته بهردهستی خه لکانی تر.

ئهمه به واتای ئه وهیه که ئه و رابردووی به کار دینیت تاکوو فه رمانه وایی به سه ر حالی ده و ربه ره کانیدا بکات. پرۆسه ی له حالی حازردا ژیان ئیدی ناتوائیت بونی هه بیت له بهر ئه وه ی خه لکانی هاوشیوه ی دوکتور رۆژی له بری به ره و پیشچون بو نیو داها تو وه وه، به رده وام ده گهرینه وه دوا وه:

هه ز ده که ن به ئیمه سه لمینن که رابردوومان به فیرۆ نه چوه، که بیره وهریسه کانیا ن که له که بوون و به نه رمی و ئاسانی بوته بیرمه ندی. رابردووی به که لک! رابردووی برینی گهرفانیک، کتیبی رۆح زیڕین و پر له قسه و بریاری جوان. ((باوه رپکه ن، من له رووی نه زمونه وه قسه له گه ل ئیوه دا ده که م، ئه وه ی ده یزائم له ژیاندا فیری بووم.)) ئایا ئاوا یه که ژیا نی له ئه ستۆی گرتوه بر له شتیکی تر بکه نه وه؟ ئه وان نو ی به کونه ده رده برن- و کونیش به رو داوی دیسان کونتر ده رپرپوه، هاوشیوه ی ئه و میژوونووسانه ی که له لینین یه ک رۆسپیری رۆسی و له رۆسپیری هه کرامولی فه ره نسایی دروست ده که ن: له کو تاییدا، هه ر سه ریا ن له هه یچ ده رنه چوه ....

(هیلنج، ل ۱۵۹)

ئه زمونیان له ژیا ن، له کرده دا که رهسته یه که که به هۆیه وه ده توانن خو له ژیا نی حالی حازر بپاریژن و ئه و گریمانه ی له خو گرتوه که جیهانی ده و ربه ریا ن گو ژرانی به سه ردا نایه و ده توانریت هیواداری که هه روا ده مینیتته وه. ئه م گریمانه یه ته نیا کاتیک دیتسه دی که له لایه ن هه موانه وه قبول کرابیت. رووکانتن که ژیا نی له ته نیاییدا ده گزه ریت و ده و ربه ری له مرۆقی دیکه به تاله، دلنیا نییه که ئه م گریمانه یه مومکین بیت، به تاییه تی کاتیک که خو ی له شاریکدا ده بینیتته وه، که ئه م گو ژرانی به سه ردا هیئا وه. ئه و له قو ناعی پیشتری ده فته ری بیره وهریسه کانیدا نووسیبوی: ((له کافتریا کاندا هه میسه هه موو شتیک له دوخی ئاساییدا یه و به تاییه تی له کافتریای مابلی، به هۆی به رپوه به ره که یه وه موسیۆ فاسکل که مایه پووچی ئاشکرا و دل ئاسووده که رتیکی له قه لافه تدا هه یه.)) (هیلنج، ل ۷۲).

ئه و که واته به تووندی په ریشان ده بی ئه و کاته ی که له به یانییه کی ته ماویدا ده چیتته کافیتریای مابلی تاکوو قاره لتییه ک بکات و ده بینن تارا ده یه ک چۆل و بی ئاماده بوونی دل

ناسووده کەری بەرپۆه بەره کەیه تی که به پینچه وانە ی نەریتی خۆی له بالاخانە کە ی نەهاتۆتە خواری. رووکانتن دیتە خەیاڵییەوه که ئەگەری ئەوه هەیه موسیۆفاسکلّ مردبا، بەلام زیاتر لەو ئەگەرە، گوێ بەوه دەدات که هەلنەکردن لەگەڵ نەریتدا، بەجۆرێک بوونی شتەکان بە شیۆهیه کی گشتی دەخاتە ژێر پرسیارەوه: ((پیموایە له بلقیه وەیه که دنیا له رۆژتیکه وه هاوشیۆه ی رۆژتیک ی تره. ئەمەرو وای خۆ دەنواند که دەبویست هەلگەرپیتەوه، کەواتە هەرشتیك، ئەگەری ئەوه هەبوو هەرشتیك روویدات)) (هیلنج، ل ۱۷۱). ئەگەر رووکانتن تەنیا بتوانیت موسیۆفاسکلّ دووبارە ببینیتەوه، جاریکی تر دلای ناسووده دەبیت، بەلام کاتیك دەگەرپیتەوه بۆ کافتریای مابلی، دەبینیت که به تەواوی چۆلە. لەم بۆ ناشکرابوونە ترس دایده گریت: ((موسیۆفاسکلّ ئەوەندە ی که پیندەچوو دل ناسووده کەر نییه. رەنگە هەر شتیك وه کوو خۆی دەنوینێ، وانەبیت. چۆن بزانیت که شتەکان کاتیك ئەو پشتی تیکردن گۆرانیان بەسەردا نایە؟) رەنگە ئەو تەنیا کاتیك دلنیا بیت که ئەوان دەست بگرن بە ناسنامە ی خۆیانەوه که چاویان تی بریت و لەبەر خۆیهوه ناوەکانیان دووبارە بکاتەوه: ((من به توندی به خۆم دەگوت: ئەمە چرایه کی غازییه، ئەوه قاپینکی ئاو خواردنەوهیه و بەهیزی نیگام هەولم دەدا ئەوان بگۆرم بۆ شیۆه ی رۆژانەیان)) (هیلنج، ل ۱۷۲). بەلام تەنانەت پرۆسە ی ناویردنه کانی ناسنامە بەخشی شتەکان پینان، خۆنەرمییان زامن ناکات - ئیمە بەلگەیه کمان نییه لەسەر ئەوه ی که جیهان ئەوەندە ی که مەزەندە ی دەکەین رام بیت.

یان به وتەیه کی وردتر، ئەوەندە ی که بانگەشه دەکەین که وادەزانین پراوه. رووکانتن لەو ناگاداریه دا تەنیا نییه که پینویست ناکا که جیهان به شیۆزی دانراو و بهو جۆره ی که خومان پینوه گرتوو بوونی هەبیت و هەروەها له زانینی ئەو خالە تەنیا نییه که ئیمە بۆ خۆمان له ئامیرتیک ی جینگیری ریکخراودا له دەوربەرمان، پینگیه کی زەروری و پینویستمان نییه. هەر بۆ ئەمەشه که کهسانی وه کوو دوکتۆر رۆژی پلهیه کی ئەوەندە بەرز دەدەنه ئەزموون: ((ئەزموون)) دواین بەرگریانە. دوکتۆر هەز دەکات بروای پینی هەبیت، هەز دەکات چاوی بەرووی واقیعیه تی هەلنەکراو لەگەڵیدا وابکات: که ئەو تەنیا یه، بی بەش، به بی رابردوو، به زینتیکی سڕ و جەستەیه کەوه که لەبەر یه ک هەلده وەشیت)) (هیلنج، ل ۱۶۱). ئەوه ی که رەنگە دره و شاهترین دیمە نی هیلنج بیت - دیداری رووکانتن له پینشانگای وینە له مۆزه خانە - شایه دی نموونه گەلینکیتره لەم گوته یه. خالیکی ماناداره که رووکانتن دەچیتە مۆزه خانە لەبەر

ئەو ھىلىۋە شاھىي جەستەيى رۇخسارى ئۆلىقىر بلوئىنى سەرسامى كر دوو، بۆى دەردە كەوئىت كە بلوئىنى لە راستىدا مرؤقىكى زۆر جەستە بچووكە، بەلام وئىنە كئىش ئەوى بەو جۆرە كئىشابو كە بە قەد و بالا خۆى بە قەبە دەنواند: ((ھئىزى ھونەر چەند جئى ستائىشە! لەم پىاوە وردىلەيە و دەنگ ناسكە ھىچ شتئىك نەدەگەيشتە داھاتووەكان جگە لە رۇخسارىكى ھەرەشە ئامئىز، شكّل و شئوئى شكۆدار و چاوى خوئىناوى گاسەك)) (ھئىلئىج، ل ۱۹۳). ئۆلىقىر بلوئىنى وەكوو راستەقئىنە و وەكوو ئەوئى كە خۆى دەنوئىنى دوو شتى جىاوازە. لەمبارەيەو وەكوو ھەموو بلوئىنىيەكانە كە وئىنەى رۇخسارىان لە پئشانگانەكانە: ھەر كامئىكان ھاوشئوئى ئەوى دىكە بوو، بەلام ھەر كامئىان رۆلى كەسئىكى دەگئىرا كە، بە پئچەوانەى خەلگانى ترەو، رەگەزئىكى ماھوى^۱ بوو لە كۆمەلگادا، كە رۆلى بەخشنەدى جۆرىك زەرورەتى رەھا بوو بۆ بوونى: پاكۆم، كە سەرنجى بۆ ئەركى خۆى مافى بوونى بەو دابوو، لە پلەى باپەرەيەكدا كە ناوہەكى گرنكى نەبوو، بەرجەستە بەخشى ئەزمون بوو: ((بەك دوو رۆژ لەمەو بەر بە ئەندازەى پئوئىست بەرەوئىش نەچوو بووم: ئەزمون زۆر زىاتر بوو لە بەرگرى كردن لە بەرامبەر مەرگدا، ئەزمون مافئىك بوو: مافى پىرەكان)) (ھئىلئىج، ل ۱۸۳). پاروئىنى پزىشك كە لە ھەموو كەس تەنانەت لە شۆرشگئىرەكان دەگەيشت و دەيزانى چۆن ئاراستەيان بكات و بىانئىئىتە سەر رئىگائى ئەرك، خودى ئۆلىقىر بلوئىنى كە سەرەراى بالاكورتى، ئەركەكانى و مافەكانى ھەردووكى دەزانئىن. رۇوكانت لە رۇوبەرۇوبوونەو دەلا گەل وەھا زئىرەيەك لە بورۇژوا پايدارەكان، ئەگەرى ئەو ھەيە كە ئەبدرىت كە گومان لە مافى ھەبوونى بكات، بەلام بەھۆى فئىلئىكەو كە لە نەفس و نىگارى ئۆلىقىر بلوئىنىدا بەكاربراو دەزانئىت كە وئىنە رۇخسارەكان تەنئا گۆشەنىگايەك دەكەنە ھەمئىشەيى كە خاوەنەكانىان دەيانوئىست خەلگانى تر بەرامبەريان ھەيانئىت. ئەوان گەرەكئىان بوو بە شئوازئىكى جىاواز لە خەلگانى تر بئىندرىن: ئەگەر ماپەپوچن لەو رۇوہەيە كە كەمتەر خەم بەو ((ناراستگۆيە)) ن كە سارتر لە رىزبەندى دواتر بە تئىرۆتەسەلى دەپرازئىتتەو، لەو رۇوہەيە كە ئاواتئىان بە جىاوازي نواندن ئەو لەخۆ دەگرئىت كە ھەم لە خۆيان و ھەم لە خەلگانى ترى بشارنەو كە بوونىان زەرورتر نئىبە لە بوونى كەسئىكى دىكە.

۱- ماھو، نەزمانى بە كوردى چئىبە بۆيە وەكو خۆى فارسىكەم دانايەو. (وەرگئىر)

دیدار له پیشانگای نه قش و نیگار له گله بریاری پروو کانتندا بۆ تهرک کردنی ژیاننامه یه کدا ناپه یوه ست نییه که دهر باره ی مارکی دۆلۆبون دهنووسیت. له خۆی دهنووسیت: ((من که توانای ئه وه م نه بووه که لیگه راوم خۆراگرم، چۆن ده توانم هیوام به پزگار کردنی رابردوی که سینکی دیکه هه بیت؟)) (هیلنج، ۱۹۶ل)). بۆی دهر ده که وه ئه وه که له پرووی مرۆبیه وه بوونیککی زهرووری نییه، ناتوانیت بوونیککی زهرووری به رولیسۆن به خشییت. هه مان کرداری نووسینی ژیاننامه به لگه یه له سه ر ئه وه ی: ئه و کاغه زه ی که له سه ری دهنووسیت له زه مه نی ئیستادا بوونی هه یه، هه ره هاش ئه و وشانه ی که نووسیونی-هه رئاوا که مه ره که به که وشک ده بیتته وه، ئه م وشانه نه ک ده بنه هه مان به ش له جیهانی مادی که هه میشه له زه مه نی نوکه دا بوونیا ن هه یه، به لکوو خۆیا ن له و ی جودا ده که نه وه. له نا کا و په ی به خالی ک ده بات که تا کووو ئیستا به میشکیدا نه هاتوه: ((ماهییه تی راسته قینه ی زه مه نی ئیستا ئاشکرا ده بوو: هه ر ئه وه بوو که هه یه و هه رچییه کی که ئیستا نه بوو، بوونی نییه)) (هیلنج، ۱۹۶ل). به وته یه کی تر، تا که ئه و شتانه ی که بوونیا ن هه یه، شتگه لی مادی ن. که واته خۆدی پروو کانت ته نیا ده توانی له پرووی مادییه وه بوونی هه بیت، به لام هه یج کامیک له ئیمه ته نیا وه ها بوونی نییه. کاتی ک که ده لی ئین من، گه رانه وه به شیوه یه کی ئاسایی زیاتر بۆ زه یمنه تا کووو جه سته م. هه روا که سارتر له شوینیککی دیکه دا ده لیت: ((ئاگاداری و جیهان له یه ک کاتدا دراو ن: جیهان که به حوکمی زات له دهر وه ی ئاگادارییه، به گویره ی زاتی خۆی به وه وه به سراو ته وه.))^۱

که واته زه یمن له جه سته م له پیشتره، به لام له گه ل ئه وه شدا به و ئاگاداریه م که ئیمه وه کوو زه ین و جه سته هه ردووکیان بوونمان هه یه. له هه مان ئه و خاله دا که پروو کانتن ئاگار ده بیت که ئیمه له سه ر ئه م دوو ناسته دا بوونمان هه یه، بۆ جاریککی تر خۆی له چنگی ئه زموونی هیلنجدا ده بینیتته وه. ره نگه ئه مه سه رسوور هینهر نه بیت: به شی دووو دریتزی ده فته ری بیره وه رییه کان که به زۆری له سه ر که سانی تر هه ره وه کوو بابه تی هه لوه سته جیگیر بووه، ئه و ی گه یراو ته وه بۆ مه سه له ی بوونی جیهانی مادی و مه سه له ی پتوه ندی خۆی به و جیهانه مادییه وه. ئه مجاره به تاییه تی هه یرش هیلنج تونده. هه مو ئه وه ی سه باره ت به بابه تی پروو دا وه که، ساته کامله کان، زه من، مایه پووچه کان و شتیتری نووسیوه، ئاماده کارییه ک بووه بۆ دهر کی ئه وه ی

۱ - ((مه زنده یه کی بوونیا دی هۆسریل))، کۆمه له وتاری پێگه کان، بهرگی ۱، پاریس، ۱۱۳۴، ل ۳۲.

له پاش وازهينان له كتيبته كهي له بهشي روليوندا- تاكوو ئيستاستا پاساويك بۆ بووني- ئهو ته نيابيه، رووبه رووي جيهاني شته كان و بهم شيويه بهندكراوي زهمهني نووكه، بهلام ده زانيت كه نه له ئيستادا ده توانيت زه روورديه تيك بۆ بووني بدؤزيتته وه نه له رابردودا و نه له داها تووشدا. ((ماركي دووليون هاويشكم بو، ئهو بۆ بوون پيويستي به من هه بوو و من بۆ ههست نه كردن به بوونم پيويستيم به وي هه بوو)) (هينلنج، ل ۱۹۹). ئه م رسته يه پيش دهره نجامي دهسته وازه يه كه كه ده گاته پله ي وړينه ي هه وا كه رووكانته هه ول ده دات تاكووو بۆخوي بوون بكاته وه كه كاتيک قسه له سه ردا هه بوون ((ده كه ين ده بۆ ريك له چي تيبگه ي، ئه زموني هه نوكه ي هينلنج به رده وام به هوي ده رك كردن (بينايي و ساواني و شتي تر) شته كان وروژاوه. نه مجارهيان، نه زمون شيوازي جياواز به خو ده گريته: ((ئهو شته ي كه چاوه رواني ده كرد هه راسان بو، به روومدا بازيدا، له دهروومدا ره وان بو، لئي پر ده م- هيج نيبه! ئهو شته منم. بوون، سه ربه ست بو، پرگاري بو، به روومدا شه پۆل ده دات، من هه م)) (هينلنج، ل ۲۰۰). كاتيک كه رووكانته ورد به رده كهي له سه ر زه وي هه لگرت، هينلنج له راوه ستان به كاريگه ري ورده به رده كه هه روه كو شتيك له ودا هه روه كوو ئاگاداري سه رچاوه ي گرت. كاتيک كه هينلنج له هه موو شويني كافتريا كه سه رچاوه ي گرت، ديسانه وه به هوي ده رك كردني رووكانته له دهرووبه ري به هوي جيهاني ماديبه وه بو. ئيستاستا جياوازي له وه دايه كه ئهو شته ي هينلنجي هينايه دي خودي رووكانتنه، به جوړيك كه ده لئيت ((من هه م))، ((من)) ده يگه رپنينيته وه بۆ جهسته ي و نه ئيدي به ((من)) ئاگاداري يان زه ين:

دهستم ده بينم كه له سه ر ميژه بلاو ده بيت- منه. ده كريتته وه، په نجه كان له نوشتاويه ي دينه در و راست ده بنه وه. دهستم به پشتدا كه وتوه. ورگه زله كه يم نيشان ده دات. وه كو گيانداريكي له سه ر پشت كه وتوو ده چيتم. په نجه كان، قاچه كانيه تي. (... هه ست به دهستم ده كه م. ئهو دوو گيانداره ي كه له كو تايي قۆله كامم ده جو لئيت، منن.

(هينلنج، ل ۲۰۰)

دهستي رووكانتنه وه كوو جهسته يه و هه م رووكانته وه كوو زه ين نيبه، له مباره يه شه وه رووكانته كاريكي له ده ست نايه، له بهر ئه وه ي جهسته شتيك كه ئهو به رپرس و هو كاري ده سپيكي نيبه. هه ر ئه م قسه يه ده توانريت له باره ي ئه ندیشه كاني ئهو بگوتريت: ((جهسته هه ر كه جاريك دهستي به ژيان كرد ئوتوماتيكي ژيان به سه ر ده بات، به لام كاتيک ده گه يينه

ئەندىشە، منم كە درىژەي پى دەدەم، بىلەوى دەكەمەو. من ھەم بىردەكەمەو كە بوونم
 ھەيە.)) (ھىلنج، ل ۲۰۱). ئەو وەكوو جەستە، تەنيا بوونى ھەيە، وەكو زەين، بوونى ھەيە،
 چونكە بىردەكەتەو كە بوونى ھەيە. كەواتە بىر كەرنەو كەنى (ئەندىشە) بە ھەمان ئەندازە ئەون
 كە جەستەي ئەو: ((بىر كەرنەو من، خودى من.)) كەواتە، لە پروپەيە كەو، جەستە بۆ بوونى
 بەردەوامى دىسانەو بەستراو تەو بە زەين، چونكە ئەگەر بمانتوانىيا لە بىر كەرنەو بەستىن
 بەناچارى لە ھەبوون دەو تەو بە زەين، بەلام ئەلبەتە ئەمە لە كرەن نەھاتو. لە ئەنجامدا، خۆمان لەو
 دۆخە دەبىنەو كە وەكوو ئاگادارى بەرپەرسى بوونى خۆيە كەنى جەستە بىمانىن، لە كاتىكدا كە
 لە ھەمان كاتدا پابەندىن بە بوونى جەستەي بەردەوامانەو تاكوو بتوانىن ھەر ئاوا وەكوو
 ئاگادارى بوونمان ھەيەت. لەو پروپەيە كە گرىنگى چارەنووسى لووسىن، ئەو كىژ ئەيە كە بۆ
 خۆيان كەردو و كوشتوويانە، كە بەم شىوئەيە لە ھەمان كاتدا بوونى ھەيە و بوونى نىيە:
 ((جەستەي ھىشتا بوونى ھەيە، گۆشتە بىر ئىدارە كەي. ئەو ئىدى بوونى نىيە.)) (ھىلنج،
 ل ۲۰۳). گەرچى پىاوكوژى شىت پەلامارى جەستەي كىژ ئەيە كەيدا، بەلام ئەو زەينەيەتى كە لە
 ھەبوون وەستاو.

ئەم خالە پروكانت بە دەردەنجامىك دەگەيە نىت كە بوونى دەستەواژە لە يەك كەمو كورپىيە:
 لەلەيەك، ئەو تەكايەي كە دەستدرىژكار لىيى ئاگادارە تەنيا بەھۆي ((خۆي)) مەدى،
 دەردە بىردىت، لەلەيە كىتەيەو، لە بوونەو ھەيە كەملىدا، لەناو بىردى ئاگادارى بە پەلاماردانى
 ((خۆي)) جەستەي نامومكىنە.

ئەم خالە ھەروەھا رىگا بۆ ئەو پىشت راست كەرنەو بۆچوونى دەبات، دەربارەي ئەو
 كەسانەي كە بە مەيە پوچ ناويان دەبات: ((كەم و ھەست دەكات كە بونى ھەيە. نا، ئەو
 كەكە لىو ھەشەوئەيە كە تىدە پەيەت، لووت بەرزو نەجىب وەكوو نىلوفەر، ھەست ناكات كە
 بوونى ھەيە (...)) كەكە لىو ھەشەوئەيە ھەروەكو نىشانەي لىژىون دوئور بوونى ھەيە، ھەروەكوو
 سىمىل بوونى ھەيە، ھەموو ھەر ئەمە.)) (ھىلنج، ل ۲۰۴). كەكە خۆي بە قەد يەك نىشانەي
 لىژىون دۆنور و سىمىل (ئەلبەتەش بە قەد ھەموو ئەوئەي كە ئەوان دەردە خات) كەم كەردو تەو
 تاكوو بتوانىت پىناسەيە كى پروونى لەخۆي ھەيەت و لە بەلگە لاو كىيە كەنى شىوئەي نازازىكەر
 رابكات كە لە راستىدا ئىمە بە دانەو بوونمان ھەيە. بەشى لە پىناسە ھاتووي بوونمان،
 جەستەمان (خۆمان وەكوو شت)، لە كاتىكدا كە ئاگادارى (ئەوئەي بە منى ماھوي دەژمىرم)

شتتیکه که پیناسه وەرناگریت کاکی لیوهشاوه پهنادهباته بهر پشت رازانهوهی نیشان سیمله کانی، ههندیك بههاوکاری پهشیمان بوونهوهی بهردهوام له ئەزمونیان بهرگری لهخۆم دهکهن و ههندیكیش به کۆمهکی زنجیرهیهك ئەرك و ماف، پاساو بوخۆیان دههیننهوه: ((ئهو نیشانهی لژیۆن دۆنوری ههیه، مایه پووچهکان مافی ههبوونیان نییه: من بوئم ههیه چونکه ئهوه مافی خۆمه)) (هیلنج، ل ۲۰۴). بهلام بێ توانایی رووکانتن له سازشکردنی دوو روخساری به رهوالته نشیاوی بوونمان، بهرهو ترس و لهرزیکي دهبات که تهنیا کاتیک دهچیه نیو ((باری دۆلامارین)) سههرهلهدهات. جاریکی تر، بههاوکاری پارچه مۆسیقایهك لهدهست هیلنجهکهی رزگاری دهبیئت. بهرلهمه، کاتیک که له کافتریای راندوۆ دۆشمنۆ گوی بوئاوازی Some of these days دهگرت، شیوازیك کاری تیکردبوو که بههووی مۆسیقاوه دهتگوت بهجۆریکی زهردتر له ههبوونی مرۆفه کانی نیو کافتریا بوونی ههبوو. نیستا، لهبهر ئهوهی گویی له ناوازی When the low moon begins to beam دهبیئت ههمان ههستی بو دروست دهبیئت، بهلام دهتوانیئت له زههینهی رووداوه تازهترهکاندا ئاویتتهی بکات. پهی دهبات که ژنه گۆرانیهیژه که به ههمان شیویه بوونی ههبوو که ئهویان ههر کهسیکی دیکه بوونی ههبوو. ((بهلام ئیناها، ناتوانیئت بگوتیئت که ئهو بوونی ههیه)) (هیلنج، ل ۲۰۶). بهههر تهقدیریك نهک به شیوهی باوه ((ئهوه)) ئهلهته مۆسیقایه که لهسهر شیوازی ئهوپهری جیهانی لهباربوونی ههیه، جیهانیك که له خوگری مرۆفهکان، شتهکان، یان تهنانته قاوانی مۆسیقایه: ((من که گوی دهگرم، بوئم ههیه. ههموو شتیك پره، ههموو جیهک بوون، ئهستور و قورس و شیرین، بهلام له پشت ههموو ئهم شیرینییهدا، دهست پینهگهیشتوو، نزیکی نزیك، ئهی هاوار ئهوهنده دوور، گهنج، بێ بهزهیی و لهسهرخۆ، بهلام بهشیوازیکی تاییهت، بهجۆریکی وردتر، که رووکانتن جاری روونی ناکاتهوه.

له بری ئهوه، له پاش کورته بابتهیک (هیچ. بوئم ههبوو)، که رهنگدانهوهی بێ توانایی بهردهوامی له تیگهیشتنی واتای بوونه، دهرفهتیك دهپهخسیت که لهکاتی خواردنی نانی نیوهپۆ لهگهله زانست وهرگردا لهلایهکی دیکهرا دهگاته سهر مهسهلهکه. ئهم دیمهنه هاوشیویه دیمهنی پێشانگای وینهکان، دیمهنیکی درهوشاویه و ئۆتوماتیکی بو خۆینهر به نرخه، بهلام ئهم دیمهنه ههروهها پشکی خۆی دهدهاته پهروهدهکردنی ناوهزۆکی رۆمانهکه، بهم جۆره که بۆمان هۆکاره کانی شیوازی ژبانی زانست وهرگر ئاشکرا دهکات. زانست وهرگر له کرداردا به

قەد خودی پروکانتن تەنیای تەنیایە، بەلام نامادە نییە ئەم راستییە قبوول بکات: ((مرۆف دۆستی)) رایگەیاندوو، دەرپری بروایەتی بەوەی کە ئیمە دەتوانین لە هاو دەمی لە گەل مرۆفە کانیتردا و بە بریوانی ریزگرتنی ((بەهاکان))ی مرۆیی، پاساومان بدۆزینەو. ئاواتی بو رپکوپینک خۆندنەوێ هەموو کتیبەکانی کتیبخانە گشتی شیوازیکە کە هیوای پێیەتی ماناباداتە بوونی: جاری ئەو خەریکی پەرودەکردنی خۆیەتی، سەرەنجام پەرودە دەکری و پاشان بەشداری لە هەموو دەستە کەوتەکانی مرۆفدا دەکات. زانست وەرگر بێ ئەوەی ئاگی لێ بیت، قوربانی مایەپووجه کانه! ئەو بەهایانە کە ئەو هیندە بە گەرەیان دەزانیت بەهاگەلیکن کە بە هاوکارییەو ئەوان راستەقینەیی بوونی خۆیان لە خۆیان دەشارنەو و لە هەمان کاتدا کۆمەلە شتیکن کە بەوانەو دەسڕۆیشتوویی زۆر دەدەنە بوونەوەرگەلی وەکوو زانست وەرگر. مرۆف دۆستی وی رەنگدانەوێ کە لەم بەهایانە و هەرودەها بەرگری کردن لە بەرامبەر تەنیاییدا: مرۆف دۆستی هاوشیوێ بروابوون بە مافەکان یان ئەزموون، شیوازیکی دیکە کە بەهۆیەو مرۆف مۆر لە خۆی و خەلکانی تر دەدات و لە زنجیرە پلەیی کائیناداتا پێگەیکە دەداتە خۆی. ئەوەی زانست وەرگر بۆی دەرناکەوێت ئەوێ کە ئەو لەگەل هەموو ئەمەشدا یە کسەر زیادە، پروکانتن بەروونی ئەم خالە دەبینیت، وەها راستییە کە نە کەمتر لە زانست وەرگر، لەبارەیی خودی ئەوێ راستە: ((حەزە کەم هەستم برۆم، بچمە شوینیک کە تیندا بەراستی لە شوینی خۆم ب، جیبە کە لەگەلیدا بگۆنجیم... بەلام شوینی من هیچ جیبە نییە، من زیادەم)) (هیلنج، ۲۳۲). بێ پەردەیی ئەو راستییە لە دەرخواستنی مرۆف دۆستی پینداگرانەیی زانست وەرگر، پروکانتن ئەوێ بەزار دەکات کە تووشی هیرشیکێ دیکە هیلنج دەبیت.

بەرەبەرە شتەکان لە شوینی شیوازی خۆیان جینگیر دەبن. پروکانتن ئیستا دەبینی کە زانست وەرگر شتیکی بە نرخێ بۆی ئاشکرا کردوو. پروکانتن لەمیانە نووسینی دەفتەری بێرەوێرەکانی، لەو هەستی پیناسە نەکراوی کە لە کاتی هەلگرتنی وردە بەرد تاقیکردۆتەو بەرەوپێش چوو، بە قونای هەستکردن بەوەی کە شتەکان بەشیوازیکی جیاواز لە خۆی بوونیان هەیه گەیشتوو و سەرەنجام دەستی گەیهوتە ئاگاداری ئەو کەلپەنی نیوان دوو لایەنی دژبەیهکی بوونان. ئیستا ئەو دەبینیت کە هیلنج هیچ نییە جگە لە دەرک کردنی راستەقینەیی بوون بە شیوێهێکی یە کسەرە بە ئاگابوون: ((کەواتە ئەمە هیلنج! ئەم بێ پەردەییەیی کوپرکەرە؟ چەندە لە زینمدا بۆی گەرام! چەندە شتم دەرپارەیی نووسی! ئیستا دەزانم: من هەم

—جيهان هه‌يه - منيش ده‌زام كه جيهان بوونی هه‌يه، هه‌مووی هه‌ر كه‌مه)) (هیلنج، ل ۲۳۳)، به‌لام ئەم دەرك كردنه ئەو له هیلنج قوتار ناكات. زانست وەرگر هه‌ستی هه‌ماهه‌نگی له‌گه‌ڵ جيهاندا ده‌كات چونكه ئەو گوته‌كان و ئەو به‌ها گه‌لانه‌ی كه مرۆقه‌كان هه‌روه‌كوو به‌رگری له به‌رامبه‌ر جيهاندا دۆزیویانه‌ته‌وه، بۆی به‌كارده‌بات، به‌لام ئەگه‌ر ئەو گوته و به‌هایانه ئیدی جیی قبول كردن نه‌بن، هه‌روه‌كوو كه رووكانتن قبولیان ناكات، چی ده‌بی‌ت؟ ئایا ته‌نانه‌ت ده‌توانین وشه‌كان به‌ شیوه‌ی‌کی دلخۆشكه‌ر به‌كاربه‌رین، ئەو وشانه‌ی كه نه‌ك هه‌ر ئەوه‌ی كه به‌ به‌ریوانیان به‌هاكان بگوازینه‌وه، به‌لكوو هه‌روه‌ها مۆرگه‌لیكن كه ئی‌مه، وه‌كو مرۆقه‌كان، هه‌ول ده‌ده‌ین تاكوو په‌یوه‌ندیان به‌ده‌ین به‌ جيهانی مادیه‌یه‌وه؟ ئەم پرسیارانه كه رووكانتن ده‌یانكات، هیلنج به‌هێز ده‌بی‌ت چونكه شته‌كان زیاتر له جاران نامۆ خۆیان ده‌نوین.

ئەگه‌ر شته‌كان خۆیان له ناوه‌كانیان رزگار بكه‌ن، ئیدی شتی تاك نین ده‌گۆرین بۆ به‌شێك له بوون له‌لایه‌نی گشتی. رووكانتن كاتی: له تیگه‌یشتنی ئەم خاله‌ نزیك ده‌بی‌ته‌وه كه له روانینی ده‌ریا، وه‌كو شتیکی جیاواز ده‌رك پێ ده‌كات و رهنگه‌ شتیك هه‌ره‌شه ئامیتر له‌و ئاستی سه‌وزی ئاسوده‌كه‌ری كه به‌ شیوه‌ی‌کی گشتی رێ نابه‌ینه ئه‌وه‌په‌ری، به‌لام به‌راستی راسته‌قینه كاتیك ده‌ست به‌ ده‌ركه‌وتن ده‌كات كه سواری تراسوا ده‌بی‌ت و په‌ی ده‌بات كه كورسییه‌كه، وه‌كو بلی، وه‌لامی ناوه‌كه‌ی ده‌داته‌وه: ((به‌ ورته ورت، كه‌مێك وه‌كو كۆنترۆل كردنی جندۆكه، ده‌لیم: ئەمه كورسییه، به‌لام وشه‌كه له‌سه‌ر لیوه‌كانم ده‌مینیته‌وه: خۆی له‌ رویشتن و جیگه‌ر بوون له‌سه‌ر شتیك ده‌پاریزیت. هه‌ر ئاوی كه هه‌یه ده‌مینیته‌وه)) (هیلنج، ل ۲۳۷).

هه‌روه‌كوو كه پرۆست له (سێبه‌ری كچه‌ عازهبه‌ پشكوتووه‌كان^۱) دا ده‌لی‌ت: ((ناوه‌كان كه ده‌رخه‌ری شته‌كانن، هه‌میشه به‌ چه‌مكێکی عه‌قلی وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه كه بۆ هه‌سته‌وه‌ریه‌كانی راسته‌قینه‌ی ئی‌مه نامۆیه و ناچارمان ده‌كات كه له‌م هه‌سته‌وه‌ریانه هه‌موو ئەو شتانه‌ی كه له‌گه‌ڵ ئەم چه‌مكه‌دا نه‌گۆنجیت په‌رینین.)) ئەزموونی نووكه‌یی رووكانتن ئەوه‌یه كه ئەو شته وردانه كه له كاتی ناولینانیاندا ده‌یان په‌رینین، رێ: هه‌مان پارچه‌یه گرینگه، به‌م به‌لگه

1- Arombre des jeunes filps enflevrs، دووه‌مین به‌ش له رۆمانی به‌ناوبانگی مارسیل پرۆست

(۱۹۲۲-۱۸۷۱) نووسه‌ری فه‌ره‌نسه‌ی به‌ناوی گه‌ران به‌ دوا‌ی زه‌مه‌نی ون بوودا. (وه‌رگێژ)

ساده‌یهی که وشه‌کان له هه‌مان قه‌له‌مره‌وی که پینگه‌ی هه‌بوونی شته‌کانه بوونیان نییه و له‌م پرووه‌ه شه‌گه‌ری شه‌وه هه‌یه که به‌وه‌ی تاییه‌تی ((شت بوون))‌ی شه‌وانه لییان بنریت. پرووکانتن دهنوس‌ی: ((شته‌کان خۆیان له ناوه‌کانیان قوتار کردووه شه‌وان له‌وین، به‌و شکل و شیوه‌ی سه‌یره‌وه، دزیو، زه‌به‌لاح، پیکه‌نیناوی خۆیان دهنوینن که ناویان بنین کورسی یان باب‌ه‌تیکیان ده‌باره بلین: من له ناوه‌راستی شته‌کاندام، ناو وه‌رنه‌گره‌کان)) (هیلنج، ل ۲۳۷). شه‌وه‌شی ده‌باره‌ی شته‌کان راسته ده‌توانیت له‌باره‌ی مرۆقه‌کانه‌وه راست بی‌ت! ئۆتۆماتیکی بوونی جووله‌کانی مرۆقی‌ک که به‌رامبه‌ر پرووکانتن دانیشتووه، مرۆقه‌بوونی ده‌سپرتته‌وه وه‌کوو شتی لیده‌کات. پرووکانتن ئیدی توانی نامی‌تیت و له‌تپامواکه داده‌به‌زی.

به‌لام سه‌ره‌نجام، به‌هۆی شه‌و پچرانه‌ی که له‌نیوان وشه‌کان و شته‌کاندا هاتۆته پیش، پرووکانتن وای بۆ ده‌چی که له‌واتای هه‌موو شه‌و پرووداوانه‌ی که پروویان داوه‌تیکه‌یشتووه، له‌دوای شه‌وه‌ی که یه‌که‌مین ورده به‌ردی له‌قراغ ده‌ریا هه‌لگرتۆته‌وه. هه‌روه‌کوو که له‌باخی میلیلی داده‌نیشیت و چاوده‌برپتته ره‌گی دره‌ختی شا به‌پرووه‌که، له‌وی ته‌نیا وه‌کوو روخساریک له‌بوون ئاگاداره: ((وشه‌کان له‌به‌رچا و ن ببوون و، به‌وانه‌وه، به‌لگه‌ی شته‌کان، شی‌وازی به‌کاره‌ینانیان، نیشانه‌کانی چاوساغبیکی سست که مرۆقه‌کان له‌سه‌ر پرووکه‌شیان کیشاویانه)) (هیلنج، ل ۲۳۹). به‌شیوه‌یه‌کی باو وشه‌کان هه‌روه‌کوو په‌رده‌یه‌ک له‌نیوان ئیمه و بووندا کارده‌کن و که‌واته ئیمه له‌پیشویست بوونی شه‌م خاله‌ ده‌ریاز ده‌که‌ن که به‌ستمان شه‌و کاته‌ی که وشه‌ی ((هه‌بوون)) به‌کارده‌به‌ین چیه‌ه. هه‌رچه‌نده هه‌بوون ده‌وران ده‌وری گرتوین و به‌راستی ئیمه به‌شیکین لی، لیکدانان له‌گه‌ل جیهان به‌به‌ریوانی وه‌سفکردن، ریزبه‌ندی، ریژه‌و پیوه‌ندی و شتی دیکه شه‌نجام ده‌دریت که له‌به‌ر شه‌وه‌ی له‌قالبی وشه‌دا ده‌رده‌بردین مومکین نییه هه‌رگیز له‌راسته‌قینه‌دا له‌گه‌ل شته‌کان به‌کن. شه‌وه‌ی پرووکانتن ئیستا بۆی ده‌رده‌که‌ویت شه‌وه‌یه که شه‌گه‌ر ئیمه له‌کیشانی دیمه‌نی جیهان هاوشپوه‌ی نجیره شتیکی ناولینراو که له‌خۆی گرتوین و له‌خزمه‌تاندان ده‌سته‌ه‌لگرین، له‌گه‌ل شتی‌کدا که‌متر له‌بوونی چرپدا پرووبه‌پرووین: ((جۆراوجۆری شته‌کان، تاک بوونیان، جگه له‌نموونه بوو، لیکیک، شه‌م لیکه‌توایۆوه، کۆمه‌لی: وه‌کوو ماده‌ی سه‌ره‌تایی و نه‌رم و پیک نه‌خراو مابۆوه-هه‌موو پرووت، به‌شی‌وازیکی پروتی ترسه‌ینه‌ر و دزیوه‌ه)) (هیلنج، ل ۲۴۰). هه‌ور که پرووداوه‌کانی پیشتر ئیمه نه‌ده‌دن بۆ چاوتی برینیان، راسته که قه‌له‌مه‌وه‌یکی تریش هه‌یه: ((له‌دنیای دیکه‌دا،

بازنه‌کان و ئاوازی مۆسیقا، هیللی بیّ خەوش و وردیان دەپارێزن)) (هیلنج، ل ۲۴۰). هەر شتیک کە نەگاتە پلە ی بۆ خەوشی بازنه یان پارچە مۆسیقایەک، بە ناچارى بە شێوەی کەموکوژی بوونی هەیە. لەوێش زیاتر، تەنانەت بەهیچ جۆرە زەرورەتیکی بوونی نییە. درەختیکی شابه‌روو تەنیا کاتیکی دەتوانی مانای بۆمان هەبێت کە بتوانین بەش بەشی بکەین و مۆژیکێ لێدەین. هەر کە پێگەیی تاکی خۆی بزر دەکات و لە بوونی گشتیدا پەلکێش دەکرێت، ئیدی زیادەییە، راستییەکە کە بە هەمان ئەندازە دەبارەى مرۆف راستە کە لە بارەى درەختەو: ((زیادە، درەختی شا بەروو، لەوێ بەرامبەر، کەمیک لەلای چەپ. (...)) و من کال بۆوه، سیس بۆوه، دزیو، هەرسەکر، لەکاتیکیدا کە بیری تارم هەلەدایە ئەملاوئەولا-منیش زیادە بووم)) (هیلنج، ل ۲۴۱).

ئەزموونی ئەودوو سروشت (میتافیزیکی) رووکانت گەشتۆتە لوتکەى. لەپاش گێرانه‌وێ دیمەنى باخی میلی، بەو ئاگادارییە لەوێ absurde (پوچ)، ناعەقلانی، ناماقول، مەحال گوی بۆ نەدەر (بۆ دەربەست) ناوی دەبات، دەگات و هەولەدات دەری بپێت کە بۆچی بره‌وی ئەم وشەییە بە کەمێک دیت:

بازنه پوچ نییە، بە سوورانه‌وێ پارچە هیللیکی راستەوخۆ بە دەوری یەکیکە لە نوکەکانیدا، بە روونی شیای روونکردنەوێ، بەلام هەروها بازنه بوونی نییە. ئەو پەگە، بەوێنە، لە ئاستیکیدا بوونی هەبوو کە نەمدەتوانی روونی بکەمەوه. (...)) ئەم پەگە، بە پەنگەکەییەوه، روخساری، جولەى بەستەلۆکی، لە ژێر هەر جۆرە روونکردنەوێدا بوو.

(هیلنج، ل ۲۴۲)

ئەم جیوازییە لەگەڵ زەمینی ئەوێ کە پێشتر بینیمان دەگونجێت. بازنه پوچ نییە و وەرگری روونکردنەوه و دەبرێنە لەبەر ئەوێ کە داھێنانی یەکالا عەقلە، دەتوانرێت مەزەندەگەى یەکالا بە دیاری کردنی عەقلانی کەم بکریتەوه تاکوو بەم شێوەیە لەگەڵ تیگەیشتنی عەقلدا پێشەوه، بەلام پەنگی دارەکە لە بەردو و هۆ لەژێر روونکردنەوێدا! سەرەتا ئەوێ کە روونکردنەوێ لە قەلەمره‌وی عەقلدا بوونی نییە-عەقل، قەلەمره‌وی بوونی پەنگی درەخت نییە، دووم ئەوێ کە پەنگی درەخت، هەروەکوو بەشی بوون، هەر ئاوا دراوه و کەواتە لە روونکردنەوه نەهاتوو. ئەو هەروها، هەروەکوو دێتمان، زیادە نییە، بە وتەییەکی تر، بوونی لە هیچ روویەکەوه زەرور نییە: ((کاری سەرەکی، هەمان ئیمکانە. مەبەستم

ئەوھىيە كە بە گۆيرەي پېئاسە، بوونى دەستەواژە لە زەرورەتەوھ نىيە. ھەبوون بە شىئوھىە كى سادە واتە لەوى بوون، بوونەوھرەكان بە دياردەكەون، لىدەگەرپىن لەگەلىاندا تىك ھەلنەنگوين، بەلام ھەرگىز ناكرىت ئەوان بە دەرەنجامى وەرگىرپىن.)) (ھىلنج، ل ۲۴۴). رەنگە ئەگەر برىار بوايە رووكانتن شتىك داهىيى ئەكە بكرىت لە شتىكى تر دەرەنجامى وەرگىرپىت، شتىكى دەدۆزىيەوھ كە لە ئىمكانى ھەبوون رادەكات. ھەر ئاوا ئەو لە داهىيان (دۆزىنەوھى وەھا شتىك سەرکەوتو نايىت. گەرچى ھەول دەدات تاكوو بە كۆمەكى جوولە دانان لەو رۆلەدا بكات، زوو بۆى دەرەكەووت كە ناتوانرىت خودى جوولە لە جىھانى ھەبوون جودا بكرىتەوھ. جىھانىك كە تىيدا ئەگەر شتىك بۆ شتىك بىتە پىشى، دەبى لە دەرەوھى شتەكەدا ھۆكارەكە بەدۆزىتەوھ. ئەم قەسەيە دەربارەى درەختەكان راستە: ((ماندوو پىر و بەنابەدلى درىژەيان بە ھەبوون دەدا، تەنيا لەبەر ئەوھى كە لاوازتر بوون لەوھى كە بمرن، چونكە مردن دەيتوانى تەنيا لە دەرپرا بۆيان بىت.)) بەلام رووكانتن زياتر دەلىت: ((تەنيا ئاوازە مۆسىقىەكان دەتوانن مەرگى خۆيان ھەرەكەو زەرورەتتىكى دەررونى خۆياندا لووت بەرزانە ھەلگرن، بەلام ئەوان بوونيان نىيە)) (ھىلنج، ل ۲۴۸)، رووكانتن كاتىك گەيشتە ئەم خالە، برىواى وايە كە ئەو لە ھەرچىيەك كە دەتوانى دەربارەى ھەبوون بزانىت ئاگادارى ھەيە، بەلام، لە راستىدا ئەو پرۆسەيەكى كە ئەو تەمى كر دووھ ھىشتا كامل نىيە. ھۆيەكى ئەوھىە كە، لە روونكردنەوھدا ((جۆرىك حالەتى پىلانگىرپرانە)) كە لە كاتى چوونە دەرەوھ لە باخى مىللىدا لىيى ئاگادارە، بە ئاكام نەگەيشتووھ. جگە لەمەش، روونە كە ناتوانىت بە گوتنى ئەوھى كە مۆسىقا بوونى نىيە كۆتابى پى بەيىنى و بىخاتە لايەك: ئەم واتايە كە مۆسىقا پىشتەر بە چەمكى بازنەوھ پەيوەست كراوھ، ھەرەوھ ئەوھى كە ناسوودەيى لە ئەزموونى ھىلنج پتر لە جارىك لە ئەنجامى گۆيگرتن لە مۆسىقا بەدەست ھاتووھ، دەرخەرى ئەوھىە كە ھىشتا ھەموو ئەوھى مەبەست دەرەى بابەتەكە نەگوتراوھى و لە ھەر روويەكەوھ، ھەرەكەو كە ئىستا دەيىنن، دىدارى رووكانتن لەگەل ئانىدا رەھەندىكى دىكە دەخاتە سەر ئەوھى كە پىشتەر دۆزىوھتەيەوھ، چونكە ئاشكرا دەيىت كە لە ماوھى داپرانىان ئانى، لە بوارى ئەو شتانەى بۆخۆى خوازىارىيان بووھ، تاكوو رادەيەكى زۆر بە ھەمان شىوازى رووكانتن گۆرپانى بەسەردا ھاتووھ. ئەم وىكچوونە لە روونكردنەوھى ئانىدا دەربارەى ئەو ساتە كاملانە بەدىار دەكەووت كە سەردەمانىك رىزىكى زۆرى بۆ دادەنان، بەلام ئىتەر باوهرى پىيان نىيە. بەرىكەوت روونكردنەوھەكى نىشان دەدات

که له مباره یوه چنده له سارتري کوردا نزيك ده بیته وه. له ((ددره نجام)) هکه ماندا زنجیره یه که وشه مان گیرانه وه که تیاندا سارتر بانگه شه ده کات که به لای نه وه وه وینه کانی گران لاپروس راسته قینه تر له و شتانه بوون که ده یکردنه وه (مه میونه کانی نیو وینه ی مه میونه کان له مه میونه کانی باخچه ی ناژهلان مه میونتر بوون، ههروه ها شتی تر).

ثانی هه ر ته م کاردانه وه یی له به رامبه ر وینه گه لی میژووی فهره نسا نووسین مشکیله هه بوو: ته وان، بو نمونه، له هه بوونی چو نیه تیبه کدا هاوبه ش بوون که لای وینه کانی زانستنامه یان، به راستی، له لای وشه کانی کتیبیک هاوبه شه -دکرا، هیوایان پی بهستی، که له و شوینه ی بویان دیاری کرابوو، به دی هاتن، به لام وینه کان تایبه تمه ندیبه کی تریان هه بوو، که دهبوه هوی نه وه ی وه کوو دهرخستنی نه وه ی که نه و به پیگه مومتازه کانی ناوده بردن بیینیت: ((پینگه گه لیک بوون که چو نیه تیبه کی که م وینه و گرانبه هایان هه بوو، نه گه ر وات پی باشتره خاوه نی سه بک (شپواز) بوون)) (هیلنج، ل ۲۶۷). رووداوه به وینه کراوه کان له بهر چاوی ثانی به زه روورته ی نه خاوه نی زورترین گرنگی میژوویی خو یان دهناند، ههروه ها نه نه و رووداوانه ی که ناشکراتر له هه مووان وهرگری دهرخستنی وینه یی بوون. که واته ثانی دهره نجامی وهرگرت که نه و رووداوانه به جوړیک سروشتی تایبه تیان هه بیته که ده یگوړیت بو پیگه گه لی ودها بی وینه تاکووو بو به وینه بوون به کاریین.

شیتیک که به راستی ده کیشرا مه رگ بوو، ته مه ش ثانی راکیشا بو نه و پروایه که ده بی مه رگ یه کیک له و شتانه بیته که ده چنه پال به ده دست هیثانی پیگه ی بی وینه (مومتاز) له نه نجامیدا، ثانی باوکی که ده مریت برده کاته وه که مومکینه که دهره تیکی بو هات بیته پیشی که بو خو پیگه یه کی بی وینه ی ژیان به سه ر ببات. به هیوا ناگات، له بهر نه وه ی ده بیینی که دایک و پوری له ته نیشته قهره ویله که ده گرین، به لام نه شتیکی دیکه، هه رچه نده هه ول ددات که هه لومهرجه که به شپوه ی هه لومهرچیکی بی وینه بیینیت، به لام کردنی ته م کاره بو ی نامومکینه و به و دهره نجامه ده گات که پیویسته چاره سه ریک بکریته که هه لومهرچیکی مومتاز، ساتیکی کامل به دی بیینیت: ((سه ره تا نیشانه کانی هه والده رن. پاشان هه لومهرجی بی وینه، نارام نارام، شکومه ندانه، ده چپته نیو ژیانی خه لکه وه. پاشان ته م پرسیاره دپته پیشی که بزاینن تایا مرؤف گه ره کییه تی ساتیکی کاملی لی دروست بکات یان نا)) (هیلنج، ل ۲۶۸). ثانی له مباره یه وه له گه ل رووکانتندا هاوپرایه که پیگه و هه لومهرج،

هەویتیك دابین دەكات كە دەبى بە دەستی بێنى، تاكوو ساتىكى كامل بەدى بهیندریت، بەلام ثانی پیتشینیاری رووکانتن بۆ واتا قبول ناکات كە ساتى كامل بریتییه له بەرهمه میكى هونەرى. لەلامى دى ساتى كامل زیاتر بریتییه له ئەركىك: ((دەبوايه هەلومەرجه بى وینه كان بكرینه ساتى كامل. ئەمە كارىكى ئەخلاقى بوو)) (هیلنج، ل ۲۶۸). ئەوەى كە بە هەرحال پرونە بریتییه له ویکچوونى ساتە كاملەكان لەگەڵ رووداوه كاندا، و لەو بە واتا نەرینى ئەوەى كە ئەگەر ئەو نییه هیچ کامیان لە ژيانى راستەقینه دا بوونیان هەبیت. رىك هەروەكوو كە رووداو تەنیا وەكو چیرۆك دەتوانیت بوونی هەبیت، واتە كاتى تەماشاكردنى پاربردو، بەهەمان شیۆ دەتوانیت ساتى كامل بەو ناویشانه بزمیردریت كە بەشیک لەو هەلومەرجەى كە خەرىكى ژيانە نەبیت. ثانی وايدەزانى كە بە كۆمەكى كارکردن بەشیۆه كى دیاریكراو، بە هاوكارى نەيكردن ئەو رپره سمانهى كە رووکانتن هەرگیز توانای تىگه یشتنیانی نەبوو، ساتى كاملى كەوین، یان رق لیبوون، یان مردن دەبیتە راستەقینه: ((وامدەزانى كە مرۆف دەتوانیت رق یان مردن لەخۆى رەنگ بداتەو. چ هەلەیهك! بەلى، بەراستى وامدەزانى رق بوونی هەیه، كە بەسەر خەلكدا دادەبارى و بەسەر خۆیاندا بەرزده كاتەو، ئەلبەتە، تەنیا من كە رقم هەیه، ئەوین دەردەبرم و ئەو منە هەمیشە شتىكە، هەویرىكە كە بەردەوام لىك دەكىشتەو و دەكىشتەو...)) (هیلنج، ل ۲۷۱). بەم شیۆه، ثانی و رووکانتن هەردووکیان گەیشتونەتە ئەو دەرك پىكردنە كە بوونی جیهانى مادى و بوونی خۆیان هەروەكوو بەشیک لەو جیهانه، راستەقینهیه كە كە بە ناچارى ئەوان لە هەر جۆره ناواتىك بۆ خولقاندنى شتىكى رەها ژىوان دەكاتەو، بەلام، هەروەكوو كە ثانی وەبیردینیتەو، ئەو دوانە بە نەى كردنى رینگگەلى جۆراوچۆر رینویتی كراون بۆ ئەو دەرك كەردنە:

دەزانى، كاتىك كە ئىمە وەكوو كارەسات خولقین یاریمان دەكرد، تۆ كەسىك بووى كە رووداو بۆى روودەدەن، من كەسىك بووم كە دەبوومە هۆى روودانیان. دەمگوت: ((من مرۆفى ئەهلى كردارم.)) بەبیرت دیت؟ ئى، ئیستا تەنیا دەلیم: هیچ كەس ناتوانیت ئەهلى كردار بىت.

(هیلنج، ل ۲۷۲)

رووکانتن چاوەروان بوو كە رووداوه كان بۆى روو دەدەن، ثانی دەبویست هۆیهك دروست بكات كە رووداوه كان (پاشانىش ساتە كاملەكان) روو بدەن. ثانی گەیشتۆتە كۆتایى

وهرچهرخانی خوئی، ناواتی وی بۆ به دیهینانی شهو رووداوانه سی که ده بی بجیتته شهوپه ری لیواره کانی هه بوونی ناسراو، ناواتیکی نه هاتوو ده سی. نه گهر کردار ناتوانیت دهره نجماگه لیک به ده ست بینیت که هیوامان پی به ستون، که واته ژینانی کردار ئیدی لایه نیکی نییه: ((به قورسی دووباره ده کاته وه: من... خهریکم له خۆم زیاتر ته مه ن به سه ر ده به م.)) (هیلنج، ل ۲۷۲). شهو ته نیا به خوئی رهوا ده بینی که شهو پیاره ی ژینانی له گه لدا به سه ر ده بات بیناسیت و تیده کۆشی تاکوو ژینانی رابردوو ((ریک بجات)) به شیوه یه کی پلان و نه خشه یه ک بره ی پی بدات.

رووکانتن، به نۆره ی خوئی، له وه ها بنه ستیکدا نییه، کاتیک که شه م بۆچونه ی خسته پروو که ساتی کامل به ره مه میکی هونه رییه، بی گومان ثانی له به زاندنی گوته ی دیدا له سه ر هه ق بوو. له گه ل شه وشدا، رووکانتن به ناراسته یه کی دروستدا بیری ده کرده وه، به ر مانایه که ساته کامله کان، رووداوه کان، هه ره وه ها به ره مه مه هونه رییه کان هه موو له دهره وه ی جیهانی مومکین که ئیمه ژینانی تیدا به سه ر ده به یین بوونیان هه یه. به بیر خۆمانی بینینه وه که رووکانتن به ر له جیهینشتنی بۆقیل، نه بوونی مۆسیقای به هۆکاریک لیکدا بۆوه بۆ شه وه ی که نه توانیت به نمونه یه کی سوودمه ندی شتیک که له ئیمکان راده کات بژمیړیت. ئیستا که به تیبینی به ره مه می هونه ری به شیوه یه کی گشتی ده گه ریته وه، له وانیه سه ره داویکی ده دۆزته وه بۆ خه وشی به لگه هینانه وه ی خوئی شه وکاته ی که ثانی دهرساره ی کۆششه کانی خوئی له به وه راستگیژرانی ساته کامله کان له هۆلی شانۆدا قسه ده کات که خودی سارتر له وانیه له و رووی ریوره سه مه وه قسه یان ده باره ده کات. ثانی ده لیت که نه گهر ساتیکی کامل بوو، که سیک بوونی هه بیته مومکین بوو، ته نیا بۆ بینهران بوونی هه بیته:

به لام ده زانی، شه وان له نیویدا نه ده ژیان، له به رده میان راده خرا. ئایا واده زانی که ئیمه ی شه کته ر له نیویدا ده ژیه یین؟ له کۆتاییدا، شه وه له هه یج کوئیسه که نه بوو، نه له ملای ریزی گلۆیه کانی به رده م ته خته و نه له لایه که ی دیکه بوونی هه بوو و له گه ل شه وشدا بیران لیده کرده وه.

(هیلنج، ل ۲۷۴)

به وته یه کی تر، ره نگه به ره مه می هونه ری به جوړیکی جیاواز له و شیوه یه ی که به شیوه یه کی بار له جیهانی مومکین ده یناسین هه بیته. ئایا، بۆ نمونه بۆ هه ر که سیک که له

شانۆ ئەگەری ھەبە کە دەبارەى شتیک (ساتى کامل کە لەسەرەو ناماژەى پیدرا) بىر بکاتەو
ئەگەر ئەو بە جۆریک بوونى نەبیت؟

وہلام ھەرچیبەك بىت، یەكسەر بەدەست نایە. رووكانت و ثانی ھەموو ئە شتانەیان بە
یەكترى گوت كە دەبوايە بیلین، ھەر کامیکیان پتر لە بەشیک لە رابردووی ئەوى تر نییە.
ئىستا كە رووكانت ھەم ثانی و ھەم ماركى دوور لیۆنى لەدەستداوہ و لە سەرەو بەندى
بەجیبەشتنى بۆقيلە، ئەو ھەستەى ھەبە كە ھەم تەنیا و ھەم بە تەواوى لە دنیادا براوہ.
دەنوسىت: ((ئەمپۆى ژيانم كۆتايى پىھات.)) ديسانەوہش: ((سەرانسەرى ژيانم لە
پشتمەوہیە((ھیلنج، ل ۲۸۰)). بىردەكاتەوہ كە لەمە بەدواوہ ھاوشیوہى ثانی تەنیا لە خۆى
تەمەن درىژتر دەبیت، بەلام بەر لەوہى رۆیشتنى كۆتايى لە بۆقيل پەيوەندىيە مادەكان
بىسىنى، دووکار دوايىنى ھەبە! پياسەيەكى تر دەكات بۆ تەماشاش كەردنى شار، ھەرەوہا ئەو
كتىبانەى وەرگرتوون دەيانگەر پىتەوہ بۆ كتيبخانە. كاتيك كە لە شوپىيىكى بەرزوہ سەپىرى
بۆقيل دەكات، دەگەر پتەوہ بۆ ھەلۆستەكانى دەبارەى شار و خەلكەكەى. ئەوان، ھاوشیوہ
پىشبنىيەكانى خۆيان كە لەسەر دیواری پىشانگای وینەكان بوونە ھەمیشەى، دلنیا كە
جیھان ھەمان ئەوہیە كە دەبیین لە بوونى بەو شیوہیەى كە بۆ رووكانت خۆى نواندوہ بى
ئاگا دەبن. ئەوان چى دەكەن ئەگەر شتەكان لە نواندنى ناسراوياندا بە دیارنەكەوت، ئەگەر
شتەكان لە ناكاو تووشى گۆرانى ھیولاسانیا بەسەردا بىت، یان ئەگەر بەجۆریكى سادەتر،
لەناكاو خەلك بە ئاگا بىن لە ((جۆریك حالەتى ترسەپنەر كە بە قورسى نىشتۆتە سەر
شتەكان)) (ھیلنج، ل ۲۸۳). كاتيك كە ئەو رۆژە بگات و مرۆقەكان ھاوشیوہى رووكانت،
لەگەل پاستى ھەبووندا رووبەروو ببنەوہ، ئەو دەزانى كە كاردانەوہ چى دەبیت: ((پال بە
دیوارىكەوہ دەدەم و ھەروا كە تىپەر دەبن بەسەرياندا دەقیژىم: ئیوہ چىتان بە زانستەكەتانەوہ
كردوہ؟ كەرامەتى ئیوہ وەكوو بىرمەند لە كوئیە؟)) (ھیلنج، ل ۲۸۴). بەراستى لە كوئیە؟
وہلامەكە، لە رووبەكەوہ، زانست وەرگر دەیداتەوہ، ھەر ئەوہى كە بروای بە زانست، مرۆقە
دزستى، كەرامەتى مرۆپى ھەرەكوو نایەكى بىرمەند تاكوو ئىستا كامل نەبوہ. كاتيك كە
زانست وەرگر لە كاتى ھاوپرەپەتى لەگەل مندالىكى خويىندكار كە كتيبخانەى گشتى خافلگىر
دەكەن، سووك و چرووكى دەكەن، لىي دەدەن، ئەوسا كە كتيبخانە دەرى دەكەنە دەرى: بە
وتەيەكى تر، بەدەستى ھەمان ئەو مرۆقانە وەردەرنراوہ كە باوہرى پىيان ھەبوو و لە زانستىك

جیابۆوه، که زه‌مانه‌تی به‌هاکانی ده‌کردن و هه‌روه‌ها هیوارداریبوو که خودی وی پاساو بدهن. مرۆڤ زیاتر له‌وه‌ی که نایه‌کی بیرمه‌ندیبێت، نایه‌کی شکاوه، چونکه زانست نه‌یتوانیوه‌ ئه‌و پشتیوانیه‌ بداته‌ وی که پێویستی بووه و ئه‌وی له‌ جاران زیاتر ته‌نیا کردووه. رووکانتن ده‌نووێ: ((به‌داخه‌وه‌ ده‌بم که له‌گه‌ڵیدا نه‌چووم، به‌لام هه‌زی لێ نه‌بوو، ئه‌و بوو که داوی لێ‌کردم به‌ ته‌نیا به‌جیی به‌یلم: ئه‌و خه‌ریک بوو ده‌ستی به‌ فیروونی ته‌نیا یی ده‌کرد)) (هیلنج، ۲۸۵).

ته‌نیا یی رووکانتن که‌متر نییه‌، به‌لام لانی که‌م ئه‌و له‌ هه‌موو ئه‌وه‌ی که وه‌کوو بلیی واتای ده‌دایه‌ ژیا نیی بێ به‌ش نه‌بووه. ئه‌و ته‌نانه‌ت ده‌توانی چێژ له‌ هه‌لومه‌رجه هه‌نوکه‌بییه‌ی ئیستی و هه‌رگه‌یت که تییدا تارا‌ده‌یه‌که له‌ ده‌وربه‌ری خۆی دا‌براه‌وه: ((چێژ له‌وه‌رامۆشییه‌ له‌ سه‌داسه‌ده‌ وه‌رده‌گرم که تیی که‌وتووم. من له‌ نیوان دوو شاردا، یه‌کیکیان هیچم ده‌رباره‌ی نازانیت، ئه‌وێر ئیدی نامناسیته‌وه)) (هیلنج، ۲۹۶). به‌راستی، ئه‌و به‌ره‌به‌ره‌ په‌ی ده‌بات که وه‌ها به‌ ته‌واوی له‌بیرکراوه که ئیدی ناتوانی له‌ ناسنامه‌ی خۆی د‌ل‌نیا بی‌ت: ((ئیس‌تا کاتیک ده‌لیم من، نیو به‌تال د‌یته‌ به‌رچاو)) (هیلنج، ۲۹۷). هه‌ر چه‌نده‌ی دا‌برانی زیاتر لێی ئاشکرا بی‌ت، زیاتر هه‌ستی خۆی بزده‌کات، تا ئه‌وه‌ی که سه‌ره‌نجام، ((من ره‌نگی کال ده‌بیته‌وه، ره‌نگی کال ده‌بیته‌وه و سه‌ره‌نجام ده‌کوژیته‌وه)) (هیلنج، ۲۹۷). له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا به‌ ئاگابوون ده‌می‌نیته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ وه‌کوو ((به‌ ئاگابوون له‌وه‌ی)) من ره‌نگ کال بۆته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ ئاگایی له‌وه‌ی که بۆخۆی زیاده‌یه‌. که‌واته، به‌ ئاگا بوونی خۆی و نابه‌رده‌وام، به‌لام هه‌میشه‌ به‌ ئاگا له‌ شتی‌که‌ دناسیت: شه‌قام، دوکان، ئانی، ناوازی‌ک. به‌ ئاگایی کاتیک ناسنامه‌ی خۆی ده‌دۆژیته‌وه که رووکانتن، له‌ به‌رده‌م کافت‌ریای راندۆڤ و شمینۆدا، خۆی فریده‌داته‌ نیو ده‌روونی به‌ ئاگابوونه‌وه و ئه‌و دوانه‌ جاریکێ تر ده‌بنه‌ هاوکات. ئه‌م هاوکاتیه‌ دوباره‌یه‌، نه‌ رووکانتن و نه‌ به‌ئاگابوونی له‌ زیاده‌بوون ناگه‌یته‌وه. واخۆی ده‌نوینی که ده‌لێی ئه‌و بیه‌وی و نه‌یه‌وی به‌ هه‌مان د‌زخی ئانی که‌م بیته‌وه که هه‌ر ئه‌و پتر له‌ خۆ ته‌مه‌ن درێژییه‌ و به‌س. به‌ هه‌رحال، له‌ چالاکی له‌ جیهاندا شتی‌که‌ به‌ده‌ست نایه‌: ((کردنی شتی‌که‌ یانی خولقاندنی بوون- و هه‌روه‌ها بوون به‌ نه‌دازه‌ی پێویست هه‌یه‌)) (هیلنج، ۳۰۲).

به‌م شیوه‌یه‌، رووکانتن به‌ حالیکێ که سه‌راوی و خه‌مۆک ده‌که‌وی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گارسۆنی کافت‌ریا که پێش‌نیار ده‌کات که قاوانی Some of these days بخاته‌ سه‌ر، به‌جێ تاقه‌تییه‌وه

قبولئى دەكات. بېردەكاتهوۋە كە مۇسۇقىقا ناتوانئى سېئوورى دەربېت، بەراستى ئەو كەسانە بە سووك دەزانئى كە لە حال و ھەوای پۇمانسىيەنەدا بېروايان وايە كە جوانى دەتوانئىت قەرەبەووى چىئەكان يان ئازارەكان بىكاتهوۋە. مۇسۇقىقا، يان ھەر پۇخسارىئىكى دىكە لە ھونەر، لە جىھانى راستەقىنەدا بوونيان نىيە و كەواتە ناتوانئىت كارىگەرى ھەبئىت بۇ جىھانى راستەقىنە. بەر لەمە بىنيمان كە لەلای پۇوكانتن مۇسۇقىابوونى نىيە. ئەو ھىشتاش ئەمە بەراست دەزانئىت و لەگەل ھەموو ئەمەشدا سەرگەردان و بېزارە. گوئى لە ئاوازەكە دەبئىت، بەلام ئەو بوونى نىيە، ئەگەر بېريار بوايە كە قاوانەكە بشكىئى، واتە ئەو شتەى كە بوونى ھەيە، لەم پۇوۋە ھىچ كارىك ناكاتە سەر ئاوازەكە، لەبەر ئەوۋەى كە بەردەوام بە جۇرئىك ئەوپەرى جىھانى لەبەردەستى ئىمەدايە: ((كاتىك كەسىك بىھوئى بىگىرئىت توشى جگە لە بوونەوەر نابئىت، بەلكوۋ لەگەل بوونەوۋەرى بى مانادا لىك ھەلدەنگوئىت... بەلام پەنگە، ھەرۋەكوۋ كە لە كاتى قسە كردن لەسەر بابەتى خەيالئىدا دىتمان، ھەلەيە كە بنەماى ناسراوى ھەبوون لەسەر ئاواز ھەلگىرئىن و بەرەبەرە پۇوكانتن مەزەندەيەك لەو ئەگەرە دئىتە زەينىەوۋە كە دەنوسئىت: ((ئەو بوونى نىيە. ئەو ھەيە.)) ئەوسا درئىئەى دەداتئى: ((ھەرۋەھا منىش گەرەكم بوو كە ھەبم)) (ھىلئىج، ل ۳۰۴). ئەو لە جىھانى قاوانەكانى گرامفۇندا بوونى ھەيە، ھەزەدەكات لە جىھانى مۇسۇقىقادا بئىت: ((لەوپەرى ھەبووندا، لەو جىھانەى تىرى كە دەكرئى لە دوورەوۋە بىندرى، بئى ئەوۋەى كە ھەرگىز لئى نىك بىيىەوۋە))، لە جىھانى كەسايەتئىيەكانى نئو وئىنەكىشراوۋەكاندا يان پۇمانەكاندا، لە قەلەمپەوۋەى ھەبوون گەلئىكدا كە خولقئىنراون، كە ھەن، بەلام لەم جىھانەى مومكىندا بوونيان نىيە، لە جىھانى خەيالئىدا.

ئەوۋە قەلەمپەوۋەى Some of these days كە. پۇوشاوى سەر قاوان خەوشئىكە لەسەر قاوانەكە، بەلام ھىچ كارىگەرىيەكى لەسەر ئاوازەكە نىيە. قاوانەكە زىانى بەردەكەوۋى، دەشكى، بەدىار نامئىنى: ((بەلام لە پشت بوونەوۋەرىك كە لە زەمەنئىكى نووكەدا دەكەوئىتە زەمەنئىكى نوكەى تر، بەبئى رابردوۋ، بەبئى داھاتوۋ، لە پشت ئەم دەنگانەوۋە كە پۇژ بە پۇژ ناخۇشتر دەبن، پئىستىيان دادەمالدئرى بەرەو مردن ھەلدەخلىسكىئىن، ئاواز بە ھەمان حالئەوۋە دەمئىنئىتەوۋە، گەنج و پتەو، ھاوشئوۋەى شايەدئىكى بئى بەزئى)) (ھىلئىج، ل ۳۰۵). لەگەل ھەموو ئەمەشدا ئاواز كە لە جىھانى ئەوپەرى بووندا ھەيە، بەھۇى مرۇقئىكەوۋە خولقئىندرا كە كەمتر لە پۇوكانتن زىادى نەبوۋ! ئەمەرىكايىيەكى قەلەو كە موفلىس بوو، مەسەلەگەلى مرۇئى

تری هه‌بوو، له‌گه‌ل هه‌موو شه‌وه‌شدا شه‌م ئاوازه‌ی خو‌لقاندا که وه‌کوو شه‌یوه‌ی ناچار و زه‌رووری بوونی هه‌یه، پارچه‌یه‌ک له زه‌روورته‌ی خۆی ده‌داته خو‌لقینه‌ری و یارمه‌تی ده‌دات، هه‌رچه‌نده تارا‌ده‌یه‌ک، که له شه‌مکانی خۆی رابکات. شه‌وه‌شی که ده‌رباره‌ی به‌سه‌رهاتی جووله‌که‌که راسته هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی شه‌و ئافره‌ته ره‌ش پیسته‌ی که ئاوازه‌که ده‌چرێ راسته:

دوو که‌س رزگاریان بووه! پیاوه جووله‌که‌که و ئافره‌ته ره‌ش پیسته‌که. رزگاریان بووه. ره‌نگه وایان زانیبیت که تا‌کوو کۆتایی له‌ده‌ست چوون، له‌نیوه‌هه‌بووندا نو‌قم بوون. له‌گه‌ل هه‌موو شه‌مه‌شدا هه‌یچ که‌س نه‌یده‌توانی به‌و جو‌ره‌ی که من به‌م سو‌زوه به‌ریان لی‌ده‌که‌مه‌وه، به‌رم لی بکه‌نه‌وه. هه‌یچ که‌س، ته‌نانه‌ت نانی‌ش. بو‌من شه‌وان وه‌کوو مرۆقی مردوو، که‌میتک هاوشی‌پوه‌ی پال‌ه‌وانه‌کانی رۆمانن، شه‌وان خۆیان له‌ گونا‌هی هه‌بون پال‌اوتوه.

(هیلنج، ل ۳۰۸)

له‌ گونا‌هی هه‌بوون پال‌یوراوان چونکه، هه‌روه‌کوو دیتمان، هه‌بوون که‌مکو‌ریبه‌که، له‌کاتیکدا که‌ مۆسیقا بی‌ خه‌وشه و به‌دووره له‌ که‌موکو‌ری جیهانی مومکین. پیاوه جووله‌که‌که و ئافره‌ته ره‌ش پیسته‌که به‌ چرینی ئاواز و گو‌تنی شه‌تیکیان خو‌لقان‌دوه که به‌ شه‌یوه‌یه‌کی بی‌ خه‌وش و زه‌روور بوونیان هه‌یه، هه‌ر شه‌وه‌ی که‌ ته‌نیا له‌ پشت جیهانی مومکیندا له‌ کران ها‌توه، چهر و گۆرانی‌بیژیش به‌ هاوکاری به‌ری هینانی ئاوازی‌ک که‌ هه‌بوون زه‌رووریبه، هه‌رکاتیک تارا‌ده‌یه‌ک بوونیکی زه‌رووریان هه‌یه. رووکانتن پرسیار له‌ خۆی ده‌کات: ((که‌واته‌ ئایا مرۆف ده‌توانی پاساو بو‌ بوونی خۆی بی‌نیته‌وه؟)) (هیلنج، ل ۳۰۸). ره‌نگه‌ بکریت که‌ شه‌و به‌ شه‌وازیکی زه‌رووری بوونی هه‌بیت و به‌م شه‌یوه‌یه له‌و شه‌گه‌ره رابکات که‌ به‌دی‌هیننه‌ری هیلنج بو، که‌ به‌ چرینی مۆسیقا به‌ نامانج ناگات، له‌به‌ر شه‌وه‌ی که‌ شه‌و گۆرانی‌بیژ نییه. نووسینی که‌ره‌سته‌یه‌کی له‌به‌رده‌ستدایه، به‌لام نه‌ک نووسینی میژوو: شه‌و ئیستا بو‌ی ده‌رده‌که‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌ولدان بو‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مارکی دورولبۆن و له‌ دینی وی هه‌روه‌کوو پاساوێک، هه‌له‌ بووه: ((بوونه‌وه‌ریک قه‌ت ناتوانی هه‌بوونی بوونه‌وه‌ریکی دیکه‌ پاساو بدات)) (هیلنج، ل ۳۰۸). شه‌م خاله‌ به‌پیی پیوست روونه: هه‌بوونیکی مومکین ناتوانیت هه‌بوونیکی مومکینی دیکه‌ له‌ شه‌مکانی دووربخاته‌وه. لی‌ره‌وه‌یه که‌ ده‌ره‌نجام وه‌رگرتنی رووکانتن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که‌ ده‌بی شه‌و له‌ دانه‌یه رومانیک بنووسیت: ((ده‌بی له‌ پشت وشه‌ی چاپکراوه‌وه، له‌ پشت لاپه‌ره‌کانه‌وه، مه‌زه‌نده‌ی شه‌تیک بکه‌ی که‌ بوونی نه‌بیت، که‌ له‌ سه‌رووی بوونه‌وه‌ بیت. بو‌ نمونه، میژوویه‌ک

که قهت ته گهري روودانی نه بوویت، رووداویک)) ژياننامه‌ی مارکی دورولبؤن له حوکمی کتیبینکدا دهرباره‌ی هه‌بوونی مومکین شتیکی تره، ستاندال، له ریگای نووسینی رۆمانی سوور و رهش له که‌سایه‌تی ژولین سوریلدا که‌سایه‌تییه‌کی خولقاند که هه‌رچهنده به‌دییه‌نه‌ری ئەم خه‌یالە بیټ که هه‌روه‌کوو مرۆقیکی مومکین بوونی هه‌بیټ، هه‌رگیز نه‌یده‌توانی له راسته‌قینه‌دا به‌وه‌ها شیوه‌یه‌ک بوونی هه‌بیټ! له‌مباره‌یه‌وه ژولین وه‌کوو بازنه، پارچه‌ موسیقا، سی‌گۆشه‌یه‌ک ده‌چیت. ته‌گه‌ر بریار وابیټ که رووکانتن رۆمانیک بنووسیت، له هه‌مان پیگه‌ی ستاندالدا، یان خولقی‌ندراوه‌کان Some of these days داده‌نرین:

که‌سانیکیش ده‌بن که ئەم رۆمانه ده‌خویننه‌وه و ده‌لین: ((ئاستوان رووکانتن نووسیویه‌تی مرۆقیکی قژ سوور بوو که له کافتزیاکاندا ده‌سوورایه‌وه))، ته‌وانیش بیر له ژیانم ده‌که‌نه‌وه هه‌روه‌کوو چۆن من بیرم له ژيانی ئەو ئافره‌ته رهش پیسته ده‌کرده‌وه: بیریک له شتیکی گرانبه‌ها و نیمچه نه‌فسانه‌یی.

(هیلنج، ل ۳۰۹)

ئه‌ویش به‌ یاریده‌ده‌ری خولقاندن به‌ره‌مه‌میکی هونه‌ری که هه‌بوونی به‌ خه‌یالی وی قه‌رزاره، له گوناھی هه‌بوون ده‌پالئویټ.

پیشکەش به بیدستر

((ئه‌و مرۆقیکی وایه که گرنگی کۆمه‌لی نییه، ئەو ته‌نیا تاکینه‌.))

لوی فردینان سلین

کلێسه

پيشه‌كى بلاوكه‌روهه

ئەم دەفتەرجەيە لەنيو كاغەزەكانى رووكانتندا دۆزراوئەتەوه. ئيمە بەبى هيچ دەستپوئەردانىك بلاويان دەكەينهوه و لاپەرەى يەكەم بى ميژوو، بەلام ئيمە بە گوێرەى چەند بەلگەيەك دلتياين كە ئەم لاپەرەيە چەند هەفتە بەر لە دەسپيكي دەفتەرى بيرەوهرىيەكان نووسراوئەتەوه. كەواتە دەبى بەلانى زۆرەوه لە سەرەتاي مانگى كانوونى دووهمى سالى ۱۹۳۲دا نووسرابيئت و لەو كاتەدا كاتتوان رووكانتن لە سەفەر بو ئه‌ورووپاي ناوهراس، ئەفريقاي باكوور و خۆرھەلاتى دوور گەرابۆوه و سى ساڵ بوو كە لە شارى بۆفيلى بەسەردەبرد، تاكوو تويزينهوه ميژووييەكانى دەربارەى ماركى دورولبۆن لەوى بە ئەنجام بگەيەنيئت.

كاغەزى بى مىژۇو

باشتر وايە كە رووداۋەكان روژ بە روژ بنوسرىنەو، بو تېگەشتىيان دفتەرى بېرەدەرىيەكانت ھەبىت، درىخى نەكرىت لە ناكوڭىيە بچووكەكان و كاروبارى نوكەبى ورد، ھەرچەندەش خۇيان بە كەم بنوینن و لە ھەمووشى گرینگتر رېزبەندىيان بکەى. دەبى بگوترى كە ئەم مىز و شەقام و خەلك و كىسەى توتنەم چۆن چۆنى دەبىنم، چونكە ھەر ئەمانەن كە گۇرانيان بەسەردا ھاتوۋە. دەبى داۋىن و ماھىيەتى ئەم گۇرپانە بە وردى دەستنىشان بكرىت. بو نمونە، لېرە قوتوبەكى كارتۇن ھەيە كە شووشەى مەرەكەبەكەى منى تىدايە. دەبى ھەول بەدەم بلېم پېشتەر چۆن دەمدىت و ئىستا چۆن چۆنى ئەو باشە، لەسەر شېۋەى راستەگۆشەيەكى ھاوتەرىبە كە لەسەر بەستېنى... كەمژانەيە، ناكرى ھىچ شتىكى دەربارە بگوترى. دەبى خۆ ھەر لەمە بپارېزىت، نابى شتى سەير لەو شوپنەدا دابىنى كە ھىچ نىيە. پىموايە نووسىنى دفتەرى بېرەدەرىيەكان و ھەما مەترسىيەكى ھەبىت: مرۆڧ زىدەگۆبى لە ھەموو شتىكدا دەكات، گوى قولغا، بەردەوام راستى دەشىۋىنى. لەلايەكى دىكەوۋە بى گومان ھەرساتىك ئەو ئەگەرە ھەيە ئەو ھەستەى پىرى -رىك لە پىۋەندى بەم قوتوۋە يان ھەر شتىكى دىكەوۋە - دىسانەوۋە توشم بو. دەبى ھەمىشە ئامادەم، ئەگىنا دىسانەوۋە ئەگەرى ئەو ھەيە لەنىو پەنجەكانم ھەلبخلىسكىت، نابى ھىچ شتىك^۱ بەلكو دەبى بە وردىيەكى زۆرەوۋە وردەكارىيەكانى ھەموو ئەو شتەنە بنووسم كە روو دەدەن. بە دلنىايىيەوۋە ئىتر ناتوانم بابەتتىكى روون دەربارەى رووداۋەكانى شەممە و پىرى بنووسم، لەبەر ئەوۋەى زۆر لىيان دوورم. تەنيا دەتوانم ھەر ئەو ھەلېم كە ھەردووك جارەكە شتىك كە بە رووداۋى ناودەبەن لە ئارادا

---

۱ - ئېرە وشەيەك خەتى بەسەردا ھاتوۋە ((گۆزىن)) يان ((دەستھەلبەست)) ئەو وشەيەكى لەسەرى نووسراۋە ناخۆندىرېتتەوۋە.

نەبوو. رۆژی شەممە منداڵەکان خەریک بوون یاری پلە پلەیان^۱ دەکرد و من حەزەم دەکرد وەکوو ئەوان بەردیگی بچووک فری دەمە نیو دەریاو. لەو ساتە وەختەدا راوەستام، وردە بەردەکەم فریدا و پتی خۆم گرت. رەنگە شکل و شیوەم سەرسامانە بوویت، چونکە منداڵەکان لە دوامەو پینکەنین.

ئەمە سەبارەت بە دەری. ئەوێی کە لە دەرووندا روویدا، شوین پینەکی پرونی بە جیھێشت، شتیکی بوو کە دیتم و دلێ تیکەل هینام. بەلام ئیدی نازانم کە خەریک بووم سەیری دەریام دەکرد یان وردە بەردەکە. بەردەکە پان بوو، دیویکیان وشک بوو و دیوەکە تری تەر قورای. بە پەنجە کراوە رۆخەکەم گرتبوو، تاکوو پیسم نەکات. پیژی، دۆخەکە زۆر ئالۆزتر بوو. هەرەها ئەو ریکەوتانە و بە هەلە تیکە یشتنە یەک لە دوا یەک هاتنە پیش کە سەریان لیدەر ناکەم، بەلام نیازی ئەو دەم نییە کە بۆ خافلاننی خۆم بیانھێنمە سەر کاغەز. بەهەر حال دلنیام کە ترسابووم یان تووشی هەستیگی لەو بابەتە ببووم. ئەگەر دەکرا بزاتم لەچی ترسام، ئەو پێشکەوتنیگی بەرچاوم کردبوو.

سەیرە کە بە هیچ جۆریک ئامادەنیم کە خۆم بە شیت بزاتم و تەنانەت بۆش پرونی کە شیت نیم؛ ئەم گۆرانکاریانە هەموویان پەییوەستن بە شتەکانەو. لانی کەم ئەمە شتیکی کە دەمەوی لێی دلنیا بێم.

کاتۆمیر دەو نیو^۲

بەلێ، لەوانە یە سووکە شیتییه کەم تووش بوویت. ئیدی ناسەواری نەماوە. کۆمەلە هەستیگی سەیر کە یەک دوو هەفتە لەمەوبەر تووشیان ببووم، ئیستا بە تەواوی پینکەنیم پییان دی؛ ئیدی کارم پینان نییە. ئەمشەو خۆم لە دنیا دا زۆر ئاسوودە و بورژواناسا هەست پیدەکەم. ئێرە ژوو رەکەمە روو بە باکووری خۆرەلاتە. لە خواری، شەقامی موتیلە و کارگە ی

Ricochets - ۱: جۆرە یاریەکی منداڵانە و تازە لاوانە یە و ئەویش بریتییه لە هەلدانێ پارچە بەردیگی لوس لەسەر ئاو یان مەلەوانگە یان دەریاچە یان دەریا بە جۆریک کە بەردەکە چەند جارێک بەر ئاوەکە دەکەوی و هەلدەبەزیتەو تاکوو سەرەنجام ژێر ئاوا دەکەویت. ((وەرگێڕ))

۲- دیارە کە دەبێ دەو نیوی شوو بیت. ئەو رستەیهی کە بەدوایدا دیت زۆر لە دواترە لە رستە ی پیتشوو. بە بیروباوەدی ئیمە ئەم رستەیه لانی کەم رۆژی دواتر نووسراوە.

بېناسازى وېستگه‌ى تازه‌ى شه‌مهنده‌فهرى لېيه. له په‌نجه‌ره‌ى ژووره‌كه‌مه‌وه تېشكى سوور و سېى كافترياي راندوڅود شمينو له سوچى جوت سايدى فيكتور نوار ده‌بينم. شه‌مهنده‌فهرى پارس هر ئېستا گه‌يشت. خه‌لك له وېستگه‌ى كوڼه‌وه دېنه‌ ده‌رى و له‌سهر شه‌قاه‌كان په‌رش و بلاو ده‌بن. گويم له په‌نگى پى و قسه‌ ده‌بيت. كوڼه‌لېك چاوه‌رپى دوايېن تراموا ده‌كن. شه‌ ژماره‌يه به دلنباييه‌وه له ده‌ورى چراى غازى ژير په‌نجه‌ره‌ى من كوڼه‌لېكى خه‌ماويان پېكه‌يئاوه. ده‌بى چوند خوله‌كيكى ديكه چاوه‌روان بكه‌ن: تراموا تاكوو كاتزمير ده و چل و پېنج خوله‌ك نايه. خوژگه شه‌مشه و فروشياره گه‌رڅكه‌كان په‌يدا نه‌بن: شه‌ونده‌هز ده‌كه‌م به‌وى و شه‌ونده‌م بى خه‌وى چه‌شتووه. ته‌نيا يه‌ك شه‌وى خوښ به‌سه كه هه‌موو شه‌م نارچه‌تيانه بشواته‌وه و بيانبا.

يازده چاره‌ك كه‌م: ئيدى شتيك نيبه كه لېى بترسم، شه‌گر برپار وابوو بېن، تاكوو ئېستا هاتبون. مه‌گر شه‌وه‌ى كه شه‌مرڅو رڅو هاتنى پياوېكى خه‌لكى روښان بېت. هه‌موو هه‌فته‌يه‌ك دېت. ژوورى ژماره دووى له نه‌ومى يه‌كه‌م بڅ ته‌رخان ده‌كه‌ن، هر شه‌وه‌ى كه گولدينى تاره‌تى هه‌يه. هېشتاش شه‌گرى شه‌وه هه‌يه كه سهر و كه‌لله‌ى په‌يدا بېت. زوربه‌ى كاته‌كان به‌ر له نوستن بېره‌يه‌ك له راندوڅود شمينو ده‌خواته‌وه. ده‌نگه ده‌نگيكي شه‌وتوى نيبه. مرڅيكي ورديله و پاك و خاوينه. سمېلى برىقاوه‌ى په‌ش و كلاوگيسى^۱ له‌سهره. شه‌وتانى.

ئى، كاتيک بېستم له قادرمه‌كان وه‌سهر ده‌كه‌وى دلّم گوشرا، شه‌ى كه ده‌نگى پېى دل ناسووده‌كه‌ر بوو: ده‌بى له چ شتيكى شه‌م دنيا رېك و پېكه بترسى؟ پېماويه حالّم باش بووه. شه‌مه‌ش ترامواى ژماره ۷ ((تاباتوار-گران سين)).

به له‌قه‌له‌ق ده‌گاته جى. دووباره به‌رى ده‌كه‌ويتنه‌وه. ئېستا، ليواوليپو له جانتا و مندالى نوستووه، به‌ره لاي گران باسېن و كارگه‌كان له رڅه‌ه‌لاى تاريكدا رڅه‌ه‌چېت. شه‌مه ترامواى پېش كوټاييه، دوايان كاتزميرىكى ديكه ده‌گاته جى.

۱- جوړه كلاويكه وه‌كوو قڅى سهر. ((وه‌رگير))

دەرۆم دهخهوم. حالم باش بووه. دهست له نووسینی رۆژ به رۆژی کارتیکراوییه کانم له نیو
دهفتهرچهی جوانی نوی هه لدهگرم، وه کوو کاریک که کیژۆله منداله کان دهیکهن، ته نیا له یهک
رووهوه نووسینی دهفتهری بیرهوه ریبه کان پهنگه باش بیت، یانی کاتیک که^۱

۱- دهقی کاغزی بی میژوو لیره دا کوتایی پیدایت.

دەفتەری بیرەورییه‌کان

دووشەممە ۲۹ی کانوونی دووهمی ۱۹۳۲

ئیدی گومانم نییه که شتیکم بەسەر هاتوو. وه‌کو نه‌خۆشییه‌ک ده‌چیت، نه‌ک وه‌کوو دلتیاییه‌کی ئاسایی یان کاریکی زه‌روور. له‌ژێر مشتومال و به‌ره‌به‌ره جیی گرت. من که‌می‌ک خۆم به‌سه‌یر و که‌می‌ک ناره‌حه‌ت هه‌ست پی‌کرد، هه‌مووی هه‌ر ئەمه. هه‌ر که جیی خۆی گرت ئیدی جووله‌ ناکات، ئارام و بیده‌نگ دانیش‌ت و من توانیم قه‌ناعه‌ت به‌خۆم بی‌نم که هی‌چم نییه و ئه‌وه زه‌نگی‌کی ئاگادار‌کردنه‌وی درۆینه و ئیستا خه‌ریکه سه‌ره‌له‌ده‌دات. پیمواییه‌ میژوو نووس بوون که‌سایه‌تییه‌کی توێژه‌ری ده‌روون‌ناسیی به‌که‌س بدات. له‌ چوارچۆیه‌ی کارماندا، ئیمه‌ ته‌نیا سه‌ر و کارمان له‌گه‌ڵ هه‌سته‌وه‌رییه‌ گشتییه‌کاندا هه‌یه‌ که ئه‌وان به‌ وشه‌ی گشتی وه‌کوو ((هه‌له‌رستی)) و ((به‌رژه‌وه‌ندخوازی)) ناوده‌به‌ین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، نه‌گه‌ر تۆزه ناسینی‌کم له‌خۆم هه‌بی‌ت، ئیستا که ده‌بی به‌کاری به‌م.

بۆ نمونه، له‌نیۆ ده‌سته‌کاندا شتیکی تازه هه‌یه، شیوازیکی تایه‌تی بۆ گرتنی سه‌بیله‌که‌م یان چنگاله‌که‌م. یان ئه‌وه چنگاله‌که ئیستا شیوازیکی تایه‌تی بۆ گرتن وه‌رگرتوو، نازانم. هه‌ر ئیستا که خه‌ریک بووم ده‌هاتمه ژووری، له‌ناکاو له جیی خۆم راوه‌ستام، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شتیکی ساردم له نیۆ ده‌ستدا هه‌ست پی‌کرد که به‌ جوړیک که‌سایه‌تی که په‌یدام کردبوو، سه‌رنجی بۆ لای خۆی راکیشام. ده‌ستم لی‌ک کرده‌وه، ته‌ماشام کرد: ته‌نیا کیتلۆنی ده‌رگا‌که‌م گرتبوو. ته‌مرۆ به‌یانی کاتیک له کتیب‌خانه‌دا ((زانست وه‌رگر)) هات تا‌کووو سلۆم لی‌ بکات، ده‌چرکه‌ی خایاند تا‌کووو ناسیمه‌وه. روخساریکی نه‌ناسراوم ده‌دیت، ئه‌وه‌نده‌ش نه‌ده‌کرا ناوی بنیی روخسار و ئه‌وسا ده‌ستی وه‌کوو کرمی‌کی قه‌له‌و له‌نیۆ ده‌ستدا بوو. یه‌که‌سه‌ر به‌ره‌لام کرد و قۆلی شل و شۆق وه‌کوو یه‌که‌مجاری لینه‌هاته‌وه. له‌نیۆ کۆلان و شه‌قامیش ده‌نگه‌ ده‌نگی‌کی گومانای زۆر بلاوه. که‌واته له‌میان‌ه‌ی ئەم چه‌ند هه‌فته‌یه‌ی رابردوودا گۆرانی‌ک روویداوه، به‌لام له‌کوی؟ ئەمه‌ گۆرانی داروتاه‌یه‌ که له‌سه‌ر هی‌چ شتی‌ک جی‌گیر ناییت. ئایا

۱- Avtodidacte نازناوی توژی‌پ... (Oeiere...) که له‌م ده‌فته‌ره‌ی بیره‌ورییه‌کاندا به‌زۆری باس ده‌کریت. ئه‌و سه‌کرته‌ری مه‌حه‌که‌مه‌ بوو. رووکانتن له‌ سالی ۱۹۳۰دا له کتیب‌خانه‌ی بۆقیل ناسیاوه‌تی له‌گه‌ڵدا په‌یدا‌کردبوو.

من گۆراوم؟ ئەگەر بېش من نەگۆرايم، كەواتە ئەي ئەم ژوورە، ئەم شارە، ئەو، سروشتە كە گۆراوە، دەبى ھەلبۆتېرى. پېموايە كە ئەو خۇدى منم كە گۆرانى بەسەردا ھاتووە! ئەمە سادەترىن رېنگە چارەبە و ھەروەھا ناخۆشترىنىش، بەلام سەرەنجام دەبى ئەو قىبول بەكەم كە من لە ژۆر ئەم گۆرانكارىيە لە ناكاوانەدام. شتېك كە ھەبە من ژۆر بەدەگمەن بېردەكە مەو، كەواتە تۆپەلەبەك لە گۆرانى بچوك بى ئەو ھەستىيان بى بەكەم لە دەرووندا كەلەكە دەبىت و پاشان، پۆژىك لە پۆژەكان، شۆرشىكى رېكويىك پروودەدات. ئەمە ھەمان ئەو ھەبە كە ھەروەكوو لايەنى ناھەموار و ناسازگارى داووتە ژيانم، بۆ نمونە كاتىك فەپەنسەم بەجىھىشت، ژۆر كەس دەيانگوت كە پۆبىشتەم بەھۆى پالئەنگەلېكى لە ناكاوانە بوو. كاتىكىش كە يەكسەر لەدواى شەش سال سەفەر گەرامەو بۆ فەپەنسا، ديسانەو ئەگەرى ئەو ھەبوو كە باسى پالئەرى لە ناكاو بەكەن. بۆ جارېكى دىكە خۆم لەگەل مېرسىيە لە نووسىنگەى ئەو پلەدارە فەپەنساىيە دەبىنم كە سالى پار لەپاش پرووداى پېتۆ دەستى لەكار كېشاىيەو. مېرسىيە لەگەل شاندىكى شۆپنەوارناسىدا بەرەو بنگال بەرېكەوت، من ھەمىشە حەزم كردبوو بچمە بنگال و مېرسىيە ھەمىشە پېداگرى دەكرد كە لەگەلېدا بچم. ئېستا ھۆبەكەى لەخۆم دەپرسم. پېموايە سەبارەت بە پورتال دۇنيا نەبوو و ھىواى بەمن بوو كە ئاگام لىي بىت. ھىچ ھۆكارىكم بۆ رېگرى نەبوو و تەنانەت ئەگەر لەو كاتەدا مەزەندەم كردىت كە سەبارەت بە پورتال چ شتېكى لەژۆر سەردايە، ديسانەو دەبوو ھۆكارىكى دىكە تاكوو بە تامەزرۆبىيەو بانگھېشتەكەى قىبول بەكەم. شەلەل ببووم، نەمدەتوانى بەم وشە قسە بەكەم. ھەروا بىدەنگ بووم و لە پەيكەرىكى بچووكى خىمىرى رامابووم، كە لەسەر مېزى يارى كاغەز لە پەنا تەلەفونەكە بوو. دەتگوت پېر بووم لە لىنف^۱ يان شىرى شىلەتېن، مېرسىيە بەسەبر و خۆراگرىيەو، فرىشتە ناسا كە توورەبىيەكى كەم لە پىشتىيەو شارداربۆو گوتى:

((ئاخر دەبى لە رووى ئىدارىيەو تەكلىفم روون ببىتەو. دەزام كە سەرەنجام وەلامى ئەرىنى دەدەنەو: كەواتە باشترە يەكسەر قىبولى بەكى.))

۱- لە فىزىۆلۆژىدا شلەبەكە كە پىكھاتووە لە فرۆكەى سېى و شلەى پلازما لە جەستەى مرۆقدا، بە دەستەواژەبەكتر پىكھاتەى خۆپنە بەبى خرۆكەى سوور. ((دەرگې)). سەرچاوە: فەرھەنگى فارسى عەمىد.

ریشی به رهنگی خه نه یی تیر و زور بۆنخۆشه، به ههر جوولە ی سهری، شه پۆلێك له بۆنی عهتر به لووتم ده كهوت و پاشان، له ناكاو، له خهوی شهش سالی وه خه بهر ده هاتم.

په یكه ره كه له دیدمدا ناشیرین و گه مژانه خۆی نواند و ههستم كرد كه به تهواوی بی تاقت بووم. سهرم لێی دهر نه ده چوو، بۆچی له هیند و چینم. چیم ده كرد لهوی؟ بۆ قسه م له گه ل ئه و مرۆفانه دا ده كرد؟ بۆچی به و شیوازه سهیره بهرگم پۆشیبوو؟ شهوق و زهوقم مردبوو. ئه م شهوق و زهوقه ساله های سال منی له خۆیدا نوقم كردبوو و به ره و پێشی بردبوو. ئیستا ههستم ده كرد نیو به تالم. تازه ئه وه له هه مووی خراپتر نه بوو: له به رام بهرم بیرکی زل و بی تام، سست و پروت هه بوو. به باشی نازانم چی بوو، به لام له بهر ئه وه ی ئه وه ننده دلێ تیکه ل ده هی نام، نه ده کرا سهیری بکه م. تهواوی ئه وانه له گه ل بۆنی ریشی میرسییه بۆم ئاویتته بسوو. خۆم کۆ کرده وه، به راستی زۆری قه لس کردبووم و رقم هه ستابوو و به شیوازیکی وشك وه لامم دایه وه:

((سوپاست ده كه م، پیموایه گه شت كردن بۆمن به سه: ئیستا ده بی بگه ریمه وه فهره نسا.))

دوو به یانی به پایۆر به ره و ماری به ری كه وتم.

ئه گه ر به هه له دا نه چووم و ئه گه ر هه موو ئه و نیشانانه ی كه كه له كه ده بن و باس له ئاواز و بوونی تازه ی ژیانم ده كن، كه واته ده ترسم. نه ئه وه ی كه ژیانم لێواویكه، یان به بایه خ یان گرانبه ها. به لكوو له شتیك كه ده یه وی له دایك بییت، له نیو چنگیدا بگری و رامكیشی و مبات-نازانم بۆ كوئ- ده ترسیم. ئایا دیسانه وه ده بی له هه موو شتیك دوور بکه ومه وه، ده ست له توێژینه وه و کتیبه كه م هه لبگرم؟ ئایا چه ند مانگ یان چه ند سالی تر، هیلاك و ماندوو، له نیو ویرانه ی نویدا چا و ده كه مه وه؟ چه زده كه م تاكووو دره نگ نه بووه باش له خۆم بگه م.

سی شه مه ۳۰ كانوونی دووه م

هیچی تازه نییه.

له کاتژمیڕ نۆوه تاكووو یه ك له کتیبخانه دا کارم كرد. به شی ۱۲ و بابه تی په یوه ست به نیشته جی بوونی رۆلیۆن له روسیا تاكووو مردنی پاوی یه كه مم رپكخست. ئیستا هه مووی تهواو بوو. ئیدی تاكوو پاكنوس ده كریت کارم پبی نییه. کاتژمیڕ یه ك و نیوه، له کافتریای مابلیم، بابۆله یه ك (ساندویچ) ده خۆم، هه موو شتیك تاراده یه ك له حالی ئاسایی دایه. جگه

له وەش، له كافترياكاندا هەموو شتيك هەميشە لە حالەتی ناسايی دايە و بەتايبەتی لە كافتريای مابلی، بەهۆی بەرپۆدەبەرەكە يەوە كاك فاسكلّ كە مايەپووچي لەسەداسەد و دلشاسوورەكەريكي لە شكّل و شيووی دايە. بە زوویی كاتی نووستنی دواي نيوەرۆي ديت و چايبەكاني هەر لە ئيتاوه پەمەبي بوون، بەلام هەلسوو كەوتی هيشتاش زیندوو و برپار دەرانهیە. بەنيو ميژه كاندا ريّ دەكا و خوّماليانە لە كپيارەكان نزيك دەبيتتەو:

((هەموو شتيك ريّك ويپكە، كاكە؟))

لە ديتنی ئەم هەموو سەر گەش و گۆليەي وی زەر دەخەنە دەكەم: كاتيک كە كافترياکەي چۆلە، كەللەشی بەتالّ دەبيت. لە كاتزمير دوو تاكوو چوار كافتريا چۆلە و ئەو كاتە كاك فاسكلّ گيژ و ويژ چەند هەنگاويك دەنيّت، گارسۆنەكان گلۆپەكان دەكوژيئەنەو و ئەو لە دەررونی بيّ ناگاييدا دەليّت: ئەم پياو هەر كاتيک تەنيا بيّت، خەوی ليّدەكەويّ.

هيشتا بيست دانە يەك كپيار ماونەتەو، پياوی عازەب، ئەندازيارەكان، كارمەندەكان. ئەوان لە كۆمەللە پانسويئەكدا^۱ كە بە ((سفرەخانە))ی خوَيانی ناودەبن، بە پەلەپەل نانی دەخۆن و لەبەر ئەووی پيويستيان بە كەميك رازاندنەو هەيە، لەپاش نان خواردن دینە ئيژرە و قاو دەخۆنەو و ياری وەرەقەي پۆكەرئاس دەكەن، كەميك دەنگە دەنگ دەكەن، هاتوهاواريكي لاواز كە تازارم نادات. ئەوانيش، بۆ هەبوون، ناچارن لە دەوری يەك كۆبينەو. من بۆخۆم بە تەنيا دەژيم، تەنياي تەنيا. قەت قسە لە گەلّ كەسدا ناکەم، هيچ ناستينم، هيچ نادەم. زانست وەرگر نازميرديت. بۆچی، فپانسواز، خاتوونی خاوەنی كافتريای راندوڤود شمينۆشە، بەلام مەگەر قسەي لەگەلدا دەكەم؟ جاري وايە، لە دواي نانی ئيواري كە بيرەم بۆ دەهيئيت، ليّی دەپرسم:

((ئەمشەو دەرڤەتت هەيە؟))

هيچ كاتيک ناليّ نا و من بە دوايدا دەچمە يەكيك لە ژوورە گەورەكاني قاتی يەكەم كە بۆ ماو يەك يان رۆژانە بەكريی دەدات. پارەي نادەمی: بە زەوقپيكي دوولايەنە عەشق بازي دەكەين. چيژی ليّ وەر دەگريّت (رۆژي پيويستی بە پياويك هەيە و جگە لەمن زۆري ديكەش هەن) و من بەم جۆرە خۆم لە هەنديك خەمۆكي دەپاليّوم، كە هۆكانيان نازانم، بەلام بە

۱- ميواغانە يەك كە خواردن و خزمەتی خەلك بکات و مانگانە کړيی ليی وەرگريّت. ((وەرگريّت))

زه همت چهند وشه يهك له نيوانماندا ئالوگۆر ده كړيټ. سوودی چييه؟ ههر كه سه ي به ره و كارى خوځى، جگه له مەش، له دیدى ئەودا من بهر له ههر شتيك كړياري كافترياكه ي ئەوم. له كاتى جل داناندا ده لى:

((به پراست، ناوى خواردنه وەي نيشتيا هينەرى بريكوونزى بيستوهه؟ له بهر ئەوه ي له م ههفته يه دا دوو كړيار داوايان ده كرد. كيژۆله كه نه يده زانى چييه، هات پيم رابگه يه نيټ. ئەوان گه شتيا ر بون، دياربوو له پاريس خواردبو يانەوه، به لام من ههز ناكه م شتيك بكرم كه ناياناسم. ئەگەر كيشه تان بو دروست نه بيت باگۆره وييه كه نام دانە نيټ.))

بهر له مە-ته نانه ت زۆر ده ميټك له دواى ئەوه ي ثانى له لاي رويشتوبو- بيرم له وى ده كرده وه. ئيستنا ئيدى بير له كهس ناكه مەوه، ته نانه ت ناخ بو ئەوه هه لئاكيشم كه به دواى وشه دا بگه ريم. كه م و زۆر به تووندى دهرنم هه يه، شتيك به جينگيرى راناگرم، لى ي ده گه ريم بروات. زۆره ي كاته كان، بيره كانم چونكه به وشه كانه وه گرى نادرټ، ته ماوى دهنوين. شكلى شاراوه و سه ير به خووه ده گرن و پاشان بز ده بن: يه كسه ر له بريان ده كه م. له م گه نجانه سه رم ده سوپميت: ههروه ها خواردنه وه ي قاوه كه يان، چيرۆك گه لى روون و پراست نوين ده گيرنه وه، ئەگەر لىيان بيرسن دوينى چيان كرد، ناپه شو كين: به چهند وشه هه موو شتيكيان بو ده گيرنه وه. ئەگەر من له شوينى ئەوان بو ومايه، لاله په ته ده بووم. پراسته كه له ماوه يه كى زۆر بهر له ئيستاه ئيدى كهس په روشى ئەوه نييه كه كاته كه م چۆن به سه ر ده به م. مرۆڅ كه به ته نيا ژيان به سه ر ببات، ئيدى ته نانه ت نازانى چيرۆك گيرانه وه چييه: پراست نوينى هاوكات له گه ل هاورنياندا بز ده بيت. ليده گه رى رووداوه كانيش تپه رن، كۆمه له مرۆڅينك ده بينى كه له ناكاو قوت دهنه وه، قسه ده كه ن و پاشان ده رۆن، له مەسه له ي بى سه رووندا نو قم ده بن: شايه ديكي پروبووچى لى دهرده چيت، به لام له برى ئەوه هه موو شتيكى ناراست نوين، هه موو ئەو شتانه ي كه هيج كهس له كافترياكان بروايان پى ناكات بوى دين. بو نمونه شه ممه ده ور به رى چوارى دواى نيه وړو، له پياده وړى ته خته يى كارگه ي بيناسازى هيلى ئاسن ژنوچكه يه ك به جلى شينى ئاسمانيه وه به دهم پيكه نينه وه به گورگه لوڅه رايده كرد و ده سته سرپيكي راده وشاند. له هه مانكاتا ر هه ش پيستيك به پالتويه كى دريژى ر هه نك قه يماغى، پيلاوى زهردو كلاوى سه وزه وه به دهم فيتو ليدانه وه سوچى شه قامه كه وه باى ده دايه وه. ژنوچكه كه هه روا كه ده رويشت، له ژير ئەو فانوسه ي كه به محجهره كه وه هه لواسراوه و شه وانه

هه‌لێ ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ ره‌ش پێسته‌که‌دا تێکهه‌لده‌نگون. که‌واته له‌ یه‌ک کاتدا، له‌ ژێر ئاسمانی‌کی ئاگر شپۆه‌دا، ئەو مح‌جهره‌یه‌ که به‌ توندی بۆنی داری شیداری لێده‌هات، ئەم فائۆسه، ئەو ژنۆچکه‌یه قژ زهرده له‌نیو باوه‌شی ره‌ش پێستێکدا له‌وی بوون. ئەگه‌ر چوار یان پێنج که‌س بووینایه پێموایه به‌ به‌ریه‌ک که‌وتن، به‌ ته‌واوی ئەو په‌نگه‌ ناسکانه، به‌ مانتۆی شینی جوانی که‌ وه‌کوو لی‌فه‌ی تووکی قوو وابوو، به‌ بال‌تۆی درێژی روون، سه‌رغمان بۆ لای ئەمانه و شووشه سووره‌کانی فائۆسه‌که‌ را‌ده‌کێشاو له‌سه‌ر سوورمانی ئەو دوو روخساره مندالانه‌یه‌دا که به‌ دیارکه‌وت، به‌ پێکه‌نین ده‌که‌وتین. که‌م روو ده‌دات که‌ مرۆڤ به‌ تنیا پێکه‌نینی بێت: ته‌واوی دیمه‌نه‌که به‌ چه‌کیکی زۆر به‌هێز و ته‌ناهت تووند و تیز، به‌لام بێ خه‌وش بۆم زیندوو بۆوه. پاشان له‌به‌ر یه‌ک هه‌لوه‌شاو ته‌نیا مح‌جهره‌و فائۆس و ئاسمان مانه‌وه: هێشتاش جوان بوو. ماه‌ویه‌ک دواي ئەوه فائۆسه‌که‌ پێ بوو، با ده‌ستی کرد به‌ هه‌لکردن، ئاسمان تاریک بوو: به‌هیچ جۆرێک هیچ نه‌مایه‌وه.

له‌ هه‌موو ئەمانه‌دا شتیکی زۆر نۆی نییه، ئەم هه‌سته‌ بێ ئازارانهم قه‌ت له‌ خۆم نه‌په‌واندوونه‌وه. به‌پێچه‌وانه‌وه. بۆ هه‌ست پێکردنیان ئەوه‌نده به‌سه‌ که‌ که‌می‌ک ته‌نیا بی، ته‌نیا ئەوه‌نده که‌ له‌ کاتی گونجاودا مرۆڤ خۆی له‌ده‌ست راستنۆینی ده‌ریاز بکات، به‌لام من نزیك له‌ خه‌لک، له‌ ئاستی ته‌نیایدا ده‌مامه‌وه، به‌ ئیراده‌یه‌کی پته‌و که‌ له‌ کاتی هاتنه‌ پێشی مه‌ترسی په‌نا ببه‌مه‌ نیویان: به‌راستی، تا ئێره‌ تازه‌ کاربووم. ئیستا، له‌ هه‌موو شوینێک کۆمه‌له‌ شتی‌ک هه‌یه، وه‌کوو ئەم په‌رداخه‌ بیریه، لێره، له‌سه‌ر میژه. کاتی‌ک ده‌یی‌نم، چه‌ز ده‌که‌م بلێم: یاری راگرن، من ئیدی یاری ناکه‌م. باش تێده‌گه‌م که‌ زۆر به‌ره‌وپێش چووم. پێموایه‌ که‌ ناتوانرێت ته‌نیا بی ((مه‌به‌ست هه‌بێت)) مه‌به‌ستم ئەوه نییه‌ که‌ ژێر قه‌ره‌ویله‌که‌م به‌ر له‌ نووستن سه‌یر ده‌که‌م یان له‌ کردنه‌وه‌ی له‌ناکاوی ده‌رگای ژوره‌که‌م له‌ نیوه‌ شه‌ودا ترس دام ده‌گری‌ت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، بێ قه‌راری و دله‌راوکی‌م هه‌یه: نیو کاتژمی‌ره‌ که‌ خۆم له‌ سه‌یرکردنی ئەم په‌رداخه‌ بیریه‌ ده‌پارێزم. سه‌ره‌وه، خواره‌وه، چه‌پ، راست سه‌یر ده‌که‌م، به‌لام نامه‌وی خودی ئەو ببینم، باشیش ده‌زانم که‌ له‌ هه‌موو نه‌گورتییه‌کانی ده‌روبه‌رم هیچ یارمه‌تییه‌کم پێ ناگات: زۆر دره‌نگ بووه، ئیتر ناتوانم په‌نا ببه‌مه‌ نیویان. له‌وانه‌یه‌ بێن و ده‌ستی‌ک له‌ شام بده‌ن و بلێن: ((ئێ، مه‌گه‌ر ئەم په‌رداخه‌ بیریه‌ چی لێهاتوه‌؟ وه‌کو ئەوانی تره. لێوار خپرو ده‌سکداره‌ به‌ قه‌لغانی‌کی بچوو‌ک و نه‌خشیندراوه‌وه‌ له‌سه‌ریشی بیلێک و له‌سه‌ر قه‌لغانه‌که‌ نوسراوه‌

Spatenbrav هەمووی ئەوانە دەزانم، بەلام دەزانم كە شتیکی تریش هەیه. تارادیهك هیچ، بەلام ئیتر ناتوانم روونی بکەمەوه كە چی دەبینم. بۆ هیچ کەس. ئەوەتانی! تارام تارام دەخلیسکیمە ژیر ئاو، بەرەو ترس. من لەنیو ئەم دەنگە شادومان و عەقلانیانە تەنیام. هەموو ئەو مەرقانە کاتی خۆیان لەسەر ئەوه دادەنێن کە ئەوهی لە ویژدانیاندا یە روون بکەنەوه، ئەوسا بە خۆشحالییەوه پشتراست بکەنەوه کە راویۆچوونیان یە کە. ئای کە چەندە گرنگە بۆیان کە هەموو پیکەوه بە جۆریک بیر بکەنەوه. ئەوەندە بەسە کە بیسین چۆن خۆی مۆن دەکات، کاتیک یەکیک لەو مەرقانە ی کە چاری ماسی ئاسایان هەیه و دەزانی نیگیان سەیری دەروونی خۆیان دەکات و ناتوانتیت هیچ کۆکییەکیان لەگەندا هەبیت بە نیویاندا تیدەپەری. کاتیک تەمەنم هەشت سالان بوو و لە باخی لۆکسامبۆرگ یاریم دەکرد، یەکیک هەر لەم مەرقانە بوو کە دەهات لە ژووریکی بچووی پاسەوانی بە محەجەریه کەوه نووساو بەدریژایی شەقامی ئۆگۆست کۆنت دادەنیشت. ئەو قسە ی نەدەکرد، بەلام جاری وابوو لاقی دریز دەکرد و بە تۆقیوی تیی رادەما. ئەم بییه لە نیو پۆتیندا بوو، بەلام بییه کە ی دیکە ی لە نەعلەدا بوو. پاسەوانە کە بە مامی گوت کە ئەو پیاوه پشتر مامۆستای ریکخەری قوتابخانە بوو. لەبەر ئەوهی بە بەرگی ئەندامانی ئەنجومەنی بالایی زاناو نووسەرە گەرەکانەوه بۆ خۆیندەوهی غرەکانی سی مانگی چوو یوه پۆلەکانەوه، خانەنشینیان کردبوو. ئیمە زۆری لی دەترساین، چونکە هەستمان دەکرد کە تەنیایە. رۆژیکیان رووهو رۆبیرت زەردەخەنە ی کردو لە دوور را قۆلەکانی بۆ دریز کرد: هیندە ی نەمابوو رۆبیرت ببوریتەوه. ترسی ئیمە لە شەکل و شیوهی نەگبەتاوی یان لەرزیئە ی مالی نەبوو کە لە رۆخی یەخە کە ی دەخشا: بەلکوو هەستمان دەکرد کە ئەو لەسەریدا بیرۆکە ی قیراالی پەرودە دەکات. ئەمەش ئیمە ی دەترساند کە مەرقیتک بتوانیت دەربارە ی ژووری بچووی پاسەوانی، بۆقەکانی یاری ئیمە و دەوێنەکان، بیرۆکە ی قیراالی پەرودە بەکات.

کەواتە ئایا ئەمە هەمان ئەو شتە یە کە چاوه پیم دەکات؟ جاری یە کە مە کە تەنیایی دلته نگم دەکات. حەز دەکەم بەر لەوهی زۆر درەنگ بییت و بەر لەوهی کورپیزگەکان بتوقیتیم، لەبارە ی ئەو رووداوهوه کە بۆم روودەدات لەگەلا کە سیکدا قسە بکەم. خۆزگە ئانی لیڕە بوایه. سەیره: دە لا پەرەم پڕ کردو نەوهو راستییه کەم نەگوتووه - لانی کەم هەموو راستییە کە. کاتیک لەژیر میژوودا دەمنووسی ((شتیکی تازه نییه)) ویژدایم ناره حەت بوو: راستییە کە ی

رووداویکی بچووک، که نه شه‌رمایه و نه زۆرباش، ناماده نه‌ده‌بوو بیته‌ده‌ری. ((شتیکی تازه‌نییه)) پیم‌سه‌یره که چون‌ده‌توانین که به‌پیدانی مان‌به‌لایه‌نی خۆمان درۆ‌بکه‌ین. ئە‌گەر مرۆ‌ف‌بیه‌ویت، ده‌کری‌بگوتری‌که به‌روالته‌شتیکی نوی‌نه‌هاتۆته‌پیش: ئە‌مرۆ‌به‌یانی، کاتژمیر‌هه‌شت و چاره‌گ که خه‌ریک‌بووم له‌هوتیل‌پرینتانی‌ده‌هاتمه‌ده‌ری، تاکوو‌بچمه‌کتی‌بخانه، هه‌زم‌ده‌کرد ئە‌و پارچه‌کاغه‌زه‌هه‌لگرمه‌وه که له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتبوو، به‌لام نه‌متوانی. هه‌موو هه‌ر ئە‌مه. ئە‌مه‌ته‌نانه‌ت رووداوی‌کیش‌نییه. به‌لی، به‌لام ئە‌گەر ته‌واوی راستییه‌که‌تان بویت، ئە‌م رووداوه‌کاری‌گه‌ریه‌کی قوئی له‌سه‌ر من‌دانا: وامزانی که‌ئیت‌سه‌ربه‌ست‌نیم. له‌کتی‌بخانه‌دا هه‌رچه‌نده‌هه‌ولمدا تاکوو‌بتوانم خۆم له‌چنگی ئە‌م بیره‌قوتار بکه‌م، نه‌کرا. له‌کافت‌ریای مابلی، ویستم له‌به‌ری‌پاکه‌م. هیواد‌رابووم که له‌نیو‌رووناکی‌دا بزر‌ببیت، به‌لام له‌وی، ده‌رووم، به‌حالی‌قورس و به‌نازار مایه‌وه. هه‌مان بیر لاپه‌ره‌کانی پیشووی پی‌پرکردمه‌وه.

بۆچی قسه‌یه‌کم له‌وی نه‌کرد؟ ره‌نگه‌له‌به‌ر لووت‌به‌رز، پاشانیش، که‌می‌کیش‌به‌هۆی چلمی، واره‌نه‌هاتووم، ئە‌وه‌ی که‌بۆم رووداده‌ت بۆ خۆمی بگێرمه‌وه. هه‌ر ئە‌وه‌یه‌که‌زنجیره‌ی رووداوه‌کان به‌دروستی‌نا‌دۆزمه‌وه، بۆم ده‌رناکه‌وی‌چ شتی‌ک گرینگه‌، به‌لام ئیستا هه‌مووی ته‌واو بووه: ئە‌و بابه‌تانه‌ی که له‌کافت‌ریای مابلی‌دا نووسیم‌سه‌رله‌نوی‌خویندمه‌وه و شه‌رم‌کرد، من نه‌نه‌ینیم ده‌ویت، نه‌جیهانه‌کانی رووحی، نه‌قسه‌ی له‌کران نه‌هاتوو، نه‌کچه‌ی زه‌م نه‌قشه‌تاکووو رۆلی هه‌بوونی ژیانیکی مه‌عنه‌وی یاری بکه‌م.

بابه‌تگه‌لیکی زۆرم نییه‌بیانلیم: نه‌متوانی کاغه‌زه‌که له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لبگرمه‌وه، هه‌ر ئە‌مه. من زۆرم پی‌خۆشه‌که‌شا به‌روو، له‌تکی‌کۆنه، هه‌روه‌ها به‌تایبه‌تی کاغه‌ز له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لبگرمه‌وه. پیم‌خۆشه‌هه‌لیان بگرمه‌وه له‌نیو‌مشتدا بیانگرم، وه‌کوو من‌دالان، به‌که‌مترین شتی‌ک ده‌یانبه‌نه‌لای ده‌م. ثانی زۆری رقی هه‌لده‌ستا کاتی‌ک که ده‌یدیت له‌سووچیک‌پارچه‌کاغه‌زیکی قورس و گرانبه‌ها، به‌لام به‌ئه‌گه‌ری زۆر ئالوده‌به‌پاشه‌رۆ ده‌گرم به‌رزى ده‌که‌مه‌وه. هه‌وین یان سه‌ره‌تای پاییز، له‌نیو‌باخه‌کاندا پارچه‌رۆژنامه‌یه‌ک په‌یدا ده‌بیت که تیشکی خۆر برژاندونی، هه‌وشیوه‌ی گه‌لای مردو و وشک و له‌شکان هاتوون، ئە‌وه‌نده زه‌ردن که ده‌لیتی له‌نیو تشری‌پیکری‌کدا ته‌رکراون. هه‌ندی‌ک پارچه‌کاغه‌زه‌کان له‌زستاندا وردو‌پلیشاوه‌په‌له‌دارن، ئە‌وان ده‌گه‌رینه‌وه زه‌وی. هه‌ندی‌کیان ئیدی که زۆرتری و ته‌نانه‌ت بریقاوه‌سپی و تیپ‌زکراون،

هاوشیوهی قوو نارام و بهویقارن، بهلام زهوی له ماوهیه که له مه و بهره وه له ژیرا به داویوهی کردوون. ئەوان لول دهخۆن، خۆیان له قور و قال دته کینن، بهلام که میک له ولاتر بۆ هه میسه ده که ونه سه ر زهوی. هه موو ئەوانه بۆ هه بوون چاکن. جاری وایه ته نیا به سه یرکردنیان له نزیک را، فیلان لینه کهم. جاری واشه وایان دهرم تاکوو گویم له جره جری درێژخایانیان بیست، یان ئەوهی، ئەگه ر زۆر و ته ر بن ئاگریان تی به رده ده م و ئەمه کاریکی ئەسته مه، پاشان له پی دهستی قوراویم به دیوار یان قه دی درهخت دهسپمه وه. که واته ئەمه رۆ خه ریک بووم سه یری پۆتینی رهنگ سووری ئەفسه ریکی سوارچاکم ده کرد که له سه ر یازگه ده هاته ده ری. هه ر ئاوا که به نیگام به دوا ی پۆتینه کانه وه بووم، پارچه کاغه زیکم دیت که له په نا قۆلتیک که وتبوو. پیمابوو ئیستا ئەو ئەفسه ره به پاژنه که ی کاغه زه که له نیو قوردا پان و پلیش ده کاته وه، به لام نا: به یه که هه نگاو به سه ر قۆلت و کاغه زه که دا بازیدا. چوومه نزیک: لاپه ریه کی کاغه زه که هیلێ به سه ردا هاتبوو که له وانه یه له ده فته رچه ی قوتا بخانه یان لینه کردیته وه. باران ته ر و خوار و خێچی کردبوو و وه کوو دهستی سوتاو، به بلۆق و هه لامسان دا پۆشرا بوو. هیلێ سووری رۆقه که ی رهنگ و رووی نه مابوو و وه کوو په له یکی رهنگ په مه بی لینه اتبوو. مه ره که ب تۆپه له تۆپه له بلاویبووه. بنی لاپه ره که له بن قوردا بزربوو. چه مانه وه، هه ر له و کاته وه له بیری دهست لیدانی ئەم هه ویره نه رم و تازیه که له ژیر په نجه کاندایه دبیته هه نگوتکیکی خۆله میشی چیژم وهرده گرت... نه متوانی. بۆ ساتیک هه ر ئاوا به چه ماوه بی مامه وه، خۆیندمه وه ((پرکردنه وه: کونده په پووی سپی))، پاشان به ده سه به تالی راست بوومه وه. من ئیدی سه ره به ست نیم، ئیدی ناتوانم ئەوه ی گه ره کهم بیکه م. شته کان نابێ ((دهست لی بدن))، چونکه زیندوو نین. مرۆف به کاریان ده بات، له شوینی خۆیانیان داده نیته وه، له نیویاندا ده ژیا! ئەوان سوود به خشن، هه ر ئەمه و بهس، به لام ئەوان دهستم لی دده دن، ئەمهش هه لئاکری له گه لیدا. ده ترسم له گه لیاندا به ریه ک بکه وم، ده لێی گیاندار ی زیندوون.

ئیستا تیده گه م، ئەو شته ی که یه ک دوو رۆژ له مه و بهر، له قه راغ ده ریا، له کاتی به دهسته وه بوونی ئەو به رده بچوکه ههستم پیکرد، باشتر دینمه وه یاد. جو ره دل تیکه ل هاتنیکی تام شیرین بوو. چه نده دلته زین بوو و له ورده به رده که ده هات، دلنیام، له ورده به رده که تیبه ری و هاته نیو دهسته کانم، به لی، خۆیه تی، ریک خۆیه تی: جو ریک هیلنج له نیو دهسته کاندایه.

به یانی پینج شه مه، له کتیبخانه دا.

که میځ پینج که له قادرمه کان ده هاتمه خواری، دهنګی لویسم بیست که له میانه ی به بریقه خستنې قادرمه کاندا، خریک بوو بۆ سه ده مین جار له لای خاتوونی خاوهن هوتیله که دهردی دلې ده کرد. خاتوون به زه حمت و کورت کورت قسه ی ده کرد، له بهر شه وهی هیشتا ددانه ده ستکرده کانی نه خستبووه نیو ده می. به جلی مال شه وهی ره نګ په مه یی و نه عله وه، تاراده یه که پروت و قووت بوو. لویس وه کوو جارن پیس بوو، ناوه ناوه له ده ست خشاندن راده وه ستاو له سهر چۆکان قیت ده بووه تا کووو سه یری خاتوون بکات. یه که به ندو به حاله تیکی ناقلا نه وه قسه ی ده کرد. ده یگوت:

((زۆر زیاتر پیمخۆشه بچیت به دوا ی ئافره ت بازیدا، چونکه شه کاره زیانی پی ناگه یه نیت، منیش باکم نییه.))

باسی میرده که ی ده کرد: شه ژنۆکه ره نګ ره شتالهی ده ور به یری ته مه ن چل سالان به پاشه که وتی گه نجیکی قۆزی بۆخۆی په یدا کردبوو، که له کارگه ی لوکوانت له به شی خستنه سه ریه کی ئامیره کان کارده کات. له ژیانی ژن و میردابه تیدا چاره ره شه. میرده که ی نه لپی ددا و نه ناپاکی له گه لدا ده کات: مه ی خۆره وه یه، هه موو شه وی به سه رخۆشی دپته وه مالی. حال و دۆخی خراپه. له ماوه ی سی مانگدا، دیتوومه که ره نګ و پرووی زرد هه لگه پاره وه له ناوچوه. لوسی پیبوا یه هی مه ی خوار دنه وه یه، من پیما یه نه خۆشی سیلی گرتوه. لوسی ده یگوت: ((ده بی خه فته له دل بره وینیییه.))

دلنیام که شه مه سه له یه داده تاشی، به لام ئارام ئارام، به خۆراگری: خه م له دل دهره وینیتته وه، نه ده توانی خۆی سه بووری بدات نه خۆی بداته ده ست ئازار. زۆر که م بیری لیده که اته وه، زۆر زۆر که م، ناوه ناوه، به مشه خۆری ئازار و ده ژیا. به تاییه تی وه ختی که له گه ل خه لکدایه، چونکه دلې ده ده نه وه هه روه ها له بهر شه وهی به شیوازیکی ئارام و به ویقاره وه باسیان کردو به حاله تی ئامۆژگار یه که به خۆی ده گریت، که میځ سه بووری ددات. کاتی که له نیو ژووره کاندا به ته نیا ده بیته ده بیستم له بن لیوانه وه ده یلیته وه، تا کووو خۆی له بیر کردنه وه پیاریزی، به لام ته واوی رۆژی گرژو تاله، زوو ماندوو ده بیته و نیوچاوانی تی که دهنی.

دهستی له قورگی ددات و ده لی:

((لیره یه، ره ت نابیت.))

قرچۆكانە رەنج دەكیشى، رەنگە سەبارەت بە چۆنەكانیشى قرچۆك بیّت. لەخۆم دەپرسم كە ئایا جاری وایە نایەوی؟ لەو رەنجە بەردەوامە، لەو بۆلە بۆلەی كە بە نەگوتنی گۆرانی دەست پێدەكاتەوه، خۆی رزگار بكات و ئایا حەز ناكات كە بە رێكۆپینکی رەنج بكیشیت و خۆی لە بی ئۆمیدیدا نوقم بكات، بەلام ئەم كارە بە هەر جۆرێك بیّت بۆی مومكینە: توشی شەلەل بوو.

پینج شەممە دوای نیوەرۆ

((مارکی دورلبۆن زۆر دزیو بوو. شازن ماری ئانتوانت حەزی دەکرد كە بە عەتتەری نازیزی بانگی بكات. لەگەڵ هەموو ئەوەشدا، نافەرتهكانی دەربار هەموویان هی وی بوون. نە ئەوی و هەكوو قۆسیكانون بوزین ئەم لەبەر دلان بوونەیی بە قۆشمەیی بە دەست هیئابیت: بەلكوو بەهێزی موگناتیسسی قوربانییە پەری روخسارەكانی بە خراپترین شیوەی شەیدایی دەخشان. ئەو پیلان دەگێرێ، رۆلێنکی كەم و زۆر گوماناوی لە مەسەلەیی گەردن بەند دەگێرێ، لە سالی ۱۷۹۰دا لە پاش هەبوونی كۆمەڵە بۆنەیهك لەگەڵ میرابۆ-تونۆرۆ نرسیا بزر دەبیّت، سەرو كەللەیی لە روسیا قوت دەبیّتەوه و لەوی یارمەتی كوشتنی پاولی یەكەم دەدات. لە روسیاوه سەفەر دەكات بۆ دوورترین ولاتەكان، بۆ هیند، چین و توركستان. دەست دەكات بە قاچاگی و سیخووری. لە ۱۸۱۳دا دەگەرێتەوه بۆ پاریس. لە ۱۸۴۶دا دەگاتە دەسلاتی رەها: تاكە مەرحەمی دوشیس دانگولمە. ئەم پیریژنە هەوێس بازە كە لە بەندی بیرەوهییهكانی ترسناکی مندالی دایە، بە دیتنی وی نارام دەگرێ و زەرەدەخەنە دەكات. بە یاریدەدەری ئەم ژنە لە دەربار دەگاتە دەسلات و دەسپۆیشتوویی.

لە ناداری ۱۸۲۰دا لەگەڵ مادمازیل رۆروكلوردا كە شوخ و شەنگیكي تەمەن هەژدە سالانە زەماوند دەكات. مارکی دورلبۆن تەمەنی حەفتا سالەیه، لەوپەری پلەیی شانازی و لە لوتكەیی ژیاندایه. حەوت مانگ دوای ئەوه بە تۆمەتی ناپاکی قۆلبەست دەكرێت و دەكەوتێتە چالەپەشەوه و هەر لەوی لەپاش پینج سالان زیندانی، بی ئەوی دادگایی بكرێت، دەمرێت... ئەم یاداشتەیی جیرمەن بیژنم بە كەسەرەوه خویندەوه. لە رێگای ئەم چەند دێرەوه بوو كە سەرەتا لەگەڵ مارکی دور لبۆندا ئاشنا بووم. بەلامەوه چەندە خەلەتین و یەكسەر چەندە بەم چەند وشەیه كەیفم پێی هات؟ لەبەر خاتری ئەوه، بەهۆی ئەو كابراییه وە من لێرەم. كاتیك لە سەفەر گەرامەوه، دەمتوانی بە ئاسانی لە پاریس یان فارسی بێنمەوه، بەلام زۆرەیی

بەلگەنامە كانى پەيوەست بە نىشىنگە درېتۇخايەنە كانى ماركى لە فەرەنسا، لە كىتېبخانەى شارهوانى بۇقىلە. ماركى خاوەندارى ماردوم بوو. بەر لە شەپ، هېشتا يەككە لە وەچەكانى، ئەندازىارتىكى نەخشەدانان بەناوى رولبۇن ((كامپومىرە، لەم شارۇچكەيەى بەسەردەبرد كە كاتى مردنى لە سالى ۱۹۱۲دا مىراتىكى زۆر گرنگى بۇ كىتېبخانەى بۇقىل بەجىھىشت: نامەكانى ماركى، بەشېك لە دەفتەرىكى بېرەورى و كاغەزگەلىكى جۇراوجۇر. من هېشتا چاوم بە هەموانياندا نەخشاندووه.

خۆشخالم لەوہى كە ئەم يادا تانەم دۇزىونەتەوہ. دە سال دەبوو كە دووبارە نەم خويئىدبوونەوہ. پىموايە خەتەكەم گۇرپاوه: ئەو سەردەمە پرىك و پىكترم دەنوسى. ئەو سالە چەندە ماركى دورلبۇنم خۇشەدويست! دەكەمە بېرى شەويكەوہ-شەويكى سى شەمە: تەواوى رۇژەكەم لە كىتېبخانەى مازارين كاركردبوو، لەسەر نامە گۇرپىنەوہ كانى لەمىانەى ۹۰-۱۸۷۹ بەيم بە بالادەستى بردبوو، لە هەلخەلەتاندنى نرسيا دونيان تارىك داھاتبوو، لە شەقامى ماين دەچومە خوارى و لەسەرپىچى شەقامەكە گەتەى شابەرپوم كرى. زۆر دلخۆش بووم. بە بېركردەوہى شكّل و شېوہى گرژ و مۆنى كە رەنگە نرسيا لەكاتى گەرانەوہ لە ئەلمانيا گەراپۇو، لەبەر خۇمەوہ پىدەكەنيم. پوخسارى ماركى وەكوو ئەم مەرەكەبە دەچىت: لەو كاتەوہى كە بە ئەوہ خەرىك بووم، رەنگى زۆر زياتر بزپراكاوه.

چونكە يەكەم لە دەسپىكى سالى ۱۸۰۱وہ ئىدى هېچ سەر لە هەلسوكەوتى وى دەرناكەم. ئەمە لە كەم و كوورپى بەلگەنامەكان نىيە: نامەكان، پارچەيەك بېرەورى، راپۇرتى مەحرەمانە، ئەرشىفى پۇلىس، بەپىچەوانەوہ، لەم بەلگەنامانەم زۆر هەيە. ئەو شتەى كە ئەم شايەدانە كەمىان هەيە، يەكالائى و پىكەوہ ژيانە. دژ بە يەكن، بەلام لەگەل يەكترىشدا يەك نين. پىناچىت كە پەيوەست بن بە كەسىكەوہ. لەگەل ئەوەشدا، مېژوونوسانى تر لەسەر بنەماى زانىارى لەم بابەتە كار دەكەن. چۆن دەرقەتى دىن؟ ئايا من پشكىنەرتەم يان كەم ھۆش؟ جگە لەمەش، ئەگەر پرسیار بەم شېوہىە بخرىتە روو، بە تەواوى دلئساردم دەكات. بەراست من بە دواى چىدا دەگەرپىم؟ هېچ نازام. ماوہيەكى زۆر ئەم مرۇقە، رۇلبۇن، زياتر لەو كىتېبە سەرئىجى بۇلاى خوى راکىشام، كە برپارە بنوسرىت، بەلام ئىستا، ئەم مرۇقە... ئەم مرۇقە خەرىكە بى تاقەتم دەكات. دلەم بە كىتېبەكەوہ بەستووه. دەكرى بگوتىرى كە هەرچەند تەمەنمە هەلدەكشىت، پىويست بوونى نوسين زياتر لە خۇمدا هەست پىدەكەم.

دیاره ده توارنئ قبول بکریت که رۆلبۆن رۆلئیکی چالاکى له کوشتنی پاوئى یه که مدا هه بووه، پاشان ئه رکئیکى سیخوړى کردنى گرنگ له بهرژه وهندى تیزاردا له ناوچه ی رۆژه لاتی له تهستۆ گرتووه و بهردهوام له بهرژه وهندى ناپلئوون ناپاکى له گه ل ته لیکسانده ردا کردووه. ئه گه رى هه یه که له هه مان سه رده مدا نامه گۆرینه وه یه کى تیروته سه لى له گه ل کۆنت دارترادا دروست کردووه و به ناردنى زانیارى که م بایه خ بووى، قه ناعه تى پیکردبى به ئه مه کدارى خوئى. هیهچ کام له مانه نییه که ئه گه ریان نه بیته، فوشه له هه مان سه رده مدا ده ستى کردبوو به گه مه یه کى زۆر ئالۆزتر و مه تر سیدارتر. له وانیه هه روه ها مارکى به دواى قازانجى خویدا له گه ل میرنشینه کانى ناسیادا کرپن و فرۆشتنى تفهنگى هه بوو بیته.

به لئى، له وى وه شاهه تهره که ئه م هه موو کارانه بکات، به لām به لگه له بهر ده ستدا نییه که ئه نجامى دابن: بهر بهر خه ریکه باوه ر ده که م که قه ت ناتوانر بیته هیهچ شتیک بسه لمیندرئى. ئه مانه گریمان ه گه لئیکى ماقولن که ناچار بیه کانیا ن مه به سه ته، به لām به باشى ئاگا دارم که له منه وه سه رچاوه ده گرن، ته نیا شیوازیکن بو به یه کپارچه کردنى زانیاریه کانى من. هیهچ تیشکئیک له لای رۆل بۆنه وه نایه. فه رمانه راسته قینه کان خاو و خلیسک و ته مه ل و مۆن خو یان به ورد بیینییه کى زۆر پته وه وه که ده مه وئى ئه و سیسته مه به وان بده م ده گوئینئیت، به لām ئه م سیسته مه له ده ره وى فه رمانى راسته قینه دا ده مئینئته وه. هه ست ده که م که کارئیک ده که م که ده ره نجامى خه یالئیکى له سه دا سه ده. به وه شه وه، دلئیم که که سایه تییه کانى رۆمان راسته قینه تر خو ده نوئین، یان هه رچوئیک بیته دلپه سندترن.

هه ینى کاتۆمیر سئ

کاتۆمیر سئ بو هه ر کارئیک که مرۆف بیه وئ بیکات هه میشه یان زۆر دره نگه یان زۆر ساتئیکى غه ربیه له دواى نیوه رۆدا. ئه مرۆ له گه لئیدا هه لئاکرئى. خو ره تاوئیکى سارد تو ز و خو ئئى شووشه ی په نجهره کان سپى ده کات. ئاسمانئیکى ره نگ بزړکاو به په لئى سپییه وه. ئه مرۆ به یانى ئاوى جوگه کان به ستبووى.

له نزیك سۆبه که، به حاله تئیکى خاو و قورسه وه خه ریکى هه رسکردم. له پئشه وه ده زام که ئه مرۆ به فیرۆچووه. کارئیکى به سوود مه گه ر دواى تارىک دا هاتنى دنیا ناکه م. به هۆى خو ره تاوه وه یه. خو ره تاو پارچه ته مه چه سپییه که که له هه وادا به سه ر کارگه ی بیناسازیدا هه لواسراوه، ده کاته ره نگئیکى زپیرینى پوکاوه، به ره نگئیکى زه ردی بزړکاوه وه ده رژئته نیو

ژورره كه مەو و لەسەر مێزە كەم چوار تیشكى تاريك و درۆزنانە رادەخات. سەبیلە كەم بە زێراو زێركفت كراوە، كه سەرەتا نیگا بە رەوالەتی شادی بۆلای خۆی پەلكیش دەكات: كه سەیری دەكەى، زێراوە كه دەتوێتەو و تەنیا هێلێكى بارىكى گەورەى بى رەنگ لەسەر پارچە دارێك دەمێنێتەو، هەموو شتێكىش هەروایە، هەموو شتێك، تەنانەت دەستەكانى من. كاتیك خۆر بەمخۆزە بشنیتەو، باشتەین كار نووستنە، بەلام دوینی شەوى ئەوئەندە نوستبووم كه ئیستا هیچ خەوم نایە.

ئاسمانى دوینییم زۆر خۆش دەویست، ئاسمانىكى تەسك، تاريك داھاتوو لە باران، كه خۆى وەكوو روخسارىكى پێكەنینانوى و دلگێر بە شووشەى پەنجەرەكانەو دەگوشى. ئەم خۆزە پێكەنینانوى نییە. بە تەواوى بە پێچەوانەو، دەكەوێتە سەر هەموو شتێك كه من خۆشم دەوێت، سەر ژەنگ و ژارى كارگەى بیناسازى، سەر میلیەكانى رزبوى مەجەرەكە، تیشكىكى قەرچۆك و ماقوول، ھاوشیوێكى نیگایەكە كه مرۆڤ لە پاش شەویك بى خەوى دەخاتە سەر بریارگەلێك كه شەوى رابردوو بە تامەزرۆییەو داونى، یان سەر لاپەرەگەلێك كه یەك بەندو بەبى هێل بەسەردا ھاتن نووسبوویەتى. چوار كافتراى جوت ساىدى فېكتۆر نوار كه شەوانە لە تەنیشت یەك دەدرەوشینەو و شتێك زیاتر لە كافتراىەكن-چونكه خەوزە دەستكردەكان، پاپۆرەكان، ئەستێرەكان، یان چاوە گەورە سپیەكان- سەرنجراکیشى شاراویدان بزر كردوو.

رۆژێكى تەواو بۆ ھەلۆستە كردن لە ھالى خۆیدا: ئەم تیشكە ساردانە كه خۆر ھاوشیوێكى دەرمانىكى بى لیبووردە دەمخاتە سەر ھەموو خولقینراوەكان، لە رینگای چاوەو دیتە نیو منەو، دەرووئەم بە تیشكى ھىلاككەر رووناك بۆتەو. دلنێام كه چارەگە سەعاتێك بەسى بیئت، تاكوو بەگەمە ئەوپەرى بێزارى لە خۆم. زۆر سوپاس، نامەوى. ئەو بابەتانە سەرلەنوێ ناخوینمەو كه دوینی سەبارەت بە نیشتهجى بوونى رۆلبۆن لە سان پترسبۆرگ نووسیم. بە قۆلى ھەلۆسراوەو ھەر ئاوا دادەنیشم و یان بەبى زەوقى چەند وشە دەنووسم، باویشك دەدەم، چاوەرپم شەو دا بیئت. دنیا كه تاريك دا بیئت، من و مشتەكان لە بەرزەخ دینە دەرى.

ئایا رۆلبۆن دەستی لە كوشتنى پاوئى یەكەمدا ھەبوو یان نا؟ ئەمە پرسىارى رۆژە: گەیشتوومەتە ئیرو ناتووم بەبى كۆتایى ھینان بە پرسىارەكە زیاتر بچمە پێشى. بە گۆیرو

۱- دەقە سەرەكیەكە بەم شێوەیە: Uneivmiere avare et raisonnable.

گوتهی چرکۆف، کۆنت پالّن پاره‌ی دابوویه. چرکۆف ده‌لّیت که پیلانگێران زۆربه‌یان قه‌ناعه‌تیان به‌ له‌سه‌رکارلادان و به‌ندکردنی تیزار هه‌بوو. (له‌ راستیدا واده‌ده‌که‌وی که ئه‌لّیکسانده‌ر لایه‌نگری وه‌ها رینگه‌ چاره‌یه‌ک بووه‌)، به‌لام پالّن ویستویه‌تی کاری پاوڵ یه‌که‌سه‌ره‌ بکات. ئه‌رکی په‌لکێشکردنی تاک به‌ تاکی پیلانگێران بۆ کوشتنی خرابووه‌ ئه‌ستۆی رۆلبۆن. ((ئهو چووه‌ سه‌ردانی هه‌رکامیان و به‌هێژیکێ بی وینه‌وه‌ لاسایی ئهو دیمه‌نه‌ی کرده‌وه‌ که پرپیار بوو پرویدات، به‌م شیوه‌یه‌ ئهو وروژاندنی مرۆف کوشتنی له‌ واندا به‌دی هێنا یان په‌روه‌رده‌ کرد.)) به‌لام من گومانم له‌ چرکۆف هه‌یه‌. ئهو شایه‌دیکی ناقل نییه‌، جادوگه‌ریکی په‌هوشت ساده‌و مرۆقیکی نیمچه‌ شیتته‌: حاله‌تی ئه‌هریمه‌نی ده‌داته هه‌موو شتیکی، من به‌هیچ جۆریکی مارکی دۆرلبۆن له‌م رۆله‌ می‌لۆدرا ماتیکیه‌دا نابینم. لاسایی دیمه‌نی کوشتنه‌که‌ی کردۆته‌وه‌؟ قسه‌یه‌کی چه‌نده‌ بی دهربه‌ستانه‌! ئهو له‌سه‌رخۆیه‌ و به‌شیوه‌ی گشتی به‌زۆر که‌سیکی بۆ کارێکی په‌لکێش ناکات: شتیکی نیشان نادات، زیره‌کانه‌وه‌ به‌ دزیه‌وه‌ ده‌ست ده‌کات به‌ چرپاندنی بابه‌تیکی له‌ زه‌ینی خه‌لکانی تردا و شیوازی رهنگ بزپکاوی و بی رهنگی وی ته‌نیا سه‌بارته‌ به‌ هاو مه‌شربه‌کانی، واته‌ پیلانگێران که‌ به‌لگه‌ و لۆژیکیان به‌ گویدا ده‌چیت یان سیاسه‌توانان، ئه‌گه‌ری سه‌رکه‌وتنی هه‌یه‌. مه‌رام دۆشاریه‌ر ده‌نوسیت: ((نادمار دۆرلبۆن له‌کاتی قسه‌کردندا به‌ وشه‌کانی وینه‌ی نه‌ده‌کێشا، ئه‌ندامانی له‌شی نه‌ده‌جولاندن، ئاوازی ده‌نگی نه‌ده‌گۆری. چاوی به‌ نیوه‌کراوییه‌ی راده‌گرت و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌کرا لیوازی ده‌روه‌ی بیلبیله‌ی خۆله‌میشتی له‌نیۆ برژانگه‌کانی بدۆزیته‌وه‌. ته‌نیا چه‌ند سالیکیه‌ ویراوم دان به‌مه‌دابنیم که‌ ئهو پتر له‌ توانای بیزارکه‌ر بوو. شیوازی قسه‌کردنی که‌میکی ه‌اوشیوه‌ی نووسینی ئابه‌ مابلی ده‌چوو.))

ئه‌وه‌ش پیاویکیه‌ که‌ به‌ توانای لاسایی کردنه‌وه‌ی... به‌لام چۆن ده‌یتوانی ئافه‌تان فریو بدات؟ جگه‌ له‌وه‌ش سیگور چیرۆکیکی سه‌یر ده‌گێریته‌وه‌ که‌ پیموایه‌ راست بیت: ((له‌ سالی ۱۷۸۷دا له‌ میواخانه‌یه‌ک له‌ نزیکی مولن، پیره‌مێردیک له‌ هاوه‌لانی دیدرۆ و له‌ په‌روه‌رده‌کراوانی فه‌یله‌سوفه‌کانی چاخی رۆشنگه‌ری فه‌ره‌نسا له‌ سه‌روه‌نده‌ی مه‌رگدابوو، قه‌شه‌کانی ئهو ده‌وره‌یه‌ره‌ وه‌رز بیوون: هه‌ر کاریکیان به‌بی سوودی تاقیکردبۆوه‌، به‌لام پیره‌مێرده‌که‌ له‌ جیبه‌جیکردنی دوا‌ین رپوره‌سمی ئایینی گیانه‌لادا خۆی به‌ دوور ده‌گرت، چونکه‌ وجودی بوو. مارکی دورلبۆن که‌ رپی که‌وتبووه‌ ئه‌وی و باوه‌ری به‌هیچ نه‌بوو، گره‌وی

له گهڻ قهشەى مولن كرد كه دوو كاتزمير نه خايه نيټ كه ټهو ههستي مهسيحي بوون بۆ نه خۆشه كه بگهريټيټهوه. قهشه گرهوه كهي كردو دژراندی: له كاتزمير سڀي بهر به ياندا نه خۆشه كه سپيردرايه دهستي ماركي دورلبون، له كاتزمير پينجدا، داني نا به گوناهاه كهي و له كاتزمير ههوتدا كوچي دوايي كرد. قهشه پرسياى كرد: ئايا تۆ له هونهرى رووبهروو بوونه و هدا ټه وهنده بالادهستي كه له ټيمه بالادهستتري؟ ماركي دورلبون وهلامى دايهوه: من رووبهرووي نه بوومه وه بهلكوو له دۆزهخم ترساند.))

بهلى، ئايا له كوشتنى پاڤدا دهستيكي كاريگهري ههبوو؟ ټهو شهوه، دهرووبهري كاتزمير ههشت، ټهفسهريكي هاوري گهيانديه بهردهركي ماله كهي. ټهگهردووباره چوه دهري، چون تواني بهبي سهريشه له سان پترسبورگ تپهريت؟ پاڤلي نيوه شيت فهرماني دهركردبوو كه ههموو ريواران جگه له مامانهكان و دوكتورهكان له دواي كاتزمير نوي شهو قۆلبهست بكهن. ئايا دهبي مرۆڤ به ټهفسانهيهكي وهها پوچ ههبيت كه رۆلبون بۆ گهيشتن به كوڤك خۆي برده سهركل و شپوهي داينهكان؟ ههريچونيك بيت، وهها كاريك لهوي دهوهشايهوه. ئيدي، به روالهت سهلميندراوه كه له شهوي كوشتنه كهدا له ماله كهي نهبوو. پهنگه ټهليكساندر زۆر گوماني خراپي لبي بووه، چونكه كاتيك گهيشته سهركه ختي پاشايهتي له يه كه مين كارهكاني ټهوهبوو كه به بيانوي شاراهوي ټهركيك له خورهلاتي دوور ماركي له خۆي دوور بجاتهوه.

ماركي دورلبون به تهواوي بي تاقهتم دهكات. ههلهدهستم لهو رووناكييه پهنگ بزركاوهدا دهجوئينم، دهيبينم كه لهسهردهست و قۆلهكاني چاكهته كه م گۆراني بهسهردا ديت: ناتوالم بلينم كه چهنده له دلتم دهداث. باويشك دهدهم. لهسهرمير، گلۆپه كه تهنيا تيشكي خري كر له دهوره ييچكه كهي بلاو دهكاتهوه. دهيكوژينمهوه، ههلهدهستم. لهسهرديواري كوئيكي سڀي ههيه! ئاوينه. ټهه تهلهبه، دهزام كه خهريكم خۆمي پيوه دهكهم. پيوه بووم. شتيكي پهنگ خۆله ميشي ههريستا له ئاوينه كهدا بهدياركهوت. دهچمه پيشي و سهيري دهكهم، ئيدي ناتوالم دوور بكه ومهوه.

پهنگدانهوي روخسارمه. بهزوري له رۆژه بهفيرو چوهكاندا، دههينمهوه و سهيري دهكهم. هيچ شتيك لهو روخساره تي ناگهم. هي خهلكي تر ماناي ههيه. هي من نا. تهنانهت ناتوالم

بىر بىر بىر دەم كە جۈنە يان دزىو. پىمۋايە دزىو، لەبەر ئەۋەدى وايان پىنگوتووم، بەلام ئەمە كارم تى ناكات. بەراستى تەنەنەت دادەچلە كىم كە كەسىكە بتوانىت، ۋەھا چۆنە تىببە كى پى بدات، ۋەكوو بلىي كۆلۈيەك يان پارچە بەردىك بە جۈن يان دزىو ناۋ بەين.

بەھەر حال شتىك ھەيە كە دىتنى خۇشە، لەسەر نەرمایى گۆناكان، لەسەر نىچاۋان، بلىسەيە كى سوور ۋ جۈن ھەيە كە جامى سەرم دەكاتە رەنگ زىرپىن. ئەم بلىسەيە، قۇمە. سەير كەردنى دلگىرە. لانى كەم رەنگىكى ئاشكرای ھەيە! خۇش حال كە قىز سوورم. ئەۋ قىز سوورىيە لەۋى ئەنىۋ ئاۋىنە داىە، بەرچاۋە، دەبىرىقتە ۋەھ. ھىشتا خۇش شانسم: ئەگەر لەسەر نىچاۋانم تالە مۈيە كى تارىك ھەبوۋايە ۋ ناتوان رەنگى خۇيان لە نىۋان بەروۋىي ۋ زەرد دىارى بەكەن، روخسارم لە شاراۋەيىدا بىز دەبوو ۋ توۋشى سەرگىزەي دەكردم. نىگام بە مەلولى لەسەر ئەم نىچاۋانە ۋ گۆناكانە ۋە بە ئەسپايى دىتە خوارى: بەر شتىكى رەق ناكەۋىت ۋ لە لىدا رۆ دەچىت. ئەلبەتە لەۋى لوتىك، دوۋچاۋ، دەمىك ھەيە، بەلام ھەموۋيان بى واتاۋ تەنەنەت دەر خەرى مەۋىين. لەگەل ئەۋەشدا ئانى ۋ قىلپىن حالە تىكى زىندوۋيان لەمندا دەدىت، لەۋانەيە زۆر لەگەل روخسارمدا راھاتووم. كە مىندا بوم پورە بىژاۋا پىنى دەگوتم: ((ئەگەر زۆر لە ئاۋىنە دا سەيرى خۆت بەكى، مەمۈنىكى تىدا دەبىنى.)) بە دلنبايە ۋە مىن لەۋەش زىاتر تەماشای خۇم كەردوۋە: ئەۋەدى دەبىنم زۆر نەزەر لە پەلە مەمۈن، لە قەراغى دىنباي گىباي ۋ لە ئاستى مەرجانە، نكۆلى ناكەم كە زىندوۋە، بەلام ئەمە نە ئەۋ زىندوۋە بونەيە كە ئانى بىرى لىدە كەردەۋە: كۆمەلە لە لەرانىكى لاۋاز دەبىنم، گۈشتىكى بىدەنگ دەبىنم كە وىل ۋ بەرەلە دەپشكۆى، تىرەي دىت. بەتايىسە تى چاۋەكان كە لەم نىكەرا تۆقىنەرن. ئەۋان شوۋشەيى، نەرم، نابىنا، دەۋرە سوورن، دەلىي پۈلە كە ماسىن.

بە ھەموو قورسايىمە ۋە پال دەدەمەۋە سەر قاپە چىنەيە كە، روخسارم ئەۋەندە دەبەمە پىشى كە بەر ئاۋىنە كە دەكەۋىت. چاۋەكان، لوت ۋ دەم بىز دەبن: ئىدى ھىچ شتىك بەمەۋىي نامىنەتتەۋە، كۆمەلە لۆچىكى رەنگ قاۋەبىي دوۋلاي ھەلبەزىۋەي گەرمى لىۋەكان، قلىشەكان، كۆمەلە قوبەيەك ۋەكوو ئەۋانەي كە جىرە كۆيە بە خاك ھەلگەندەن دروستيان دەكات. تالە مۈيە كى ئاورىشمىنى سىي بەسەر گۆنا پانە رژدە كەيدا كىشراۋە، دوو تالە موو لە كۈنە لىۋوتى ھاتوۋنە دەرى! ھەموو ئەمانە ۋەكوو نەخشەيە كى بەر جەستەي زەۋى ناسى (جىۋلۇجى) يە ۋ سەرەپاى ھەموو شتىك، ئەم دىنبايە ناراستە قىنەيە ناشنايە بۆم. ناتوانم بلىم

که ورده کاربیه کانی دهناسمه وه، به لّام کۆی گشتی ههستی شتیکم ددهاتی که پیشتر دیتوومه و بیری کردووم: نهرمه نهرمه ده خلیسکیتمه نیو خه وه وه.

دهمه وهی خۆم کۆ بکه مه وه: ههستیکی تووندو تیژ رزگارم ده کات. به دهستی چهیم زلله له رومه تم ددهدم، پیسته که ی راده کیتم، شکلۆ که بۆ خۆم دهر دینم. ته واوی لارووم خۆبه دهسته وه ده دات، نیوهی چهپی دهم خوار و ختیج ده بیت و ده ئاوسیت و ددانیک دهرده خات، کاسه ی چاو له سه ر گۆیه کی سپی، له سه ر گۆشتیکی رهنگ په مه یی و خویناوی ده کرتیه وه. ئه مه ئه و شته نییه که به دوایدا ده گهرام: نه هیج شتیکی قائمه، نه هیج شتیکی تازه، شتیکه نهرم و شاراوه که له مه به ره دیتوومه! به چاوی کراوه وه ده خه وم، ههر له ئیستاره پوخسارم گه وه ده بیت، له نیو ناوینه دا گه وه ده بیت، خه رمانه یه کی گه وه رهنگ بزراوه که له نیو روونا کاییدا ده خلیسکیتم.

هاوسه نگیم له ده ست دده دم و ههر ئه مه له خه و رام ده په رینی، ده بینم که به قاچی لیک بلاوه وه له سه ر کورسییه ک دانیشتووم و هیشتاش گیژ و ویژم، ئایا خه لکانی دیکه ش له کاتی هه لسه نگانندی پوخساریاندا تووشی ئه م هه موو زه جمه ته ده بن؟ وای بۆ ده جم که من پوخساری خۆم، هاوشیوه ی هه ستکردنی جه ستم، به هۆی هه ستیکی لال و ئامیری ده بینم، به لّام ئه ی خه لکانی دی چۆن؟ بۆ نمونه رۆلبۆم، ئایا ئه ویش به سه یرکردنی پوخساری خۆی له ئاوینه دا خه وی لیده که ویت؟ ئه و پوخساره ی که مه دام رۆژانلی له وه سفکردنیدا ده لیت: ((پوخساریکی وردو هه لقرچاو، پاک و پاکیزه، خروپکه نیشان و خاوه نی شه ره نگیزییه کی ئاشکرا که هه رچه نده ی هه ولی ددها بیشاریتته وه، به لّام ههر به رچاو ده که ت. (مه دام رۆژانلی زیاتر ده لئی که) ئه و گرنگییه کی تایبه تی به رازاندنه وه ی قژی ددها و من هیج کاتیک به بی کلاوگیس نه مدیتووه، به لّام رومه ته کانی له سه ر رهنگیکی شین هه لگه راو بوو که خۆی له ره شی ددها چونکه ریشی پر بوو و هه زی ده کرد بۆ خۆی بیتاشیت و ئه م کاره شی به نه زانی ئه نجام ددها. و راهاتبوو له سه ر شیوه ی گریم سپیاری قورقوشم له پوخساری هه لسویت. مارکی دۆ دانژویل ده یگوت که به و هه موو رهنگه سپی و شین هه لگه راوه یه وه، وه کوو په نیری پوکفۆز ده چوو.))

وای بۆ ده جم که زۆر خۆش بووه، به لّام به چاوی مه دام دۆشاریر که وای دهنواند. پیتموایه ئه و بی شه وق و زه وق ده هاته پیش چاوی ئه و ژنه. رهنگه تیگه یشتن له پوخساری خودی مرۆف بۆ خۆی نامومکین بیت. یان رهنگه له بهر ئه وه یه که من ته نیام. ئه و که سانه ی که له نیو

كۆمەلنى مەرقۇدا ژيان بەسەر دەبەن فېربوون كە چۆن خۇيان لە ئاوتتەدا ببىنن، بە ھەمان شېئو كە لەبەرچاۋى ھاۋرپىياندا بەدەر دەكەۋى. من ھاۋرپىيە كەم نىيە! ئايا لەبەر ئەمەيە كە گۆشتە كەم ئەۋەندە روۋتە؟ دەلئىي بەلئى، دەلئىي سىروشتى بەبى مەرقۇفە كان.

لەمە زىاتر شەۋق و زەۋقى كار كەردنم نىيە، ناتوانم ھېچ كارىكى دىكە بەكەم جگە لەۋەى چاۋەرۋانى شەۋ بەكەم.

كاتزىمىر پىنچ و نىو

حالم خراپە! حالم زۆر خراپە! توۋشى بووم، توۋشى ئەۋ چەپەلە، توۋشى ھېلنچ. ئەمجارەشيان بەجۆرىكى نوئى: لەنىۋو كافتىريايەك گەرمى: تاكوو ئىستا كافتىريكان تاكە پەناگەم بوون، چونكە پەن لە مەرقۇشى نورانى! ئىدى تەنانەت ئەمەشم نايىت. نازانم كاتىك لە ژوورە كەمدا گىرېمچۆم، دەبى بۆ كۆى بچم.

بۆ ھاۋنامىزى ھاتبووم، بەلام ھىشتا دەرگام نە كەردبۆۋە كە مادلىن، گارسۆن، ھاۋارى كەرد: ((خاتوون لىرە نىيە، چۆتە شار بۆ كەرىن.))

ھەستەم بە داتە پىنىكى جىسى زۆر كەرد، قدى قدىيەكى دىرئىخايەن و نالەبار. لە ھەمان كاتدا ھەستەم كەرد كراسە كەم لە گۆى مەمكەنم دەخشى و گىژاۋىكى خاۋ و رەنگاۋرەنگ لە خۇى گەتم، پىرى پىدا كەردم، گىژاۋىك لە تەم، لە رووناكايى نىۋو دوۋكەل، لەنىۋو ئاۋىنە كاندا، لە كاتىكدا كە كورسىيە كان لەۋ ژىرەۋە دەدەرەشانەۋە و نەمدەزانى بۆچى لە وىن و بۆچى بەۋ جۆرە بوو. لەبەر دەرگابوو؟ پارا بووم و پاشان گىژاۋىك گەشىستە جى، سىبەرىك بەسەر مىچە كەدا تىپەرى و ھەستەم كەرد كە بەرەۋپىش پال دەنرىم. شەپۆل ئاسا دەجولام، تەمىكى نورانى كە لە يەك كاتدا لە ھەموو لايەك پا دەھاتە دەرۋونمەۋە، گىژو وىژى كەردبووم. مادلىن بە شەپۆل لىدان ھات تاكوو پالتۆيە كەم داكەنى و من ھەستەم كەرد كە قىزى بىر دۆتە داۋەۋە گوارەى لە گۆتىيان كەردوۋە: نەمدەناسىيەۋە. تەماشاي گۆپە گەۋرە كانىم كەرد كە بەردەۋام دەھاتنە لاي گۆيچكە كانى. لە قولايى گۆپە كاندا، لەژىر ھەلەبەزىيە گۆناكاندا، دوو دانە پەلەى رەنگ پەمەيى كەۋتەۋو و دەتگوت لەسەر ئەۋ گۆشتە داماوەدا بى تاقتە بىوون.

گۆپە كان لىك كەشانەۋە، تاكوو بناگۆى، ئەۋسا مادلىن زەردەخەنەى كەرد:

((ھەزەت لە چىيە، موسىۋ ئانتوان؟))

ئەو كاتە ھېلىنچ پرى پېدا كردم، كەوتمە سەر كورسىيەكە، ئىدى تەنانەت نەشەدەزانی لەكۆيىم، دەمدىت كە رەنگەكان بە خاوى بەدەورمدا دەسوورپىن. دەمويست برەشمەوہ. ئەوہەتانی: لەوہ بەدواوہ، ھېلىنچ وازى لىنەھىناوم، رايگرتووم.

پارەكەمدا. مادلىن ژيىر پيالەكەى ھەلگرتم و بردى. پەرداخەكەم لەسەر مەرمەرى زەوى، ھەوزىكى بچوك لە بىرى رەنگ زەرد كە بلقىكى لەسەرى سەرەوہ لەخۆگرتوہ. كورسىيەكە لەو جىيەى كە دانىشتووم شكاوہ و بۆ ئەوہى ھەلنەخلىسكىم ناچارى بنى پىلاوہكانم بە زەويەوہ پالدم، ھەوا ساردە. لەلای راست خەرىكن لەسەر پارچەيەكى خورى يارى پەرتىن دەكەن. كاتىك ھاتمە ژوورى نەمدىت، ھەر ئەوہەندە ھەستم كرد كە بەستەيەكى شىلەتەين لەوييە. نيوہى لەسەر كورسى، نيوہى لەسەر مېزى دواوہ، بە چەند جوت پۆلى بە جوولە، پاشان مادلىن كاغەز و پارچە و لەنيو قاپىنگى دارىندا ژيتونى^۱ ھىنا. سى يان پىنج كەس دەبن، نازام چەند كەسن، ناوېرم تەماشايان بكەم. ئىسپرىنگن دەروونم شكاوہ: دەتوام چاوەكانم بچوئىنم، بەلام سەرم نا. سەرم نەرم نەرم، دەكرى وەكوو خۆى لى بىتەوہو دەلېتى تازە خراوہتە سەر گەردنم، ئەگەر بىسوورپىنم، دەكەويتە سەر زەوى. بەلى، گويم لە دەنگى ھەناسەبركى دەبىت و ناوہ ناوہ بە تىلەى چاوان تىشكىكى سوور و داپوشراو بە مووى سېى دەبىنم. ئەمە دەستىكە. ھەركات خاتونى خاوەن كافترىا دەچىت بۆ شت كرىن، كورپە مامەكەى لە پشت پىشخوانەكە شوپىنى دەگرىتەوہ. ناوى ئادۆلغە. كاتىك خەرىك بووم دادەنىشتم دەستمكرد بە تەماشاكردنى و ھەر ئاوا تەماشام دەكرد چونكە نەمدەتوانى سەرم بسوورپىنم. بە تاكە كراسەويە و قايشى پانتۆلەكەى رەنگ ئەرخەوانىيە. قۆلەكانى تاكوو سەر ئانىشك ھەلداوہتەوہ. قايشى پانتۆلەكەى لەسەر كراسى شىنەوہ بە زەھمەت دەبىنرىت، رەنگى تەواو تىكچووہو لەنيو ئاويكدا تەواوہتەوہ.

بەلام ئەمە لەسەرى بى فېزى درويئە: راستىيەكەى لىناگەرى فرامۆشى بكەن، بە كەللەپەرقى مەپناسايى بېزارم دەكات، دەلېتى، لەسەر رىگاي وەنەوشە بوون، بەبى لە دەستدانى نىيەتى خۆى لە شوپىنك راوہستابوو. مەزۆ ھەزدەكات پىيى بلى: ((ياللا، وەنەوشە بە ئىدى

---

۱ - پۆلەكەى لە ئىسك دروستكراو يان كانزايەك كە لە قومارخانەكاندا يان كافترىاكان لە برى پارە بەكاردىت.

((وہرگېت))

كەس لەمبارەيەوه قسە نەكات.) بەلام نا، بە حالەتی هەلۆاسراوەوه لە كۆششی ناتەواويەوه جیگيرماوەتەوه، جاری وایە شینی لە خۆگرتوی بەسەریدا دەخشی و بە تەواوی دايدەپۆشیت. چەند ساتینك ناتوانم ببینم، بەلام ئەمە شەپۆلینکی بەسەرچوو و بەس. زوو بە زووش شینەكە پەلەپەلە كالا دەبیتهوه و دەبینم كۆمەلە دوورگەيەکی بچووك لە ئەرخرەوانییەکی پارا سەرلەنوێ بەدیار دەكەوتیتەوه. ئەمانە پان دەبن، یەك دەگرن و قایشی پانتۆلەكە دروست دەكەنەوه.

ئادۆلفی ئامۆزا چاوی نییە! پیتلۆ هەلئامساوه هەلگەراوەکانی تەنیا كەمێك لەسەر سپینی چاوی دەكریتەوه. بە خەوالتویی، زەردەخەنە دەكات، جاری وایە، هاوشیوێ سەگێك كە خەون ببینیت بە ئەسپایی دەجۆلێ، دەنقینێ و هەوێنکی لاواز دەدات. كراسە لۆكەییە شینەكە ی لەسەر ئاستی دیواره چكلیتیەكە شادومانە بەرجەستە خۆی دەنوینێ. ئەویش هیلنج دەهیئێ. یان باشترە بلێم خودی هیلنجە. هیلنج لە دەروونی مندا نییە: هیلنج لەوی لەسەر دیوار، لەسەر قایشی پانتۆل، لە تەواوی دەوروبەرم هەست پێ دەكەم. لەگەڵ كافتریاكەدا یەكە، ئەوه منم كە لە دەروونیدا.

لەلای راستم، تاقمی شیلەتێن دەست دەكات بە گالەگال و قریو، جوتە قۆلەکانی دەجولینیت. ((سەیركە، ئاتوی تۆ ئەوتە-ئاتو چییە؟)) بپرێهەکی پشتی بەرزو رەش لەسەر یاریكە دەچمیتەوه: ((ها ها ها!))، ((چی؟ ئاتو ئەوتە، ئەو هەر ئیستا یاری بەوی كرد.)) ((نازەم، نەمدیت...))، ((بەلێ، هەر ئیستا یاری ئاتوم كرد.)) ((ناھ، كەواتە دل ئاتوره.)) بە ئارامی گۆزانی دەلێ: ((دل ئاتوو، دل ئاتوو، دل ئاتوو.)) گوترا: ((ئەمە چییە؟ كاكە؟ ئەمە چییە، كاكە؟ هەلێ دەگرم!)).

دیسانەوه بێ دەنگی-تامی شیرینی هەوا، لەبن زارم. بۆنەكان، قایشە پانتۆل. ئامۆزا هەستا، چەند هەنگاوێکی نا، دەستی خستە پشتییەوه، زەردەخەنە دەكات، سەری بەرز دەكاتەوه و لەسەر بنی پاژنە پال دەداتەوه دواوه. لەو حالەدا، خەوی لێدەكەوت. لە حالەتی بەرزو نزمیدا لەوییە، هیشتا زەردەخەنە دەكات، گوپی دەلەرز. خەریكە دەكەوی. دەچەمیتەوه دواوه، دەچمیتەوه، دەچەمیتەوه، دەم و چاوی رووه و میچ سووراوه و پاشان، لە ساتەوهختی بەربوونەوه، لێهاتوانە خۆی توند بە رۆخی پێشخوانەكەوه دەگریت و هاوسەنگی وەردەگریتهوه. لە دواي ئەوه، سەرلەنوێ دەست پێدەكاتەوه. من كە بەسمە بانگی گارسۆن دەكەم. ماردلین، تكایە قاونیکم بۆخە سەر گرامفۆن. هەر ئەوهی كە دەزانی

پیمخۆشه Sompof these days ((باشه، به لّام رهنگه ئهم برایانه نارّه حهت بکات، ئهم برایانه که یاری ده کهن، که یه یان به مۆسیقا نایه، به لّام ده چم لییان ده پرسم.))
 زۆری له خۆم ده کهم و سه رم ده سوورپینم. چوار که سن. مادلین به سه ر سه ری پیره مه ردیکی سوور پوخساردا ده چمیتته وه که چاویلکه یه کی بیّ ده سک و ده ووبه ر ره ش و سه رلووتی هه یه .
 ئه و کاغه زه کانی له سه ر سینگی ده شاریتته وه و له ژێر چاویلکه که وه سه رپیکم ده کات.
 ((فه رمو، کاکه .))

زهرده خه نه ی ددانه کانی کرمه لۆک بوون. دهسته سووره که هه ی ئه و نییه، هه ی په نا دهستییه تی، مرۆقتیکی بیّ سمیلێ ره ش. ئهم سمیلێ داره کونه لووتی گه ورن، که ده توانی بو تهاوی خیزانیک په مپی با لی بدات و نیوه دم و چاوی خواردوه، به لّام به م به وه سفه ش، به که میك هانکه هانک له دم را هه ناسه هه لده کیشی. گه نجیکیشیان له گه لدایه که دم و چاوی له سه گ ده چیت. یاریکه ری چواره م بو ناشکرا ناییت.

کاغه زه کان به سوورانه وه ده که ونه سه ر پارچه خوریه که. پاشان دهسته کان ئه نگوستیله تیدا دین هه لیان ده گرن و نینۆکه کانیان پارچه که ده روشینن.
 دهسته کان له سه ر پارچه که په له ی سپی پیک ده هیئن و هه لامساو و توژاوی دینه به رچاو. هه رئاوا کاغه زی دیکه ده که ون، دهسته کان دین و ده چن. خه ریک که ریکی چه نده سه ر: ویکچوونی له گه ل یاری یان مه راسیم یان راهاتندا نییه. پیموایه ته نیا بو پرکردنه وه ی زه مه ن ئه و کاره ده که ن، به لّام زه مه ن زۆر فراوانه، ناهیللی پری بکه نه وه. هه رچه نده ی تیی په ستن، وه لاده که وی و لیی ده کیشته وه. بو نمونه، ئه و جو له یه ی ده ست سووره که به راریی کاغه زه کان هه لده گریت: شل و شوّقه. ده بیّ ئه وه هه لکۆلریت و درزی تی بکریت.

مادلیمن ده سکی گرامافۆنه که ده سوورپینی. خۆزگه هه له نه کات و وه کوو چه ند رۆژ له مه وبه ر ئاوازی ((کافالیریا روستیکانا)) نه خاته سه ری، به لّام نا، خۆیه تی، ئهم ئاوازه له یه که مین هیللی راستکردندا ده ناسم. ده ماریک له گه ل ئاوازه که دایه. له ۱۹۱۷ دا گوئیست ده بووم که سه ربازه ئه مه ریکاییه کان له نیو شه قامه کانی لارۆشیل به فیتو لییان ده دا. ده بیّ میژوه که ی هه ی به ر له شه ر بیّت، به لّام تو مارکردنی زۆر نویتره. به هه ر حال کۆنترین قاوانی کۆمه له که یه، قاوانیکی مارک پاته بو درزی یاقوت.

به زوویی ناوازی ناههنگه که دیت: زیاتر هر هم ناوازم پئی خۆشه و شیوازی له ناکاوی که بههۆیهوه خۆی، هاوشیوهی هه‌لدێرێک له بهرامبەر ده‌ریادا، بۆ پێشهوه فری ده‌دات. جارێ موسیقای جاز لێده‌دریت، ناوازیک له ئارادا نییه، ته‌نیا نۆته‌کانن، هه‌زاران جووله‌ی بچوک. ئه‌وان قه‌رار و ئارامیان نییه، سیسته‌میکی له گۆران نه‌هاتوو دروستیان ده‌کات و له ناویان ده‌بات، بئی ئه‌وه‌ی هه‌رگیز ده‌رفه‌تبان بداتی که بێنه‌وه سه‌رخۆ و بۆ خۆیان بوونیان هه‌بیته. غاره‌ده‌ن، په‌له ده‌کن، له‌کاتی تیپه‌ریندا به‌ لێدانێکی به‌هێز به‌ر من ده‌که‌ون و ده‌بنه‌وه نه‌بوو. زۆر چه‌زده‌که‌م رایانگرم، به‌لام ده‌زانم ئه‌گه‌ر له پارگرتنی یه‌کیاندا سه‌رکه‌وم، جگه‌ له پوخساریکی دزیو و بئی تا‌قه‌ت شتیکی دیکه‌ له نیو په‌نجه‌کاندا نامیتیته‌وه. ده‌بی مردنیان قبول بکه‌م، ته‌نانه‌ت ده‌بی ئه‌و مه‌رگه‌م بوویت، که‌متر کاریگه‌رییه‌ک به‌م توندی و به‌هێزییه ده‌ناسم.

به‌ره‌به‌ره خه‌ریکه گه‌رم دادیم و هه‌ست به‌ خۆشی ده‌که‌م. ئه‌مه هیشتا شتیکی له راده‌به‌ده‌ر نییه، ته‌نیا که‌می‌ک خۆشی هیلنجه: له بن چالێکی لیج، بن زه‌مه‌نی ئیمه‌ پان ده‌بیته-زه‌مه‌نی قایشی پانتۆله ئه‌رخه‌وانیه‌کان و کورسییه شکاوه‌کان- له ساتیکی به‌ر فراوان و نه‌رم دروست کراوه که هاوشیوه‌ی په‌له‌ی رۆن له‌لای لیواوه‌وه بۆ ده‌روه گه‌وره ده‌بیته. هیشتا له دایک نه‌بووه پیره، ده‌لێی بیست سا‌له ده‌یناسم.

خۆشییه‌کی دیکه‌ش هه‌یه: له ده‌ری، ئه‌و شریته پۆلاییه هه‌یه، ماوه‌ی زه‌مه‌نی ته‌سکی موسیقا، که سه‌رانسه‌ری زه‌مه‌نی ئیمه‌ ته‌ی ده‌کات، ئه‌و له خۆی دوور ده‌خاته‌وه و به‌ تیره وشک و بچوکه‌کانی ده‌یقه‌لێشیته‌وه، زه‌مه‌نیکی دیکه‌ هه‌یه.

((موسیۆ پانۆ به‌ پارایی یاری ده‌کات، تۆ بیللی (ناس) فری ده‌ده‌ی... ده‌نگه‌که ده‌خلیسکی و بز ده‌بیته هه‌موو شتی‌ک سنووری شریته پۆلایی نابه‌زینی. نه‌ ئه‌و ده‌رگایه‌ی که ده‌کریته‌وه، نه‌ ئه‌و هه‌وایه ساره‌دی که له ئه‌ژنۆیا‌م ده‌دات، نه‌ هاتنی پزیشکی ئاژه‌لان له‌گه‌ڵ کچه‌ بچوکه‌که‌یدا: موسیقا جه‌سته‌ شاراه‌کانیان ده‌قه‌لێشینیته‌ و ده‌جیتته ئه‌و په‌ریانه‌وه. کیژۆله‌که هیشتا دانه‌نیشتوه که موسیقا‌که ده‌یگریت: خۆی توند راده‌گریت، چاوی ئه‌بله‌ق ده‌بن، له کاتی‌کدا که مشتی له میژه‌که ده‌خشینی، گو‌ی ده‌گریت. تاکوو ماوه‌یه‌کی که‌متر ژنه‌ ره‌ش پێسته‌که ده‌ست ده‌کات به‌ گۆرانی گوتن، ئه‌مه ناچار خۆی ده‌نوینی، ئه‌ی که زه‌روه‌تی ئه‌م موسیقایه به‌هێزه: هه‌یج شتی‌کیش ناتوانیت له‌و کاره‌ی بگریت، هه‌ر شتی‌ک که

له ئەم زەمەنەوێ بەیت، زەمەنیك كە جیهان تییدا وارماوه، بە دلخوازی خۆی، بە خەرمان رادهوستییت. ئەگەر ئەم دەنگە جوانەم خۆشدهویتی، زیاتر هەر لەبەر ئەمەیه: ئەك لەبەر پرمایەییەتی نە لەبەر كەسەری، بەهۆی ئەوێ كە كۆمەڵە رووداویكە كە كۆمەڵە نۆتەیهك زۆر لە مەوێرەوێ نامادەیان كردهوون، دەمردن تاكوو ئەو لە دایك بەیت. لەگەڵ ئەوێشدا دلگرام، بە كەمترین شتیك ئەگەری ئەوێ هەیه قاونەكە بووستی! ئیسپرینگیک راکیشن یاخود نامۆزا ئادۆلف دەنگی لیوێتی. چەندە سەپرو بیزاركەرە كە ئەم رەقیبە ئەوێشدا لە شكان هاتووه. هیچ شتیك ناتوانییت بیووستینی و هەر شتیك دەتوانییت بیشکینی.

دواین زەخمە^۱ نامێرەكە ون بوو. لە بێدەنگییەکی كورتدا كە دوا بەدوای دیت بە توندی هەست دەكەم كە خۆیەتی، كە شتیك روویداوه.

بێدەنگی.

Some of the days

?You'll Miss me honey

ئەوێ كە هەر ئیستا روویدا ئەوێهە كە هیلنج بە دیار نەما. كاتیك دەنگ لەنیو بێدەنگیدا بەرزبووه، هەستم كرد كە جەستم رەق بوو و هیلنج بزر بوو. لەناكاو: ئەم جۆرە رەق و داگیراویە تارادەیهك بە ئازار بوو. لە هەمان كاتدا مۆسیقا بەرفراوان دەبی و هاوشیوێهێ گێژەلۆوێهێ دەریایی هەلدامسا. بریقاوێهێ كانزاییهێ^۲ هۆلەكە دەناخنی و زەمەنی دامای ئیمە لەسەر دیوارهكان ورد دەكرد. من دەروونی مۆسیقای لەنیو ئاویێنەكاندا كۆمەڵە گۆیەکی ئاگراوی خلۆر دەبنەوه، ئالقەهێ دووكەل دەوریاندان و دەیسوورپین، لە كاتیكدا كە زەردەخەنە بە توندی رووناكایی جاری وایە دادەپرشێ و جاری وایە ئاشمراي دەكات. پەرداخێ بیرەكەم بچوك بۆتەوه، لەسەر میزەكە دەبیته قوبه: كەلەكەبوو و زەرووری خۆی دەنوینی، دەمەوی هەلیگرم و بیكیشم، دەستم درێژ دەكەم... خوایه! ئەوێ كە لە هەموو شتیك زیاتر گۆراوه جولهكامن. ئەم جولهیهی قۆلم وەكوو تەمیکی شكۆدار لێك كشاوه نەرم و سووك چووێ نیو درێژایی گۆرانی رەش پیستەكە، وامهاته بەرچاو كە خەریكەم سەما دەكەم.

۱- ئالەتیکی بچوكە كە نامیری مۆسیقای پی لێدەدەن. (وەرگێت)

۲- لە دەقی سەرەكیدا ئاوايه: Transeance Metalliaivssa.

روخساری ئادۆلف لەوی له بەرامبەر دیواری چکلیتی رهنگه‌وهیه، زۆر خۆی نزیك ده‌نوینی. له‌وکاته‌دا که ده‌ست و دەم و چاوی، سه‌ریم دیت، ئەو سه‌ره‌ خۆپایی و زه‌روره‌تی ده‌ره‌نجامیکی هه‌بوو، په‌نجه‌کاتم له‌سه‌ر په‌رداخه‌که ده‌گوشم، سه‌یری ئادۆلف ده‌که‌م: دل‌خۆشم.

((ئه‌وه‌تانی!))

ده‌نگیک له‌سه‌ر ده‌نگه‌ ده‌نگه‌که‌وه به‌رزده‌بیته‌وه، ئەوه‌ی ته‌نیشتمه‌ که قسه‌ ده‌کات، ئیستا په‌ره‌می‌رده‌که ژێ ئاسا تیی ته‌فاندوو. گوویه‌کانی له‌ به‌رامبەر چه‌رمی قاوه‌یی کورسییه‌که خۆی به‌ په‌له‌یه‌کی وه‌نوشه‌یی ده‌نوینی. کاغه‌زیک له‌سه‌ر می‌زه‌که ده‌خوینی، کچی دینار.

به‌لام ئەو گه‌نجه‌ی که شکل و شیوه‌ی سه‌گی هه‌یه زه‌رده‌خه‌نه ده‌کات. ئەو یاریکه‌ره‌ی دەم و چاوی سووره‌که به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا نوشتاوه‌ته‌وه، به‌ نیگای سه‌ره‌و ژووره‌وه چاودێری ده‌کات و ناماده‌ی خۆف‌پێدانه.

((ئه‌وه‌تانیش.))

ده‌ستی گه‌نجه‌که له‌ تاریکی‌دا دیته‌ده‌ری، بۆ ساتیک سپی و ته‌مه‌ل له‌ هه‌وادا ده‌گه‌ری، پاشان وه‌کوو باشوو که خۆی داده‌هیلێ و کاغه‌زیک له‌سه‌ر پارچه‌که ده‌گوشیت. دەم و چاوی سووره‌که هه‌لده‌په‌ری.

((ئاها! ئاتوی لێدا.))

سیبهری پاپازی کوپ له‌ که‌لینی په‌نجه‌ ره‌قه قوچاوه‌کانه‌وه به‌دیار ده‌که‌وی، پاشان هه‌لیده‌گیریته‌وه بۆ لای دەم و چاوی و یارییه‌که به‌رده‌وام ده‌بیت. پاپازیکی جوان که له‌ دووره‌ ده‌سته‌وه ناماده‌کراوه به‌هۆی ریک‌خستنی زۆره‌وه جووله‌ی زۆری نادیاره‌وه ناماده‌کراوه.

ئه‌ویش به‌ نۆره‌ی خۆی به‌دیار نامینی، تاکوو ریک‌خستنه‌وه‌ی دیکه‌ و جووله‌یتر له‌دایک بن، په‌لاماره‌کان، دژه‌هێشه‌کان، به‌رز و نزمی شانسی، یه‌ک دنیا رووداوی بچوک ده‌شیویم، جه‌ستم وه‌کوو نامی‌ریکی ورد که له‌ مائی پشودان دایه‌ هه‌ست پیده‌که‌م. من رووداوی

راسته‌قینه‌م هه‌بووه. هه‌یج ورده‌کارییه‌کاتم به‌ بیرنایه‌، به‌لام زنجیره‌ی ریک و دۆخه‌کان ده‌بینم. له‌ ده‌ریا په‌ریومه‌وه، شاره‌کاتم ته‌ی کردوون، چومه‌ سه‌رووی رووباره‌کان یان له‌ شه‌ره‌کاندا رۆچووم و هه‌میشه‌ به‌ره‌و شاره‌کانی دیکه‌ رۆیشتموم. بوومه‌ خاوه‌نی کۆمه‌له‌ ژنیک، له‌گه‌ل

مرۆڤه كاندا لىنكمداوهو هيچ كاتىك نەمتوانيوه بگه ريمه وه دواوه، ههروه كوو چۆن قاوانى گرامافون ناتوانى به سهروينى بسورپيتهوه. هه موو ئەمانهش منيان بۆ كووى راده كيشا؟ بۆ ئەم خوله كه، بۆ ئەم كورسييه، بۆ نيو ئەم بلقه تيشكويه كه پره له زه مزه مهى مؤسيقا.

And when you le are me

به لى، من كه ئەوه ندم پىخۆشبوو له رۆمان له تەنیشته رووبارى تير دانیشم، يان شهوانه له بهر شه لۆنه سه د جار له رامبلاس سهركهوم و بيمه خواری، من كه له نزيك ئانكور، له دورگهى بارى دۆرپراهكان دار ههغيرىكى هينديم ديت كه رهگه كهى له دهورى نويزگهى ناگاس گرى دابوو، من ليرهم، له هه مان ئەو ساته وهخته دام كه ئەم يارپيجيانه تيبدا ژيان به سهر ده بن. له كاتىكدا كه شهوى لاواز له دهري دى و دهچيت، گووى بۆ گۆرانى ژنيكى رهش پيست ده گرم.

قاوانه كه راوهستا.

شهو راراو به شيرينييه كى بى تامه وه هاتۆته ژوروى. كەس نايينيت، به لام له وئيه وه سهر گلۆپه كان داده پۆشيت، شتىكى چر له هه وادا بهرلوت ده كه وى. خۆيه تى، هه وا سارده. يارپيجيه كه باقه كاغه زىكى تيكه ل و پيكه ل به ره وه كه سيكى دى پال دهنى و ئەو كوئيان ده كاتوه. كاغه زىك به جى ده ميئى. بۆ نايينين؟ نۆى كويه يه. سه ره نجام كه سيك هه ليده گريت، ده يداته گه نجه دم و چاو سه گييه كه.

((ئاھ! نۆى كويه يه!))

ئى، ده مه وى به ريكه وم و برۆم. پيره ميترده دم و چاو سووره كه له كاتىكدا كه نووكى قه لىم دازيك ده مژيت به سهر كاغه زىكدا دهنوشتيته وه.

مادلين به چارى روون و نيو به تاله وه سه يري ده كات. گه نجه كه به رده وام نۆى كويه له نيو په نجه كانيدا ده سوورپيته. خوايه!..

به چ زه جمه تيك له جى خۆم هه لده ستم، له نيو ئاوينه دا، له سهر سهرى پزىشكى ئاژه لان، روخسارىكى نامرۆبى ده بينم كه ده خليسكيت.

هه ر ئيستا ده جمه سينه ما.

هه وا ده مه نيته وه سه رخۆ: تامى قه ند يان بۆنى شه رابى قييمۆت نادا، به لام ئەى هاوار

كه چه نده سه رمايه .

كاتژمير حوت و نيوه، برسيم نيبه و سينهما كاتژمير نۆ دهست پيڊه كات، چى بكهم؟ دهبى به خيبرايى ريگا تەى كەم تاكوو گەرمم بيتهوه. دلّ به گوماّم! له دوامهوه جوت سايد رى دهباته چهقى شار، به خشل ناساكانى گەوره و ناگرينى شەقامه كانى ناوه ندى، بۆ پالە پارامونت، بۆ ئەمپريال، بۆ فرۆشگاكانى ژاهان. ئەمانه به هيچ جورىك (لەم ناوه ن: كاتى خواردنهوى پيش نان خواردنه، دياره له شته كان، گيانداره كان له سه گه كان، له مرۆقه كان) له هەموو ئەم تۆپه له شل و شوّقانه كه ئۆتوماتيكي ده جولين، به ئەندازەى پيويست ديتوممه.

بۆ لای چهپ دەسوورپيمهوه، نيازم ههيه بچمه نيۆ ئەو كونهوه، لەوى رۆبچمه بن ريزى چرا غازيبه كان: دەمەوى راست جوت سايدى نوار تا دهگاته شەقامى گالونى بگرم و برۆم. شنهيهكى بهسته لۆك له كونه كه وه هەلى كر دووه: لەو بهره جگه له بهرد و خۆن هيچى ترى لى نيبه. بهرده كان رهقن و له جيى خويان جووله ناكەن. پارچه يهك له ريگا كه بيزار كه ره! له پياده رۆزى لای راست، تۆپه له يه كى غازيبى خۆله ميشى به زنجيرهى ناگرينه وه دهنگيكي هاوشيوهى بهر يهك كه وتنى سه دهف له خۆى ده رده دات: ئەمه و يستگه شەمەنده فه رى كۆنه. ئاماده بوونى گيانى به سه د مه ترى يه كه مى جوت سايدى خوار به خشيوه- له جوت سايدى ريڊوت تاكوو شەقامى پارادى، لەوى دوازه دانه يهك عامودى كاره باو، له تەنيشت يهك، چوار كافتريايى دروست كر دووه، راندوڤود شمينۆ و سى دانەى ديكه، كه له تهواوى رۆژدا بى رهونه قن، به لآم شهوانه پى دەبن و كۆمه له لاكيشه يه كى نورانى دهخه نه سه ر شەقام. سى هەمامى تيشك زهردى ديكه ده گرم، چاوم به پيريتنيك ده كه ويت له فرۆشگاي كه لوپه ل فرۆشى و موروو فرۆشى را باش ديته ده رى. له چكه كهى به سه ريدا ده داو ده ست به غاردان ده كات: نيستا ته واو بوو.

من له سه ر رۆخى پياده رۆزى شەقامى پارادى له تەنيشت دوايين عامودى كاره بام. تيشكى قيرتاوه كه له پريكداناميني. له وه به رى شەقام، تاريك و قور و ليته يه. له شەقامى پارادى تپيڊه پەرم، قاچى راستم ده كه ويته نيۆ چلكاويكه وه، گۆره ويه كه م به تهواوى تەر دپيٽ. سه يرانگه ده ست پيڊه كات.

لەم گه ره كهى جوت سايدى نوار كه س نه ده ژيا. ئيره ئاو و هه وايه كهى به ئەندازەيه ك قورس و خاكه كهى ئەوه نده بى به رو بوومه كه ئيمكانى جيگيرى و گه شه كردنى ژيان نيبه. سى كارگهى دارتاشينى برايانى سولى (برايانى سولى تاقهى تهخته کوتانى كلنسهى سينت سيل

دۆلای دابین کردوه که سهد ههزار فرانك تیچووی بوو. به هه موو دەرگا و په نجه ره کانیه وه رووه و خۆرناوایه، به ره و شه قامی نارامی ژان بیرت کوپرا که پری ده کهن له هات و هاواری پرخه پرخ. له جووت سایدی فیکتۆر نوار سی دانه پشتیان دیاره که دیواره کان پیکه وهی گریداون. ئەم بینایه تا کوو چوارسه د مهتر پیاده پۆی لای چهپ هاوسنووه. که مترین په نجه ره و یان ته نانهت په نجه ره ی هه وره بانیش نییه.

ئه مجاره یان هه ردووک قاچم که وتنه نیو جوگی ئاوه وه له شه قام تیپه ر ده بم: له پیاده پۆی ئه و به ره عامو دیککی کاره با به ته نیا، هاوشیوهی فانوسی ده ریایی که که وتیته دوورترین خالی کۆی زهوی، محجه ره یه کی خراب و شکاو و رووناک ده کاته وه.

چه ند پارچه ئافیشینک هیشتاش به ته خته کانه وه نووساون. روخساریکی جوانی سیغناغ له رق و توورپیی، له سه ر دیمه نیکی ره نگ سه وز که وه ک ئه ستیره قه لشیوه، خۆی مۆن کردوه، له ژیر لووتییه وه که سینک به قه لثم دار سیمیلکی قه یسانی کیشاوه. له سه ر پارچه یه کیت هیشتا ده توانریت وشه ی Puratre به پیستی سپی بناسریتته وه. دلۆپه ی سووری لی ده تکیت که ره نگه دلۆپه خوین بن. ره نگه روخسار و وشه که هی ئافیشینک بن. ئیستا ئافیش دراوه، ئه و شیرازه یه ساده وه پیوسته ی که پیکه وهی گری ده دان دیار نه ماوه، به لثم یه کگرتووییه کی دیکه به دلخوازی خۆی له نیو ده می خوار و خیچدا، دلۆپه خوینه کان، پسته سپیه کان، و شتی تر، Utre به رقه رار کردوه. ده لئی شه و قیککی خرابکارانه و ناارام هه ول ده دات تا کوو به هۆی ئەم نیشانه که له نه یینیاویانه خۆی ده ربهریت. له که لینی ته خته که پرا ده توانریت شۆقی گلۆپه کانی هیلی شه مه نده فهر بیندریت. دیواریکی درێژ له پشت محجه ره که وه یه.

دیواریکی به بی درز، به بی دەرگا، به بی په نجه ره که دووسه د مه تر له ولاتر له به رامبه ر مالیک کۆتایی پی دیت. له سنووری کاری عامو ده که چوومه ده ری، ده چه نیو کۆنه ره شه یه ک. کاتیک ده بیستم سیبه ری رقه کاتم له تاریکیدا ده تویتته وه، هه ست ده که م له ئاویکی به ستراودا رۆد چه م. له به رامبه رمدا، له و خواره ی خوارانه، له پشت ریشالی ئه ستووری ره شه وه، ره نگ بزکاو ییه کی شیوه روخساریک ده بینم: ئەمه شه قامی گالوانیه. سه ر ده سوورپیم، له پشت دار عامو ده که، له و دووره ده ستانه، تیبه گی و تیبه گی تیشکیک دیاره: ویستگه ی شه مه نده فهره به چوار کافتریاوه. له پشتمه وه له پیشمه وه خه لکانیک خه ریکن له مه یخانه کان مه ی ده خۆنه وه و یاری کاغز ده که ن. لیژه له تاریکی زیاتر هیچی لی نییه. ناوه ناوه، با

دهنګى زهنگيګى تاګ و تهنيا له دووروه دهخاته بهر گويم. دهنګه دهنګى مالهګان، هارپى
 ئوتتومبيلهګان، قيژهګان، وهړينى سهګهګان. هيچ کاتيګ له شهقامه پرووناکهګان دوور
 ناکهويتته وه، له ههر کوييېه که گهرم و نهرم بيت دهميتتته وه، بهلام هم زهنگه تاريګى
 دردهدات و تا دهگاته ئيره: به دهنګه دهنګهګانى ديهکه رهقتر و کهمتر مرؤيهه. پرادهوستم
 تاکوو گوپى بو ههلههم. سهرامامه، گوپچکهګانم تهزيون، به دلنيايييه وه سوور سوورن، بهلام
 ئيدى ههست بهخوم ناکهم، بى خهوشى دهووربهرم زال بووه بهسهرمدا و هيچ شتيګ زيندوو
 نييه، با گقهى دى، هيلى شق و شير ههلدتته ناو شهووه. جوت سايدى نوار شکل و شيوه
 دزيوى شهقامه بوروژواګانى نييه که دلرفيتنى بو ريواران دهګن. هيچ کهسيګ ناوپرى له
 پازندهوهى نه داوته وه: تهنيا سهروهين بوويه که. سهروهينى شهقامى ژان بريت کومهوا و
 شهقامى گالوانى. دانيشتوانى بوقيل له دهووربهري ويستگه که هيشتا کهميګ خهريګى
 دهبن، جار جاره له بهر خاترى گهشتياران پاك و خاوپنى دهګنه وه، بهلام پاشان يه کسهر وازى
 لى دههين و هويش يه کسهر و کويرانه بهرهوپيش خوى تاو دهدات. تاکوو بهرسينګى
 شهقامى گالوانى بکهويت. شار له بير خوى بردوته وه. ههنديکجار لؤرييه کى بارهه لگري
 گوره و رهنګ خاګى به تهواوى خيرايييه وه به هارپه کى بريسهګه ئاسا پيى دا تپهه دهبيت.
 مرؤف کوريشى تيدا ناييت، له بهر تهوهى نه مرؤف کورى ههيه و نه قوربانى. جوت سايدى نوار
 نامرؤيهه. هاوشيوهى مادهيه کى کانزايى. وهکو سى گوشهيه. له خوښ شانسييه وهيه که
 وهها جوت سايدىګ له بوقيل ههيه. به شيوهيه کى گشتى جگه له پايتتهختهګان له شويتنى
 ديهکه وهها جيبهک وهگير ناکهوى - له بهرلين نزيک نوپکولئين يان ههروهها له دهووربهري
 فريدريکهاين له لهندهن له گرنيچ. کومهله والانيګى راست و پيس، له ناوهراستى ناراسته
 ههوادا، پيادهروى پانى بى دار و درخت. ههوان ههميشه له دهرهوهى شارن، له گهړه که
 سهيرهګانى که شاريان تيدا دروست دهګن، له نزيک عه مبارى کالاکان، گهراجهګانى تراوما،
 کوشتارگهګان و مهخزهګانى غاز. دوو روژ له دواى بارينى ليژمه ئاسا که تهواوى شار له بهر
 ههتاو تهره و گهرمايه کى شيدار دهدات، هيشتا ساردن و پر له قوروقال و گوومه کانيان پر له
 تاون. تهنانت کومهله گووميګيان ههيه که ناوهګه يان تهنيا مانگيګ وله سالدا، هويش له
 مانگى تابدا به وشکى و بى ناوى دهبن. هيلنج لهوى له تيشکى زهرو زهنگدا بهجما.
 شادمانم: هم سهرمايه زور بى خهوشه، هم تاريکييهى شهو زور بى خهوشه، ئايا خودى من

شەپۆلئىك لە ھەواى بەستەلۆك نىم؟ كە نەخوئىنم ھەبىت، نە لىنڧ، نە گۆشت. كە لەم رۆپەرە درۆژەدا بەرەو رەنگ بزرکاوى ئەوبەر لە رۆشستندام. كە جگە لەسەرما شتىكى تر نەم.

مرۆڤەكان دەگەنە جى. دوو واتە سىبەر. بۆ دەبى بىنە ئىرە؟

ژنۆچكەيەكە قۆلى پىاوئىك رادەكيشى. ژنەكە بەدەنگىكى تووند و ناسك قسە دەكات. با ناھىلى لە قسەكانى تىبگەم. پىاوەكە دەلى:

((بىدەنگ دەبى يان نا؟))

ژنەتو ھەروا قسان دەكات. لە پىرپىكدا پىاوەكە بۆ دراوھ پالى پىوھ دەنىت. دل بە گومان سەبرى يەكترى دەكەن، پاشان پىاوەكە دەستەكانى دەخاتە نىو گىرفانەوھ و بى ئەوھى ئاور بەداتەوھ مىلى رى دەگرى و دەروا. كابر بزر دەبىت. مەوداى نىوان من و ژنەكە سى مەترىش ناىت. لەناكاو كۆمەلە دەنگىكى رووشاو لەبەرىەكى ھەلەدەھەشىنى و لە پاش پىچران لەوى سەرانسەرى شەقامەكە بە تووندىيەكى لەرادەبەدەرەوھ پىر دەكات:

((شارل، تكات لىدەكەم، دەزانى چىم پىگوتى؟ شارل، بگەرپوھ، ئىدى توانام نىيە، زۆر چارەپەشم!)) ئەوئەندە بە نىزىكىدا تىدەپەرم كە دەتوانم دەستى لى بەدەم. ئەو... بەلام چۆن دەكرى بروا بكرىت كە ئەم گۆشتە سوتىنەرەو ئەم روخسارەى تادار لە تازار...؟ لەگەل ئەوھشدا لەچكەو ماتتۆ و خالە گەورە رەنگ شەراپىيەى دەستى راستى دەناسمەوھ، خۆيەتى، لووسىيە، ئافرەتە كارەكەرەكە. ناوئىر پىشتىگىرى خۆمى بۆ دەربىر، بەلام ئەگەر پىويست بكات دەبى بتوانى داواى ئەم پىشتىگىرىيە بكات: ھەروا كە چاوم لە سەرىيەتى، بە ئارامى بە پەنايدا تىدەپەرم. چاوەكانى راشكاوانە سەرىم دەكەن، بەلام پىناچىت بمىنى، دەلىكى كە رەنج و تازاردا تاووتەوھ. چەند ھەنگاوىك دەھاوئىزم، ئاوردەدەمەوھ... بەلى خۆيەتى، لووسىيە، بەلام پوكاوتەوھو ئاگای لە خۆ نىيە و بە سەخاوتىكى شىت ئاساوە رەنج دەكيشىت. ئىرەبى پى دەبەم. لەوى راست راوھستاوھو قۆلى لىك بلاوكردوون، دەلىكى چاوەروانى ئەوھىە داخى بكەن. زارى لىك دەكاتەوھ، خەرىكە بىخكى. ھەست دەكەم دىوارەكانى دەروبەرى شەقامەكە بەرزتربوونەتەوھو لىك نىزىك بوونەتەوھو لوسى لەبن بىرىك داىە. ماوھىەك چاوەرى دەكەم. دەترسم لەگەل زەویدا تەخت بىت: دلناسكتر لەوھىە كە لەگەل ئەم خەمە نااساىيەدا ھەل بكات، بەلام جوولە ناكات، دەلىكى وەكوو ھەموو شتەكانى دەوربەرى بۆتە بەرد. بۆ ساتىك

لهخۆم دەپرسم كه ئايا دەربارەى وى به هەلەدا نەچووم، ئايا ئەو سەروشتى راستەقینەى نىيە
كه لەناكاو له بەرامبەرمدا ئاشكرا بووه...

لوسى نالەيهەكى بچووك دەكات. دەستى بۆ قورگى دەبات و چاوه سەرگەردانەكانى
دەگۆفیت دەنا، هەيزى ئەم هەموو رەنجكيشانە لەخۆ ناگریت. له دەرى را بۆى دەگاتە جى...
لەم جوت سايدە. دەبى شانهكانى بگريت و بەرەو روناكايى، بۆ نيو خەلك و شەقامە دلنەواز
و پەلەيى رەنگ بىردريت: لەوى مرۆف ناتوانى بەو توندبىيە رەنج بكيشيت: لەوى لوسى نەرم
دەبيت، شك و شيوەى دلنيا و ناستى ئاسايى رەنجەكانى وەردەگريتهوه. پشتى تيدەكەم. به
هەر حال مرۆفتيكى خۆش شانسه. من كه لەو سى سالى رابردوودا زۆر زياد ئارام بووم. لەم
گۆشەگيريە كارەسات خولقينانەدا هيج شتىك جگە له كەمىك بى خەوشى و خۆشى پوچ
نايitte بەشم.

رېى خۆم دەگرم و دەرۆم.

پينج شەممە كاتژمير يازدەو نيو

ماوەى دوو كاتژمير له شويى خويندەنەوه كارم كرد.

بۆ سەبیلەكيشان هاتمە خوارى بۆ گۆرەپانى هيبوتك، گۆرەپانىكى خشت ريزكراو به
خشتهى رەنگ پەمەيى. دانىشتوانى بۆقيل شانازى پيوە دەكەن لەبەر ئەو مىژووەكهى
دەگەرپتەوه بۆ سەدەى هەژدەهەم. له شويى چوونە ناوەوئى شەقامى شاماد و شەقامى
سوسپدار، كۆمەلە زنجيرىكى كۆنە رينگا به رووى هۆكانى گواستەنەوودا دادەخەن. ئەو
خاتوونانەى كه بۆ پياسەپينكردى سەگەكانيان دین، به كلاوى تاقیەوه^۱، به پەنا دیواردا نەرم
نەرم رەت دەبن. ئەوان به دەگمەن رۆژى رووناك دینە دەرى، بەلام به تیلەى چاو نىگای بەرزى،
رازى كچانە دەگرنە پەيكەرى گۆستاڤ ئيمپراز، پيوست ناكات ناوى ئەم ديوە كانزايیە بزنان،
بەلام لەسەر ريدىنگيت^۲ و كلاوتىستوانەيیەكهى بۆيان دەردەكەوى كه له ئەشرف بووه.
بەدەستى چەپ كلاوئەكهى گرتووهو دەستى راستى لەسەر قوبەيهك كتيبي قەوارە گەورە داناو.
كەمىك وەكوو ئەوێه كه باپەريان له قالىيى كانزايیدا، لەوى، لەسەر پينچكە دانراوه.

۱- جۆرە كلاويكە. (وەرگير)

۲- جۆرە بەرگيى پياوانە هاوشيوەى پالتۆ. (وەرگير)

پيويست ناکات ماوډيه کي زور ته ماشاي بکهن، تاکو تې بگهن ٿو له هممو بابته کاندا هاشيوډي ٿوان، رٽڪ وه کوو ٿوان، پيري کرڌو ٿوه، ٿو مه بهست و زانستي بهرفراواني که له کتبي پليشاوه وه له ٿير دهسته قورسه کهي ده رکيشراوه، خستوته خزمه تي پيري بووده له و هه ٿارانه و پتهوي ٿوانه وه. خاتونه ره شپوشه کان سه بوريان ديت، ده تانن به خيالي ٿا سوڌوهه خهري کي مالدارييه کهيان بن، سه که کانين بهرنه پياسه: ٿيدي بهرپرساري بهرگري کردن نين له و ٿنديشه پيروز و بهرخانه ي له باب و باپيرانيانه وه وهريانگرتون. پياوي کي کانزايي خوي کرڌو ٿه پاسه واني ٿو ٿنديشانه.

ٿينسکلؤپيدايه کي گوره چهند ديري کي بو ٿو که سه تهرخان کرڌوه، سالي پار خويندمه وه. بهرگه کهم له سهر که ٿيني په نجره که دانابو، له وديو شوشه که وه ده متواني کاسه ي سهر ي سهوزي ٿيمپراز بييم. زانيم که سه رده مي شڪڌاري ٿياني له ده روهري سالي ۱۸۹۰ دا بو. سه ربه رشتياري قوتابخانه بو. کومه له شتي کي رازاوه ي دروني کيشاوسي کتبي نووسي: له بهر دلان بوون له ٿيو يونانيه کونه کاندا (۱۸۸۷) هونه ري فيرکردني رولن (۱۸۹۱) و هسيت نامه يه کي شاعيرانه له ۱۸۹۹ دا. به مردني له سالي ۱۹۰۲ دا، لايه نگران و موریده کاني تازه به بار کرد.

پالم به پيش کتبي خانه وه داوه. مڙ له سه بيله کهم ده دم که مه ترسي کوزانه وه ي هيه. خاتون ي کي پير ده بينم که سه روکه لله ي له ريره وي ٿير تاقه که وه به ديار ده که ويت و به حاله تي کي زيره کانه و ناشيرينه وه چاو به ٿيمپرازدا ده خشيني. له ناڪاو قيروسي ي ليده کات، به ته وای خيرا ييه وه که قاچه کاني يارمه تي ده دن شوي نه که ته ي دکات و بو ساتيک به دم جو لاندني شه ويلاگه کانييه وه له بهرام بهر په يکه ره که دا ده وه ستي. پاشان تي ده ته قيني، له سهر ته ختي خسته ري ٿکراوه په مه يه که، به رهش خوي ده نوني و له که ٿيني ديوار يکه وه بزر ده بيت.

رهنگه ده روهري سالي ۱۸۰۰ ٿم گوره پانه به خسته په مه يي و خانوه کانييه وه، شوي ني کي پر جومو ل بو ويت. ٿيستا حاله تي کي وشک و خراپي هيه، که ميک قيزه ونه، هويه که ي ٿو کابرا ييه که له وه سه روه له سهر پايه که ي راوه ستاوه. کاتيک خهريک بوون قالب ي ٿم زانايه يان له کانزا دروست ده کرد، کرديانه جادو گهر.

له رووبه پرووه سهیری نیمپتراز ده کم. چاوی نیبه. تی بگهی و تی نه گهی لووتیکی هه یه. جوزامیکی^۱ سهیرکه چاوی وایه هاوشپوهی نه خوشییه کی گیره وه به سهر په یکه ره کانی گهلینکدا دادباری ریشی خواردوه. خه ریکه سلاو ده کات. ئیله گه کی له ده وره یه دل په له یه کی گه وره ی به رهنگی سهوزی پروون هه یه. به ناپاک و نازار دیده دپته بهرچاو. زیندوو نیبه، نا، به لام بی گیانیش نیبه. هیزیکی شاراوه ی لی دپته ده ری! وه کوو بایه ک وایه که بو دواوه پالم ده نیت: نیمپتراز هزی ده کرد له گوره پانی هیپوتک وده درم نین. من تا کوو هم سه بیله ته واه نه کم ناروم. سیبه ریکی بلند و لاواز له ناکاو له دواوه مه وه قوت ده بیته وه. پاده چله کیتم. به پیکه نینه وه ده لی:

((ببوره کاکه، نه مده ویست سه رگه رانت بکه م، بابزانم لیوه کانت ده جولین. به دلنیا ییه وه خه ریکه بووی وشه کانی کتیبه که تت دووباره ده کرده وه. به دواوی ته لیکسانده ردا ده گه رای.)) به وای ورمه وه سهیری زانست وهرگر ده کم، ده لپی سه ری له واق ورمانم سوورماوه. ((کاکه، بو نابی وردینی بگریت و له په خشاندا خو له ته لیکسانده ر دوربگریت؟)) که میک له پیش چاوی داکه وتووم. ده پرسم له م کاته ی روژدا چی ده کات لیره. بوم پروون ده کاته وه که ته مرپو بهر پر سه که ی مؤله تی پیداوه و راسته وخو هاتوته کتیبخانه. ئیدی نه وه ش که نانی نیوره پو ناخوات و تا کوو کاتی داخستنی کتیبخانه خه ریکی خویندنه وه ده بیته. ئیدی گوئی بو قسه کانی ناگرم، به لام له وانه یه له بابه تی یه که می دپراوه له بهر نه وه ی له ناکاو ده بیستم: ((... که مرؤقیکی وه کوو تو به خته وه ری نووسینی کتیبی هه بیته.))

ده بی شتیک بلیم، پراپانه ده لیم:

((به خته وه ری...))

چه مکی وه لامه کم به هه له وهرده گریت و قسه که ی راست ده کاته وه:

((کاکه، ده بوایه بگوتایه: لیوه شاهه ی.))

۱- جوړه نه خوشییه که که له سالی ۱۸۷۰ له لایه ن هانسنه وه دوزرایه وه له ناسیا و نه فریقا و هندیک شوینی نه وروپادا هه یه و دوو شیویه، جوړکیان جوړه په له یه کی مسیبه که له سهر پشت دروست ده بی و پاشان ده بیته برین. سه رچاوه فهرهنگی عه مید. ((وه رگری))

به قادرمه كاندا سهرده كه وين. حزم بۆ كار كردن ناچيت. كه سينك (تۆزنى گرانده) ى له سهر
 ميژه كه داناوه. كتيبه كه له لاپه رهى بيست و حوته وه كراوته وه. به بى ويستى خۆم هه لى
 ده گرم و ده ست ده كه م به خویندنه وه ى لاپه رهى بيست و حوت و پاشانيش بيست و هه شت:
 ناویرم له سهره تاوه ده ستى پى بکه م. زانست وهرگر چاپوكانه چوه سهر په خنه كانى كتيبى
 په نا ديوارى دوو بهرگ كتيب ده هينى و له سهر ميژه بيان داده نى. وه كوو سه گيك ده چيت
 كه ئيسكيكى دۆزيبته وه ((چى ده خوینيبه وه؟))

پيموايه دوو دلّه له گوته: كه ميك هه لوهسته ده كات، چاوه گوره شيواوه كانى
 ده سوورپيتى، پاشان به حالته ناچار كتيبه كامم بۆ راده ديوى. ئەوان بریتين له (خه لووزى بهردى
 نارس و كانه كانى خه لووزى بهردى نارس) له نووسينى لار بالتريه و (هيتۆ پادزا يان فيربوونى
 به سوود) له نووسينى لاستيكس. ئى؟ نازانم چ شتيك نارحه ته ده كات: ئەم نووسينانه كه
 به لای منه وه زۆر نابرومه نندن. بۆ ئاسووده بوونى ويژدان، لاپه ره كانى هيتۆ پادزا هه لده ده مه وه و
 هيچ شتيك جگه له باره ى بهرزی تيدا نابينم.

كاتژمير سى

وازم له تۆزنى گرانده هينا، له سهر ئيش دانيشتم، به لام هيچ شهوق و زهوقيم تيدا نه بوو.
 زانست وهرگر كه ده بينيت شت ده نووسم، به تامه زرويبه كى ريز ناميز سه يرم ده كات. جار
 جاره سهرم بهرزه كه مه وه، يه خه ى شپ و شولى ده بينم كه مله جوچه ييه كه ى لى هاتوته
 ده رى. جليكى كوئى له بهردايه، به لام كراسه كه ى وه كوو به فرى سپى وايه. له سهر هه مان په فه
 كتيبيكى ديكه ى هه لگرتوه كه له شته ودرنا نوويناكه ى ده خوینمه وه: مناره ى كلنسه ى
 كوريك، رووداوه ميژووييه كانى نۆرماندى نووسينى مادمازىل ژولى لاودنى. هه ميشه له
 خویندنه وه ى زانست وهرگر بى دنگ ده بم.

له پريكدا ناوه كانى دواين ئەو نووسه رانه، دپنه وه ياد كه ئەو ريزبه ندى كردوون: لامبیر،
 لانگوا، لاربالتره، لاستيكس، لاوپرني. شتيك بۆ ئاشكرا بووه په ى به شيواى زانست وهرگر
 ده بم: ئەو به ريزه به ندى ئەلف و بى خۆى فيرده كات.

۱- له رۆمانه كانى به لزاك. ((وهركير))

به جۆره دهستخۆشی لىكردنىك چاودىرى دهكەم. دەبى چ ئىرادەيەكى ھەبىت تاكوو وەھا نەخشەيەكى پان و بەرىن بە ئەسپايى و سەر سەختانە جىبەجى بكات! ھەوت ساڤ لەمە و بەر (بىي گوتم كە ھەوت ساڤە موتالا دەكات) رۆژنىكىان بە فېزەو ھاتە ئەم تەلارە. كۆمەلە كىتەبىكى زۆرى بەسەر كەدەو كە دىوارەكانيان داپۆشېبون و لەوانەيە وەكوو پاستىناگ گوتى: ((زانستى مرۆڤ لەنبو ئىمەى دوو كەس داىە.)) پاشان رۆشەت يەكەمىن كىتەبى رەخنى يەكەمى لەوپەرى لای پاستەو ھەلگرت، بە ھەست كەردنى رىزو ترسى ئاوتتە بە ئىرادەيەكى لەبن نەھاتووە لاپەرەى يەكەمى كەدەو. ئەمرۆ گەيشتۆتە پىتى L. K لە دواى L لە پاش K. لە پرىكدا لە خویندەنەوى نىام بالانەو چۆتە سەر خویندەنەوى تىورى كوانتوم و لە نووسىنىك لەبارەى ئەمىر تەمپورەو ھاتۆتە سەر نامەيەكى كاتولىكى لەبەر پەرجدانەوى دارىنيزم ساتىكىش پانەو ھەستاو. ھەموو شتىكى خویندۆتەو. نىوہى زانىنەكانى سەبارەت بە بكرزايى و نىوہى لە بەلگەكانى دژى پارچە پارچە كەردنى گياندارانى زىندو لە مېشكدا عەمبار كەدو. لە دواوہى و بەرەو روى جىھانىك راخراو. ئەوسا رۆژنىك دادىت كە بە داخستنى دواين كىتەبى رەخنى دوايى لە ئەوپەرى دەستى چەپ بەخۆى دەلى: ((كى ئەمبارچى؟)) كاتى عەسرانەى ھاتو. بە ھالەتەكى بى گوناھانە پارچە نانك بە كەرتە شوكلاتىكى گالاپتېر دەخوات. پىلۆھەكانى داكەوتوون و دەتوانم لە دەرفەتەكدا برژانگە چرانە چەماوہەكانى تەماشا بكەم كە دەلى بۆلى ئافرەتانەن. بۆنى توتنى كۆنە دەدات و ھەر كاتىك ھەناسە دەردەدات ئەو بۆنە لەگەل بۆنى خۆشى شوكلات ناوتتە دەبىت.

(ھەينى، كاتۆمىر ۳)

ئەگەر كەمىك زىاترى بخايندايە، دەكەوتە داوى ئاوتتەو. خۆى لى دەپارىزم، بەلام دەكەومە داوى پەنجەرەو. پەك كەوتوو، بە قۆلى ھەلواسراوہ دەچمە بەر پەنجەرە. ((كارگەى بىناسازى))، ((مەجەرە))، ((وېستگەى كۆن))، ((وېستگەى كۆن))، ((مەجەرە))، ((كارگەى بىناسازى)). باوئىشكىكى وادەدەم كە چارم بە ئاو دىن. سەبىلەكەم بەدەستى راستمەوہى و كىسە توتتەكەشم بەدەستى چەمەوہى. دەبى ئەم سەبىلە پر بكەم، بەلام تەوانىم نىيە. قۆلەكەم رەتەل دەبەن، نىوچاوانم بە شووشەى پەنجەرەكەو دەگوشم. رقم لەو پىرئۆنە ھەلدەستىت. بە كەللەرەقى و بە چاوى ون بووہو دارە دارە دەكات. جارى وايە بە ترسەوہ رادەوہستى، دەلى مەترسىيەكى نەبىنراو بەرى دەكەوت. گەيشتۆتە ژىر پەنجەرەكەى من. با

داوینەکانی بە ئەژنۆیانەو دەنووسینی. رادەوہستی و لەچکەکی ریک دەخات. دەستەکانی دەلەرزن. دووبارە بەرپێدەکویتتەوہ. ئیستا لە داوہرا دەبینم. ھەزار پێی پیر، پیموایە دەپەوێ بەلای راستدا لەنیو جوت سایددا باداتەوہ. دەبی سەد مەتریک تەی بکات: بەو خێرایبە دە خولەک دەخایەنیت. دە خولەک کە دەبی ھەر ئاوا بەنیو چاوانی بە پەنجەرە نووساوەوہ راوہستن و سەیری بکەم. بیست جار رادەوہستی، دووبارە بەرپێدەکویتتەوہ، رادەوہستیتتەوہ... من داھاتوو دەبینم. ئاینده لەوێ، کەوتۆتە سەر شەقام. ئەوہندە رەنگ کال بۆوہتر نیبە لە زەمەنی ئیستا. چ پتویست دەکات کە ببیتە راستەقینە؟ وەرپاست گەپانی چ شتیکی زیاتری دەداتی؟

پیریژنە کە بە ھەنگاونان دوور دەکەویتتەوہ، رادەوہستی، تالە موویەکی خۆلەمیشتی رادەکیشی کە لە ژێر لەچکەکییەوہ ھاتۆتە دەری. بەرپیدا دەروات، ئەو لەوێ بوو، ئیستا لێرە... ئیدی نازام لە کویم: نایا جوولەکانی دەبینم، نایا پێشبینیان دەکەم؟ ئیدی ئیستا لە داھاتوو جیاناکەمەوہ و لەگەڵ ئەوہشدا ئەو وریا دەبیت، بەرە بەرە وەرپاست دەگەری. پیریژنە کە لە شەقامی چۆلدا بەرەو پێش دەروات، جیگۆرکی بە پیتاوە گەورە پیاوانەکانیبەوہ دەکات. ئەمە زەمەنە، زەمەنی پاکێ رووت، بە ئەسپایی بەدی دیت، بە چاوەرپیی جیمان دیتلی و کاتیک دیت، دلمان تیکەل دیت لەبەر ئەوہی بەی دەبەین کە زۆر لەمیژە لەوێ بووہ. پیریژنە کە لە پێچی شەقامە کە نزیک دەبیتتەوہ، ئیدی جگە لە پەلەییەکی رەش ھیچی تر نیبە. زۆرباشە، قبولمە کە ئەمە شتیکی تازەییە، چونکە ئەو کەمیەک لەمەوبەر لەوێ نەبووہ، بەلام ئەم شتە سیس و بی شۆقە و ھیچ ھۆکاری سەرسورمان لەخۆ ناگریت. ئەو دەروا کە لەسەر پێچی شەقامە کە باداتەوہ-لەمیانەیی سەرمەدییە کەدا.

خۆم لە پەنجەرە کە دەکەمەوہ بە رەتەل بردن لە نیو زۆردا ری دەکەم، ئاوینە کە دەخاتە داوہوہ، سەیری خۆم دەکەم، قیزم لە خۆم دەبیتتەوہ: سەرمەدییەکی دیکە، سەرەنجام لە وینەیی خۆم رادەکەم و دەچم لەسەر قەرەوپیڵە دەکەوم. سەیری بن میچ دەکەم، دەمەوێ بچەوم.

ئارام ئارام، ئیدی ھەست بە خلیسکان و دەستبەر کەوتنی زەمەن ناکەم. لەسەر میچە کە کۆمەلە روخساریکی خەیاالی دەبینم. سەرەتا ئالغەیی رووناکی، پاشان چەند خاچنک. لێرەو لەوێ بەلەفرە دەکەم. پاشان روخساریکی خەیاالی دیکە پەیدا دەبیت. ئەمەیان لە قولایی چاواندایە. ئەمە گیانداریکی بە چۆک داھاتووہ، لاقەکانی پێشەوہ تیرەکەیی دەبینم. ئەوێ دیکەیی تەم دای پۆشیووہ. لەگەڵ ئەوہشدا بە باشی دەیناسمەوہ: حوشتریکە کە بە بەردییکەوہ

بەستراوتەتەۋە كە لە مەپراكىش دىتوومە. شەش جارى يەك لە دواى يەك كەۋتە سەر چۆكان و ھەستايەۋە، مىندالە گەرۆكەكان پىندەكەنەن و بەھاواركردن و ئەيان دەدا.

دوۋ سال لە مەۋبەر، زۆرباش بوو: ئەۋەندە بەس بوو كە چاۋەكائىم بنوقىتىم و يەكسەر سەرم ۋەكو پوورەى ھەنگ دەست بە وىزە وىز بىكات. پوخسارەكان، درەختەكان، مالەكان، ژىنىكى ژاپۇنى خەلكى قامائىشى كە بە پرووتى لەنىۋ بەرمىلدا خۆى دەشۋشت، پىاۋىكى پرووسى مردو كە بەھۆى برىنى گەرەۋ زارىكى زلى بەتال بوو، ھەموو خوينەكەى لە قۇلتىكدا لە پەناى كۆبۆۋە-ھەموو ئەمانە دەدىتەۋە. تامى كۆسكۆس^۱، بۆنى ئەو رۇنەى كە نىۋەرۇيان شەقامەكانى بۆرگىسيان پەر دەكرد، بۆنى رازىانەيەك كە لەنىۋ شەقامى نىۋان پىچ دەخوات، ناۋازى نەس شۋانە يۇنانىيەكائىم دەدىتەۋە. دلم دەخروشا، ئەم شادىيە لەمىتۆ رزىۋە. نايان ئەمپۆ دوۋبارە لە داىك دەبىتتەۋە؟

خۆرىكى گەرم ھاۋشىۋەى ۋىنەى تىشكى فانۆسى (ئىسلايد)^۲ جادۋىيە بە وشكى لە سەرمدا دەخلىسكى. پارچە ئاسمانىكى شىنى بەدۋادا دىت، لە پاش چەند جۈلەيەك لە جۈلە دەكەۋىت و تەۋاۋى دەروونم دەكاتە زىرپىن. لەكام رۆژەى مەراكىشى (يان جەزاىرى، يان سوريابى) لە ناكاو ئەم درەۋشاۋەيە جودا بۆۋە؟ خۆم لەنىۋ راپىردودا بەرەلە دەكەم.

مىكناس چۆن بوو ئەو چىانشىنەى كە لە پىشت كۆلانىكەۋە لە نىۋان مزگەۋتى بىردن و گۆرەپانىكى دلفىندا كە دار توۋيەك سىبەرى بەسەردا دەكرد ئىمەى ترساند؟ ئەو بەرەۋ لامان ھات. نانى لەلەى پاستم بوو. يان لاي چەپم؟

ئەو ناسمانە و ئەو خۆرە فرىۋدان بوو و بەس. بۇ سەدەيەمىن جارە كە خۆم گرفتار دەكەم. بىرەۋەرىيەكائىم ھاۋشىۋەى پارە ناسنەكانى تورەكەى پارەى شەيتانە! كە دەيكەنەۋە، جگە لە گەلەى وشك ھىچىتىرى تىدا نادۆزەۋە.

تەنيا چاۋىكى گەرەۋ كۆپىر و رەنگ شىرى لەو چىانشىنە دەبىنم. نايان بەراستى ئەم چاۋەش ھى ئەۋە؟ ئەو پىزىشكەى كە لە باكۆ بنەماى مىندال لەبەر بردنى ئاۋە ئاۋەى دەۋلەتى بۆ پروون دەكردمەۋە ئەۋىش يەك چاۋبوو و كاتىك دەمەۋى پوخسارى بىنمەۋە ياد دىسانەۋە

۱- جۆرە خۋاردىنىكى ئەفرىقاي باكۋورە. (ۋەرگىپى)

۲- جۆرە پىرۆجىكتۆرىكى كۆن. (ۋەرگىپى)

ھەمان گۆي سېيىبە بە ديار دەكەويت. ئەم دوو پياۋە، ۋەكو نورنەكان^۱ تەنيا يەك چاويان ھەيە
كە بە نۆرە لەنيو خوياندا بەكارى دەبەن.

سەبارەت بە گۆرەپانى شارى ميكناس، كە ھەموو رۆژتيك دەچومە ئەۋى، مەسەلەكە
سادەترە، ئىستا ئىدى بە ھىچ جۆريك نايىنم، ئەۋى ماۋەتەۋە ھەر ئەم ھەستە شاراۋەيەيە
كە گۆرەپانىكى دلپىن بو، ۋ ئەم چوار وشەيە كە بە شىۋازىكى لە جىباۋنەۋە نەھاتوۋەۋە
پىكەۋە گریدراون: گۆرەپانىكى دلپىن لە ميكناس، بىگومان ئەگەر چاۋەكانم بنوقىنم يان
ئەگەر سەيرى خالىكى شاراۋە لەبن مېچ بەم. دەتوام ديمەنەكە لە نوي دروست بەمەۋە:
درەختىك لە دوورە دەست، تارمايەتى تاريك ۋ خرىن بەرەۋ لام غار دەدات، بەلام ھەموو
ئەمانە لەبەر خاترى مەبەستى ئىستام دادەھىنم. ئەۋ پياۋە مەراكىشىيە بالابەرز ۋ لاواز بو،
جگە لەۋەش من تەنيا كاتىك دىتم كە دەستى لىدام. بەم جۆرە ھىشتا دەزام كە ئەۋ بالابەرز
ۋ لاواز بو: كۆمەلە زانىارىيەكى كەم ۋ دىارىكراۋ لە تۆمارى مېشكدا ماۋەتەۋە. بەلام
ئىدى ھىچ شتىك نايىنم: ھەرچەندەي كە رابردوۋ بېشكنم، ناتوام جگە لە پارچەيەك لە
روخسارى خەيالى زياترى لى بىنمەدەرى ۋ بە دروستى نازام كە ئەۋان چ شتىك دەردەخەن ۋ
يان ئەۋەي كە ھەبوون يان خەيالىن.

جگە لەۋەش لە زۆر روانگەۋە خودى ئەۋ پارچە روخسارە خەيالىيانە ون بوون! تەنيا وشە
ماۋنەۋە! من ھىشتاش شارەزام كۆمەلە چىرۆكىك بگىرەمەۋە، بە باشىش بيانگىرەمەۋە (كاتىك
پىي چىرۆك گىرپانەۋە لەنيۋدا بىت، تەنيا لە خاۋەن پلەكانى زۆران بازى ۋ پىشەيى پەكم
دەكەۋى.)) بەلام ئەم چىرۆكانە لە كۆمەلە لاشەيەك زياتر ھىچى تر نىن. بە مرۆقتىك ھەلدەلېن
كە ئەم يان ئەۋ كارە دەكات، بەلام ئەۋ كەسە من نىم، من لايەنى ھاۋبەشم لەگەلېدا نىيە.
ئەۋ سەفەر بۆ كۆمەلە ۋ لانتىك دەكات-دەلېي ھىچ كاتىك لەۋانە نەبووم- كە من ھىچ
زانىارىيەكم دەربارەيان نىيە. جارى وايە، لە چىرۆكەكەمدا، ۋادىتە پىشى كە كۆمەلە ناۋىكى
جوان كە لە ئەتەلسەكاندا پەيدا دەبن دەردەبېرم، ۋەكوۋ ئاراخۋىس، يان كۆنترېورى. ئەۋانە چەند
روخسارىكى خەيالى نوي لەمندا بەدى دىنن، ھاۋشىۋەي ئەۋ روخسارە خەيالىيانەي كە ئەۋ

۱- لە ئەفسانەكانى ئەسكاندىناقايىدا، يەكىك لە سى خاۋكانى چارەنوسە. ((ۋەرگىر))

خەلکانەى قەت سەفەريان نە کردوو، لەسەر بنەماى خویندەنەوى خۆيان دروستى دەکەن: من دەبارەى وشەکان خەيال پلاوى دەکەم، ھەر ئەمە.

لەگەڵ ھەموو ئەمەشدا لە بەرامبەر سەد چیرۆكى مردوو، يەك دوو چیرۆكى زیندوو دەمیتنەو. من ئەمانە بە پارێزەو دینمەو یاد، ئەویش ھەندىك جارو نە زۆر زۆر، لە ترسى ئەوہى كە مەبادا كۆنيان بکەم. يەكکيان دەردەكیشم. ديمەن و مرۆقەکان و ھەلسوکەوتەکان دووبارە دەبينم. لە ناكاو دەوەستم: ھەستم بە كۆنيەك کرد، بينيم كە وشەيەك لەژێر پىكھاتەى ھەستەو ەريیەکاندا دەردەچیت. مەزەندە دەکەم كە ئەم وشەيە بە زووى شوینى چەند روخسارى خەيالى دەگریتەو كە زۆرم خۆشدەوین. يەكسەر پادەوەستم، بە تووندى يەر لە شتىكى دیکە دەکەمەو، ھەزناكەم بىرەو ەريیەکانم كۆن بکەم. بپھودەيە، جارێكى تر كە دەيانھینمەو یاد، بەشى زۆريان بەستەلۆك بوو.

جوولەيەكى شاراو دەکەم كە ھەستم بپۆم وینەکانى مێکناس لە نيو سندوقىندا كە لەژێر مێزەكەم پالم پپوھناو بەزەمەو سوودى چيیە؟ ئەم بزوينەرانە ئيدى لە تۆمارى مېشکما ھيچ کارىگەرى نيە. يەك دوو رۆژ لەمەوبەر، لەژێر مەرەكەب وشك كەرەو دا وینەيەكى كالى بۆو دەوژيیەو. لە نزيك كارێزێك ژێك زەرەخەنەى دەکرد. بۆ ماو ەيەكى كورت سەيرى ئەو كەسەم کرد، بى ئەوہى بيناسمەو. پاشان لە پشتى وینەكە خویندەمەو: ((ئانى. پوورتسماوس، ٧ى نيسان ٢٧)).

ھيچ كاتىك وەكو ئەمپۆ بەم تووندییە ھەستم نە کردوو كە رەھەندى شاراو ەم نين، سنووردارم بە جەستەم و سنووردار بە بىرى سووك كە وەكو بلقى سەرئاو پييدا سەر دەكەن. بىرەو ەريیەکانم بە زەمەنى ئیستا بنیات دەنيم. من بەرەو زەمەنى ئیستا راوتراوم و وەلانراوم. بپھودە لە ھەولدام بە رابردوو ەو گرى بدریمەو: ناتوايم لە خۆم راکەم. لە ھەرگا دەدەن. زانست وەرگرە. لە بېرم چوو بۆو. بەلینم پيادا بوو كە وینەکانى گەشتەكافى نیشان بەدەم. رەزای خواتەو.

لەسەر كورسى دادەنیشى. پشته پانەكەى بە پشتى كورسيیەكە دەكەویت و بەشى سەرەوہى جەستە رەق و تەقەكەى بۆ پيشەو دەچەمیتەو. لەسەر قەرەوئیلەكەم پادەپەرم و گلۆپەكە پيدەكەم.

((مەگەر پپويست بەوانە ھەيە، كاكە؟ ھەر بەو جۆرەى كە بووين باش بو.))

((نا بۆ دیتنی وینه کان.))

کلاوه که ی لیوه درده گرم که نازانی چی لی بکات.

((به راست کاکه دتهوی نیشانیام بدهی؟))

((ئه لیه ته.))

ئه مه ته گبیریکه که بیرم لی کردۆتهوه: هیوادارم کاتیك سهیری وینه کان دهکات بی دهنگ بیت. رۆده چمه ژیر میزه که، سندووقه که له بهردهم پیلاره بویه کراوه کانی پالده نییم، باوه شیک پۆست کارت و وینه ی له سهر شه ژنویان داده نییم! ئیسپانیا و مه پراکتیسی ئیسپانیایی، به لام له شکل و شیوه ی دهم به پیکه نین و کراوه یه وه بۆم درده که وی که به راستی به هه له دا چوبووم که هیوادار بووم بیده نگی راگرم. سهیری دیمه نیک دهکات له سان باستیان که له لووتکه ی ئیگلدۆده گیراوه، به پاریزه وه له سهر میزی داده نیته وه و بۆ ساتیک بیده نگ ده بیت، پاشان ناخ هه لده کیشیت:

((نا، کاکه، تۆ مرۆقیکی خۆش شانسی، ئه گهر ئه وه ی ده یلین راست بیت، ئه وه سه فهر باشترین قوتابخانه یه، رای جه نایبشت هه روایه کاکه؟)) جووله یه کی کپ ده که م. خۆشبه حتانه کۆتایی به قسه که ی نه هیناوه.

((به دلناییه وه سه فهر ده بیته هۆی گۆرانکاری زۆر. ئه گهر رۆژنیک یان رۆژگارنیک بریار بوایه سه فهر بکه م، پیموایه چه زم ده کرد که بهر له بهر پیکه وتن بچووکترین نیشانه ی که سایه تیم یاداشت ده کرد تا کوو بتوانم له کاتی گه رانه وه دا به راوردی ئه وه بکه م که چی بووم و بوومه ته چی. خویندومه ته وه که هه ندیک له گه شتیاران شکل و شیوه و هه لسوکه وتیان گۆرانیکی وه های به سه ردا دیت که نزیکترین که سوکاریان نایان ناسنه وه)) به زه دین بلاوی ده ست به کۆمه له وینه یه کی زۆر دا ده هی نیت. یه کینکیان یان هه لده گرۆ و بی ئه وه ی سهیری بکات له سهر میزه که ی داده نیت. پاشان ده چپته نیو ناخی وینه ی دواتر که په یکه ری ژرۆم له سهر کورسی دانیشتوو نیشان ده دات که کلێسه ی گشتی بورگس.

((تایا ئه م په یکه ره ی مه سیحت دیتوه که له بورگس له پیستی گیاندار دروستیان کردوه؟ کاکه، کتیپیکی سه رسوورپه ی نه ر هیه سه باره ت به م په یکه رانه ی که له پیستی گیاندار و ته نانه ت پیستی مرۆف دروست کراون. هه ره ها په یکه ری ((عه زرا ره شپۆش))؟ له بۆرگس نییه، له ساراگوسایه؟ به لام ره نگه دانیه کیش له بۆرگس هه بیت؟ ئه وانیه سه ردانی

دەكەن ماچى دەكەن، وانىيە؟ واتە ھەمان ئەوھى كە لە ساراگووسايە و لەسەر تەختە بەردىك شوپىن پىي نەخشاوھ؟ تەختە بەردىك لە نيو كونىكدا كە دايكان مندالەكانيان بەويدا رۆدەبەن؟))

بە ھالەتتىكى رەق و تەقەوھ بە دوو دەستەكاني منداللىكى خەيالى رۆدەباتە ئاوەوھ. دەليى ديارىيەكاني ئەردەشىر رەت دەكاتەوھ.

((كەمىك ھەناسە لىپراوانە شەويلاگەى گەورەى و لاخ ئاساي بەرەو لام سىرە دەگرىت. بۆنى توتوتن و ئاوى بۆگەنى لى دىت. چاوە واق و پماوھكاني ھاوشىوھى گۆى ئاگرىن دەردەوشىنەوھ و قۆى تەنكى فەرمانەيەك لە تەم دەخاتە دەورى كەللەسەرى. چونكە ئەم كەللەسەرە سامۆيدەكان، نيام-نيامەكان، ماداگاسكارىيەكان، ھەرۇھا فۆئگىنەكان سەرسوورھىنەرتىن رىپورەسم ئاھەنگ دەگىرن. باوكە پىرو مندالەكانيان دەخۆن. بە ئاوازى دۆم دۆمى تەپل ئەوھندە بە دەورەى خۆياندا دەسوورپىنەوھ كە لە ھۆش خۆيان دەچن. خۆدەدەنە دەست سەرسامى ئاموك^۱.

مردووەكانيان دەسووتىنن. بە رووكراوھىي لەسەر سەربانەكانيان دادەنن. ئەوان لەنيو بەلەمىكدا كە بە مەشخەل ھەلكراوھ بەرەو ئاوى رووبار بەرپىدەخەن. دايك لەگەل كور، باوك لەگەل كچ، برا لەگەل خوشكدا، ھەر ئاوا بەرپىكەوت سەرجىي دەكەن. خۆيان سزادەدەن، خۆيان دەخەسىنن. بە پارچەى دارىن لىوارەكاني ژىرەوھيان لىك دەكىشەنەوھ، خالى دىوھزەمە لەسەر پشتيان دەكوتن.

((ئايا دەتوانرىت، ھاورى لەگەل پاسكالدا^۲، بگوترى كە داب و نەرىتەكان، سروشتى دووھمى مرۆقن؟)) چاوەرەشەكاني برىونە چاوەكام و خوازيارى وەلامىكە. دەلىم: ((بابزائم سەبارەت بە چىيە.)) ھەناسەيەكى قول ھەلدەكىشىت.

۱- سەرسامى و شىتى خراپكار ئامىزى كە بە زۆرى دانىشتووانى نىمچە دوورگەى مالايا گرفتارى دەبن. ((وھركىي))

۲- پاسكال: زاناي ماتماتىك، فىزىك، فەيلەسوف و نووسەرى فەرەنساىي، ۱۶۶۲-۱۶۶۳. ((وھركىي))

((منیش هەر ئەمەم بەخۆم دەگوت، کاکە، بەلام من زۆر بێ متمانەم بەخۆم، مەزۆف دەبێ
هەموو شتیکی خۆیندیتهوه.))

بەلام بەدیننی وینە ی دواتر شاگەشکە دەبیت. هاوار دەکات:
((سگۆفیا، سگۆفیا! من کتیبیکم دەربارە ی سگۆفیا خۆیندۆتهوه.))
بەجۆرە و یقاریکەوه زیاتر دەلی:

((کاکە، ناوی نووسەرە کەیم لەبیر چۆتهوه، جاری وایە تووشی لە بیرچوونەوه دەم. ن...
نو... نو...))

بە توندی پیتی دەلیم: ((مەحاله، تۆ تەنیا گەیشتوویتە لاروونی...))
یەکسەر لەو قسە یە پەشیمان دەبەوه کە کردم: لەبەر ئەوه ی هیچ کاتیک ئەو دەربارە ی
شیوازی موتالای هیچی بەمن نەگوتوو. رەنگە ئەم کارە بۆ ی کەینیکی شاراوە بیت. بەلی،
دەبینم کە گرژ دەبێ، لیو شوپ دەکات. پاشان سەری دادەخات و دە دوازدە پۆست کارت بەبێ
دەرپرینی وشە یە سەیر دەکات، بەلام لەپاش سی چرکە بە باشی دەبینم کە لە تاسە یەکی
زۆرەوه تووردراوه ئەگەر قسە نەکات دەتەقی:

((کاتیک فیروونه کەم تەواو بکەم (شەش سالی دیکەم بۆ داناوه) ئەگەر دەر فەتم بدەنی،
لەگەڵ سەفەری سالانە بۆ خۆرەه لای نزیك.)) بە ئاوازه دەنگیکی نەرم و چەورەوه دەلی:
((حەز دەکەم لە هەندیک خالدا زانیارییە کەم گەشە پێ بدەم و هەر وەها حەز دەکەم کە شتیکی
چاوه روان نەکراو، شتیکی تازه، واتە لە راستیدا هەندیک رووداو بۆم بدەن.))
دەنگی نزم کردۆتهوه و حالەتییکی فیلبازانە ی بەخۆ گرتوو.

بەسەر سوور پماوییه وه دەپرسم: ((چ جۆرە رووداوێک؟)) ((هەر جۆرێک کە بکریت، کاکە. بە
هەلە سواریوونی شەمەندەفەر لە شارێکی نەناسراوا دابەزین. بزر کردنی کیسه باخەل بە هەلە
قۆلبەست کردن، بەسەر بردنی شەو لە نیو زینداندا. کاکە، پیموایە دەرکری ئەوا باسی رووداو
بکریت: رووداوێک کە لە ئاستی ئاسایی دەر دەچیت، بێ ئەوه ی کە بەشیوه یەکی زەروری لە
پادەبە دەرییت. خەلک باس لە جادی رووداوه کان دەکەن. ئایا بە رای جەنابت ئەم لیکدانە وه یە
دروسته؟ دەمویست پرساریکت لی بکەم کاکە...))

((چییه؟))

سوور هەل دەگەری و زەر دەخەنە دەکات.

((به لّام رهنگه خوٚتیهه لّقورتان بیت...))

((نا، فەرموو.))

بەرەو لّام دەچەمبێتەووە بە چاوی نیووە قوچاوەووە دەپرسی:

((تایا جەنابت ڕووداوی زۆرت بەسەرھاتوون، کاکە؟))

بێ ویستی خوّم وەلّام دەدەمەووە:

((چەند دانەبەیک.))

ئەوسا خوّم دەکیشمەووە تاکوو هەناسە بۆن ناخۆشەکە ی لّیم نەدات. بەلّی، ئەم قسەبەم بەبێ ویستی خوّم درکاند، بێ ئەوێ بیرم لّی کردبێتەووە. راستیبەیکە بە شیوہبەیکە گشتی لەوێ کە ئەم هەموو بەسەرھاتەم هەبوون تارا دەبەیک شانازی بەخۆمەووە دەکەم، بەلّام ئەمڕۆ، ئەم وشانە گوتراو و نەگوتراو زۆر ڕقم لە خوّم هەلّدەستی: پێموایە درۆ دەکەم، من لە تەمەنی خوّمدا. بچووکترین بەسەرھاتم نەبوو، یان باشتر وایە بێم کە تەنانت ئیدی نازاتم مانای ئەم وشەبە چیبە. لە هەمان کاتدا هەمان دڵساردی دەکەوتتە سەر شانەکاتم کە چوار سال لەمەوبەر لە هانۆی ترشی بووم، کاتێک کە مێرسبە پیداکاری دەکرد لەگەڵیدا بڕۆم و منبیش بەبێ وەلّام لە پەیکەریکی خەمبێرێک ڕامابووم. بیری لەوێبە، ئەو تۆبەلەبە سبیبە گەورەبەیک کە لەو کاتدا ئەوئەندە دلی تێکەل هینابووم: چوار سال دەبوو کە نەمدیتیبوو. زانست وەرگر دەلّی: ((دەکرێ تکایەکت لّی بکەم...)) ئەی هاوار! کە یەکیک لەو بەسەرھاتە باشانە ی بۆ بگێرمەووە، بەلّام ئیدی نامەوی وشەبەیکیش لەمبارەبەیک بەدرکبێم.

بەسەر پشت و شانە باریکەکانیدا دەنوشتبێمەووە و پەنجەم لەسەر وینەبەیک دادەنیم و دەلّیم: ((ئەوی سانتیلانەبە، جوانترین گوندی ئیسپانیا.)) ((هەمان سانتیلانە ی زیدی جیل پلاس؟)) پێمانەبوو هەبیت. کاکە! ئاھ، قسەبە جەنابت چەندە بەسوودە. شێ دیارە کە زۆرت سەفەر کردوون)) لە پاش پڕ کردنی گێرفانەکانی زانست وەرگر لە پۆست کارت و وینە و دیمەن، پالّم پێوہناو لە کوژ خوّم کردووە. ئەو شادر شەنگوڵ و کەیف خوژ ڕۆبشت و منبیش گلۆبەکەم کوژواندووە. ئیستا بە تەنیام. نەک تەنیای تەنیا. هینشتا ئەو بیرەم لە پێشەو چاوەروان دەکات.

۱- پالەوانی ڕۆمانیک بە هەمان ناو لە نووسینی نووسەری فەرەنسایێ نالین ڕنە لوسارا. ۱۷۴۷. (وەرگێت)

خۆزى خېر ھەلداۋە ھاۋاشيۋە پشيلەيەكى فرين لەۋى ماۋە، ھېچ شتېك رۈون ناكاتەۋە، جۈلە ناكات و بە گۈتنى ((نا)) كۆتايى پى دېنى. نا، من بەسەر ھاتېكم نەبوۋە.

سەبيلەكەم پېر دەكەم، پىي دەكەم. لەسەر قەرەۋىلەكەم رادەكشىم و پالتۆيەك دەخەمە سەر قاچەكاتم. لەۋى كە ئەۋەندە ھەست بە خەمبارى و ماندوۋىي دەكەم، سەرم دەسوۋپمىت. تەنات ئەگەر راستيش بۋايە كە من ھېچ بەسەرھاتېكم نەبوۋە، ديسانەۋە چ سوۋدى بۆ ھالەم ھەبوۋ؟ يەكەم ئەۋەدى كە ئەمە تەنيا بابەتېكە پەيوەست بە وشەكانەۋە. بۆ نمونە ھەمان مەسەلەى و يىكناس كە كەمىك لەمەۋبەر بېرم لىدەكردەۋە: مەراكىشيەك خۆى پىدادام و دەيوست بە چەقۇيەكى گەرە لىم بدات، بەلام من مستىكم بۆ راۋەشانىدو بەر سەرى كەوت... پاشان بە عەرەبى دەستى كرد بە نالە و ھاۋار و سەرۋەللەى كۆمەللىكى رىشكن پەيدا بو، كە تاكوۋ بازارى عەتارەين رېمان كەوتن. ئى، دەتوان ئەمە ھەر ناۋىكى لى بىنن كە ھەزتان لىيە، بەلام ھەر چۆنىك بىت ئەمە روۋداۋىك بو كە ((بەسەرمن ھات)).

دنيا تاريك داھاتوۋە و ئىدى بە دروستى نازام كە سەبيلەكەم پىيە يان نا. تراماۋيەك تىدەپەرى: بريسكەيەكى سوور لەسەر مېچەكەيە. پاشان ئۆتۆمبىلىكى قورس كە خانوۋەكە دەھەژنى. دەبى كاتزمىر شەش بىت.

من بەسەرھات گەلېكم نەبوۋە. مەسەلەكان، روۋداۋەكان، توش بوون، ھەرچىيەكى گەرەكتان بىت بۆم ھاتۆتە پىش، بەلام بەسەرھات نا. ئەمە مەسەلەيەكى پەيوەست بە وشەكانەۋە نىيە، وا خەرىكە تازە تىدەگەم. شتېك ھەيە كە زياتر لە شتەكانى دىكە دلەم پىۋەى بەستبۆۋە-بەبى ئەۋەدى كە بەدروستى ناگام لىي بىت. ئەۋ شتە عەشق نەبو، خوانەكا. شانازى و سامانىش نەبو. ئەمە بو... بەلى، من وامدەزانى كە لە ساتە دىيارىكراۋەكاندا ئەگەرى ئەۋە ھەبوۋ ژيانم چۆنىەتتېيەكى دەگەمن و بە نرح بەخۆۋە بگرېت. ھەلومەرج لە رادەبەدەر پىتوست نەبو. خوازىرى كەمى رېكوپىكى و وردىنى بووم و بەس. ژيانى ھەنوكەيىم شتېكى ئەۋەندە شكۆدارى نىيە، بەلام ناۋە ناۋە، بۆ نمونە كاتېك لە كانەكاندا مۆسقىيان دەژەنى، من دەگەرەمەۋە بۆ دواۋە بە خۆم دەگوت: پىشتر، لە لەندەن، لە مېكناس، لە تۆكىۋ من ساتى بەرز و خۆشم بەخۆۋە دىۋە، كۆمەلە بەسەرھاتېكم ھەبوۋە. ئەۋە ھەمان ئەۋ شتەيە كە ئىستا لە من ۋەرگىراۋەتەۋە. لە ناكار، بەبى ھېچ ھۆيەكى ناشكرا، ھەر ئىستا پەى دەبەم كە ماۋەى دە سالان درۆم لەگەل خۆمدا كردوۋە. بەسەرھاتەكان لەنىۋو

کتیبه‌کاندان و به دلنیاييیوه هه‌رچیییه‌کی که له کتیبه‌کاندا ده‌گیرد ریتته‌وه نه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌یه له راستیدا رووبه‌دن، به‌لام نه‌ک به هه‌مان شیوه. هه‌ر به‌م شیوازه‌ی روودان بوو که ئه‌وه‌نده دل‌م پیوه‌ی بوو.

یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که سه‌ره‌تاکان ده‌بی سه‌ره‌تای راسته‌قینه‌بن. ئه‌ی هاوار! ئیستا به‌ پروونی ده‌بینم که چیم ده‌ویست. سه‌ره‌تاکانی راسته‌قینه‌که هاوشیوه‌ی ده‌نگی پرزایه‌له‌ی ترومبیت و یه‌که‌مین نۆته‌کانی ئاوازیکی جاز که له‌ناکاو به‌دیار ده‌که‌ویت، کۆتایی به‌ بیزاری ده‌هینن و ماوه‌ی زه‌مه‌نی پته‌و ده‌کن، ئه‌و شه‌وانه‌ی که دواتر باسیان ده‌که‌م: ((پیاسه‌م ده‌کرد، یه‌کیک له شه‌وه‌کانی مانگی نایار بوو.)) خه‌ریکین پیاسه‌ ده‌که‌ین، مانگ تازه‌ سه‌ری وه‌ده‌رناوه، ته‌مه‌ل و دل ئاسووده و که‌می‌ک نیو به‌تالین. پاشانی‌ش له‌ ناکاو بیره‌که‌ینه‌وه: ((شتیک رووی داوه.)) گرنگ نییه‌ چی: ده‌نگی‌کی بچووک‌ی شکان له‌ تاریکی‌دا، سیبه‌ریکی بان سووک که به‌ شه‌قامدا تیده‌په‌رین، به‌لام ئه‌م رووداوه بچووک‌ه‌ هاووینه‌ی ئه‌وانی دیکه‌ نییه. له‌ ناکاو ده‌بینم که له‌و پێشه‌وه‌یه تارماییه‌کی گه‌وره هه‌یه که هیللی ته‌نیشتی له‌ ته‌مدا ون بووه‌و هه‌روه‌ها به‌خۆمان ده‌لین: ((شتیک ده‌ست پیده‌کات.))

شتیک ده‌ست پیده‌کات تاکۆتایی بی بیت: رووداوه‌که ناهیللی لیکی بکیشنه‌وه، ته‌نیا مردن واتای ده‌دات. به‌ره‌و ئه‌و مردنه، که ره‌نگه‌ مردنیش نه‌بی‌ت، بی گه‌رانه‌وه لیک ده‌کیشم. هه‌ر ساتیک ته‌نیا بو ئه‌وه‌ی ده‌ره‌که‌ویت که ساته‌کانی تر به‌ی‌نیت. له‌ قولایی دل‌وه به‌هه‌ر ساتیکه‌وه ده‌نوسیم: ده‌زانم که ئه‌و ساته‌ تاقانه‌یه و شوینگره‌وه‌ی نییه‌- له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا بو له‌ناوبردنی هیچ جووله‌یه‌ک له‌ منه‌وه روو نادات. ئه‌و دوا‌یین خوله‌کی که- له‌ به‌رلین، له‌ نه‌نده- له‌ باوه‌شی ئه‌م ژنه‌دا به‌سه‌ری ده‌به‌م که پی‌ری شه‌و تووشی بووم- خوله‌کیک که به‌ تووندی خۆشم ده‌ویت، خه‌ریکه ئه‌و ژنه‌م خۆشبوویت که- که‌می‌ک دواتر کۆتایی دیت و من ئه‌مه ده‌زانم. به‌زویی به‌ره‌و ولا‌تیکی تر به‌ری ده‌که‌وم. ئیدی نه‌ هه‌رگیز ئه‌و ژنه‌ ده‌بینمه‌وه نه‌ ئه‌و شه‌وه، هه‌ر ساتیک ده‌پشکنم، هه‌ولده‌ده‌م تاکوو وزه‌ی ده‌رکیشم، هیچ شتیک نییه‌ که تیپه‌رپیت و نه‌یگرم و بو هه‌تا هه‌تایه له‌ خۆمدا نه‌یه‌یلمه‌وه، هیچ شتیک، نه‌ ناسکی ئه‌و چاوه‌ جوانانه، نه‌ هات و هاواری شه‌قام، نه‌ رووناکایی به‌ره‌به‌یان: له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا خوله‌که‌که تیپه‌رده‌بی و من رای ناگرم، چه‌زده‌که‌م تیپه‌ری. پاشان له‌ناکاو شتیک ده‌شکیت. رووداوه‌که کۆتایی پی هاتوه، زه‌مه‌ن ری‌په‌وی شلی پۆژانه‌ی ده‌ست پی ده‌کاته‌وه. ئاوپر ده‌ده‌مه‌وه، له‌

پشتمهوه، ئەو ڕوخساره جوان و شوخه يهكسهه له رابردوودا ڕۆدهچيێت. بچووك دهبيتهوه، لهكاتى ئاوبوونى خويدا ههڵدهقچيێت و ئيستا كۆتايى لهگهڵ دهسپيكاكدا دهبنه يهك. لهو كاتهيدا كه بهچاو بهدواى ئەو خاله ڕهنگ زيپينهدا دهڕۆم، بيردهكه مهوه كه رازى دهيم-تهنانهت كه هيپندهشى نه مابى بم، سامانيك يان هاوړپيهكم له دهست دابوو- كه هه موو شتيك سههله نوێ دهست پي بكه مهوه، له هه مان هه ل و مه رجدا، له سه ره وه تا ژيره وه، به لام به سه ره اته كه نه دووباره دهست پي ده كاته وه نه دريژ ده بيته وه و به رده وام ده بيته.

به لي، ئەمه هه مان ئەوه يه كه ده مويست- ئەي هاوار! هه ر ئەوه ي كه هيشتاش ده مه وي. كاتي ك كه ژنيكي ره ش پي ست گۆراني ده لي زۆر شادوماتم! ئەگه ر ژياني خودى من بابه تي ئەو ئاوازه بوايه نه ده گه يشتمه چ كۆمه له لوتكه يه ك.

ئەو بيره هيشتاش له وييه، بيري ناو وهر نه گر. به ئازامى چاوهرى ده كات، ئيستا ده ليى ده يه وي بلي:

((به لي؟ هه مان ئەو شته يه كه تو ده تويست؟ باشه، ئەمه ريك هه مان ئەو شته يه كه تو هه رگيز نه تبه وه (به بير خۆتى بي نه وه كه به وشه كان فيلت له خۆت ده كرد. فريو خوار دنه ماني گه شته كان، ڕووداوه ئەو ايند ارييه كان له گه ل سۆزانييه كاندا، كيشه كان، باق و بريقه كان، ئەمانه ت به به سه ره اته ناو ده برد) و هه مان ئەو شته يه كه هه رگيز ناتبيته- و نه كه سيكي دي كه ي جگه له خۆت.))

به لام بۆچى؟ بۆچى؟

نيوه رۆى شه مه

زانست وهر گر منى نه ديت كه چوومه هۆلى خويندنه وه وه. ئەو له كۆتايى ته لاره كه له سهه ر ميژنيك دانيشتبه وو، كتبي بيكي له پيش خۆى دانا بوو، به لام نه يده خويندنه وه. به ده م پي كه ني نه وه سه يري په نا ده ستى ده كرد، كورپيكي خوي نديكاري چلكن كه به زۆرى ديت بو كتبي بخانه و كورپه كه ماوه به ك ليگه را تاكوو ته ماشاي بكه ن، پاشان به شيوازيكي مه تر سياره وه زمانى ده ره ي ناو نيشانى وى دا. زانست وهر گر سوور بۆوه، يه كسهه سه رى خۆى خسته سه ر كتبي به كه و نو قى موتالا بوو.

گه رامه وه سهر هه لوهسته كانى و دوينيم. به تهواوى وشك ببوم: باكم نه بوو كه هيچ بهسهرهاتيك بوونى نييه، ته نيا ده مويست بزائم داخو ته گهرى نه وه هه يه بهسهرهات بوونى هه بيت.

نهو شتانهى كه بيرم ليكرده وه نه مانه ن: بو نه وهى لاپره سه نترين رووداو بيته بهسهرهاتيك، ده بى و ههر نه وهنده بهسه كه دهست بكرت به گيرانه وهى. نه مه هه مان نهو شته يه كه خه لك فريوده دات: مرؤف هه ميشه گيره وهى چيروكه، نهو له نيو چيروكه كانى خويداو چيروكه كانى ديكه دا ژيان بهسهر دبات، ههر چيه كه بوى رووداد له ميانهى نهو چيروكه ده دات و هه ولده دات ژيانى به جوړيكى وا بهسهر ببات كه ده لى خهريكى گيرانه وه يه تى.

به لام ده بى هه ليرى: ژيان بهسهر بردن يان گيرانه وه. بو نمونه كاتيك كه له هامبورگ بووم، له گه له نهو نيرينا يه دا كه گومانى خراپ لى هه بوو و ليم ده ترسا، ژيانيكى سه يرم ده گوزراند، به لام من له نيو نهو ژيانه دا بووم، بيرم لى نه ده كرده وه. نه وسا شه ويك، له كافه يه كى بچووكدا له سان پولى بو چونه وه ده ستاو له لام رويشت. ته نيا مامه وه. گر اما فونيك له وى بوو كه تاوازى بلواسكاي ده چرى. دهستم كرد به وهى كه بو خوم نه وه بگيرمه وه كه له پاپور دابه زي بووم- به خوم گوت: ((شه وى سيهه م، هه روا كه خهريك بووم ده چومه نيو هولىكى سه ماوه به ناوى نه شكه وتى شين، چاوم به ژنيكى بالابه رزى نيوه سه رخوش كه وت. نهو ژنهش هه مان نهو كه سه يه كه له م ساته دا له كاتى بيستنى بلواسكاي چاوه روانى و به زوى ده گه ريته وه لاي راستم داده نيشى و دهستم له مى ده كات.)) نه وسا به توندى هه ستم كرد كه بهسهرهاتيك هه يه، به لام نيرينا گه رايه وه، له په نام دانيشت و دهستى له مى كردم و من پيم ناخوش بوو بى نه وهى هه يه كه بزام. نيستا تيده گه م: هه يه كه ي نه وه بوو كه ده بوايه له نوپه دهست به ژيان بكم و هه ستى هه بوونى بهسهرهات ون ببوو.

كاتيك كه ژيان بهسهر ده بين، هيچ شتنيك روو نادات، ديمه نه كان ده گورين، مرؤفه كان دينه ناوه وه و ده چنه درى، هه مووى ههر نه مه. هه رگيز ده سپيك له گوردا نييه. روژه كان به به لاش و بى هو لهسهر روژه كانى ديكه زياد دهن، نه مه زياد بوونيكى بى كوتايى و يه كنه واخته. ناوه ناوه كويه كى بچووك ليده ده بين! ده لى ن: سى ساله كه سه فهر ده كم، سى سال ده بى كه له بو قيلم. كوتايه كيش له نارادا نييه: هه رگيز ژنيك، هاوپريهك، شارتيك به

یەكجاری بەجی ناهیلین. جگە لەوەش ھەموو شتیك ھاوشیوەی یەكە: شەنگھای، مۆسكۆ، ئەلجەزیرە لە پاش دوو ھەفتە ھەموو وەكو یەك دەچن. جاری وایە بە دەگمەن - پینگەكەمان دیار دەكەین، بۆمان دەردەكەوی كە لەگەڵ ژنیكدا ژیان بەسەر دەبەین، لەگەڵ مەسەلە یەكی چەپەلدا دەرگێرین. ئەویش بۆ ساتیك. دواى ئەو، پەوتەكە سەرلەنوێ دەست پێدەكاتەو، جاریكى تر دەست دەكەینەو بە كۆكردنەوێ رۆژەكان! دووشەممە، سێ شەممە، چوارشەممە و نیشان، ئایار، حوزەیران. ۱۹۲۴، ۱۹۲۵، ۱۹۲۶. ژیان بەسەربردن ھەر ئەمەییە، بەلام كاتیك ژیان دەگێرینەو، ھەموو شتیك دەگۆرێ، بەلام گۆرانیك كە ھیچ كەس ھەستی پێ ناكات: ھۆیەكەى ئەو یەكە خەلك باس لە چیرۆكى راستەقینە دەكەن. دەلێنى چیرۆكە راستەقینەكان دەتوانن بوونیان ھەبێت. پروداوھەكان بەیەك ئاراستەدا دینە پێش و ئیمە ئەوان لە ئاراستەى ھەلگەراوھەدا دەگێرینەو. وادیتە بەرچاوەكە لە سەرەتاوھ دەست پێدەكەین: ((شەویك لە شەوھ جوانەكانى پاییزی ۱۹۲۲ بوو. من سكرتیری نووسینگە یەك بووم لە ماپرووم.)) لە راستیشدا لە كۆتاییەو دەستمان پێكردوو. كۆتایی لەوێ، نەبێناو و نامادە و ھەم ئەو كە گرانی و سەنگینی و بایەخى سەرەتایەك دەداتە ئەم چەند وشەییە. ((لە دەری پیا سەم دەكرد، بێ ئەو ی ھەست پێ بكەم لە گوندی چووبوو دەری، بێرەم لە كیشە مادییەكانم دەكردەو.)) ئەم رستەییە، ئەگەر تەنیا بە ھەمان شیوەی كە ھەییە لە بەرچاوە بگێرێت، مانا وابەدەستەو دەدات كە ئەو كاریبە دەستەو یەخەییە، توورە، و سەدان فەرسەخ لە بەسەرھاتەكە دوور بوو، رێك لەو ھالەدا و خولقیك كە مرۆڤ لێ دەگەرێ پروداوھەكان تێپەرن بێ ئەو ی بیانبینی، بەلام كۆتایی لەوێ، كۆتاییەك كە گۆران بەسەر ھەموو شتیكدا دەھێنێ. بۆ ئیمە، ئەو كاریبە ھەر ئیستا پالەوانی چیرۆكە.

گازەندەو گرفتاریبە مادییەكانی زۆر بەنرختر بوو لە ھى ئیمە و شوق و ھالەكانی داھاتوو ھەموویانى خستۆتە سەر رەنگی زێرین. چیرۆكە سەرەوینەكەش بەرەو پێش دەچێت: ئیدی ساتەكانی خو و شانسی لەسەریەك كەلەكە نابن، ساتەكان لە چنگی كۆتایی چیرۆكدا گرفتارن كە رایان دەكیشێ و ھەركامیشیان بە نۆرەى خوێیان ساتی پێشەنگ بەرەو خوێ پەلکیش دەكات: ((شەو داھاتبوو، شەقام چۆل بوو.)) ئەم رستەییە لە پروی كەمتەرخەمیبەو پەڕپەندراوھە خوێ بە زیادە دەنوێنێ، بەلام ئیمە ناهیلین كە تێیدا گیربجوین و وەلای دەنێن: ئەمە زانیاریبەكە كە دواتر لە نرخەكەى دەگەین. ئەو ھەستەشان ھەییە كە پالەوان

ورده كاربييه كانى ئەو شەو بە جۆرىك بەسەر ببات كە دەلئى پيشگۆبى و بەلئىن، يان تەنانەت ئەو تەنيا ئەوانەى كە بەلئىن بوون بەسەربرد و سەبارەت بەوەى كە پيشگۆبى بەسەر هاتەكەى نەدەكرد كوئىر و كەپ بوو. ئىمە فەرامۆشى دەكەين كە داھاتوو ھېشتا لەوئى نەبوو، كابرە لە شەوئىكدا پىياسەى دەكرد كە نىشانەى داھاتووئى تىدا نەبوو، شەوئىك كە ئاوازى تىكەل و پىكەلئى پيشكەش دەكرد و ئەوئىش ھەلئى نەدەبژارد.

من حەزم كردوو كە ساتەكانى ژيانم ھاوشىوئى ساتەكانى ژيانىك كە دەپھىننەوە ياد بە دوای يەكتىدا بئىن و رىكويئىك بن. دەكروئى مرؤف بە ھەمان رادە ھەول بەدات كە زەمەن لە دەمى بگريئەوە.

(يەكشەمە)

ئەمرؤ بەيانى لە بىرم چووبۆو كە يەكشەممەيە. ھەرەكوو جارەن چوومە دەرى و شەقامم تەى كرد. ئۆژنى گراندەم لەگەل خۆمدا ھىنابوو. پاشانىش، لە پرىكدا، ھەر كە خەرىك بووم دەرگای باخى ميللىم دەكردەو، ھەستەم كرد كە شتىك ھىمام دەداتئى.

باخەكە چۆل و پرووت بوو، بەلام... چۆن بلىم؟ شكّل و شىوئى ئاسايى خۆى نەبوو، زەردەى بەرودا دەدام. ماوئىيەك ھەروا پالەم بە دەرگا ئاسنەكەو دەبوو، پاشان، لە ناكاو، زانىم كە ئەمرؤ يەكشەممەيە. يەكشەممە ھاوشىوئى زەردەخەنەيەكى كەمى سەر درەختەكان، لەسەر چىمەنەكان بوو. نەدەكرا وەسفى بكرىت، دەبوایە زۆر بە توندى بگوتئى: ((ئەمە باخىكى ميللىيە، زستان، بەيانىيەكى يەكشەممە.))

دەرگای مەجەرىيەم بەرەلەكرد و پرووم بەرەو لای ماڵ و شەقامەكانى بورژوا سوورپاند و بە دەنگىكى نزم گوتەم: ((يەكشەممە...))

يەكشەممەيە! لە پشت شوئىنەكانى بارخستەنەو، لە رۆخى دەريا، نىك شەمەندەفەرى بارھەلگر، دەوران دەورى شار عەمبارى بەتال و ئۆتۆمبىلى بئى جوولە لە نئو تارىكىدان، لە ھەموو مائەكاندا، پىاوھەكان لە پشت پەنجەرەكانىنەو پىش دەتاشن، سەريان بۆ پىشتەو راکرتو، جاربوایە بە تىراماوى سەبرى ئاويئە دەكەن و جارى واشە ئاسمان سارد، تاكوو بزەن ئايا ھەوا باش دەبىت. سۆزانى خانەكان دەرگاكانىن بەرووى يەكەمىن موشتەرىيەكانىن، گوندىيەكان و سەربازەكان، دەكەنەو. لەنئو كلئىسەكاندا، لەبەر رووناكى مۆمەكاندا، پىاوئىك لەبەردەم ئاخرەتە بە چۆك داھاتووھەكاندا شەراب دەخواتەو. لە ھەموو دەورپىشتەكان، لەنئو

دیواره بی کۆتاییه کانی کارگه کان، ریزی دریژی رەش بەرپیکه وتوون، ئەوان بە هیواشی بەرەو ناوەندی شار بەرەوپیتش دەچن. شەقامە کان بۆ وەرگرتنیان، شکل و شیوەی ئەو رۆژانەیان بەخۆوە گرتووە کە یاخی بوون سەری هەلداوە! هەموو دوکانە کان، جگە لەوانە کە کەوتوونەتە شەقامی تورن برید، کپرکە ئاسنینه کانیان داگرتووە. زۆری پیناچیت کە ستوونە رەشە کان بە حالەتی بیدەنگەو هیرش بۆ ئەو شەقامانە دەبن کە خۆیان وەکوو مردوو لیکردووە: لە پیتشەنگی هەموانیان کریکارانی هیلی ئاسنی تۆرقیل دین و ژنەکانیان کە لە کارگە کانی دروستکردنی سابوونی سان سمخۆرن کار دەکەن، پاشان لاپرەسەنە بورژواکانی ژۆکتبویل، ئەوسا کریکارانی چلینی پینۆ، پاشان کریکارە کانی هەمە کارە گەرەکی سان ماکسناس، پیاووە کانی تیه راش لە دوای هەمووان بە تیراموای کاتۆمیر یازدە دەگەنە جی. بەزوی کۆمەڵی رۆژانی یەکشەممە لە نیو دوکانە قفل دراووە کان و دەرگا داخراوە کان لەدایک دەبیت.

کاتۆمیریک زەنگی دەونیو لیدەدات و من بەرپیدەکەوم: یەکشەممە کان لەم کاتەدا، چ هات و هاواریک دەکرێ لە بۆقیل ببیندریت، بەلام نابێ لە دوای کۆتایی هاتنی ئیوارەخوانی رەبانی ئەعزەم زۆر دەرنگ بگەیه جی.

کۆلان ژۆزیفین مولاری مردووە، بۆنی مردوخانە لیدیت، بەلام هاوشیوەی هەموو یەکشەممە کان، سیخناغە لە هات و هاوار، هات و هاواری هەلکشان و داکشان. دەسوورپیمەو بۆ نیو شەقامی پرزیدیتت شامار کە خانووی سی قاتی بە کپرکە سی دریژی هەن. زەنازەنای یەکشەممە ئەم شەقامی نووسینگانە پر کردبوو. لە رپەوی ژیلە دەنگە دەنگە کە زیاتر دەبیت و من دەیناسمەو! ئەمە دەنگە دەنگیکە کە مرۆفەکان دروستی دەکەن. پاشان لەناکاو، لەلای چەپ، دەلی تەقینەو یەک لە تیشک و دەنگ دروست دەبیت. گەیشتمە جی: ئیرە شەقامی تورن بریدە. کاریک جگە لەمە نابێ بکەم کە لە نیو هاوڕەگەزە کاندای جیگەر بێم و بەرپیزان، برابانی ئەعیان بێم کە کلاووە کانیان بۆ ریزگرتن لە یەکتری لەسەر دادەگرن.

هەتا کوو هەر ئەم شەست سالی دوایی هیچ کەس نەیدەویرا چارەنووسی موعجیزەئاسای شەقامی تورن بریدی کە ئەمرۆکە دانیشتوانی بۆقیل بە (پرادزی بچوک) ناوی دەبن، پیتشینی بکات. من نەخشە یەکی سالی ۱۸۴۷م دیتووە کە شەقامی تورن برید تەنانەت تیشیدا دیار نەبوو. ئەو سەردەمە بەدلتیاییەو کۆلانیکی تاریک و بۆگەن بوو، بە ناوی بۆگەن

که له نیټو که لینه بهرد ریژکراوه کان سهرو نیوزگی ماسیبه کانی له گهڼ خویدا دهرد، به لآم، له کوټایې سالی ۱۸۷۳، نه نجومه نی میلی دروستکردنی کلنسه یه کی له سه رگدی موغارتیر به کاریکی به سوودی گشتی راگه یاند. چهند مانگ دوی ټوهه، ژنی سه رڅکی شاهه وانی بوقیل خه ونی دیت: سینت سیسیل، قدیسه ی پاریزه ری لی نازل بوو و سه رزه نشتی کرد. ټایا ده کرا له گه لیدا هه لبرکی که نوخبه کانی کومه لگای بوقیل هه موو یه کسه ممه یه که بو چونه کلنسه ی سان رنه یان کلنسه ی سان کلژدین و گوینگرتن بو ریوره سمی ټیواره ی ره بانی له گه ل دوکانداره کان خویان قوراوی بکه ن؟ ټایا نه نجومه نی میلی سه ر مه شقیکی دانه نابوو؟ به به ره که تی پشتیوانی خواوهند، بوقیل نیستا پینگه یه کی نابووری پله یه کی هه بوو. ټایا شیاو نه بوو که کلنسه یه که بو سوپاسگوزاری له ده رگای خواوهند دروست بکریت. ټم سر و شه پروبه روی قبولکردنی چاکه بوه: نه نجومه نی شار دانیشتنیکی میژووی سازکرد و کوسقون کورکندنه وه ی هاوکاریبه کانی گرتنه ستو. مایه وه هه لباردنی شوینه که. بنه ماله کونه بازرگانه کان و خاوه ن که شتیبه کان له سه ر ټوه باوهره بوون که بینا که له لووتکه ی کودتور، ټوه شوینه ی که ټه وان لیې نیشته چی بوون دروستبکریت، ((بو ټه وه ی سینت سیسیل پاسه وانی بو سه ر بوقیل بکات، هه روه کو که کلنسه ی ساکره کوردو ژزو پاسه وانی سه ر پاریس بو.)) ټه محار بووه پیاوه کانی جوت سایدی ماریتیم، که هیشتا به ژماره که م به لآم زور ده وله مه ند بوون، نارزه یابیان ده رپری: ټه وه ی پیویست بوو ده یاندا، به لآم ده بوایه کلنسه که له گوره پانی مارینیان دروست بکریت. ټه گهر ټه وان پاره یان بو کلنسه یه که ددها، ده یانویست بتوان سوودی لی وهر بگرن. ټه وان پینان ناخوش نه بوو که تامی ده سه لاتیان به و بورژوا پر فیزانه بچیژن که به چاوی تازه پینگه ی شتوه کان سه ریان ده کردن. ټوسقوف ته گبیریکی کرد: کلنسه که له ناوه راستی ریگای لا کوتوقور و جوت سایدی ماریتیم دروست کرا. له گوره پانی هال ټومور که ناوی شووشتنه وه ی گوره پانی سان سیسیل دؤلامری پی درا. ټم بینا زه به لآحه که له سالی ۱۸۸۷ دا دروست کرا، که متر له چوارده ملیون فرانکی ټینه چوو.

شه قامی ټورن برید که پان، به لآم پیس و بهر ټاو بوو، یه کسه ر ده بوایه له نوی دروست بکرایه وه و دانیشتنووانی به توندی به ره و پشت گوره پانی سینت سیسیل پاونران. پرادوی بچوک-به تیبه تی به یانیانی یه کسه مه- بووه ژوانگه ی رازاوه کان و به ناو بانگه کان. کومه له دوکانیکی جوان یه که به رووی ریژه روی نوخبه کاند کرا نه وه. ټوه دووشه مانه ی جه ژنی پاک،

ته‌واوی شه‌وی نوشیل و هه‌موو یه‌کشه‌مه‌کان تا‌کوو نیوهرۆ کراوه‌ن. له‌ په‌نا قه‌سابی‌کی گۆشتی به‌رازی ژولین که پیراشکیه^۱ گه‌رمه‌کانی به‌ناوبانگه، شیرنه‌مه‌نی فرۆشی فولون که‌لوپه‌لی به‌ناوبانگ پیتشکه‌ش ده‌کات، شیرنه‌مه‌نی به‌تام و خۆشی شیوه‌ مزرامی له‌ گۆی ئه‌رخه‌وانی که سه‌ره‌که‌ی وه‌نه‌وشه‌یه‌کی شه‌که‌تی له‌سه‌ره. له‌ جامخانه‌ی کتیب فرۆشی دۆپانیدا نویتیرین بلا‌وکراوه‌ی پلۆن، چهند کتیبی‌کی هونه‌ری هاوشیوه‌ی تیۆرییه‌کی ده‌رباره‌ی پاپۆره‌وانی یان نامه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی باده‌وانه‌کان، میژوویه‌کی گه‌وره‌و وینه‌داری شاری بۆقیل و هه‌روه‌ها چاپه‌ لوکسیه‌ جوانه‌کانی که به‌ شیوازی گرانبه‌ها دروست کراوه: کونیگس‌مارک به‌ به‌رگی چه‌رمی شینه‌وه، کتیبی کوره‌کانی من نووسینی پۆل دومی به‌ به‌رگی چه‌رمی زه‌رد و خۆله‌میشی و گۆلی ئه‌رخه‌وانییه‌وه. دوکانی گیس‌لن (درومانی بی وینه، مۆدیله‌ پارسییه‌کان) گۆل فرۆشی پیه‌ژوا له‌ ئاسه‌وارفرۆشییه‌که‌ی پاکن جیا ده‌کاته‌وه. ئارایشگای گۆستاڤ، که چوار مانی‌کۆیستی^۲ هه‌یه، نهۆمی یه‌که‌می بینایه‌کی تازه دروست‌کراوی ره‌نگ زه‌ردی گرتوه‌و.

دوو سال له‌مه‌وه‌به‌ر، له‌سه‌ر سووچی بن به‌ستی مۆلن ژمۆ و شه‌قامی تورن برید، دوکانی‌کی بی شه‌رم هیشتا ریکلامی بۆ میش کوژتیک به‌ ناوی توپونه ده‌کرد. ئه‌و دوکانه‌ کاتیک که ماسی رۆنیان له‌ گۆزه‌پانی سینت سیسیل جارده‌دا بره‌وی پیدرابوو، سه‌د سال به‌سه‌ر ته‌مه‌نیدا تیده‌په‌ری. به‌ ده‌گه‌من شووشه‌کانی جامخانه‌که‌یان ده‌شوشت: بۆ دیتنی کۆمه‌لیک مرۆڤۆچکه‌ی مۆمی له‌ پشت ته‌م و مژه‌وه، ده‌بوايه هه‌ول بده‌ی. مرۆڤۆچکه‌کان به‌شی سه‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌یان به‌رگی سووریان له‌به‌ردا بوو و ده‌رخه‌ری مشکه‌کانی بیابان و ناوما‌ل بوون. ئه‌م گیاندارانه به‌ گۆچان کوتانه‌وه له‌ پاپۆریک داده‌به‌زین، هیشتا پییان نه‌گه‌یشتبووه سه‌ر وشکایی که کچینکی لادیی که به‌ شیوه‌یه‌کی دل‌رفین به‌رگی پۆشیبوو، به‌لام ره‌نگ بزرکاو و چلکن بوو، میش کوژی توپونه‌ی پته‌ه‌لده‌پرژاندن و راوی ده‌نان. من ئه‌و دوکانه‌م زۆر خۆشده‌ویست. حاله‌تیکی بی شه‌رم و بی حه‌یا و دزیوی هه‌بوو، مافی ئافات و پۆخه‌لییه‌کانی له‌مه‌وداوی دوو هه‌نگاوی گرانترین کلێسه‌ی فه‌ره‌نسای بی شه‌رمانه‌ دینایه‌وه یاد.

۱- پیراشک: جوړه نانیکي شیرینه. ((وه‌رگپږ))

۲- نه‌و که‌سه‌ی که ئارایشی ده‌ست ده‌کات. ((وه‌رگپږ))

فرۆشپاری پیری دەرمانه گیاییه کان سالی پار مردو برازاکی مولکه که ی فرۆشت. تیکدانی چەند دیواریک بەس بوو: ئیستا تەلاریکی بچووک دروستکراوه، بە ناوی لابونیوئیر. سالی پار [هانی بۆردۆ گفتوگۆیەکی دەربارە ی شاخەوانی لەوی ئەنجامدا

لە شەقامی تورن برید نابی بە پەلە بی: خیزانەکان بە ئارامی رینگا دەپرن. جاری وایە ریزیک پیش دەکەوین، چون تەواوی خیزانیک چوونەتە نیو دوکانی فولون یان پیهژوا، بەلام لەکاتی دیکەدا دەبی راولەستی چونکە دوو خیزان، یەکیکیان هی ئەوێ که بەدەستی سەرەویدا دەراو ئەوێتر هی ئەو ستوونەیه که لە خواری رادیت، تیک هەلەنگوتون و بە تووندی دەستی یەکتریان گرتوو. من هیواش هیواش بەرەو پیش دەچم. سەرگەردەنیك لە هەردووک ریزه که بەرزترم و کلاره کان دەبینم، دەریایه کلارو. زۆر بەیان رەش و رەقن. جاری وایە کلاریک دەبینریت که لە کۆتایی قۆلیکدا هەلەفری و بریقە ی سەریک بەدیار دەخات. پاشان، لەدوای چەند فرینیکی قورس، دەچیتەووە سەر جینگای خۆی. لە ژماره ۱۶ ی شەقامی تورن برید، ئۆرینی کلارفرۆش، پسپۆری کلاره بە روخی سەکەری، کلاری گەرەو سووری تاییهت بە ئوسقۆفە ئەعزەمەکان هەرەکوو هیمایه که لەبەر دەرکی دوکان هەلواسیوه، که گولونکه زیرینه کانی لە دوو مەتری زهوییەو هەلواسراوه.

کۆمەلە که رادەووستن: ریک لە ژیر گولونکه کان گروویک پیک هاتوو. ئەوێ پەنادەستم چاوپرێ دەمینیتەو، قۆلی رەتەلان دەبات: دلنیام که ئەم پیرەمیردە جەستە بچووکە رەنگ بزراوه و لە شان هاتوو وەکوو قاچی چینی، کوفیهی سەرۆکی ژووری بازرگانییه. بە مەرۆشیکی ترسینەر دیتە بەرچاوم، چونکە قەت قەسە ناکات. ئەو لەسەر کوتوقۆز لە خانوویەکی خستەیی گەرەدا ژیان بەسەر دەبات که پەنجەرەکانی هەمیشە چوار تاقەن. تەواو بوو: گرووپە که لەبەر یەک هەلەووشا، دووبارە بەریدەکەومەو. گروویکی دیکە نوێ پینکها، بەلام ئەمەیان شوینیکی که مەر دەگریت: هیشتا پینکە هاتوو که پالەپەستۆ دەخاتە سەر جامخانە ی دوکانی کیسلن. ریزه که تەنانەت راشناوەستی: مقۆمقۆیه کی کهم دروست دەبیت، بە پەنا شەش که سدا تیدەپەرم که دەستی یەکتریان گرتوو: ((سلاو کاکه، سلاو کاکه گیان، چۆن؟ تکایه کلاره کانتان لەسەر بکەنەو کاکه، سەرماتان دەبیت. سوپاس خاتون، گەرما نییه. نازیم، دوکتۆر لوفرانسوات پی دەناسینم. دوکتۆر، زۆر دلخۆشم بە ناسینتان، میردە کهم هەمیشە لەبارە ی دوکتۆر لوفرانسواوه قەسە لەگەلدا دەکات که چەندە بە باشی چاودیاری کرد،

به لّام تكتاتان لیده كه، كلاوه كاتنان له سهر كه نه وه دوكتور، لهو سه رمایه دا نه خوځش ده كه وی، به لّام دوكتور زوو چاره سه ری خوځی ده كات نه ی بابا خاتوون، نه وه دوكتوره كانن كه له هم موان خراپتر تووش ده بن. دوكتور مؤسیقا زانپكی به رجه سه ته یه. نه ی هاوار دوكتور، نه مده زانی، فیالون ده ژه نه ی؟ دوكتور زور به توانایه.)) پیره میړدی ته نیشته من به دلنیا بیه وه كوفیه یه، یه كینك له ئافره ته كانی گروویه كه، نهو ره شتالّه، خه ریکه به چاو ده بخوات و له هم مانكاتدا زرده خنه به رووی دوكتوردا ده دات. ده لئی بیر ده كاته وه: ((نه مه كاك كوفیه ی سه روځی ژووری بازرگانیه، شكل و شیوه یه کی چنده تر سیته ری هیه، زور سارد دیتته به رچاو.)) به لّام كاك كوفیه به شیوا ی نه زانیوه كه سه یری شتیك بكات: نه مانه خه لكی جوت سایدی ماریتیم، به مروځ ناژمیړدرین. لهو كاته وهی كه دیمه نه م شه قامه، تاكوو كلاو به رزكردنه وه كانی یه كشه مه ببینم، فیربوم كه خه لكی جوت ساید له خه لكی كوټوقور لیک جیا بکه موه. هه ر كاتیک كه سیك پالته یه کی لیوار نویی له به ردا یه و كلاوی لبادی نه رمی له سه ره و كراسینکی سپی دره وشاوه ی پو شیوه، كاتیک له رویشته ندا شكل و شیوه ی ده گورپت، نه گه ری هه له یه ك نییه: نهو له خه لكی جوت سایدی ماریتیمه. خه لكانی كوټوقور له شكل و شیوه ی له رو لاوازی له وه سف نه هاتوویانه وه ده ناسرینه وه. شانی باریکیان هیه و حاله تیکی بی باكانه له رو خساره داته پیوه كانیاندا یه. نه م برایه قه له وهی كه ده ستی مندالیکی گرتوه، دلنیام كه هی كوټوقور: رو خساری خو له میشی و بوینباغه كه شی وه كوو گوریس گری دراوه.

پیاوه قه له وه كه لیمان نریك ده بیته وه: له كاك كوفیه راده مینتی، به لّام كه میك به ر له وهی به په نایدا تیپه ری، ئاور ده داته وه و ده ست ده كات به گالته كردنی باوكانه له گه ل كوره بچووكه كیدا. چنده هه نگاویکی دیکه ده نیته، به سه ر كوره كیدا چه ماوه ته وه، چاوی براونه ته چاوه كانی نهو، لهو كاته شدا جگه له باوك هیچی تر نییه، پاشان له پرینكدا، به توندی سه ر بو لای نیمه ده سوورپینی، چاو به پیره میړده جه سه ته بچووكه كه ده ده گپری و به جووله ی قولی سلاویکی وشك ده كات. كورپژگه كه كه شله ژاوه، كلاوه كه ی له سه ر سه ر لانادات! نه مه كاریکی په پیوه سه ته به گه وده تره كانه وه.

له سه ر سوچی شه قامی باس دوځیل، ریزی نیمه تووشی ریزی نهو پرواداران ده بیته كه له ریپوره سمی ئیواره ی په بانی دینه ده ری: ده دوازه كه س پینك ده كه ون و به دم سووران ه وه سلاو له یه كتری ده كه ن، به لّام كلاو لادانه كان نه وه نده خیرایه كه ناتوام ورده كارییه كانی ببینم.

له سهر سهري ئه وه چه شاماته قهله و رهنگ بزرگاوه دا، كلتسهی سان سيسيل په يكهري زبه لاهي سپيپه كهي هه لكر دووه: سپيپه كي گهچ شپوه به سهر رووبهري ناسمانتيكي تاريخدا ((كلتسه له پشت هم ديواره دره وشاوانه وه، كه ميك له تاريخي شهو له ورگيدا ده پاريزيت. دووباره به ريده كه وينه وه، نه مجاره به ته رتسيك كه كه ميك گوزاره. كاك كوفيه يان له پشت منوه پال ناوه. خاتونيك به جلي شينه وه به كه له كه موه نو ساوه. ئه وه له رپوره سمى ئيواره رهباني ديتته وه. چاواني ليك دهنيت، له گه رانه وه بو نيو رووناكايي به ياني كه ميك تپراماوه. ئه وه پياوهي كه له پيشيپه وه دهروات و مليكي باريكي هه يه ميردبپه تي.

له پياده رپزي به رامبه ر، ئه وه پياوهي كه بن بالي ژنه كهي گرتوه، چهند وشه يه كي به گويدا چرياندو زهرده خنه ي كرد. ژنه كه يه كسه ر و به وردبينيپه وه روخساري رهنگ قه يماغي له هه موو حاله تيك ده سرپتته وه و كويزانه چهند هه نگاويك دهنيت دهرباره ئه م هيمايانه ناكري به هه لدا بچن: نيازبان هه يه سلاو له كه سيك بكه ن. له راستيدا، ساتيك دواي ئه وه، پياوه كه ده ستى بو هه وار راده وشيني. كاتيك په نجه كاني ده گنه كلاوه مبارپه كهي، بو ساتيك هه لوه سته ده كات و پاشان به ناسكي ده كه ويته سهر كلاوه كهي. له ميانه ئه وه دا كه كابر كلاوه كهي به نارامي هه لده گريت و هه روه ها سه ري بو هاوكاري كردني لاداني كلاوه كه كه ميك دادنه ويئي، ژنه كهي بازكي بچوك دداو زهرده خنه يه كي گه نجانه ي ده كه ويته سهر روخساري. سيبه ريك به كرنوش برده وه له په ناياندا تيده په ريت، به لام زهرده خنه جه كه كاني ئه وان له روخساريان ناسردپتته وه. تا چهند ساتيك به هو ي جوړيك تايپه تمه ندي موگناتيسي ماوه، له سهر ليوه كانيان ده مي نيتته وه. كاتيك كه كاكه و خاتون به ته كمدا تيده په رن، نارامي خو يانيان وهرگرتتته وه، به لام هيشتاش حاله تيكي شاد له دورى ده ميان ماوه ته وه.

ته واو بوو: قهره بالغي كه متره، كلاو لادانه كان كه متر ده بيتته وه، دره وشاوه يي جواني جامخانه كان كه م ده بيتته وه. من گه يشتوومه ته كو تايي شه قامي تورن بريد. ئايا له شه قام بپه رمه وه و پياده رپزي به رامبه ري شه قامه كه له ملايه وه ته ي بكم؟ بيرده كه موه كه به سمه، به ئه ندازه ي پيويست له وه كه لله رهنگ په مهيانه و ئه وه روخساره باريك و كه ساپه تي و رهنگ كال بو وانهم ديتتوه.

ده موه ي له شه قامي مارينيان بپه رمه وه. كاتيك كه خهريكم به پاريزه وه خو م له ريزي خه لك ده پچرمه وه، سه ري پياويكي راسته قينه له نزيك من له كلاويكي ره شه وه ديتته دري.

ئەمە مېردى ئەو خاتونەيە كە جلى شىنى لەبەردايە. ناھ، سەرىكى درىژى چەندە جوان، بەو قژە كورته پرەي كە لەسەرى رپاوە! سىنلەكى ئەمەرىكايى چەند جوان، كە تالە مووى رەنگ خۆلەمىشى تىدا بلاوہ. بەتايەتى چ زەرەخەنەيەك، چ زەرەخەنەيەكى بەرزى رۇشنىرەنە! ھەرەھا شوينى: لەسەر لووت! چاويلكەيەكى بى دەسكە.

رپوى لە ژنەكەي كرو گوتى:

((ئەوہ پلاندانەرى نوپى كارگەيە. نازام لىرە چى دەكات. گەنجىكى باشە، بە شەرمەو دەبىتە ھۆي خافلام.)) پلاندانەرى گەنج لە پەنا جامخانەي دوكانى گوشت فرۆشى بەرازى ژولین رپاوەستاوہ. ئەو ھەر ئىستا دووبارە كلاوہكەي لەسەر ناوہتەوہ، ھىشتا پەمەيى پەمەيى، چاوى دانەواندوون، ھالەتەيىكى دزىوى ھەيە، كەيف لەسەر روخسارى دەبارى. لەوانەيە يەكەمىن يەكشەممە بىت كە وىراوہ بە شەقامى تورن برىودا تىپەرى. وەكو كورەك دەچىت كە تازە بەشدارى لە يەكەمىن رپورەسى ئىوارەي رەبانيدا كرووہ. دەستەكانى لە پشتىيەوہ كرووونە قولاپە و روخسارى بە شەرمەيىكى شاگەشكە خولقەنەوہ بەرەو جامخانەكە سوورانوہ. بى ئەوہى بىنىت، سەيرى ئەو چوار سوسيسە دەكات كە لە شىلەوہ دەدرەوشىنەوہ لەسەر كەوہر رازاونەتەوہ.

ژنىك لە دوكانى گوشت فرۆشىيەكە دىتەدەرى و بن بالى دەگرى، ھاوسەرەكەيەتى كە وىراي پىستى چرچى گەنج گەنجە. ئەوئەدى پىي خوش بىت دەتوانى لە دەوربەرى شەقامى تورن برىد بسوورپىتەوہ، بەلام ھىچ كەس لەجياتى خاتونىك وەرى ناگرى. برىسكەي گومانايى چاوەكانى، ئاشكرای دەكەن. خاتونە راستەقەينەكان نرخى شتەكانيان نەدەدا، ئەوان گەزافكار جوانيان خۆشەووت، چاوەكانيان گولى جوانى بى گوناھن، گولەكانى گەرمخانە.

رپك لەكاتى لىدانى زەنگى كاتژمىر يەك دەگەمە رىستورانى قىزلىز. ھەرەكوو جارن، پىرەمىردەكان لەوین. دووكەسيان ھەر لە ئىستاوہ دەستيان كرووہ بە خواردنى خواردنەكەيان. چوار كەسيان خەرىكن يارى كاغەز دەكەن و خواردنەوہى ئىشتياھىنەر دەخۆنەوہ. ئەوانى دىكە، لەمیانەي رازاندنەوہى مېزەكانىن، رپاوەستاون و سەيرى يارى ئەوان دەكەن. بەرزترىنيان كە رپشىكى بادراوى ھەيە، دەلالى پشكەكانە. يەكەيى دىكە، پلەدارى خانەنشىنى ئىدارەي ناوونوسىنى ھىزى دەريايىيە. ھاوشىوہى بىست سالەكان دەخۆن و دەخۆنەوہ. يەكشەممەكان

خواردنی کەلەم دەخۆن. ئەوانەى درەنگ هاتوون، ئەوانە لە پرسىاریان دەگرن کە خەریكى خواردن:

((چى؟ هەمان خۆراكى كەلەمى يەكشەممە؟))

دادەنىشن و دلخۆشانه ناخ هەلەدەكىشن:

((ماریت گيانم، بېرەيه كى بى كەف و خواردنى كەلەم.))

ئەم ماریتە كچىكى كەتەيه، كاتىك خەرىكم لەسەر مېزىك لە كۆتايى چىشتخانه دادەنىشم، فېرمۆت بۆ پېرەمېردىكى رۆخسار سوور تىدەكات كە تووشى كۆخەيه كى تووند دەبىت. پېرەمېردەكە بە دەم كۆخەوه دەلەيت: ((يالاً، زياترم بۆ تىكە.))

بەلام ماريتيش توورە دەبىت: ئەو هيشتا دەستى لە تىكردن هەلەگرتبوو.

((وامن خەرىكە تىدەكەم. چىتە؟ وەكو مرۆفئىكى كە هيشتا بريندار نەبوو و هات و هاوار

دەكات.)) ئەوندى تر دەدەنه قاقاي پىكەن.

((باش چارهى كردى!))

دەلالى پشكەكان بە دەم رۆشتنەوه كە دادەنىشى، شانەكانى ماریت دەگرى:

((ئەمرو يەكشەممەيه، ماریت. دواى نيوەرۆ لەگەل هاورى كورەكەت دەچىيه سینه ما؟))

((ئەى بابە! ئەمرو پشوى ئانتوانتە. دەبى ئېرە هەلسوورپنم و باسى هاورپى كورپش لە

گۆرى نىيه.))

دەلالى پشكەكان بەرامبەر پېرەمېردە پاك و خاوينە ريش تاشراوه كە دانىشت كە شك و

شيوهيه كى چاره پەشانەى هەبوو. پېرە مېردە ريش تاشراوه كە يەكسەر دەست دەكات بە

گېرانهوى چىرۆكىكى شاگەشكە خولقین. دەلالى پشكەكان گوپى بۆ ناگرېت: بە شك و

شيوهى بزوى دەكات و ريشى خوى رادەكىشى. ئەوان قەت گوى بۆ قسەى يەكترى ناگرن.

من ئەوانەى پەنام دەناسمەوه: كاسبكارە وردە و پردهكانى گەرەكن. يەكشەممەكان

كارەكرەكەيان مۆلەت دەدرېت. بۆيه دېنە ئېرە هەميشە لەسەر ئەو مېزە دادەنىشن.

مېردەكە گوشتى ئاودارى پەراسوى مانگا دەخوات. ناوه ناوه لە نزىكەوه سەبرى دەكات

و بۆنى دەكا. هاسەرەكە دەست بۆ خواردنەكە دەبات. ئەو ژنىكى سوورەى بە هەيكەلى

تەمەن چل سالانە بە گىپى سوورى توكدارهوه. لەژىر بلوزە ئەتلەسىيه كەيهوه مەمكى جوانى

تورتى ھەن. ۋەكو پىياۋەكان لەسەر ھەر خواردىنىك شووشەيەك شەرابى بۆرۆدوى سوور فر دەكات.

دەمەوى ئۆزنى گراندى بھوئىنمەۋە. نەك لەبەر ئەۋەى چىژىكى زۆرى لىۋەردەگرم: بەلكوۋ لەبەر ئەۋەى كە دەبى كارىك بكم. بەرپىكەوت كىتەبەكە لىك دەكەمەۋە: دايك و كچ باس لە عەشقى تازە سەرھەلداۋ لە دللى ئۆزنىدا دەكەن: ئۆزنى دەستى ماچ كرد و گوتى:

((دايە گيان، تۆ چەندە جوانى!))

پوخسارى پىرى دايك، كە بەھۆى رەنجى درىژخايەنەۋە لۇچى كردبوو، بە بىستىنى ئەم وشانە گەشايەۋە.

ئۆزنى پرسى: ((پەسەندى دەكەى؟))

خاتوۋ گراندى لە برى ۋەلام، زەردەخەنەى كرد، پاشان، لە دواى ساتىك بىدەنگى، بە دەنگى لەسەر خۆۋە گوتى:

((كەۋاتە ھەر لە ئىستائە دللى خۆتت دۆراندوۋە؟ ئەم كارە پەسەند نىيە.))

ئۆزنى درىژەى دايە: ((پەسەند نىيە؟ بۆ؟ بۆ پەسەندى دەكەى، نانون پەسەندى دەكات، بۆچى من پەسەندى نەكەم؟ يالدا دايە، ۋەرە بامىزەكەى بۆ خواردنى نىۋەرۆ برازىننەۋە.))

كارى درومانى ۋەلانى، دايكىشى واىكرد و پىي گوت:

((تۆ شىتى!))

بەلام ئەۋ بە بەشداربوون لەگەل شىتى كچەكەيدا، چىژى لە پاساۋدانى ۋەردەگرت.

ئۆزنى، بانگى نانونى كرد.

((دىسان چىت دەۋى خاتوون؟))

((نانون، بۆ نىۋەرۆ قەيماغت ھەيە؟))

كارەكەرى پىر ۋەلامى دايەۋە: ((ئاھ! بۆ نىۋەرۆ، بەلى.))

((باشە، قاۋەى پىر ماىەى بدەيە، لە موسىۋگراسنم بىستوۋە كە لە پارىس قاۋەى پىر ماىە

دروست دەكەن. قاۋەى زۆر تىكە.))

((بفەر موۋ لە كوۋ پەيداي بكم؟))

((بىكەرە.))

((ئەى ئەگەر ئاغنا بمىنى چى؟))

((ئەو لە كينلگەيە...))

لەو كاتەوێی كە هاتوومە ژووری ئەوانەي تەكم بێدەنگ بوون، بەلام لە ناكاو دەنگي
مێردەكە زنجیرەي خویندەنەوێ پچراندم.

مێردەكە بە گەشي و نەپنی نامیزەوێ گوتی:

((بەرست، بینیت؟))

ژنەكە رادەچلەكی و تەماشای دەكات، بە جۆریكە كە لە خەيالیكەوێ بێتە دەری. مێردەكە
دەخواو دەخواتەوێ. پاشان بە هەمان حالەتی زیرەكانەوێ دەست پێدەكاتەوێ:

((ها، ها!))

ساتیك بێدەنگي. ژنە دووبارە نوقمی خەيال بۆوێ. لە ناكاو دەلەرزی و دەپرسیت:

((ئەو دەلێنی چی؟))

((سۆزان، دوینی.))

ژنەكە دەلی: ((ئاه بەلی، چوو بوو قیكتۆر ببینی.))

((چیم پی گوتبووی؟))

ژنەكە بەبی تاقەتی قاپەكەي وەلا دەنی.

((باش نییە.))

لیواری قاپەكەي بەو پارچە كركراگە كە لە دەری هەلمساون، پازاندۆتە. مێردەكە زنجیرەي
بیری بەردوام دەبیت.

((ئەو ژنەي كە...))

بێدەنگ دەبی و زەر دەخەنەيەكی شاراوێ دەكەوێتە سەر پوخساری. لە بەرامبەر ئیمە
دەلای پی پشكەكان كە میك بە هەناسە بركیوێ قۆلی ماریت دەلاوینیتەوێ. لە دواي ساتیك:

((ئەمەم یەك دوو رۆژ لەمەوبەر پی گوتبووی.))

((چیت پی گوتبووم؟))

((بەسەرھاتی قیكتۆر، كە سۆزان دەچیتە سەردانی.))

مێردەكە لە ناكاو بە حالەتیكی سەرسامانەوێ دەپرسیت:

((مەسەلە چییە؟ پیت خۆش نییە؟))

((باش نییە.))

پیاوه که به گرنگییوه دهلی: ((تهمه‌یان جیاوازه، وه‌کوو شه کاتانه نییه که هاکار لیره‌بوو. ده‌زانی هاکار له کوئیه؟))

((بو له درمرمی نییه؟))

((با، با، کی پیی گوتی؟))

((بوخوتت گوتت، روژی یه‌کشه‌مه.))

ژنه که شه پارچه نانه هه‌ویره ده‌خوات که له‌سه‌ر سه‌رمیزی کاغزی که‌وتوو. پاشان، له کاتی‌کدا که به‌ده‌ستی کاغزی سه‌ر روخی میزه که ساف ده‌کات، به لاله‌په‌تی ده‌لی: ((ده‌زانی، تو به هه‌له داچووی، سوژان زیاتر...)) پیاوه که به زمین بلاوییه‌وه وه‌لام ده‌داته‌وه:

((رهنکه، نازیم، رهنکه.)) به نیگای به‌دوای ماریتدا ده‌گه‌ری، ناماژه ده‌داتی.

((هه‌وا گهرمه.))

ماریت خو‌مانانه پال به روخی میزه‌که‌وه ده‌دات.

ژنه که به‌نال‌ه‌وه ده‌لی: ((تو! به‌لی، هه‌وا گهرمه. مروقه لیره ده‌خنکی و جگه له‌مه‌ش گوشت گایه‌که‌ی چاک نییه. شه‌مه به خاوه‌ن کافه که ده‌لیم. وه‌کو جاران نییه. ماریت گیان، که‌می‌ک به‌نجه‌ره که بکه‌وه.))

می‌رده‌که‌ی دیتته‌وه سه‌رخو:

((به‌راست، چاوه‌کانت نه‌دیت؟))

((چ کاتی‌ک، نازیم؟))

پیاوه که به‌بی‌تاقه‌تی لاسای ده‌کاته‌وه:

((چ کاتی‌ک، نازیم؟ خو‌تی خو‌تی: له هه‌ویندا کاتی‌ک به‌فر ده‌باریت.))

((ده‌ته‌وی بلایی دوینی؟ شه‌ها.))

پیاوه پی‌ده‌که‌نی، سه‌یری دووره ده‌ست ده‌کات، زور تووند و به جوړیک هه‌وله‌وه ده‌خو‌نی‌تته‌وه:

((چاوانی پشیل به‌سه‌ر خو‌له‌می‌شه‌وه.))

شه‌ونده رازییه که ده‌لی له‌بیری چوته‌وه ویستوویه‌تی بللی چی: ژنه‌کش به نوره‌ی خو‌ی و به‌بی‌زیره‌کی دیتته‌وه سه‌رخو‌ی.

((هاها، زلهی خراپکار.))

به لاپیتکهی بچووک له شانی میردهکهی دهدات.

((زلهی خراپکار، زلهی خراپکار.))

پیاوهکه به دلنیاپی زیاترهوه دووبارهی دهکاتهوه:

((پشیلهیهک لهسه ر خهلواره.))

بهلام ژنهکه ئیدی پیناکهنی.

((نا، بهراستی، دهزانی، ئەو جیدییه.))

پیاوهکه بهرهو پېشهوه دنوشتیتهوه، به سرته چیرۆکیکی درێژ بۆ ژنهکه دهگیریتتهوه.

ژنهکه بۆ ساتیک به زاری قژهوه گوی دهگریت، روخساری کهمیٹ کیشراو و شاده، وهکوو

کهسیک که دهیهوی مژیک لیداو بداته قاقای پیکهین. پاشان، لهناکاو، خۆی دهکیشیتتهوه

دواوهو پر به دهستهکانی پیاوهکهدا دهکات.

((راست نییه، راست نییه.))

پیاوهکه به ئاوازه دهنگیکی ئاقلانه و گران و سهنگینهوه دهلی: ((گوی بگره گیانهکه،

بوخۆی ئەمهی گوت: ئەگەر راستی نهبوو ئەی بۆ وایگوت؟))

((نا، نا.))

((بهلام بۆ خۆی وای گوت: گوی بگره، وای دانی که...))

ژنه دهداته قاقای پیکهین:

((من پیدهکهئم، چونکه خهریکم بیر له رنه دهکهمهوه.))

((تا.))

پیاوهکهش پیدهکهنی. ژنهکه به دهنگیکی نزم و گرنهوه درێژه به قسهکهی دهدات:

((کهواته ئەو سی شهمه تیگهیی.))

((پینج شهمه.))

((نا، سی شهمه، دهزانی که لهبه...))

ژنهکه جوړیک شیوه هیلکهیی له ههوادا دهکیشی. بیدهنگی درێژ. میردهکه ههویری

نانهکه له ساسهکهدا دهخوسینی. ماریتس قاپهکان دهگۆری و شیرینیان بۆ دههینی. منیش

دواتر شیرینی ده خۆم. له ناكاو ژنه كه، كه ميك خه يالاوى و به زهرده خه نه يه كى له خۆبايانه وه و كه ميك داچله كيو له سهر ليو به دهنگيكي كيشراوه وه ده لئى:

((تۆه نا، چ جوړه قسه يه ك!))

دهنگى نه وه نده شه هوه تاوييه كه پياوه كه حالى ده گوړى و به دهسته خرپنه كه ي پشته ملي ژنه كه ده لاوينتته وه. ژنه كه به دهم پيښه نينه وه و به دهمى پيره وه ده لئى:

((شارل، وازينه، خه ريكه ئيشتيام هه لده ستيني، نازيم.))

من هه ول ددهم تاكوو ده ست بكه مه وه به خوښنده وه: ((ده بى له كوئى به ده ستى بييم؟))
((بيكره.))

((تهى نه گهر ناغا بمبيني چي؟))

به لام ديسانه وه دهنگى ژنه كه ده بيستم كه ده لئيت: ((به راست دهمه وى مارت به پيښه نين بييم، دهمه وى بوئى بگيرمه وه...))

نه وانهى ته نيستم بى دهنگ بوون. له دواى شيرنه مه نى، ماريته هه لوژهى بو هينان و ژنه كه به ناسكى خه ريكي ده ره ينانى ده نكه كانه به كه وچك. ميڙده كه چاوى برپروه ته بن ميج و به به نجه مارشى سه ربازي له سهر ميڙه كه ليده دات. ده لئى دوخى له باربان بيده نكييه و قسه، سوكه تابه كه كه ناوه ناوه ده يانگريته.

((تهى له كوئى په يداى بكه م؟))

((بيكره.))

كتيبه كه داده خه مه وه، دهمه وى پرۆم ريگا تهى كه م. كاتيك له چيشته خانهى قزليز چوومه ده رى، ده وروبه رى كاتزمير سى بوو. دواى نيوه پرۆم له ته ووى جهسته ي قورسم هه ست پيښه كرد. دواى نيوه پرۆى من نا، هى نه وان، دواى نيوه پرۆيه كه كه سه د هه زار كه سى بو قيلي ده يانويست به هاوبه شى به سه رى به بن. له م ساهه دا، له دواى نانى نيوه پرۆى تيروه سه لى به كشه مه، خه ربكبوون له سهر ميڙ هه لده ستان و بو نه وان شتيك مرده بوو. لاوتى شادومانه ي به كشه مه به سه ر چوو بوو. ئيست دهبوايه مريشك و شيرنه مه نى هه زم بكرت و بو چوونه ده روه به رگ پيوشريت.

زهنگى سينه ماى سينه هه لده قارادۆ له هه ووى پاكا دهنگى دايه وه. ته م دهنگى زهنگى ناوه پراستى رۆژ، دهنگيكي ناشناى به كشه مه كانه. پتر له سه د كه س له په نا ديوارى سه وز

پریزان به سستبوو. ئەوان کاتی تاریکی نارام، ئاسوودەیی، ھەروەھا بۆ دەربەستی یان بە تاسەوہ چاوەرپی دەکرد، کاتیەک کە پەردەئە سینەما، کە وەکو بەردیئەکی سپی ژێر ئاو دەدرەوشایەوہ، لە بریان قسەئە دەکردو خەئیالی دەھۆئییەوہ. ئارەزووی بێھودە! شتیئەک لەواندا بە حالەتیئەکی داخراوہ دەماہیوہ، زۆر دەترسان کە نەکا یەکشەممەئە جوانیان بە فێرۆ بچیت، زۆری نەدەخایاند کە وەکوو ھەموو یەکشەممەئەئەکی دیکە دەخلیسکان: فلیمەکە بە قسەئە قۆر دەدرەچوو، ئەوئە پەنایان سەبیلەئە دەکیشا یان تەغی لەنیو ئەژنۆئەکانی دەکرد، یان ئەوئە کە پەکی دەکوو و قسەئە باش باشی نەدەکرد، یان ئەوئە کە، دەتگوت بە ئەنقەست، پێئەک لەمپۆژەدا کە جارێئە چوو بوونە سینەما، کە لە کە ھێشتانەکە یان دەستی پێدەکردەوہ. بەزوویی، ھاوشیئەئە ھەر یەکشەممەئەئەکی دیکە، توورەئە بۆ زمانی شاراوہ لە ھۆئە تاریکدا دەروا.

شەقامی ئارامی برسائە تەئە کرد. خۆر ھەورەکانی بلاوہ پێئەکردبوو، ھەوا خۆش بوو. خێزانێئە خەریکبوو لە قیلائەئە بەناوی ((شەپۆل)) دەھاتەدەری. کچەکە لە پیاوہەرۆ قرتیئەکانی دەستەوانەکەئە دادەخست. دەکرا بگوتیئە کە تەمەنی سی ساڵ دەبیت. داہیکەکە لەسەر یەکەمین قادرمە راوہستابوو، بە حالەتیئەکی ئاسوودە خاترەوہ سەئیری پێئە خۆئە دەکرد و ھەناسەئە قۆئە ھەلئەکیئەشان. لە باوکەکە تەنیا دەمتوانی پششە زلەکەئە ببینم. بە سەرکونی کلیلەکەدا دوو لا ھاتبۆوہ دەرگای دادەخست. تاکوو گەرانەوہ یان مائەکە بە چۆئە و تاریکی دەماہیوہ. لە خانووەکانی دراوسێئە کە ھەر ئیستا کیلۆنەکانیان فرێدراوو و تال بوون، کەلوپەل و تەختی ژوورەکان بە ئارامی جرقەجرقی دەکرد. بەر لە چوونە دەرەوہ، ئاگری سۆئەئە ژووری نان خواردنیاں کوژاندبۆوہ. باوکەکە لەگەل دوو ژنەکە کەوت و خێزان بەبۆ درکاندنئە وشەئەئە بە پێئەکەوت. بۆ کوئە دەچوون؟ پۆزانئە یەکشەممە خەلئە دەچنە گۆرستان، یان سەردانی خزمان، یان ئەگەر ئازادی ئازادبن، دەچنە سەئیران بۆ سەئیرانگاکانی قەراغ دەریا. من ئازادبووم: شەقامی پرسائە گرت و پۆشتم کە دەگەئیشتە سەئیرانگای قەراغ دەریا.

ئاسمان لەسەر پەنگی شینی بزرکاو بوو، چەند قوبە دوو کەئیئە، چەند دانە بالئەئەئە ماسی خۆرکەئە تێدابوون. ناوہ ناوہ ھەورێئەکی سەرگەردان بە بەردەم خۆردا تێدەپەری لە دوورە دەست، مەجەرەئە سپی چیمەنتۆئیم دەدیت کە بە درێژایی قەراغ دەریادا کشابوو. دەریا لە نیو کەئینی تۆرەکانەوہ دەدرەوشایەوہ. خێزانەکە لەلای راستەوہ چووہ سەر شەقامی ئۆمونیئە

هیلر که بهره و کۆتۆفۆر سهرده که ویت. دیتمن که به ههنگاری له سهرخۆوه وهسهه ده که ون، له سهه قیرتاوی دره وشاوه وه سۆ پهلۆ رهشیان پینک دههینا. من بۆ لای چهپ سوورامه وه و چهومه نیو چهشاماتی که وه که له سهه لیواری ئاویته بوونی چهشامه ته که له بهیانی زیاتر بوو. واده هاته بهرچاو هیزی پاراستنی ئه و پله کۆمه لایه تیبه لیئوه وشاوه یان له دهست دابوو که بهر له خواردنی نانی نیوه رۆ شانازیان پیوه ده کرد. بازرگانان و پله داره کان له ته نیشته یه کتری پیاسه یان ده کرد. لیده که پان که کارمهنده هه ژاره کان نو قورچک و شانیان لیده ن و ته نانه ت بهره و لایه کیش پالیان پیوه نین. ئه عیان، تایبه ته کان، پیشه یی له وه چهشامه ته شیله تی نه دا توابوونه وه. مرۆفگه لیکی تارا ده یه ک تاک و ته نیا مابوونه وه که ئیدی نوینه ری هیچ که سیک نه بوون.

چالینکی تیشکی له دووره دهست بهرچاو ده که ون. ئه مه ده ریا بوو له کاتی داکشاندا. چند پارچه بهردینی هاوئاستی ئاو به نوکه که یان ئه و ئاسته نورانیه یان کون ده کرد. له سهه له کان چند به له مه یکی ماسیگرنتی لی بوو، له نزیک ئه وان، کۆمه له شه شپالوویه کی بهردینی پیوه نووساو به شیوه یه کی لیک بلاو له به ندگه که دانرابوون تا کوو له شه پۆله کان پاریزگاری لی بکه ن. له نیو که لینی نیوانییه وه ده ریا دهنه پینی. له شوینی هاتنه ناوه ی له نگرگی ده ره وه، سیبه ری پاپۆرینکی پاک که ره وه له ژیر ئاسمانیک که خۆره تاو سپی کردبوو دیار بوو. هه مو شه ویک تا نیوه شه و نه ری دیت و دهنالی و هه راو هۆریا یه کی دۆزه خی به ریا ده کات، به لام یه کشه مه کان کرێکاران له وشکایی دهست به سهیران ده که ن، ته نیا پاسه وانیک له سهه عه رشه که هه یه: پاپۆره که ده کوژیتته وه.

خۆر رووناک و دره وشاوه بوو: وه کو شه رابی سپی ناسک. رووناکییه که ی ئه وه نده به جهسته کان ناکه وی، سیبه ر و بهر جهسته یی پی نه ده دان: روخساره کان و دهسته کان هاوشپوه ی په له ی رهنگ زپینی که م رهنگ خۆیان دهنواند. ده تگوت هه مو ئه و پیاوه پالتۆ له به رانه خه ریک بوون له چند په نجیه یی زه ویدا شه پۆلیان ده دا. جاری وابوو با کۆمه له سیبه رینکی به سهرماندا ده ره تاند، که وه کوو ئاو ده له رزی، روخساره کان بۆ ساتیک بی شۆق ده بوون و ده چهونه سهه ره نگی گه چ.

یه کشه مه بوو. له نیوان محه جه ره که ی رۆخی ده ریا و په رژی نی قیلاکان، چهشامه ت له شه پۆلی بچوو کدا بهر پیوه بوو و ده چهو تا کوو له پشت بینایه ی گه وه ی کۆمپانیای ترانش

ناتلانتىك لەنيو سەدان ۋوباردا بزرىيىت. چەندە منداڭ ھەبوو! لەنيو گاسكەدا، لە باۋەشەكاندا، دەست لە نيو دەستى گەورەترەكاندا، يان دوو دوو، سى سى رەق و تەق لەپىش باوك و دايكەكانىندا بەرپىدا دەۋرۆيشتن. چەند كاتتەمىرېك لەمەوبەر ھەموو ئەو ۋوبارەم دىتوبون كە لە گزنگى بەرەبەيانى يەكشەممەدا تارادەبەك سەرگەوتوو خۇيان دەنۋاند. ئىستا نوقم لە تىشكى خۇردا، ئىدى ھىچيان زياتر لە ئارامش، بى دەربەستى، جۆرېك كەللەرەقىيان دەرنەدەبېرى، جوولەكانيان كەم بېۋە: ھەرچەندە ديسانەۋە تاق و لۇقە كالاۋەكان لەسەر سەر ھەلدەگىران، بەلام ئەمجارە بەبى رەنەق و بەبى شادومانى توورەى بەيانى بو. خەلك ھەموو خۇيان كەمىك لە دواۋە گرتىبوو. سەرگەكانيان ۋوبو ناسمان، نىگەكانيان ۋوبو دۋورە دەست و خۇيان دابوۋە دەستى با كە دەچوۋە نيو پالتۇكانيانەۋە پالى پىۋە دەنان. ناۋە ناۋە پىكەنىنىكى وشك كە يەكسەر دەخنىكى، ھاۋارى دايكىك، ژانو، ژانو، دەكرى بىيە ئىرە. پاشان بىدەنگى بۆنى تووتنى ناسك: فرۆشيارەكانن كە جگەرە دەكىشن. سالامبۆ، عاتىشە، جگەرەكانى رۆژى يەكشەممە رۆژى چەند ۋوبارە كە زياتر بەرەلا كرابون، پىمۋايە كەمىك خەم دەدەيت! بەلام نا، ئەم خەلكانە نە خەمبار بوون نە دلشاد. خەريك بوون وچانيان دەدا. چاۋە تىپراماۋ و سەرگەردانەكانيان دەرياۋ ئاسمانيان دەخستە ژىر كاردانەۋەۋە. بەزوۋى دەگەرپىنەۋە مالى، خەلكى مالى پىكەۋە فنجانىك چا لە دەۋرى مېزى ژوۋرى نان خواردن دەخۆنەۋە. ديارە دەيانويست بە كەمترىن مەسرف ژيان بەسەرىن، دەست بە جوولە و وشە و بىركردنەۋەكانيانەۋە دەگرن، لەسەرپىشت لە ئاۋدا مەلە دەكەن: ئەوان ھەر ئەم يەك رۆژەيان ھەبوو، تاكوو لۇچەكانيان، ھىلى پەنا چاۋەكانيان، ئەشكەنجە بە ئازارەكانى سەرچاۋە گرتوو، لە كارى ھەفتانەيان ساف و لوس بگەنەۋە. ھەر ئەم يەك رۆژە. ھەستيان دەكرد كە خولەكەكان بەنيو قامكەكانىندا رادەكەن. ئايا كاتيان دەبىت كە بۆ لەنوي دەست پىكردنەۋە لە بەيانى دۋوشەممەدا لاۋىتى پىويست كۆبگەنەۋە؟ ھەناسەى قولىان ھەلدەكىشا لەبەر ئەۋى ھەۋاي دەريا گيان پىروكىنە: تەنيا ھەناسە ھەلكىشانىان، كە ھاۋاشىۋەى ھەناسە ھەلكىشانى نوستوۋەكان رېك و قوول بوو، ھىشتا گەۋاھى بۆ زىندوۋبوونيان دەدات. من بە دزىيەۋە رېم دەكرد، نەمدەزانى لە ناۋەپراستى ئەم ھەشامەتە كارەسات بارەى لە مالى پىشوداندا بە جەستەى رەق و لەسەرخۆم چى بگەم. دەريا ئىستا لەسەر رەنگى بەردى پان بوو، ئارام ئارام سەردەكەوتن. لەكاتى شەۋدا ھەلكشانى دەريا دەستى پىدەكرد. ئەمشەۋ سەيرانگاي قەراغ

دەريا چۆلتەر دەبیت له جوت سايدی فيكتۆ نوار. له پيشهوه و له لای چهپ، رووناكيبه كى سوور له پيرهوى پاڤۆره كاندا دەرەوشيتتهوه.

خۆر نەرم نەرمۆكه له دەريادا رۆدەچوو. له كاتى تيبه رپيونددا په نجه رهى خانوويه كى دارينى هەل دەكرد. ژنيك، كه به هۆى تيشكه وه چاوى ئەبەلق ببون، سست و بى تاقەت دەستى به چاوانه وه گرت و سهرى له قاند و به بيكه نينىكى راپاوه گوتى: ((گاستۆن، هەتاو له چاوم دەدات.))

ميرده كهى گوتى: ((برۆ بابە! هەتا وه كهى باشه، گەرم ناكاته وه، به لام ده چه سپيت.))

ژنه كه پرووى بۆ لای دەريا سووراندا و گوتى: ((وامزانى بينيم.))

پياوه كه گوتى: ((به هيچ جۆريك ناكړى، له نيو هەتا ودايه.)) به دلنيايي وه دياره باسى دوورگه كى كائيبوتيان ده كرد كه لووتى باشوورى له نيوان پاڤۆره پاكه ره وه كه و له ننگه رگاي به ندهرى دەرەوه را دده تيرا.

شه و قه كه كزتر بوو. لهم كاته ناپايه داره دا شتيك هه والى هاتنى خۆرئاوا بونى ددها. هەر له ئيستارا ئەم يه كشه مەيه خاوهنى رابردويهك بوو. قىلاكان و و محه جهرهى خۆله ميشى ههروه كوو بيره وهرى زۆر نزيك خۆيان ده نواند. روخساره كان يهك يهك حالتهى ده سته تالبيان له بهين ده چوو. چەند دانەيه كيان تاراده يهك نەرم و كەم رەنگ بوون.

ژنيكى ئاوس پالى به پياويكى قز زەرد دايه وه كه روخساريكى قه بهى هه بوو و گوتى:

((ئەوى، ئەوى، ئەوى، سەيركه.))

((چ شتيك؟))

((ئەوى، ئەوى، بالندهى دەريايى.))

كابرا شانى هه لته كاندا: بالندهى دەريايى له ئارادا نه بوو. ئاسمان تاراده يهك سامال ببوو و له ئاسودا كه ميك په مەيه رەنگ بوو.

((گويم له دهنگيان بوو، گوپراديره، هاوار ده كەن.))

پياوه كه وه لامى دايه وه:

((دەنگى خشه خشيك، شتيك بوو.))

چرايه كى غازى دەرەوشايه وه. پيموايه تاگر هه لگه رى چرا گازه كه تى په رى.

مندالھکان وریا دەبن، چونکە ئەو ھێمای گەرانەووە بۆ مالمووە دەدات، بەلام ئەم درەوشاوەییە جگە لە دوایین تیشکی خۆر ھیچی تر نەبوو. ئاسمان ھیشتا روون بوو، بەلام زەوی لە سێبەری رووندا رۆچوو بوو. حەشامەت کەمتر دەبوو. پرخەیی دەریا بە شێوەیەکی ئاشکرا دەبسترا. ژنیکی گەند کە بە ھەردووک دەستان پالێ بە محەجرەکەو دەابوو، روخساری مانگە شەیانەیی کە سوورپرای لێوھکان ھێلێکی رەشی لەسەر کردبوو، بەرەو ئاسمان بەرزکردووە. بۆ ساتیک لە خۆم پرسی کە ئایا لەسەرۆبەندی خۆشەویستی مرۆفەکاندا نەبووم، بەلام بەھەر حال ئەمە یەکشەمەیی ئەوان بوو نەکی من.

یەكەمین چرایەك كە داگیرسا فانۆسی دەریای کانییووت بوو. کوپێژگەییەك لە نزیک منەووە راوھستوو بە حالەتی شەیداییەووە گوتی: ((تۆھ، فانۆسی دەریایی)) ئەوسا ھەستم کرد کە دلم بە ھەستیکی گەورەووە پڕ بوو لە رووداوھە.

بۆ لای چەپ دەسوورپینەووە و لە رێگای شەقامی قۆلییەووە دەگەرپینەووە بۆ پراډۆی بچووک. کە پراډۆی ئاسنینیان بەسەر جامخانەکاندا داوھتەووە. شەقامی تورن برید رووناک، بەلام چۆلە. شکۆی کورتی بەرەبەیانێ خۆی لەدەست داووە. لەم کاتەدا نیتەر ھیچ شتیەك لە شەقامەکانی تەنیشتی جیا ناکاتەووە. بایەکی تاراډەییەك بەھێز ھەلی کردووە. گویم لە دەنگی قرچە قرچی کلاوی ئاسنینی ئۆسقۆفی ئەعزەم دەیت.

تەنیام. زۆربەیی خەلکی گەراونەتەووە مالمەکانیان، خەریکن رۆژنامەیی عەسر دەخوینەووە و گوی لە پراډۆ دەگرن. یەکشەمەییەك کە پووەو کۆتاییە، بن تامی خۆلەمیشی بۆ بەجیھتیشتون و لە ئیستاو بەریان لەسەر دووشەممەییە، بەلام بۆمن نە دوو شەممەییەك لە ئاراډایە نە یەکشەممە: تەنیا کۆمەلە رۆژیکن کە بە نارێکی یەکتری پال دەنن و پاشان لەناکاو، دۆزینەووەگەلێکی ئاوا.

ھیچ شتیەك نەگۆراووە و لەگەڵ ئەوھشدا ھەموو شتیەك بە جۆرێکی جیاواز بوونی ھەیە. ناتوانم وەسفی بکەم، وەکوو ھیلنجە و لەگەڵ ئەوھشدا رێك بە پێچەوانەووە: سەرەنجام بەسەرھاتیەك بۆ دیتە پینشی و کاتیەك پرسیار و وەلام لەخۆم دەکەم، دەبینم کە بەمجۆرە بۆم دیتە پینشی کە من بۆخۆم و لێرەم. ئەو منم کە دڕ بە شەو دەدەم. وەکوو پالەوانی رۆمانیک دلخۆشم.

شتيتك دەيەوى پروودات: لە سېبەرەكانى شەقامى باس دۆقىي شتيتك چاۋەرپىم دەكات، لە دى، رېك لە سوۋچى ئەو شەقامە ئارامە دايمە كە ژيانم دەست پى دەكات. خۆم دەينىم كە بە ھەستى پىزانىنەۋە بەرەو پىش دەپۆم. لە سوۋچى شەقامە كە جۆرە بەردىكى سىپى چاۋساغە. لە دورەۋە خۆي بە رەشى رەش دەنوند و لە ھەر ھەنگاۋىك كە دەينىم كە مېك سىپىت دەيىت. ئەو جەستە تارىكە كە بەرەبەرە روون دەيىت كاريگەرپىيەكى لە رادەبەدەر لەسەرم جىدەھىلى: كاتىك بە تەۋاى سىپى و روون بىيىت، من رېك لە پەناى رادەۋەستىم و ئەوسا پرووداۋە كە دەست پىدەكات. ئەو ماۋەيەى فانۋسى دەريايىيە كە لە تارىكىدا دىتە دەرى ئىستا بە رادەيەك نزيكە كە دەترسم: بۇ ساتىك دەكەۋمە بىر كەرنەۋەۋە كە بگەرپىمەۋە داۋە، بەلام پچراندنى ئەم ئەفسوۋنە لە كردن نەھاتوۋە. دەپۆمە پىشى، دەستدريژ دەكەم، دەست لەبەردە رېنوئىنە كە دەدەم.

ئەۋەتا شەقامى باس دۆقىي و پەيكەرى ئەستورى كلىسەى سىنت سىسپىل كە لە تارىكىدا ديارەو پەنجەرە نەخشىندراۋەكانى دەدرەۋشىنەۋە. كلاۋى كانزايى قىرچە قىرچ دەكات. نازام داخۇ دنيا لە ناكاۋ بەستراۋە دەگوشرىت يان منم كە لە نىۋ دەنگەكان، و شىۋەكاندا يەكگرتۋىيەكى بەم بەھىزىيە بەرقرەار دەكەم: تەنانت ناتوام مەزەندەشى بگەم كە ھەر شتيتكى دەروپەرم جگە لەۋەى ھەيە بىيىت.

بۇ ساتىك رادەۋەستىم. چاۋەرپى دەم. ھەست بە تىرەى دلم دەكەم. بە چاۋەكانم گۆرەپانە چۆلەكە دەگەرپىم. ھىچ شتيتك نايىنم. بايەكى تارادەيەك بەھىز ھەلى كىردوۋە. بە ھەلەدا چوۋبووم، شەقامى باس دۆقىي تەنيا مالىنى كاتى بوو: ئەو شتە لە كۆتايى گۆرەپانى دۆكۆتۇن چاۋەرپىمە. پەلەم نىيە دوۋبارە بە رى كەۋمەۋە. واى بۇ دەجم كە بە لوتكەى بەختەۋەرى گەيشتووم. لە مارسى، لە شەنگھاي، لە مېكناس چىم نەكرد كە بەم ھەستە بگەم؟ ئەمىرۆ چاۋەرپانى شتيتكى زياترم نىيە، لە كۆتايى يەكشەمەى نىۋ بەتالدا دەمەۋى بگەرپىمەۋە مالى: ئەو لەۋىيە:

بەرىدەكەوم. با دەنگى ئاژىرېك بە گويم دەگەيەنى. تەنباى تەنيام، بەلام ھاۋشىۋەى پۆلىك سەرباز كە لە شارېك دادەبەزن بەرپىدا دەپۆم. لە ئىستادا پاپۆرەكان لەنىۋ دەريادان كە ئاۋازى مۇسقىقا زايەلەيان تىدا دروست دەكات. گلۆپەكان لە ھەموو شارەكانى ئەوروپا ھەلدەكرىن. كۆمۇنىستەكان و نازىيەكان لە شەقامەكانى بەرلېن تەقە لە يەكترى دەكەن.

بى كارەكان لە شەقامەكانى نيويۆرك بەرپیدا دەڕۆن. ژنەكان لەبەردەم مێزى خۆپازاندنەوهيان دانىشتون و لە ژوورپىكى گەرمدا و ریل بە برژانگەكانياندا دەكيشن. منىش لێرەم، لەنبو ئەم شەقامە چۆلەدا و ھەر فېشەكێك كە لە نويكۆلن دەتەقى، ھەر نزگەرەيەكى خويناوى ئەو بريندارانەى كە ھەلبان دەپازيننەو ھەو ھەلامى ھەريەك لە ھەنگاوەكانى من و ترپەكانى دلم دەداتەو. لەبەرامبەر پێرەو ھەكەدا شيلەيە ئىدى نازانم چى بكەم. ئايا لە كۆتايى پێرەو ھەكەدا چاوەرپم ناكەن؟ بەلام لە گۆرەپانى دۆكۆتۆن، كۆتايى شەقامى تورن برید، ھەرەھا شتيكى ديارىكراو ھەيە كە بۆ لەدايكوبون پيويستى بەمن ھەيە. دلەپراوكى دايگرتووم: بچوكترين جوولە تووشم دەكات. ناتوانم مەزەندە بكەم كە چييان لەمن دەوێت. لەگەڵ ئەو ھەشدا دەبى ھەلبژيرى! پێرەو شيلە دەكەمە قوربانى، ھيچ كاتيك نازانم كە چ شتيك بۆ لە ھەگبەدايە. گۆرەپانى دۆكۆتۆن چۆلە. ئايا بە ھەلەدا چو بووم؟ ئەگەر چووم پېم وانىيە دەمتوانى خۆى لەبەر پراگم. ئايا بەراستى شتيك روو نادات؟ لە گۆلپەكانى كافەى مابلى نزيك دەبەو. گيژ و سەرگەردانم، نازانم بچمە ژوورى يان نا، لە پشت پەنجەرە گەورە تەماويەكانەو ھەسەريك دەكەم.

لە ھۆلەكەدا ھەراو ھۆرپايە. ھەوا لە دووكەلى جگەرەو ھەلمێك كە لە جلە شيدارەكانەو ھەلدەستى ڕەنگ شينە. كچە سندوقدارەكە لە پشت پيشخوانەكەيە. باش دەيناسم: وەكوو من قژ سوورە. نەخۆشيبەكى لە زگيدا ھەيە، بە زەردەخەنەيەكى خەماويەو خەريكە بە ئارامى ژير تەنورەكەى بۆگەن دەبيت، ھاوشيوەى بۆنى وەنەوشەيەك كە ھەندىك جار لەو لاشانە ھەلدەستى كە خەريكى رزينن. مچوركێك بەسەر ھەموو لەشدا ديت: ئەو... ئەو كە چاوەرپم دەكات. ئەو لێرە بوو، لە كاتيكدا كە سينگى لەسەر پيشخوانەكە قيت پراگرتووە. ئەو زەردەى دەھاتى. لە بنى ئەم كاخەيدا شتيك لەسەر ساتە پەرش و بلاوہەكانى ئەم يەكشەممەيە دەگەرپتەو ھەو پىكەو ھەيان گرى دەدات، واتايەكيان پى دەبەخشيت. من تەواوى ئەم پۆژەم تەى كر دوو، تاكوو سەرەنجام بگەمە ئيرە، نيوچاوان لەسەر ئەم پەنجەرە دانيم و سەيرى ئەو روخسارە ناسكە بكەم كە لە بەرامبەر پەردەيەكى سووردا دەپشكويت. ھەموو شتيك پراوہستاو، ژيانى من پراوہستاو: ئەم پەنجەرە گەورەيە، ئەم ھەوايە قورسە، شين وەكوو ئاو، ئەم گيا گۆشتن و سپيە لەژير ئاودا، ئەوسا خۆم، ئيمە گشتيەيەكى بى جوولە و كامەل پىكەھينين! من شادومانم.

کاتیك خۆم له جووت سایدی رۆدۆت دیتهوه، جگه له ئەفسوسینکی تال هێجیترم بۆ نهمایهوه. بهخۆم گوت: ((رەنگه له دنیادا هێج شتیك نهییت که من زیاتر لهم ههستی بهسهرهاته پێیهوه و دلێ خۆم دابیتێ، بهلام ههركاتیك بیهوی دیت، زۆر زوو دهروات و کاتیك که دهڕۆشیتهوه چهنده ههست به وشکی دهکهه! ئایا ئەم دیداره گالتهجاری و کورتانه بۆ لهگهڵ مندا سازدهکات، تاکوو نیشانم بدات که ژیايم به فېرۆ داوه.

(دووشهمه)

دوینی چۆن توانیم ئەم رسته پوچ و پر زایهله بنوسم:

((تهنیا، بووم، بهلام وهکوو پۆلیك سهرباز که له شار دادههزن بهریدا دهڕۆشتم.))

من که نیازیکم به رستهسازی نییه. ئەوه دهنوسم که ههنديك دۆخ و ههلوهمهرج روون بکهمهوه. دهبی خۆ له ئەدهبیات بپاریزم. دهبی واز له پینوس بهینم، به کهیفی خۆی بنوسیت، بهبی ئەوهی بهدوای وشهکاندا بگهڕیم.

ئهو شتهی که بهراستی له دلێم دههات، حالتهی پایهبهزی دوینی شهوم بوو. کاتیك بیست سالان بووم سهرخۆش دهبووم و پاشان روونم دهکردهوه که من مرۆفێکی هاوشانی دیکارتم. بهباشی ئاگادار بووم که خۆم له پالئهوانی فوو دههه، بهلام وازم لهخۆم دههینا، کهیفم بهم کاره دههات. پاشان، بۆ سهبهینی ئەههنده دل تیکهله هاتوو بووم که دهتگوت لهسهه قهروهیلهیهکی به پێز له خهوه ههستام. کاتیك سهرخۆش بم بیزی ناکهه، بهلام ئەگهه بکهردایه باشتر بوو. دوینی تهنانهت برۆبیانوی سهرخۆشیشم نهوو. هاوشیوهی گیلهکان به کهیف هاتبووم. پێویسته که خۆم به ئەندیشهگهلی تهجریدی که وهکوو ئاو زولالێن پاک بکهمهوه.

به دیارکهوت که ئەم ههستی بهسهرهاته به دلنیایهوه له رووداوهکانهوه سههچاوهی نهگرتوه. زیاتر شیوازی پیکهوه ئالفهبوونی ساتهکانه. پێموايه ئەوهی روو دههات ئەمهیه! لهناکاوه ههست دهکهین که زهمهن بهردهوامه، که ههه ساتیک رینگا دهباته ساتیکی تر، ئەوه بۆ ئەوهی دیکه ههتا دوایی. که ههه ساتیک دهیتهوه نهبوو، که سوودی نییه ههولێ بدیهن رای بگرین، ئیدی و ئیدی. پاشانیش ئەوه خهسلهته دهههینه ئەوه رووداوانهی که له نیو ساتهکاندا لهسهه ئیوه دهردهکهون. ئەوهی که پهیههسته به دهم و چاوهوه ناوهڕۆکی شولی دهههینی. به کورتی، زۆر قسه لهسهه ئەم بهسههچوونهی زهمهن دهکهه، بهلام کهه روو دههات که بیبینن. ژنیك دهبینم، بېردهکهمهوه که رۆژیک پېردهییت، بهلام پیر بوونهکهی نابینم، بهلام ناوه به ناوه

وامدیتته بهرچاو که پیر بوونی ده‌بینم و هه‌ست ده‌که‌ین له‌گه‌ل ویدا پیر ده‌بین: ئەم هه‌سته به‌سه‌ره‌اته.

ئەگەر به دروستی به‌بیرم مابیت، به‌مه ده‌لین له ئاو‌ه‌ژوو نه‌هاتنی زه‌مه‌ن. هه‌ستی به‌سه‌ره‌ات ته‌نیا هه‌مان هه‌ستی له ئاو‌ه‌ژوو نه‌هاتنی زه‌مه‌نه، به‌لام بۆچی مرۆڤ هه‌میشه ئه‌و هه‌سته‌ی نییه؟ ئایا له‌بهر ئه‌وه‌یه که زه‌مه‌ن هه‌میشه له ئاو‌ه‌ژوو نه‌هاتوو نییه؟ کۆمه‌له ساتیک هه‌ن که تییاندا هه‌ست ده‌که‌ین هه‌رچییه‌کی چه‌زمان لێیه بیکه‌ین، برۆینه پێشی یان بۆ دواوه بگه‌رپێنه‌وه، که ئەمه بایه‌خی نییه، جگه له‌مه‌ش کۆمه‌له ساتیکی دیکه هه‌ن که تییاندا ده‌لینی نالقه‌کانی زریزه تیک سرمان و له وه‌ها حاله‌تیکدا، نابێ له مه‌به‌ستی خۆت ناکام بی، چونکه ئیدی ناکرێ سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ست پێ بکریته‌وه. ئانی زۆرتین به‌هردی له زه‌مه‌ن وهرده‌گرت. له‌وکاته‌دا که ئه‌و له جیۆتی بوو و منیش له عه‌ده‌ن، کاتیک ده‌چووم که بۆ بیست و چوار کاتزیمیر بیبینم، به توندی ئه‌وه‌ی ده‌گرته‌بهر که به هه‌له لیک تیگه‌یشتنه‌کانی نیوانمان زیاد بکات، تا ئه‌و کاته‌ی که ریک شه‌ست خوله‌کی ده‌ما بۆ مائاواپی و به‌س، شه‌ست خوله‌ک، ریک ئه‌و ماوه زه‌مه‌نییه‌ی که پێویسته تاکوو مرۆڤ هه‌ست بکات، چرکه‌کان یه‌ک یه‌ک تیده‌په‌رن. یه‌کێک له‌و شه‌وه تۆقینه‌رانهم دیته یاد. ده‌بایه نیوه‌شه‌و مائاواپی بکه‌م. چووبوینه سینه‌مایه‌ک له شوینیکی سه‌ر به‌تال، بێ هیوا بووین، ئه‌و به ئەندازه‌ی من، به‌لام ئه‌و یارییه‌که‌ی به‌رپۆه ده‌برد. کاتزیمیر یازده، له ده‌سپیکی فلیمی سه‌ره‌کیدای، بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکات، ده‌ستی گرتم و له‌نیو ده‌سته‌کانی گوشی.

شادیه‌کی تال له‌خۆی گرتم و بێ ئه‌وه‌ی پێویست بکات سه‌یری سه‌عاته‌که‌م بکه‌م بۆم ده‌رکه‌وت که کاتزیمیر یازده‌یه. له‌و ساته به‌دواوه ده‌ستمان کرد به‌وه‌ی که هه‌ست به به‌سه‌رچوونی خوله‌که‌کان بکه‌ین. ئه‌وجاره تاکوو سی مانگان لیک داده‌براین. له‌و ساته‌وه‌خته‌دا دیمه‌نیکی سپی که‌وته سه‌ر په‌رده‌که، تاریکی که‌م بۆوه دیتم ئانی ده‌گری. پاشان، نیوه‌شه‌و، به توندی ده‌ستی گویشیم و پاشان به‌ره‌لای کرد. من له‌جیبی هه‌ستم و به‌بێ ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی پێ بلییم به ریکه‌وتم رۆیشتم. ئەمه کاریک بوو که باش به ئەنجام ده‌گه‌یشت.

((کاتزیمیر هه‌وتی شه‌و))

رۆژی کار. زۆر خراب به‌ره‌و‌پێش نه‌چوو، به جۆریک چیژوه شه‌ش لاپه‌رده‌م نووسی. به‌تایبه‌ته‌ی که ئەمانه کۆمه‌له تیبینییه‌کی ته‌جریدی بوو، ده‌باره‌ی پاشایه‌تی پاوڵی یه‌که‌م. له

پاش شەوق و ھەرای دویڤنې، تەواوی رۆژەكە ئارامم گرت. ھېچ نەدەبوايە لەبەر دلم پياريمەو! بەلام لە پارچە پارچە کردنی حکومەتی دیکتاتورى روسيا زۆر رازى بووم. تەنيا رقم لەم رۆلبونە ھەلدەستی. بچووکترین شت دەکاتە نھینياوی. ئەو لە مانگی ئابى ۱۸۰۴دا دەیتوانى چ کارىكى لە ئۆكرانيا ھەييت؟ بە شيۆەيەكى سەرەستانە باس لە سەفەرەكەى دەكات:

((وھچەى داھاتوو پريار دەدەن كە ئايا كۆششە كامم، كە سەرکەوتنیش نەيدەتوانى پاداشتى بداتەو، شايانى شتيكى باشتەر نەبوو جگە لە دەركردنیکى درندانە و سوکايەتى پيكردن كە دەبوايە لە بيدنەنگيدا لە گەلیدا ھەلکەم؟ ئەويش کاتيک كە لە سينگمدا ھۆکاری کوژاندنەو و ترساندنى ئەوانەم ھەبوو كە گالتيەيان پي دەکردم.)) من جاريك فريويم خوارد، کاتيک كە ئەو دەربارەى كورته سەفەريک بۆ بۆقيل لە ۱۷۹۰دا بە شيۆەيەكى زۆر بە خيزانە بى دەنگى ھەلپژارد. مانگيک کاتم بە فيرژدا تا سەرم لە کارەکانى دەريچييت. سەرەنجام دەركەوت كە كچى يەكینك لە کریچييه جوتيارەکانى ئاوس کردوو. ئايا مومکينە كە ئەو جگە لە مرۆفیکى خۆدەرخەر نەييت؟

خۆم لە دەست ئەو بچکۆلە لەخۆ رازى و درۆزنە زۆر تەنگ بوو. رەنگە لە رق و قينەو ەييت: لە درۆکردنى لەگەل كەسانى تردا چيژم وەردەگرت، بەلام ھەزم دەکرد كە ئەمە من نەگريتەو، وامزانى كە بەسەر ھەموو ئەم مردووانەى ئيمەو وەكوو دوو ھاودەست گونجاوين و ئەو سەرەنجام تەنيا راستييه كەى بە من دلئى! بە منى نەگوتوو، بە ھېچ جۆريک ھېچ شتيك، زۆر بۆم گرنگە كە رۆلبون مرۆفیکى چاك بوايە.

بى گومان ئەو ماية پوچە! چ كەسيك نيبە؟ بەلام ماية پوچى گەورە يان بچووك؟ من توپيئەنەو مىژووبى ئەوئەندە بە نرخ نازام كە کاتم لەسەر مردوويەك بە فيرۆ بدەم، كە ئەگەر زيندوو بوايە بە شياوم نەدەزانى دەستی لى بدەم. لەوى چى دەزام؟ ناتوانريت ژيانىكى بەرزتر لە ژيانى وى خەيال بکريت، بەلام ئايا ئەو ئەم ژيانەى بەسەر بردوو؟ ئەى خۆزگە نامەکانى ئەوئەندە پرتكا نەبوونايە... خۆزگە دەکرا بە نيگای چاوەکانى ئاشنا بوومايە، رەنگە شيوازيكى سەرغچراکيتش بۆ چەماندەنەو سەر لەسەر شانەکانى ھەييت، يان بە حالتيكى قەشەريانە پەنجەى ئاماژى دريژى دەبردە پەنا لووتى، يان جارى وايە، لەنيو دوو درۆى بە

ئەدەبانەتتە توشى توورەبىيەكى كورت خايەن دەبوو كە يەكسەر قورتى دەدايەتتە، بەلام ئەو مردوۋ: نامەيەك دەربارەى ستراتېژى و ئەندىشەگەلىك دەربارەى فەزىلەت لەۋى بەجىماۋە.

ئەگەر خۆم بەرەلا بەكم، دەتوانم بەباشى لە خەيالدا بەرجەستەى بەكم: لەژىر تەنزى دەرەشاۋەى كە زۆرانى كەردۆتە قوربانى، مەزكۇكى سادەيە، تارادەيەك سادە دل. كەم بېردەكاتە، ھەرۋەھا لە ھەموو كاتەكاندا، بەھۆى ناسكىيەكى قوللە، پىك ئەو كارە ئەنجام دەدات كە دەبى بىكات. مايە پوچىيەكەى بى تويىكل و فرت و فېلە، سىروشتى، سەخاۋەتەندەنەيە، بە ھەمان ئەندازە راستگۇيانەيە كە عەشقى بۇ فەزىلەت. كاتىكىش پىك و پىك ناپاكى لەگەل ۋەلى نىعمەت و ھاورپىيانى دەكات، بە ۋىقارەۋە بەرەو پۈوداۋەكان دەگەپتەتە، تاكوو دەرەنجامى ئەخلاقىيان لى دەركىشى. ھەرگىز بىرى نەكەردۆتەۋە كە بچوكتىن مافى لەسەر خەلكانى تر ھەيە و يان كەسانى دى مافىيان بەسەرىيەۋە ھەيە: ئەو بەخەششەنەى كە ژيان بەۋى بەخەشىۋە بى پاساۋ و بەبى ھۆ دەزانى. بە توندى دل بە ھەموو شەكىكەۋە دەبەستىتەۋە، بەلام بە ئاسانى دلى لى سارد دەبىتتەۋە. ھەرۋەھا ئەۋەش كە نامەكانى يان بەرھەمەكانى ھەرگىز لەلەين خۆيەۋە نەنوسراۋن: داۋىەتى نوسەرىكى ھەمەلەينە بىاننوسىتتەۋە.

بەلام ئەگەر بەرھەمەى ھەموو كارم ئەمەيە، باشتر بوو پۇمانىك دەربارەى مەركى دۆرلېون بىنوسم.

((كاتەمىر يازدەى شەۋ))

لە كەفەى راندۇڭ دىمىنۇ نانى ئىۋارىم خوارد. لەبەر ئەۋەى خاتونى خاۋەن كەفە لەۋى بوو، دەباۋىە سەرىچى لەگەلدا بەكم، بەلام ئەمە لە راستىدا لە روى ئەدەبەۋە بوو. كەمىك دلئە تىكەل دىنى، زۆر سىپىيە و جگە لەمەش بۆنى تازە لەدايك بوان دەدات. لەسەر كىشى شەھەتەۋە، سەرمى بە سىنگىيەۋە دەگوشى! پىپىۋايە ئەمە كارىكى دروستە، بەلام مەن بە زەين بلاۋى لەژىر لىفەۋە بە فلانى ئەۋەۋە يارىم دەكرد، پاشان لەسەر قۆلم خەۋى لىكەۋەت. خەرىكەۋوم بىرم لە مەركى دۆرلېون دەكردەۋە: بەھەرچال، چ شىتەك مەن لە نوسىنى پۇمانىك دەربارەى ژيانى دەۋەستىتى؟ قۆلم بە جوۋلە بە دىژابى كەلەكەى خاتون بەرەلا كەرد و لە ناكاۋ باخچەيەكم دىت بە دەرختى كورت و پانەۋە كە گەلەى توۋكنى ئەستورىيان پىدا ھەلۋاسراۋو. مېۋەلەكان و ھەزار پىيەكان و ئەسپىيەكان لەملاۋا پاكەپاكىيان بوو. گىياندارانى ترسناكتىش

هه‌بوون: جه‌سته‌کانیان له بردراوی نانی برژاو دروست کرابوون، له‌وانهی که ده‌یخه‌نه ژێر کۆتری برژاووه. ئەوان به‌لاقی قېژاڵییه‌وه له‌سەر یه‌کلا ده‌رۆیشتن. کۆمه‌له‌ گه‌لایه‌کی پان له‌ گیاندارێ ره‌ش بوو. له‌ پشت کالیتۆز و دار هه‌نجیره‌کانی خاوه‌نداره‌ به‌ربه‌ره‌کان، په‌یکه‌ری قالدای باخی میلیلی ناماژه‌ی به‌ خوار جه‌سته‌یه‌وه ده‌کرد. من هاوارم کرد:

((ئهم باخه‌ بۆنی ئیق ده‌دات.))

خاتوون گوتی: ((نه‌مه‌ده‌ویست هه‌لت بستینم، به‌لام سه‌رچه‌فی بن رانم کۆبۆوه‌و هه‌روه‌ها ده‌بێ بچمه‌ خوارێ پێشوازی له‌ کپیاره‌کانی شه‌مه‌نده‌فه‌ری پارێس بکه‌ن.))
(ماردی گرا))

من شه‌قم له‌ مورێس بارسدا. ئیمه‌ سی سه‌رباز بووین و یه‌کیکمان کونیکێ له‌ ناوه‌راستی ده‌م و چاوی هه‌بوو. مورێس بارس هاته‌ لاما‌ن و گوتی: ((به‌ه به‌ه!)) و چه‌پکه‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌کی دایه‌ هه‌ریه‌کمان. سه‌ربازه‌ سه‌رکونه‌که‌ گوتی: ((ده‌بێ بیخه‌یه‌ نیو کونی سه‌رت.)) سه‌ربازه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌یخه‌مه‌ نیو کۆمه‌ته‌وه.)) ئەوسا ئیمه‌ مورێس بارسمان له‌سه‌ر زگ درێژ کردو پانتۆله‌که‌مان دانا. له‌بن پانتۆله‌که‌ی جبه‌ی سووری کاردیناله‌کانی پۆشیبوو. جبه‌که‌مان هه‌لکیشاو مورێس بارس ده‌ستی به‌ قێره‌ کرد: ((وریابن من پانتۆله‌کام تاوزه‌نگی دارن.)) به‌لام ئیمه‌ ئەوه‌نده‌مان شه‌ق تیپه‌لدا که‌ خوینی لیپهات، گه‌لای وه‌نه‌وشه‌ی سه‌ری درۆلۆمان له‌سه‌ردانا.

ماوه‌یه‌که‌ که‌ به‌رده‌وام ده‌که‌ومه‌ یادی خه‌یاله‌کامه‌وه. جگه‌ له‌وه‌ش به‌ دلنیا‌ییه‌وه له‌کاتی نووستندا زۆر خلۆر ده‌بمه‌وه چونکه‌ هه‌موو رۆژی به‌یانی پێخه‌فه‌کام له‌سه‌ر ته‌ختی زه‌وی ده‌دۆزمه‌وه. ئەمڕۆ ماردی گرایه‌، به‌لام ئەمڕۆژه له‌ بۆقیل واتایه‌کی شه‌وتۆی نییه‌. به‌ زه‌حه‌مت

۱- Mardi pras رۆژی پێش چوارشه‌مه‌ی خۆله‌میشی (ده‌سپێکی رۆژووی گه‌وره‌ی مه‌سیحیان) ... (ئهم وشه‌یه) به‌ واتای ((سی شه‌مه‌ی چه‌ر)) دیت، ئەو ناوانه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌ له‌م رۆژه‌دا ده‌ستیان به‌ خۆشگۆزه‌رانی کردوووه له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌دا زێده‌رهبویان کردوو. له‌ شاره‌کانی هه‌ندیک ولاتانی کاتۆلیکی رۆحی، به‌ نه‌ریتی سه‌ده‌ی ناوه‌راست، له‌ یه‌ک هه‌فته‌ یان زیاتر پێشه‌وه له‌ ((ماردی گرا)) که‌رنه‌قالتی رازاوه به‌ریا ده‌که‌ن و ناهه‌نگ و خۆشی و سه‌مای سه‌ر شه‌قام ئەنجام ده‌ده‌ن ... به‌ که‌مێک گۆرانه‌وه له‌ ئینسکلۆپیدیای فارسی، له‌ژێر ناسۆی ((سی شه‌مه‌ی دانپیانان)).

له نیتو شاردا سهد كهس خۆی بۆ ناماده دهكهن. كاتيك له قادرمهكان دههاتمه خواری، خاتون بانگی كردم: ((نامهیهكت بۆ هاتوه.))

نامهیهك: دواپین نامه‌ی كه به دههستم گه‌یشت له لایهن خاوه‌نی كتیبخانه‌ی روئان بوو له مانگی ئایاری رابردوو بوو. خاتون ده‌مباته نووسینگه‌كه‌ی، زهر‌فیک‌ی ئه‌ستور و درێژ و زهر دم بۆ راده‌وێری: ئانی بۆی ناردووم. پینج ساڵ ده‌بوو كه لیبی بی ئاگا بووم. نامه‌كه له شوینی هه‌وانه‌وه‌ی جارنم له پاریس بۆم چووه، له‌سه‌ر پولى نامه‌كه ریکه‌وتی یه‌كى شوباتی لیدراوه.

ده‌چمه ده‌ری، زهر فیه‌كه‌م له‌نیو په‌نجه‌كاندا راگرتوه، ناوێرم بیه‌كه‌مه‌وه، ئانی نامه نووسینه‌كه‌ی نه‌گۆزیوه، نازانم داخۆ هه‌یشتاش له هه‌مان په‌راوگه بچوو‌كه‌ی گه‌ره‌كى پیکادیلی كه‌ره‌سته‌ی نووسین ده‌كریت یان نا. پیموایه نارایشی قژیشى به هه‌مان شیوازی جارن هه‌یشتۆته‌وه، ئه‌و قژه زه‌رده په‌ری كه نه‌یده‌ویست كورتی بكاته‌وه. به‌دلتیاییه‌وه له‌بهر ئاوینه‌كان سه‌بورانه هه‌ول ده‌دات تاكوو روخساری بپاریزیت. ئه‌مه له‌بهر خاتری خۆنۆندن یان ترسان له پیربوون نییه، به‌لكوو ده‌به‌وی هه‌روا بمینیتته‌وه، كه هه‌یه. ریک وه‌كوو كه هه‌یه. ره‌نگه ئه‌مه هه‌مان ئه‌و شته بیته كه من له‌ویدا پتر له هه‌موو شتیك خۆشم ده‌وێت، ئه‌مه به ئه‌مه‌كى توندو پته‌وه به‌رامبه‌ر بچوو‌كترین هیلی شكاو شیوه‌ی بیته‌كانی ناوینشان كه به‌ده‌ستیكى پته‌و و به مه‌ره‌كه‌بى وه‌نه‌وشه‌یی نووسراوه (مه‌ره‌كه‌به‌كه‌شى نه‌گۆزیوه) هه‌یشتا كه‌میک ده‌دره‌وشیتته‌وه.

((كاك ئاتتوان رووكانتن))

چه‌نده‌م پى خۆشه كه ناوه‌كه‌م له‌سه‌ر ئه‌م زه‌رفانه بخوینمه‌وه. له‌نیو شیوازه ته‌میکدا، یه‌كێك له زه‌رده‌خه‌نه‌كانیم هه‌یناوه‌ته‌وه یاد، چاوه‌كان و سه‌ری دانه‌ویندراوی ده‌هه‌یمه پيش چاوان: كاتيك دانیشتیبووم، ده‌هات به زه‌رده‌خه‌نه‌وه له‌به‌رده‌م راده‌وستا. له‌و حاله‌ته‌دا سه‌رو شانیک له‌من به‌رزتر بوو، شانیه‌كانی ده‌گرتم و به قۆلی كراوه‌وه ده‌بجیولاندم. زه‌رفه‌كه قورسه، ده‌بى لانی كه‌م شه‌ش لایه‌ره‌ی له‌خۆ گرتبیت. خه‌تی خوار و خییچی خاوه‌ن ماله‌كه‌ی پيشووم، كه‌وتۆته سه‌ر ئه‌م نووسینه جوانه‌وه:

((هوتیل پرتانیا-بۆفیل.))

ئەم پىتە وردانە درەوشاۋەبىيان نىيە .

كاتىك نامەكە دەكەمەۋە، داكەوتوۋىم شەش سال گەنجترم دەكاتەۋە .

((نازائم ئانى چۆن لە دەستى دىت زەرفەكانى بەو جۆرە فوو بدات:

ھىچ كاتىك ھىچى تىدا نىيە.))

ئەم رستەيەم سەد جار لە بەھارى ۱۹۲۴دا گوتوۋە . لەكاتىكدا كە ۋەكو ئەمەرى ھەولم دەدا تاكو پارچە كاغەزىكى شەترەنجى لە قۆلم دەريئىم . قۆل شتىكى شاراۋەيە بە رەنگى سەۋزى تاريك بە ئەستىرەي زىرپىن، ۋەكو پارچەي قورسى قەناۋچە لىدراۋ دەچىت . بۇ خۇي بە تەنيا سى لەسەر چواري كىشى زەرفەكە پىنكەھىنى .

ئانى بە قەلەم دار نوسىۋويەتى:

((تا چەند رۆژىكى تر بە پارىسدا تىدەپەرم . رۆژى بىستى شوبات ۋەرە لە هوتىل و سپانى بمىنە . تىكا دەكەم (ئەو (تىكا دەكەم))ەي لەسەر دىرەكە زىاد كىرۋوۋە بەھۆي ماريپىچىكى سەر بە ((بمىنە))يەۋە نوساندوۋە، دەبى چاۋم پىت بەكەۋى، ئانى.)) لە مىكناس، لە تەنجە، جارى وايە پرووى دەدا، شەو كە دەگەرامەۋە مالى، ياداشتىكەم لەسەر قەرەۋىلەكەم دەدۆزىيەۋە . ((دەمەۋى بى دواكەۋتن چاۋم پىت بەكەۋى.)) بە تاۋەغار دەچووم، ئانى بە برۆي ھەلكشاۋ و شىكل و شىۋەي سەرسورپەينەرەۋە دەرگاي لىدەكردمەۋە: ئىدى ھىچى نەبوو پىمبىلى، كەمىك لە ھاتىم دلگىران بوو . دەچم، رەنگە ۋەرم نەگرىت . يان لە نوسىنگەي هوتىل پىم بلين: ((كەسىك بەۋ ناۋەۋە لىرە نىشتەجى نىيە .)) (پىموانىيە ئەو كارە بكات . تەنيا رەنگە لە ماۋەي ھەفتەي داھاتوۋدا، بۆم بنوسىت كە نىيازى گۆراۋەۋە چاۋپىكەۋتن دەمىنىتەۋە بۇ كاتىكى تر .

خەلك لەسەر كارەكانىان . ۋادىارە كە ئەم ماردى گىرايە زۆر بى ۋزەۋ بى رەنگە . شەقامى موتىلەكە بۆنى توندى دارى شىدار دەدات، ۋەكو ھەموو ئەو كاتانەي كە خەرىكە باران ببارىت . كەيغەم بەم رۆژە سەيرو سەمەرانە نايە: سىنەماكان دواي نىۋەرۆ فىلم نفايش دەكەن، قوتاياننى خويندنگا بىستويانە، لە شەقامدا حالەتتىكى ون بووى پىشرو ھەيە كە بەردەوام تىدەكۆشى سەرغچاكىشى ۋ ھەر كە مەۋقە سەرغچى بۆ لاي پاكشا بزر دەبىت .

بە دلئىايىيەۋە دەچمە دىدارى ئانى، بەلام ناتوانم بلنم كە بەتايىبەتى ئەم بىرە خۇشحالتم دەكات، لەو كاتەيەۋە كە نامەكەي بەدەستم گەشىتوۋە، ھەست بە بىكارى دەكەم .

خۆشبهختانه نیوه‌رۆیه، برسیم نییه، به‌لام دهمه‌وی بۆ به‌سه‌بردنی کات نان بخۆم. ده‌چمه نیو کافه‌ی کامی له شه‌قامی ئورلۆژی.

شوینێکی چه‌په‌ک و ئارامه. ته‌واوی شه‌و خواردنی که‌له‌م یان راگو ده‌ده‌نه ک‌پ‌پاره‌کان. خه‌لک له‌ دوا‌ی شانۆ تێر نانی ئیواری ده‌خۆن، پاسه‌وانه‌کان ته‌و گه‌شتیارانه‌ی که‌ شه‌و ده‌گه‌نه‌جی ده‌نێرنه‌ ئیبه‌. هه‌شت دانه‌ می‌زی مه‌رمه‌ری. کورسییه‌کی چه‌رمی له‌ دیواره‌کان ده‌سوورپێته‌وه. دوو دانه‌ ئاوینه‌ که‌ په‌له‌ژه‌نگ خواردوونی. شووشه‌ی دوو په‌نجه‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ نارپه‌که‌. پێش‌خوانه‌که‌ له‌نیو شوینێکی رۆچوودایه‌. ژورپیکیش له‌لایه‌که‌، به‌لام من قه‌ت نه‌چوو‌مه‌ ناویه‌وه، بۆ خێزانداره‌کانه‌.

((هیلکه و رۆنیک‌ی ژامبۆن بده‌نه‌ من))

گارسۆن، کچیک‌ی زله‌یه‌ به‌ گیبی سووره‌وه، هه‌رکاتیک‌ له‌گه‌ڵ پیاوی‌کدا قسه‌ ده‌کات ناتوانی به‌ر به‌ پیکه‌نینه‌ بگریت.

((نابیت، هیلکه و رۆنی به‌ په‌تاته‌ت ده‌وی؟ ده‌رگای ژامبۆن داخراوه، ته‌نیا ئاغا ده‌توانی

بیبات.))

رای ده‌سپێرم بۆ رادۆیه‌ک. خاوه‌ن کافه‌که‌ ناوی کامیه‌ و مرۆقی‌کی توندو تیه‌ه. گارسۆن ده‌پروات. له‌م ژووره‌ کۆنه‌ تاریکه‌دا ته‌نیام. له‌نیو کیسه‌ باخه‌له‌که‌مدا نامه‌یه‌کی ئانی هه‌یه‌. شه‌رمیک‌ی درۆزن له‌ خۆی، خۆیدنه‌وه‌ی دووباره‌ی ر‌امده‌گری. هه‌ول ده‌ده‌م وشه‌کان یه‌ک یه‌ک وه‌بیر بێنمه‌وه.

((نانتوانی نازیزم))

زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌که‌م: دیاره‌ که‌ نا، دیاره‌ که‌ ئانی نه‌ینوسیوه‌.

((نانتوانی نازیزم))

شه‌ش ساڵ له‌مه‌وه‌به‌ر-ئیمه‌ تازه‌ به‌رپیکه‌وتن لێک جیا به‌بوینه‌وه‌- برپارمدا بچمه‌ تۆکیۆ. چه‌ند وشه‌یه‌که‌م بۆ نووسی. ئیدی نه‌مه‌ده‌توانی بانگی بکه‌م ((عه‌شقی نازیزم))، رپیک و راستگۆیا‌نه‌ ئاوا ده‌ستم پیکرد: ((ئانی نازیزم.)) وه‌لامی دامه‌وه‌: ((که‌یفه‌م به‌ دل‌ ساخیت دی، من هه‌رگیز ئانی نازیزت نه‌بووم و نیم. تۆش تکات لێده‌که‌م که‌وا نه‌زانی که‌ ئانتوانی نازیزمی. ته‌گه‌ر نازانی به‌چی بانگم بکه‌ی، بانگم مه‌که‌. ئاوا له‌ هه‌مووی باشتره‌.))

نامه که یم له کیسه باخه له کم هینایه درئ. نهینوو سیوه ((تانتوانی تازیم.)) له ژیر نامه کهش فۆرمولی رینکه وتن له نارادا نییه: ((دهبی بتبینم. ثانی.)) هیچ شتیك نییه که بتوانیت نیشانه یه کی ههسته کانیم بداتی.

ناتوانم به گله بی بم! لیژدها ئه و په پری هاو پتیته تی ده ناسمه وه. هه میسه چه زی ده کرد بگاته ((ساته کامله کان)). ئه گهر کات له بار نه بوایه، ئیدی رهغه بتی نه ده چروه سه ره هیچ شتیك، نیشانه کانی ژیان له چاوه کانیدا بزر ده بوو و هاوشیوهی کچیکی زله له ته مه نی بالق بووندا به ته مه لئی به مالا ولادا ده سوو پایه وه. له گه ل ئه وه شدا به دوا ی بیانودا ده گه را، تاکوو هه رام له گه لدا بکات.

((تۆ وه کوو بۆ ژوا یه ک بیرم ده که ی، به ئه ها، و به ره زامه ندیییه وه له نیو دهسته سه ره که تدا ده کۆکی.))

نه ده بوایه وه لām بدریته وه، ده بوایه چاوه ری بکه ی: له نا کاو، به هیما یه ک که نا گام لی نه ده بوو جووله یه کی ده کرد، روخساری جوانی له ما ل که وتووی توندو ره ق ده بوو و کاره میرووله ئاسا که ده ست پییده کرد. جادویکی حوکم که رانه و دلرپینی هه بوو، له نیو ددانه کانی ئاوازیکی ده گوته وه وه له و کاته دا سهیری ته واوی ده ورو به ری ده کرد، پاشان به دهم بیاسه کرد نه وه بالایی هه لده کیشا، ده هات شانه کانی ده بزواتن و بۆ چه ند ساتیك ده تگوت فه رمان بۆ شته کانی ده ورو به ری ده رده کات. به ده نگیکی نزم و توند بۆی روون ده کرد مه وه که چ چاوه پوانیییه کی لیم هه یه.

((گوئی بگه ره، تۆ کۆششیك ده که ی، وانیییه؟ جاری دوا یی زۆر گه مژه بووی. ده بیینی که ئه م ساته ئه گه ری هه بوو چه نده جوان بییت؟ سهیری ئاسمان بکه، سهیری رهنگی هه تاو بکه له سه ره فه رشه که. من جله سه وزه کانم له بهر کردووه ده موچاوم ئارایش نه کراوه، به ته واوی رهنگ بزراکم. برۆ دواوه، برۆ له سیبه ره دانیشه، تیده گه ی ده بی چی بکه ی؟ تۆه، وازیینه! چه نده گه مژه ی! قسه له گه ل مندا بکه.))

ههستم ده کرد که سه ره که وتنی ئه وه ئه رکه له ده ست من دایه! ساته که واتایه کی نادیا ری هه بوو که ده بوایه هه لئی په ردیوی و کامل بکریت. ده بوایه جووله ی دیا ری کراو ئه نجام بدریت، قسه ی دیا ری کراو بکه ی. له ژیر گوشاری باری به ره پر سیاریه تیمدا چه مابوو مه وه، چاوه کانم به ته واوی کرد نه وه وه هیچ شتیك نه ده دیت، له نا وه راستی ئه و ریو په سمانه دا که ثانی هه ره له و

كاتەدا دايدەھيئەت پەلەقاژەم بوو و وەكو تالئى جالجالۆكە بە قۆلە دريژەكانم دامدەدەپين. لەو كاتانەدا ئەو رقى ليم بوو.

بە دلنباييەوه دەچمە دیدارى. هيشتاش لە قولابى دلەوه ريزى بۆ دادەنيم و خۆشم دەويت. ئەى خۆزگە كەسيكى ديكە لە گەمەى ساتە كاملەكاندا كارامەيى زياترى هەيت. دەبگوت: ((قۆى نەفەت ليكرأوى تۆ هەموو شتتەك تىك دەدات. دەتەوى مرؤفە لەگەل پياويكى قز سووردا چى بكات؟))

زەردەى دەهاتى. من سەرەتا بىرەوه ريبەكانى چاوه كانيم لەبىر چۆوه، پاشان بىرەوه رى بەژنى بەرزى. تا ئەو كاتەى كە تەوانيم زەردەخەنەكەيم لە ياد بوو و پاشان، سى سال لەمەوبەر، ئەويشم فەرامۆش كرد. كەمىك پيش نىستا، لە ناكاو، هەر كە خەريكبووم نامەكەم لە دەستى خاتوون وەردەگرت، ئەو زەردەخەنەيە گەرايەوه. وامهاتە پيش چاوان كە ئانى دەبينم زەردەخەنە دەكات. هەول دەدەم بيهينمەوه ياد: پيوستيم بەوهيه تەواوى ئەو ناسكيبە هەست پى بكەم كە ئانى ئىلهامم بۆ دەكات. ئەو ناسكيبە لەوييه، زۆر نزيكە، تەنيا دەيهوى كە لە داىك ببىت، بەلام زەردەخەنە ناگەرپتەوه. تەواو بوو. پوچ و وشك دەمىنمەوه. پياويك كە لەسەرمان دەلەرزى هاتە ژوروى.))

((سلاو لە هەموان.))

بى ئەوهى پالتۆ رەنگ سەوزەكەى داكەنى، دادەنيشيت. دەستە دريژەكانى ليك دەخشيئى و لەو كاتەدا قامكەكانى تىك ئالقە دەكات.

((حەزت لە چيبە؟))

دادەچلەكى، چاوهكانى نىگەرەن.

((چى؟ بىرەيهك لەگەل ئاودا بدەنە من.))

گارسۆن نەقى ليوەنايه. لە ئاوينەدا روخسارى وادەنوئىنى كە دەليى خەوتوووه. لە راستيدا چاوهكانى كراوون، بەلام تەنيا دوو دانە كەلینە. ئەو هەر ئاوايه، بۆ خەزمەتكردى كپيارەكان پەلەى نيبە، هەميشە لە راسپاردەكانيان هەلۆهسته دەكات. رەنگە بىر لەو شووشەيە بكاتەوه كە لەسەر پيشخوانەكە هەلبەدەگرى و لەسەر ئەو ئارمە سپيەيە كە پىتى سوورى لەسەرن و شەربەتى خەستى رەش كە تىتى دەكات: دەليى بۆخۆى دەبخواتەوه. نامەكەى ئانى لە كيبە باخەلەكەم دەپەستم. ئەم نامەيە ئەوهى كە تەوانيوهتە پىى داوم. من ناتوانم بگەرپمەوه لای

تافره تېك كه له نيو دهسته كانيدا گرتوويه تي، نوشتاندوويه تيبه وه و خستوويه تيبه نيو زهرفه وه. تيا تهنانهت نه گهري نه وه هيه كه بير له كه سيك له رابردودا بكرپته وه؟ مادام كه عاشقي به كتری بووين، دهره تمان نه دا كه بچووكترين ساته كانمان، وردترين خه مه كانمان لي مان جيا بېنه وه و پاش بكه ون. دهنگه كان، بونه كان، پله كانی تيشك، تهنانهت نه و بيرؤكانه ی كه به به كترمان نه گوتبوو-هه موو نه مانه مان له گه ل خوماندا بردن و هه موويان زيندو مانه وه: له چيژ وهرگرتن و ره نجكيشان لي مان له زه مهنی نو كه دا رانه وه ستاين. بيره ورييه كه له نيواندا نه بوو، عه شقيكي نارام وهرنه گرو سووتينهر، به بي سيبر، به بي پاشه كشه، به بي خوه تله كردن. سي سال له كاتي حالي حازردا. له بهر نه وه بوو كه ليك جيا بووينه وه: نيدي نه ندازه ی پيوست توانامان نه بوو كه نه و باره هه لگرين. پاشانيش، كاتي كه ثاني له لام رويشت، نه و سي ساله له ناكاو و يه كسهر دارمايه نيو رابردو وه. من تهنانهت ره نجيشم نه كيشا، خومم به به تال هه ست پنده كرد. پاشان زه مهن له نيوه دهستي پيكرده وه و كه ليتنه كه گوره تر بوو. دواي نه وه له ساينگون، له بهر نه وه ی بريارمدا بگه رپمه وه بو فهره نسا، هه رچيبه كي هيشتا مابزه -روخساره ناموكان، گوږه پانه كان، به ندرگاكاني قه راغ رووياره دريژه كان- هه موويان بو نه وه نه بوو و نيستا رابردووی من له كونيكي گوره زياتر هيچي تر نييه. زه مهنی نو كه يي من: نه و گارسونه بلوز ره شه يه كه له نزيك پيشخوانه كه خيال ده هونيته وه، نه م كبرا لوكه. واي بو ده چم كه هه رچيبه كي له باره ی زيانه وه ده يزائم له كتبه كانه وه فيري بووم. كوشكه كانی بنارس، هه يواني ((پاشاي گردي)) په رستگاكاني جاوه به قادرمه گوره شكاهه كانبانه وه، بو ساتيك له چاوه كامندا رهنغيان دايه وه، به لام له وي له شويني خويان مانه وه. نه و تراموايه ی كه شه وانه به به رده م هوتيل پرنانايادا تيده په رپت، رهنگانه وه ی هيمای غازی نيون ناباته نيو په نجه ره كانيبه وه، له ناكاو گرده گري و به په نجه ره تاريخه كان دوور ده كه ويته وه، نه م پياوه چاوم له سهر هه لئاگرپت: نازارم ده دات. به و به ژن و بالايه ی كه هيه تي ديسان خوي نيشان ده داته وه. گارسون سهره نجام بريار ده دات پاسپارده كه ی دابن بكات. به ته مبه لي قولنه ره شه دريژه كه ی به رز ده كاته وه، شووشه كه هه لده گري و له گه ل په رداختكدا ده يهيني.

((فه رموو كاكه.))

پياوه كه به شه ده به وه ده لي: ((كاك ناشيل.))

گارسۆن به بېی وه لآمدانه وه تېی ده کات، له ناکا، پیاوه که قامکی له لووتی دور
ده خاتوه وه له پې ههردووک دهسته کانی تهخت له سهر مېزه که داده نېت. سهری کیشاوه ته دواوه
چاوه کانی دهره وشېنه وه.

به دهنگيکی سارده وه ده لئ:

((کچه داماوه که.))

گارسۆن داده چله کيیت و منيش داده چله کييم: جوړه حاله تيکی له پیناسه نه هاتوو، په نگه
حاله تی سهر سوورمان، توشی پیاوه که ده بیټ، ده تگوت که سیکی دیکه ش ئیستا قسه ی
کرد بوو. ههرسیکمان شله ژاین. گارسۆنه قهله وه که له پيش هه موواندا دیتته وه سهرخو: نه
خه یالی نییه. به نارامییه وه چاو به کاک ناشیلدا ده گيړی: باش ده زانی که ده توانی به
ده ستیک کاک ناشیل له شوینی خو ی هه لکه نی و فرپی بداته دهری.

((فهرموو بزائم داخو بوچی من کچه داماوه که م؟))

پیاوه که گومان بو دلی دروست ده بیټ. به شیواوی سهری گارسۆن ده کات، پاشان
پنده که نی. دم و چاوی پر دهن له لوج و لول ده خوات، له گه له مه چه کیدا خه ریک ده بیټ:

((تهم قسه یه دلگرا نی کردوه، هه ر ئاوا گوتم. خه لک هه ر ئاوا ده لئیت! کچی داماو.

مه به ستيکی تيدا نییه.))

به لآم کچه که رووی لی وهرده سوورپنی و ده چپته پشت پيشخوانه که: به راستی په نجاوه.

پیاوه که دیسانه وه پنده که نی:

((ها ها! ده زانن، له دم درچوو. دلگران بووی؟)) و به جوړیکی ناراسته وخو ئاماژه بو

من ده کات: ((دلگران بوو.))

ئاوړ دده مه وه. نه که میک په رداخه که ی به رزده کاته وه، به لآم نیازی خوار دنه وه ی نییه:
سهر سوورماو و هه راسان چاو ده تروکینی، ده لئی هه ول ددات شتیک بیټته وه یاد. گارسۆن له
پشت سندوقه که دانېشت، کاریکی درومان به دهسته وه ده گریټ، هه موو شتیک گه راوه ته وه بو
بیټه نگی، به لآم ئیدی بیټه نگی جاران نییه. باران دهستی به بارین کردوه. به نهرمی به
شو شه تاریکه کان ده که وی، نه گه ر هیشتا کومه له مندالیکی ده مامکدار له شه قامه کاندا
هه بن، باران ده مامکه کارتونییه کانیان ده خوشیټته وه و تیکیان ددات.

گارسۆن گلۆپه كان هه لده كات: هيشتا كاتژمير نه بۆته دوو، به لام ناسمان رهش ره شه، ئىدى چاوى باش نابىنى، درومان بكات. تيشكىكى كز، خه لك له ماله كانيانن، به دلنبايه وه ئه وانيش گلۆپه كانيان پى كردوه، شت ده خوئيننه وه، له په نجه ره وه سه يرى ئاسمان ده كه ن. بۆ ئه وان... دۆخه كه جوړىكى ديكه يه. ئه وان به جوړىكى ديكه به سالاجوون. ئه وان له نيو ميراث و دياريه كاندا ژيان به سه ره ده بن و هه ر پارچه كه لوپه ليكيان بيره وه ري كه. سه عاته كان، مه دالياكان، وينه كان، سه ده فه كان، قورسايى كاغه زه كان، په رده كان، مليچه كان.

دۆلابه كانيان پرن له شووشه، پارچه، به رگى كوڻ، رۆژنامه، هه موويان هه لگرتوون. رابردوو، پاراوه يى خاوه نه كانه. من رابردوو له كوئى هه لگرم؟ ناكرى رابردوو له گيرفان بهاوى، بۆ ئه وه ي به رده وام رىكى به خى ده بى خانويكت هه بيت. من جگه له جه سته م خاوه نى هه يچى ديكه نيم. پياويكى زگورتى و ته نيا، له گه ل هه يچ شتيكدا جگه له جه سته ي، ناتوانى بيره وه رييه كان بوه ستينى، بيره وه رييه كان به ناويدا تيدده پرن. نابى سكاللا بكه م: من ته نيا خوازيارى ئه وه بووم كه ته نيايم. كابر ده جوئى و ئاخ هه لده كيشى، خوئى له نيو پالتوكه يدا مه لاس داوه، به لام ناوه ناوه قيت ده بيتته وه خوئى راده نى. ئه ويش رابردوويه كى نيه، ئه گه ر باش بگه رانايه، بى شك له مالى ئه و كوره مامانه ي كه ئىدى هه قبان به سه ري وه نيه، وينه يه كتان ده دۆزيه وه كه ئه و له ئاهه نكيكى زه ماوه ندا نيشان ده دات، به يه خه يه كى په پوله ييه وه، كراسيكي قه ناوچه لي دراو و سميلىكى قيتى پياويكى گه نج. پيموانيه له من ته نانه ت ئه مه ش ما بيتته وه.

ديسان وا سه يرم ده كات. ئه مجاره نيازى هه يه قسه م له گه لدا بكات. هه ست ده كه م ته واوى جه سته م وشك و ره ق بوو. ئه مه له به ر خاترى هاودلى نيوانمان نيه: ئيمه هاوشيوه ي به كترين، ئه وه ندو به س. ئه و وه كوو من ته نيايه، به لام له من زياتر له ته نيايدا رۆچوره. به دلنبايه وه چاوه رپى هيلنجى خوئى يان شتيك له م باه ته ده كات. كه واته ئيستا كه سانيك هه ن كه من ده ناسنه وه، كه له دواى تيرامام بير ده كه نه وه: ((ئه و به كيكه له ئيمه.)) ئى، ئه و چى گه ره كه؟ ده بى باش بزانيك كه ئيمه ناتوانين هه يچ كارىك بۆ يه كترى ئه نجام به دين. خيزانه كان له ماله كانياندا و له نيو بيره وه رييه كانياندا ئيمه ش لي ره، دوو دانه مرۆقى به رماده ي به بى بيره وه رى. ئه گه ر له ناكاو هه لده سته، ئه گه ر قسه ي له گه لدا ده كردم، هه لده په ريم.

ده رگا به دهنگه دهنگ ده كرپتته وه: دوكتور رۆژيه.

((سلاو له هه موان.))

گرژ و بهدگومان دیتته ژووری، له کاتیځدا که له سهر لاقه دریتژدکانی رته لاند دهبات. یه کشه مەکان به ژوری له ریستۆرانتی فزلیز ده بیینم، به لام من نانسیت. ههیکه لی وه کوو مامۆستایانی وهرزشی ژوان قیل ده چی: قۆلی هاوشیوهی ران، له گهلا سه دو ده سانتی مهتر له دهوری سینگ، ئەمهش هه مووی ناتوانی خۆی له سهر لاقان راگریت.

((ژان، ژانه بچکۆله کم.))

به سه ره تاشکوه به ره و لای خۆگۆرین ده چیت، تاکوو کلاوه لبادییه رۆخ پانه که ی به جلگره وه هه لئاسیت. گارسۆن کاری درومان وه لا دهنی و به بی په له کردن و خه والوو، دیت تاکوو پالتۆکه ی دوکتۆر له بهری دانی.

((حهزت له چیه، دوکتۆر؟))

دوکتۆر به سه نگینی چاوی پیدا ده خشین. ئەو روخساریکی هه یه که من به روخساری جوانی پیاویکی ناو ده نیم. ژیان و هه لچوونه کانی رزاندویانه و چرچ و لۆچی لی په یدا کردوه، به لام دوکتۆر له ژیان گه یشتوه و زال بووه به سهر هه لچوونه کانیدا.

به دهنگیکی نزم ده لی: ((هیچ نازام چیم ده ویت.)) خۆی هاویشته سهر کورسییه کی به رامبه ر من. نیوچاوانی ده سرپیته وه. هه ر که له سهر لاقان نامینی، ئاسوده ده ییت. چاوه گه وره رهش و فه رماندانه ی ترسینه رن. ((بۆم... بۆمن، بۆمن کالوا دۆسیکی کۆنه بیته، نازیم.))

گارسۆن به بی هیچ جووله یه که ئەو روخساره گه وره پر لۆچه ته ماشا ده کات. له خه یال دایه. کابرا به زه رده خه نه یه کی ده برپی رزگار بوونی سهری به رز کرده وه: ئەم دیوه نییره ئیمه ی رزگار کردوه. لی ره شتیکی ترسناک هه بوو که ده یویست بماغاته چنگیه وه. هه ناسه یه کی قول هه لده کیشم: ئیستا له نیو مرۆقه کانداین.

((ئه ی کوا کالوا دۆسی من؟))

گارسۆن له شوینی خۆی راده په ری و ده روا. دوکتۆر قۆله ئەستوره کانی دریتژکردوون و به سوچی میزه که وه نوساوه. کاک ئاشیل شادو دلخۆشه. ده یه وی سهرنجی دوکتۆر راکیشی، به لام ئەوه نده ی لاقه کانی ده جو لینی و جووله جوول ده کات، له بهر ئەوه ی ئەوه نده وردیله یه ناتوانی ده نگه دهنگیک دروست بکات.

گارسون کالوادۆسه که دههینی. به جوولە ی سەر، دراوسیی دوکتۆر نیشانی دەدات. دوکتۆر رۆژی جهستهی به خاوی دهسوورپینی، ناتوانی جوولە به ملی بکات. هاوار دهکات: ((تهها، تۆی، ته کبیری پیر، هیشتا نه مردووی؟))
پوهو گارسون دهلی:

((ریگه به مه دهدهن بۆ کافه که تان؟))

به چاوه شهپهنگیزه کانی سهیری کابرا دهکات. نیگایه کی بی توپیکل که هه موو شتیك له جیی خۆی داده نیتتهوه. روونی دهکاتهوه: ((تهو گیلینکی پیره، به لی ههر تهوهی که گوتم.)) دوکتۆر ته نانه ت هه زه جهستهش ده بهر خۆی نادات که نیشانی بدات گالته دهکات. ده زانی که گیلی پیر رقی هه لئاستی، به لکوو زه رده خه نه دهکات. هه رواش بوو. کابرا داماوانه زه رده خه نه دهکات. گیلینکی پیر! جهستهی لیک ده کیشیتتهوه، هه ست دهکات که له گه زه ندی خۆی ده پاریزریت. ته مرۆ هه چ شتیکی بۆ روو نادات. خۆشی له وه دایه که منیش ناسووده بوو. گیلینکی پیر: که واته ته مه بوو، ههر ته مه بوو و بهس.

دوکتۆر پینده که نی، سهیریکی من دهکات، ده لی دهیه وی بهو نیگایه منیش توش و هاودهستی خۆی بکات: رهنگه له بهر بهژن و بالام-جگه له وهش کراسیکی خاویتم له بهردایه- دهیه وی من له گالته که یه وه بگلینی. من پیناکه نم، وه لامی بانگیشته کانی ناده مه وه: که واته، بی تهوهی پیکه نینه که ی کپ بیتتهوه، ناگری بلیسه داری چاوه کانیم له سه ر تا قی دهکاتهوه. چهند ساتیک له بیده نگیدا ته ماشای یه کتری ده که یین، به چاوی ته سک کراوه وه سه رو خوارم دهکات، ریزه ندیم دهکات.

له گوتاری گیله کاندا؟ به گوتاری لاته کاندا؟

له گه ل ته وه شدا، خودی ته وه که ئاور ده داته وه: شکستیکی بچوک له به رامبه ر مرۆقیکی ته نیادا، به بی بایه خی کو مه لایه تی، شیاوی ته وه نییه که باسیشی بکه ن، زوو له بیر ده کریت. سیغاریک ده پچیتته وه وه لی دهکات، پاشان هاوشیوه ی پیره میرده کان به چاوی بی جوولە و رهقه وه بی جوولە ده می نیتته وه. چرچ و لۆچی جوان، هه مووی هه یه: هیلله کانی ناسویی نیوچاوان، هیللی په نا چاوه کان، چرچه کانی تالی دوولای ده م، هه روه ها که لافه ی (داو) زه ردی که له ژیر چه ناگه هه لئاسراوه. ته و پیاویکی خۆش شانسه: هه رکه چاوتان پینی بکه وی، به خۆتان ده لئین که به دلنیا ییه وه ره نجی کیشاوه که سیکه که ژیا نی به سه ر بر دووه. جگه

لەمەش شیاوی روخساریەتی، چونکە بۆ ساتیکیش دەبارەى شىوازی هەلگرتن و سوودەرگرتن لە رابردوی بە هەلەدا نەچوو: زۆر سادە بەکا ناخنیویەتی و گۆریویەتی بۆ ئەزمونیك بۆ سوودەرگرتن دەبارەى ژنان و گەنجان. كاك ئاشیل ئەوەندە دلخۆشە كە دەلێى زۆر لەمێژە وانەبوو. زەینى لە دەستخۆشى پاراو، بیری خۆى قوم قوم و بە هەلامساندى گپهەکانى دەخواتەو. بە دلنیاىیەو دەوکتۆر دەیزانى چۆن چۆنى چارەى بکات! دوکتۆر كە سێك نییە لێگەرێ گیلێ پیری لەسەر بەندی توش بوون بەهیرشێك بەلکیشی بکات. تانەیهكى بەهێز، چەند وشەیهكى تووندو برەویان پێویستە. دوکتۆر ئەزمونی هەیه لە ئەزموندا، مرۆڤتیکى پیشەییە: پزیشکەکان، قەشەکان، دادوهرەکان، ئەفسەرەکان، مرۆڤ بە جۆرێك دەناسن كە دەلێى بۆخۆیان دروستیان کردوون.

لەبارەى كاك ئاشیلەو شەرم دەكەم. نێمە لە یەك گروپین، دەبێ سوپایەك لە دژیان پێك بهینین، بەلام ئەو منى بەجیهیشت و چوو پال ئەوانەو: راستگۆیانە برۆای بە ئەزمون هەیه. نەك بە ئەزمونی خۆى یان هی من. بە ئەزمونی دوکتۆر رۆژى. كەمێك لەمەوبەر كاك ئاشیل هەستى دەکرد، بوونەوهرێكى سەیرە، هەستى دەکرد تەنیاى تەنیاى، ئێستا دەزانى كەسانى دیکەش وەكوو وی بوون، زۆرانى دیکە: دوکتۆر رۆژى تووشیان بوو، دەیتوانى بەسەرھاتى هەركامیان بۆ كاك ئاشیل بگێریتتەو و بلێ كە چۆن كۆتایى پێدیت. كاك ئاشیل تەنیا یەك بابەتە و بە ئاسانى لێدەگەرێ كە بیگۆرن بۆ چەند مەزەندەیهكى گشتى.

چەندە حەزم دەکرد پێى بلێم كە خەریكن فریوى دەدەن، خەریكە لە بەرژەوهندى مرۆڤى خۆین كەمە دەكات. مرۆڤ گەلى پیشەیی لە ئەزموندا؟ ئەوان ژيانیان بە حالەتى سڤو خەوالووە خپەخر كیشاوە، ترسناكانەو بى توانا زەماوهندیان کردوو و خۆ و شانسانە مندالیان فرێداو. ئەوان تووشى كۆمەلە مرۆڤتیکى دیکە بوون لەنێو كافەكاندا، لەنێو زەماوهندەكاندا، لەنێو تازییەكاندا. جارى وایە كە لە گیتاودا گیریان خواردوو، پەلەقاژەیان کردوو بەبى ئەوى بزائن چیان بەسەر هاتوو. هەرچپهەكى لە دەوروبەریان رویداو، لە دەرهوى مەودای دیدیان دەستى پێکردوو و كۆتایى پێهاتوو. شكلی درێژى رەش، كۆمەلە رووداویك كە لە دورووە دەستەو دەهاتن، بە قامی بە تەنیشتیاندا تپهەریو وە بلێى و نەلێى دەستى لێدان و كاتێك ویستویانە سەیریان بکەن ئیدی هەموو شتیك كۆتایى پێهاتبوو. پاشانیش، لە دەوروبەرى چل سالیدا، بیره بوودەلە بزێوەکانیان و چەند پەندێكى پێشینان ناودەنن ئەزمون.

دەست پێدەكەن كە لاسایی نامیڤی بلاوكەرەوی ئۆتۆماتیک بکەنەو. سکهیهك بڤهه
 كهلینی لای چهپ و کۆمهله چیرۆکیکی داپۆشراو له کهلینی کاغهزکی زیویندا دیتتەدەری.
 سکهیهك له تیکی لای راست بهاوژین و نامۆژگاری گهلیکی گرانبههاتان دەست دهکهویت که
 وهکوو کاراملیکی^۱ نهرم به ددانهکانهوه دهنوسیت. کهواته منیش دەمتوانی خۆم بۆ
 مالهکانی خهلك بانگهیشت بکهم و ئەوان به بهکتریان دهگوت که من گهشتیارکی گهورهه له
 بارهگای سهرمهیددا. بهئی: عارهبهکان به ههتروشکانهوه میزی دهکهن، دایهنهکانی هیندۆس
 لهبری ئیڤرۆتین شووشه ی رنراو له تهپالهی مانگادا بهکاردهبن، له بۆرنیۆ کاتیکی کچیک
 بکهویتتە حهیزی مانگانهوه، سی شهو و رۆژ له سهربانی مالهکیان بهسهه دهبات. من له قیژ
 رینورهسی ناشت له بهلهمدا، له سیقیل ناههنگهکانی ((ههفتهی پیرۆز))، له ئۆبرامیرگا
 نمایشی تازیهی مهسیح دیتووه. ئەلبهته ئەمانه ههمووی مشتیکن له خهرواری زانستی من:
 دهمتوانی لهسهه کورسی پال بدهمهوه و دلخۆشانه دەست پێبکهم:

((نایا بینلاو دهناسن، خاتوونی نازیز؟ شارۆچکهیهکی سهرسوورهبهینهه له مۆزافی ههیه که
 من له ۱۹۲۴دا لهوی نیشتتەجی بووم...))
 سهروکی دادگاش که سکالای زۆری بینبووه له کۆتایی بهسهههاتهکهمدا جلهوی قسهکردن
 دهگریته دهست: ((چهنده راسته، کاکي نازیز، چهنده مروییه، من دۆسیهی هاوشیۆهم له
 دهسپیکی ژبانی پیشهیی خۆمدا دیتووه، له سالی ۱۹۰۲دا بوو. من له لیمۆز جیگری دادوهر
 بووم...))

تهنیا کیشهکه لهوهدایه که له تهمهنی گهنجیتیمدا به وهها شتگهلیک تهنگاویان دهکردم.
 من له خیزانیکی پیشهیددا نهبووم، بهلام نا پیشهیهکانیش بوونیان ههیه. ئەمانه
 سکرتهپهکان، کارمندان، ههروهها کاسبکارانن، ئەوانهی که له کافهکاندا گوێ بۆ کهسانی
 دیکه دهگرن: ئەوان له دهوروبههه تهمهنی چل سالییدا ههست دهکهن لهو ئەزمونهی که
 ناتوانن بیدهلینن ههلامساون. خۆشبههتانه کۆمهله مندالیکیان فیداووه ههر لهجیدا ئەو
 ئەزمونهیان دهرخوارد ددهن. پێیان خۆشه که به ئیمه ی قبول بکهن که رابردویان به فیرۆ
 نهچووه، که بیرهوهرییهکانیان کهلهکه بوون و به نهرمی و ئاسانی گۆراون بۆ زانایی. رابردوی

۱- کارامل: جۆره شیرنه مه نییه که. ((وهه رگیڤ)).

به كهلك! رابردووی برینی گیرفایتیک، کتیبی لیوار زیرینی پر له نمونه و حوکمی جوان. ((بروا بکهن، من له رووی ئەزمونەوه قسه له گەل ئیوهدا دەکەم، ئەوەی دەیزام له ژیاڤهوه فیری بووم.)) ئایا ئەوهایه که ژیان له ئەستۆگر له بری ئەوان بیر بکاتهوه؟ ئەوان نوێ له گەل کۆندا ئاشکرا دەکەن و-کۆنیان به رووداوی دیسانهوه کۆنتر دیاری کردوه، هاوشیوهی ئەو میژوونوسانهی که له لیڤین یهک رۆسپیری رووسی و له رۆسپیریش یهک کرامولی فەرهنسایي دروست دهکەن: له کۆتاییدا، بههیچ جۆریک سهریان له هیچ شتیك دهرنهچووه... له دواوهی خۆییانانەیان دواتریت پهی به تەمبەلئیه کی عەبوسانە بردریت: رهوالهتهکان هاوشیوه دەبینن و، باویشکیك ددهن، بیردهکەنوه که هیچ شتیکی نوێ له ژیر ئاسماندا نییه. ((گیلیکی پیر)) - دوکتۆر رۆژیش بیر له گیلی دیکه ی پیر دهکاتهوه که هیچ کامیان به شیوهیه کی تایبەت ناهینئینهوه یاد. ئیستا هەر کاریک که کاک ئاشیل بیکات، بۆمان سەرسوورپهینەر نییه: له بهر ئەوهی ئەو گیلیکی پیره!

ئەو گیلیکی پیر نییه: ئەو دترسی. ترسی له چیه؟ کاتیک مرۆف بیهوی له شتیك بگات دهکەوتته بهرامبهری، ئاق و تهنیا، بهبی هاوکاری، تهواوی رابردووی جیهان به کارنايه. پاشان ئەو شته بزدهبیت و ئەوهی که مرۆف تیبی گەیشتوه هاوری له گەلیدا به دیار نامینی.

مەزەندەگەلی گشتی دلخۆشکەرتن. جگه له وهش پيشه‌بیه‌کان و ناپيشه‌بیه‌کان هه‌ميشه له‌سه‌ر هه‌ق بوونی خۆیان ئەنجام ده‌دهن. زانایان رایان دەسپیری که تا کوو ده‌کری که‌متر ده‌نگه‌ده‌نگ بکه‌ن، تا ده‌کری که‌متر بژین، خۆتان به فەرامۆشی بسپیرن. باشرین چیرۆکه‌کان ده‌رباره‌ی مرۆفه سەرهرۆکان و سه‌یرو سه‌مه‌ریه که به سزا گەیشتون. به‌لێ، ئاوا روو ده‌دات و هیچ که‌سیك پینچه‌وانه‌که‌ی نالیت. رهنگه کاک ئاشیل که‌مینک ویتدانی نائاسووده‌یه. رهنگه به‌خۆی بلێ که ئەگەر گوپی بۆ نامۆژگارییه‌کانی باوک و خوشکه گه‌وره‌که‌ی گرتبوو، وه‌ها حال و رۆژیکی نه‌ده‌بوو. دوکتۆر مافی قسه‌کردنی هه‌یه: ئەو ژیاڤی خۆی به‌فیرۆ نه‌داوه، زانیویه‌تی چۆن چۆنی خۆی سوودمه‌ند بکات. له‌سه‌ر سه‌ری ئەم مرۆفه داماوه بووده‌له‌یه، ئارام و به‌هیز بالا قیت ده‌کاتهوه، ئەو تاشه به‌رده.

دوکتۆر رۆژی کالوا دۆسه‌که‌ی خواردۆته‌وه. هه‌یکه‌له زله‌که‌ی پان ده‌بیتته‌وه و پیلۆه‌کانی به قورسی لیک ده‌نیت. یه‌که‌ه‌جاره که رۆخساره به‌بی چاو ده‌بینم: وه‌کوو ده‌مامکیکی کارتۆنی ده‌چی، وه‌کو ئەوانه‌ی که ئەمرۆ له دوکانه‌کان ده‌یانفرۆشن. گیبه‌کانی رهنگی په‌مه‌یی

تۆپىنەريان ھەيە... راستى لىناكاو بۆم بەدىيار دەكەويت: ئەم پىاۋە بەزۈۋىي دەمرىت، بە دلىيايىھە ئەو ئەمە دەزانى. ئەۋەندە بەسە كە لە ئاۋىنەدا سەپىرى خۇي بكات: ھەموو رۇژىك زياتر ۋەكو ئەو تەرمەي لىدېت كە دەپپىنى. تەۋاۋى ئەزمونى ھەر برىتتېيە لەمە. بۆيە چەندەھا جار بە خۆم گوتوۋە كە ئەزمون بۆنى مەرگ دەدات: دوايىن بەرگىيانە. دوكتۆر ھەز دەكات باۋەرى بەمە ھەپت، ھەز دەكا چاۋەكانى بەرۋى راستەقىنەي مەدار لەگەل نەكراۋدا داخات: كە ئەو تەنبايە، بەبى بەشى، بەبى رابردو، بەزەينىكى سېر ۋەستەيەك كە لەبەر يەك ھەلدەۋەشېت. لەمپۆۋە دلخۇشى بى زمانى بەباشى داڭشتوۋە. بەخۇي دەلى كە خەرىكە گەشە دەكات. ئايا لەپىر كەندەۋەيدا كۆمەلە درزىك ھەيە، ئايا لە چەند ساتىكدا كەللەي پوچ دەپت؟ ھۆيەكەي ئەۋەيە كە ھىزى برىاردانى ئىدى چاپوكى سەردەمى گەنجىتە نىيە. ئايا ئەۋەي كە لە كىتېبەكاندا دەياغۇيىتتەۋە ئىتر تىيان ناگات؟ ھۆيەكەي ئەۋەيە كە ئىستا زۆر لە كىتېبەكانەۋە دورە. ئايا ئىدى ناتوانى ئەۋىن بكاتە دىارى؟ بەلام ئەو كارەي كەردوۋە. ئەۋىن كەندە دىارى ۋە خۇشويست لە رابردوۋا زۆر لەۋە باشترە كە مەۋقە دىسانەۋە ئەۋىن بكاتە دىارى: بە ئاۋرەدەۋە لە رابردو دەتوانىت برىاردان، بەراۋردو بىر بىر كىتېتەۋە. بۆ ئەۋەش كە بتوانى دېمەنى رۇخسارى تۆقىنەرى تەرمەكە لە ئاۋىنەدا لە گەلى ھەل بكات، لە ھەۋلى ئەۋەدايە بەخۇي بىقەبولىنى كە دانەكانى ئەزمونى تىدا ھەلگەندراۋە.

دوكتۆر كەمىك سەرى خۇي دەسورپىنى. پىلۋەكانى بە نىۋەي دەكرىتەۋە، بەۋ چاۋانەي كە لەبەر ئەۋ سۈۋرەلگەپراۋن تەماشام دەكات. زەردەخەنەي بە رۋودا دەدەم. ھەز دەكەم ئەم زەردەخەنەيە ھەموو ئەۋ شتەي بۆ ئاشكرا بكات كە ھەۋل دەدات لەخۇي بشارىتەۋە. ئەمە ھەمان ئەۋ شتەيە كە بەخەبەرى دەھىنى، ئەگەر بىتوانبايە بەخۇي بلىت: ((ئىرە كەسىكى لىيە كە دەزانى من بەم نىزىكانە دەمرم!)) بەلام دوۋبارە پىلۋەكانى دادەكەۋن: خەۋى لىدەكەۋى. من بەرپىدەكەۋم برۆم. كاك ئاشىل بەجىدەھىلەم كە چاۋدېرى خەۋەكەي بكات.

باران خۇشى كەردۆتەۋە، ھەۋا باشە، كۆمەلە ۋىنەيەكى رەشى جوان بە ئارامى لەسەر پانتايى ئاسمان دەنەخشىن: ئەمە بۆ دروستكردنى چاۋرچىۋەي ساتىكى كامىل لە رادەبەدەر بەسە. بۆ رەنگدانەۋەي ئەم ۋىنانە، ئەۋ تامادە دەپت شەپۆلگەلىكى تارىك لە دلەكاناندا بەدى بىنىت، بەلام من دەزانم چۆن سۈۋد لەم دەرفەتە بىنىت، بەلام من دەزانم چۆن سۈۋد لەم دەرفەتە ۋەربىگرم: بەرپىكەۋت بەرپىدا دەرۆم، بە تال ۋە نارام، لەژىر ئەم ئاسماندا بەفېرۆ چۈۋە.

((چوار شه مه))

نابی بترسیی.

((پینج شه مه))

چوار لاپه رهم نووسیوه. پاشان ساتیکی دوورو دریژی شادومانی. نابی نه وهنده بیر له بایه خی میژوو بگریته وه. نهو مه ترسییه ههیه که مرؤف لیتی بیزار بییت. نابی ئاشکرا بگریت که مارکی دۆرلبۆن به گشتی ده رخه ری تاکه پاساوی بوونی منه. تا ههفته یه کی دیکه ده چمه سهردانی ثانی.

((ههینی))

له جوت ساییدی ردوت ته م و مژ نه وهنده چر بوو که وام به باش زانی به رۆخی دیواره کانی سه ربا زگه دا برۆم، لای راستم، گلۆیه کانی پیش ئۆتۆمبیله کان تیشکیکی ته رپان ده پرژانده به رامبهر و نه ده کرا تیبگه ی که پیاده رۆ له کوی کۆتایی پیدیت. ده وره برم خه لک بوو، دهنگی ههنگاوه کانیان پان، جاری وایه، هات و هاواری قسه کانیانم گوی لیده بوو، به لام هیچ که سیکم نه ده دیت. له پریکدا روخساری ژنیک له سه ر شام را به ده رکه وت، به لام یه کسه ر ته م و مژ له خۆیدا رۆی برد، جاریکی دی، که سیک به هه ناسه برکیوه خۆی لی خشاندم و تیپه ری. نه مه ده زانی بۆ کوی ده چم. نه وهنده نو قمی ته م و مژ بووم: ده بوايه به پارێزه وه به ره و پیش برۆی، به نوکی پی به ده ست و پی کوتان زوی بدۆزیه وه ته نانه ت ده سته کانی ش بۆ پیشه وه دريژ بکه ی. هیچ که یفم به و کاره نه ده هات، له گه ل هه موو نه مه شدا له بیری گه رانه وه دا نه بووم بۆ مالی، گرفتار ببووم. سه ره نجام، له دوا ی نیو کاتژمی، له دوور را چاوم به هه لمیکی ره نگ شین که وت. نهو هه لمه م وه کوو چاوساغم وه رگرت و هینده ی پی نه چوو که گه یشتمه رۆخی رووناکییه کی گوره، له ناوه راستدا، کافه ی مابلیم ناسییه وه که به گلۆیه کانی دري به ته م و مژ ده دا.

کافه ی مابلی دوا زده گلۆیی کاره بایی هه یه، به لام ته نیا دوو دانه یان هه لکرابوون، یه کینک له سه ر سندوقه که، نهوی تریش له بن میچ. ته نیا گارسۆنی کافه که منی به زۆر پالنا بۆ سوچیکی تاریک.

((لیره نابی کاکه، خه ریکم کاری پاک کردنه وه ده که م.))

چاگه تی له بهردابوو، به بی یه لهگ و یه خه، ههروهه کراسینکی سپی راری و هه وشه یی پۆشییوو. هه ر باویشکی ددهان، له کاتیکدا که قامکه کانی رۆده برده نیو قژه کانییه وه به گرژو مۆنی ته ماشای ده کرد.

((قاوه به کی تال و چهند دانه کراسان.))^۱

به بی وه لامدانه وهی چاوی گلۆفین و دوور که وتنه وه. تاریکی دهگه یشته چاوه کانه وه، تاریکییه کی پیس و به سته لۆک. پهنگه رادیاته ر پێ نه کرا بی. ته نیا نه بووم. ژنیک به روخساریکی مۆم پهنگی به رامبهرم دانیشتبوو و به رده وام دهسته کانی ده جولان، جاری وابوو بۆ ریکخستنی بلوزه کهی، جاری واشبوو بۆ راستکردنه وهی کلاوه په شه کهی. پیاویکی بالابه رزی سووره شی له گه لدا بوو که به بیدهنگی بریوشی^۲ ده خوارد. بیدهنگی قورس ده هاته بهرچام. چهزم چوو سه ر پیکردنی سه بیلکه م، به لام پیم خۆش نه بوو به دهنگی لیدانی شقارته سه رنجیان راکیشم.

ته له فۆن زهنگی لیدا. دهسته کان رارهستان: هه روا به بلوز نووساوه وه مایه وه. گارسۆن په له ی نه بوو، به ر له وهی پروات ته له فۆنه که هه لگریت، به نارامی کاری مالمینی کۆتایی پێ هیئا.

((ئه لۆ، جه نابت کاک ژۆرژ؟ سلاو کاک ژۆرژ... به لێ کاک ژۆرژ... ئانا لیره نییه... به لێ، ده بی تانیستا هاتبیتته خوار. ئاها! له م هه وا ته م و مژه دا... به شیوه کی گشتی کاتژمیر هه شت دیتته خوار. به لێ، کاک ژۆرژ، په یامه که ی پێ ده گه یه نم. مالتاوا کاک ژۆرژ.)) ته م و مژ وه کوو په رده یه کی قورس له مه خه ری خۆله میشی که وتبووه سه ر په نجه ره کان. روخساریک بۆ ساتیک به شووشه که وه نووسا و بزر بوو.

ژنه که به نالاندنه وه گوتی:

((پیتلاوه که داخه.))

پیاوه که به بی سه بیرکردن گوتی: ((نه کراوه ته وه.)) ژنه که هه لچوو. دهسته کانی وه کوو جالجالۆکه ی گه و ره له سه ر بلوز و ملی دهه اتن و ده چوون.

(ro) ssant - ۱: جۆره نانیکی شیرینی بچوک له سه ری شیوه ی هیلالی مانگ. (وه رگپێ)

brioche - ۲: جۆره نانیکی شیرین. (وه رگپێ)

((به لى، به لى، پىلاوه كەم داخە.))

كابرا بە شكّل و شيۆديه كى بى تاقەتانه وه نوشتايه وه، له ژيّر ميژه كه دهستيكي له قاجيدا:
(داخرا.))

ژنه كه رهزامةندانه زهردەخەنەى كرد. پياوه كه بانگى گارسۆنى كرد.
(گارسۆن، چەندى كرد؟)

گارسۆن پرسى: ((چەند دانە بريوشقان هەبوو؟)) من چاوم داخستبوون تاكوو وانەيه مه
به رچاو كه تيبان رامام. له دواى ماوهيهك، گويم له دەنگى جيړه جيړيک بوو و ديتم كه رۆخى
داوئينيک و دوو پۆتيني ناويتە به قورى وشك بۆوه بهديارکەوت. پۆتینهکانى پياوه كه بهدوادا
دههاتن، بريقاوه و نوک تيز بوون. پۆتینهکان بهره و لای من دههاتنه پيشى، له جووله كهوت و
نيو سوورپيکى دا: پياوه كه پالتۆكهى له بهر ده کردهوه. لهو کاته دا دهستيک له کۆتايى قۆليک
وشك و رهق له داوینه كه شوڤ بۆوه، كه ميک ههلوهستهى کرد و نهوسا داوینه كهى خوراند.
پياوه كه پرسى: ((ئامادهى؟))

دهسته كه كرايه وه وه هات پارچه قورپيکى له سهر پۆتيني راست له مس کرد، پاشان ون بوو.
پياوه كه گوتى: ((ئۆڤا!))

ئەو جانتايه كى له نزيك شويني جل داتات هه لگرتبوو. ئەو دوانه چوونه دهري، بينيمن،
كه له نيوتەم و مژدا رۆچوون.

كاتيک گارسۆن قاوه كهى بۆ هينام گوتى: ((ئەمانه ئەكتەرن، له سينه پالاس نمايشى
نانتراكت يان ئەنجام داوه. ژنه كه په رۆيهك به چاوانيهيه وه ده به ستيت و به دەنگى بهرز ناو و
ته مه نى بينهران ده خوينايتە وه. ئەوان ئەم رۆ دەرۆن له بهر ئەوهى هه ينييه و بهرنامه كان
ده گۆرپين.))

رۆيشت قاپيک کرواسان له سهر ئەم ميژهيه كه ئەكتەره كان هه ر ئيستا به جيبان هيشتبوو.
(زه جههت مه كيشه.))

مهيلم له خواردنى ئەو كرواسانه نه بوو.

((دهبى كارهبايه كه بكوژيتمه وه. دوو گلۆپ بۆ يهك كړيار، له كاتزمير نۆى بهيانيدا! ئانما
هه رام له گه لدا دهكات.))

کافه که له نیمچه تاریکدا رۆژه و تیشکینکی کز ناوئیتته به رهنگی خۆله میشی و قاوهیی ئیستا له په نجهره گه وره کانه وه دیار بوو.

((ده مویست کاک فاسکل ببینم.))

ئاگاداری هاتنه ژووره وهی پیریژنه که نه بووم، سه رمایه کی به سته لۆک له زاندمی.

((کاک فاسکل هیشتا نه هاتۆته خواری.))

پیریژنه که درپژهی به قسه کهیدا: ((خاتوو فلۆزان منی ناردوو، حالی باش نییه. نه مرۆ

نایه.))

خاتوو فلۆزان سه ر سندوقه، هه مان ئافره تی قژ سوور.

پیریژنه که گوتی: ((ئه م هه وایه بۆ سکی خراپه.))

گارسۆن حاله تیکی گرنگی به خۆیه وه گرت و وهلامی دایه وه:

((هی ته م و مژه. کاک فاسکلێش هه روایه، سه رم ده سوورمی که تا کوو ئیستا نه هاتۆته

خواری. له ته له فۆندا داوایان ده کرد. به گشتی کاتژمیڕ هه شت دیته خواری.))

پیریژنه که بی ویستی خۆی سه یری بن میچی کرد:

((له و سه ره وهیه؟!))

((به لێ، ئه وه ژووره که یه تی.))

پیریژنه که به دهنگیکی کشاوه وه که ده تگوت قسه له گه ل خۆیدا ده کات، گوتی:

((ئه ی ئه گه ر مر دبیّت چی...))

تووره ییه کی تووند له پوخساری گارسۆندا به دی کرا:

((ئه ی هاوار چ جوړه قسه یه ک!))

ئه گه ر مر دبیّت چی... ئه م بیره م به میشکدا هاتبوو. له وه ها هه وایه کی ته م و مژاویدا ئه م

بیرانه ن که به میشکی مرۆفدا دین.

پیریژنه که رۆیشت. ده بوایه منیش په یره وی لێ بکه م: هه وا سارد و تاریک بوو، ته م و مژ

له بن ده رگاوه ده هاته ژووری، خه ریک بوو که به ئارامی سه رکه وی و هه موو شتی ک نو قم

بکات. ئه گه ر بچوومایه کتیبخانه ی شاره وانی تیشک و گه رمام وه گیر ده که وت

جاریکی تر پوخساریک هات و به ر په نجه ره که وت، شکل و شیوه ی دروست ده کردن.

گارسۆن به تووردهییوه گوتی: ((پاوهسته بزائم)) و غاری دایه ده‌ری. روخساره‌که ون بوو، من ته‌نیا مامه‌وه. له‌وه‌ی که ژووره‌که‌مم به‌جیه‌تیشتبوو زۆر خۆمم سه‌رکۆنه کرد. ئیستا ده‌بی ته‌م و مژ دایی‌ژشیبیت، ده‌ترسام بگه‌رپه‌مه‌وه ته‌وی. له‌ پشت سندوقه‌که، له‌ تاریکیدا، شتی‌ک جرقه جرقی کرد. ئه‌و ده‌نگه له‌ قادرمه‌ تایبه‌تییه‌کانه‌وه ده‌هات: ئایا سه‌ره‌نجام به‌رپه‌به‌ری کافه‌که خه‌ریکی هاتنه‌ خواره‌وه بوو؟ نا: که‌س به‌دیار نه‌که‌وت، قادرمه‌کان هه‌ر له‌ خۆیانه‌وه جرقه جرقیان ده‌کرد. کاک فاسکل هه‌شتا له‌ خه‌ودا بوو، له‌ گه‌ل ته‌وه‌دا که ته‌وه‌ی سه‌ر سه‌رم مردبوو. له‌ به‌یانیه‌کی ته‌ماویدا به‌ مردویی له‌ نیو قه‌ره‌ویله‌که‌یدا دۆزیانه‌وه. له‌ ناویشانی لاوه‌کیشدا: له‌ کافه‌دا کپیاران خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه بوون بی ته‌وه‌ی گومانی ته‌وه بکه‌ن...

به‌لام ئایا هه‌شتا له‌ نیو قه‌ره‌ویله‌که‌یدا بوو؟ ئایا له‌ کاتی‌کدا که سه‌رچه‌فه‌کانی پراکیشاون و سه‌ری له‌ میچی ژووره‌که‌ی داوه، فری نه‌درابوه ده‌ری؟

زۆر به‌ باشی کاک فاسکل ده‌ناسم. ناوه‌ ناوه‌ ته‌حوال پرسی له‌ گه‌لدا کردووم. مرۆقینی قه‌له‌وی روو‌خۆشه و پرسیکی پازاوه‌ی هه‌یه: ته‌گه‌ر مریدیته‌ له‌ دلّه کپه‌ویه. ده‌چینه سه‌ر په‌نگی باینجان، به‌ زمانی ده‌رکشاوه‌وه له‌ زاردا، پرسی له‌ نیو بۆشاییدا، ملیکی شین هه‌لگه‌راو له‌ ژێر قژیکی لولدا.

قادرمه‌ی تایبه‌تی له‌ تاریکیدا بز ده‌بوو، به‌ زه‌حمه‌ت ده‌متوانی قوتکی عاموودی مه‌جه‌ره‌که لی‌ک جیا بکه‌مه‌وه. ده‌بی له‌و تاریکییه‌ تییه‌رم. قادرمه‌کان جرقه جرق ده‌که‌ن. له‌ سه‌ری ده‌رگای ژووره‌که ده‌دۆزمه‌وه...

ته‌رمه‌که له‌ وێیه، له‌ سه‌ر سه‌ری من. پلاکی کاره‌بایه‌که داده‌گرم: ده‌ست له‌و پیسته شیهله‌تینه ده‌ده‌م تا بزائم. ئیدی خۆ راناگرم، هه‌لده‌ستم. ئه‌ی ته‌گه‌ر گارسۆن له‌ سه‌ر قادرمه‌کان وه‌گه‌رم بخت، پی ده‌لیم که گویم له‌ ده‌نگه ده‌نگ بووه.

ئه‌ی گه‌مژه! بۆ لام هات.

((ده‌کاته دوو فرانک.))

پی‌مگوت: ((له‌و سه‌ره‌وه گویم له‌ ده‌نگه ده‌نگ بوو.))

((کاتی هاتبوو!))

((به‌لئی، به‌لام پیموایه شتیک بووه! ده‌تگوت پرخه پرخی گیان سپاردن بوو و دوای شه‌وش ده‌نگینکی کپ هات.))

لهو هۆله تاریکه‌دا، بهو ته‌مه‌وه له پشت شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه، ئەم گوتیه به ته‌واوی سروشتیی ده‌هاته به‌رچاو. حالته‌تی چاوه‌کانیم له‌بیر ناچیتته‌وه.

قه‌شمه‌ریانه زیاتر گوتم: ((ده‌بی بجیه سه‌ره‌وه سه‌یریکه‌ی.))

گوتی: ((ئاه، نا.)) پاشان: ((ده‌ترسیم بمدۆزیتته‌وه. سه‌عات چه‌نده؟))

((سه‌عات ده‌یه.))

((ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ته خورای سه‌عات ده و نیو ده‌چم.))

هه‌نگاوێک به‌ره‌و ده‌رگا ده‌نیم.

((ده‌رۆی؟ نامینیه‌وه؟))

((نا.))

((هه‌ر به‌راستی پرخه پرخی گیان سپاردن بوو؟))

به‌ده‌م چورنه ده‌ره‌وه‌وه پیمگوت: ((نازاتم، ره‌نگه له‌به‌ر ئەوه گوتیبیتم، پرخه پرخی گیان

سپاردن، چونکه بیرم له شتی لهو بابته ده‌کرده‌وه.))

ته‌م و مژ که‌می‌ک هه‌لکشابوو. په‌له‌م بوو خۆم بگه‌یه‌نمه شه‌قامی توورن بری‌د. پی‌ویستیم به گلۆیه‌کانی هه‌بوو. دامام: ئەلبه‌ته شه‌وی رووناکایی لی بوو، له جامخانه‌ی دوکانه‌وه داده‌باری، به‌لام رووناکییه‌کی شاد نه‌بوو: به‌هۆی ته‌م و مژ‌ه‌وه سپی سپی بوو و وه‌کوو دوشی ئاو به‌سه‌ر شانی مروّفا هه‌لده‌رژا.

حه‌شامه‌تیکی زۆر له‌وی بوو، له هه‌موی زیاتر ئافره‌تان: کارکه‌ره‌کان، خزمه‌تکاره‌کان،

روژانه، هه‌روه‌ها کابانه‌کان، له‌وانه‌ی که ده‌لین: ((بوو خۆم شت ده‌کرم، دلنیا‌تره.))

ئه‌وان له‌به‌رده‌م جامخانه‌کان بوونیکیان ده‌کردو له کۆتاییدا ده‌چورنه ژووری.

له‌به‌رده‌م قه‌ساجخانه‌ی گۆشتی به‌رازی ژولین راوه‌ستام. ناوه ناوه له پشت شووشه‌کان را ده‌ستیکم ده‌دیت که ئاماژه‌ی بوو پارچه گۆشتی به‌رازه‌کانی رازاوه به کارگی دومبه‌لان ده‌کرد. پاشان کچیکێ سوورێ خه‌پله به سینگی ده‌رپریویه‌وه ده‌چه‌مایه‌وه‌وه پارچه گۆشتی مردووی به په‌نجه‌کانی هه‌لده‌گرت. به مه‌ودای پینج خوله‌ک له‌وی، کاک فاسکل له ژووره‌که‌یدا مردبوو.

له ده‌رووپشتم به دواى شوپينيكدا ده‌گه‌رام پالى پيوه‌دهم، به‌دواى هوکارينكى به‌رگرى له به‌رامبهر بيرکردنه‌وه‌کامم. هيچ نه‌بوو: به‌ره‌به‌ره تهم و مژ ره‌وى بووه، به‌لام شتيكى دل‌ه‌راوکی پينکهر له شه‌قامدا ماپووه. ره‌نگه نه‌ک هه‌ره‌شه‌يه‌کى راسته‌قينه: ره‌نگ و روو کال بووه و دره‌وشاوه بوو، به‌لام ريک ههر شه‌وه بوو که سه‌ره‌نجام مروقي ده‌ترساند. نيوجاوانم به جامخانه‌که‌وه دايه‌وه. له‌سه‌ر مايونز يه‌ک هيلکه، سه‌رنجم بو لاي دل‌وپه‌يه‌ک راکشا به ره‌نگى سوورى تاريک: خوین بوو. شه‌ره‌نگه سووره له‌سه‌ر شه‌ره‌نگه زه‌رده، دلي تیکه‌ل هينام.

له ناکاو خه‌ونیکم ديت: که‌سيک له‌سه‌ر رووان که‌وتبوو و خوینه‌که‌ى ده‌رژايه نيو خواردنه‌کانه‌وه. هيلکه‌که له خویندا گه‌وزا بوو، کاغەزى ته‌ماته‌که که‌وتبووه سه‌رى جيا ببووه که‌وتبوو، سوور له‌سه‌ر سوور. مايونز که‌ميک به‌ريکه‌وتبوو: چالیک له قه‌يامغى زه‌رد که جوگه‌له‌ى خوینه‌که‌ى کردبووه دوو لق.

((زۆر گه‌مژانه‌يه، ده‌بى خۆم کۆبکه‌مه‌وه. ده‌چمه نيو کتیبخانه کار بکه‌م.))

کار بکه‌م؟ چاک ده‌مزانى که دپيکيش نانوسم. ديسانه‌وه رژيکى دیکه به فپرو چوو. له‌کاتى تپه‌رپروندا له باخى ميللى، له‌سه‌ر شه‌وه کورسيه‌ى که به زۆرى له سه‌رى دادنه‌نیشتم، بالا پوشتيکى شينى گه‌وره‌ى بي جووله‌م ديت. ليره که‌سيکى لييه که سه‌رمای نييه. کاتيک چوممه ژوروى موتالا، زانست وه‌رگر خه‌ريکبوو ليى ده‌هاته ده‌رى. خوى بو لاي من تاودا: ((ده‌بى سوياست بکه‌م، کاکه. له‌گه‌ل وينه‌کانتدا کاتيکى له‌بهر نه‌کراوه‌م گوزه‌راند.))

کاتيک که ديتم، بو ساتيک ئوميد‌ه‌وار بووم: ره‌نگه دوو قولى ناسانتر بتوانى شه‌م رۆژه به‌سه‌ر به‌ريت، به‌لام له‌گه‌ل زانست وه‌رگردا بوون، ته‌نيا به ره‌واله‌ت دوو قوليه‌يه. ده‌ستى له کتیبينکدا. ميژووى نايينه‌کان بوو.

((کاکه، هيچ که‌س له نوسپايه مؤله‌ت پيندراوتر نه‌بوو که ده‌ست بکات به نوسنينكى شه‌وا به‌رفراوان. نيا شه‌مه راسته‌؟))

ماندوو ده‌هاته به‌رچاو و ده‌سته‌کانى ده‌له‌رزين. پينگوت: ((به نه‌خوش دييه به‌رچاو.))

((ناه، به دل‌نبايه‌يه‌وه، کاکه! له‌بهر شه‌وه‌ى رووداويکى ناخوشم بو هاتوته پيشى.))

پاسه‌وان به‌ره‌و لاماڻ ده‌هات! مروقيکى جه‌سته بچووکى توندوتيژى خه‌لکى کۆرسه و سميلىکى وه‌کوو سميلى سه‌رکرده‌ى ته‌پل ژه‌نانى هه‌يه. چه‌نده‌ها کاتومير به‌نيو ميژه‌کاندا ري

دهكات و پاژنه كانى تهقه تهق به دهنك دههينى. زستانان تف له نيؤ دهسته سره كانى دهكات كه دواتر له سهر سوږه وشكيان دهكاتوه.

زانست وهرگهر شهونده ليم نزيك بووه كه ههناسهى به دهم و چاوم دهكهوت. مهحرهمانه پيى گوتم:

((لهبهردهمى ئهم پياوه هيچت پي ناليم، رهنگه، كاكه...))

((رهنگه چي؟))

سوور بووه و سمتى به نهرمى بوملاو لا بادران:

((كاكه، ئاه! قيرسيى ليدهكهه. دهكرى سهبرهزم بكهى و پرژى چوارشه ممانى نيهرپروم

له گهلدا بخو؟))

((بهوپهري خوشحاليهوه.))

من به هه مان شه ندازه ههزم ليتبوو له گهلدا نان بخوم كه پيم خوشبوو خوم له قهنا به دهه. زانست وهرگر گوتى: ((چهنده بهخته وهرم دهكهى.)) به تووندى زياتر گوتى: ((تهگر ههز بكهى، له هوتيل ديم به شوينتدا.)) و بزبوو، بي شك له ترسى شه وهى شهگر دهرفه تم پي بدات رام بگوردريت.

سهعات يازدهو نيو بوو. تاكوو چارهك بو دوو كارم كرد. كارى خراب: كتتيبيكم له بهرامبهه چاوام ههبوو، بهلام بهردهوام بيم دهگهرايهوه بو كافه مابلى. ئايا كاك فاسكل تاكوو ئيستنا هاتبووه خواري؟ له قولايى دلّمهوه باوهريكي شهوتوم به مردنى نهبوو و شههه ريك هه مان شه شته بوو كه ههلى دهچواندم. شه بيره له زهينمدا باله فريلا بوو و نه دهه متوانى قبولى بكهه، خومى لى قوتار بكهه. پيلاوه كانى پاسهوانى كه رسي له تهختى ژوره كه دا قرچه قرچى ده كرد. چه نديجار هات و كهوته بهرامبهه رم، دهتگوت دهيهوى قسم له گهلدا بكات، بهلام راي دهگوراو دوور دهكهوتهوه.

دهووربهه رى كاتژمير يهك، دوايين خوينه ران روښتن. برسيم نهبوو، بهتاييهه تى كه نه مدهه ويست بچمه دهه رى. ديسان ماوهيهك كارم كرد، پاشان ته كاننيكهدا: ههه ستمكرد كه له نيؤ بيدهه نكيديا ژير خاك كراوم.

سهرم ههله رى: ته نيا بووم. كورسى دياره روښتنبووه خواري لاي ژنهكهى كه خاوه نديارى كتتيبخانه كه بوو، ههزم له ناوازي دهنگى پييانى بوو. تاكه شتيك كه بيستم دهنگى كهوتهه

ناوهوهی خه‌لوزینکی بهردی بچووک بوو بۆ نیو سۆبه‌که. تهم و مژ ژووره‌که‌ی داپۆشیبوو: نه‌ک تهم و مژی راسته‌قینه که ماوه‌یه‌ک بوو بلاو ببۆوه، به‌لکوو ئه‌و ته‌مه‌ی دیکه که شه‌قامه‌کان هه‌یشتا پر بوو لێ، که له پیا‌ده‌رۆ و دیواره‌کانه‌وه ده‌هاته ده‌ری. جوړیک ناپته‌وی شته‌کان. ئه‌لبه‌ته کتیبه‌کان هه‌روا له‌وی بوون، به ته‌رتیبی ئه‌لف و بی له‌سه‌ر ر‌فه‌کان، به ر‌خی ر‌ه‌شه‌وه یان قاوه‌یی یان وو مۆره‌کانیان: ا. ع، ا. ف ۷/۱۹۶۰ (سوردی گشتی-ئه‌ده‌بیاتی فه‌ر‌ه‌نسا) یان ا. ع-ع. ط (سوودی گشتی-زانستی زینده‌وه‌رناسی)، به‌لام... چۆن بلیم؟ به‌گشتی ئه‌وان، که ئه‌و خه‌پله، له‌گه‌ل سۆبه‌دا، گلۆپی سه‌وز، په‌یژه‌کان، به‌ر له داها‌توو ده‌گرن. تا ئه‌و کاته‌ی که مرۆ‌قه‌ له‌نیو ئه‌م دیواره‌دا بمی‌تته‌وه، ئه‌وه‌ی بگاته جی ده‌بی له‌لای راست یان چه‌پی سۆبه‌که‌وه بگاته جی. ئه‌گه‌ر بریار بوایه خودی قدیس دینی له کاتی‌کدا که سه‌ری له‌نیو ده‌سته‌کانیدا ر‌اده‌گری‌ت بیته ژووری، ده‌بی له‌لای راسته‌وه بیته ژووری و له‌نیوان ر‌فه‌کانی تایبه‌ت به ئه‌ده‌بیاتی فه‌ر‌ه‌نسا و می‌زی تایبه‌تی خوینه‌رانی ژندا به‌ر‌پیدا ب‌روات. ئه‌گه‌ریش لاقی نه‌که‌وی، ئه‌گه‌ر له به‌رزایی بیست سانتیمه‌تری زه‌ویدا بفری‌ت، مله خوین لی تکاوه‌که‌ی ر‌یک ده‌بیته هاوبه‌رزایی سه‌هه‌مین ر‌ه‌فی کتیبه‌کان. به‌م شیوه‌یه ئه‌م شتانه لانی که‌م بۆ ئه‌وه ده‌شپن که سنووری راست نوینی ده‌ستنیشان بکه‌ن.

ئێ، ئه‌وان ئه‌م‌پۆ ئیدی هیچ شتی‌کیان ده‌ستنیشان نه‌ده‌کرد: وادیته به‌رچاو که هه‌ر بوونیان که‌وتۆته ژیر پرسیاره‌وه، که بۆ تیپه‌رین له ساتیکه‌وه بۆ ساتیکه‌تر تووشی کویره‌وه‌رییه‌کی زۆر ده‌بوو. به توندی ئه‌و کتیبه‌م له‌ده‌ست‌دا گوشتی که ده‌مخوینه‌وه، به‌لام توندترین هه‌سته‌وه‌رییه‌کان خاو ببوونه‌وه. هیچ شتی‌ک خۆی به‌راسته‌قینه نه‌ده‌نواند. خۆم له‌نیو ده‌وره دراوی دیکۆری‌کدا هه‌ست پنده‌کرد، که ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌بوو له پری‌کدا جی گۆرکی بکات، له کاتی‌کدا که دنیا هه‌ناسه‌ی گرتبوو، خۆی بچووک ده‌کرده‌وه، چاوه‌روانی ده‌کرد-چاوه‌روانی قه‌یرانی ده‌کرد، چاوه‌روانی هیلنجی، وه‌کوو کاک ئاشیل له چه‌ند رۆژ له‌مه‌وه‌به‌ردا.

هه‌ستام، ئیدی نه‌مه‌ده‌توانی له‌ناوه‌راستی ئه‌م شته لاوازکراوانه‌دا له‌سه‌ر جیبی خۆم بم. چووم له په‌نجه‌ره‌را سه‌یری‌کی سه‌ری ئیمپ‌ترازم کرد. له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم: ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌یه هه‌ر

۱- Daint Denis ((سه‌ده‌ی سه‌یه‌می زاینی؟)) قدیسی پشتیوانی فه‌ر‌ه‌نسا، ده‌لین یه‌که‌مین ئۆس‌قۆفی پارێس

بوو و له موغاره‌تر شه‌هید بوو.)) نه‌نسکلۆیدیای فارسی.

شتيک پروودات، مومکينه همموو شتيک بقهوميٽ. ٽهٽه نڪ هاوشيوه ٽه شته
توٽينه رانهي که مرؤقه کان دايان هيٺان، ٽيمپٽراز نيازي نه بوو له سهر پايه کهي دهست بکات
به سه ما. ٽه مه ده بيٽه شتيکي ديکه.

ٽه مه هه بونانهي ناپايه دارم به هه راساني سهير ده کرد که تا کوو يه کاتٽميٽر يان يه
خوله کی ديکه ٽيدي رهنگه داده رمان: به لي، من له وي بووم، له نيو ٽه و کتبيانهي سيغناغ له
زانستدا ده ٽيام، که هه نديکيان روخسارگه له گوڙان نه هاتوي جوڙه ها گيانداريان وه سف
ده کردو هه نديکيشيان روونيان ده کرده وه که رٽه وي وزه له جيهاندا ناگوڙيٽ، من له وي بووم
له بهر په نجه ريه که راوه ستابووم که شووشه کهي شوين شكاويکي ديارى کراوى هه بوو، به لام چ
به ربه ستيکي لاوازي! پيموايه له ته مه بيه وه يه که دنيا له رٽه ٽيکه وه هاوشيوه رٽه ٽيکي تره.
ٽه مرؤ واخزي ده نواند که ده يه وي قٽپ بيٽه وه. که واته، هه رشتيک، ٽه گهري ٽه وه هه بوو هه
شتيک روو بدات.

کاتٽيکم يو به فيرؤ دان نييه: مه سه له ي کافتراي مابلي سه رچاوه ي ٽه ما نائاراميه يه. ده بي
بگه رٽه وه بو ٽه وي، ده بي کاک فاسکل به زيندويي بيٽم، ده بي ٽه گه ر پيوست بکات دهست
له دهسته کاني يان ريشي بدم. ٽه وسا، رهنگه، ده ر بزم بيٽ.

به په له پالٽويه که مه لگرت و بي ٽه وي له بهري بکه مه به شانام دادا، کاتي ٽيٽه رين له
باخي ميللي، ٽه کابرا بالا پو شمه له وي ديته وه، له ناوه راستي دوو گويي سوور هه لگه راو له
سه رمان، دم و چاويکي زلي رهنگ بزرکاي هه بوو.

کافتراي مابلي له دوور را ده بريقياه وه: ٽه مجاريان به دلٽيايه وه دوازه گلؤپ هه لگراون.
هه نگاوه کانم خيرا کردن: ده بوايه کاره که يه کسه ره بکه م.

سه رتا له په نجه ره گه وره که وه سه ريکم پيدا کرد، هه ٽه که چوٽ بوو، سه ر سندوق له وي
نه بوو، هه ره ها گارسون-کاک فاسکلش له وي نه بوو. بؤچونه ژوره وه ده بوايه هه ول بدم،
دانه نيستم، هاوارم کرد: ((گارسون!)) کهس وه لامي نه دايه وه. فنجانٽيکي به تال له سه ر ميٽه،
کلؤ شه کريک له نيو ٽيٽر پيال ه دا.

((ٽيٽره که سي لي نييه؟))

پالٽويه که به جلگه ر کانه وه هه لواسرا بوو. له سه ر کورسيه کی بچوک، کو مه له گوٽاريک
له نيو کارتونيکي ره شدا له سه ر يه که له که کرابوون. له کاتيکدا که هه ناسه مه له سينگدا

بهند کردبوو، گویم بۆ بچووکتین دهنگ تیژ ببوون. قادرمه تاییهتی به نارامی جرقه جرقی بوو. له دهرهوه، فیکهی پاپۆریک. پاشه و پاش چوومه دهری، بی ئهوهی چاو لهسهه قادرمهکان هه لگرم.

چاک دهزام: له کاتژمیڕ دووی پاش نیوه پڕۆدا، کپیاره کان تاق و لۆقن. کاک فاسکل سه رمای ببوو، بی شک گارسۆنی بۆ کاریک ناردبووه دهری. رهنگه بۆ هینانی دوکتۆر. به لئی، به لآم من پیویستم به وه هه بوو کاک فاسکل بیینم، له زارکی شه قامی تورن برید، ناوړم دایه وه، به بیزاریه وه ته ماشای کافتریا پرووناک و چۆله کم کرد. له نهۆمی یه کم په رده کپره کان داخرابوون.

ترسیکی ته واو دایگرم. ئیدی نه مده زانی بۆ کوێ ده چم. به درێژایی شوینی بارخستنه کان غارمدا، سوورامه وه نیو کۆلانه کانی چۆلی گه ره کی بۆ قازی: ماله کان به چاوی که سه رواییه وه ده یان دیتیم که راده کم. به دلاره کویه له بهر خۆمه وه دوو یاره م ده کرده وه: بۆ کوێ برۆم؟ بۆ کوێ برۆم؟ ته گه ری ئه وه هه یه هه ر شتی ک پروودات ناوه ناوه، له کاتی کدا که دلّم تریه ی ده هات، له نا کاو نیوه خولیکم دا: له پشتمه وه چی پروویده دا؟ رهنگه له دوامه وه ده ست پی بکات، کاتی: که له نا کاو ده گه رامه وه ئیدی زۆر درهنگ ببوو. تا کاتی ک که ده متوانی شته کام له شوینی خۆیاندا جیگه ر پاگرت هه یچ پرووی نه ده دا: ئه وه ندی ده متوانی سه یری شتی زیاترم ده کرد، پیاده پڕۆکان، ماله کان، چرا گازییه کان، چاوه کام به خیرایی له یه کیکه وه ده چوون بۆ یه کیکێ تر، تا کوو خافلگیریان بکات و ئه وان له میانه ی پوکانه وه یاندا بوه ستینی. ئه وان هینده سروشتیه نه ده نواند، به لآم من به هیزه وه به خۆم ده گوت: ئه م چرایه کی گازییه، ئه و ناو خۆره وه یه که، ئه وسا هه و لّم ده دا ئه وان وه کوو ده رخستنی پڕۆژانه یان لی بکه مه وه. چه ندینجار له سه ر رینگام تووشی کۆمه له باریک بووم: کافه برتۆن، باری دۆلاماریت، راده وه ستام. له به رده م په رده ی تۆری رهنگ په مه بیان هه لوه سته م ده کرد. رهنگه له سه ر ئه م خه لوه تگایه مایه تته وه، رهنگه ئه وان پاچه یه کی ته نیا ماوه فه رامۆش کراویان له دنیای دوینی له خۆیاندا هه لگرتییت، به لآم ده بوايه به پالنان ده رگا که بکه مه وه و بچه ژووری. نه ده و پیرام، دیسان به ریکه وتمه وه. ده رگای ماله کان له هه مووی زیاتر ده یان ترساندم. ده ترسام له وه ی که نه کا هه ر له خۆیانه وه بکرینه وه. کارم به و شوینه گه یشت که له ناوه راستی شه قام به ریدا ده پۆیم.

له ناکاو له لهنگه رگه ی باسن دؤنور خؤم دیته وه که قوت بوومه وه. به له مه کانی ماسیگرتن، به له مه کانی بچوکی گهشتیاری. لاقم له سه ر ئالقه یه که داده نیم که له به رد پرکرا بؤوه ز لیره دوور له ماله کان، دوور له ده رگاگان، ساتیک وچان ده دم. له سه ر ئاو یکی ئارام که کؤمه له په له یه کی ره شی که وتی بووه سه ر، سه ره شو شه یه کی ته په دؤر سه راو بوو. ((ته ی له ژئیر ئاو چی؟ بیرت نه کردؤ ته وه که شه گه ری شه وه هیه له ژئیر ئاودا چی هه بیته؟))

گیانداریک؟ کیسه لیک ی شه ستور که تاکوو نیوه ی له خؤردا رؤچوو بوو؟ دوازه جووت چنگال به خاوی زه لکاوه که یان ده کیلا. گیانداره که جاری وایه که میک خوی به رز ده کاته وه. بن ئاوه که چومه نزیکر: له سه ر هه ست بووم که گیتاویک، شه پؤلیک، شتیک په یدا بیت. سه ره شو شه ته په دؤریه که له نیو په له ره شه کانداندا جووله ی نه ده کرد. له وه کاته دا دهنگی قسه م بیست. کاتی هاتبوو سوورینکداو دووباره دهستم کرده وه به راکردن له شه قامی کاستیلیون تووشی دوو پیاو بووم که قسه یان له گه ل یه کتردا ده کرد. له دهنگی ههنگاوه کاتم به توندی داچله کین و دوو قؤلی ئاورپان دایه وه. چاوه نیگه رانه کانیا تم دیت که که وتنه سه ر من، دوا ی شه وه پشته وه، تاکوو بزائن داخؤ شتیک دیت یان نا. که واته شه وانیش وه کوو من بوون، شه وانیش ده ترسان؟ کاتیک به په نیاندا تیپه ریم، سهیری یه کترمان کرد: شه ونده ی نه مابوو قسان بیکه وه بکه یین، به لآم له ناکاو بی متمانه یی له نیگاگاندا به دیار که وت: له وه ها رؤژئیکدا مرؤف له گه ل هه ر که سیک که بوو خؤ قسه ناکات.

پرزه لیبراو خؤم له شه قامی بولیبه دؤزیه وه. ئی، چاره نووسی کاره که ئاشکرا ببوو: نیازم هه بوو بگه ریمه وه بؤ کتیبخانه، رؤمانیک هه لگرم، هه ول بده م بیخوینمه وه. کاتی: که له محجهره ی باخی میلی تیپه ریم، چاوم به پیاهه بالاپؤش له به ره که که وت. هیشتا له وی بوو، له وه باخه کویر و که تهره دا، لووتی به قه د گوئیچکه کانی سوور ببؤوه.

ده مویست ده رگای باخه که بکه مه وه، به لآم حاله تی روخساری له شوینی خؤم بزمار کوتی کردم: چاوه کانی تیک نابون و به جؤریکی گه مژانه و بی چاوه روانه لاقرتی ده هاتی، به لآم له هه مان کاتیشدا، له وه شته ی به رده می رامابوو که من نه مده توانی بیییم، به نیگایه کی شه ونده تیپا ماو و تونده وه که یه کسه ر سوورام. به رامبه ر، کیژوله یه کی ده دوازه سالانی، به هیگله شه له وه به زاری نیوه کراوه وه، به حاله تی شه یدا ییه وه سهیری ده کرد، له کاتیکدا که مل پیچه که ی به حاله تیکی تووره بیانه وه راده کیشا روخساری نوک تیژی هینا بووه پیشی.

کابرا لای خۆی زهرده خه نهی کرد، وه کوو که سێک که بیهوی قۆشهیی بکات. له ناکاو له جیبی خۆی ههستا، دهستهکانی له گیرفانی بالاپۆشه کهیدا بوون که دهگه یشته سهر قاچهکانی. دوو سی ههنگاوی بۆ پێشهوه هاویشته و چاوهکانی ئهبلهق بوون. پیموايه خهريکه بکهویت، بهلام ئهوه خهوالوانه ههروا زهرده دی دههاتی.

له ناکاو تێگه یشته: بالاپۆشه که! ده مویست پێشی پێ بگرم. ئهوهنده بهس بوو بکوخم یان پال به ده رگاوه بنیتم، بهلام منیش به نۆرهی خۆم په لکیشی روخساری کیژۆله که ببووم. هیلهکانی دهم و چاوی له ترس کیشرابوو، لهوانه یه دلێ خیرا لیی ددا، بهلام له سهر ئهوه روخساره ره ساسییه ههروهها ده متوانی شتیکی به هیژ و ئه ههیمه نی ببینم. ههستی زانین نه بوو، به لکوو زیاتر جوړیک چاوه روانی دلنیایی نامیز بوو. ههستم به بی توانایی ده کرد: من له ده ری بووم، له ته نیشت باخه که، له په نا نمایشی بچکو له ئهوان، بهلام ئهوان به هوی هیزی شاراهوی باوه ریان پیکه وه گری درابوون و دوانه یه کیان پیکه ینا بوو. ههنا سه له سینگدا راگرت، ده مویست بزائم ئاخۆ کاتی که کابرا له دوامه وه داوینی بالاپۆشه که ی لیک بلاو ده کات، چ حاله تیک له سهر ئهوه روخساره پریژنانه یه دهنه خشیت.

بهلام له ناکاو، کچه که که مۆرتاری ببوو، سه ری له قاند و هه لات. کابرای بالاپۆش له بهر منی دیتبوو: هه ر ئه وه رایگرتبوو. بۆ ساتیک له ناوه راستی جاده ی باخه که مایه وه، پاشان ملی رپی گرت و رویشته. پشتهی خرپوو. بالاپۆشه که ی به پشت به له کی قاچی ده که وت.

ده رگای باخه که م کرده وه به بازیک پێی گه یشته م. هاوارم کرد:

((ته های، سه رکه!))

به له رزین که وت.

کاتی که که به په نایدا تیده په ریم به ئه ده به وه پیمگوت: ((هه ره شه یه کی گه وه قورسایي له سه ر شار ده کات.))

گه یشته م نیو خویندنگه وه له سه ر میزه (به رستگای پارم¹ هه لگرت. هه ولما خۆم له وه بابه ته دا رو بیه م که خویندمه وه له ئی تالیای جوانی ستاندا لدا په ناگه یه که وه دۆزم. چه ند ساتیک به کو مه کی خه یالی کورنخایان سه ر ده که وتم، دوا ی ئه وه دووباره ده که وتمه وه نیو ئه م روژه

۱- رۆمانیکه له نووسینی ستاندا ل نووسه ری فه ره نسایی ۱۸۴۲-۱۷۸۳. (وه رگێت)

هەردەشەو، بەرامبەر بە پیرەمێردیکی جەستە وردیلە کە سینگی خۆی ساف دەکرد و پیاویکی گەنج کە لەسەر کورسییەکی خۆی ئاوالە کردبۆوە خەیاڵی دەهۆنینهوە.

ماوەیەکی زۆر تێپەریبوو، پەنجەرەکان تاریک بوون. ئێمە چوار کەس بووین، بەبێ هەژمار کردنی پاسەوانی کۆرسی کە لە پشت میزەکی مۆری کەتیبە تازەکانی کتیبخانە دەدا. لەوی ئەو پیرەمێردۆکە بوو، پیاویکی گەنجی سوورەو ژنیکی گەنج کە بۆ وەرگرتنی بەکالۆریۆس کار دەکات و من جاری وابوو یەکیک لە ئێمە سەری بەرز دەکردەو نیگایەکی توندو گومان خرابی دەگرته سییەکی دیکە، دەتگوت لییان دەترسیت. بۆ ساتیک پیرەمێردۆکە دایە قاقای پێکەنین: ژنە گەنجەکەم دیت کە لەرزدايگرت، بەلام من دیتبووم کەچی دەخوینیتەو: رۆمانیکی کۆمیدی بوو. دەخولەکی ماوە بۆ حەوت. لە ناکاو کەوتەو یادم کە کتیبخانە کاتزمیتر حەوت دادەخریت. دیسانەو فری دەدرامەو نیو شار. بۆ کوی بچم؟ چی بکەم؟ پیرەمێردۆکە رۆمانەکی تەواری کردبوو، بەلام هەلنەدەستا بروت. بە لیدانی وشک و ریکی قامک، لەسەر میزەکی دەکوتا.

کۆرسی گوتی: ((برایان، بەم نزیکانە کتیبخانە دادەخریت.))

پیاوێ گەنجەکە راچەنی و نیگایەکی توندی گرته من. ژنە گەنجەکە رووی بۆ لای کۆرسی سووراندبوو، پاشان دووبارە کتیبەکی بەدەستەو گرتهو بەرەوالەت خەریکی خویندەو بوو.

پێنج خولەک دوا ئەو کۆرسی گوتی: ((کاتی داخستنە.))

پیرەمێردۆکە بە حالەتی نابریاردەرانه سەری لەقاند. ژنە گەنجەکە کتیبەکی وەلاناو بەلام لەجیبی خۆی هەلنەستا.

کۆرسی مابۆوە، چی بکات. چەند هەنگاویکی پارای هاویشت، پاشان پلاکی کارەباوەکی بەدا. گلۆپەکانی سەرمیزەکانی خویندەو کوزانەو. تەنیا گلۆپی ناوەندی مایەو. پیرەمێردۆکە بە ئەسپایی پرسی: ((دەبێ برۆین؟))

پیاوێ گەنجەکە بە ئەسپایی و نابەدلانە هەستا. مەسەلەکە ئەو بوو کە چ کەسێک بۆ پالتۆ لەبەر کردنەو زۆرتین کات دەکوژیت. من کە چوومە دەری، ژنەکە هیشتا دانیشتبوو و دەستیکی تەخت لەسەر کتیبەکی دانابوو.

له خواری، دەرگای هاتنه ژوروه ده می بهرووی شهودا کردبووه. پیاوه گهجه که له پیشهنگهوه دهرژی، ئاوری دایهوه، لهسهرخۆ له قادرمهکان چووه خواری، له دالانه که تیپهپری، له نیو دەرگا ساتیک وهستاو پاشان خۆی ههلهدایه نیو شهوهوه و ن بوو.

که گهیشتمه سهر قادرمهکان سهرم بهرزکردهوه. له دواي کهمی که پیره میردۆکه که له کاتی که قۆپچهکانی پالتۆکهی دادهخستن ژوروی خویندنهوهی بهجیهتشت. کاتی که له یه که مین سی قادرمه هاته خواری، من همبازمدا و به چاوی نوقاوهوه شۆرپوموهوه بو دهری. لهسهه دهه و چاوم لاواندنهوهیه کی کزی فینکم ههست پیکرد. له دوروهوه که سی که فیتووی لیده دا. پینلاوه کاتم کردنهوه: باران دهباری. بارانیکی نهرم و ئارام. چوار گلۆپه که ی شه قام گۆره پانه که ی به تیشکیکی نهرم رووناک کردبووه. گۆره پانیکی شارۆچکه یی له ژیر باران. پیاوه گهجه که به ههنگاوی درێزهوه دور ده که وتهوه، ئه بوو فیتووی لیده دا: ههزم ده کرد به ره و ئه دوو که سه ی که هیشتا نه یانده زانی، هاوار بکه م که ده توانن به بی ترس بی نه دهری و هه ره شه که نه ماوه.

پیره میردۆکه که له نیو دەرگا دا به دیار که وت. به شله ژاوی روومه تی خوراند، پاشان تا بنانگۆی ده می داپچری و چه تره که ی کرده وه.
(شه ممه به یانی)

خۆره تاویکی دلرفین، له گه له ته میکی سووک که به لینی روژیکی خوش ددهات. نانی به یانیم له کافتیای مابلی خوارد.

خاتوو فلۆزان، سهر سندوق، زرده خه نه یه کی ناسکی به روودا دام. لهسهه میزه که مه وه هاوارم کرد:

((كاك فاسكل نه خو شه؟))

((به لئ، کاکه، زۆری سه رمابووه: ده بی چهند روژیک له نیو جیدا بیت. ئه مرۆ به یانی کچه که ی له دۆنکرکه وه هاتووه. لیره ده می پیتته وه تا کوو ئاگاداری لی بکات.))

یه که مینجار له دواي به ده ست گهیشتنی نامه ی ئانی، به راستی له بیر کردنه وه ی دووباره ی دیداری خو شحالم. له ماوه ی ئه و شهش ساله دا چی کردوه؟ ئایا کاتی که دووباره چاومان به یه کتری ده که ویتته وه، ده شله ژین؟ ئانی نازانی شله ژان یانی چی. به جوژیک وهرمده گریته وه که ده لینی ههر دوینی بووه که به جیم هیشتووه. خۆزگه وه کوو گه مزان هه ل سوکه وت نه که م و

ھەر لە سەرەتاوہ رقی ھەلنەستتیم. دەبی لەبیرم بیت کاتیک دەگەمەجی دەستمی بۆ رانەدیرم:
لەو کارە بیزارە.

چەند رۆژ پێکەوہ دەمینینەوہ؟ رەنگە بیھینمە بۆقیل. ئەگەر چەند سەعاتیک لێرە ژیان
بەسەر بیات، ئەگەر شەوێک لە ھوتیل پرتانیا بخەوێت، بەسە. پاشان، دۆخەکە وەکوو جارێ
نابیت، ئیدی مومکین نەبوو بترسیم.

((دوای نیوہرۆ))

سالی پار کاتیک کە بۆ یەکەمینجار چومە دیننی مۆزەخانە بۆقیل، وینە کیشراوی
ئۆلیفیر بولینی سەرنجی راکیشام. نایا خەوشیک لە لیوہ شاوہییەکاندا ھەبوو؟ لە پرسپکتیۆ
چی؟ نەمدەتوانی بلێم چی بوو، بەلام شتیک نارەحەتی دەکردم. ئەم نوینەرە ئەنجومەن
دۆخیکێ راست و دروستی لەسەر پەردە وینە کیشانەکە نەبوو.

لەوسا بەدواوہ چەندجاریک چومەتە سەردانی، بەلام نارەحەتییەکەم ھەر ماپۆوہ. بروام
نەدەکرد کە بۆردۆن، برەوہی ((خەلاتی رۆما)) و شەش مەدالیا، تووشی ھەلەیک لە
نەخشەسازیدا بوویت.

بەلێ، ئەمڕۆ دوای نیوہرۆ کە لاپەرەکانی کۆمەلە ساتیریک بۆقیلوم ھەلدەدایەوہ-
رۆژنامەییەکی مافی بیدەنگی وەرگرت کە خاوەنەکە لە میانە شەردا بە ناپاکی لەگەڵ ولاتدا
تاوانبار کرا- تێ بگەیی و تێ نەگەیی راستیم بۆ دەرکەوت. بەبی دواکەوتن لە کتیبخانە
وہرپیکەوتم تا بچم سەریک لە مۆزەخانە بەدەم.

بە راکردن لە دالانە کە تیپەریم. ھەنگاوەکانم لەسەر خشتە سپی و رەشەکان دەنگیکیان
دروست نەدەکرد. لە دەورووبەرم، تەواوی گەلیکی گەچی قۆلەکانیان خواروخێج دەکرد. لەکاتی
تیپەریندا، لەنیو دوو رۆژانە فەراخدا چاوم بە چەند سوألەتیکی تیک خواردو کەوت، چەند
قاپیک، پەیکەرێکی ساتیری شین و زەرد لەسەر پایە. ئەمە تەلاری بێرنار-پالیسی و تاییبەتی
بە کارەکانی سیرامیک و ھونەرە لاوەکییەکان بوو، بەلام سیرامیک حەزم نابووین. ژن و

---

۱ - ساتیرەکان (Satyres): ((لە ئەفسانەکانی یونانیدا، کۆمەلە بوونەوہرێک کە لە شاخەکان و دارستانەکاندا
نیشتەجێ بوون و لە پەلی خوار خویانی بە برشت دەژمێردین، ساتیریان وەکوو پیرەمێردیکی پرتوکی
وردیلە بە کلک و گوپی بزن شیوہ وینە کیشاوە... (ئینسکلۆپیدیای فارسی)

پیاویك له بهرگی تازیهدا له نیگیه کی ریژ نامیزه وه سهیری ئەم شته گولیندراوانه یان ده کرد. له سهه ده رگای چونه ژوره وهی ته لاری گه وه یان ته لاری بۆردۆرن-رئودا، په رده یه کی گه وه یان، بیگومان که میك له مه وه بهر، هه لئواسیبوو که نه مه نه ناسی. به واژوی ریشار سوران بوو و ناوی ((مردنی پیاوی عازهب)) بوو. دیاری ده ولت بوو.

پیاوه عازهبه که، تاکوو پشتین رووت و به بهرگیکی به شی سه ره وهی که میك سه وه، به جوړیک که شیای مردوه کان بوو، له سهه قه ره ویله یه کی ناریک دریاودریژ که وتبوو. سه رچه ف و پیداده ره کان تیکه ل و پیکه ل، گه واهی له سهه عه زابی مردنی دریاخایه ن ددها. که و تمه یادی کاک فاسکل و زه رده م هاتی. ئەو ته نیا نه بوو: کچه که ی وریایی لی ده کرد. له سهه په رده که، هه ر له نیسته وه کاره کهر، خزمه تکاریکی کابان به روخساریکی گونا ه نامیزه وه، چه که جهی میژیکی کردبۆوه پاره کانی ده ژمارد. ده رگایه کی کراوه، پیاویکی کلاو به سهه ری له نیمچه تاریکیدا نیشان ددها که جگه ره یه کی به لئوی ژیره وه یه وه نووسابوو و چاوه رپی ده کرد. له نریک دیوار پشیله به بی خه یالی شیری ده لسته وه.

ئەو پیاوه ته نیا بۆخۆی ژیا بوو. ئەوهی که له سهه مه رگدا که سیك نه هاتبووه سهه سهه ری تاکوو چاوه کانی داخات، سزایه کی قورس بوو که ئەو شیای بوو. ئەو وینه یه، دوا یین هۆشدار دیه ده دایه من: هیشتا ده رفه تم هه بوو، ده متوانی به رپی خۆمدا بگه ریمه وه، به لام ته گه ر له به رچاوه نه گرتوانه تیده په ریم، ده بی به باشی ئەم خاله بزاتم: لهو ته لاره ی که ده موسیست بچه ناویه وه، زیاتر له سهه دو په نجا وینه ی کیشراو به دیواره کانه وه هه لئواسرابوو، جگه له چه ند نه و جه وانیک که خیزانه کانیان و دایکی پیرۆزی هه تیوخانه یه که داخی مردنیان دیتبوو. هیه چ کام لهو که سانه ی که وینه یان کیشرابوو به عازهبی نه مردبوون. هیه چ کامیکیان به بی مندال یان وه سیپت نه کردو به بی نه نجامدانی دوا یین ریوره سی ئایینی نه مرد بوون. ئەم پیاوانه که ئەو رۆژه، هاوشپوهی رۆژه کانی تر هه موویان له گه ل خواو دنیا دا گونجاو بوون، به ئارامی خرابوونه نیو مه رگه وه و تاکوو بچن به باشی خۆیان له ژیا نی هه تا هه تابی داوا بکن که مافی خۆیان بوو.

له بهر ئەوهی ئەوان مافی هه موو شتیکیان هه بوو: مافی ژیان، مافی کار، مافی سامان، مافی فه رمان په وایی، مافی ریژ، سه ره نجامیش مافی سه ره مه دی.

كەمىك كەۋتمە بىر كۈنەۋە دەۋە چۈمە ژوورۇ. پاسەۋانىك لە نىك پەنجەرە يەك نوستبوو. رووناكىيەكى زەرد كە لە پەنجەرە كانەۋە دەھاتە ناۋەۋە كۆمەلە پەلەيەكى دەخستە سەر پەردە كان. لەم تەلارە گەۋرە شىۋە لاكىشەدا، ھىچ شتىكى زىندوى لىنەبوو، جگە لە پشلىە يەك كە ئەۋىش لە ھاتىم ترساو تىي تەقاند، بەلام نىگاي سەدو پەنجا جوۋتە چاۋم لەسەر خۆم ھەست پىدە كرد.

ئەو كەسانەى كە لە نىۋان سالە كانى ۱۸۷۵ و ۱۹۱۰دا لە نوخە كانى نۆقىل دەژمىردان ھەمويان لەۋى بوون، ژن و پىۋان، ھەمويان بە وردىنيەكى پاراۋە بەدەستى رىنودا و بۆردۆن كىشراۋون. پىۋە كان كلئىسەى سىنت سىسل دۆرمىيان دروست كرد. ئەوان لە ۱۸۸۲دا ((نەخومەنى خاۋەن كەشتىيە كانىيان و بازرگانى بۆقىل)) يان دامەزپاند ((تاكو ھەمو خىرخوزان لە گروپىنكى بەھىژدا يەك بىخەن، لە پىناۋ ئەركى چاكتىردنى مىللىدا ھاۋكارى بىكەن و رىنگە لە ئاۋەگىپران بىگرن...)) ئەوان بۆ بە تالكردى خەلوزى بەرد و تەختە، بۆقىلىيان ۋەكو رازاۋەترىن بەندەرى بازرگانى فەرەنسا لىكرد. بەرفراۋانكردى پانتايى و درىژايى لەنگەرگا، كارى ئەوان بوو. ئەوان گەشە پىكردنى پىۋىستىيان وايە و پىستگەى بەندەرى و بە جۆمالى بەردەۋام، قوۋلايى تاۋى لەنگەرگايان لەكاتى داكشاندا گەياندە دە مەتر و ھەفتا سانتىمەتر. لە سەدەقەى سەرى ئەۋانەۋە، لە ماۋەى بىست سالدا، گرتوى كەشتىيە ماسىگرە كانىيان لە ۵۰۰۰ بەرمىلەۋە لە ۱۸۶۹دا زىاد كرد بۆ ۱۸۰۰۰ بەرمىل. ئەوان كە بۆ خۆشكردى رىپگاي پىشكەۋتنى تاكە كان چىنى كرىكار درىخيان لە ھىچ فىداكارىەك نەكرد، بەداھىنەنى خۇيان ناۋەندى جۇراۋجۇرىيان بۆ فىربوۋنى ھونەرى و پىشەيى دروستكرد كە لەژىر پشتيۋانى بەرزى ئەۋان گەشەى سەند. ئەۋان مانگرتنى بەناۋانگى بارفەرە كانىيان لە ۱۸۹۸دا شكاند و لە ۱۹۱۴دا كورە كانىيان پىشكەشى نىشتمان كرد. ئافەرەتان، ھاۋەلانى شىۋاى ئەم خەباتگىپرانە، زىاتر يانە كان لاۋان، باخچەى ساۋايان و كارگەى خىرخوزيان دامەزپاندن، بەلام ئەۋان لەپىش ھەمويدا، ھاۋسەرو داىك بوون. مندالى لىۋەشاۋەيان پەرۋەردە كردن، فىرى ئەرك و مافە كانىيان كردن و فىرى ئايىن و رىزگرتن لە نەرىتە دروستكەرە كانى فەرەنسايان كردن.

رەنگى گشتى وىنە كىشراۋە كان لە قاۋەيى تىرى دەدا. رەنگە روۋنە لىدەرە كانىيان لەبەر پاراستنى لىۋەشاۋەيى ۋە لاناۋون و بەھەر حال، لە وىنە كىشراۋە كانى كارى رىنودا، كە زىاتر ھەزى لى بوو پىرەمىردە كان بكىشيت، سىپتى بەفرناسا و قز و قەنافىزە كان لەسەر تختى رەشدا

بەرجهسته خۇيان دەنوند. بالادەستى لە كيشانى دەسته كاندا بوو. لە كارەكانى بۆردۆندا، كە وردەكارى شىتووزى كەمتر بوو، دەسته كان كەمىك فېدا بېبون، بەلام يەخەكان وەكوو مەرمەرى سې دەدرەوشانەو. ھەوا زۆر گەرم بوو و پاسەوانەكە بە ئارامى پرخەپرخى دەکرد. سەيرىكى دەوران دەورى دېوارەكانم كرد! كۆمەلە دەست و چاويكەم ديتن، ھەر لەجېدا پارچە شوقىك لە روخسارىكى دابوو.

ھەروا كە بەرەو لای وینەى ئۆلىقىر بلوینى دەچومە پېشى، شتىك رايگرتم: پاكومى بازركان لەسەر دېوارەو نىگايەكى روونى تیدەگرتم.

ئەو بەسەرىكى كەمىك بۆ دواوہ كشاوہوہ راوہستابوو، بە يەك دەست كلاوى سىلەندەر و دەستەوانە لە تەك پانتۆلىكى بە رەنگى خۆلەمىشى مروارى شىوہ پارگرتبوو. نەمتوانى خۆم لە جۆرە دەستخۆشيبەك بيارىزم: ھېچ شتىكى كەم مايم لەويدا نەدەدیت، شتىك كە بېتتە ھۆى رەخنەگرتن! قاچى بچووك، دەستى ناسك، شانى پانى زۆران بازىك، لىوہشاوہيبەكى ئارام بە كەمىك نامۆيبەو. ئەو پاكيزەبى بى چرچ و لۆچى روخسارى رەشىوہيبەكى ئەدەبانەوہ پېشكەش بە سەردانىكەرەكانى دەکرد. تەنانەت سېبەرى دەورى لىوہكانىشى گەمەى كرد.

بەلام چاوە خۆلەمىشيبەكانى زەردە لەسەر نەبوون. ئەگەرى ئەو ھەبوو تەمەنى پەنجا سال بېت: ھاوشىوہى پياويكى تەمەن سى سالان گەنج و گەشاوہ بوو. دەستم لە خەوش دۆزىنەوہى ھەلگرت، بەلام ئەو بوو كە وازى لىنەدەھىنام. برباردانىكى ئارام و بى لىبوردەيم لە چاوانىدا خویندەوہ.

ئەوسا ھەستم بە شتىك كرد كەلىكى جيا دەكردينەوہ: ھەرچيبەكى كە موکين بوو من دەربارەى بېرىكەمەوہ پىي نەدەگەبى. ئەمە تەنيا دەرووناسى بوو، لە ھەمان ئەوہى كە لە رۆمانەكاندا وەگير دەكەوى، بەلام بربارى وى وەكوو شمشىرىك كونى دەكردم و تەنانەت لە مافى ھەبوونىشدا مقۆمقۆى دەكرد. ئەوہش راست بوو، ھەمىشە لىي ئاگادار بووم: من مافى ھەبوونم نەبوو. بە گویرەى رىكەوت ھاتبوومەوى. وەكوو بەردىك، گيايەك، مىكرۆبىك بوونم ھەبووہ ژيانم خۆ و بە ھەر ئاراستەبەكدا دەروا. جاريوايە ھىماگەلىكى شاراوہى بۆ دەناردم و جاريواش بوو جگە لە ويزە ويزىكى بى بايەخ ھەستم بە ھېچ شتىكى دىكە نەدەكرد.

به لّام بۆ ئەو پياوه بىّ خەوشەى كە ئەمپرۆكە مردووه، بۆ ژان پاكۆم، كورى پاكۆم پهيوهسته به ((دولهتتى بهرگرى ميللى))، دۆخەكە به گشتى جۆرىكى ديكە بووه: ترپه كانى دلّى و هات و هاوارى بىّ زمانى ئەندامه كانى جهستهى لهسەر شيوهى مافه كانى بچووك و نووكه بى و بىّ خەوش پيئیده گه بشت. شهست سال، به بىّ هيچ ناموراديهك، سوودى له مافى ژيان بهسه برىدن وەرگرتبوو. هەرگيز كه مترین گومان نه چوو بووه نيو ئەو چاوه خۆله ميشيه شكۆدارانه وه. ههروهها پاكوم هەرگيز ههلهى نه كردبوو.

هه ميشه ئهركه كهى ئەنجام دابوو، تهواوى ئهركه كهى، ئهركى مندالبونى، ميئرايه تى، باوكايه تى، رپبه رايه تى. ئەو ههروهها به بىّ سستى داواى مافه كانى كردبوو: له منداليدا، مافى باش راهاتن له خيزانتيكى يه كگرتوودا، مافى به ميرات وەرگرتنى ناوتيكى بىّ خەوش و كاروبارى پر رهونەق، له كاتى ميئرايه تيدا، مافى ئەوهى كه په رستيارى لىّ بكنه و له هه موو لايه كه وه سوۆز و خۆشه ويستى پيشكەش بكنه، له كاتى باوك بووندا، مافى به رپزبون، له كاتى رپبه رايه تيدا، مافى گوپرايه لىّ بىّ چەند و چون. چونكه ماف هەرگيز شتيك نيه جگه له روويه كى ديكهى ئهرك. كام بابى له رادهى به دهرى (پاكومه كان ئەمپرۆكە دوله مندترين بنه مالهى بۆقيلن) دياره قەت نه بوته هۆى سه رسوورمانى. هەرگيز به خۆى نه گوتبوو كه به خته وه رهو كاتيك دهستى به چيژ وەرگرتنيك كردوه ميانه رهوى گرتۆته به رو گوتويه تى: ((ماندويى دهحه سينمه وه))

به م شيوهيه چيژ وەرگرتن، كه ئەويش ده گاته پلهى ماف، بيئوده بى دلرپيتنى خۆى له دهست ددها. له لای چهپ، كه ميك سه رتر له قۆى خۆله ميشى ئامال شينى، سه رنجم بۆ لای چهند كتيبيك له سه ر رهفه كه راکشا. بهرگه كانيان جوان بوون، به دلنبايه وه به رهه مى كلاسيكى بوون. پاكوم بيگومان شهوانه بهر له نووستنى چهند لاپه رديه كى له ((مۆنى نازيزى)) يان يه كيك له قه سيده كانى هوراسى به دهقهى سه ره كى لاتينى خوئندۆته وه. جارى واش بووه به دلنبايه وه به رهه ميكي هاوچه رخی بۆ زانبارى وەرگرتن خوئندۆته وه. هه ره ئەوه به كه بارس و بودژي ناسبوو. هيئدهى بىّ نه ده چوو كه كتيبه كهى داده نا. زه رده خه نهى ده كرد. نيگای كه هوشبارى ستايش تاميزى بزر ده كرد، تاراده يه ك ده بووه خه يال پلاوانه. ده يگوت: ((ئهنجامدانى ئهركى خۆت چهنده ساده تر و چهنده ئەسته مته!))

ئەو لە پشكینی مالى نەفسى خۆى هیچ كاتىك لەو پىشتەر نەكەوتىبوو: ئەو يەك رېبەر بوو. كۆمەلە رېبەرىكى دىكە بە دیوارەو هەلواسرابوون: راستىيەكەى هیچ شتىكى دىكە لەوى نەبوو. ئەم پىرەمبەردە بالابەرزە ژەنگاويیە لە قەنەفەكەیدا، رېبەرىك بوو. يەلەگە سپیيەكەى رەنگدانەو هەیهكى شادومان بوو لە قۆرى رەنگ زۆینی. (لەم جۆرە وینانە، كە پتر لە هەمووی بەنییەتى پەرورەدەکردنى ئەخلاقى كیشابوویانن و وردیینی تییاندا گەیشتیووه رادەى گەزاف نامیز، تیبینی و پاکی هونەرى بە تەواوی نەسپدراپۆوه.) ئەو دەستە درێژە ناسكەكەى لەسەر سەرى كورپژگەیهك دانابوو، لەسەر ئەژنۆیەكانى كە فەرشىكى بچوك دایبۆشیبون كىبىكى كراوهمان لەسەر بوو. بەلای نیگای بېردراپووه دووره دەست. ئەو هەموو ئەو شتانەى دەدیت كە بۆ گەنجەكان لە دیت نەهاتوو بوون. ناوی لەسەر پارچەدارىكى زېر كفتى بادامى شىوهدیهك لەژێر وینەكەى نووسرابوو: دەبى ناوی پاكۆم یان پاروتن یان شینیۆ بىت. نیازم نەبوو بچم سەیری بكەم. بۆ خیزانەكەى، بۆ ئەم منداڵە، بۆ خۆى، ئەو ((باپیره)) بوو و بەس. بەزویى، ئەگەر پىی وابوو كە كاتى هاتوو تاكوو كەمىك لە ئەركەكانى داهااتوو فېرى نەوهكەى بكات، باسى خۆى لە كەسى سېهەمەوه دەكرد: ((كورم)، تۆ دەبى بەلێن بە باپىرت بەدى كە هەلسوكەوتت ماقول بىت و سالى داهااتوو تىكۆشەر بى. لەوانەى سالى داهااتوو باپیره لێرە نەبىت.))

لە زەرەپەرى ژياندا، مېهەبانى دلۆقانى خۆى پىشكەشى هەموو كەس دەكات. خودى من، ئەگەر منى دەدیت -بەلام من لە بەرامبەر نیگاكانىدا شەفاف بووم- لە دیدیدا پەسەند دەكرام. بېرى دەكردەو كە من كاتىك باپىر و نەكىكەم هەبوو. ئەو خوازىارى هیچ شتىك نەبوو: ئەو تەمەنەدا ئىدى مەژۆ ئاواتىكى نییە. هیچ ئاواتىك جگە لەوى كە لەكاتى هاتنىدا نامادەبوون دەنگیان نزم بكەنەوه. جگە لەوى كەكاتى تىپەرىنىدا خۆشەویستى و رېز لە زەرەدەخەنەكانیاندا پەیدا بىت. جگە لەوى كە جارى وایە بوكەكەى بلى: ((باپیره لە رادەبەردەرە، ئەو لە هەموافان گەنجەرە))، جگە لەوى تاكە كەسپىك بىت كە بتوانىت بەدەست خستە سەر سەرى نەوى (كورى كورەكەى) توورەپى دامركىتتەوه و پاشان بلى: ((باپیره دەزانى چۆن چۆنى ئەم خەمە دژوارانە سەبوورى بدات.)) جگە لەوى كە كورەكەى سالى چەند جارىك بىت و لە نامۆژگارىيەكانى وى بېرسىت دەربارەى مەسەلە ئالۆزەكان، سەرەنجام جگە لەوى هەست بە خۆشى و ئارامى و زانایى بكات. دەستى كاكى بەسالآچوو لەسەر تالە

مووه كانى نەوەكەى ئەوەندە گوشار ناھىنى: تاراڧدەيەك وەكوو متفەرك پىدان وابوو. ئەو بىرى لەچى دەكردەو؟ لە رابردووى پىر سەرورەرى كە ئەو مافەى بەدى دەدا تاكوو دەربارەى ھەموو شتىك قسە بكات و لە ھەموو شتىكدا قسەى كوۆتابى ھى ئەو بىت. يەك دوو رۆژ لەمەوبەر بە ئەندازەى پىويست بەرەويپىش نەچووېوم: ئەزمون زۆر زياتر لە بەرگرى لەبەرامبەر مەرگ دابوو، ئەزمون مافىك بوو، مافى پىرەكان. ژەنەرالا ئۆبىرى، كە بە شمشىرە درىژەكەيەو بەديوارەو ھەلواسرابوو، يەك رىبەر بوو. رىبەرىكى دىكە سەرۆك ھىر بوو، پىاويكى پايەبەرز و ھاوپىيى ئىمپىراز بوو. روخسارى درىژ و لەباربوو بە چەناگەيەكى تەواو بوو نەبوو كە رىشىكى بزنى رىك لەژىر لىو، زياتر بەرچاوى دەكرد. كەمىك شەويلاگەى ھىتابوو پىشى، بە ھالەتى سەرگەرمانە كە دەلىيى خۇنوندن دەفرۆشىت، ھەرورەھا رەخنەيەكى ماقولوى قبول دەكرد، وەكوو قىپىكى لاواز. لە جىھانى خەيالىدا بوو، پىنووسىكى لە تووكى قاز بەدەستەو ھەبوو: ئەلبەتە ئەويش ماندووتى دەھەساندەو، ئەبجەر بە شىعر گوتن، بەلام ئەو چاوى ھەلۆيى رىبەرانى ھەبوون. ئەى سەربازەكان چى؟ من لە ناوەرپاستى تەلار و لەژىر لىشاوى ھەموو ئەو چاوە جىدى و بە يقارانەدا بووم. من نە باپەرە بووم، نە باوك، نە تەنانەت مېردىش. پام دەرنەدەپرى، ئەوئەندەشم باج نەدەدا. نەدەمتوانى بانگەشەكەرى مافەكانى باجدەران بىم نە بانگەشەكەرى رادەرپەكان، نەك تەنانەت بانگەشەكەرى مافى بى فيزانەى كە ماوەى بىست سالان دەچىتە ژىر بارى كارمەندييەو. بووم بەرە بەرە بەشىوہيەكى جىدى دەبوو ھوى سەرسورپامم. ئايا من دياردەيەكى لە سەدا سەد نەبووم؟

لەناكاو بەخۆمم گوت: ((ئەھا، خۆ منم سەربازم!))

ئەم بانگەوازە بەبى ھەستكردنى رق و قىن بە پىكەنىنى ھىنام.

پىاويكى تەمەن پەنجا سالەى خىپن لە زەردەخەنەيەكى جوانەو، بە ئەدەبەو ھەلامە دامەو. رىنودا لە رووى عەشقەو كىشاوبوى. نەيتوانىبوو بۆ گوئىيە بچوكە گۆشتنەكان و جوانەكان سوود لە نوكى پەرەموچ وەرېگرىت، گرنگر لە ھەمووى بۆ دەستەكان، دەستە درىژ و ھەستىارەكان بە پەنجەى بارىكەو: دەستە راستەقىنەكانى زانايان يان ھونەرمەندان. روخسارى نەناسراو بوو بۆم! بە دلىيايەو چەندەھا جار بى گوئىدان بوى لە بەردەمى پەردەكەم دانابوو. چومە پىشەو، خوئندەو: ((رمى پاروتن، لە داىكبوى بۇقىل لە

۱۸۴۹، مامۇستاي كۆليزى پىشىكى پارسى.))

پاروتن: دوکتۆر ويكفيلد باسى وى بۆ كر دبووم: ((جارتك له ژياندا تووشى پياويكى گهوره بووم. ئەو رىمى پاروتن بوو. له زستانى ۱۹۰۴دا دەچوومه پۆلهكانى وانهكانى (دەزانن كه من بۆ خویندنه وهى دايه نى دوو سالم له پاریس به سه برىد). تىي گه ياندم كه رپيه ر يانى چى. بروابكه ن كه دزه كر دنيكى جادوويى و نهينى ئاميزى هه بوو. وه كوو كاره با ده يگر تين. ئاماده بووين تاكوو ئەوپه رى دنيا له گه ليدا برژين. له گه ل هه موو ئەمانه شدا، يه ك پارچه پياو بوو! سامانيكى زۆرى هه بوو كه به شى زۆرى بۆ ئەو قوتاييانه ي زانكوو خه رج ده كرد كه كه م ده رامه ت بوون.

بەم شپۆهيه بوو كه ئەم زانايه به نرخه له هه مان يه كه مجارى كه بۆيان باس كردم به قولى كارى تى كردم. ئىستا له به رامبه ريدا بووم و زه رده ي به پرودا دەدام. چ هۆشه ندى و سۆزىكى له زه رده خه نه كهيدا هه بوو! جهسته ي قه لئوى له ولاييه كى قه نه فهيه كى گه وره ي چه مي دا پرچوو بوو. ئەم زانايه بى فيزه يه كسه ر هه ستى ناسووده يى به خه لگ ده به خشى. ئەگه ر له به ر خاترى رووحانى بوونى نيگاي نه بوايه، ده كرا ته نانه ت له برى مرؤفئىكى ئاسايش وه رىگير دري ت. مه زه نده كر دنى هۆى شان و شه وكه تى هينده ئەسته م نه بوو: خۆشيان ده ويست له به ر ئەوه ي كه له هه موو شتيك ده گه يشت، ده كرا هه ر شتيكى يى بگوترى. به گشتى كه مي ك له رينان ده چوو، گريمان به كه سايه تيبه كى تر له وانه بوو كه ده لئين:

((سۆشيا ليسته كان؟ ئەلبه ته كه من لئيان واوه تر ده چم.))

كاتيك كه له سه ر ئەم جاده مه ترسي داره به داويدا ده چوون، ده بوايه به زوويى خيژان، نيشتمان، مافى خاوه نداريتى، هه روه ا پيرۆز ترين به هاكان به له رزۆكى به ره لا بكه ن. ته نانه ت ساتيكي ش گومان له مافى فه رمانه روه اويى نوخبه بورژواكان ده كه ن. ئەگه ر هه نگاويكى ديكه تان بۆ پيشه وه به اويشتايه، له ناكاو هه موو شتيك به شپۆه ي مو عجيزه ئاسا له سه ر بناغه ي هۆكارى به هيز و به شپۆه ي رابردوو له نوپوه به رقه رار ده بوو. ئاورتان ده دا يه وه له دواتانه وه سۆشيا ليسته كاتنان ده دي تن كه وه لانراون و به بچووك خۆ ده نوينن، ده سته سه ر په كانيان راده وه شينن و هاوار ده كه ن:

((راوه ستن با ئيمه بگه ين.))

هه روه ا له گوته ي ويكفيلد وه ده مزاي كه مامۆستا، هه روه كوو كه به دەم زه رده خه نه وه ده يگوت، هه زى لى بوو ((روحه كانيان بي ت.)) له به ر ئەوه ي به گه نجى مابۆه گه نجه كان

دهوربهريان پر دهکرد: بهزۆری پیشوازی لهو گه نجان دهکرد که هی بنه ماله باشه کان بوون و له بهشی پزیشکی دهیاغۆتیند. ویکفیلد چهند جارێک له ماله کهی نانی خواردبوو. له دواى خواردن ههموویان دهچوونه ژووری جگهره کیشان. مامۆستا له گه له ئەو قوتابییانهی که زۆر به سهر جگهره کیشانیاندا تینه ده په پری وه کوو پیاو هه لسوکه وتی دهکرد: جگهره ی ده دانی. له سهر قه نه فه راده کشاو به چاوی نیمچه داخراوه وه ماوه یه کی زۆر قسه ی قوتابیهی کانیه ده وریدا ئالفه یان ده به ست. کۆمه له بیر هه وه ریه کی ده وروژاند، چیرۆکی ده گێرانه وه له ههر کامیان ده ره نجامیه کی ته خلاقى دلگیر و پر میشکی ده رده کیشا. ته گهریش له نیو تهو گه نجه په روه رده کراوانه دا که سیک وه گیر که وتباهیه که که میك هاو په رنگی کۆره که نه بوایه، پاروتن به تابه تی دلێ پی ده به ست. ناچارى ده کرد قسه بکات، به وردی گوێ بۆ قسه کانیه بگریت، کۆمه له نه ندیشه یه ک یان کۆمه له بابه تیه کی بۆ بیر کردنه وه بۆ فه راهه م ده کرد. وادهاته پیش که رۆژیک له رۆژه کان تهو گه نجه، سیغناغ له نه ندیشه ی به رزو وروژاو له دوژمنایه تی که سه کانیه و له بیر کردنه وه به ته نیایی و له دژایه تی کردن له گه له هه مواندا، داواى له مامۆستا ده کرد که به ته نیا پیشوازی لى بکات و له کاتیکدا که له شه رمان مینگه مینگه ده کرد خۆمانه ترین بیر هکان، تووره ییه کان و ئومیده کانیا ن به نه یینی به مامۆستا ده گوت. پاروتن تهوی به سینگی خۆیه وه ده گوشی. ده یگوت: ((جه نابت ده رک ده کم، ههر له یه که م رۆژه جه نابتم ده رک کردوه.)) پیکه وه گفتوگۆیان ده کرد. پاروتن دوور ده رۆیی، ته وه نده دوور که گه نجه له به دوا که وتیندا تووشی زه جمه ت ده بوو. له دواى ماوه یه ک گفتوگۆی له م بابه ته، چاکتر بوونیه کی به رچاو له حال و رۆژی گه نجه یاخی بووه که دا پهیدا ده بوو. به روونی ده روونی خۆی ده ویست. فیرده بوو تهو ئالفانه بناسیت که تهویان به خیزان و ده وروبه ری ده به ستیه ته وه. له کۆتاییدا، رۆلی له ستایش کردنی نوخبه کان ده گه یشت. سه ره نجام، وه کوو بلینی به هیزی جادوو، تهو مه ره ری هه تله کردوه ی که هه نگاو به هه نگاو به دواى پاروتن که وتبوو، نورانی و تۆبه که رانه ده گه راپه وه بۆ ئاغه له که ی. ویکفیل تهوا ده ره نجامی وه رده گرت که: ((ته وه نده ی که شیفای روجه کانیدا، من جه سته کام شیفاه نه داوه.))

رمى پاروتن به سۆزه وه به روومدا پیده که نی. رارابوو، هه ولێ دده له بابه تی من تی بگات تا به ته سپایی به ده وریدا بگه ری و له ته نه یشته وه خۆی پی داداو بگه ری نیته وه نیو ئاغه له، به لام من لیی نه ده ترسام: من مه ر نه بووم. سه یری نیوچاوانی نارام و بی چرچ و لۆچی،

زگی بچووکى، ههروهها دهستی که بهرپىكى لهسەر ئەژنۆى دانابووم دەکرد. زهردەخەنەکهیم گه‌راندەوهو به‌جیم هیشت. ژان پاروتنى برى، سه‌رۆكى (S, A, B)، به دوو دهستی پالى دابوو ره‌خى مېترىك كه له كاغهز ئاخرا بوو. هه‌موو شتىكى شكلى و شپوهى به سه‌ردانىكه‌رى راده‌گه‌باند كه بار كۆتايى پى‌هاتوو. نىگاي له راده‌به‌ده‌ر بوو، تاراده‌يه‌ك بلاو بوو و له مافى بى‌خه‌وشه‌وه ده‌ده‌ره‌وشايه‌وه. چاره تىپراماوه‌كانى به‌سه‌ر هه‌موو ده‌موچاويدا زال بوون. له‌ژىر شه‌وه‌وه‌وشاوه‌بىيه‌دا، هه‌ستم به دوو لىوى ناسك و پىكه‌وه نوساوى زانايه‌ك كرد. به خۆم گوت: ((خۆشه، وه‌كوو رemy پاروتن ده‌چى.)) به‌ره‌ لای مامۆستای گه‌وره سوورامه‌وه: له‌به‌ر شه‌وه‌ى له‌ رووى شه‌وه‌ وىكه‌چونه‌ چاوم پىداگىرا، له‌ناكاو دىتم كه‌ حاله‌تىكى به‌يارو دلته‌نگ له‌سه‌ر روخسارى نارامى ده‌ركه‌وت، حاله‌تى بنه‌ماله‌يى. گه‌رامه‌وه لای ژان پاروتن.

ئهم بىاوه سادىي مه‌زنده‌يه‌كى هه‌بوو. له‌ودا هىچ شتىك جگه‌ له ئىسك و گۆشتى مردوو و مافى بى‌خه‌وش نه‌مايوه‌وه. بىرم كرده‌وه: بابه‌تىكى راسته‌قىنه‌ له جندۆكاوى بوون. هه‌ر كه ده‌ستى به‌سه‌ر مافى كه‌سىكدا گرت، هاتنى پالنانى جندۆكه‌يى نىيه‌ كه‌ بتوانى بىتۆزىنى. ژان پاروتن ته‌واوى ته‌مه‌نى خۆى له‌سه‌ر بىركردنه‌وه بۆ مافى خۆى دانابوو: نه‌ هىچ شتىكى دىكه‌ له‌برى سه‌رئىشه‌يه‌كى كه‌م كه‌ هه‌ستم ده‌كرد تووشم ده‌بىت، وه‌كوو هه‌موو جارىك كه‌ ده‌چمه سه‌بىركردنى مۆزه‌خانه‌يه‌ك، له‌سه‌ر نىرچاوانى هه‌ستى به‌ مافى به‌ نازارى جىي سه‌رنجى و سه‌ره‌رشتىارى كردنى كرده‌وه. به‌هىچ جۆرىك نه‌ده‌بوايه‌ ناچار به‌ بىركردنه‌وى زۆر بكريت، يان سه‌رنجى بۆ رووداوه‌ ناخۆشه‌كان و مردنى مومكىنى ره‌نجى كه‌سانى تر پاكىشىت.

بىنگومان له‌سه‌ره‌ مه‌رگىدا، له‌و كاته‌وه‌ى كه‌ له سه‌رده‌مى سوقراته‌وه به‌ملاوه‌ ده‌برىنى چهند وشه‌يه‌كى به‌رز بوته‌ نه‌رىت، به‌ ژنه‌كه‌ى گوتبوو-به‌هه‌مان شپوه‌ كه‌ يه‌كىك له‌ مامه‌كانم به‌ ژنه‌كه‌ى گوتبوو كه‌ دوازه‌ شه‌وان له‌سه‌ر سه‌رى دانىشتبوو- تىرژى، من سوپاست ناكه‌م، تۆ ته‌نيا شه‌ركى خۆت جىبه‌جى كرده‌وه. كاتىك مرۆفك ده‌گاته‌ شه‌ خاله‌، ده‌بى بۆ رىزلىنانى كلاو له‌سه‌ر سه‌ر لاده‌ى.

چاره‌كانى، كه‌ به سه‌رسوورماوى تىيان رامابووم، پىيان ده‌گوتم كه‌ ده‌توانى برۆى. من نه‌رۆيشتم، برىارم دابوو كه‌ نه‌ه‌يىيه‌كه‌ى ئاشكرا بكه‌م. له‌به‌ر سه‌بىركردنى وردو درۆزى وىنه‌يه‌ك له‌ فلىپى دووه‌م له‌ كنىبخانه‌ى ئىسكورىيال، ده‌مزانى كه‌ كاتىك كه‌سىك سه‌بىرى روخسارىكى

دره‌شاهه له ماف ده‌کات، له دواى ساتيک هم دره‌وشاوه‌يييه ده‌کوژيټته‌وهو پاشاوه‌يه‌کى خۆله‌ميش ناسا به‌جى ده‌مينى: هه‌ر‌ئه‌و پاشاوه‌يه بوو که حه‌ز و سه‌رنجى راکيشام. پاروتن باش به‌رگرى ده‌کرد، به‌لام له‌ناکاو نيگاي کوژايه‌وهو وينه‌که تاريک بوو. چى مایه‌وه؟ چاوه ناييناکان، ده‌ميکى باريک وه‌کوو ماريکى مردوو و پرومه‌ته‌کان. پرومه‌ته رهنگ بزرکاوه‌کانى منداليک. له‌سه‌ر په‌رده‌که سست بوو. ستافى (S, A, B) روميان له بوونى‌ئه‌و پرومه‌تانه تاگادار نه‌بوو: ئه‌وه‌نده له نوسينگه‌ى پاروتندا نه‌ده‌مانه‌وه تاكوو په‌ى به‌ن. که ده‌چوونه ژوروى، وه‌ها تووشى ئه‌و نيگا ترسيټنه‌ره ده‌بوون که ده‌تگوت به‌ر ديوارتيک که‌وتوون. پرومه‌ته سپى و شله‌کان له پشت ئه‌و نيگايه‌دا له ئه‌ماندابوون. له دواى تيبه‌پروونى چه‌ند ساليک ژنه‌که‌ى تيبگه‌يستبوو؟ دوو سال؟ پينج سال؟ پيموايه رۆژتيک، کاتيک که مي‌رده‌که‌ى له ته‌کيدا نوستبوو خۆرته‌او لووتى ده‌لاوانده‌وه، يان ئه‌وه‌ى که کاتيک له گه‌رمای رۆژيډا به چاوى نيوه داخراوه‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌يه‌ک پالى دابۆوه به سه‌ختى خوارده‌نه‌که‌ى هه‌رس ده‌کرد و پارچه تيشکيکى خۆر که‌وتبووه سه‌ر چه‌ناگه‌ى، ژنه‌که‌ى وي‌رابوو سه‌يرى روخسارى بکات: ته‌واوى ئه‌و گوشته، بى به‌رگرى، هه‌لامساو، تڦاوى و به‌شيوه‌يه‌کى شاراوه دزيو له‌به‌رچاوى ده‌رکه‌وتبوو. به دلنبايه‌وه له‌و رۆژه به‌دواوه خاتوو پاروتن جله‌وى فه‌رمانه‌وايى به‌ده‌سته‌وه گرتبوو.

چه‌ند هه‌نگاوتيک پاشه‌و پاش کشامه‌وه وه‌موو ئه‌و که‌سايه‌تبييه گه‌ورانم خستنه به‌ر نيگايه‌که‌وه: پاکوم، سه‌رۆک ريبه‌ر، دوو دانه پاروتن، ژه‌نه‌پال ئۆبرى. ئه‌وان کلاوى سلينده‌ريان له‌سه‌رى ده‌کرد.

رۆژانى يه‌کشه‌مه‌ به شه‌قامى تورن بريډ تووشى خاتوو گراسينى هاوسه‌رى سه‌رۆکى شاه‌روانى ده‌بوون که به خه‌ون قديسه سيسيلي ديت. به ئيه‌پين و مينگه سلاوگه‌ليکى ته‌ر و پاراويان ئاراسته ده‌کرد که نه‌پينى ئه‌وه ئيستاون بووه.

زۆر به وردى کيشابوويانن و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، له‌ژيډ په‌ره‌مووجدا، روخساره‌کانيان له‌و لاوازييه نه‌پينى ئاميژه‌ى روخسارى مروقه‌کان دارووتابۆوه. روخساره‌کانيان، ته‌نانه‌ت کز و لاوازته‌ره‌کانيشيان، وه‌کوو قاپى چينى لووس و پاك بوون. له‌واندا به‌بى هوده‌يى ويکچوونتيک له‌گه‌ل دره‌خت و گيانداراندا، به‌بیرکردنه‌وه‌ى زه‌وى يان ئاودا ده‌گه‌رام. پيموايه ئه‌و کاته‌ى زيندوو بوون هه‌ستيان به‌م زه‌روره‌ته نه‌کردبوو، به‌لام له سه‌روبه‌ندى په‌گه‌ل سه‌رمه‌دى که‌وتندا،

خۆيان بە دەستی وینە کیشیکى ناودار سپاردبوو، تاكوو ئەو لە ڕووی نەپتینداری ئەم مائین و سمین و ئەو ئاودێریانە کە بە ھۆیەو لە تەواوی دەورووبەری بۆ قیل گۆرانیان بە سەر دەریاو زەویدا ھینابوو لە ڕوخساریاندا جیبە جیبە بکەن.

بەم شیبو، بە ھاوکاری ڕینودا و بوردۆن بە کسەر سروشتیان بە دیل گرتبوو: لە دەرهوێ بەم خۆیان و لە ناو خۆیاندا، ئەوێ کە ئەو بەردەبە پێشکەش بە نیگای منی دەکرد، بریتی بوو لە مرۆڤێک کە لە لایەن مرۆڤێکەو دەستان بیری کردبوو، بە تاکە پازاندنەوێ کە جوانترین سەرکەوتنی مرۆڤ بوو: چەپکە گۆلی مافی مرۆڤ و ھاوولاتی. بەبێ ھیچ جۆرە نیەتیکى شاراو، ستایشی فەرمانرەوایی مرۆڤم کرد.

ژن و پیاویک ھاوتبوونە ژوروی. بەرگی ڕەشیان لە بەر کردبوو و لە ھەولدا بوون خۆیان لە دیدەکان ھەشار بەدەن. لە بەر دەرگا بە داچلەکیوی ڕاوەستان و پیاوێ کە بێ ویستی خۆی کللەو کە لە سەری ھەلگرت.

ژنە کە کە زۆر شیبو بوو گوتی: ((ئاه، خوایە!))

پیاوێ کە زۆر تر گەراپەووە سەر دۆخی ئاسایی. بە ئاوازی دەنگیکى بەرێزەووە گوتی:

((سەردەمیکی تەواو لێرە!))

ژنە کە گوتی: ((بەلێ، سەردەمی داپیرەم.))

چەند ھەنگاویکیان ھاویشت و تووشی نیگای ژان پاروتن بوون. ژنە کە بە دەمی داچراپاوەو لە جیبی خۆی ڕاوەستا، بەلام پیاوێ کە بە فیز نەبوو! خۆ بە کەم زان دەھاتە بەرچا، بە دلنیاپییەو ئاشنایی لە گەل نیگا ترسینەرەکان و بانگھێشتە کورت خایانەکاندا ھەبوو. بە ئەسپایی قۆلی ژنە کە ڕاکیشاو گوتی: ((سەیری ئەمەیان بکە.)) بزەوی سەر لیوی ڕمی پاروتن ھەمیشە ئاسوودەیی بەخۆ بە کەم زانان بەخشیبوو. ژنە کە چووە پێشێ و بە ھەولەو ئاوازی خۆیندەو: ((وینە ڕمی پاروتن، لە داکیبوی بۆ قیل لە ساتی ۱۸۴۹، مامۆستای کۆلیژی پزیشکی پاریس، کارپینودا.))

مێردە کە گوتی: ((پاروتن ئەندامی ئەنجومەنی بالایی زانست، کار رینودا ئەندامی

ئەنجومەنی (ئەنستیتۆ) دۆفرانس، ئەمە مێژووە.))

خاتونە کە سەریکی لە قاندو پاشان سەیری مامۆستای گەورە کرد. گوتی: ((چەندی

جوانە، ڕوخساریکی چەند ھۆشیاری ھەیە!))

مېردەكە بەدەست جوولەيەكى درېژى كرد. بە سادەيى گوتى: ((ئەمانە ھەموو ئەو كەسانەن كە بۇقىليان دروست كروو.))

خاتونەكە بە ئاوازە دەنگىكى سۆزدارانەو گوتى: ((كارىكى چەند باشيان كروو كە ھەمويان لېرە دانان.))

ئىمە سى سەرباز بووين كە لەم تەلارە فراوانەدا مەشقى سەربازيمان دەكرد. مېردەكە كە لە پرووى رېژەو بە ئارامى پېدەكەنى، نىگايەكى مشەوەشانەى گرتە لاي من و لە ناكاو لە پېكەنن وەستا. من پرووى خۆم سوورپاند و چوومە بەرامبەر وئىنەى ئۆلىقىر بلويناى پراوہستام. خۇشبيەكى شيرين داىگرتم: ئى، من لەسەر ھەق بووم. بەراستى زۆر گالتەچار بوو! ژنەكە ھاتبووە نزيكم. لەناكاو بويرى پەيدا كرو گوتى: ((گارسۆن، وەرە بۇ تېرە!))

مېردەكە بەرەو لاي ئىمە ھات.

ژنەكە درېژەى بە قسەكەيدا: ((بروانە، ئەمەيان شەقامىكى بەناوہويە: ئۆلىقىر بلويناى. دەزانى ھەر ئەو شەقامە بچووكەى كە رىك بەر لە گەيشتن بە ژۆكتبۇقىل بەلاى كۆتۇقۇردا سەردەكەوېت.))

كەمىك دواى ئەوہ درېژەى داىە: ((شكىل و شېوہيەكى خۇنەرمانەى نبيە.))

((نا، ديارە بە تەواوى دەرەقەتى مرۆقە مينگە مينگكەرەكان ھاتوہ.))

ئەم رستەيە رووہو من گوترابوو. پياوہكە بە تىلەى چاوان تەماشاي كردم و داىە پېكەنن، ئەبجارە كەمىك بەرز، بە ھالەتتىكى لووت بەرزانەو پاراوہ، دەرگوت بۇخۇى ئۆلىقىر بلويناى. ئۆلىقىر بلويناى پى نەدەكەنى. شەويلاگەى رق گرتووى سېرەى لە ئىمە گرتبوو و خرايى قور قوراگەى دەرپەرپبوو.

بۇ ساتىك بېدەنگى ھاتە پېشى.

خاتونەكە گوتى: ((دەلېى خەرىكە بچولتى.))

مېردەكە بە سۆزەو پروونى كرووہ:

((ئەو بازارگانى سەرەكى پەمۆ بوو، پاشان پرووى كروە سىياسەت، بوو بە نوئىنەرى

ئەنجوومەن.))

من ئەمەم دەزانى. دوو سال لەمەوبەر سەيرى فەرھەنگى گەورەكانى بۇقىلم كرد لە نووسىنى ئابى مورلى. ياداىشم لەسەر وتارەكە ھەلگرت!

بلوینی، ئۆلیقیژ، مارسپال، كورپ كەسايەتى پيشور، لە داىكبوو و كۆچكردوو لە بۆقىل (۱۹۰۸-۱۸۴۹)، لە پاريس دەستى بە خويندن كرد لە بواری مافدا و لە سالى ۱۸۷۲دا پلەى بە كالىزىۆسى وەرگرت. ئەو كە بە توندى كەوتبوو ژیىر كاریگەرى ياخيىبونی كۆمۆنە- كۆمۆن ئەوى وەكوو زۆرەى پاريسىيەكان ناچار كەردبوو تاكوو بۆ پشتىوانى ئەنجومەنى مىللى لە قىرسای بىتتە پەنا بەر- لە تەمەنىكدا كە لاوەكان جگە لە خۆشگوزەرانى بىر لە هيىچى تر ناكەنە، سوپىدى خوارد كە تەمەنى خۆى بۆ بەرقەرارى سەقامگىرى تەرخان بكات. بەلئىنەكەى خۆى برده سەر: لە دواى گەرانەوى بۆ شارى ئىمە، ((يانەى سەقامگىرى)) دامەزراىد كە ھەموو شەوئىك لەمیانەى سالانىكى دووردریژدا بازرگانە سەرەكیيەكان و خاوەن پاپۆرەكانى بۆقىلن لە دەورى خۆى كۆ دەكردەو. ئەم كۆرە ئەشراپىە كە بە گالته دەگوترا لە ((يانەى سوارچاكان)) پاوان كراوترە، تا سالى ۱۹۰۸ كاریگەرىەكى سەلامەت بەخشى لەسەر چارەنوسى بەندەرى بازرگانى گەورەى ئىمە بەجیھىشت. لە ۱۸۸۰دا ئۆلیقیژ بلوینی لەگەل ماری لویز پاكوم بچووكترىن كچى بازرگان شارل پاكومدا (دك پاكۆم) كرد لە دواى مردنى ناوبراو كۆمپانىای پاكوم-بلوینی و كورپ دامەزراىد. ھىندەى پىنەچوو كە رووى كرده كاری چالاكى سىاسى و خۆى كرده كاندىدى نوینەرايەتى ئەنجومەن. ئەو لە وتارخويندەنەوہیەكى بەناوبانگدا گوتى:

((ولات تووشى قولترىن نەخۆشىيەكانە. چىنى فەرمانرەوا ئىدى نايەوى فەرمانرەوايى بكات برايان، ئەى چ كەسىك فەرمانرەوايى دەكات بە جورئىك كە كەسانىك مىراتگرى، خويندن، ھەرەھا ئەزمونىيان ئەوانى بۆ دەستزۆيشتووبى زياتر لە ھەموان شايستە كدووە بە دەست لەكاركىشانەوہ يان بەھوى ماندووتتى وازى لى بىنن؟ ھەرەكوو كە چەندەھا جار گوتومە، فەرمانرەوايى مافى نوخبەكان نىيە، بەلكوو ئەركى سەرەكى نوخبەكانە. بريان، داوا لە بەرپزتان دەكەم: وەرەن بەنەماى دەسەلات و شايستەيى سەرلەنوى بەرقەرار بكەين!))

ئەو لە يەكەمىن دەنگداندا لە ۴ى تشرىنى يەكەمى ۱۸۸۵دا ھەلبژىردراو لەوہ بەدواوہ بەردەوام ھەلدەبژىردرايەوہ. بەو ھىزى دەربرىنەو پتەويەى كە ھەبىبوو، وتارگەلىكى زۆر و درەوشاوەى پيشكەش كرد. لە ۱۸۹۸دا كە ئەو مانگرتنە تۆقىنەرە روويدا، ئەو لە پاريس بوو. يەكسەر گەرايەوہ بۆ بۆقىل و لەوى رووحى وروژىنەرى بەرگرى بوو. لە وتووژكردن لەگەل مانگرتواندا پيشەنگ بوو. ئەم وتووژە كە ئىلھام وەرگرتوو بوو لە رووحىكى ناشتى

مەزنانە، بەھۆى ياخيپوونى ژوكستبووقىيل پچرا. ھەرۋەكۈۋ كە ھەموو دەزانن، دەستپۈەردانىكى سەربازى بى ھەراو ھۆريا ئارامىي گەراندەۋە بۆ رومەتەكان. مردنى لەناكاۋى ئۆكتاۋى كورپى كە لە نەۋجەۋانيدا چووبوۋە خوئىندنگاى پۆلى تەكنىك و دەيوست ((رېبەرىك لەو دروست بكات)) زەبىرىكى كاريگەرى لە ئۆلىقىر بلوئىنى ۋەشانە. ھەرگىز نەيتوانى لە ليدانى ئەم زەبرە بېتتەۋە سەرخۆى و لە دواى دوو سال لە شوباتى ۱۹۰۸دا كۆچى دوايى كرد.

كۆمەلەى وتارىبىتتەكانى: ھىزە ئەخلاقىيەكان (۱۸۹۴، ناياب) ئەركى سزادان (۱۹۰۰، وتارىبىتتەكانى ئەم كۆمەلەيە ھەموۋى دەربارەى مەسەلەى دريفوسە، ناياب) ئىرادە (۱۹۰۲، ناياب) لە دواى مردنى دوايىن وتارىبىتتەكانى و چەند نامەيەك بۆ ھاۋرىتكانى ۋەكۈو كۆتايى كار (بلاۋكراۋەى پلون، ۱۹۱۰) كۆكرانەۋە. ئەو ۋىنانەى كە لەۋى كىشاون! ۋىنەيەكى جوان و بەرز لەۋى كارى بۆردۆن لە مۆزەخانەى بۆقىيل ھەيە.

ۋىنەيەكى لە رادەبەدەر جوان، باشە. ئۆلىقىر بلوئىنى سىملىكى بچووكى رەشى ھەبوۋ و روخسارى رەنگ زەيتوونى كەمىك ۋەكۈو روخسارى موريس پارس دەچوو. ئەم دوو پىساۋە ديارە يەكترىان ناسيوۋە: لەسەرىكە كورسى دادەنىشتن، بەلام نوئىنەرى بۆقىيل بى دەربەستى سەرۆكى ((يەكىتتى نىشتمان پەرۋەران))ى نەبوۋ. ۋەكۈو گۆچان رەق و تەق بوۋ و ۋەكۈو شەيتانۆكىكە كە لە قالغەكەى دېتتەدەرى، لەسەر پەردەكە دەردەپەرپتە دەرى. چاۋى دەبرىقانەۋە! بىلبىلەكانى رەش بوون و گلىنەكانىشى سوور. لىۋى گۆشتنى بچووكى تۈوند لەسەر يەك دەگوشىن و دەستى راستى لەسەر سىنگى دەگوشى.

ئەو ۋىنەيە چەندەى ئەزىتەتدابووم. بلوئىنى جارى وايە لەبەر چاۋم بالابەرز و جارى واشبوۋ زۆر وردىلە خۆى دەنۈند، بەلام ئەمرۆكە ھەموو شتتېكم بۆ پروون بېۋە.

لەميانەى ھەلدانەۋەى ساتىرىك بۆقىيلوۋادا راستىيەكەم بۆ دەركەۋتېبوۋ. ژمارە ۶ تشرىنى دوۋەم ۱۹۰۵ ھەموۋى تايبەت بوۋ بە بلوئىنى. زۆر بە وردەكارىيەۋە ۋىنەكەيان لەسەر بەرگ و ھەلۋاسراۋ بە قزى پرى باباكومب كىشى بوۋ، بەم پروونكردەۋە: ((نەرە شېر)) لە ھەمان لاپەرەى يەكەمىشدا ھەموو شتتېك پروون كرابۋە: ئۆلىقىر بلوئىن بالاي مەترىك و پەنجاسى ساتىمەتر بوۋ.

بلاوکراوه که بالائی وردی و ههروهه ها دهنگه شیوه بۆقیهه که که چهندهها جار تهواوی کۆمهلی ئهنجومهنی میللی به پیشکهشیکی زۆر هیئابوو، نیشان دهدا. تاوانبار کرابوو بهوهی که پاژنه پیتی لاستیک له پۆتینهکانی دههاوی. له بهرامبهردا، خاتوو بلوینی که ناوی کچینی پاکوم بوو، له سههر شیوه ئهسپ کیشابووین. نوسهر زیاتر دهلی: ((جیی خۆیهتی بلیم که خیزانه کهی، هاوته مهنی ئهوه.))

مهتریک و پهنجاو سی سانتیمهتر! بهلی، ئهلبهته: بوردون به ئاوردانه وهیه کی تامه زۆرۆبیانه وه، به کۆمهله شتیك که له کران نه هاتوو بوو بچوکی بکه نه وه ده ورویه ری پر کردبوو، کورسییه کی بچووک، قه نه فهیه کی کورت، ره فیک به چهند بهرگه کتیپییکی لیک جیاکه ره وه، میژییکی بچوکی ئیرانی، به لام هه موو بالائی دراوسیکه ی ژان پاروتنی دابوو بهوی، ههردووکیان هاویالا بوون. ده ره نجام ئه وه ده بوو که له په رده یه کدا، میژی بچووک تاراده یه که به هه مان ئه ندازه ی میژی گه وره بوو له په رده که ی دیکه دا و کورسیه بچووکه که ده گه یشته شانی پاروتن. چاو به شیوه یه کی غه ریزه یی دهستی به هه لسه نگاندنی دوو وینه که ده کرد: نا نارامی من له وه وه سه رچاوه ی گرتبوو.

ئیسنا هزم ده کرد پینکه نم: مهتریک و په نجا و سی سانتیمهتر! ئه گه ر ویستبام قسه له گه ل بلوینیدا بکه م، ده بوايه به سه ریدا بچه میمه وه تا کوو ئه ژنویه کائم بنوشتیمه وه. ئیدی سه رم نه ده سوورما که بۆچی ئه و ئه وه نده بی باکانه لووتی له هه واودا به رز راده گرت! چاره نووسی پیاوانی به م بالوو راده یه هه میشه له چهند سانتیمه تری سه رسه ریان جیبه جی ده کریت. هیژی هونه ر چهنده ستایش نامیزه: له و پیاوه وردیله یه وه دهنگ ناسکه هیچ شتیك به وه چه ی داهاتوو نه ده گه یی له پوخساریکی هه ره شه نامیز، هه لسه وکه وتی شکو دار، ههروهه ها چاوی خویناوی گایه ک. قوتابی ترسیندراوی کۆمۆن، نوینه ری کورته بالوو و میزاج تووند، ئه مانه ی به مه رج وه رگرتبوو، به لام له سایه ی سه ری بۆردۆنه وه، سه رۆکی ((یانه ی سه قامگیری)) و وتاریپژی هیژه ئه خلاقییکان ببوه له فه نا نه هاتوو.

((تۆه! داماره کورپیزگه!))

خاتوونه که هاواریکی قورتدراوه ی کردبوو: له ژیر وینه ی ئۆکتاو بلوینی، ((کوری که سایه تی پيشوو))، دهستی مرۆقیکی دیندار ئه م وشانه ی نوسی بوون:

((کۆچکردوو له پۆلی ته کنیک له سالی ۱۹۰۴ د.))

((ئەو مردوۋە! رىك ۋەكوو كورى ئاروندىل. ھۆشيار دەھاتە بەرچاۋ. داىكى چ ئازارتىكى دەچەشت! لەو قوتابخانە گەورانەدا زۆر بەكارىيان دەبەن. مېشكى قوتاببىيەكان تەنانەت لە ھەويشدا كاردەكەن. من زۆر كەيەم بەو كالاۋە دوو گوۋچىكانە دىت، لىئەشاۋەيە. ناويان كازو ئارە؟))

((نا. لە كۆلىتى سان سىد كازو ئار لەسەر دەكەن.))

مىنىش بە نۆرەى خۆم سەيرى قوتابى جوانەمەرگى پۆلى تەكنىك دەكەم. رەنگى مۆمىيانەى پىستى جەستەى و سىملى ۋەكو نەرىتى كۆمەلگاي كاتولىك و بورژوا بوو ئەۋەندەى بەس بوو كە بىرى مەرگىكى كوت و پر لە كەسانى تردا بە ناگا بىنى. جگە لەۋەش ئەو چارەنۋوسى خۆى پىشېبىنى كەردبوو: جۆرىك پشت بەستىن لە چاۋە رۋونەكانىدا كە سەيرى دوورە دەستىيان دەكرد، ديار بوو، بەلام لە ھەمان كاتىشدا سەرى بەرز راگرتبوو، ئەو لەو يونىفۆرمەدا، ھىماى سوپاى فەرەنسا بوو.

The Marcellus evis! Mani bus uatelilia... Plenis.

سوورە گۆلىكى لە چل كەردۆتەۋە، قوتاببىيەكى مردوۋى پۆلى تەكنىك: چ شتىك دەيتوانى خەفەتبارانەتر بىت؟ تەلارە درىژ مەۋداكەم بە ئارامى تەى كەرد. لە ميانەى تىپەرىن و بى ئەۋەى بوەستم سالوم لەو رۋخسارە خاۋەن كەسايەتپانە دەكرد كە لە سىپبەرەكانەۋە دەردەكەۋتن: كاك بوسوئار سەرۆكى دادگاي پىشەبىيەكان، كاك فابى، سەرۆكى لىژنەى بالاي بەندەرى سەربەخۆى بۆقىل، كاك بولانزا بازركان لەگەل خىزانەكەيدا، كاك پانكن، سەرۆكى شارەۋانى بۆقىل، كاك لوسىن، لە داىكبوۋى بۆقىل، بالۆيىزى گەۋرەى فەرەنسا لە ويلايەتە يەكگرتوۋەكان و ھەرۋەھا ئەھلى شىعر، نەناسراۋىك لە بەرگى پارىژگاردا، سىنت مارى لويىز، داىكى پىرۆزى ھەتىۋخانەى گەۋرە، كاك و خاتوون ترزۆن، كاك تىبودست گۆردۆن، سەرۆكى لىژنەى چارەسەرى سكالالا لە كاروبارى كادا، كاك بوبو، بەرپۆبەرى گشتى ناۋنۋوسى دەريايى، كاك برىۆن، كاك مىنت، كاك گرلۆ، كاك لوفورا، دوكتۆر و خاتو پايىن و ھەرۋەھا خودى بۆردۆن كە پىەرى كورى بۆردۆن وىنەى كىشاپوۋ. نىگاي رۋون و سارد، ھىلى ناسكى رۋخسار، لىۋى تەنك.

كاك بۆلانژ قەلەۋەۋە لەسەرخۆ بوو، داىكى رۋحانى سىنت مارى لويىز خاۋەنى دىندارىيەكى ھەۋلدەرانە بوو. كاك تىبودست گۆرۆن بە ھەمان ئەندازە دەربارەى خۆى بە قورسى ۋەردەگرت

که له گهڼ څه لکي ترډا. خاتوو ترزۆن به جوړيکي له سست بوون نه هاتووه وه مملانيڼي له گهڼ نه خوښيښه کي قولدا ده کرد. دهمي زۆر ماندوي به ناشکرا هه والي نازار چه شتنی ددها، به لام هم ژنه خواپه رسته و تهرکه دنياپه هه رگيز نه يگوتبوو ((من نه خوښم.)) نازاره که ي دده شاردده وه. پارچه گه ليکي ده چړي و سه رپه رشتيڼي هم خوومه نه خيڅرخوازه کاني ده کرد. ناوه ناوه، له ميانه ي رسته يه کدا، به نه سپايي پيلووه کاني ده که وتنه سه ربه ک و نيشانه کاني ژيان له روخساريدا بزر ده بوون. هم بي تاقه تيبه هيچ کاتيک زياتر له ساتيکي نه دده خاياند، هينده ي پي نه ده چوو که خاتوو ترزون دووباره چاوي ده کردنه وه رسته که ي ده گه يانده کوتايي. له کارگه ي خيڅرخوازيشدا به پچه پچ ده گوترا: ((داماوه خاتوو ترزون! هيچ کاتيک سکالا درناپرئت.)) من ته واوي ته لاري بوږدۆن-رnodام ته ي کردبوو. ناوړم دا يه وه. مالئاوا نه ي نهو گوله سويسنه جوانانه ي که هه مووتان له پانتايي بچووکي کيشراوتاندا رءعنان، مالئاوا گوله سويسنه جوانه کان، جيڼي شانازي و هو ي هه بووني ټيمه. مالئاوا، پياوه کان.

((دوشه ممه.))

ئيدی کتیبه کهم دهرباره ی رولبۆن نه نووسم، ته واو بوو، ئیدی ناتوانم بینووسم. نیازم هه یه چی له گهڼ ژياندا بکه م؟

کاتزميږ سي بوو. له سه ر ميږه کهم دانيشتبووم، نهو به سته نامانه ي که له مؤسکو دزيبووم له په نا خوتم دانابوون. دهم نووسي:

((ههول درابوو که خراب خوازانه ترين دهنگۆکان بلاو بکه نه وه. به دلنياييه وه مارکي دۆرلبۆن خو ي خستبووه دواي هم پيلانه وه چونکه له ۱۳ي نه يلوولدا بو برازايه که ي نووسي که وهسيه ت نامه که ي ريک خستوه.))

مارکي ناماده بوو: له ميانه ي نه وه دا که به شيويه که ي به کالا له بووني ميږوويه کدا جيگيرم ده کرد، ژيانم به قهرز دده دا يه وي. نهوم وه کوو گه رميه که ي کهم له قولايي گه دمه دا هه ست پيډه کرد.

له ناكو هه ستم به ره خنه يه ك كرد كه له من ده گيرا: رۆلبۆن له هيچ جوړيک له گهڼ برازايه که يدا روو راست نه بوو، ده بويست که نه گه ر پيلانه که بي تاكام ده بوو وه کو شا يه دحاليکي بي گوناھي له لاي پاو لي يه کهم سوود وه ر بگريت. نه گه ري زۆر هه بوو که چيړۆکي وه سي تنامه ي دروست کرد بي ت تا کوو خو ي بي کيشه و بي شه نيشان بدات.

ئەم رەخەنەيە كەم و كەم بايەخ بوو، شتېك نەبوو كە نىگەرانى بى. لەگەن ئەمەشدا ئەوئەندە بەس بوو كە من لە خەيال پلاودا خەمناكدا رۆببات. لە ناكاو كەوتە يادى گارسۆنە قەلەوئەكەى كافترىاي كامى و ھەرۋەھا دەموچاوى داشكاوى كاك تاشىل و يادى ھۆلېك كە تىيدا بە تەواى ھەستم دەكرد فەرامۆش كراوم و لە سەردەمى ئىستادا بەجىھتېلپراوم. بە ماندوئىتى بەخۆمم گوت:

((من كە تواناي ئەوئەم نەبوو كە رابردوى خۆم ھەلبىگرم، چۆن دەتوانم ئومىدەم بە رزگار كەردنى رابردوئىكى دىكە ھەبىت؟))

قەلەمەكەم ھەلگرت و ھەولمدا دەست بەكار كەردن بەكەمەو. لەم بىر كەردنەوانەى دەربارەى رابردو ئىستاي دنيا بىزار و ماندوو ببووم. تەنيا ھەر ئەوئەم دەويست كە لىگەرېن بە يادىكى ئاسوودەو كەتتېبەكەم تەواو بەكەم، بەلام ھەر كە نىگام كەوتە سەر كۆمەلە كاغەزە سىبىيەكان، لە شكلكەى داچلەكىم و ھەر ناوا بە قەلەمى بەرزكراوئە لەسەر تەماشاكەردنى ئەم كاغەزە درەوشاويە مامەو! چەندە دژوار و بەرچاوبو، چەندە ئامادە بوو. ھىچ شتېك جگە لە زەمەنى نوكەى تىدا نەبوو. ئەو پىتانە ھىشتا وشك نەببونەو كە نوسىبوومەن و ھەر لە ئىستاو ھى من نەبوون.

((ھەول درابوو كە خراپخوئەنەتەرىن دەنگۆكان بلاو بەكەنەو...))

من بىر لەم رەستەيە كەردبوو، سەرەتا كەمىك لە خودى منەو بوو. ئىستا لەسەر كاغەز ھەلگەندرابوو، لە دژى من ببوو ھاودەست. ئىدى نەمدەناسىيەو. تەنانت نەمدەتوانى ديسان بىبىنمەو. ئەوى بوو، بەرامبەر من، بى سوودبوو ئەگەر تىيدا دەستم بە گەران بە دواى نىشانەى سەرھەلداغدا دەگەرام. ھەر كەسىكى دىكە دەيتوانى ئەو بىنوسىت، بەلام من، من دلنیا نەبووم كە نوسىبىتەم. ئىستا ئىدى پىتەكان نەدەدرەوشانەو، وشك ببونەو. ئەويش ون ببوو، لەو درەوشاويەى زوو بەسەرچوويان شتېك نەمابو.

بە دلەراوكىو تەماشايەكى دەروبوئەرم كەرد: زەمەنى نووكە، ھىچ شتېك جگە لە زەمەنى نووكە. قەنەفە سووك و رەقەكان كە لە نوئىژى زەمەنى نووكەياندا رۆژووويون، مېژىك، قەرەئىلەيەك، دۆلايىكى ئاوتنەدار- بو خۆم. ئىستا ماھىيەتى زەمەنى نووكە ئاشكرا دەبوو: ھەر ئەو بوو كە ھىيە و ئەوئەى كە ئىستا نەبوو بوونى نەبوو. رابردو بوونى نەبوو. بە ھىچ جۆرىك. نە لە نىو شتەكاندا نە تەنانت لە نىو بىر كەردنەوئەمدا. بەلئى، لەمىژبوو تىگەبىشتبووم

که پابردووم له بهرم هه لاتوو، به لām تا ئەو کاتە باوەریم هه بوو که تەنیا له بهر دهستم نه ماوه. پابردوو بۆمن له حوکمی تەنیا خانەنشینی کدا بوو! شینوازی دیکه بۆ هه بوون هه بوو، بارودۆخینکی داخراوی جموجۆل. بۆ هه بوون هه بوو، بارودۆخینکی داخراو و بی جموجۆل. هه رپووداویک کاتیک کۆتایی به رۆلی ده هات بیرمه ندانه خۆی له نیو سنوکی کدا هه لده چنی و ده بووه رپووداویکی شانازیانه، له بهر ئەوهی ئەوهنده خه یال کردنی نه بوون گرفته بۆمان. ئیستا ده مزانی: شته کان ریک هه ر ئەوانه ن که خۆ ده نوینن - له پشت ئەوانیشه وه... هه یج شتیک نییه. ئەم بیرکردنه وهیه هه روه ها تاکوو چه ند خوله کییک راپیکشام. پاشان به توندی شانە کانم هه لته کاندن تاکوو خۆم رزگار بکه م کۆمه له کاغه زه که م بۆ لای خۆم راکیشا. ((... که وه سیته نامه که ی ریکخستبوو.))

له ناکاو دل تیکه ل هاتینکی توند دایگرم و قه له م له په نجه کانم که وته خواری و مه ره که به که ی پرژا. چی رپویدا؟ نایا تووشی هیلنج ببوم؟ نا، ئەو نه بوو، ژوووره که حالته تی سۆز نامیزی رۆژانه ی خۆی هه بوو. نه ده کرا بگوتری که میزه که قورستر، ئەستورتر و قه له مه په ندانه که م که له که بووتر دیتته به رچاو. تەنیا مارکی دورلبۆن که مینک له مه وه بهر بۆ دووه مچار مردبوو.

تا که مینک له مه وه بهر ئەو له وی، له مندای بوو، ئارام و گه رم و ناوه ناوه ههستم ده کرد ده جولیت. ئەو زیندوو بوو، بۆله زیندووتر له زانست وه رگرو خاتوونی خاوه ن کافتریای پاندۆف دشینۆ بوو. گومان نییه که ئەو کۆمه له هه وه سبازیه کی هه بوو. دهیتوانی چه ند رۆژیک به بی خۆی نیشاندان به سه ر ببات، به لām ره نگه، له هه وای خۆش و نهینیاویدا هاوشیوه ی داوه لی شی پپۆ لووتی دینیتته ده ری و من چاوم به روخساری بزپکاوی و گیپه شین هه لگه پراوه کانی ده که وت. تەنانه تیش کاتیک که خۆی نیشان نه ده دا، قورسای له سه ر دلّم ده کردو من ههستم به پری ده کرد.

ئیستا شتیک له وی به چی نه ما بوو. به و شیوه یه که تیبیدا نیشانه کانی مه ره که به ی ویشکی دیکه بیره وه ری دره وشاوه یی تازه یان نه بوو. خه تای من بوو: تەنیا ئەو قسانه ی که نه ده بوایه بکرین من دره م برپیوون: گوتم که پابردوو بوونی نییه و بی دواکه وتن، بی ده نگه ده نگ، مارکی دورلبۆن گه رابۆوه بۆ نه بوونی.

نامەكانىم لە دەستەكاندا بەرز كردنەوه، بە جۆرىك بى ئومىدى دەستم پىداخشاندىن. بە خۆم گوت: ((لەگەڵ ھەموو ئەوھەدا خودى ئەو كە ئەم پىتانەى يەك بە يەك نوسيوون. پالى دايەوھ سەر ئەم كاغەزە، پەنجەكانى خستنه سەر كاغەزەكە تاكوو ژير قەلەمەكەى جوولە نەكات.))

زۆر درەنگ بوو: ئەم وشانە ئىدى واتايەكيان نەبوو. ئىدى ھىچ شتىك جگە لەو كاغەزە زەردانەى كە لە دەستدا دەيانگوشم بوونى نەبوو. ئەلبەتتە ئەم چىرۆكە ئالۆزە لەنىودا بوو: برازاي رۆلېون لە سالى ۱۸۱۰د بەدەستى پۆلىسى تىزار كوژرا، دەست بەسەر كاغەزەكانىدا دەگرت و دەيانبە ئەرشىفى نھىنى، ئەوسا سەدو دە سال دواى ئەوھ ئەم كاغەزانە لەلايەن سۆفیهتییەكانەوھ كە گەيشتنە دەسەلات دەكەونە بەردەستى كتیبخانەى دولەتى كە لەوى من لە ۱۹۲۳د دزىن، بەلام ئەمە راست نەدەھاتە بەرچاو و من لەو دزىبەى كە بۆ خۆم ئەنجام داووبو ھىچ بىرەوھەريیەكى راستەقىنەم ھەلنەگرتبوو.

بۆ روون كردنەوھى بوونى ئەم كاغەزانە لە ژوورەكەمدا، دۆزىنەوھى سەد چىرۆك باوەر كردنىكى دىكەى دژوار نەبوو: ھەموويان رووبەرۆوى ئەم كاغەزە زۆرانە، نىبەتال و سووك وەكوو بلقى سەر ئاو خۆيان دەنواند. لەبرى ئەوھى كە ئومىد بەم كاغەزانە بىەستم كە لەنىوان من و بۆرلۆندا پەيوەندى دروست بكات، واباشترە كە يەكسەر بچمە لای ئەنجومەنى بانگھىشت. رۆلېون ئىدى نەبوو. ئىدى ھەرگىز نەبوو. ئەگەر ھىشتا چەند پارچە ئىسكى لى مابۆوھ، بۆ خۆى و سەربەخۆبوونى ھەبوو، شتىك كەمىك لە فوسفات و كاربونات و كالىسىۆم بەخۆبى ئاو نەبوو.

دوايىن ھەولتى خۆم دا، لەبەر خۆمەوھ ئە وشانەى مەدام دۆزانلىم دووبارە كردنەوھ كە بەھۆیەوھ بە زۆرى ماركى دەھىنمەوھ ياد: ((پوخسارىكى ورد و ھەلقراچاو، پاك و پاكىزە، خروپكە نىشان و خاوەنى شەپەنگىتییەكى ديار كە ھەرچەندەى ھەولتى دەدا بىشارىتتەوھ واش ھەر بەرچاو دەكەوت.))

پوخسارى گویراپەلانە ھاتە لای چاوم، لووتە نوک تیژەكەى، گىپە شىن ھەلگەرراوھكەى، زەردەخەنەكەى. دەمتوانى بەدلخواز ھىلى پوخسارى بكیشم، لەوانەبە بە ئاسانىبەكى زیاتر لە جارن. وايدانى ئەمە شتىك نەبوو جگە لە پوخسارىكى خەيالى لە دەرووندا، دەم و چاویكى

وههمى. ئاخىكىم ھەللكىشا، خۇم بە ھەستىكى جۆرىك لەدەستچونى لەگەلدا ھەلنەكراو بۆ
داوھى كورسىيەكە پال داپەوھ.

سەعات زەنگى چوار لیدەدات. كاتژمىرىك دەبىت كە بە قۆلى ھەلئاسراوھە لپرە لەسەر
كورسى دانىشتوم. دنيا خەرىكە تارىك دادبەت. جگە لەوھ، شتىك لەم ژوررەدا نەگۆراوھ:
كاغەزە سىپىيەكە ھىشتا لەسەر مېزەكەپە، لە پەنا قەلەمدان و شووشەى مەرەكەب... بەلام
من ئىدى ھەرگىز لەسەر ئەو كاغەزە شت نانوسم كە دەستم پىكردوھ.

ئىدى قەت، بە تەى كردنى شەقامى موتیلە و جوت سايدى روت، ناچمە كىتەبخانە تاكوو
لەوى بچمە لای ئەرشىف. خەزەكەم لە شوینی خۇم راپەرپم و بچمە دەرى و بۆ سركردنى خۇم
ھەرچىيەك بىت بىكەم، بەلام ئەگەر پەنجەيەك بەرز بكەمەوھ، ئەگەر بە دروستى لەسەر جىي
خۇم نارام نەگرم، باش دەزانم چىم بەسەر دىت. ھىشتا نامەوى ئەوھم بەسەر بىت. ھەمىشە
زوو دىت. جوولە ناكەم، ئەمىر ئاسا لەسەر كۆمەلە كاغەزەكە، ئەو دەستەواژە دەخوینمەوھ
كە نپوھ چلەم كردوھ:

((ھەول درابوو كە خرپ خوازەنەترىن دەنگۆكان بلابكەنەوھ، ماركى دورلېون بە
دلىياپىيەوھ خۆى خستبووھ داوى ئەو پىلانەوھ لەبەر ئەوھى لە ۱۳ى ئەيلولدا بۆ برازابەكەى
نوسى كە وەسبەت نامەكەى رىكخستوھ.))

مەسەلەى گەورەى رولېون ھاوشىوھى عەشقىكى ئاگرىن كۆتابى پىھاتوھ. دەبى شتىكى
دىكە بدۆزمەوھ. چەند سال لەمەوېەر، لە شانگھايى لە نوسىنگەى مېرسىيە، لەناكاو لە
خەيالىكەوھ ھاتمە دەرى، بە خەبەر ھاتم. پاشان خەونىكى دىكەم دىت لە دربارى تىزراھكاندا
دەژيام، لە كۆشكى كۆنى وھە سارددا كە زستانان لەژىر سەردا لە لىقەوماوان فانۆسى
دەبەست. ئەمىرۆ بەرامبەر كۆمەلە كاغەزىكى سىپى لەخەو ھەلدەستم. مەشخەلەكان، سەھۆلە
بەستوھەكان، يونىفۆرمەكان، شانە لەرزۆكە جوانە ون بووھەكان. لەجىاتيان شتىكى گەرم لە
ژوورپىدا دەمايەوھ، شتىك كە نامەوى بىيىنم.

ماركى دۆرلېون ھاوبەشم بوو: ئەو بۆ ھەبوون پىويستى بەمن ھەبوو و منىش بۆ ھەست
نەكردن بە بوونم پىويستىم بەوى ھەبوو. من كەرەستەى خام داين دەكرد، كەرەستەيەك كە
زۆرم ھەبوو و نەمدەزانى چى لى بكەم! بوون، بوونى من، ئەو، پشكى وى كردنەوھ بوو.
لەبەرامبەرم رادەوھەستاو ژيانى داگىر كردبووم، تاكوو ژيانى خۆى بۆمن بكاتەوھ. ئىدى ھەستم

نەدەکرد کە بوونم ھەبە، ئیدی نە لە خۆمدا بەلگۆو لەودا بوونم ھەبوو، لەبەر خاتری وی بوو کە دەمخوارد، لەبەر خاتری وی بوو کە ھەناسەم ھەلدەکێشا ھەر کام لەم جوولانەم واتاکە لە دەروە بوو، لەوی، رێک بەرامبەرم، لەودا، ئیدی نەدەستم دەدیت کە پێشەکانی لەسەر کاغەز دەنووسی نە تەنانت ئەو پرستەبەیی کە نوسیبووم - بەلگۆو لە پشتم، لە دواوی کاغەزەکە، مارکیم دەدیت، کە داواي ئەو جوولەبەیی کردبوو، بوونیشی ئەو جوولە درێژ و پایەدارە ھەلدەسوواند. من تەنیا ھۆکارێک بووم بۆ ناچارکردنی بۆ ژیان بەسەر بردن، ئەو بەلگە بوونی من بوو، ئەو منی لە خۆم رزگار کردبوو. ئیستا نیازم ھەبە چی بکەم؟ لە ھەمووی زیاتر ئەو ھەبە کە نابێ جوولە بکەم، نابێ بچوێم... ناھ! نەتوانی بەر لە جوولە ئەم شانانە بگرم...

ئەو شتە کە چاوەروانی دەکرد ھەرسان ببوو، خۆی پێدادام، لە دەرووندا بەریدەکەوی، لێی پر دەم. ھێچ نییە! ئەو شتە منم، سەر بەست بوو، رزگار بوو، بەسەرماندا شەپۆل دەدات. من بوونم ھەبە.

من بوونم ھەبە. ئەمە شیرینە، زۆر شیرین، زۆرخاو. ھەروەھا سووک! دەلێی ئەو تاک و تەنیا لە ھەوادایە. دەبزویت، بزوانی لاواز لە ھەموو شوێنێک کە دەتوێتەو و ن دەبێ. زۆر ئارام، زۆر ئارام، ئاوی کەکاوی لە دەمم دایە، قووتی دەدەم، بە فورگمدا رۆدەچی، دەملاوینیتەو ئەوسا دیسانەو لە دەمدا لەدایک دەبیت، لەنیو دەمدا چالێکی بچوکی ئاوی سپی شێوێ بەردەوام ھەبە کە ئاشکرا نییە و بەر زمانم دەکەوی. ئەم چالە بچوکەش، منە. ھەروەھا زمان، ھەروەھا قورگی منە.

دەستم دەبینم کە لەسەر مێزە کە پادەفریت. زیندوو، منە. دەکریتەو، پەنجەکان لە کۆکراوھیی دینەدەرێ و راست دەبنەو. دەستم بە پشتم کە دیتوو. ورگە زلە کەیم نیشان دەدات. وەکوو گیاندارێکی لەسەر پشتمکەوتوو دەچیت. قامکەکان، لاقەکانی لە تووند جوولاندیان بە کەیف دیم، وەکو لاقی قرزائێک کە لەسەر پشت کەوتیبیت. قرزائە کە مرد: لاقەکان لوول دەخۆن، دەستم لەسەر زگ کۆدەبنەو، نینۆکەکان دەبینم و تاکە شتێک لەمندا کە زیندوو نییە. تەنانت ئەمەش دنیایی نییە، دەستان لوول دەخوات، لەسەر روان دەکەوی، ئیستا پشتم نیشان دەدات. پشتمی زیوگفت و کەمیەک درەوشاوە، ئەگەر لە نزیک بەندی قامکەکان مووی سووری لێ نەبوا، واتەدەزانی ماسییە. ھەست بە دەستم دەکەم. ئەو دوو

گیانداره‌ی که له کۆتایی قۆله‌کاغدا ده‌بزوین، منن. ده‌ستم یه‌کێک له لاقه‌کانی به‌ نینۆکی لاقه‌که‌ی دیکه‌ ده‌رۆشینی، قورسایی له‌سه‌ر ئه‌و میژه‌هه‌ست پێده‌که‌م من، من نییه. ئه‌م هه‌ستی کێشه‌ زۆر درێژخایه‌نه، ناروات. هۆیه‌ک نییه‌ که‌ بپروات. سه‌ره‌نجام، ده‌بیته‌ هه‌له‌نه‌کراو له‌گه‌ڵیدا... ده‌ستم ده‌کێشمه‌وه، ده‌بجهمه‌ نیو‌گه‌رفانه‌وه، به‌لام یه‌کسه‌ر ده‌ستم له‌ گه‌رفان ده‌هیم‌ده‌ری، به‌ره‌و‌پشت له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ به‌ره‌لای ده‌که‌م. ئیستا له‌ کۆتایی قۆلم هه‌ست به‌ کێشه‌که‌ی ده‌که‌م. که‌می‌ک لی‌ک ده‌کشیته‌وه، نه‌ک زۆر زۆز، به‌ نه‌رمی، به‌ ئه‌سپایی، بوونی هه‌یه. پێداگری ناکه‌م: له‌ هه‌ر کۆتیه‌کی دانیم، هه‌روا بوونی ده‌بیته‌ و من هه‌ر ئاوا هه‌ست ده‌که‌م که‌ بوونی هه‌یه. نه‌ده‌توانم له‌ناوی به‌م، نه‌ پاشاوه‌ی جه‌سته‌م، نه‌ گه‌رمای شیدار که‌ کراسه‌که‌م پیس ده‌کات، هه‌روه‌ها نه‌ ئه‌م چه‌وریه‌ گه‌رمه‌ که‌به‌ ته‌مه‌لی ده‌سوورپێته‌وه-ده‌لیی که‌سی‌ک به‌ که‌وچک تی‌کی وهرده‌دات- هه‌روه‌ها نه‌هه‌موو ئه‌و هه‌ستانه‌ی که‌ له‌ ده‌روو‌غدا ده‌گه‌رین، که‌ دین و ده‌چن، له‌ که‌له‌که‌مه‌وه سه‌رده‌که‌ون یان ئه‌وه‌ی له‌ به‌ییانییه‌وه تا‌کوو شه‌و له‌ گۆشه‌ی خووپێوه‌ گرتوویانه‌وه ده‌روین.

له‌ جیی خۆم راده‌په‌رم، ئه‌گه‌ر ده‌متوانی له‌بیرکردنه‌وه بووه‌ستم، باشت‌ر ده‌بوو. بپه‌ردنه‌وه‌کان بئێ‌ تام‌ترین شته‌کانن. ته‌نانه‌ت بئێ‌ تام‌تریش له‌ گۆشتی جه‌سته. به‌رده‌وام لی‌ک ده‌کشیته‌وه‌و تام‌یکی سه‌یر به‌جئێ‌ ده‌هیلن. پاشانی‌ش وشه‌کانن، له‌نیو‌ بپه‌ردنه‌وه‌کاندا، وشه‌ ناته‌واوه‌کان، کۆمه‌له‌ په‌سته‌یه‌کی به‌ که‌م و کو‌ر که‌ به‌رده‌وام ده‌گه‌رپێته‌وه: ((ده‌بئێ‌ ته‌واو بکه‌... من بوون... مردو... مارکی دورل مردووه... نیم... من بوون...)) هه‌روا درێژه‌ی ده‌بیته‌... و قه‌ت کۆتایی پێنایه‌ ئه‌مه‌ له‌ ئه‌وانیتر خراپ‌تره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆم به‌لیپ‌رسراو و هاو‌به‌شی تاوان هه‌ست پێده‌که‌م. بۆ‌ نمونه، ئه‌وه‌ منم که‌ درێژه‌ به‌ ئه‌م جو‌زه‌ کاویژه‌ به‌ نازاره ده‌ده‌م: بوونم هه‌یه. من جه‌سته‌ هه‌ر که‌ جارێ‌ک ده‌ستی به‌ ژیان کرد، خود به‌ خود ژیان به‌سه‌ر ده‌بات، به‌لام کاتی‌ک ده‌گه‌ینه‌ ئه‌ندیشه‌، منم که‌ درێژه‌ی پێده‌ده‌م، به‌رفراوانی ده‌که‌م. من بوونم هه‌یه. بپه‌رده‌که‌مه‌وه که‌ هه‌م. ئۆه، ئه‌م هه‌سته‌ی هه‌بوونه‌ چ پێچاو‌پێچیک‌کی دوور و درێژه‌-منیش به‌ فراوانی ده‌که‌م، ئارام ئارام... خۆزگه‌ بمتوانیایه‌ خۆم له‌بیرکردنه‌وه رابگرم! هه‌ول ده‌ده‌م، سه‌رده‌که‌وم! ده‌لیی سه‌رم پ‌ر ده‌بیته‌ له‌ دوو‌که‌ل... و ئه‌مانه‌ دیسان ده‌ست پێده‌که‌نه‌وه: ((دوو‌که‌ل... نابئێ‌ بپه‌رکه‌یه‌وه... نامه‌وی بپه‌رکه‌مه‌وه... بپه‌رده‌که‌مه‌وه که‌ نابئێ‌ بپه‌رکه‌مه‌وه. نابئێ‌ بپه‌رکه‌مه‌وه چونکه‌ نامه‌وی بپه‌رکه‌مه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ هه‌روا بپه‌رکه‌نه‌وه‌یه‌ که‌... ئایا هه‌رگیز کۆتاییه‌کی تی‌دا نییه‌؟

بیرکردنه وهی من، خودی منه: له بهر شهویه که ناتوانم بوهستم. من بههوی شهوه بوونم هیه که پئی بیر ده که مهوه... و ناتوانم خۆم له بیرکردنه وه رابگرم. له کاته دا-چهند ترسناکه- شه گهر هم، له بهر شهویه که دلّم له هه بوون لیدراوه. منم، منم که خۆم له ژبان و ویسته کانی ده رده کیشم: رق و بیزاریش له هه بووندا کۆمه له شینوازیکن بۆ ناچارکردنم به هه بوون، بهرۆ بردنم بۆ دهروونی بوون. بیرکردنه وه کان هاوشیوهی سه رگیژیه که له پشتم له دایک دهن، هه ستیان پیده کهم که له دوامه وه له دایک دهن... شه گهر ریگه بدهم، دینه ئیره له پیشه وه، له نیو چاوه کائما- و من هه روا ریگه ده ده م، شه ندیشه شانازی ده کات، شانازی ده کات و به گه وه ریی دا ده به زیت، یه که سه ر پرم ده کات و بوونم نوی ده کاته وه.

ناوی زارم شیرین و جهستم گهرمه، هه ست به بی تامی ده که م. چه قویه که م له سه ر میزه که یه. ده یکه مه وه. بۆچی نا؟ به هه رحال، جۆره سه رگه رمیه که. دهستی چه پم له سه ر کاغه زه که دا ده نیم و لیدانیکی به هیژ له له پی دهستم ده ده م. جوله که ی له نا کاو بوو، تیغه که خلیسکا، برینه که رووکه شییه. خوینی لیدیت، ئی که چی؟ چی گۆرا؟ له گه له شه وشدا، به ره زامه ندییه وه له سه ر کاغه زه سپیه که، له نا وه راستی شه و دپرا نه که که مینک له مه وه به ر نووسیمن، سهیری چاله خوینه که ده که م که ئیدی به شیک نییه له من. چوار دپر له سه ر کاغه زی سپی، په له خوینیک، هه ر ئەمانه پیکه وه به ره وه رییه کی جوان دروست ده که ن. ده بی له ژیرییه وه بنووسم: ((شه و رۆژی من دهستم له نووسینی هه لگرت ده رباره ی مارکی دورلبۆن.))

بچم خه ریکی دهستم بچم؟ بی گومان. سهیری ده له وانی به رده می خوین ده که م. ئیستا خه ریکه ده بیه ستی، ته وا بوو. پیستم له ده وری شوینه بر درا وه که خوی به ژنگ هه له ئینا و ده نوینی. جگه له هه ستیکی لاواز له ژیر پیستدا هیچ شتیکی دیکه نه ما وه ته وه، ته نانه ت ره نگه بی تامتر.

زهنگی سه عات پینج و نیوه که لیده دات. هه لدهستم، کراسه سارده که م به گوشتی جهسته مه وه نووسا وه. ده چه مه ده ری، بۆ؟ ئی، له بهر شه وه ی به لگه یه کیشم نییه که نه چه مه ده ری. ته نانه ت شه گهر له سوچیکی پیده نگدا خۆم کروش هه لینم، خۆم له بیر نا به مه وه. له وی ده م، قورسایی له سه ر ته ختی ژووره که ده که م، منم.

له سه ر ریگا رۆژنامه یه که ده کرم. هه والی شاگه شه که هیته ر. ته رمی کیژۆله لووسین دۆزرا وه ته وه! بونی مه ره که ب، کاغه زه که له نیو په نجه کائما گرمۆله ده بیته. بکوژه بی

شهره‌فه که هه‌لاتووه. مندالە که بی‌رەنگ و روو بووه. تەرمە که یان دۆزیووتەو، لە کاتی کدا که پەنجەکانی بە قور و قالەو نووسابوون، رۆژنامە که فەردە که مەو، قامکە کاتم کاغەزە که بی‌ چنگەو گرتووه، بۆنی مەره‌که‌ب، ئە هی‌هاوار، ئە مەرۆ شتە‌کان چەند بە توندی بوونیان هەیه. لووسین بچکۆلە بی‌رەنگ و روو بووه. خنکاندویانە. جەستە هیشتا بوونی هەیه، گۆشتە بریندارە که‌ی. ئەو ئیدی بوونی نییه. دەستە‌کانی ئەو ئیدی بوونی نییه. ماله‌کان. بەنیو ماله‌کاندا بەرپیدا دەپۆم، لەنیو خانووە‌کاندا، راست لەسەر بەردرپیژە که، بەردرپیژی ژیر قاجم بوونی هەیه، خانووە‌کان لە خۆیان گرتووم، دەلیی ئاو لە خۆی گرتووم، بەو جۆرە که قولنگینگ کاغەزینک لەخۆ دەگریت، منم. منم، من بووم هەیه، بیردە که مەو، کواتە هەم. من هەم چونکە بیردە که مەو، بۆچی بیر دە که مەو؟ ئیدی نامەوی‌ بیربکه‌مەو، من هەم چونکە بیردە که مەو که نامەوی‌ هەم؟ بیردە که مەو که من... چونکە... ئۆ! من هەلدیم، بکۆزی بی‌شەرف هه‌لاتووه، جەستە رەنگ و روو نەماوی کچه‌که. ئەو، ئەو گۆشتە‌ی تری هەست پیکردوو که خزاوتە نیو گۆشتە‌که‌یه‌وه. من... ئیستا من... رەنگ و رووی نەماوه. مەیلێکی شیرین بە رەنگ و روو نەماوه. مەیلێکی شیرین بە رەنگ و روو نەمان لە پشتە‌و‌پرا دە‌م‌گریت، بە ئارامی، لە پشت گویچکه‌کان، گوییه‌کان لە پشتە‌مەو بەله‌ دە‌که‌ن، قژی سوور، قژە‌کان لەسەر سەرم سوورن، سەوزە‌ی سوور، سەوزە‌ی تەر، ئایا ئەویش منە؟

ئایا ئەم رۆژنامە‌ش من نییه؟ هەلگرتنی رۆژنامە بوون لە پەنا بووندا، شتە‌کان لە پەنا یە‌کت‌ری بوونیان هەیه، واز لەم رۆژنامە‌یه‌ دینم. خانووە‌که‌ خۆی تاو‌ده‌دات، ئەو بوونی هەیه، لە‌بەر‌م‌بە‌ردا بە پەنا دیداری‌کدا دەپۆم، لە پەنا دیواری‌ درپیژدا بووم هەیه، لە بە‌رام‌بەر دیواردا، هەنگاوینک، دیوار لە بە‌رام‌بەر بوونی هەیه، یە‌ک، دوو، دوامە‌وه، پەنجە‌یه‌ک که نیو پانتۆلە‌که‌م دە‌رو‌شینی، دە‌پ‌رو‌شینی، دە‌پ‌رو‌شینی و پەنجە‌ی قورای کێژۆلە‌که‌ رادە‌کیشی. قورپه‌که‌ لەسەر پەنجە‌م که لە جۆ‌گایه‌کی قوراپیه‌وه دە‌هاتە‌ درۆ و بە ئارامی دە‌که‌وی، بە ئارامی، شل بوو، نەرم‌تر لە پەنجە‌کانی ئەو کێژۆلە‌یه‌ی که دەیان خنکاند دە‌رو‌شا، بکۆزی بی‌ شە‌رف، قور و زەوی نەرم‌تر دە‌رو‌شاندا، پەنجە‌ بە ئارامی دە‌خزی، بە‌سەر سەردا دە‌که‌وی و لوول خواردوو گەرم رانم دە‌لاوینیتە‌وه. بوون نەرمە و خلۆ‌ر‌دە‌بیته‌وه، بە‌م‌لا‌ولا دە‌که‌وی، من لە‌نیو ماله‌کاندا بە‌ئێ‌ره‌و ئە‌وی‌ دە‌که‌وم، منم، من بووم هەیه، من بیردە که مەو بۆیه‌ بە‌م‌لا‌ولا دە‌که‌وم، من هەم، بوونی بە‌بوونە‌وه‌یه‌ک بە‌ر‌یوتە‌وه، ناکە‌وی، دە‌که‌وی، پەنجە‌ پەنجە‌ره‌که

دەرووشىنى، بوونى ناتەواو يەكە. كاكە. كاكى لىئەشاوۋە بوونى ھەيە. كاكىم ھەست دەكات كە بوونى ھەيە. نا، ئەو كاكە لىئەشاوۋەى كە تىدەپەرى لوت بەرز و نەجىب ۋەكوو نىلووفەر، ھەست ناكات كە ھەيە. پشكوتن، دەستە بردراوۋەكەم تەزوان دەكات، بوونى ھەيە، بوونى ھەيە، بوونى ھەيە. كاكى لىئەشاوۋە ھەرۋەكوو نىشانەى لايۇن دونۇر بوونى ھەيە، ۋەكوو سىمىل بوونى ھەيە، ھەمووى ھەر ئەمە. مرۇف دەبى چەند بەختەۋەر بىت كە شتىك نىيە جگە لە نىشانەيەكى لىيۇن دونۇر سىمىل ۋە ھىچ كەس پاشاۋەكەيتر نايىنىت، ئەو دوو نووكى تىزى سىمىل لە دوولاي لوت دەيىنىت، من بىر ناكەمەۋە كەۋاتە سىمىل. ئەو نە جەستەى لاۋازى دەيىنىت، نە لاقە گەۋرەكانى. ئەگەر لەنىۋ پانتۆلەكەيدا بگەراناىە، بە دلنىياىەۋە جوتە گۆيەكى لاستىكى خۆلەمىشىتان دەۋزىەۋە. ئەو نىشانەى لىيۇن دونورى ھەيە، پىاۋەكان مافى ھەبوونىان ھەيە: ((من بوونم ھەيە چونكە ئەۋە مافى خۆمە.)) من مافى ھەبوونم ھەيە، كەۋاتە مافى بىرنەكردنەۋەم ھەيە: پەنجە بەرز دەيىتەۋە. ئايا نىيازىم ھەيە كە...؟ لە پشكوتوويىدا سەرچەفى سىپى گۆشتى سىپى كە بە ئارامى دەكەۋىتتە سەر پشت بلاۋىنمەۋە، بچمە نىۋ بوونىكى ترەۋە لەنىۋ كۆمەلە بۇزىيەكى سۈۋر بە بوونىكى قورسى بوون، لەنىۋ لىۋى تەرى شىرىندا كە ۋەكوو چاۋ دەگىيا بوونم ھەيە؟ جەستەى گۆشتىنى زىندووم، گۆشتىك كە لە جموجۇل دايە ۋە ئارامى خواردنەۋەكان دەسۈرپىنى، كە قەيماغ دەسۈرپىنى، ئەو گۆشتەى كە دەسۈرپىتەۋە، دەسۈرپىتەۋە، دەسۈرپىتەۋە، ئاۋى شىرىن ۋە شەكر ئاساى گۆشتەكەم، خوونى دەستەم، تەزۋىكى ئارام لە گۆشتى بىرىندارى خۇمدا ھەست پىدەكەم كە دەسۈرپىتەۋە بەرپىدا دەۋات، من بەرپىدا دەۋم، ھەلدىم، من بكوۋىكى بى شەرەفم بە گۆشتى بىرىندارەۋە، بىرىنىك لە بوونى لاي ئەم دىۋارانە. سەرمامە، ھەنگاۋىك دەنىم، سەرمامە، ھەنگاۋىك، بۇ لاي چەپ دەسۈرپىتەۋە، ئەو بۇ لاي چەپ دەسۈرپىتەۋە، ئەو بىردەكاتەۋە كە بۇ لاي چەپ دەسۈرپىتەۋە، شىتە، ئايا من شىتم؟ ئەو دەلى كە لە شىت بوون دەترسىت، ھەبوون، ئايا تۇ دەروونى بوونى من دەيىنى، ئەو دەۋەستى، جەستە دەۋەستى، ئەو بىردەكاتەۋە كە دەۋەستى، لە كوۋىرا دى؟ چى دەكات؟ دوۋبارە بەرپىدەكەۋىتتەۋە، دەترسىت، زۆر دەترسى، بكوۋى بى شەرەف، مىلى تەم شىۋە، مىل، دل تىكەل ھاتن، ئەو دەلى كە لە ھەبوون دل تىكەل ھاتوۋە، ئايا دل تىكەل ھاتوۋە، لە دل تىكەل ھاتنى بوونى ماندوۋە؟ غاردەدا. چ ھىۋايەكى ھەيە؟ ئايا غاردەدات بۇ ئەۋەى لەبەر خۇى پراكات، خۇى بەھايىتتە نىۋ ھەۋزى سەر بەتالەۋە؟ پرادەكات، دل، ئەو دلەى

که ترپه‌ی دیت شادمانه. دل بوونی هه‌یه، قاچه‌کان بوونیان هه‌یه، هه‌ناسه بوونی هه‌یه، ئەوان به حالی غاردان، هه‌ناسه و برکی، به‌ترپه، بوونیان هه‌یه، به ئەسپایی به ئەسپایی هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی، هه‌ناسه‌م سوار ده‌بی، ئەو ده‌لی که هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بی، هه‌بوون له پشته‌وه‌را ئەندیشه‌کام ده‌گریت و به ئارامی له پشته‌وه‌را ده‌یقلیشییته‌وه، له دوا‌وه‌را ده‌بگرن، له دوا‌وه‌را ناچارم ده‌که‌ن بیر بکه‌مه‌وه که‌واته شتی‌ک بيم، پشتمه‌وه‌م که له بلقی سووکی هه‌بووندا هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی، ئەو بلقی‌کی ته‌می مه‌یله، ئەو له ئاوینه‌دا وه‌کو پیاوان ره‌نگ بزراوه، رۆلبۆن مردووه، ئانتوان رووکانت نه‌مردووه، خه‌ریکم بی هۆش ده‌م: ئەو ده‌لی که ده‌یه‌وی بی‌هۆش بییت، ئەو غارده‌دات، ئەو غارده‌دات، (له پشته‌وه‌را) له پشته‌وه‌را له پشته‌وه‌را، له پشته‌وه‌را په‌لاماری لوسی بچکۆله‌یان داوه، له پشته‌وه‌را به‌هۆی هه‌بوونه‌وه بی ره‌نگ و روو بووه، ئەو داوای به‌زه‌یی ده‌کات، له‌وه‌ی که داوای به‌زه‌یی ده‌کات شه‌رم ده‌کات، به‌زه‌یتان هه‌بی، یارمه‌تیم بده‌ن، یارمه‌تیم بده‌ن که‌واته بوونم هه‌یه، ئەو ده‌چپته نیو باری دۆلا مارین، ئاوینه‌کانی بچووکی سۆزانی خانه‌ی بچووک، ئەو له ئاوینه بچووک‌ه‌کانی سۆزانی خانه‌دا بچووکی ره‌نگ بزراوه، قۆسووریکی زله‌ی نه‌رمی که له‌سه‌ر کورسی ده‌که‌وی، گرامافۆن ده‌ژهنی، بوونی هه‌یه، هه‌موو شتی‌ک ده‌سوورپته‌وه، گرامافۆن بوونی هه‌یه، دل ترپه‌ی دیت: بسوورپته‌وه، بسوورپته‌وه خوارده‌وه‌کانی ژیان، بسوورپته‌وه شیه‌کان، شه‌ربه‌ته‌کانی گوشتی جه‌سته‌م، شیرینه‌مه‌نیه‌کان... گرامافۆن.

When the low moon be gets to beam Evry night I dream a little dream. □

ده‌نگی‌کی کپ و زل له ناکاو په‌یدا ده‌بیته‌ دنیا ون ده‌بی، دنیای بوونه‌کان. ژینیکی گوشتن ئەو ده‌نگه‌ی هه‌بوو، له جوانترین به‌رگیدا له به‌رده‌م قادانیک گوتی و ده‌نگیان تۆمارکرد. ژنیک: به‌ها! ئەو وه‌کوو من بوونی هه‌بوو، وه‌کوو رۆلبۆن، نامه‌وی بیناسم، به‌لام ئەمانه. ناتوانری بگوتریت که ئەو بوونی هه‌یه، ئەو ده‌نگه‌ی که کاریگه‌ری خسته‌سه‌ر قاورانه‌که بوونی هه‌بوو. من که گوی ده‌گرم بوونم هه‌یه. هه‌موو شتی‌ک پره، هه‌موو جیه‌ک بوون، ئەستور و قورس و شیرین، به‌لام له پشت هه‌موو ئەم شیرینییه‌دا، له ده‌ست پیگه‌یشتن نه‌هاتوو، نزیکی نزیکی، به‌داخه‌وه ئەوه‌نده‌ دور، گه‌نج، بی به‌زه‌یی و له‌سه‌رخۆ، ئەمه... ئەمه وردینییه.

((سی شه‌مه))

هیچ. بوونم هه بوو.

((چوارشه مه))

تیشکیکی خری خۆره تاو که وتۆته سهر سه رمیزه کاغه زیه که له م تیشکه خره دا، می شیک گیژو ویز به خشه خش خۆی راده کیشیت، خۆی گهرم ده کاته وه قاچه کانی پیشه وه ی لیک ده خشینی. نیازم وایه خزمه تی پی بکه م و پانی بکه مه وه. گه یشتنی ئه م په نجی شایه تمانه زه بله لاهه نایینیت که توکه زیرینه کانی له بهر تیشکی خۆر ده دره وشینه وه.

زانست وهرگر هاوار ده کات که ((مه یکوژه، کاکه!)) می شه که ده ته قی، ورگ و ریخۆله بچوو که کی له ورگی دیته ده ری. له هه بوون رزگارم کرد. به ناوازه ده نگیککی وشک به زانست وهرگر ده ئیم:

((خزمه تیکم پیکرد.))

بوچی لیڤه؟-ئهی بوچی ده بی لیڤه نه بم؟ نیوه رۆیه، چاوه ریم کاتی نووستن بیت (خۆشبه ختانه خه وه له بهرم راناکات). تاکوو چوار رۆژیت ئانی ده بینمه وه: دیاره ئه وه ته نیا به لگه یه که بو ژیا نی من. ئهی دوا ی ئه وه چی؟ کاتیک که ئانی له لام رۆیشت؟ باش هیوا ی شاروهم ده زانم: هیوادارم که ئه وه قهت به جیم نه هیلت. له گه ل ئه مه شدا ده بی باش بزاتم که ئانی قهت قبول ناکات که له بهر چاوانم پیر بیت. من لاواز و ته نیام، پیوستیم پی هیه. هزم ده کرد تا کاتیک که به هیژم دووباره بیبینمه وه: ئانی به زه یی به لیقه و ماواندا نایه ته وه.

((حالت باشه، کاکه؟ حالت باشه؟))

زانست وهرگر به چاوی پیکه نیناوییه وه یه کلایه نه سه یرم ده کات، که میک هه ناسه ی سواره، زاری وه کوو سه گیککی هه ناسه سوار کراوه یه. دانی پیاده نیم: ئه مرۆ به یانی له وه ی که دووباره ده بیبینمه وه شادامم، پیوستیم به قیه کردن هه بوو.

ده لی: ((ئه وه ی که له سه ر میزه که می چه نده دلخۆشم. من خه ریکم له گه ل مرۆقیکی دیکه دا قسه ده که م: سه له های سا ل ده بیت که وه ها شتیکم بو نه ها تۆته پیشی.

((خه ریکن ده رۆن، هه زده که ی شوینه کافانم بگۆرینه وه؟))

دوو پیاو جگه ره یان پیکردوه، ده چنه ده ری بهر هه وا ی پاک و هه تاوی. له کاتیکدا که کلاوه کانیان به دوو ده ست راگرتوه، به بهرده م جاخانه گه وره کاندایه پهرن، پیده که نن. با پالتویه کانیان هه لداموسی نی نا، هه زنا که م شوینه که م بگۆرم. چ سوودی هه یه؟ جگه له مه ش،

له پشت په نجره كانه وه، له نيو كه ليني سهربانه سپييه كاني كوخته ي مه له وانان، دهر ياي سه وزو تيك په ستراو ده بينم.

زانست وهرگر دوو پارچه كارتوني و نه وشه يي لاکيشه يي له كيشه باخه له كه ي دهره يناوه. به زوويي ده ياندا ته سدوق. له پشت يه كيكيان نه مهم يو دهرده كه وي:

خوراك لينهري بوتانه، خوراكی سادو باش.

خواردنی نیوهړو به نرخی جیگیږ: ۸ فرانك.

توردو قير به هه لېزاردن.

خوراكی گوشت.

په نير يان ميوه ي دواي خواردن.

هر بيست كارته كه، ۱۴۰ فرانك.

تېستا نه و مرؤقه ي كه له سهر ميږي خرې ده ناسمه وه له نزيك دهرگا نان ده خوات: زورترين كانه كان له هوتيل پرتانیا نيشته جي ده بيت، بازرگاني گهړكه. ناوه ناوه نيگاي ورده ورده له سهرم تيددگرېت، به لام نامبيني، تون نه و شته يه كه ده بخوات. له و بهري سدوقه كه دوو پياوي دم و چاو سوور به ئيشتياوه سه د هف ده خون و شه رابي سپي ده خون وه. پياوه ورديله تره كه كه سميلي باريكي زه ردی هه ن، چيروكيك ده گيرپيته وه كه خوي ده خافليني. ناوه ناوه هه لوه سته ده كات و پيده كه ني و ددانه بريقاوه كاني دهرده خات. ئيدي پيناكه ني، چاوه كاني ره قن، به لام به رده وام به سهر له قاندين ده لي ((به لي)). له نزيك په نجره، پياويكي لاواز و گه نم رهنك، به شكل و شيوه ي خاوه ن كه سايه تي و قزي سپي جوان كه هه لي داونه وه، بيرمه ندانه رورژنامه كه ي ده خوينيته وه. له سهر كورسييه كه ي ته نيشتي جانتايه كي چهرمي داناوه. ناوي (كان) ي وپيشي ده خون وه. هينده ي پيناچي كه هه موو نه م مرؤقانه ده چنه دهری، له كاتيكا كه خواردن قورسي كر دوون، شه مال ده يانلاو پينيته وه، داويني پالتوكانيان ليك بلاو بوونه و سهر يان كه ميك گهرمه و ويزه ويزه ده كات، له په نا محجره كه ي قه راغ دهر يا پياسه ده كهن و سه يري مندالي كه نار دهر ياي به له مه كان ده كهن. ده چنه سهر كاره كانيان، به لام من، من يو هيچ جييه ك ناچم، كاريكم نييه.

زانست وهرگر بي گونا هانه پيده كه ني و تيشكي خور له نيو قزه ته نكه كه يدا ياري ده كات:

((حه ز ده كه ي راسپيري.))

ليستی خواردنه کاتم بۆ راده ديري: من مافم ههيه ئوردۆ فيري ههلبژيرم! يان پينج پارچه سويس يان رويان يان خوراكيك له كه رهوز و ساس. دهبي پارهي زياتر بدرت بۆ ههله زوني بۆرگوني. به گارسونه ژنه كه دهلييم: ((سويس بۆ من بينه.)) زانست و هرگر ليستی خواردنه کاتم له دهستی دهفپيني:

((شتيكي باشر نييه؟ ههله زوني بۆرگوني ههيه.))

((ئاخر من ئه وهنده ههزم له ههله زون نييه.))

((ئاھ! ئه ي سه دهف؟))

گارسون دهلي: ((چوار فرانك زياتر دهكات.))

((زۆر باشه، سه دهف، مادمازيل-ههروهها توزيكيش بۆ من.))

له كاتيكددا كه رهنگي سوور ههله دهگهري بۆم روون دهكاتوه:

((من زۆر ههزم له تووره.))

منيش ههروام.

دهپرسيت: ((ئه ي دوای ئه وه؟))

له ليستی خواردنه گوشتيه كاندا دهگهريم. گوشتي مانگاي كولاو دنه م دهكات، به لام له پيشه وه دهزام كه مريشك دهخوم، ئه مه تاكه خواردنيكي گوشتيه به نرخي زياده وه.

دهلي: ((ئهم كاكه مريشك دهخوات. بۆ من گوشتي مانگاي كولاو، مادمازيل.))

ليستی خواردنه كان دهباته وه: ليستی خواردنه وه كان ديتته گوڤري.

به حاله تيكي كه ميئك جيدي و ويقاره وه دهلي:

((تيمه شهراپ دهخوينه وه.))

گارسون دهلي: ((ئي، ئي، خهريكه ههله دهكهن! خو ئيه قهت شهراپتان نه ده خوارده وه.))

((به لام به ئاساني دهتوانم جاري وايه له گهله پرداخينك شهراپدا ههلبكه م. مادمازيل،

تكايه گوڤه يه كه شهراپي رۆزي دانژومان بۆ بينه.))

۱- گيانداريكي بچوكه كه جهسته ي له نيو سه ده فيكي ماريپچي دايه و له ئاوي شيرينداو يان رۆخي رووباره كان له ژير زهويدا ده ژيا. سه رچاوه: (فه رهنگي فارسي عه ميد). (وه رگيڤ)

زانست وەرگر لیستی خواردنه کان دادهنی، نانه‌که‌ی ورد ورد وه‌کوو ده‌سماله سفره‌بیه‌که‌ی به چه‌قۆ و چنگاله‌کاندا ده‌هینی. سه‌یریکی ئەو پیاوه قژ سپیبه ده‌کات که رۆژنامه‌که‌ی ده‌خوینیته‌وه، پاشان زهرده‌خه‌نهم به‌روودا ده‌دات:

((من به‌گشتی به‌خۆ و به‌کتیییکه‌وه دیمه ئیره، هه‌رچه‌نده دوکتۆریک له‌م کاره ئاگاداری کردوومه‌وه! مرۆف خیرا خیرا خواردن ده‌خوات و خواردنه‌که ناجویت، به‌لام گه‌ده‌ی من وه‌کوو گه‌ده‌ی وشترمه، ده‌توانم هه‌موو شتیکی هه‌للووشم. زستانی سالی ۱۹۱۷ که دیلی شه‌ر بو، خواردن به‌ئهندازه‌یه‌ک خراب بو که هه‌موو نه‌خۆش بوون و که‌وتن. دیاره که منیش وه‌کوو ئەوانی تر نه‌خۆش بووم، به‌لام هیچ شتیکم نه‌بوو.))

ئەو دیلی شه‌ر بووه... جاری یه‌که‌مه که باسه‌که بۆمن ده‌کات. ناتوانم واز له‌ بابه‌ته‌که بێنم! ناتوانم جگه له‌ زانست وەرگر به‌ شتیکی دیکه‌ی بزانم.
(له‌ کوێ دیل بووی؟)

وه‌لام ناداته‌وه. چنگاله‌که‌ی داناوه به‌ تووندیبه‌کی سه‌یره‌وه ته‌ماشام ده‌کات. نیازی هه‌یه ده‌رده دلم له‌گه‌لدا بکات: نیستا به‌بیرم دیته‌وه که له‌ کتییخانه رووداوێکی ناخۆشی به‌سه‌ر هاتووه. سه‌رتاپا گویم: ته‌نیا شتیکی که ده‌مه‌وی ئه‌وه‌یه که دل بۆ گرفتاری خه‌لکانی تر بسوتینم، ئەم کاره حال‌م ده‌گۆڕی. من گرفتاریم نییه، داهایتیکی سالانه‌م هه‌یه، سه‌رۆک و ژن و مندالم نییه. من بووم هه‌یه، هه‌مووی هه‌ر ئەمه. ئەم گرفتاریه‌ش ئه‌وه‌نده له‌سه‌رووی سروشته‌وه‌یه (میتافیزیکی) که شه‌رمی لێده‌که‌م.

ده‌لێی زانست وەرگر نایه‌وی قسه‌ بکات. نیگایه‌کی چه‌نده سه‌یرم تیده‌گری: ئەم نیگایه بۆ دیتن نییه، به‌لکه‌و زیاتر بۆ یه‌کخستنی هه‌ناسه‌کانه. هه‌ناسه‌ی زانست وەرگر تاکوو ئاستی چاوه‌شکۆمه‌نده‌کانی سه‌رکه‌وتووه که وه‌کوو چاوی نابینایان ده‌چن. ئەگه‌ر هه‌ناسه‌ی منیش وابکات، ئەگه‌ر بیته‌ و لووتی به‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه بنوسینی، هه‌ردووکیان ده‌توانن بژین و سلاو ئالوگۆڕ بکه‌ن. من یه‌کخستنی هه‌ناسه‌کاتم ناویت، هینده زه‌لیل نه‌بووم. خۆم ده‌کیشمه‌وه، به‌لام زانست وەرگر بی ئه‌وه‌ی چاوم له‌سه‌ر هه‌لب‌گریته‌، به‌شی سه‌ره‌وه‌ی جله‌کانی له‌سه‌ر میزه‌که دینیته‌ پێشه‌وه. خۆشه‌ختانه گارسۆن تووره‌کانی هینان. دووباره له‌سه‌ر کورسیبه‌که‌ی پال ده‌داته‌وه، هه‌ناسه‌ی له‌ چاوانیدا بزر ده‌بیته‌، ده‌سته‌مۆ و گوێپایه‌لانه ده‌ست به‌ خواردن ده‌کات.

((گرفتاریه کهت کۆتایی پیتھات؟))

داده چله کیت. سهراسیمه ده پرسیت: ((چ جوره گرفتاریهک، کاکه؟))

((ئی ده زانی، چند رۆژ له مهو بهر بۆت باس کردم.)) تا کوو بنانگو بیان سووره له ده گه پری.

به دهنگیکی وشک ده لی: ((تهها! به لی، چند رۆژ له مهو بهر، ئی، له دهستی ئه و کۆرسییه

بو، کاکه، ئه و پاسه وانه کۆرسییه ی کتیبخانه.))

بۆ جاری دووهم به که لله رهقی مهر ئاسا هه لوهسته ده کات.

((تهمانه شتی کهم بایه خ و لاوه کین، کاکه. نامه ی به وانه سهرت بپشینم.))

ناچمه ناوهرۆکه وه.

بۆ ئه وهی بیتته بهر چا و، به خیراییه کی له راده به ده ره وه شت ده خوات. تا کوو سهره کانی من

دینن ئه و توره کانی خۆی خواردون. جگه له چند جلیکی سهوز و تۆزیک خویی ته ر هپچی

دیکه ی له قاپه کهیدا نه ما وه ته وه.

له ده ری، ژن و میریدیکی گهنج له بهردهم لیستی خواردن وه ستاون که چیشته لینه ر

کارتۆنیک به دهسته ی چه پ بۆیان راده دیری (تا وهیه کی به دهسته ی راسته وهیه) پاران. ژنه که

سه رمایه تی، چه ناگه ی له رۆخی یه خه ی پبستی رۆده بات. بیا وه گهنجه که سه ره تا بریار ده دات،

دهرگا ده کاته وه و خۆی لاده دا تا کوو ها ورپیکه ی ره ت ببیت.

ژنیک دیتته ژووری به حاله تیکی خۆشه وه سهیری ده ورو بهری ده کات و که میک ده له رزیت.

به دهنگیکی کپ ده لی: ((گه رمایه.))

بیا وه گهنجه که دهرگا که داده خات. ده لی: ((سلا و له هه موان.))

زانست وهرگر پرووی خۆی ده سوورپینی و به سوژه وه ده لی: ((سلا و.))

کریاره کانی دیکه وه لام ناده نه وه، به لام بیاویکی خا وهن که سایه تی که میک رۆژنامه که ی

دپیتته خاوی و به نیگایه کی قول چا و به تازه ها توه کاندا ده گپری.

((سو پاس، زه حه مت مه کیشه.))

به ره له وهی گارسۆن، که بۆ یارمه تیدانی بیا وه گهنجه که غاری دا به پبشی، جو له بکات،

ئه و به چابوکی پالتۆکه ی دا که ندبوو. گارسۆن به که میک پارایی به ره و لای ژنه گهنجه که

ده بیتته وه، به لام بیا وه که دیسانه وه پبشی ده که ویتته وه و به جو له یه کی نارام و وردبینانه

یارمه تی ها ورپیکه ی ده دات، تا کوو پالتۆیه که ی دان ی. له نزیک ئیمه وه ده که ونه ده لی یه کتره وه.

وادياره زور به سەر ناسياوه تياندا تينه په پيوه. ژنه گه نجه که روخساری هيلاک و پاک و که ميک مونه له ناکاو کلاوه که ی لاده او به دهم زه رده خه نه وه قزه ره شه که ی راده وه شينی.

زانست و هرگر ماوه يه که به سوزيکی ته و او وه نوقمی سهير کردنيان ده بيت. پاشان بهر ه ولای من ده بيتته وه و چاويکی خو شه ويستانه داده گريت که ده ليني ده يه وي بلای: ((چند جوان!))

ئو دوانه دزيو نين. بيده ننگن، له گه له يه که بوندا رازين، خوشحالن به وه ی پيکه وه ده يانينين. جاری وایه، کاتيک من و ثانی ده چوینه چيشته خانه يه که له پيکاو يلی، هه ستمان ده کرد که و توینه بهر ليشاوی سهير کردنی به سوز وه. ثانی رقی له م سهر نجانده ه لده ستا، به لام دانی پيداده نيم که که ميک خوم پيوه ه لده کيشا، به تاييه تی، سهرم ده سوورما، من قهت شکل و شيوه ی پاک و خاوينی هم گه نجه نه بوو که زوری ليد وه شيه ته وه و ته نانه ت ناتوانی بگوتری که دزيوی من دل تيکهيته ره، به لام نيمه گنج بوين. نيستا له ته مه نيک دام که لاويتی خه لکانی تر هه ستي سوزم بورو ژيني. سوزم ناو رو ژينريت. ژنه که چاوه کانی تاريک و نارامن. پياوه گه نجه که پينستيکی نارنجی، که ميک دانه دانه و چه ناگه يه کی جوان و بچوک و بريار درانه ی هه يه.

راسته که ئه وان دل ده گورن، به لام که ميکيش دل تيکهل ده هين. زور له خوم دوو هه ستیان پی ده که م. له گه رمان تووشی حالته تی سستی ده بن. له دل ياندا سه ودايه کی يه کسان ده کولينن، سه ودايه کی زور شيرين و زور لاواز. دل ناسوده ن. به متمانه وه سه يری ديواره زهردو خه لکه که ده که ن. وای ليک ده ده نه وه که دنيا وه کوو ئه وه ی که هه يه باشه، ريک وه کوو که هه يه و هر کاميکیان واتای ژيانی خويان له ژيانی ئه وی تره وه ده ده کيشنه ده ری. ئه وه نده ی پی ناچی که دوو قولی ژيانیکی يه کگرتو پينک ده هينن، ژيانیکی خاو و شيله تين که ئیدی به هيج جوړيک واتايه کی ناييت، به لام ليی تی ناگه ن.

ده ليني شهرم له يه کتری ده که ن. سه ره نجام، پياوه گه نجه که به حالته تيکی نه زانانه و بريار ده ده ستي هاوړپکه ی به نوکی په نجه کان ده گريت. هه ناسه ی ژنه که خيرا ده بيت و هه ردو وکيان پيکه وه به سه ر ليستی خوار دندا ده جه مينه وه. به لي، ئه وان شادمانن، به لام ئی، دواي ئه وه چی؟ زانست و هرگر حالته تيکی که ميک نه ينی ناميز و خافلينه ر به خو يه وه ده گريت: ((بيري چاوم بيت که وت.))

((له کوی؟))

به نه ده به وه پيتم راده بويری: ((ها! ها!))
بو ماوه يه كه به چاوه پروانی ران ده گری، پاشان: ((خهريكبوی له مؤزه خانه ده هاتييه
دهری.))

ده ليم: ((ناها! به لي، پيري نا! شه ممه.))
به دنيا يه وه پيري تا قهت و زوقی گهران له مؤزه خانه م نه بوو.
(تهو په يه كره دوايينهت ديتوه، له په لاماری كوشتنی ئورسینی بو سه ر ناپليؤن؟)
(نايناسم.))

((ئون ده بي؟ له نيو ته لاره بچووكه كه دايه، كاتيک ده چييه ژوروی، له لای راست. كاری
يه كيك له ياخيواني كؤمونه كه تاكوو سه رده می ليئورودنی گشتی له نيو ژورويكي هوره يان
له بؤفيل به نه ينی دها. ده يويست به پاپور بچيته نه مريكا، به لام به نده رگه ی ئيره به باشی
پاسه وانی لی ده كری. پياويكي جيتي ده ستخوشي بوو. ده سه تالی به ناچاری به هه لكه نندن
له سه ر پارچه داريكی گه وری به پروو به سه ر برد. جگه له قه له مته راش و برپه ندى نينوك هيچ
كه ره سه ته يه كی ديكه ی نه بوو. شويته ناسكه كانی به برپه ندى نه نجام دها: ده ست و چاوه كان. نه م
داره مه تريک و په نجا سانتيمه تر دريژی و مه تريک پانييه كه يه تي. ته وای كاری به كپارچه يه.
حه فتا كه سايه تي تيدان، هه ر كاميان به قه ده ستي من، به بي هه ژماركردنی دوو ته سپ بو
راكيشانی گاليسكه ی ئيمپراتور. هه وروها روخساره كان، كاكه، ته و روخسارانه ی كه به برپه ندى
هه لكه ندران، هه موويان خاوه نی روخسارگه ل و حالته تي مروين. كاكه، ته گه ر بتوانم مؤله تي
نه م قسه يه به خؤم بده م، نه مه به ره ه ميكه كه نرخي ديتنی هه يه.))
نامه وى خؤم تيوه بگليتم:

((من ته نيا ده مويست په رده كانی كاری بؤردون دووباره بيينه مه وه.))
زانست وه رگر دووباره خه فته تبار ده بيت. به بزديه كی له رزوكه وه ده لیت:
(تهو وينانه ی نيو ته لاری گه وره ده ليتی، كاكه؟ من هيچ سه رم له وينه كيشان ده رناچی.
ته لبه ته ده زانم كه بؤردون وينه كيشيكي گه وره يه، باش ده رك به مه ده كه م كه بالاده سته، به لام
چيژ، كاكه، چيژي جوانی ناسينيكي نه ناسراوه بؤم.))
هاولانه يتي ده ليم:

((بؤمن په يه كه ريش وها دؤخيكي هه يه.))

((تاھ، کاکە! بەداخووە کە بۆ منیش ھەروایە، ھەروەھا دەربارەى مۆسیقاو سەماش.
لەگەڵ ئەوھەشدا بەھەریەکم لە زانستدا ھەبە. ئی، ئەم بابەتە جیى باوەر نییە: من کۆمەڵە
لاویکم دیتووھ کە نیوھى زانیاری منیان نەبووھو کاتیک کە دەکەوتنە بەردەم پەردەپەك، وا
دەھاتنە بەرچاوە کە چێژ وەرەگرن.))
بەدڵ گەرم کردنەوھ دەلیم: ((رەنگە واخۆیان نیشان داویت.))
((رەنگە...))

زانست وەرگر بۆ ساتیک لە بیرکردنەوھ پادەچی: ((خەم لەوھە کە لە جۆریک چێژ
وەرگرتن بى بەشم، بەلکۆو زیاتر لەوھەبە کە تەواوی لقیك لە چالاکی مۆیى بۆمن
نەناسراوھ... لەگەڵ ئەوھەشدا من مۆقیکم و مۆقەکان ئەو پەردانەیان خوڵقاندوون...))
لەناکاوە بە دەنگیکى گۆران بەسەر ھاتوودا درێژە بە قسەکەى دەدات:

((کاکە، جاریک وێرانی ئەم بیرکردنەوھەبە دایە خۆم کە جوانی کاریکە پەبوەست بە زەوق و
سەلیقەوھ. ئایا بۆ ھەر سەردەمیک بنەمای جیاواز نییە؟ تکایە دەرفەتم بە، کاکە؟))
بەسەرسامییەوھ دەبینم کە دەفتەرچەپەك بە بەرگی چەرمى پەشەوھ لە گێرفانی دینیتتە
دەرى. ماوھەپەك لاپەرەکانی ھەلئەداتەوھ: لاپەرەى سپى زۆرى ھەن و پەلەپەلە چەند دێرپیکى
بە مەرەكەبى سوور نوسیوھ. رەنگى بە تەواوی بزپکاوھ. دەفتەرچەكەى ھەر ئاوا بە کراوھى
لەسەر مێزیک داناووھ دەستە گەورەكەى دەخاتە سەر لاپەرە کراوھە. بە شلەژاوی دەکوخی.
((ھەندیک جار کۆمەلە شتیک-ناویرم بلیم، ئەندیشە گەلیك- بەزەینمدا دین زۆر سەیرە:
دانیشتووم شت دەخوینمەوھو لەناکاوە نازانم لە کوپوھ دیت، تووشى جۆرە پروناکییەك دەبم. لە
سەرھتادا گویم پى نەدەدا، پاشان بریارمدا دەفتەرچەپەك بکرم.))

ھەلئەستە دەکاوە سەیرم دەکات! چاوەروانە!

دەلیم: ((ناھ! ناھ!))

((کاکە، ئەم نمونە و ھوکمە ئەلئەتە کاتییە! فێربوونی من تەواو نەبووھ.))

بەدەستە لەرزۆکەکانی دەفتەرچەكە ھەلئەگریت، بە تووندی گۆراوھ:

((بۆ نمونە لێرە بابەتیک دەربارەى وینەکیشان ھەبە. خوڤحال دەبم ئەگەر رینگەم پى بەدى

بۆتانی بخوینمەوھ.))

دەلیم: ((بەوپەرى خوڤحالییەوھ.))

ده بخوینیتته وه:

((ئیدی هیچ کەس باوەری بەوەی کە خەلکی سەدەوی هەژدەهەم راستە، دەیانزانی. بۆچی
وا چاوەروان لە ئیمە دەکریت کە چیژ لەو بەرھەمانە وەربرگین کە لەو سەریدەدا بە جوانیان
دەژماردن؟))
بە پارانەووە تەماشام دەکات.

((لەم بارەییەو دەبێ چی بیربکریتەو، کاکە؟ پەنگە ئەم قسەییە کەمێک لە دەرەوی کێ
بیت؟ ھۆیەکی ئەوێیە کە وامدەزانی دەتوانم شکلی خالێک بەدەمە بیرکردنەو کەم.))
((ئێ، من... پیموایە زۆر سەرنجپراکێشە.))
((نایا پێشتر ئەوەت لە شوینێک خۆیندۆتەو؟))
((بەدلتیایییەو نا.))

((بەراستیتە؟ لە هیچ جێیە؟)) لە زەوق دراو دەلی: ((کەواتە، کاکە، یانی راست نییە.
ئەگەر راست بوایە، کەسێ: پێشتر بیری لیکردبۆو.))
پێی دەلیم: ((پراوەستە بزەم، ئیستا کە بیری لێدەکەمەو، پیموایە شتیکی ھاوشبۆھیم
خۆیندۆتەو.)) چاوی بریسکە دەدەن. قەلەم دارەکی دینیتە دەری بە ئاوازی دەنگیکی
وردەو دەپرسی:

((لە کتیبی کام نووسەردا؟))
((لە کتیبی... لە کتیبی ریناندا.))
ئەمە تیری دەکات.
لە کاتی کدا کە نووکی قەلەمەکی دەمژی، دەلی: ((دەکری لوتف بکە و وردە کارییە کەم
بۆ بگێرییەو؟))

((دەزانی، زۆر لەمیژە خۆیندوومەتەو.))
((ئۆھ! گرینگ نییە، گرینگ نییە.))
ناوی رینان لەنیو دەفتەرچە کەیدا لەژێر گوتەکی خۆیدا دەنووسیت.
((من و رینان لەسەر یەک باوەر بووین!)) شادمانە روونی دەکاتەو: ((ناوەکەم بە قەلەمی
دار نووسی، بەلام ئەمشەو بە مەرەکەبی سوور لەسەری دەنووسم.))

بۆ ساتىك دەفتەرچەكەى بە گەشپپەۋە سەير دەكاو من چاۋەرپىم گوتەى دىكەم بۆ
بۆيىنپتەۋە، بەلام بە پارىزەۋە وايدەخاتەۋە لە گىرفانى دەناخنى. بىنگومان وادەزانى كە ھەر
ئەم رادە بەختەۋەرىپپە بۆ جارىك بەسە.

بە حالەتپكى خۇمانەۋە دەلى: ((چەندە دلگىرە كە جارى وا ھەپە، بىرى بەم شپۋەپە بە دل
ئاسوودەپپەۋە قسە بىرىت.))

ئەم ستايشە نەزانانە، ھەرۋەكوو كە دەكرا وا بزانرپت، گىتوگۆى ساردو بى گىانى ئىمە تىك
دەشكىنى. بىدەنگىپەكى دىزخايان دپتە پىشى.

لەكاتى ھاتنى ژن و پىاۋە گەنجەكەۋە، ژىنگەى چىشتخانەكە گۇراۋە. دوو پىاۋە دەم و چاۋ
سورەكە بى دەنگ بوون بى شەرمانە چاۋ بە جوانىپەكانى ژنە گەنجەكەدا دەگىپن. پىاۋە خاۋەن
كەسايەتپپەكە رۇژنامەكەى داناۋە بە سۆزەۋە، تاراۋدەپەك بە ھاۋدەستى سەيرى ژن و پىاۋەكە
دەكات. ئەو بىردەكاتەۋە كە پىرى، زاناپپە و لاۋىتى جوانە. سەرى بە جۆرە دلپەرىپپەكەۋە
دەلەقپىنى: چاك دەزانى كە ھىشتا جوانە، زۆر بە بەرزى ماۋەتەۋە، بە رەنگى گەم رەنگى و
جەستەى ناسكى ھىشتا دلپىنە. خەرىكى يارىكردنى (خۇبە باوك ھەست پىكردن). ھەستى
گارسۇن سادەتر خۇدەنۋىنى: لەبەردەم ژن و پىاۋە گەنجەمە بەبى جۈلە راۋەستاۋە بە زارى قزۋە
تەماشايان دەكات، ئەو دووانە بە دەنگى نزم قسە دەكەن. ئۆردوقۇريان بۆ ھىنانون، بەلام دەستى
لپندانەن. بەگۆى ھەلخست دەتوانم بە پىچر پىچر گۆپم لە قسەكانيان بپت. باشت لە قسەكانى ژنەكە
دەگەم كە بە دەنگىكى پىر ماپەۋە گىراۋەۋە دەردەبىردىپن.

((نا، ژان، نا.))

پىاۋە گەنجەكە بە شەۋق و زەۋقەۋە دەلى: ((بۇچى نا؟))

((خۇم پىم گوتى))

((ئەمە خۇناپپتە بەلگە.))

چەند وشەپەك لەبەر گۆپم دەزىنگىتەۋە و تىيان ناگەم، پاشان ژنە گەنجەكە بە جۈلەپەكى
سست و دلگىرەۋە رادەۋەشپىنى.

((چەندەھا جار ھەۋلەم داۋە. من لەۋ تەمەنە تپپەرىپوم كە بىرى ژيان لە نوپە دەست پى

بىرىت. دەزانى، پىر بووم.))

پىاۋە گەنجەكە بە تانە لپدانەۋە پىدەكەنى. ژنەكە دىزە بە قسەكەى دەدات:

((تاقەت و ھەلگەردن لەگەڵ يەك... خلیسكا ئیكەمدا نەبوو.))

پیاوھ گەنجەكە دەلی: ((دەبی متمانەت ھەبیت. ئەو دۆخەي كە ئیستا ھەتە ژيان بەسەر بردن

نیه.))

ژنەكە نالە دەكات:

((دەزام!))

سەیری ژانیت بكە...

ژنەكە لیوان با دەدا كە: ((بەلی.))

((پیموايه ئەو كارەي ئەو كردی زۆر باش بوو بویری نواند.))

ژنە گەنجەكە دەلی: ((دەزانی، راستییەكەي ئەو دەرفەتەكەي قۆزتەوھ. پیت بلیم كە من ئەگەر

دەمویست، سەدان جوړە دەرفەتی و دەھام بۆ دەھاتە پیت. بە باشترم زانی چاوەرێ بكەم.))

پیاوھكە بە ئەسپایی دەلی: ((كارێكی دروستت كرد، كارێكی دروستت كرد كە چاوەرێ

مایەوھ))

ژنەكە بە نۆرەي خۆي پیدەكەنی.

((چەند لەخۆ رازی! خو من قسەي وام نەكردووه.))

ئیدی گوئیان لی ناگرم: رقم ھەلگەستین. نیازیان ھەبە لە تەنیشت یەكتری بھون. ئەمە

دەزانن ھەر کامیان دەزانی كە ئەوی دیکە ئەمە دەزانی، بەلام لەبەر ئەوێ گەنج و داوین پاك و

رەوشت پاك، لەبەر ئەوێ ھەرکام دەیەوی عیزتەتی نەفسی خۆي ھی ئەویتر پباریزی، لەبەر ئەوێ

عەشق شتیکی گەورەي شاعیرانەيە كە نابێ برەوینریتەوھ، ھەفتەي چەند جارێك دەچنە كۆرێ

سەماو ریسٹوران تاكوو نواندنێ سەما نەریتیبەكان و نامیر ئاسایان بەرووی خەلکانی تردا بدەن...

بەلی دەبی كات بكۆزریت. ئەوان گەنج و تەندروستن، ھیشتا سی سالیکیان لەبەردەم دایە.

كەواتە پەلەیان نییە، ھەلۆستە دەكەن و لە ھەلە دوورن. ھەر كە پیکەوھ نووستن، دەبی شتیکی

دیکە بدۆزنەوھ تاكوو پوچی گەورەي بوونیان بشارنەوھ. ھەرچۆنێك بیت... ئایا زەرورییە كە درۆ

لەگەڵ یەكتردا بكریت؟ نیگام بە دەورەبەری ھۆلەكەدا دەگێرم. چ نواندنێكی پیکەنیناوی! ھەموو

ئەم خەلكە بە ھالەتی جیدیانەوھ دانیشتون، خواردن دەخۆن. نا، خواردن ناخۆن: خۆیان بەھیز

دەكەنەوھ تاكوو ئەرکی پی سپیردراویان بەباشی ئەنجام بدەن. ھەرکامیکیان ئەو سەرسەختییە

بجوو كە یانی كەسایەتی ھەبە كە ناھیلێ ئەو پەي بە ھەبوونی خۆي ببات. لە نیویاندا ھیچ

كەسەيىك نىيە كە خۇي بۇ كەسەيىك يان شتەيىك بە زەرورى لە قەلەم نەدات. ئايا زانست وەرگر نەبوو كە چەند رۆژ لەمەوبەر پىي دەگوتم: ((ھىچ كەسەيىك دەسەلاتدارتر لە نوساپىيە نەبوو كە دەست بگات بەم نوسىنە بەرفراوانە؟)) ھەر كامىيان كارتىكى بچوك دەكەن و ھىچ كەس لەو دەسەلاتدارتر نىيە لەو بازىرگانە گەرۆكە نىيە بۇ فرۆشتتى مەعجونى ددانى سوتان نىشان. ھىچ كەس زياتر لەو پىياوھ گەنجە بۇي نىيە بۇ دەست پىداھىيەننى ژىر داوئىنى پەناي. منىش لەناوياندام و ئەگەر سەيرم بگەن، دەبى بىر بگەنەوھ كە ھىچ كەس زياتر لەمن بۇي نىيە بۇ كەردنى ئەوھى دەيكەم.

بەلام من دەزامم، من بە مرۆقتىكى ئەوھندە گرینگ خۇنانوئىنم، بەلام دەزامم كە من بوونم ھەيە و ئەوانىش بوونيان ھەيە. ئەگەريش ناشنايەتيم لەگەل ھونەرى قەناعەت پىكردنى خەلگانى تر ھەبوايە، دەچومە لاي ئەو پىياوھ جوانە سىپىيە دادەنىشتەم و بۆم روون دەكردەوھ كە ھەبوون چىيە. لە مەزەندەي ئەو خۇرانانەي كە بەخۇيەوھ دەگرت، دەدەمە قاقاي پىنكەن. زانست وەرگر واق ورماس سەيرم دەكات حەزدەكەم بەر لەخۆم بگرم، بەلام بەدەستى خۆم نىيە! ئەوھندەي پىدەكەنم، فرمىسكەم لە چاوان دىت.

زانست وەرگر بە حالەتەيىكى خۇمانانەوھ دەلئى: ((خۇشحالى، كاكە؟))

بە پىنكەننەوھ دەلئىم: ((لە بىرى ئەوھدا بووم كە ھەموومان لىرە خەرىكىن دەخۇين و دەخۇينەوھ تاكوو بوونە بە نرخەكەمان بىبارىزىن و ئەمە لە كاتىكدايە ھىچ، ھىچ جۆرە بەلگەيەك بۇ ھەبوون نىيە.))

زانست وەرگر شەكل و شىوھى جدى دەبىت. ھەول دەدا لە قسەكەم تى بگات. بەدەنگى بەرز پىنكەننەم: چەند سەرىكەم دىت كە بۇ لام سووران. پاشان پەشىمان بوومەوھ كە بۇچى ئەوھندە دەبارەي قسەم كەرد. بەھەرھال، ئەمە پەيوھندى بە كەسەوھ نىيە. بەخاوى دووبارەي دەكاتەوھ: ((ھىچ جۆرە بەلگەيەك بۇ ھەبوون نىيە... لەوانەيە بئەوئى بلئى، كاكە، كە ژيان بەبى ئامانجە؟ ئەمە ئەوھ نىيە كە بە رەشىنى ناودەبرىت؟))

دىسان ماوھەيك بىردەكاتەوھ، پاشان بە ئەسپايى دەلئى:

((چەند سالىك لەمەوبەر كىتەيىكەم لە نوسەرىكى ئەمەرىكايى خويندەوھ بەناوى (ئايا ژيان

نرخى بەسەرىدنى ھەيە؟) ئايا ئەمە ھەمان پەرسىيار نىيە كە تۆ لە خۇتى دەپرسى؟))

نا، تەلبەتە ئەمە ئەو پرسیارە نىيەتتە كە لە خۆمى دەپرسم، بەلام نامەوى شتىك پروون بىكەمەو. زانست وەرگر بە ئاوازىكى سەبوردەرانەو دەلى: ((ئەو دەرەنجامى لە بەرژەوئەندى گەشىبىنى ئىختىيارى، وەرگرت. ژيان لە خۇگرى واتايەكە، ئەگەر بىت و كەسىك بىهوى واتايەكى پى بدات. سەرەتا دەبى كارى بۆ بىكرىت، دەبى دەست بە كارىكى گرینگ بىكرىت. ئەگەر دواتر بىرى لى بىكەمەو، دەبىنى كە چارەنوسى كارەكە دەرکەوتوو و تۆ تووش بووى. نازام لە مەبارەيەو چۆن بىردەكەيەو، كاكە؟))

دەلىم: ((هېچ.))

يان باشتەر بلىم، پىموايە كە ئەمە پرىك هەمان درۆيەيە كە بازرگانى گەرۆك، دوو گەنج و كاكى موو سپى بەردەوام لە گەل خۆيانى دەكەن.

زانست وەرگر بە كەمىك وىقارەو زەردەخەنە دەكات.

((بروای منیش ناوا نىيە. پىموايە پىويست ناكات لە دوور دوورەكان بەدوای واتاي ژيانماندا

بگەرۆين.))

((ئاه؟))

((ئامانچىك هەيە، كاكە، ئامانچىك هەيە... مەرۆقەكان.))

راستە: لەبىرى چوو بوو كە مەرۆق دۆستە. (ئۆمانسىت) ماوەيەك بىدەنگ دەبىت، دەرەتتىك بۆ ئەو دەروست و بى بەزەبيانە نىوئە گۆشتە مانگا كولۆدەكەى و پارچە ناننىك بزر بىكات ((مەرۆقەكان...)) ئەم پىاوە دل ناسكە هەر نىستا وىنەيەكى كاملى لەخۆى كىشاو. بەلى، بەلام شارهزا نىيە باش بىدركىنى گومانى تىدا نىيە كە چاوەكانى لەگەل گياندان، بەلام لەگەل گيان بووندا بەس نىيە. من پىشتەر تىكەلۆيەم لەگەل چەند مەرۆق دۆستىكى پارىسىدا هەبوو. دەيان جار بىستومە كە دەلىن: ((مەرۆقەكان هەن.)) ئەوئەش بە تەواوى شتىكىتر بوو! قىرگان هاتاي نەبوو. چاويلكەكەى هەلدەگرت، دەتگوت دەيەوى خۆى پرووت و لە گۆشتى مەرۆقى خۆيدا نىشان بدات. چاوە دزەكەرەكانى بىرە من، نىگای قورس و هىلاك بوو و دەتگوت پروتم دەكاتەو، تاكوو ماھىيەتى مەرۆقىم وەچەنگ بىنى. پاشان بە ئاوازىكى خۆش دەيگوت: ((مەرۆقەكان هەن، هاوړى، مەرۆقەكان هەن.)) جوړىك جەختكردى دەدا بە ((هەن.))، دەتگوت عەشقى بەردەوام تازەو سەرسوورماوى پىرى بە پالە زەبەلاخەكانى مەرۆقەكاندا دەكرد.

دەربرینه کانی زانست وەرگر ئەو نەرمییەیی پەیدا نەکردوو. عەشقی بەرامبەر مەرۆقەکان دل سافانە و پەرورەدە نەکراوە! مەرۆق دۆستیکی ویلایەتییه. پێی دەلیم: ((مەرۆقەکان، مەرۆقن... هەرچۆنیک بێت وایەتە بەرچاو کە تۆ ئەوەندە باکت پێیان هەبێت: تۆ هەمیشە تەنیا، هەمیشە سەرت لەسەر کتیبە.))

زانست وەرگر دەستان لیک دەدات، شەیتانانە دەداتە قاقای پێکەنین:

((بە هەلەدا چووی. ئاها! کاکە، دەرەتم بەدیه بلیم بە توندی بە هەلەدا چووی!))

بۆ ماوەیهک لە خۆیدا رۆدەچی و بە ئارامی هەللووشین کۆتایی پێ دێتی. پڕوخساری وەکوو بەرەبەیان درەوشاویە. لە دواپەرە، ژنە گەنجەکە قاقای شادمانی دەکات. هاورێکە بەسەریدا چەماوەتەووە لەبن گۆیی پچە پچە دەکات.

زانست وەرگر دەلی: ((هەلەکەت بە تەواوی سروشتییە. دەبواوە زۆر پێشتر پیم بگوتایە... بەلام من زۆر شەرمەنم، کاکە! بەدوای دەرەتیکدا دەگەرێم.)) بە ئەدەبەو دەلیم: ((تەو دەرەتە رەخسارە.))

((منیش وای بۆ دەچم، منیش وای بۆ دەچم! کاکە، ئەو بابەتە دەمەو پێتان بلیم...))

پادەووەستی و سوور دەبێتەو: ((بەلام رەنگە بێمە هۆی گرفتاریتان!))

دلنیا دەکەمەو. ئاخیکی بەختەوەرانی هەلەدەکیشی و مەرۆق هەموو رۆژیک توشی کەسانی وەکوو جەنابت نایت، کاکە، کەسانیک کە بۆچوونی بەرزیان دەست داووتە دەستی تیزبینی. چەندین مانگە کە حەزم کردوو قسەت لەگەڵدا بکەم، بۆتی پوون بکەمەو کە من چی بووم، بوو بە چی...))

قاپەکە بەتال و خاوینە، دەلێی هەر ئیستا بۆیان هیناوە. لەناکاو لە پەنا قاپەکە خۆم قاپیکی تەنەکە دەدۆزمەو کە رانە مریشکیکی لەنیو ساسیکی قاوپی رەنگدا تێداپە، دەبی بیخۆم.

((هەر ئیستا بوو کە باسی دیلی خۆم بۆ کردی لە ئەلمانیا، لەوی بوو کە هەموو شتیک دەستی پێ کرد. بەر لە شەر تەنیا بووم و ئاگام لەو تەنیاپە نەبوو، لەگەڵ دایک و باوکمدا کە مەرۆقانی

باش بوون دەژیام، بەلام لەگەڵیاندا نەدەگونجام. کاتیک بیر لەو سالانە دەکەمەو... بەلام چۆن دەمتوانی بەو شیواییە ژیان بەسەر بەرم؟ من مردبووم، کاکە، هیچیش لەو بە ئاگا نەبووم،

کۆمەلەیی پوم هەبوو.))

سەيرم دەكاو قسەكەى دەبرى:

((كاكه، رەنگت تىكچوو، ماندو دىيە بەرچاو، خۇ بى تاقەتت ناكەم؟))

((قسەكانت زۆر خۆشن بۆم.))

((شەر ھاتە پىش و من بەبى ئەوئى ھۆيەكەى بزاتم چومە رىزى سوپاوه، دوو سال ھەروا بەبى تىگەپىشتەم بەسەربرد، لەبەر ئەوئى ژيان لەبەرەى شەردا دەرەتەتەكى ئەوتۆى بۆ بىرکردنەوہ نەدەرەخساند و جگە لەوہش سەربازەكان زۆر توندوتىژ بوون. لە كۆتايى سالى ۱۹۱۷دا بەدیل گىرام. لەوہ بەدواوہ بىستومە كە زۆرىك لە سەربازەكان بىرواى مەدالىان لەكاتى دىليدا وەرگرتۆتەوہ.))

زانست وەرگر لە كاتىكدا كە پىتلوى چاوانى لەسەر بىلبىلە گرگرتووەكانى لىك دەنى دەست پىدەكاتەوہ: ((كاكه، من بروام بەخوانىيە، زانست، بوونى رەتكردۆتەوہ، بەلام لە گرتوخانە، خىر بوو كە باوېم بە مرۆقەكان بىت.)) ئايا ئەوان و لىرانە خۆيان لەبەر چارەنووسيان رادەگرن؟
بە ھالەتەتەكى شاراوہوہ دەلى: ((بەلى، ئەوئى ھەبوو جگە لەوہش، ھەلسوكەوتى باش لەگەل ئىمەدا دەكرا، بەلام دەمويست باسى شتەتەكى دىكە بكەم. لە مانگەكانى كۆتايى شەردا كارايان پى نەدەكردىن. باران كە دەبارى، دەيانرەدینە نىو عەمبارى دارىنى گەورەوہو كە ئەگەر تىك بسەرمانىيە، دوو سەد كەسەتەكى لەخۆ دەگرت. دەرگايان دادەخست و لە تارىكى رەھادا، لە تەنىشت يەكترى بەرەلایان دەكردىن.))
ساتىك ھەلوەستەى كرد.

((نازاتم چۆنت بۆ روون بكەمەوہ، كاكە. ھەموو ئەو مرۆقانە لەوئى بوون، بە زەھمەت دەكرا بىانبىنى، بەلام دەكرا لە پەنا خۆت ھەستيان پى بكەى، دەكرا گویت لە دەنگى ھەناسە ھەلكىشانىان بىت... لە سەرەتاكاندا جارىك كە لەنىو عەمباردا بەندىان كردىن، پالەپەستۆ ئەوئەندە تووند بوو كە سەرەتا وامزانى دەخنىكەم، دواى ئەوہ لەناكاو شادىيەكى سەير سەرتاپاى داگرتم و ھىندەى نەمابوو بىوورئىمەوہ: لەو كاتەدا ھەستىكرد كە مرۆقەكامم وەكوو برا خۆش دەوئىن، دەمويست ھەموانىان ماچ بكەم. لەوہ بەدواوہ، ھەر جارىك كە دەگەرەمەوہ ئەوئى ھەمان شادىم تەووش دەبوو.))

دەبى مريشكەكەم بۆم كە بە دلئىايىيەو ساردبۆتەوہ. زانست وەرگر لەمىژە تەواوى كردوہو گارسۆن چاوپەيە تاكوو قاپەكان بگۆرى.

((تەو غەمبارە چۆنئەتییەکی پیرۆزی لە دیدمدا پەیدا کردبوو. جاریوایە سەردەکەوتم و دەمتوانی کە دوور لە چاوی پاسەوانەکان بەدزییەوه بۆخۆم بەتەنیا بچمە ژووری و لەوی، لە تاریکیدا، لە یادی ئەو شادیانەیی کە لەو شوێنە بەسەرمدا هاتبوون لە جۆرەکیش کردنیکدا ڕۆدەچووم. چەندین کاتژمێر تێدەپەری، بەلام من گویم پیننەدەدا. جاری وابوو گریانم دەهاتی.))

لەوانەیە نەخۆش بم؛ بەجۆریکی دیکە ناتوانم ئەو توورپەییە کە سەرتاپامی داگیرکردوو ڕوون بکەمەوه. بەئێ، توورپەیی مەوۆکی نەخۆش: دەستەکانم دەلەرزین، خۆین فیچقەیی بەستە نیو سەرم، سەرەنجام لێوەکانیشک بەلەرزین کەوتن. هەموو ئەمانە تەنیا هۆیەکە ئەو بوو کە مریشکە کە سارد بپۆو. جگە لەوێش، منیش سەرمام بوو و ئەمە لە هەمووی بە ئازارت بوو! مەبەستم ئەویە کە دەروونم لە سی و شەش کاتژمێری پینشەوه یە کەسەر سارد و بەستەلۆک مابۆو. توورپەیی هاووشیوەی گێژەلۆکەییە تەیی کردم، وەکو جۆرە لەرزینیک بوو، کۆششینک لەلایەن زەینمەوه بۆ کاردانەوه نواندن، بۆ شەرکردن لەگەڵ ئەو دابەزینی پەلی گەرمیە. کۆششی بۆ هۆدە: بێگومان بە کەمترین شت بارانی جینیو و لیدانم دادەباراندە سەر زانست وەرگر یان گارسۆن، بەلام بە هەموو بوغەوه ئەو کارەم نەدەکرد. توورپەیی لەسەر ئاستدا هەولێ دەدا و بۆ ساتیک توشی ئەو هەستە بە ئازارە بووم کە پارچە سەهۆلێکی داپۆشراو بە ئاگرم، واتدەزانی ئۆملیتیکی سوور پریزم^۱. ئەم هەلچونە ڕووکەشییە ون بوو و گویم لێ بوو کە زانست وەرگر دەلی:

((هەموو یەکشەممەکان دەچومە مەراسیمی ئیواری پەبانی کاکە، من قەت برۆدار نەبووم، بەلام نایا ناتوانریت بگوتری کە نەینێ راستەقینەیی مەراسیمی ئیواری پەبانی لە یەکریزی نیوان مەوۆقەکانە؟ قەشەییەکی فەرەنسایە کە قۆلێک زیاتری هەبوو رێوڕەسمەکی جیبەجۆ دەکرد. ئیمە هارمونییە کمان هەبوو، بەراوەستان و سەری ڕووتەوه گویمان دەگرت، کاتیک کە ناوازی هارمونییۆم بۆ ئاگای دەکردم، هەستم دەکرد کە لەگەڵ هەموو مەوۆقەکانی دەرووبەرم بومەتە یەک. ئاها! کاکە، چەندە ئەو رێوڕەسمە ئیواری پەبانیم خۆش دەویست! ئیستاش کە ئیستایە، هەر کاتیک دەکەمەوه یادیان، جاریوایە یەکشەممە بەیانەکەیی دەچمە کلێسە. ئیمە لە کلێسەیی سینت سیسیل ئۆرگ ژەنێکی بەرجەستەمان هەیی.))

((رەنگە زۆریە کاتەکان دلت بۆ ئەم ژیانە تەنگ دەبیت؟))

Omelette Surprise -1 جۆرە ئۆملیتیکی کە دۆندرمەیی لە ناوەراستی دەکەن و لەو حالەتەدا نیوێکەیی

ساردو دەرەوی گەرمە. (وەرگێر)

((به‌ئۆ، له سالی ۱۹۱۹. ئەمە سالی ئازادیم بوو. چەند مانگیکی زۆر بە ئازارم بەسەر برد. نەمدەزانی چی بکەم. لەناو دەچووم، لە ھەرجێیەک دەمدیت کۆمەڵە مرۆڤێک لە دەوری یەک کۆبونەتەو، بە ئارامی ڕەگەڵیان دەکوتم.)) بە دەم زەردەخەنەو زیا تر دەئۆ: ((جاری وابوو ڕووی دەدا کە لە رێبۆرەسمی بە خاکسپاردنی کەسیکی نەناسراودا بەشداریم دەکرد. ڕۆژێک، لە ڕووی بۆ ئومیدییهو، کۆمەڵە پۆلە کەم خستنه نیو ئاگرەو... بەلام رێگا کەم دۆزیه‌و.))
(بەراست؟)

((کەسیک نامۆزگاری کردم... کاکە، دەزانم دەتوانم متمانە بە پاراستنی نەینییە کەمتان بکەم. من-رەنگە ئەمانە بیروبوچوونی جەنابت نەبن، بەلام جەنابت خاوەنی بیروبوچوونی بەرزى- من سۆشیالیستم.))

چاوی داخستوون و برژانگە درێژەکانی دەلەرز.

((لە مانگی ئەیلوولی ۱۹۲۱و ئەندامی پارێتی سۆشیالیستی فەرەنسەم. ئەمە ھەمان ئەو بابەتە یە کە دەمویست پیتی بلێم.))

لەخۆیایی بوون لە سەر و ڕووی دەباری. لە کاتی کەدا کە سەری کیشاوەتە دواو، چاوی نیو نوقاو، دەمی نیو کراو سەیرم دەکات، وەکوو شەھید دێتە بەرچاو دەلێم: ((زۆر باشە، زۆر بەرزە.))

((کاکە، دەمزانی لاگیریم دەکە و چۆن دەتوانی کەسیک سەرکۆنە بکریت کە دێت و پیتان دەئۆ: من ژیا نی خۆم بە فلانە و بە ھەمان شیو ریکخستوو ئیستا بە تەواوی بەختەو دەرم؟))

قۆلەکانی لێک بلاوکردن و لەپی دەستەکانی بۆ لام پارگرتوو پەنجەکانی ڕووە زەوین، وادەزانی کە دەیهوی مۆری شەھید بوون وەرگریت. چاوەکانی شووشە شیو، خلۆربوونەوی قەبارە یەکی رەنگ پەمەیی لە دەمیدا دەبینم.

دەئۆ: ((ئاه، کە بەختەو دەری...))

((بەختەو دەری؟)) نیگای نارەحەتکەرە، پیتلوی چاوانی ھەلکیشاوە بە چاوی بۆ پێچ و پەناو سەیرم دەکات. ((جەنابت دەتوانی بریاری لەسەر بەدی، کاکە. بەر لە بریاردان، ھەستم بە تەنیا یەکی ئەو نەندە تۆقیئەر دەکرد کە بیرى خۆکوشتنم کەوتە مێشکەو. ئەو شتە کە رێگری لێ کردم، ئەو بوو کە ھیچ کەس، بەشیو ی رەھا ھیچ کەس، پەرۆشی مردنی نابیت و من لە مەرگدا زۆر تەنیا تر دەم.))

خۆی راست دەکاتەوه، گێپه کانی هه لدامسین.

((من ئیدی ته نیا نیم، کاکه. ئیدیش قهت وانام.))

ده لیم: ((ها، که واته له گه ل زۆر خه لکدا ئاشنای؟))

زهرده خه نه ده کاو یه کسه ر هه ست به دل ساده يم ده که م.

((مه به ستم ئه وه یه که ئیدی خۆم به ته نیا هه ست یی ناکه م، به لām ئه لبه ته، کاکه، بپویست

ناکات له گه ل که سدا م.))

ده لیم: ((که واته، له ناچه ی پارتي سۆشیا لیست...))

((ها، له وئ هه موان ده نام، به لām زۆر به یان ته نیا به ناو.))

به قوشمه یه وه درێژه ی ده دات: ((کاکه، بۆ ناچارین که هاوڕێکانمان به و شیوه سنوورداره

هه لبتزین؟ هاوڕێکانی من هه موو مرۆقه کانن. به یانیان که ده چمه ده وام، له پشتمه وه له به رده مدا

کۆمه له مرۆقیکی دیکه هه ن که ده چنه سه ر کاره کانیان. ده یانیانم نه گه ر بویرامایه زهرده خه نه م

به پرودا ده دان. پیموایه که من سۆشیا لیستم و ئه وانیش هه موو ئامانجی ژیان و کۆششه کانی منن

و هیشتا ئاگادار نین. ئه مه مایه ی شادمانی زۆرمه، کاکه.))

سه یرم ده کات. به جووله ی سه ر، پشتگێریم ده رده برم، به لām هه ست ده که م که که میک له نگاه و

خوازیاری شه وق و زه وقی زیاتره. من چ کاریکم له ده ست دیت؟ ئایا تاوانی منه که له ته واوی ئه و

قسانه ی که پیم ده لئ، قسه ی وه رگه راو و گێرانه وه ی که سانی تر ده ناسمه وه؟ ئایا تاوانی منه که

له میانه ی قسه کردیدا ده بینم هه موو ئه و مرۆقه دۆستانه به دیار ده که ون که ناسیومن؟ به داخه وه،

زۆریانم ده ناسین! مرۆقه دۆستی رادیکال به تاییه تی هاوڕێی کارمه ندانی ده وله ته. مرۆقه دۆست به

ده سته واژه ی (ده سته چه ی) باکی سه ره کی پاراستنی به ها مرۆبیه کانه. ئه و ئه هلی هه یچ پارتيک

نییه له به ر ئه وه ی نایه وئ ناپاکی له گه ل مرۆقايه تیدا بکات، به لکوو هاوخه مییه کانی ئاراسته ی

ده ست کورتانه، فه ره نه گی ناسراوی جوانی بۆ ده ست کورتان ته رخا ن ده کات. ئه و به شیوه ی گشتی

بپوهه که به چاوی جوان و هه میشه فرمی سکاویه وه: له رپوره سه مه کانی سا لوه گه ردا ده گریا. ئه و

هه روه ها پشپه له و سه گ و هه موو گه یانداره مه مکداره به رزه کانی خۆش ده وین. نووسه ری

کۆمۆنیست مرۆقه کانی له دووه مین ((به رنامه ی پینچ سا له)) به ملاره خۆش ویستوه، ئه و سزا

ده دات چونکه سۆز ده نویتی. ئه و که وه کوو هه موو ده سه لاتداران له خۆباییه، ده زانی چۆن

هه سته وه ربه کانی به شاریته وه ئه و هه روه ها ده زانی که چۆن، به یه ک نیگیان به گۆرینی شیوازی

دەنگى، لە پشت قەسە گەورە دادپەرورە خوازانهیەو بەرپرسکەيەك لە عەشقى تال و شیرینی بەرامبەر براهەکانی دەربەرپیت. مرۆڤ دۆستی کاتۆلیک، درەنگ هاتوو، بن تەغاری خێران، بە حالەتێکی سەرسوورماووە دەبارەى مرۆڤەکان قەسە دەکات دەلى: سوکەلەترین ژيانەکان، ژيانى کرێکارى بارداگرتنى لەندەنى، يان ژيانى کچىک لە کارگەى پیتا و دروونە، چ ئەفسانەيەکی پەريانى دلکەشە! ئەو مرۆڤ دۆستی فریشتەکانى هەلبژاردوو. بۆ پەرورەدەکردنى فریشتەکان کۆمەلە پۆمانىکى دريژ و خەماوى و جوان دەنوسیت کە رەنگە خەلاتى مەکینا بباتو.

ئەوان رۆلە سەرەکییەکان دەگێرن، بەلام کەسانى دیکەش هەن، چرپىەکی دیکە: فەیلەسوفى مرۆڤ دۆست کە هاوشیۆەى براهەکی گەورەتر بەسەر براکانیدا دەچمیتووەو ناگادارى بەرپرسىاریەتیەکانیەتی. مرۆڤ دۆستىک کە مرۆڤەکانى وەکوو هەن خوێش دەوى، کەسىک کە ئەوانى بەو جۆرەى کە دەبى بن خوێش دەوى، کەسىک کە گەرەکییەتى ئەوان بە رەزامەندى خوێان رزگار بکات و کەسىک کە ئەوان سەرەراى خوێان رزگار دەکات، کەسىک کە دەيوى ئەفسانەى نوێ بخولقینى و کەسىک کە لە ئەفسانەکانى کۆن رازیبە، کەسىک کە مرۆڤى لەبەر مردنى خوێش دەوێت، کەسىک کە مرۆڤى لەبەر خاترى ژيانى خوێش دەوى، مرۆڤ دۆستى شادومان کە هەمیشە دەزانى بۆ بە پیکەنەن هینانى خەلک چى بلێ، مرۆڤ دۆستى خەمبار کە زیاتر لە کۆرەکانى شەوئوونیدا لەسەر مردو تووشى دەبێن. هەموویان لە یەکترى بێزارن: ئەلبەتە لە روى تاکەکانەو نە لە پەلەى مرۆڤەکاندا، بەلام زانست وەرگر لەمە بى ناگایە: ئەو ئەوانى وەکوو کۆمەلە پشیلەيەك لەنیو تۆرەکەى چەرمیدا، لەنیو خویدا بەندکردوو ئەوان بى ئەوێ ئەو ناگادار بێت خەریکن یەکتەر لەت و پەت دەکەن.

ئێستا ئیدى بە متمانەيەکی کەمترەو سەیرم دەکات.

((ئایا جەنابت وەکوو من هەست ناکەى، کاکە؟))

((ئەى بابا!..))

لە بەرامبەر حالەتى پەرزى و کەمىک بە قینەیدا، بۆ ساتىک لەبى هیوا کردنى ژێوانم، بەلام ئەو بە سۆزەو دريژ بە قەسەکەى دەدات:

((دەزانم! جەنابت کتیبەکان و لیكۆلینەو کانت هەيە، تۆ بە شیوازی خۆت خزمەت بە هەمان

ئارمانج دەکەى.))

کتیبەکانى من، لیكۆلینەو کانتى من. لەمە خراپتر نەیدەتوانى خۆى لاری بکات.

((له بهر شهوه نيبه كه دهنوسم.))

يه كسهر روخسارى زانست وهرگر ده گورې: ده لېږى بونى دوزمنايه تى له بهر لوتى كه وتووه. هيچ كاتيك وها حاله تيكم له روخساريدا نه دييوو. له نيوانماندا شتيك مردووه. له كاتيكدا كه وانشان دها سهرى سوورماوه، ده پرسې: ((به لام... شه گهر خو تېهه لثورتان دن نه بې، شهى بو دهنوسى، كاكه؟))

((ئى... نازانم! ههر ناوا، له بهر نو سين.))

له رووى ره زامه ندييه وه زهرده خنه ده كات، پي وايه به داويوهى كردوم: ((تايانا مادى له دورگه يه كى چولدا بنوسى؟ تايانا مرؤقه هميشه بهو نيبه ته وه نانوسيت تاكوو نووسينه كهى بخوئينه وه؟))

له رووى راهاتنه وه يه كه حاله تى پرسارى ده داته رسته كهى له راستيدا، رسته يه كى خه بهرى دهرده برېت. په ردهى نارامى شهرمنيه كهى لادراوه، ئيدى ناياناسمه وه. عيناديه كى تووندى له روخساردا دهرده كهوى، ديواريك له خو بهزل زانويه.

هيشتا له سهر سوورمانم نه هاتومه دهرى كه ده بيستم ده لې:

((بېم بلين: من بو چينيكى كومه لايه تى دياريكراو، يان بو به شتيك له هاورپيان دهنوسم. شه مه زورباشه، رهنكه جه نابت بو وه چهى داهاتوو بنوسى... به لام، كاكه، سهره راي خو ت، تو بو كه سيك دهنوسى.))

چاوه رپى وه لام ده بيت. له بهر شهوى وه لام ناييت، زهرده يه كى كال ده كات.

((ره نكه جه نابت مرؤقه بيزار بى؟))

ده زانم كه شه هه وه به هه له بردنى ناشتى خوازانه يه، چ شتيكى له خويدا شارده ته وه. راستيه كهى شتيكى زورم داوا لى ناكات! تهنيا شهوى نارميك قبول بكه، به لام شه مه ته له شه! شه گهر رازى بېم، زانست وهرگر سهر كه وتوو ده بيت، يه كسهر به سهرمدا دهرى، دوو باره ده مه وه به ديل، بو داوهم پال دهنين، چونكه مرؤقه دوستى هه موو تېرواينه كانى مرؤقه ده گرى و پيكه وه بيان گرى ده دات. شه گهر له پيشه وه را دزايه تى بكه، شه وه به گوږه ي ره غبه تى وى گه مه تان كردوه، هه وين له بهر هه لستكارانى وهرده گريت. كومه لايك مرؤقى سهر سه خت و بير ته سك و خوږى هه ميشه پي ده دوزين: هه موو قورت و پيچه كان، خراپ ترين زيده رده ييه كانيان هه رس ده كاو ده يگورې بو لينفيكى سپى و كه فاوى. دزى عه قل باوه رى، ريبازى مانه وى، عيرفان، ره شيبينى،

ئانارشىزىم، ۋ خۇيىستى ھەرس كىرەۋە: ئەمانە جگە لە قۇناغ نىن، ئەندىشە گەلىكى ناتەۋاۋ كە كەژاۋەي عەقلا نىيان لە مرۇق دۆستىدا پەيدا دەكاۋ بەس. مرۇق بىزارىش لەم كۆنسىرتەدا، شوپىنىكى بۆخۇي ھەيە: تەنيا نەگوئىچىكى پىيۋىست بۆ ھەماھەنگى گىشتىيە. مرۇق بىزار، مرۇقە! كەۋاتە دەبى مرۇق دۆست تارادەپەك مرۇق بىزار بىت، بەلام ئەۋ مرۇقىكى مرۇق بىزارى زانستىيە تەنيا بۆ ئەۋەي دواتر بتوانى زىاترى خۇشويىن.

من نەدەمەۋى، ئاۋىتەي كۆمەلىكىم بىكەن ۋ نە ئەۋەي كە خويىنى سوۋرى چاگم بىروات ۋ ئەۋ گىياندارە لىنفاۋىيە قەلەۋ ۋ پەرۋەردە بىكات: ئەم گەمژەيىيە ناكەم كە بلىم كە ((دژى مرۇق دۆست)) م. من مرۇق دۆست نىم، ھەموۋى ھەر ئەمە.

بە زانست ۋەرگەر دەلىم: ((بەپرواي من بىزار بوۋن لە مرۇقەكان بە ھەمان ئەندازە مومكىن نىيە كە خۇشويىستىيان)).

زانست ۋەرگەر بە حالەتتىكى پالپىشتىيانەۋ دورەۋە تەماشام دەكات. بە جۆرىك كە بلىنى ئاگاي لە قسەكانى نەبىت، دەلى:

((دەبى خۇشت بوين، دەبى خۇشت بوين...))

((دەبى چ كەسانىكت خۇش بوى؟ ئەۋ خەلكانەي كە لىرەن؟))

((ئەۋانىش. ھەموان.))

ئاوردەداتەۋە تاكوۋ سەيرى ژن ۋ پىياۋە گەنجە چالاكەكە بىكات. پاشان نىگاي بۆلام دەسوۋرىنى، پىرسىيارىكى شاراۋە لەسەر روخسارى دەخوئىنمەۋە. بەسەر دەلىم ((نا)).
ۋادىتە بەرچاۋ كە دلى پىم دەسوۋتى.

رقم ھەلدەستى ۋ پىي دەلىم: ((تۆش خۇشت ناۋىن.))

((بەراست، كاكە؟ مۆلەتم پىدەدەي كە دژايەتى بۆچوۋنتان بىكەم؟))

دووبارە بۆتەۋە يەك پارچە ئەدەب ۋ رىز، بەلام لە چاۋانىدا ئەۋ نىگا تەنز نامىزەي كەسىك ھەيە كە بە تەۋاۋى سەيران دەكات. رقى لەمەنە. ھەلەيەكى سەيرم كىرەك زگم بەم شىتە دەسوۋتا. بە نۆرەي خۆم لە پىرسىيارى دەگرم:

((باشە كە ئەۋ ژن ۋ پىياۋە گەنجەي دواتانت خۇشەۋىن؟))

دیسانہوہ سہیریان دہکات، له بیرکردنہوہ رادہچیّ به بہدگومانیبیہوہ درپژہ بہ قسہکھی دہدات:
(دہتہویّ ناچارم بکہی بلّیم کہ بہبیّ ناسینیان ئەوامم خۆشدہویّ. باشه، کاکه، دانئ پیدئا دہنیم کہ
نایانناسم...) بہ پیکہنینیکی زمان لوسانہوہ زیاتر دہلّیّ:

((مہگہر ئەوہی کہ عہشق، ناسینی راستہقینہ بیّت.))

((بہ لّام چ شتیکت خۆشدہویّ؟))

((دہبینم کہ ئەوان لاون و لایبیہتی ئەوامم خۆشگہرہکە، ہەرہہا شتی دیکہش، کاکہ.))

کوٹایی بہ قسہکھی ہیناؤ گوئیّ ہہ لّختست:

((تیدہگہی دہلّین چی؟))

تیدہگہم؟ پیاوہ گہنجہ کہ کہ له ہاوخہمی دہوروبہریہکانئ بویر بوہ، بہرز بہرز خہریکی
گیترانہوہی یاریہکی توپی پیئہ کہ پار تیپہکھی له یانہیہکی لّواؤوی بردوۛتہوہ.

بہ زانست وەرگر دہلّیم: ((پیاوہکە چیرۆکیکی بو دہگیریتہوہ.))

((تاہ! من بہ باشئ نایبستم، بہ لّام گویم له دہنگیانہ، دہنگیکی شیرین، دہنگیکی کپ! بہ

نۆرہ دین. زۆر دلقرینہ.))

((بہ لّام بہدبہختانہ گویم له قسہکانیشیان دہبیّت.))

((ئی؟))

((ئی، خہریکن یاری نمایش دہکەن.))

بہ تہنزہوہ دہپرسی: ((بہراست؟ لەوانہیہ نمایشئ لاییتی یاری دہکەن؟ کاکہ؟ دہرفہتم بدہیہ بلّیم
کہ بہرای من ئەمہ مہشقیکی بہ سوودہ. نایا یاری کردنی لاییتی بو گہرانہوہ بو تہمەنی ئەوان
بہسہ؟))

تہنزہکھی پشتگوییّ دہخہم، درپژہ بہ قسہکەم دہدەم:

((جہنابت پشتت لەوانہ، گویت له قسہکانیان نایب... قژی ژنہ گہنجہ چ رەنگیکہ؟))

دہشلّہژیّ:

((ئی، من...)) سہیریکی جووتہ لاوہکە دہکات و متمانہی بہدەست دینیتہوہ... رەش!

((باشہ دہبینی.))

((چ شتیکی؟))

((ئى) ئەو دەبىنى كە ئەو دوانەت خۇش ناوین. رەنگە ئەتوانى لەسەر شەقام بیاناسىيەو. ئەوان لە دیدى تۇدا تەنیا لە حوکى سىمبولىكن. ئەوان بەھىچ جۆرىك تۆ ناوورژىنن، تەنیا لاوتى مەرۇف، عەشقى پىاو و ژن و دەنگى مەرۇبى تۆ دەورورژىنن.))
((ئى) بۆ ئەوانە بوونىان نىيە؟))

((بەدلىنبايەو بوونىان نىيە! نە لاوتى، نە تەمەنى پىگەيشتووى، نە پىرى، نە مەرگ...))
پوخسارى زانست وەرگر، زەرد رەنگ و رەق ھاوشىوہى بەھى، بە حالەتى گرزبوونىكى بىزاركەرى لىھاتتوہ. بەم وەسفەوہ، درىژە دەدەم:
((وہكو ئەو پىاوہ پىردى دواتەوہ كە ئاويش دەخواتەوہ پىماويە تۆ ئەو پىاوہ بە تەمەنەى كە تىيدايە خۇشندەو. پىاوئىكى بەسالآچوو كە بە ئازايەتسىيەو بەرەو ئاوابوونى خۇى بەرەو پىش دەچى و كاروبارى خۇى رىكدەخات، لەبەر ئەوہى نايەوئى واز لە خۇى بىنى؟))
شەرخوازانە دەلى: ((راستە.))
((جەنابىشت نايىنى كە پىاوئىكە؟))

پىدكەنەى، پىيى واپە قسەى بى سەرەويەرە دەكەم. نىگايەكى تووند و كورت بەو روخسارە جواندا دەگىرپى كە كەوتۆتە چوارچىوہى موى سىپىيەوہ:
((بەلام، كاكە، واى دانىن، ئەو ئاوا خۇى بنوئىنى كە تۆ باسى دەكەى، چۆن دەتوانى لەسەر پوخسار پىيار لەسەر ئەو پىاوہ بەدى؟ كاكە، پوخسارى لە حالەتى جىگىرىدا ھىچ شتىك نادركىنى.))

مەرۇف دۇستانى كوئىر! ئەو پوخسارە زۆر گۇيا، زۆر بوونە، بەلام قەت روحى نىان و تەجرىدىيان رىگەى بەخۇى نەداوہ كە بەكوئىتە ژىر كارىگەرى پوخسارىكەوہ.

زانست وەرگر دەلى: ((چۆن دەتوانى مەرۇقتىك سنووردار بكەى، چۆن دەتوانى بلىنى كە ئەو ئەمە يان ئەوہىە؟ كى دەتوانى مەرۇقتىك بگەيەنئىتە بنى؟ كى دەتوانى سەرچاوەكانى مەرۇقتىك بناسىت؟))
مەرۇقتىك بگەيەنئىتە بنى! لەمىانەى تىپەرىندا سلاو دەنېرم بۆ مەرۇقدۆستى كاتۆلىك كە زانست وەرگر بەبى ئاگايانە ئەم بنەمايەى بە قەرز لى وەرگرتوہ.

پىيى دەلىم: ((دەزائم، دەزائم كە مەرۇقەكان ھەموويان جىيى ستايشن. تۆ جىيى ستايشى، من جىيى ستايشم. ئەلبەتە لە پەلەى دروستكراوانى خوادا.))
تىگەيشتوانە تەماشام دەكات، پاشان بە زەردەخەنەيەكى كالمە دەلى:

((به دلتیاییه‌وه گالته ده‌کە‌ی کاکه، به‌لام ته‌وه راسته که هه‌موو مرۆقه‌کان شیایوی ستایشی
شیمهن. مرۆف بوون ته‌سته‌مه، کاکه، زۆر ته‌سته‌مه.))

ته‌و به‌بی ته‌وه‌ی ناگاداریت عه‌شقی مه‌سیحی (س) به‌رامبه‌ر به‌ مرۆقه‌کان په‌راندوهه.
سه‌ری ده‌له‌قینتی و به‌هۆی دیارده‌به‌کی سه‌یری لاسایی کردنه‌وه‌وه، بوته‌هاوشیوه‌ی ته‌و گینه‌وه
داماوه.

پیی ده‌لیم: ((بمبوره، به‌لام ته‌گه‌ر وایه دلتیانیم که مرۆف بم: هه‌رگیز زۆرم به‌وژدار نه‌زانی
بوو. هه‌میشه وامده‌زانی که ته‌نیا ده‌بی واز له‌ خۆبینی زانست وه‌رگر به‌ ناشکراییی پیده‌که‌نی،
به‌لام چاوه‌کانی هه‌روا قین له‌ دل ده‌نوینن.

((جه‌نابت زۆر بی فیزی، کاکه. بو هه‌لکردن له‌گه‌ل چاره‌نووستدا، چاره‌نوسی مرۆقینک،
وه‌کوو هه‌موو که‌س، پپۆستیت به‌ نازایه‌تی زۆر هه‌یه. کاکه، ساتی دواتر په‌نگه‌ ساتی مه‌رگ
بییت، تو ته‌مه ده‌زانی، به‌لام ده‌توانی زه‌رده‌خه‌نه‌ بکه‌ین: فه‌رموو، ته‌مه جیی ستایش نییه‌؟))
به‌رووگرژییه‌وه زیاتر ده‌لیت: ((له‌ بی بایه‌خترین کارتاندایه‌ پالنه‌وانیکی گه‌وره هه‌یه.))

گارسۆن ده‌لی: ((دوای خواردن جه‌زتان له‌ چیه‌، براییان؟))

په‌نگی زانست وه‌رگر سپی سپیه، پیلوه‌کانی تاکوو ناوه‌راست به‌سه‌رچاوه به‌رد ئاساکاندا
هاتونه‌ خورای. به‌ده‌ست جووله‌یه‌کی لاواز ده‌کات، ده‌لینی ده‌یه‌وی بانگه‌یشتی هه‌لبێژاردنم
بکات.

به‌ قاره‌مانه‌تییه‌وه ده‌لیم: ((په‌نیر.))

((ته‌ی جه‌نابت؟))

را‌ده‌چله‌کی.

((چی؟ ئاه، به‌لی: ئی، من هه‌یچ ناخۆم، تیر بووم.))

((لوئیز!))

1- Jean Quehehno: نووسه‌ری فه‌ره‌نسایی، ۱۹۷۸، ۱۸۹۰. نه‌و کورپی پیتلاو دروویه‌ک بوو له
به‌ره‌مه‌که‌یدا به‌ناوی ده‌فته‌ری بیره‌وه‌رییه‌کانی پی‌او‌تیکی چل سا‌ه Le Journal dum home de
quarante ons ده‌گه‌رتیته‌وه که چۆن کرێکاریکی لار له‌ گرتنی فه‌ره‌نگیکدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بییت. (وه‌رگه‌یر)

دوو پیاوی زله پاره‌ی میژه‌که‌یان ده‌دهن و ده‌رۆن. یه‌کیکیان ده‌له‌نگی، خاوه‌ن کافه‌که تاکوو به‌رده‌رگا به‌رئیان ده‌کات: ئه‌وان کرباری گرنگن، شووشه‌یه‌که شه‌راییان بۆ له‌ناو سه‌تلیک به‌فراودا هینا.

به‌که‌مێک په‌شیمانیه‌وه سه‌یری زانست وه‌رگر ده‌که‌م: ته‌واوی هه‌فته له‌ خه‌یالی ئه‌م خواردنه‌ی نیوه‌رۆیه چیژ وه‌رگرتوه، خواردنێک که له‌سه‌ری توانویه‌تی باسی عه‌شقی خۆی به‌رامبه‌ر مرۆقه‌کان به‌شیه‌یه‌کی مرۆیی بکات. ئه‌و ده‌رفه‌تگه‌لی زۆر که‌می بۆ قسه‌ کردن هه‌یه. ئیستاش من لێم تێکداوه. له‌ راستیدا ئه‌و به‌ ئه‌ندازه‌ی من ته‌نیا، که‌س له‌ بیردا نییه. وای دانییم که هه‌ست به‌ ته‌نیا، که‌ی ناکات.

ئێ، به‌لێ، به‌لام به‌من چی که چاوانی بکه‌مه‌وه؟ زۆر نا‌ره‌حه‌تم! راسته‌ که توو پرده‌م، به‌لام نه‌که له‌وێ، به‌لکوو له‌ دیرگان و که‌سانی تر، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئه‌م می‌شکه داماوهدیان ژه‌هراوی کردوه. ئه‌گه‌ر ده‌متوانی ئه‌وان بێنمه‌ ئێره‌ بۆ به‌رده‌می خۆم، زۆرم قسه‌ هه‌بوون، پێیان بلێم. هه‌یج به‌ زانست وه‌رگر نالییم، جگه‌ له‌ هاوخه‌می شتیکی دیکه‌م بۆی نییه. ئه‌و که‌سیکی وه‌کوو کاک ناشیله، که‌سیک له‌ ماده‌ی منه، که به‌هۆی نه‌زانی و خه‌یرخوازیه‌وه ناپاکی کردوه!

قاقای پێکه‌نینی زانست وه‌رگر له‌ بیرو خه‌یالی تاریک ده‌رمده‌هینی.

((لێم ببوو، به‌لام کاتیکی بیر له‌ قوولێ عه‌شقم به‌رامبه‌ر مرۆقه‌کان و هه‌یزی ئه‌و پالنه‌رانه ده‌که‌مه‌وه که من به‌ره‌ولایان را‌ده‌کیشی و کاتیکی خۆمان ده‌بینم که لێره به‌لگه‌ ده‌هینینه‌وه و مقۆ مقۆ ده‌که‌ین... پێکه‌نینم دیت.))

بێده‌نگ ده‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی زۆر له‌خۆکراو ده‌که‌م، گارسۆن قاپنیک له‌گه‌ڵ پارچه‌ په‌نیرێکی گه‌چی کاما‌بیرم له‌پێش داده‌نی، نیگام به‌ ده‌وروبه‌ری هۆله‌که‌دا ده‌گێرم و دل تیکه‌ڵ هاتنیکی تووندم تووش ده‌بییت. چی ده‌که‌م لێره بۆچی خۆم تیکه‌ڵ به‌ باسیک ده‌باره‌ی مرۆقه‌ دزستی کرد؟ ئه‌و خه‌لکه‌ بۆچی لێره‌ن؟ بۆچی خواردن ده‌خۆن؟ راسته‌ که ئه‌وان نازانن که بوونیان هه‌یه. هه‌زده‌که‌م هه‌ستم برۆم، بچمه‌ جیگایه‌که که به‌راستی تێیدا له‌ شوینی خۆم بم، شویننیک که له‌گه‌ڵیدا بگۆنجیم... به‌لام جیی من هه‌یج شویننیک نییه، من زیادهم.

زانست وه‌رگر ئارام ده‌گرێ. ترسابوو له‌وه‌ی که مه‌بادا به‌رگری زیاتر بکه‌م. هه‌ز ده‌کات هه‌رچییه‌کم گووتوه له‌بیر خۆی بباته‌وه. خۆمانیا نه‌سه‌ری بۆ لام لار ده‌کاته‌وه:

((له قولایی دلتهوه خوشت دوهوین، کاکه، وهکوو من خوشت دوهوین: ته نیا وشهکان لیکمان جیا دهکنهوه.)) ئیدی ناتوالم قسه بکه، سهرم لار دهکهمهوه.

روخساری زانست وهرگر رېک له بهر دهم روخساری من دایه، به حالی له خۆزازیبهوه زهردهخه نه دهکات، رېک له بهر دهم دهم و چاوم، رېک وهکوو شه دۆخه که له کابوسهکاندا دېته پېشی. به زهجهت پارچه نانیک دهجووم که ناتوالم برپار بدهم قوتی بدهم. دهیی مرۆقهکان خوښ بویسترین. مرۆقهکان جیگای ستایشن. دهمهوی بیهینمهوه لهناکاو شهمانه: هیلنج هیرشى قورس: له تهپلی سهرهوه تاکوو نوکی لاقالم دههژینی. له کاترمیریک له مهوبهروه دهمدیت که خهریکه بیت، وایدهزانی نه مدهویست به سهر خومی بیتم. شه تامه ی په نیر له نیو دهمدا... زانست وهرگر بهر دهم زور بلینی دهکات و دهنگی به هیواشی له گوچککهکاندا ویزه ویز دهکات، بهلام ئیدی به هیچ جوریک نازام باسی چی دهکات. نامیر ناسا به سهر پشت راستی دهکهمهوه. دهستم به تووندی دهسکی چهقوی په نیر خواردن گرتوه. ههست به دهسکه رهشه دارینه دهکه. شه دهستی منه که رایگرتوه. دهستی من. شه گهر به دهستی خوم بوايه، وام به باش دهزانی شه چهقوی به مائی خوی وازلی بیتم. چ سوودی ههیه که هه همیشه دهست له شتیک بدهم؟ شتهکان بو شه دروست نهکراون که مرۆقه دهستیان لی بدات. زور باشته که له نیواندا بخلیسکیت، تا دهکری خویان لی پباریزیت. جاری وایه یهکیکیان به دهست دهگرم و ناچارم به زووترین کات فرپی بدهم. چهقۆکه دهکهویتته سهر قاپه که. پیاوه موو سپیبه که له جی خوی پادهپه ری و سهری دهکات. دووباره چهقۆکه هه لدهگرمهوه، دهمه که ی به میزه کهوه دنوسینم و دهنوشتیمهوه.

کهواته شه هیلنجه! شه نه ناشکرایه کویرکه ره؟ چهنده زهینم له بهری پشکنی! چهندهم دهرباره ی شت نووسی. ئیستا دهزام: من بوونم ههیه، جیهان بوونی ههیه - منیش دهزام که جیهان بوونی ههیه. هه مووی ههر شه مه، بهلام جیاوازی نییه بوم. سهره که هه موو شتیک بوم وهکوو یهک بیت: دهمترساند. له هه مان رۆزهوه دهستی پیکرد که دهمویست ورده ورده کایه بکه. دهمویست ورده بهر ده بهاویژم، سهرم کردو له هه مان وهختهوه بوو که هه موو شتیک دهستی پیکرد: ههستم کرد که بوونی ههیه. دواترین کومه له هیلنجیکی دیکه دهستیان پیکرد. ناوه ناوه شتهکان له نیو دهسته کانتاندا دهست به هه بوون دهکن. هیلنجی کافه ی راندو دشینو پرویدا و دیسانهوه یهکیکی تر بهر لهوه، شهویک که له په نجهره را ته ماشای دهریم

ده کرد و پاشان يه کيکي ديکه له باخي ميلليدا، رژژيکي يه کشه ممه، پاشانيش ئي ديکه، به لّام قهت بهو توونديهی ئه مرږّ نه بوو.

((... له رږومي کون، کاکه؟))

پيموايه زانست وهرگر پرسياړيکي ليّ کردم. رووي تيّ ده کهم و بهر ويدا پينده که نم. ئي؟ چي بووه؟ بوچي له سهر کورسييه کهي گرمؤله ده بيت؟ که واته ئيستا دهمه هوّ ترسان؟ ده بوايه کاره که به ئيره بگات. به هر حال جياوازي نيبه بوّم. ئه ونددهش هه له نين که ده ترسن: هه ست ده کهم هر کاريکم له دست ديت. بو نمونه ئه م چه قويه په نير بره رږببه مه نيو چاوي زانست وهرگر وه. دواي ئه وه، هه موو ئه م خه لکه له بن پييان پان و پليشم ده که نه وه و به شق ددانه کانم ده شکينن، به لّام ئه مه شتيک نيبه که ريگام ليّ بگريت: له بري تامي په نير له ده مدا تامي خوين، جياوازي بوّ حالّم نيبه، به لّام ته نيا ده بيّ جوړله يه کهم، رووداويکي زياده دروست بکه م. ئه و هاوارهي که زانست وهرگر ده يکات زياده ده بيّ- و ههروه ها ئه و خوينه ي به روممه تيدا ديتته خوارئ و له جيّ راپه ريني هه موو ئه م خه لکه. به ئه ندازي پيوست کؤمه له شتيک هه ن که به م جوړه بوونيان هه يه.

هه موو خه ريکن سه يرم ده که ن. دوو نوينه ري لاو گفتوگو شيرنه که بيان راگرتووه. ژنه که ليچي بهر داونه وه. له گه ل هه موو ئه مه شدا ده بيّ په ي بهن که من بيّ زيانم. هه لدهستم، هه موو شتي دهورم ده سوورپيته وه. زانست وهرگر به چاوي هه لدراره وه که من نايان ته قينم تيم راماره.

به زايله وه ده ليّ: ((وا زوو ده رږوي؟))

((که ميک ماندووم. زور لوتفت نواند که بانگه يشت کردم، مالئاوا.))

له کاتي رږيشتندا، بوّم ده ده ده که وي که چه قوي په نير خواردنم له ده ستي چه پدا راگرتووه. فرپي ده ده مه سهر قاپه کهم که زرينگه ي ليّ ديت. له نيو بينده نگيدا به هو له که دا تيّ ده په رم. ئه وان ده ستيان له خواردن کيشاوه ته وه: خه ريکن سه يرم ده که ن، ئيشتيان نه ماوه. ئه گه ر بو لاي ژنه گه نجه که ده جووم و پخه م ليده کرد، به دلنبايه وه ده يقيزاند. ئه وه ناهينيّ.

به ليّ، بهر له جوونه ده ره وه، ئاور ده ده مه وه ده م و وچاوميان نيشان ده ده م، تاکوو بتوانن له توامري ميشکياندا هه ليکه نن.

((مالئاوا، خوشکان و برايان.))

وهلام نادهنوهه، دهرۆم، ئیستایه که رهنگ بۆ گۆناکانیان بگهڕیتتهوهو دهست بکهن به بۆله و پرتنه.

نازائم بۆ کوی بجم، ههروا له پهنا چیشته لینهری کارتۆن رادهوهستم. پێویست ناکات تاوړ بدهمهوه تاکوو بزائم ئهوان لهو دیو پهنجهرهوه سهیرم دهکن. به واقعی وپرمهوه سهیری پشتم دهکن. پێیان وایه من وهکوو ئهوان بووم، که مرۆڤیک بووم، منیش ههلم خهله تاندن. لهناکوو شکل و شیوهی مرۆپیم لهدهستداو ئهوان قرژالئیکیان دیت که له هۆلی ئهوهنده مرۆپیی پاشه و پاش ههلوئی. ئیستا دهست درێژکهری دهمامک لهرو ههلمالندراو، رایکردوهه: نمایش درێژدی دهبیته. رقم ههلهدهستی که له دوامهوه ئهوه کۆمهله پر له ههوجۆلهی چارهکانی و بیروکهکانی ترس لی نیشتهوهست پیدهکهم. پیادهروپیهکی دیکه بهدریژیای کهنار دهريا و کابینهکانی مهلهوانانی لیبه.

کۆمهلیکی زۆر له رۆخی دهريا پیاسه دهکن، لهکاتیکهدا که روخساره بههاری و شاعیرانهکانیان بهروهو دهريا دهورپین.

بههۆی تیشکی خۆر بهجۆریکن که دهلیی له پشودا بهسهر دهبن. کۆمهله ئافرهتیک ههن که بهرگی روونی سالی پاری بههاریان پۆشیه، ئهوان درێژ و سپی وهکوو دهستهوانهی شیفرۆ تیدهپهرن. ههروهها کۆمهله کورپک ههن که دهچنه قوتابخانهی ئامادهیی و بهشی بازگانی و ههروهها کۆمهله پیرهمیڤدیکی مهدالیا لیدراو. یهکتری نانس، بهلام به حالهتیکیی پیلانگیترانه سهیری یهکتری دهکن، لهبهر ئهوهی ههوا زۆر خۆشه و ئهوان مرۆفن. له رۆژانی راگهیاندنی شهردا، مرۆقهکان یهکتری له ئامیژ دهگرن بهبی ئهوهی یهکتر بناسن. ههموو سالیک بههار به رووی یهکدا زهردهخهنه دهکن. قهشهیهک بهدهم خویندنهوهی کتییبی نزاکهی به ههنگای لهسهرخۆه بهریدا دهروات. جاریویه که سهری لهسهر ههلهدهگری و پشتراستکهرهوانه سهیری دهريا دهکات: دهرياش کتییبیکی نزایه، باسی خوا دهکات. رهنگه نهرم و نیانهکان، بۆ نهخۆشهکان، روچهکانی بههاران. ((ههوایهکی چهنده خۆش، دنیا سهوز رهنگه، ئهم وشکه سهرمایه زیاتر له شیداری ییخۆشه.))

شاعیران! ئهگهر یهخهی پالتوی یهکیکیانم به چنگ دهگرت، ئهگهر پیم دهگوت ((وههه بۆ یارمهتیم.))، وادهزانی ((ئهم قرژاله چییه ئیدی؟)) و تیی دهتهقاند و ههلهدههات و پالتویهکی له نیو دهستهکاندا بهرهله دهکرد.

پشتیان تیددەكەم، بە دوو دەست پال بە محجەرەكەو دەدەم. دەریا راستەقینە ساردو ڤەش و ڤرە لە گیاندار، لە ژێر ئەم توپكەلە تەنك و سەوز ڤەنگەدا كە بۆ هەلخەلەتاندنی خەلك دروست بوو، دەخزیت. ئەو ڤەریانەى كە لە دەورویەرمەن فریوی ئەویان خواردوو: شتیك نابینن جگە لە توپكەلێكى تەنك، ئەمە هەر ئەو بە كە بوونی خوا دەسەلمیئێ.

مەن ژێرەو دەبینم! ڤەنگ و لیکەكان دەتوینەو، پێستە مەخمەریە بچووكە درەوشاوەكان، پێستە بچووكەكانى كۆخ لە هەموو شوپێك لە ژێر نیگامدا دەتەقن، دەقلشیتەو دەمى لێك دەكاتەو. تپامواى سێنت ئەمیر دەگاتەجی، بە دەوری خۆمدا دەسوورپیمەو و شتەكانیش لە گەل مندا دەسوورپینەو، شتە ڤەنگ كالبووەكان و سەوز وەكوو سەدەف. بێهۆدە، بێهۆدە بوو كە خۆم هەلداو سواری بووم لەبەر ئەوئى نامەوئى بچمە هیچ جیئەك.

لە پشت شووشەكانەو شتى شین شیو، ناسك و لەشكان هاتوو، بە جولە جولە مەسپرە دەكەن. خەلك، دیوارهكان، مالتیک لە كەلینى ڤەنجەرە كراوەكانییەو دلى ڤەشى نیشام دەدات و شووشەكان ڤەنگى شین دەدەنە هەرچییەكى ڤەش و ڤەنگ كالبووەیه بەم بینایە گەورە خشتەییە، ڤەنگى شین دەدات كە هەلئەسته كەرانه، لەرزۆك لەرزۆك بەرەو پێش دەچى و لەناكاو كە لووتى بۆ پێشەو هەلئەدا ڤادەوئەستى. پیاوئیک سوار دەبى و لە بەرامبەرم دادەنیشى. بینا زەردەكە دیسان بەرپدەكەوئیتەو، بە بازیک خۆى دەگەیهئیتە شووشەكان، ئەوئەندە نزیکە كە ناتوانئیت جگە لە بەشیكى ببینئیت، تاریك بوو. شووشەكان دەلەرزن. بینایەكە ورد بوو، بەرز دەبیتەو، زۆر بەرزتر لەوئى بكرى ببیندرى، بە سەدان ڤەنجەرى كراوئەو بۆ دلە ڤەشەكان، بە ڤەنا تپاموادا دەخلیسكى، لیبى دەخنى، تاریكایی شەو دەكەوئیتە نیو شووشە لەرزۆكەكانەو. بەردەوام دەخلیسكى و بەرەو پێشەو دەڤوات، وەكوو قور زەردەو شووشەكان لەسەر ڤەنگى شینى ئاسمانین. ئیدی لەوئى نییە، دواكەوت، تیشكى خۆلەمیشى درەوشاوى تپاموا لە خۆیدا ڤۆدەبات و بە دادپەرەرییەكى بى بەزەبیانە بە هەموو شوپێكدا بلاو دەبیتەو: ئەمە ئاسمانە، لە پشت شووشەكانەو دەتوانئیت توئێژە تیکهەلكشاوئەكانى ئاسمان ببیندرئیت، لەبەر ئەوئى خەریكین لە گردى ئیلغار سەردەكەوین و مرۆڤەردووك بەر بە روونى دەبینى، لەبەرى ڤاست تاكوو دەریا، لەبەرى چەپیش تاكوو ڤۆكەخانە. جگەرەكیشان قەدەغەیه تەنانەت جگەرەیهكى ژیتانیش.

دەستم دەخەمە سەر کورسییە، بەلام بە پەلە دەیکیشمەوه! بوونی هەیه. ئەو شتەى که
 لە سەرى دانیشتووم، که دەستم خستە سەرى، بە کورسى ناو دەبریت. ئەویان بە ئەنقەست بۆ
 ئەوه دروستکردوه که بتوانریت لەسەرى دانیشریت، چەرم و ئیسپرینگ و پارچەیان هەلگرت
 و دەست بە کاربوون، بەو بېرەوه که نیشینگەیهک دروست بکەن، کاتیکیش که تەواویان
 کردبوو، ئەمەیان دروست کردبوو. هینایانە ئیڤە، نیو ئەم تراموايه، ترامواش ئیستا بە
 شووشەى لەرزۆک و خلۆرەوه جوولە کراوهوه بەرەو پيش دەچیت، ئەو شتە سوورەش لەگەڵ
 خۆیدا هەلدهگریت، بە دەم ورتە ورتەوه، که میك وەکوو کۆنترۆل کردنى ئەجندە، دەلیم: ((ئەمە
 کورسییە.))، بەلام وشەیهک لەسەر لیوہەکام دەمینیتەوه! لە پۆششت و جیگرتن لەسەر شتیك
 خۆى دەبویری. شتە که خۆى وەکوو ئەوه دەنوینى که هەیه، بە رووکەشى ریشودارى سوورى،
 هەزاران لاقى بچووکى سوور لە هەوادا، هەموویان وشک و برینگ، لاقى بچووکى مردو. ئەو
 ورگە زلە روو لە هەوا کردوو، خوینرێژ، هەلامساو-بە هەموو لاقە مردووہەکانیەوه
 هەلامساو، ئەم ورگەى که لەم تراموايه دا، لەنیو ئەو ئاسمانە خۆلەمیشیدا شەپۆل دەدات
 کورسى نییە. بۆ نمونە دەتوانیت کەریكى تۆببوش بێت، هەلامساو لە ئاو، کەریك که
 لەسەر پشتى لە کەنارى رووباریكى خۆلەمیشى، رووباریكى هەستاو، شەپۆل دەدات، منیش
 لەسەر ورگی کەرەکه دادەنیشم و لاقەکام لەنیو ئاوى زولالدا تەر دەبن. شتەکان خۆیان لە
 ناوہەکانیان رەواندۆتەوه. ئەوان لەوین، بە شکلی سەیرەوه، دزیو، زەبەلاح، هەرەها
 پیکەنیناوى خۆیان دەنوینن که بە کورسیان ناو بەهین یان بابەتیکیان لە بارەوه بلین: من لە
 ناوہراستی شتەکاندام، ناو وەنەرەکان. تەنیا، بەبى وشەکان، بەبى بەرگری، دەوران دەوریان
 گرتووم، ژیرم، پشتم، سەر سەرم. ئەوان داوى هیچ شتیك ناکەن، خۆیان ناسەپینن: ئەوان
 لەوین. لەژیر سەرىنۆکەى کورسى، هینلیکی بچووکى سەبەردار لە پەنا دیوارە دارینەکه دا
 هەیه، هینلیکی بچووکى رەش که بە حالەتیکی نەینیاوى و قۆشەییەوه تارادەیهک هاوشیوہى
 زەرەدخەنەیهک بەدریژایى کورسییەکه دەروات. باش دەزاتم که زەرەدخەنەیهک نییە و لەگەڵ
 ئەوهشدا بوونی هەیه، بەژیر شووشە سپی شیوہەکه دا دەروات، هەرەها هەراو هوریاى
 شووشەکان، بزىوى دەکات، لەژیر وینە رەنگ شینەکاندا که لە پشت شووشەکانەوه مەسیرە
 دەکات و رادەوہستى و دیسان بەرپدەکهویتەوه، بزىوى دەکات، هاوشیوہى بېرەوہرى کالبوہى
 بزەیهک، وەکوو وشەیهکی نیمچە فەرامۆش کراو که تەنیا بەشى یەکەمى دیتەوه یاد و باشتەین

کار که ده کری بکریت تهوهییه که چاوه کان دوور بخاتمهوه و بیر له شتیکی دیکه بکریتهوه، لهو پیاوهی که لهسه کورسی به نیوهیی راکشاوه، بهرامبهه من، لهوی پوخساریکی لهسه رهنگی قوری سوورکراوه و چاوی شینی ههن. تهواوی بهشی لای راستی جهستهی داته پیوه، قوئی راست به جهستهوه نووساوه، که له کهی راسته، تهوهندهی ژیان تیدا نییه، به زهجهت و قرچکانه ژیان بهسه دهبات، دهلیی شهله لایی داوه، بهلام لهسه تهواوی که له کهی چهپه، بوونیکی بچوکی مشه خوری ههیه که زیاد دهکات، سوزنه کیک: قوئی دهستی به لهرزین کرد پاشان ههستاو دهست له کوتاییدا وشک بوو. تهوسا دهستیش دهستی به لهرزین کردو کاتییک گهیشته ناستی سهه، پهنجهیه که ههلهاتهوهو به نینوک دهستی به خوراندنی پیستی سهه کرد. جوره شیوهیه کی شهوه تناک هات و سوچی راستی دهمی نیشتهوهو سوچی چهپیشی به مردویی مایهوه. شووشه کان دهلهرزین، قوئی دهلهرزئی، نینوک دهخوریئی، دهخوینی، دم له ژیر چاوی بی پیچ و پهنا بهستودا زهدههخنه دهکات و پیاوه که بی تهوهی ههست پی بکات تهو بوونه بچوکه که له پهنا دهستی راستی ههلامسین، که قوئی و پرومهتی راستی بو به تاکام گهیشتن خوی به قهرز وهرگرتوه، بادهدات. یارمهتی شوفیریش دادهخات.

((هیواشبه، راهسته.))

بهلام من وهلای دهخهه و له ترامواوه خوم ههلهدهمه دهری. ئیدی تاقه تم بهسه رهچوو بوو. ئیدی خوم پی کوترۆل نهدهکرا، کهشتهکان تهوهنده نزیک بن. دههراگی محهجههیه که پال پیوه ده نیم و دهیکه مهوه، دهچه ژووری، بوونه سووکه کان به بازیک خۆ ههلهدهه و لهسه پوی درهختهکان ههلهدهنیشن. ئیستا خوم دهناسمهوه، دهزانه له کویم: له باخی میلی دام. لهسه کورسی پال دهکهوم، له نیوه قه دی دریتی رهشدا، له نیوه دهستی رهشی گریواویدا که بهره ناسمان ههلهکشاون. درهختیک به نینوکی رهش زهوی ژیر لاقانه رهوشینی. زور ههزه دهکهه خوم بهره لا بکهه، خوم له بیر بهمهوه، بجهوم، بهلام ناتوانم، خهریکه دهخنکیم: بوون له هه موو لایه کهوه دزه دهکاته نیوم نا له چاوه کانهوه، له لووتهوه، له دهمهوه...

له ناکاو، له پرینکدا، پهرده که راده مالری، من تیگهیشتم، من بینیم.

((کاتژمی رهشی نیواری))

ناتوانم بلیم که ههست به سووکی یان رازی بوون دهکهه، له پیچه وانهوه، تهمه وردم دهکات، بهلام به نامانجم گهیشتمووم! تهوهی که دهموست بیزانم، دهزانه. تهواوی تهوهی که له

مانگی کانوونی دووهمه وه بهدواوه تووشم بووه تیی گیشتووم. هیلتنج بهری نه داوم و پیم وانیه به مزووانه وازم لی بینی، بهلام ئیدی له دهستی ناچیتزم، ئیدی نه خۆشیهک یان قهیرانی زوو تپه رپیوو نییه! خودی منه. من ههر ئیستا له باخی میلی بووم. رهگی درهختی دار بهروو رپک له ژیر کورسیه کهم له زوی رۆده چوو. ئیدی نه دههاته وه یادم که نه وه رهگه. وشهکان ون ببوون و له گه لیاندا، به لگه ی شتهکان، شیوازی به کارهینانیان، هیماکانی رپگایوانی سست که مرۆقهکان له سهر روو که شیان کیشاون. دانیشتووم، که میك چه ماوه، سهردانه وانوو، تهنیا بهرامبهر شه کۆمه له رهش و گریواوییه، که یه کسهر خاو بوو و منی دهترساند. شهوسا تووشی شه بریسکهیه بووم. ههناسه ی بریم، بهر لهم چند رۆژه ی دواپی، قهت مهزندهم نه کردبوو که ((هه بوون)) چ واتایه کی ههیه. وهکو خه لکانی تر بووم، وهکو شهوانه ی که به بهرگی به هاریانه وه له کهناری دهریا پیاسه یان ده کرد. وهکو شهوان ده مگوت: ((دهریا سهوزه، شه په له سپیه ی دووره وه بالنده یه کی ده ریایه))، بهلام ههستم نه ده کرد که بوونی ههیه، که بالنده ی ده ریایی یه ((بالنده ی ده ریای هه بو))، به گشتی هه بوون، خۆی دهشاریته وه، له ویه، له دهروو پشتی ئیمه، له دهروونی ئیمه دا، خودی ئیمه یه، مرۆقه ناتوانی دوو سی وشه بللی بی شهوی باسی بکات و له کۆتاییشدا، مرۆقه دهستی لی نادات. کاتیك که باهرم پی هه بوو، بیرم ده کرده وه، پیموایه بیرم له ههچ نه ده کرده وه، سهرم سووک بوو، یان تهنیا یه ک وشه له میتشکدا بوو، وشه ی ((بوون)) ته گینا بیرم ده کرده وه...

چۆن چۆنی بیلیم؟ بیرم له دابه شبوون ده کرده وه، به خۆم ده گوت که دهریا هی بهشی شته سهوزه کانه یان سهوزی به خشیکه چۆنیه تیه کی دهریا پینک دههینتی.

تهنانهت کاتیك سهیری شته کامم ده کرد، چهندهها فهرسه خ دوور بووم، لهو مهزنده یه کی شهوان بوونیان ههیه: شهوان وهکوو رازاندنه وه ی دیهن دههاتنه بهرچاوم. به دهست هه لّم ده گرتن، ههروه کوو که رهسته به که لکم دههاتن، پیشینی بهرگریه کانیا م ده کرد، بهلام هه موو شه مانه له سهر روو کهش روویان ده دا. شه گهر که سینک پرسیاری لی بکردمایه که هه بوون چیه، راستگۆیانه وه لامم ده دایه وه که ههچ شتیك نییه، تهنیا روویه کی (فۆرم) به تال که دههات خۆی له سهر شته کانی دهروه زیاد ده کرد، بی شهوی گۆران له سروشتیاندا بکات. شهوسا، له ناکاو، شه لهوی بوو، وهکوو رۆژی رووناک وابوو: له پرپکدا ناشکرا ببوو، خۆواندنی بی زیانانه ی له پلهی گوته یه کی ته جریدیدا ون کردبوو! هه مان ههویری شتهکان بوو، شه رهگه له

ھەويرى ھەبووندا قالبىي ۋەرگرتىبوو. يان باشتىر بلىيم، رەگ، مۇجەرەكانى باخ، كورسى، چەمەنى تەنكى سەر چەمەنزار، ھەموويان ون ببوون، جۇراوجۆرى شتەكان، تاك بوونيان، جگە لە ھىما ھىچى دى نەبوو، ليكىك. ئەو ليكە تۈابۆۋە، كۆمەلە زەبەلاھەكان و نەرم و بى سامان مابوونەۋە-ھەموويان پروت، بە جۆرە پۈچىيەكى ترسناك و دزىۋەۋە. وريا بووم كە بچوكتىر جۈولە نەكەم، بەلام پىۋىست نەبوو بچوليم تا لە پشت درەختەكانەۋە پايە رەنگ شىنەكان و گلۆپى ژوورى ژەنياران، ھەرۋەھا پەيكەرەي قىلدا لە ناۋەراستى چرىيەكى دەۋنەكاندا لەنىۋە شەكەوت بىينم. ھەموو ئەۋشتانە... چۆن بىلييم؟ ئەوان نارەھەتتەيان دەكردم، ھەزم دەكرد بە تۈندىيەكى كەمتر بوونيان ھەبىت، بە جۆرىكى وشك تر، تەجرىدى تر، يان خۇ بەدوور گرتتى زياتر، درەختە دار بەرۋەكە خۇي لەسەر چاۋانم دەگوشى. ژەنگاۋى بوون، تاكوو نىۋەي قەدەكەي دادەپۇشى، تۈيكلى رەش و ھەلامساۋ ۋەكو چەرمى كۈلاۋ دەچوو. خۇرەي ئاۋى كانى ماسكەرە دەئاخنرايە نىۋە گۈتتەكامم و لەۋى ھىلانەي ساز دەكرد، بە ئاخ دەيتاخنىن، كۈنە لوتەكامم لىۋاۋ لىۋو بوون لە بۆنى سەوز و بۆگەنىۋو. ھەموو شتەكان، نەرم و بال سووك، خۇيان بەرەلا كەردبوو كە بەرەو بوون پىرۇن، ھاۋشىۋەي ئەۋ ئافەرەتە ماندوانەي كە خۇيان دەدەنە دەستى پىكەنن و بە دەنگى گريانەۋە دەلئىن: ((پىكەنن باشە.)) ئەۋان بەرامبەر يەكتى راخراۋون، لەروۋى بودەلەيىۋە نەينى بوونيان بۇ يەكتى تاشكرا دەكرد.

بۆم دەركەوت كە لە نىۋان نەبوون و ئەم زۆر بەشەيدايىيەدا مام ناۋەندىيەك نىيە. ئەگەر كەسك ھەبوۋايە، دەبۈايە تا ئەۋ رادەيەك بوونى ھەبىت، تارادەي كەرو، تارادەي ھەلامسان، تاكوو رادەي دزىۋى. لە دىيەي دىكەدا، بازەكان و ئاۋازە مۇسىقىيەكان ھىلە بى خەۋش و وردەكانيان دەپارىزىن، بەلام ھەبوو و چەمانەۋەيىيە كە درەختەكان، پايە شىنەكانى شەۋ، خۇرەي شادۋمانەي كانىيەك، بۆنە زىندوۋەكان، ھۆرمەكانى بچووكى گەرمايەك كە لە ھەۋاي سارددا شەپۇل دەدات، ئەۋ پىاۋە مورسوورەي كە لەسەر كورسىيەك بە ھەرسكردنەۋە دانىشتىبوو: ھەموو ئەم خەۋالىۋىيەنە، ھەموو ئەم ھەرسكردنەمان كە بە يەكەۋە لەبەرچاۋ بگرتايە، بە جۆرىكى شاراۋە پىكەنىناۋى خۇيان دەنۋاند. پىكەنىناۋى... نا! تا ئەۋ رادەيە نەدەپۇيىن، ھىچ شتىك لەۋەي كە بوونى ھەيە مومكىن نىيە، پىكەنىناۋى بىت، ھاۋشىۋە ويكچوونىكى شاراۋە تارادەيەك ھەست پىنەكراۋ لەگەل ھەندىك پىگەگەلىكى كۆمىدەيىي سووك بوو. ئىمە كۆمەلەيەك لە بوونەۋەرگەلى نارەھەت و بىزار بوۋىن بەدەستى خۇمان، ئىمە كەمترىن

بەلگەمان بۇ ھەبوون لەوى نەبوو، ھىچ كامان، ھەر بوونەوهرىك، ئالۆز، بە جۆرىكى شاراوه، ئاناسوودە، خۆى لە پەيوەندى لەگەل خەلکانى تردا بە زیادە ھەست پى دەكات. زیادە! ئەمە تاکە پەيوەندىيەك بوو كە دەمتوانى لە نىوان ئەو درەختانەدا، ئەو محەجرانە، ئەو لمانە دروستى بکەم. بېھودە ھەولم دەدا، تاكوو دار بەرووھەكان بژمىرم، كە لە پىئوەندى لەگەل قىلدا ((دارىن بنىم))، كە بەرزايىيەكەيان لەگەل بەرزايى دار چناردا بىيۆم: ھەر يەككىيان لەو پەيوەندىيە كە ھەولم دەدا تىيدا پوانى بکەم ھەلدەھات، گۆشەگىرى ھەلدەبژارد، لىواو لىو دەبوو.

لە خۆ سەريانەى ئەو پەيوەندىانە ئاگادار بووم، ئەو پەيوەندىانەى كە لە پراگرتىياندا پىداگىرم دەکرد بۇ ئەوھى دارمانى جىھانى مرۆبى، ئەندازەكان، چۆنىيەتبييەكان، ھەروھە ناراستەكان دواخجەم، ئەمانە ئىدى شتەكانيان لە چنگى خۆياندا نەبوو. زیادە، دار بەروو، لەوى بەرامبەرم، كە مېك لای چەپ. زیادە، قىلدا...

ئەوسا من - لىقەوماو، سست بوو، دزىو، خۆش ھەوھەس، لە كاتىكدا كە كۆمەلە بېرىكى تارىكم بۇ ئەملاو لا ھەلدەدا - منىش زیادەبووم. خۆشەختانە ئەمەم ھەست پى نەدەکرد، زياتر تىي دەگەيشتم، بەلام ئاناسوودە بووم لەبەر ئەوھى دەترسام ھەستى پى بکەم (تەنانەت ئىستاش لىي دەترسىم - دەترسىم نەبادا لە پششەوھەرا بىگىرى و وھكوو شەپۆلە ئاويك بەرزم كاتەوھ). بە جۆرىكى شاراوه خەيالى كوشتنى خۆم دەھۆنىيەوھە تاكوو لانى كەم يەككى لەو ھەبوونە زيادانە لەناو بېمە، بەلام تەنانەت مردنىشم زيادەبوو. زیادە، تەرمەكەم، خويىم لەسەر ئەم لمانە، لەنىو ئەم گىايانەدا، لە قولايى ئەم باخە دلخۆشكەرە. ھەروھە گۆشتى مردوو تەراشراو لە زەوييەكدا كە دەبوايە وەرى بگىرت زيادەبوو، لە كۆتايىشدا ئىسكەكام، پاك كراو، پىست لى دامالراو، ھەروھە پاك و خاوين وھكوو ددان، ئەويش زيادەبوو: من تاكوو سەرمەدى زيادەبووم. وشەيەكى پوچ ئىستا لەژىر پىئوسەكەم لەدايك دەبى، كە مېك لەمەويەر، لە باخدا، نەمدزىيەوھە، بەلام بە دواشيدا نەدەگەرەم، پىيويستىم پى نەبوو: من بەبى وشەكان بىرم دەکردەوھ، دەربارەى شتەكان، لەگەل شتەكاندا پووچى نەمەزەندەيەك بوو (لەسەر) دا نە ئاوازی دەنگىك، بەلگەو ئەو مارە مردوھى درىژى لای قاچەكامم بوو، ئەو مارە دارينە. مار يان چنگال يان رەنگ يان نىنۆكى دالە گۆشت خۆر، گىرنگ نىيە. بەبى ئەوھەش بە ئاشكرايى شتەك دەربىرم، تىدەگەيشتم كە كىلى ھەبوون، كىلى ھىلنەجەكامم، كىلى ژيانى

خۆمم دۆزیوه تهوه. بهراستی، هه موو ئه وهی توانیم دواتر تیی بگه م، بۆم پوچییه بو نیادییه ده گهریته وه. پوچی: دیسانه وه وشه یه کی دیکه، من له گه ل وشه کاندای شه ر ده که م، له وی، دهستم له شت دا، به لام لی ره ده مه وی خه سله تی ره های ئه م پوچییه ده ستیشان بگه م. جووله یه ک، رووداویک له نیو دنیای بچوکی رهنگاره نگی مرۆقه کاندای هه رگیز جگه له رووی ره ژه یی پوچ نییه: له پیوهندی به دۆخ و هه لومه رچی که پیویستی ئه وه ن. بۆ نمونه قسه کانی شیتیک له پیوه ندیدا له گه ل ئه و پیگهی تیی دایه پوچه، به لام نه ک له پیوهندی به شیتییه که ی، به لام من، که میک له مه وه یه ر، ره هام تاقیکرده وه! ره هایان پوچ. ئه و رهنگه ه یچ شتیک نه بوو له پیوهندی له گه لیدا، ئه م ره گه پوچ نه بیت. ئۆه! چۆن ده توانم بیکه مه وشه؟ پوچ: له پیوهندی له گه ل له کاندای، له گه ل قوبه ی سه وزه زه رد، له گه ل قوری وشک هه لاتوودا، له گه ل دره خندا، له گه ل ناسماندا، له گه ل کورسیه سه وزه کاندای. پوچ، له ورگی ران نه هاتوو، ه یچ شتیک -ته نانه ت سه رسامیکی قول و شاراوه ی سروشت - نه یه ده توانی روونی بکاته وه. دیاره که من هه موو شتیکم نه ده زانی، چرۆ ده رکردن و چاندن و رواندن دره ختم نه دیبوو، به لام رووبه رووی ئه و په نجه گه وه و ناهه مواره، نه زانیی نه نه زانی گرینگی نه بوو: دنیای روونکردنه وه به لگه کان، دنیای هه بوون نییه. باز نه پوچ نییه، به سوورانی راسته هیل به ده وی یه کیک له نوکه کانی خۆیدا به روونی شیای روونکردنه وه یه، به لام وه کوو باز نه بوونی نییه. ئه و ره گه، به پیچه وانه وه، به پاره یه ک بوونی هه بوو که نه مه ده توانی روونی بکه مه وه. گریوای، بی جووله، بی ناو، دلێ ده رفاندم، چاوکانی پر ده کردم، به رده وام منی بۆ هه بوونی خۆی ده گریایه وه. هه رچه نده دووباره م ده کرده وه ((ئه مه ره گیکه))، ئیدی کاریگه ری نه بوو بۆم ده رکه وت که مرۆق ناتوانی له کارکردنی وه کوو ره گ، له رووی په لپیکی مژهر تیپه ری، پیی بگات، به و پییه ره ق و که له که بوو، به و روخساره چه ور و پینه دارو قه تیه سه. کارکرد، شتیک روون ناکاته وه: توانایی ده دایه مرۆق که به شیوه ی گشتی تی بگات ره گ چییه، به لام هه رگیز نه ئه مه یان. ئه م ره گه، به رهنگه که یه وه، روخساریه وه، جووله ی به سه ته لۆکی، له ژیر هه ر جو ره روونکردنه وه یه کدا بوو. هه رکام له چۆنییه تییه کانی که میک لیی راده کرد، لیی ده رژایه ده ری، تا کوو ده بووه نیمچه ره ق، تاراده یه ک ده بووه شتیک، هه رکامیان له نیو ره گدا زیاده بوو، کۆلکی جاره که ش ئیستا یه کسه ر ئه و هه سته ی پیی ده دام که خه ریک بوو که میک له خۆی خلۆر ده بووه ده ری، نکۆلی خۆی ده کرد، خۆی له ئه و په ریکی سه یردا ون ده کرد. پاژنه م به و په نجه ره شه دا

هینا: حەزم دەکرد کە مێک لە پێستە کە لێ بکەمەو. لەبەر هیچ، بەهۆی شەرەنگیزییەو، بۆ
دەرخستنی رەنگی پەمەیی رووشانێک لەسەر چەرمە خورماییە کە: بۆ گەمە کردن لەگەڵ
پووجی دنیا، بەلام کاتێک قاچم کیشاوه دواوه، دیتم توێکڵە کە هەروا بەرەشی مایەو و رەش؟
هەستم کرد کە ئەم وشەییە بایە کە ی خاوە بۆو بە خێرایییەکی لە رادەبەدەرەو لە ماناکە ی
بەتال بوو. رەش؟ رەگە رەشە کە نەبوو، ئەو شتە ی کە لەسەر ئەو پارچەدارە بوو، رەشایی
نەبوو-شتیکی دیکە بوو! رەشایی، هاوشیۆی بازنە، بوونی نەبوو. تەماشای رەگە کەم کرد:
نایا زیاتر لە رەش بوو یان تارادەییە ک رەش؟ بەلام خێرا وازم لە پرسیارکردن لەخۆم هینا چونکە
هەستم دەکرد کە لە شوێنیکی ناشنا دام. بەلێ، من بەرلەمە بە هەمان نیگەرانیییەو شتە ناو
وەرگرە کام بە وردی پشکنی بوو، بەر لەمە هەولمدا بوو-بپهوه- کە شتێک لە بارەیانەو بیر
بکەمەو: هەرۆهە لەمەوبەر هەستم کردبوو کە چۆنییەتیە سارد و بێ جھوجۆلەکانیان
رادەکەن، بە نێو پەنجەکاغدا دەخلیسکین. قایشی پانتۆلی ئادۆلف، چەند شەو لەمەوبەر، لە
کافە ی راندۆڤ دشینۆ. ئەو وەنەوشەیی نەبوو. دوو پەلە ی لە پیناسە نەهاتووم لەسەر کراسە کە
دیتەو. هەرۆهە وردە بەردەکە، ئەو وردە بەردە درۆزنە ی، سەرچاوی هەموو ئەم شتانە:
ئەو... نەبوو بەباشی بیرم نایە کە ئەو لە بوونی چ شتێک خۆی بە دوور دەگرت، بەلام بەرگری
کردنی هەلچونیم فەرامۆش نەکردبوو. هەرۆهە دەستی زانست وەرگر، رۆژێک لە کتیبخانە
ئەو گرتبوو و رامگوشی بوو، پاشان ئەو هەستم بۆ دروست بوو کە ئەو بە تەواوی دەست
نەبوو. بیرم لە کرمیکی سپی قەلەو کردبۆو، بەلام ئەویش نەبوو. هەرۆهە شەفافییەتی
گومانای پەرداخی بیرە خواردنەو لە کافە ی مابلیدا. گومانای: هەر ئەو بوون، دەنگەکان،
بۆنەکان، تامەکان. کاتێک وەکوو کەرویشکی راوناو بە پرتاوهو بەژێر لوتتاندا غاریان دەدا و
ئەوئەندە گوێت پێ نەدەدان، دەکرا ئەوان سادەو ئاسودە کەر لە قەلەم بدرین، دەکرا بڕوا بکریت
کە شینی راستەقینە، سووری راستەقینە، بۆنیکی راستەقینە ی بایەو یان وەنەوشە لە جیھاندا
هەبە، بەلام هەر کە راتان دەگرتن، ئەم هەستە ی ئاسایش و سەقامگیرییە شوینی خۆی دەدایە
دلەراوکییەکی قول: رەنگەکان، تامەکان، بۆنەکان هەرگیز راستەقینە نەبوون، هەرگیز لە
سەدا سەد بۆخۆیان نەبوون و هیچ شتێک جگە لە خۆیان کەم بایەخترین و لەدابەش
نەهاتووترین چۆنیەتی لە پەيوەندی لەگەڵ خۆیدا، لە خۆیدا، لە دلیدا، شتێکی زیادە ی هەبوو.
ئەو رەشە، لەوی، لەبن پینام، رەش وەکوو رەش خۆی نەدەواند، بەلکوو زیاتر کۆششیکی

ئالۋز و بالۋز بوو بۇ خەيالکردنى رەشايى لەلايەن كەسيكەوہ كە ھەرگيز رەشايى نەديبوو نەيزانيوہ چۆن بوہستى، كەسيك كە لە پشت رەنگەكانەوہ بوونى شاراوہى خەيال كەردوہوہ. ئەو لە رەنگىك دەچو، بەلام ھەرۋەھا... لە برينداريىك يان ديسانەوہ لە شىداريىك، لە رۆنى خورى-ھەرۋەھا لە شتىكى ديكە، بۇ نمونە بۆنىك، لە بۆنى زەويىكە شىدار دەتوايەوہ، لە بۆنى درى شيلەتتىن و شىدار، لە بۆنى رەشايىكە كە وەكوو ليك لەسەر ئەو دارە رەقە پيوى پەخش كەردبوو، لە تامىكى شيرىنى كارتونىكى ئەستورى ھەويردار. من ئەو رەشايىم لە سەدا سەد نەدەدەيت: بينايى داھىنانىكى تەجرىدىيە مەزەندەيەكى پاك كراوہ و سروشتى كراو، مەزەندەيەكى مەزەندەيە. ئەو رەشايى، نامادەبوونىكى بى شەكل و كال بۆويە، لە بينايى و بۆنكردن و چىزايى زۆر دەرەدەچو، بەلام ئەو دەگۆرا بۇ ليواو ليونىكى پەريشانى. سەرەنجام ئيدى ھىچ شتىك نەبوو، چونكە زيادە بوو. ئەو ساتە لە رادەبەدەربوو. من لەوى بووم، بى جولو و بەستەلۆك، نوقمى كىشىكى ترسناك، بەلام ريك لە دلئى ئەو كىشەدا، شتىكى تازە ھەر ئىستا بەديار كەوتبوو، من ھەستم بە ھىلنج كەرد، ھەمبوو. راستىيەكەى ئەويە كە من دۆزىنەوہەكانم بۇ خۆم دەرەدەبەرىن، بەلام پىموايە كە ئىستا ئاسان بوو بۆم كە بياغخەمە نىو قالبى وشەكانەوہ. كارى سەرەكى، ھەمان ئىمكانە. مەبەستم ئەويە كە، بە گوئەى پىناسە، بوونى مەزەندەكان و شتەكان برىتى نىيە لە پىويست بوون. ھەبوون بەشيوەيەكى سادە واتە لەوى بوون، بوونەوہرەكان بەدياردەكەون، لىدەگەرپىن توشيان بين، بەلام ھەرگيز ناتوانى دەرەنجاميان وەرگىرەيت. پىموايە كەسانىك ھەن كە لەمە تىگەيشتون، بەلام ئەوان ھەوليانداوہ كە بە داھىنانى بوونىكى زەرورى و كۆتايى بە خۆيان و بەلگەنامەكانى بەخۆيان، زال بن بەسەر ئەم ئىمكانەدا، بەلام ھىچ بوونىكى زەرورى كە مەزەندەكان دەيكەنە بەلگەى خۆيان ناتوانى ھەبون رەوون بكاتەوہ: ئىمكان، رەوالەتى درۆ نىيە، ھىمايەك كە بكرى رەش بكرىتەوہ، ئەو رەھايە، لەم رەوہوہ بى ھۆيى تەواو. ھەموو شتىك بى ھۆيە، ئەم باخە، ئەم شارەو خودى من. كاتىك كە پەى پى دەبەن، دلئان تىكەل دىنى و ھەموو شتىك دەست بە شەپۆل لىدان دەكات، وەكوو چەند شەو لەمەوہەر لە كافەى راندۆق دىمىنۆ: ئەو ھىلنجە. ھەر ئەويە كە-خەلگى كۆتۆقۇر و ئىدىكە- ھەول دەدەن تاكوو بە يارمەتى مەزەندەيان لە ماف، لە خۆيانى بشارنەوہ، بەلام چ درۆيەكى بوودەلە: ھىچ كەس مافىكى نىيە، ئەوان يەكسەر بى

هۆن، هاوشیوهی مروفه‌کانی تر سه‌رکه‌وتوو نابن که خۆیان به زیاده هه‌ست پی نه‌کن. ئەوان وه‌کوو خۆیان، به نه‌یتی، زیاده‌ن، واته بی شکل و شاره‌وه، خه‌مناک.

ئهو کیشکردنه تاکوو کهی خایاند؟ من ره‌گی دار به‌روو بووم یان باشتەر بلیم، من راسته‌وخۆ به ناگابوون له بوونی بووم. هیشتا پچراو له‌وی-چونکه لیی ناگاداریبووم- له‌گه‌ل هه‌موو شه‌وه‌شدا بزربوو تییدا، هیچ شتیگه‌ جگه له‌وه. ناگادارییه‌کی نا‌ناسوده و به‌م وه‌سغه ناگادارییه‌که ده‌چوو به هه‌موو کیشیه‌وه له‌سه‌ر شه‌وه پارچه داره بی موئه‌یه جیگیر ده‌بوو.

زه‌مه‌ن راوه‌ستا‌بوو! قۆلتیکی ره‌سک له‌بن پییه‌کانم، مه‌حال بوو که شتیگ له‌ دوا‌ی شه‌وه ساته‌ بیته. هه‌زم ده‌کرد که خۆم له‌و چیژه‌ شیرانه‌یه‌ به‌چرمه‌وه، به‌لام ته‌نانه‌ت به‌ خه‌یالی‌شما نه‌ده‌هات که مومکین بیته، من له‌ ده‌رووندا بووم، کۆلکه‌ داره ره‌شه‌که تیینه‌ده‌په‌ری، له‌وی له‌ نیو چاوه‌کانمدا مابۆوه، وه‌کوو پاروئیکی گه‌وره که له‌ قورگمدا گیر ده‌خوات.

نه‌ده‌متوانی قبۆلی بکه‌م و نه‌ ره‌تیشی بکه‌مه‌وه. به‌ چ زه‌مه‌تیگ چاوم به‌رز کردنه‌وه؟ به‌راستیش نایا به‌رزم کردنه‌وه؟ راسته‌ر شه‌وه نییه که بلیم خۆم له‌و ساته‌دا له‌ناویرد تاکوو له‌ ساتیکی دیکه‌دا به‌سه‌ری کیشراوه‌ دوا‌وه‌وه‌و چاوی به‌ره‌و ژوره‌وه له‌ نو‌ی له‌ دایک بيم؟ له‌ راستیدا، له‌ ره‌په‌ویگ ناگادار نه‌بووم، به‌لام، له‌ناکاو، مه‌حال بوو بۆم که بیر له‌ بوونی ره‌گه‌که بکه‌مه‌وه. شه‌وه پوو‌کابۆوه. هه‌رچه‌نده بۆ خۆم دووباره‌ ده‌کرده‌وه: ((شه‌وه بوونی هه‌یه، هیشتا له‌وییه، له‌ژیر کورسیه‌که، له‌لای لاقی راسته‌م))، بی سوود بوو و ئیدی واتایه‌کی نه‌بوو. بوون شتیگ نییه که لی گه‌ری له‌ دوروه‌وه بی‌ری لی بکریته‌وه: ده‌بی له‌ ناکاو په‌لامارتان بدات، له‌ سه‌رتان را‌ده‌وه‌ستی، هاوشیوهی گیانداریکی بی جموجۆلی په‌یکه‌ر زل له‌سه‌ر دل‌تان قورسابی بکات، شه‌گینا ئیدی به‌ هیچ جوړیک شتیگ نامیینه‌وه.

ئیدی هه‌ر هیچ نه‌مابۆوه، چاوه‌کانم به‌تال بوون و له‌ پزگار بوونم زۆر دل‌خۆش بووم. پاشانیش، له‌ پڕیکدا، شتیگ له‌ به‌رامبه‌ر چاوه‌کانمدا ده‌ستی به‌ جموجۆل کرد، کۆمه‌له‌ جووله‌یه‌کی لاواز و نادیار: با خه‌ریک بوو پۆی دره‌خته‌که‌ی ده‌لاژانده‌وه.

پیم خراب نه‌بوو که ببینم شتیگ جووله‌ ده‌کات، له‌دوا‌ی شه‌وه هه‌موو بوونه بی جموجۆله‌کان که هاوشیوهی چاوی تیپراماوه‌ ته‌ماشایان ده‌کردم خۆخافلان‌دینک بوو، هه‌روا که لاژانه‌وه‌ی لقه‌کانم سه‌یر ده‌کرد، به‌ خۆم ده‌گوت: جووله‌کان هه‌رگیز به‌ ته‌واوی بوونیان نییه، شه‌وا ره‌په‌وه

گه لیکن، ناوهندی نیوان دوو بووندا، زه مه ننگه لیکی لاواز. خۆم ناماده کرد که ببینم له هه بوونه دهینه ده ری، بهره بهره پینده گهن و ده پشکون.

سه ره نجام ده چوم که به سه ره بوونه کاندای بدهم له کاتی له دایک بوونیاندا.

پتر له سه ری چرکه ی نه خایاند که هه موو هیوا و ئاواته کاتم به بادران. له سه ره ئه و لقه رارایانه ی که هاوشیوه ی نابینایان ده ست و پییان له ده ورو به ریان ده کوتان، سه ره که وتوو نه بووم که ((ریپه و)) ی هه بوون بدۆزه وه. ئه م مه زهنده ی ریپه ویش به کیکی تر له داهینانه کانی مرۆقه کان. مه زهنده یه که زیاده روون بوو. هه موو ئه و جووله بچووکانه ی خۆیانیان ده پچراندن، بو خۆیان جیگیر ده بوون. ئه وان له هه موو جیبه که له لق و ته رکه لیواولیو بوون. به ده وران ده وری ئه و ده سته وشکه دا ده سوورانه وه، له نیو گیژده لووکه ی بچووکاندا له خۆیان ده گرتن. به لی به دلنیا یه وه جووله شتیکی جگه له دره خته که بوو، به لام له گه ل هه موو ئه وه شدا ره هایه که بوو. شتیکی که چاوه کاتم هه رگیز جگه له شتیکی له پری توش نه ببوو. بوونه کان له نوکی لقه کاندای ده خولانه وه، هه بوونگه لیک که به رده وام خۆیان نو ی ده کرده وه هه رگیز له دایک نه ده بوون. بایه که وه کوو می شتیکی گه وره ده هات و له سه ره دره خته کان جیگیر ده بوو، دره خته که ده لاژایه وه، به لام لاژانه وه ی چۆنیه تیبیه کی له دایک بوو، یان ریپه ویک له هیزی نووکه یی نه بوو، ئه و شتیکی بوو، یه که ((شت-لاژانه وه)) به ره و دره خته که شو ر ده بووه، وه چنگی دینا، ده یلاژانه وه له نا کاو به جیبه ده هیشت، دوورتر ده ریبه به ده وری خۆیدا ده سوورایه وه. هه موو شتیکی پر بوو، هه موو شتیکی له حالی حازردا بوو، تریه ی هه موو شتیکی تووند بوو، هه موو شتیکی، ته نانه ت هه ست پینه کراوترین هه موو جۆل، له هه بوون دروست کرابوو. هه ره ها هه موو ئه و بوونه وهرانه ی که له چوارده وری دره خته که له هه موو جۆلدا بوون له هه یچ جیبه که وه نه ده هاتن و نه ده چوونه هه یچ شوینیک. ئه وان له نا کاو بوونیان هه بوو و پاشان، یه کسه ر، نیدی بوونیان نه بوو: هه بوون به بی زهینه، هه یچ له ون بووه کان هه لئاگری -ته نانه ت بیره وهریه کیش. هه بوون له هه موو شوینیک، تا کوو کو تایی، زیاده، هه میشه و له هه موو جیبه که، هه بوون- که له گه ل هه یچ شتیکی جگه له هه بوون سنووردار ناییت. خۆم له سه ره کورسی به ره لا کرد، له و زۆریه ی هه بوونه کانی به بی سه رچاوه مات و گیژ بووم! له هه موو جیبه که پشکوتنه کان و پشکوتوه کان، گو یبه کاتم ویزه ویزی له هه بوون ده کرد، گو شته که تریه ی ده هات و ده کرایه وه، خۆی به پشکوتنی هه مه لایه نه ده سپارد. له دلای ده دام. بیرم کرده وه: ((به لام بوچی، بوچی ئه و

هه موو بوونه، له بهر نه وهی هه موویان وه کوو یهک ده چن؟) سو دی ئەم هه موو دره خته هاوشیوانه چی بوو؟ ئەم هه موو هه بوونی ناکام بوو و عینادانه له نوێ دەستی پێده کردو دووباره ناکام بوو- وه کوو هه وله کانی نه زانانهی جان وه ریکی له سه ر پشت که وتوو؟ (من یه کتیک بووم له و کوششانه.) ئەو زۆریه ی ههستی دلگراوه یی دروست نه ده کرد. به پێچه وانه وه، تاریک، نه خۆش، ههروه ها گرفتاری خۆی بوو. ئەو دره ختانه، ئەو جهسته گهوره نارپیکانه... دامه قاقای پیکه نین له بهر نه وهی بیرم له به هارانی بێ وینه کرده وه که له کتیبه کاندا وه سفی کراوه، پر له کومه له دهنگی تیکشکان، تهقه نیه کان، پشکو تنه زه به لاهه کان.

کومه له نه فامیک بوون که ده هاتن له گه لئاندا باسی هیژی ئیراده وه هه ولدان بو ژبیانیان ده کرد. نایا نه وان قهت سهیری گیانداریک یان دره ختیکیان نه کردبوو؟ ئەو دارچناره به تو پیکله گرگرتوه که ی، ئەو دار به پرووه. نیوه رزیوه، داویان له من ده کرد که نه وان وه کوو هیژی لاو و پر توانا بزائم که بهر وه ئاسمان بزواون. ههروه ها ئەو ره گه؟ به دلنیا ییه وه پینویست بووه که من وه کوو په نجه یه کی چلیس سهیری بکه م که زه وی داده ری و خۆراکه که ی لی ده فرینێ.

دیتهی شته کان به و جوړه نامومکینه. سستییه کان، لاوازه کان، به لی. دره خته کان باله فره بیان بوو. به ره و ئاسمان هه لده کشان؟ باشر وایه بلیم که داده ورین، هه موو کاتی چاوه ری بووم که قه دی داره کان وه کوو ئاله تی ماندوو هه لفرچین، تیک بئالین و وه کوو تۆیه له یه کی رهش و نهرم و گرمۆله بوو بکه ونه سه ر زه وی. نه وان نه یانده ویست بوونیان هه بیته، به لام نه یانده توانی ریگه ی لی بگرن، خاله که هه ر ئەمه بوو. بۆیه هه موو ئه رکه بچوو که کانیا ن به ئارامی و به بی شه وقی و چالاکی ئەنجام ده دا، شیله ی گیایه ک ئارام به پێچه وانه ی چه زه وه له بهرده کان سه رده که وت، ره گه کانیش ئارام ئارام له زه ویدا رۆده چوون، به لام هه موو کاتی ده تگوت له سه ره و نه ندی نه وده ا بوون که واز له هه موو شتیک بینن و خۆیان له ناو به بن. ماندو پیرو به نابه دلێ درێژه یان به هه بوون ده دا، ته نیا له بهر نه وه ی که لاواز تر له وه بوون که بمرن، چونکه مردن ده یته وانی ته نیا له دره وه را بۆیان بیته! ته نیا نه واکانی مۆسیقا ده توانن مه رگی خۆیان هاوشیوه ی زه روره تیکی ده روونی لووت بهر زانه له خۆیاندا هه لگرن، به لام نه وان بوونیان نییه. بوونه وه ریک به بی هۆ له دایک ده بیته، له رووی لاوازییه وه خۆی درێژ ده کاته وه به ریکه وت ده مرێ. پالم داوه ته وه پشته وه و پیلووی چاوانم داخستوون، به لام رۆخساره خه یالییه کان، که یه کسه ر ئاگادار بوون، پازیاندا هاتن و چاوه نوقاوه کانیا ن پرکردن له بوون: بوون پرپه که که مرۆف قهت ناتوانی وازی لی بینێ. رۆخساره

خەيالئىيە سەيرەكان. دىيائەك شتىيان دەنواند. نەك شتە راستەقىنەكان، بەلكوو كۆمەلە شتئىكى دىكە كە وەكوو ئەوان دەچوون. شتى دارىن كە وەكوو كورسى و پىنلاوى دارىن دەچوون، شتى دىكەش كە وەكوو گژوگيا دەچوون. پاشانىش دوو روخسار! ئەو جووتە كە ئەو يەكشەممەيە لە رىستورانى قزلىز لە نزيك من نانى نيودەرۆيان دەخوارد. قەلەو، گەرم، شەھوتەنك، پوچ، بەگويى سوورەو. شانەكان و سىنگى ژنەكەم دەدەيت، ھەبوون رووت. ئەو دوو كەسە سېرى لەناكاو تۆقاندەمى - ئەو دوو كەسە لە شوتئىك لە بۆقىل ھەر ئاوا درىزەيان بە ھەبوون دەدا، لە جىيەك - لەنىوچ بۆنىكدا؟ - ئەو سىنگە نەرمە ھىشتا خەرىك بوو خۆى بە پارچەى فىنكەو دەلاواندەو لە نىو تۆردا پالئەوتبەو، ژنەكە ھەروا ھەستى بە مەمكى دەكرد كە لە نىو بلوزكەيدا بوونى ھەيە و ھەروھا پىرى دەكردەو: ((مەمكەكانم))، ميوە نازەنىنەكانم))، ھەر ئاوا نھىتياويانەش زەردەخەنەى دەكرد، ئاگای لە قلىشانەوئى مەمكەكانى بوو كە قدى قدى دەداو پاشان ھاوارم كرد و خۆم بە چاوى كراوھە دۆزىيەو. ئايا ئەو ئامادەبوونە گەرەيەم لە خەودا بىنى؟ ئەو ئامادەبوونە لەوى بوو، كەوتبەو سەر باخكە، ھەلدرابۆو نىو درەختەكانەو، نەرمى نەرم، ھەموو شتئىكى كفت كرىبوو، ئەستورى ئەستور، مەربايەك. منىش لەگەل تەواى باخدا لە دەروندا بووم؟ دەترسام، بەلام پتر لە ھەموو شتئىك توورە بووم، ئەو لەبەر چاوانم زۆر گەمزانەو زۆر نابەجىيانە خۆى دەنواند، زۆر رەقەم لەو مەربا بوولەيە دەبۆو. زرىشى لى ھەبوو، زۆرى لى بوو، تاكوو ئاسمان سەردەكەوت، بە ھەموو شوتئىكدا بلاو دەبۆو، ھەموو شتئىكى بە نىشتنى جەلاتىنيەكەى پىر دەكرد و من دەمدىت كە قولتر و قولتر رۆدەچى، زۆر دورتر لە سنورى باخ و مالەكان و بۆقىل، من ئىدى لە بۆقىل و ھىچ جىيەكى دىكە نەبووم، شەپۆلم دەدان. سەرسوورماو نەبووم، باش دەمزانى كە ئۆ، دىيائە، دىيائى رووتى رووت كە لەناكاو بەدىاردەكەوت، منىش خەرىك بووم لە توورەبىيان بەرامبەر بەو ھەبوونە گەرە پوچە دەخنكام. مرۆق تەنانەت نەيدەتوانى پىرسىت كە ئەو ھەموو لە كوئى دەھاتە دەرى، يان ئەوئى كە چۆن دەبوو كە لە برى ھىچ شتئىك، دىيائەك بوونى ھەبىت. بى مانا بوو، دىيا لە ھەموو جىيەك ئامادەبوو، لە پىشەو، لە پاشەو. ھەر ئەو بوو كە بىزارى دەكردم! ديارە كە ھىچ ھۆيەك بۆ ھەبوونى ئەو كرمە نەبوو، بەلام مومكەن نەبوو كە ئەو بوونى نەبىت. نەدەكرا بىرىشى لى بكرىتەو. بۆ خەيالگرەدى نەبوون، دەبايە مرۆق پىشتەر لەوى بىت، لە ناوەرەستى دىيادا، بە چاوى كراوئى كراوئى زىندووەو. نەبوون تەنيا مەزەندەيەك بوو لەسەرى مندا، مەزەندەيەكى نووكەيى كە لەو كەشە بى كۆتايىيەدا شەپۆلى دەدان! ئەو نەبوونە لە

پیش هه‌بوونه‌وه، نه‌هاتبوو، بوونیک بوو وه‌کوو هه‌موو بوونیک دیکه له دواى زۆر بوونی دیکه هاتبوو دى. هاوارم کرد که ((چ چه‌له‌یه‌ک، چ چه‌له‌یه‌ک!)) ئەوسا ته‌کانى خۆمدا تاکوو له‌و چه‌له‌یه‌یه‌ نووسینه‌ره‌ رزگارم ببیت، به‌لام توند پیوه‌نوسابوو و ئەو زۆر بوو، خەروار و خەرواره‌ها هه‌بوون، به‌رپێه‌ی بى سنوور: خه‌ریک بووم له‌بن ئەو خه‌مۆکیه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌خنکام. پاشان، له‌ نا‌کاو، باخه‌که‌ ده‌تگوت له‌ رپگای کونیکى گه‌وره‌وه‌ به‌تال بوو، دنیا به‌ هه‌مان شپوازی که‌ هاتبوو ون بوو، یان ئەوه‌ی که‌ من به‌خه‌به‌رهاتم، به‌هه‌ر حال ئیدی نه‌مدیته‌وه، زه‌وییه‌کی ره‌نگ زه‌ردم له‌ ده‌وره‌مایه‌وه‌ که‌ له‌ نیویدا لقی مردوو رووه‌و تاسمان هه‌لکشابوون.

هه‌ستام، چوومه‌ ده‌رى. کاتیک گه‌یشتمه‌ ده‌رکه‌ی باخه‌که‌، ئاوړم دايه‌وه. ئەوسا باخ زه‌رده‌ی به‌ رووداوام. پالم به‌ ده‌رگا دايه‌وه‌و ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌ریکی ته‌ماشاکردن بووم. زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌رخته‌کان و قوبه‌ی ده‌وه‌نه‌کانى ئەشکه‌وت، واتایه‌کی نه‌بوو، ئەمه‌ هه‌مان نه‌ینى راسته‌قینه‌ی بوون بوو. هاته‌وه‌ بیرم که‌ رۆژیکى یه‌کشه‌مه‌، له‌ سى هه‌فته‌ له‌مه‌و پێشتره‌وه‌ ناییت، جۆره‌ حاله‌تیکى پیلانگێرانه‌م له‌ شته‌کاندا بۆ ده‌رکه‌وتبوو ئایا رووه‌و من بوو؟ به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ من هه‌یچ که‌ره‌سته‌یه‌کم بۆ تپه‌گه‌یشتن نییه‌. هه‌یچ که‌ره‌سته‌یه‌که‌ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەو به‌ حالى چاوه‌روانییه‌وه‌ له‌وى بوو، له‌ نیگایه‌که‌ ده‌چوو. ئەو له‌وى بوو، له‌سه‌ر قه‌دى دار به‌رووه‌که‌... ئەو خودى دار به‌رووه‌که‌ بوو. ده‌تگوت شته‌کان، بیرکردنه‌وه‌کانن که‌ له‌ نیوه‌ی رپگادا راده‌وه‌ستان، که‌ خۆیان له‌ بیرده‌کرد، که‌ له‌ بیریان ده‌چوو ویستبوویانه‌ بیر بکه‌نه‌وه‌وه‌ هه‌روا ده‌مانه‌وه‌. به‌ له‌نگه‌ر لیدانه‌وه‌، به‌ واتایه‌کی بچووکى پینکه‌نیناوییه‌وه‌ که‌ به‌واندا تیده‌په‌رى. ئەو واتایه‌ بچووکه‌ رقی هه‌لده‌ستاندم: نه‌مده‌توانی تیی بگه‌م، ئەگه‌ر هاتبا و سه‌دو هه‌وت سالیش پال داوه‌ به‌ ده‌رگاوه‌ ده‌مامه‌وه‌. من ته‌واوی که‌ ده‌متوانی بزاتم ده‌رباره‌ی هه‌بوون فیری ببووم. به‌رپکه‌وتن، گه‌رامه‌وه‌ هوتیل، ئەوانه‌ش، نووسیم.

((کاتى شه‌و))

برپاری خۆم داوه‌! ئیستا که‌ وازم له‌ نووسینی کتیبه‌که‌م هه‌یناوه‌، ئیدی هۆیه‌کم بۆ مانه‌وه‌ له‌ بۆقیل نییه‌، ده‌چم له‌ پاريس ژيان به‌سه‌ر ده‌بم، رۆژى هه‌ینی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌رى سه‌عات پینچ ده‌بم، رۆژى شه‌مه‌ ثانی ده‌بینم، پیموايه‌ چه‌ند رۆژیک به‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌بین. پاشان ده‌گه‌رپیمه‌وه‌ بۆ ئیره‌ تاکوو چه‌ند کاریک رپک بچم و جانتاکام ببیچمه‌وه‌. لانی زۆری تاکوو رۆژى یه‌که‌مى مانگی نازار به‌شپوه‌ی یه‌کالا له‌ پاريس جیگه‌ر ده‌بم.

((ههینی))

له راندۆڤ و شینۆ شه مه نده فه ره كه م تاكوو بیست خوله کی دیکه وه ری ده كه ویت. گرامافون ههستی تووندی رووداو.

((شه مه))

ثانی له نیو بهرگیکی رهشی درێژدا ده رگام لی ده کاته وه. دیار که دهستیم بۆ رانادیری. من دهستی راستم خستۆته ناو گیرفانی پالتۆیه که مه وه. بۆ رزگار بوون له داب و نه ریت و رپوره سم، به ئاوازه دهنگیکی زۆر عه بوس و تووند ده لی:

((وه ره ژووری و له ههر شوینیك پیت خۆشبوو دانیشه، جگه له قه نه فه ی نزیك په نجه ره كه.))

خۆیه تی، خودی خۆیه تی. قۆله کانی به هه لواسراوی به ره لا ده کات، هه مان روخساری گرزی هه یه که ئه و کاتانه حاله تی کیژۆله یه کی تازه پینگه یشتوی ده دایه، به لام ئیدی وه کوو کیژۆله که م ته مه نه کان ناچی. قه له وه، سینگیکی گه وه ی هه یه.

ده رگا داده خات، بیرمه ندانه به خۆی ده لی:

((نازلم له سه ر قه ره و یله دانیشم یان شوینیکی دیکه...))

له کۆتاییدا له سه ر جوړه سندوقیکی داپۆشراو به فه رشی بچوک داده نیشیت. شیوازی به رپیدا رۆیشتنی ئیدی وه کوو جارن نییه: به قورسیه کی شکۆدارانه ی که بی ناسکی نییه، ده جو لیتته وه: له قه له وی گه نجانه ی شله ژاو ده هاته به رچاو، به لام، له گه ل هه مو ئه مانه شدا، خودی خۆیه تی، ثانیه.

ثانی ده داته پیکه نین.

((بۆ بێده که نی؟))

هه ره وه کوو خۆی وایه یه کسه ر وه لام ناداته وه و حاله تی ره خنه گرانه به خۆی ده گری.

((بلی بۆچی))

((له بهر ئه و پیکه نینه یان و به ره لایه ی که له کاتی هاتنته وه له سه ر لیوانته. وه کوو باوکیک ده چی که تازه کچه که ی به شوو داوه. یال، له وی رامه وه سه ته، پالتۆیه که ت له شوینیك دانی و دانیشه. ئا، له وی، ئه گه ر هه زت لییه.))

بێده نگیه یه که دیته پێشی که ثانی هه ولی شکاندنی نادات. ئه م ژووره چه ند به تاله! پێشتر ثانی له هه موو سه فه ره کانیدا جانتایه کی گه وه ی ناخندراو له ملیچ، ده سه ته سپ، له چکه، وینه ی بچوکی ژاپۆنی، نه خش و نیگاری له گه ل خۆیدا ده برد. هیشتا گه یشتوو نه گه یشتوو هوتیل-

تهنانت بۆ شهوئیکیش - یه کهم کاری شهووبوو که شهو جانتایه ی ده کردهوو هموو شته کانی نیوی ده رده هیناو به دیواره کانییه وه هله ده واسین، به گلۆیه کانییه وه دهنوساندن، له سه ر زهوی یان میزه کان رایده خستن و لهو کاره دا پهیره یی له سیسته میکی ئالۆز و له گۆران نه هاتوو ده کرد، له ماوه ی که متر له نیو کاتزمیردا ئاسایی ترین ژوره کان که سایه تیه کی سه نگین، شه هو تناک، تاراده یه که هه لئه کراو له گه لئ دای به خۆده گرت. په نگه جانتاکه ون بوو بیت یان له عه مباری زه خیره دا بیت... شه ژوره سارده، به ده رگایه کی نیوه کراوه بۆ هه مام، شتیکی شوومی هه یه. وه کوو ژوره که ی من ده چی له بۆقیل، هه رچه نده هه ماویتر و رازاوه تره.

ئانی دووباره پی ده که نیته وه، شهو پیکه نینه وردو تیژ و که میک گنانه زۆر به باشی دهناسمه وه.

((تی، تۆ نه گۆراوی، بهو نیگا گیتۆ و ویتانه ت به دوا ی چیدا ده گه ری؟))

زه رده خه نه ده کات، به لām نیگای به ههستی زانینیکی دوژمنانه وه لیم پاماره.

((ته نیا خه ری که بووم بیرم ده کرده وه که شه ژوره واخۆی نانویته که ده لئی تۆ تیدا ده ژۆی.))

به حاله تیکی که وه وه لām ده داته وه: ((به راست؟)) بیده نگییه کی دیکه، ئیستا له سه ر قه ره وێله که دانیشته وه، له جلی ره شیدا زۆر په نگ کالبۆه یه. قژی کورت نه کردۆته وه. به ئارامی و له کاتیکدا که که میک برۆیه کانی هه لده کیشیت سه بیرم ده کات. که واته شتیکی نییه پیم بلئ؟ بۆچی ویستی پیم؟ شه بیده نگییه زۆر ناخۆشه. له ناکا و به دهنگیکی ناسک ده لیم:

((خۆش حاله که ده تبینم.))

وشه ی دوا یی له قورگمدا گیر ده خوات: شه گه ر شه مه ته وای شهو شته یه که بۆ گو تن ده یدۆزمه وه، و اباشتره بیده نگ بم. به دلنیا ییه وه توشی هه لچوون ده بیت. چاوه رپیم ده کرد که چاره که سه عاتی سه رتا به نازار بیت. پیتشتر، کاتیک دووباره نانیم ده دیته وه، جا چ له دوا ی دیاره بوونیکی بیست و چوار کاتزمیری بیت یان به ره به یانی کاتی له خه وه هه ستان، هه رگیز نه مده توانی شه و شان به دۆزمه وه که چاوه رپیم ده کرد، کۆمه له وشه یه که به که لگ بن، به جله کانی، به هه واره، به دوا یین وشه ی که شهوی پیتشو درکاندبوومن. چی ده وی؟ ناتوایم مه زه نده ی بکه م. دووباره چاوام به رز ده مه وه. ئانی به جۆرێک سۆزه وه سه بیرم ده کات.

((که واته تۆ نه گۆراوی؟ هیتشاش هه ر گه مژه که ی جارن؟.))

روخساری ده ربری ره زامه ندیه، به لām چه نده ماندوو خۆی دهنویته!

دهلئى: ((تۆ بەردىكى كىلۆمەتر پىئوى، بەردى كىلۆمەتر پىئوى لە پەنا جادە. ئارام و لەسەرخۆ روونى دەكەيەو هەر ئاواش لە تەواوى تەمەنتدا روونى دەكەيەووە كە تاكوو ملىوون و بىست و حەوت كىلۆمەتر رىگايە و تاكوو مونتازى چل و دوو كىلۆمەتر. لەبەر ئەوەيە كە ئەوەندە پىئويستەم پىئە.))

((پىئويستەت بەمنە؟ لەو چوار سالەى كە نەمدىتووى پىئويستەت پىم هەبوو؟ ئى، بەخوا مرۆڤىكى بەناوكى.))

بەدەم پىكەننەووە قسەم كردن، ئەگەرى ئەو هەبوو وا بىر بكاتەو، كىنەم بەرامبەرى لە دلدايە. هەست بەو زەردەخەنە درۆينە لەسەر زارم دەكەم، ناپەحەتم.

((چەندە گەمژەى! ئەلبەتە پىئويستەم بە چاوپىكەوتنت نىيە، ئەگەر مەبەستت ئەوئەيە. دەزانى تۆ چاوى ئەوئەندە داگىرت نىن. من پىئويستەم هەيە كە تۆ هەبى و نەگۆرپى. تۆ وەكوو ئەو مەترە پلاتىنييەى كە لە شوپىنك لە پاريس يان نزيكى هەلئى دەگرن. پىموانىيە هىچ كاتىك وىستىتەى بىيىنى.))

((لێرەيە كە بە هەلدا چووى.))

((بەهەر حال گرىنگ نىيە، من كە نەمويستووە. ئى، من خۆشچالەم كە بزائەم ئەو بوونى هەيە، كە رىك لە دەريايە كى ملىوونىم چوارىە كى خولگەى نيوەرۆمە. هەر كاتىك كەسىك بالاخانەكان دەپىئوى، يان پارچەيەكم بە مەتر پى دەفرۆشى، بىرى لى دەكەمەووە.))

بە ساردى دەلئىم: ((بەراست؟))

((بەلام دەزانى، بە ئاسانى دەكرا، جگە لە پەلەى بەخششىكى تەنيا و جوۆرە نورىك بىر لە تۆ نەكەمەووە. دەبى سوپاسم بكەى كە هەموو جارىك روخسارت بە بىر خۆم دەهينمەووە.)) دووبارە خەرىكىن بكەوينەو، نىئو ئەو قسە ناسكانە كە دەبوايە لە رابردوودا لەگەلئاندا هەلبكرى، ئەويش كاتى كە مەيلى سادەو ئاسايىم لە دلددا هەبوون، وەكوو مەيلى گوتنى خۆشم دەپى يان لە باوەشى بگرم. ئەمەرۆكە هىچ مەيلىكم نىيە، رەنگە جگە لە بىدەنگى و تەماشاشا كردنى و بۆ دەركەوتنى ئەم رووداوە زۆر خۆشە لە بىدەنگيدا! ئامادەبوونى ئانى لە بەرامبەرمدا. ئايا بۆ ئەويش، ئەم رۆژە وەكوو رۆژانى دىكەيە؟ دەستەكانى نالەرزىن. لە دلتيايەووە ئەو رۆژەى كە نامەى بۆ نووسىم، شتىكى هەبوو پىمبلى-يان رەنگە هەوەسىكى كەوتىتە دلتەووە بەس، ئىستە، لەمىژە

که نهوه له گزړېدا نښه. ثانی له ناکاو به خوښه ویستېبه کی بهو رادهیهی که فرمیسکی له چاوان هیټام، به پرومدا پټکه نی.

((من زور زیاتر له مهتری پلاتینی بیرم لی کردوویه وه. رژیټیک نه بووه که بیرم لی نه کردیته وه و بچووکترین شپوهی شکلت به پرونی دهاته وه بیرم.)) هه لدهستی و دی دهسته کانی له سهر شام داده نی.

((تو که گلهیت له من ههیه، نازایه تیت ههیه، پیم بللی که روخسارم دینیه وه یاد.))

ده لیم: ((ته مه ویزدانانه نښه، باش دزانی که من زه نیم کوله.))

((دانی پیندا ده نی: به ته وای له بیرت چوو بوو، نه گهر له سهر شه قام منت دیتبایه

ده تناسیم؟))

((ته لبه ته که ده مناسی، مه سه له که له سهر نه وه نښه.))

((تایا ته نیا رهنگی قزه کانت له یاده؟))

((دیاره! زیږینه.))

ده داته قاقای پټکه نین.

((چهنده له خوږایایانه نه وه قسه یه ده که ی. نیستا که وا دهیان بینی، کاریکی زور گه ورته

نه کردووه.))

ده ست ده کات به نالوز کردنی قزه کانت.

لاسم ده کاته وه که: ((قزی تو سووره، قهت یه که م جارم له بیر ناچی که چاوم پیت که وت،

کلاویکی نه رمت له سهری بوو، که له وه نه وه شهبی ده داو قهت له قزه سووره که ت نه ده وه شایه وه.

ههر سه بیر کردنی نازاردر بوو. کلاوه که ت له کوښه؟ ده مه وی بزائم ناخو سه لیه قهت وه کوو جاران

خراپه.))

((تیدی کلاو له سهر ناکه م.))

له کات پکدا که چاوه کانی نه بله ق ده کات، فیتوویکی کورت لی ده دات.

((تو که بوخوت ته نیای، نه که وتوویه بیر، که وتووی؟ باشه، پیروزیات لی ده که م. نه لبه ته که

ناچی کلاو له سهری بکه! به لام ده بویه بیرت لی بکر دایه وه. نه قزه ی که هه ته له بهر هیچ شتیک

خوړاناگری، به کلاوه وه، به سهر نیوکه ی قه نه فه، ته نانه ت له گهل کاغزی دیواری وه کوو یه که نښه.

نه گینا نه گهر کلاوت له سهری بکر دایه، ده بویه تاکوو سهر گوښانت دایکی شی، وه کوو نه کلاوه

لبادەبىيەى كە لە لەندەن كرىپپوت. ئەو كۆمەلە قژەت دەخستە سەر رۆخى دواوہ و ئىدى مەرۆق نەيدەزانى داخۆ قژت ھەيە يان نا.))

بە ئاوازيكى بىرپارەرانە كە بەھۆيەوہ ئەو شەرۆ تىك ھەلچونە كۆنانە دەسپردىتەوہ، زىاتر دەلى:

((ھىچ لىت نەدەوہ شاىەوہ.))

بە بىرم نايە باسى كام كاژوہ دەكات.

((بۆ دەتگوت لىم دەوہ شىتتەوہ؟))

((دلىنام دەتگوت! جگە لەوہ باسى شىتىكى دىكەت نەدەكرد. ھەر جارەش كە بە خەيالى خۆت

نەمدەدىتى، بە دزى لە ئاوينەدا سەيرى خۆت دەكرد.))

ئەم ناسىنەى راپردوو ورد و خاشم دەكات. ئانى تەنانەت ھالەتى وروژاندنى بىرەوہ رىەكانىشى نىيە. ئەو ئەم ئاوازە گۆزان بەسەردا ھاتووہ دوورە دەست ئەو كارەى نىيە كە بە كەلكى دىت، دەلىتى باسى ئەمپۆ دەكات، يان ئەگەر زۆر بىللىن دەربارەى دوئى ھەموو بىرۆچونەكان، عىنادىيەكان، ھەرۆھا قىنەكانى راپردوى پاراستووہ.

بەپىچەوانەوہ، بۆمن، ھەموو شىتك لە كەلىنىكى شاعىرانەدا نوقم بووہ، ئامادەم ھەموو جۆرە سازشىك بكەم.

لەناكاو بە دەنگىكى بى ھالەوہ دەلى:

((دەبىنى، قەلەو بووم، پىر بووم، دەبى دەست بە خۆدا بىنم.))

بەلى، چەندەش ماندوو خۆى دەنوئى! تا دىم قسە بكەم، يەكسەر زىاتر دەلى:

((لە لەندەن نەمايشم كردد.))

((لەگەل كەندلىردا؟))

((نا، لەگەل كەندلىردا نا. خودى خۆتى. نازانم بۆچى لە قسەكەتت چەقاندبوو كە من لەگەل كەندلىردا يارىم كرددوہ. چەندجار دەبى پىت بلىم كە نە دلير رىبەرى ئۆركىسترايە؟ نا، لە شانۆيەكى بچووكدا لە گۆرەپانى سوھۆ، شانۆى ئىمپراتۆر جۆنز، چەند شانۆيەكى شون نوكىسى و شانۆى برىتا تىكۆسم ھىنايە سەر تەختە.))

بەسەر سوورمانەوہ دەلىم: ((برىتانىكۆس؟))

((تئی بهائی) بریتانیکیۆس. له بهر نهوه بوو که وازم هینا. خودی من پیشنیاری هینانه سهر تهختهی بریتانیکیۆسم کردو نهوانیش داوایان لینکردم که رۆلی ژونی بگێرم.))

((بهراست؟))

((تئی دیاره که من نه مده توانی جگه له رۆلی نارییین، رۆلی هیچ که سیکی دیکه بگێرم.))

((تهی ئیستا چی ده کهی؟))

هه له م کرد که ته مەم لی پرسی. نیشانه کانی ژیان به ته واری له روخساریدا بز دهن. له گه له ته وه شدا، یه کسەر وه لام ده داته وه:

((ئیدی کاری نمایش ناکەم. سه فەر ده کهم. که سیکی هه یه که وریام ده بیت.))

زه رده خه نه ده کات:

((تۆه، وا به نیگه رانییه وه ته ماشام مه که، کاره سات خو لقی نه. هه می شه پیم گوتوی که کیشه

نییه بۆم که که سیکی ناگای لیم بیت. جگه له وه ش نه و پیره، جیتی کیشه و گرفت نییه.

((ئینگلیزه؟))

رقی هه لده ستی که: ((چ پنه وندی به تۆ ویه؟ ئی مه دهراره ی وی قسه ناکه یین. نه بۆ من و نه

بۆ تۆ هیه چ گرنگیه کی نییه. چیت ده وی؟))

ده چیت هه ما وه. گویم لی ده بیت که بی ره و به ویدا ده چی، شوین گو رکی به قابله مه کان

ده کات، له گه له خویدا قسه ده کات، ده نگیکتی تیزو له تیگه یشتن نه هاتوو. له سه ر میزی ته نیش

قه ره وی له که ی وه کوو جارن بهرگیکتی میژووی فه رنه سا له نووسینی می شیله ی لییه. له پشت

قه ره وی له که وه، هه ست پی ده که م که وینه یه کی، ته نیا یه کیک، له وینه ی ئیمیلی برۆنتی کاری

برایه که ی هه لواسی وه. نانی ده گه ریته وه له نا کاو پیم ده لی:

((ئیستا ده بی باسی خو تم بۆ بکه ی.))

پاشان دووباره له نیو هه مامدا بز ده بیت. سه ره رای زه یین کو لیم ته مەم دیته وه یاد: ((هه می شه

به م شی ویه نه و پرسیاره راسته وخۆیا نه ی لی ده کردم که ده ی شله ژاند.)) چونکه، هه م هه ستم به

پنه وندییه کی عاقلانه پینا نه وه ده کردو هه م ره غبه تی ته وه ی که هه رچی زووتره بیان که مه وه.

به هه ر حال، له وای ته م پرسیاره، نا کری گومانیک هه بیت: نه و شتیکی له من ده وی. جاری

ته مانه پیشه کین: مرۆڤ خو ی له ده ستی هه ر شتیکی سه رگران که رزگار ده کات، مه سه له گه لی پله

دوو به شی ویه یه کالآ به کو تا دینی:

((ئىستا دەبىي باسى خۆتم بۆ بگەى.)) ھەر ئىستايە كە باسى خۆيم بۆ دەكات. لە پرىكدا، ئىدى كەمترىن مەيلم نىبە كە شتىكى بۆ بگىرمەو. چ سوودىكى ھەيە؟ ھىلنج، ترس، بوون... واباشترە ھەموان بۆخۆم ھەلگرم.

لەدو پەردەو ھاوار دەكات: ((ياللا، بچوئى.)) بە قۆرىە كەو دەگەپتەو.

((تۆ چى دەكەى؟ لە پاريس ژيان بەسەر دەبەى؟))

((لە بۆقىل دەژىم.))

((بۆقىل؟ بۆچى؟ ھىوادارم ژنت نەھىتابى؟))

داچلە كاو دەلئىم: ((ژنم ھىتابى؟))

زۆر بۆم جىي دلخوشىيە، كە ئانى و ھا بىرىكى كرىبىتەو. ئەو بابەتەى پى دەلئىم.

((بى دەربەستە. رىك ھەمان خەيالى نا تورالىستىيانەيە كە ئەو كاتانە بەھۆيەو سەركۆنەت

دەكردم. دەزانى، كاتىك تۆم بە بىوژن و داىكى دوو كورەكەم لە خەيالدا بەرجەستە دەكرد.

ھەروھا ھەموو ئەو چىرۆكانەى كە بۆم دەگىرايەو كە چىمان بەسەر دىت. تۆ رقت لىي بوو.))

بە ئارامى وەلام دەداتەو: ((تۆش كەيفت پىي دەھات. ئەو قسانەت دەكردن كە شانازى

بەخۆتەو بگەى. جگە لەمەش، تۆ لە قسە كرىندا لاسايى ئەو جۆرە توورەپىانەت دەكردەو، بەلام

لئت دەوھىتتەو كە رۆژىك بەدزى ژن بىنى! سالىكى تەواو بە توورەپىي دەتگوت كە قەت ناچىە

سەيركردنى و نەنەوشەكانى ئىمپراتورى. پاشان رۆژىك كە من نەخۆش بووم، بۆخۆت لە سىنەمايەكى

ناوچەبى چووى بۆ سەيركردنى.))

بەشىوہەكى مەزنانە دەلئىم: ((من لە بۆقىلم، لەبەر ئەوئە خەرىكم كىتئىك دەربارەى ماركى

دۆرلىبۆن دەنوسم.))

ئانى بە سەرنجىكى ھەولدەرانەو تەماشام دەكات.

((ماركى دۆرلىبۆن؟ لە سەدەى ھەژدەھەمدا دەژيا؟))

((بەلى.))

بەشىوازىكى كپ دەلى: ((بەرست دەربارەيەو قسەت بۆ كرىبوم. كەواتە كىتئىكى مېژوويە،

وانىيە؟))

((بەلى.))

((ئەھا!))

ته گهر پرسپاریکی دیکه م لی بکات، هه موو شتیکی بو باس ده کهم، به لام ئیدی پرسپار ناکات. دیاره واده زانی که به ئه ندازه ی پیویستم ده باره ده زانی. ثانی شاره زایه، گوئیگریکی چاک بییت، وادانیم ته نیا ئه و کاته ی حمز بکات. سهیری ده کهم: پیلووی چاوه کانی راکیشاون، بیر له و شته ده کاته وه که ده یه وی پیم بلئی و چۆن ده ست پی بکات. ئایا منیش ده بی به نۆره ی خۆم پرسپاری لی بکه م؟ پیموانییه بیه وی وابکه م. کار کاتیك به باشی بزانی، قسه ده کات. دلّم خیرا لی دهدات.

له ناکاو ده لی:

((من گۆراوم))

ئهمه سه ره تاهه تی، به لام ئیستا بیده نگ ده بییت. چایی له فنجانی سپی چینی ده کات. چاوه رییه که من قسه بکه م: ده بی شتیك بلیم. نهك ههر شتیك که بی، به لکوو ریک ئه وه ی که ئه و چاوه پروانی ده کات. ئۆقره م نییه. ئایا ئه و به راستی گۆراوه؟ قه له و بووه، ماندوو خۆی ده نوینی! به لام به دلنیا بییه وه مه به سستی ئه وه نییه.

((نازائم، وای بو ناچم. پیکه نینت، شیوازی ههستان و ده ست خستنه سه رشام، شیتی قسه کردنت له گه ل خۆتدا، ههر وایه. هیشتا میژووی میشیله ده خوینیته وه. دوا ی ئه وه ش زۆر شتی دیکه...))

ئه و ئاوردانه وه و حهزه قووله ی که له گه ل ماهییه تی سه رمه دیدا هه یه تی و بی ده ره سستی له سه داسه دی به وه ی هه چیه ک له ژیا م بۆم پروو دهدات-جگه له وه ش ئه و دروستکراوه پیکه نیناویه ی که هه م فیز فرۆشانه و هه م دلقرینه - و پاشان، له سه ره تای سه ره تاوه، ئه و شیوه ی سپینه وه ی هه موو دیسپلینه ئامییره ئه ده بی و هاوړپیه تییه، هه رچیه کی پیوه ندی خه لک ئاسانتر ده کات و ناچار کردنی به رامبه ره کانی به داهینانی به رده وام.

شانان هه لده ته کینی و به ئاوازه ده نگیکی وشک ده لی:

((به لی من گۆراوم، به ته راوی گۆراوم. ئیدی ئه و مرۆقه ی جارن نیم. پیم وابوو که تۆ له یه که م ته ماشا کردندا هه سستی پی بکه ی. له بری ئه وه ش دبی و باسی میژووی میشیله له گه ل مندا ده که ی...))

دیت ده که ویتته به رامبه رم.

((بازانم ناخۆ ئەم پیاو بە هەمان ڕادەى كە پێى وایە زیرەكە. یاللا بگەرێ: من لە چ روویەكەوه گۆراوم؟))

دل بە گومان دەبم. بە هیواشی قاچی لە زەوى دەدات، هیشتا زەردەى لەسەر لیوانە، بەلام هەر بەراست بە تەواوى هەلچوو.

((ئەو سەردەمە شتیك هەبوو كە عەزابى دەداى. لانی كەم واتدەگوت. ئیستا ڕۆیشتوو، ون بوو لەوانەى هەستت پێكردبى، ئایا ئاسوودەتر نی؟))

ناوێرم بلیتم نا: ڕێك وەكوو پێشوو، لەسەر ڕۆخى كورسییەكەم دانیشتووم و ئاگادارم كە خۆم لە تەلكان بپاریزم، توورپێى لە ڕونكردنەوه نەهاتوو لە خۆم ڕەوینمەوه. لە نوێه دانیشت.

لەكاتیكدا كە لە رووى دلنیاىیەوه سەرى دەلهقاند، دەلى: ((ئى، ئەگەر تى ناگەى لەبەر ئەوێهە كە زۆر شتت لەبیر چۆتەوه. زۆر زیاتر لەوێ بێرم لى دەكردەوه. بازانم تۆ كارە خراپەكانى ڕابردووت لەبیر چۆتەوه؟ دەهاتى، قسەت دەكرد، دووبارە دەڕۆیشتیەوه! هەمووى بى جى. وازانە هیچ نەگۆراوه! دەهاتیە ژوورى، وینەى بچوك ملیپێچ لەسەر دیوارەكان بوون، من لەسەر قەرەوێلە دادەنیشتم و پێم دەگوتى (سەرى بۆ دواوه پال دەنى، بەردەكانى لووتى فەراح دەكات و بە دەنگى شانۆكارىیەوه كە دەلێى دەیهوى خۆى سووك بكات، قسە دەكات) ئى، چاوهروانى چى؟ دانیشه ئەلبەتە خۆپاریزانە لە گوتنى جگە لەسەر قەنەفەى نزیك پەنجەرەكە، خۆم دەپاراست.))

((تەلەت بۆ دادەنام.))

((ئەوانە تەلە نەبوون... پاشان ئەلبەتە تۆش دەچووى لە هەمان شوێن دادەنیشتى.))

دەپرسم: ((بۆ چیم بەسەر دەهات؟)) ئەوسا بەدواى قەنەفەكەدا دەگەریم.

ڕوولەتیكى ئاسابى هەیه، بە سۆز و ئاسوودە خۆى دەنوێنى.

ئانى بەكورتى وەلام دەداتەوه: ((تەنیا ڕووداویكى ناخۆش.))

بابەتەكەى لێك ناكێشمەوه: ئانى هەمیشە دەرووبەرى خۆى لە قەدەغەكراوەكان پركردوو. لە ناکا و پێى دەلیم: ((پێماویە مەزەندەى شتیكەم كەردبیت، بەلام زۆر خۆشه ڕاوەستە با بێر بكەمەوه: راستیەكەى، ئەم ژوورە بەتال بەتالە. دەبى بە وێژدانەوه لاگیریم بكەى كە یەكسەر ئەمەم بۆ دەرکەوت. زۆر باشە، دەهاتمە ژوورى، بەراستى ئەو ڕوخسارۆچكەى سەر دیوار و هەموو شتەكانى ترم دەدیتن.

هوتیله که همیشہ له بهردهم دەرگای ناوه دهووستا. ژووره که ی تو شتیکی تر بوو...
نهده هاتی دەرگام لی بکه یوه. توّم له گۆشه یه ک، به ته گهری ژور له سهر ته ختی ژووری له سهر تهو
فهرشه بچوکه سووره ده دیت که بهرده وام له گه ل خوتدا دتبردو له سهری کپروش هه لده هانی و بی
به زه ییانه سه یرم ده که ی و چاوه پتی... هیشتا به بی ته وه ی هۆیه که ی بزائم به قوولی ههستم به که م
وکووری خۆم ده کرد. پاشان خوله ک به خوله ک تاوانه کاتم زیادیان ده کرد، له تاواندا زیاتر
رۆده چوم...))

((ته مه چهند جار پووی داوه؟))

((سه د جار...))

((لانی که م! نیستا زیره کتر و وریاتر بووی؟))

((نا!))

((خۆشحالم له وه ی ده بیستم ته وه ده لپی. ئی دوا ی ته وه ؟))

((تی دوا ی ته وه، له بهر ته وه ی که ئیتر...))

به دهنگی شانۆکارانه وه هاوار ده کات که: ((ته ها! ناویری پراوی پی بکات!))

به ئارامی بهرده وام ده ییت له قسه که ی:

((تی، ده توانی باوه ر به قسه که م بکه ی: ئیدی نین، ساته کامله کان ئیدی نیین؟))

((نا))

سه رم ده سوورمی. به دوا ی بابه ته که دا ده چم.

((ده ته وی بلینی که سه ره نجامی تو... ته واو بوو، تهو... تراژیدیانه، تهو تراژیدیایانه ی سه ره تا

که تیبیاندا روخسارۆچکه کان، ملپیچه کان، که لویه ل و خودی من هه رکامان رۆلینی بچووکمان

ده گپرا - تو ش رۆلی سه ره کیت هه بوو؟))

زه ده خه نه ده کات.

((سپله! جاری و ابووه رۆلی گرنگترم له هی خۆم داوه تی! به لام هه ر به خه یالیدا نه هاتوه. ئی،

به لی، ته واو بوو: به راست سه رت ده سوورمی؟))

((ناها! به لی، سه رم ده سوورمی! پیّم و ابوو که هه موو ته وان به شیک له تزیان پیک ده هیناو

ته گه ر لییان بستاندایه وه و هکو ته وه بوو دلّت ده ریبنن...))

دهلئى بۆ ھىچ بە پەرۋش نىيە، دەلئى: ((منىش ئاوام بىر لى دەكردەوہ.)) بەجۆرىك گالته جارى
كە كارىگەرىيەكى زۆر ناخۇش لەسەر من دروست دەكات، زياتر دەلئىت:

((بەلام دەبىنى كە دەتواتم بە بى ئەو ژيان بەسەر بەرم.))

دەستەكانى لەسەر ئەژنۆيەكى تىك ئالغە كر دوون بە زەردەخەنەيەكى كالەوہ كە روخسارى
گەغجتر دەكات لە بۆشايى رادەمىنى وەكوو كىژۆلەيەكى خرىن دەچى، نەھىياوى و پاڭزى.

((بەلئى، خۆشخالم كە تۆ ھەروا ماويىەوہ. ئەگەر گۆرانت بەسەردا ھاتبايە، رەنگت دەگۆرا،
دەكەوتىيە پەنا شەقامىكى ترەوہ، ئىدى شتىكى دىارى كراوم نەبوو، تاكوو بەھۆيەوہ پىگەكەم

دەستنىشان بەكەم. تۆ بۆمن زەرورى: من دەگۆرئىم، بەلام بىر پار وايە كە تۆ لە گۆران نەھاتوو
بىتئىيەوہ و من گۆرپانەكانم لە پەيوەندى بەتۆوہ بسپىرم.))

بەو حالەشەوہ، كەمىك رقم ھەلدەستى.

بە توندى دەلئىم: ((ئى، ئەم قەسەيە راست نىيە. بە پىچەوانەوہ، من لەم ماوہيەدا وەرچەرخانى
گشتىم بەسەردا ھاتووہ، لە قولايى دلەوہ، من...)) بە سوكاىەتئىيەكى ورد و خاشكەرەوہ دەلئى:

((تۆھ! گۆرانە فكرييەكان! من تاكوو گلئىنەي چاوەكانم گۆراوم.))

تاكوو گلئىنەي چاوانى... ئەي ئەوہ چىيە كە لە دەنگىدا من دەشىوئى؟ ھەرچۇنئىك بىت
لەناكاو دەجولئىم! دەست لە گەران بە دواى ئانى ونبودا ھەلدەگرم. ھەر ئەم كچە، ھەر ئەم كچە
قەلەوہ بە شەكل و شىوہى وئىرانەوہيە كە ھەستەم دەبزويئى و من خۆشم دەوى.

((من جۆرە دلئىايىيەكى... جەستەيىم ھەيە. ھەست دەكەم كە ساتە كاملەكان لە گۆرپىدا نىن.

تەنانەت لە كاتى رۆيشتنىشدا لە قاچەكامدا ھەست بەمە دەكەم ھەمىشە ھەستى پى دەكەم،
تەنانەت لە كاتى نوستنىشدا من ھىچ وەختىك شتىكەم لە وئىنەي دەزىن و دۆزىنەوہ نەبووہ. ناتواتم

بلىم كە لە فلان و بەھەمان رۆژ، لە فلان و لە ھەمان سەعاتدا، ژيان گۆراوہ. بەلام ئىستا،
ھەمىشە كەمىك جۆرىك ھەست دەكەم كە دەلئى ئەم، لە ناكاو شەوى رابردوو بۆم ئاشكرا بووہ.

كىژ و نارەحەتم ناتواتم لەگەلئىدا رابىم.))

ئەم وشانە بە دەنگىكى ئارام دەردەبىر كە بىرك لە خۇبايى بوونى لەم ھەموو گۆرانە لەخۇدا
ھەيە. خۆي بەناسكىيەكى لە رادەبەدەرەوہ لەسەر سندوقەكەي بادەدا. لەو دەمەوہ كە ھاتووہمە

ژوروى ئەوہندە لە ئانى رۆژگارى رابردوو، ئانى ماركسى نەچووہ. ديسان كۆنترۆلى كر دووم، دووبارە
چوومەوہ نىو جىھانە سەر سوورپەيتنەرەكەيەوہ، لە پشت گالته جارىيەكان و دروستكردن و

وردەكارىيەكان تەنانەت ئەو نۆبەتتەم لىيە كە ھەمىشە كاتىك لەگەل ويدا بووم بە شاگەشكەى دەھىنام، ھەروەھا ئەو تامە تالەى بنى زارم.

ئانى دەستەكانى والا دەكات و ئەژنۆيەكانى شل دەكات، بى دەنگە. ئەمە بىدەنگىيەكى حىساب بۆ كراو و پىوراوہ. پىك وەكوو ئەودەمەى لە ئۆپىرا، دىمەنەكە بۆ حوت ھىلى مىزانى مۇسقىقا بەتال دەمىنئىتەوہ و چاپەكەى دەخواتەوہ. پاشان پىالەكەى لەسەر زەوى دادەنى و خۆى قىت پرادەگرى و دەستە نوقاوەكانى لەسەر رۆخى مئزەكە دادەنى.

لەناكاو پوخسارى پى سام و ھەبىيەتى مەدوز^۱ ئاساى دەردەخات كە زۆرم خۆشەدەويست. رۆوخسارىكى سەپانسەر ھەلامساو لە رق و بىزارى، گرژ، ژەھراوى. ئانى كەمتر ھالەتەكانى شكّل و شىوہى دەگۆرى، پوخسار دەگۆرى، ھەروەكو كە ئەكتەرەكانى يۇنانى كۆن پوخسارۆچكەيان دەگۆرى! لەناكاو: ھەر كام لەو پوخسارۆچكانەش بۆ ئەوہىيە كە ژىنگەيەك بخولقئىن كە كەش و ھەواى پروداوہكانى داھاتوو بەدات.

پوخسارەكە بەدىار دەكەوى و تاكوو وەختىك كە قسە دەكات لەسەر جىبى خۆى دەمىنئىتەوہ. پاشان دەكەوى، خۆى لى دەپچىنئىتەوہ.

چاوى پىوونە من بى ئەوہى و ابىت بەرچاو كە سەپىم دەكات نىازى قسەكردنى ھەيە. چاوپرئى و تارىكى تپاژىكى دەكەم، و تارىك كە بگاتە ئاستى گران و سەنگىنى پوخسارى دالانەوہيەك. تەنيا رستەيەك دەلى:

((من خەرىكە تەمەنم لەخۆم درىژتر دەبىت.))

ئاوازە دەنگ ھىچ وەكو پوخسار نا چىت. تپاژىك نىيە، ترسىنەرە: بى ئومىدئىەكى وشك دەردەبرى، بەبى فومىسك، بەبى بەزەبى. بەلى، شتىك بە جۆرىكى لە چارەسەر نەھاتوو لەودا وىشكەل بووہ. پوخسارۆچكە كە دەكەوى، ئەو زەردەخەنە دەكات.

---

1 - Meduse يان مەدوسا (Medusa): يەكىك لە سى گۆرگۆنەكان. گۆرگۆنەكان لە ئەفسانەكانى يۇنان ((بىرىتى بوون لە سى عىفرىتى بالدار كە مارى تىك بادراويان لەنىو قژەكانياندا ھەبووہ ھەر كەسىك تەماشائى بگردنايە دەبووہ بەرد. سەرەكى ترىيان مەدوسا بوو كە بەدەستى پرسنؤس كوژرا.)) (ئىنسكلۇپىدىيائى فارسى)

((من به هیچ جۆریك خەمبارنیم. ئەمە بە زۆری بۆتە هۆی سەر سوورمانم، بەلام بە هەلەدا چوو
 بووم: بۆچی دەبی خەمبار بم؟ ئەو کاتانە هەلچوونی توندی سەیر لە من دەردەكەوتن. بە توندی رقم
 لە دایکم بوو.)) دلپێرانی دەلی: ((بەلام تۆ، تۆم بە توندی خۆشدهویست.))
 چاودەری وەلامێك دەبیت. من هیچ نالیم.
 ((ئەلبەتە هەموو ئەم شتانە کۆتایی پێ هاتوو.))
 ((چۆن دەزانی؟))

((دەزانم، دەزانم) کە ئیدی هەرگیز تووشی شتیك یان کەسیك نام کە هەلچوون لە مندا
 بووژین. دەزانی، دەستکردن بە خۆشەویستی کەسیك، کاریکی گەوریه. دەبی هیژ، هەستی
 زانین، نابینایت هەبی... تەنەت ساتیک هەیه، ریک لە سەرەتادا، کە دەبی بەسەر قۆلتیکدا
 بازبەدی: ئەگەر کەس بیرى لیبکاتەوه، ئەو کارە ناکات. دەزانم کە من هیچ کاتیك باز نادم.))
 ((بۆ؟))

نیگایەکی گالته جاریم تیدەگرگی و وەلام ناداتەوه. دەلی: ((جاری لەنیو هەلچوونە مردوووە کاندای
 دەژیم. هەول دەدەم ئەو توورەهیە شکۆدارە بینمەوه یاد کە منی لە پەنجەرەى نەهۆمی سێهەمەوه
 فری داووتە خواری، ئەم رووداوه کاتیك تەمەنم دوازدە سالان بوو، رۆژیک کە دایکم لیبی دەدام رووی
 دا.))

بە نیگایەك بۆ دوورە دەست، بی هیچ پەییوەندییەکی ناشکرا زیاتر دەلی:
 ((بۆش باش نییە کە مادەیهکی زۆر لە شت پامینم. سەیریان دەکەم بۆ ئەوهی چین، دەبی
 پاشان چاوانم زوو بگهڕینمەوه.))
 ((بەلام بۆچی؟))
 ((حالم دەشیوین.))

دەلی وەکوو ئەوه وایە کە... هەر چۆنیك بیت کۆمەلە ویکچوونیک هەیه. پێشتر جاریك لە
 لەندنە روو بدا، ئیمە هەردوو کمان بە جیاجیا تارادەیهک لە یەك کاتدا دەربارەى کۆمەلە بابەتیك
 بیرمان کردبوو. زۆر حەز دەکەم کە... بەلام زەینی ثانی قۆرت و پێچی زۆری هەن، مرۆفە هەرگیز
 ناتوانی دلنیاییت کە بە تەواوی تیبی گەیشتوو. دەبی باش پەى بێن.
 ((گۆی بگرە، دەرەوی شتیك پێ بلیم: دەزانی کە هیچ کاتیك باش تی نەگەیشتووم کە ساتە
 کاملەکان چین، تۆ قەت بۆت روون نەکردوومەوه.))

((به‌ئێ، ده‌زایم، تۆ هیچ هه‌ولێکت نه‌داوه. تۆ به‌بێ هیچ کاردانه‌وه‌یه‌ک له‌لام ده‌مایه‌وه.))

((به‌داخه‌وه! ده‌زایم به‌چ نرخی‌ک له‌سه‌رم که‌وت.))

((هه‌رچی‌یه‌کی بۆتی روو دا شی‌اوای بووی، هه‌مووی تاوانی خۆت بوو، منت به‌شکل و شی‌وه‌ی

په‌ته‌و جی‌گه‌رت تووشی هه‌له‌چوون ده‌کرد. ده‌تگوت ده‌ته‌وی بێتی: من پێ‌کم و ناگادار بووی که

ته‌ندروستی لێت به‌ریقی‌ته‌وه، ته‌ندروستی مه‌عنه‌ویت لێ ده‌باری.))

((له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا پتر له‌سه‌د جار داوام لێ کردی، که‌ بۆم روون بکه‌یه‌وه که‌ یه‌ک...))

به‌توره‌یه‌وه ده‌ئێ: ((به‌ئێ، به‌لام به‌چ ئاوازه‌ ده‌نگێ‌ک، راستییه‌که‌ی تۆ گه‌وره‌ پیاوانه

پرسیارت ده‌کرد. پرسیاره‌که‌ت به‌شی‌وازی‌کی به‌سۆزه‌وه ده‌کرد له‌کاتی‌کدا که‌ زینت له‌شوێنی‌کی

دی‌که‌ بوو، وه‌کوو خاتونه‌ پیره‌کانی کاتی: که‌ منداڵ بووم لێیان ده‌پرسیم خه‌ریکی چ یاری

کردنی‌کم.)) ترسناکانه ده‌ئێ: ((له‌راستیدا له‌خۆم ده‌پرسم که‌ نایا تۆ ته‌وه‌ که‌سه‌ نی که‌ من له

هه‌موو شتی‌ک زیاتر رقم لێتی بووه.))

وری‌ای خۆی ده‌بێ، ئارام ده‌بێته‌وه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌کات، گۆناکانی هه‌شتا بێ‌سه‌دارن. زۆر جوانه.

((حه‌زه‌که‌م ته‌وانه‌ت بۆ روون بکه‌مه‌وه. ئێستا ته‌وه‌نده‌ به‌سه‌ر ته‌مه‌ندا تی په‌ریوه، که‌ له‌گه‌ڵ

په‌ریژنانی وه‌کوو تۆ ده‌ریاره‌ی یارییه‌کانی منداڵیم به‌بێ تووره‌یی قسه‌ بکه‌م. یا‌لا بلی بزایم ده‌ته‌وی

چی بزانی.))

((که‌ ته‌وان چی بوون.))

((تایا ده‌ریاره‌ی کاته‌ نایابه‌کان بۆم باس کردووی؟))

((پێم وانیه‌.))

به‌دلتیاییه‌وه ده‌ئێ: ((با قسه‌م کردووه، له‌تایکس، له‌و گۆره‌پانه‌ی که‌ ناوه‌که‌یم له‌بهرچۆته‌وه.

ئێمه‌ له‌باخچه‌ی کافیه‌که‌دا بووین، له‌به‌ر تیشکی خۆر، له‌ژێر چه‌تری نارنجییه‌وه. تۆ به‌بیرت نایه:

خه‌ریکی خواردنه‌وه‌ی ساردی بووین و من چه‌ند دانه‌ می‌شی مردووم له‌نیو شه‌کردا دۆزییه‌وه.))

((تاها! به‌ئێ، له‌وانه‌یه‌...))

((تی، له‌و کافیه‌دا بۆم باسی ته‌وانه‌ کردی. من ده‌ریاره‌ی چاپی گه‌وره‌ی می‌ژووی می‌شێله

له‌گه‌ڵ تۆدا باسی ته‌وانه‌م کردبوو، هه‌مان ته‌وه‌ چایه‌ی له‌ منداڵیدا هه‌مبوو. له‌مه‌یان زۆر گه‌وره‌تر

بوو و په‌نگ و رووی لاپه‌ره‌کانی کال ببۆوه، وه‌کو فی‌ری کارگ و بۆنی کارگی‌شی ده‌دا. باوکم که

مرد، مامه ژۆزین هه‌لی گرت و هه‌موو به‌رگه‌کانی بردن. هه‌ر ئه‌و پۆژه بوو که به‌ به‌پرازی پیر بانگم کرد و دایکم به‌ر قامچیانای دام و منیش له‌ په‌نجه‌روه خۆم فری دا...))
 ((به‌لی، به‌لی... به‌دلنیاپیه‌وه تۆ ده‌رباره‌ی ئه‌و میژوه‌ی فه‌رهنسا قسه‌ت له‌گه‌لدا کردووم... ئه‌ی له‌ ژووری بن هه‌وره‌بان نه‌ته‌ده‌خوینده‌وه؟ ده‌بینی، له‌بیرمه. ده‌بینی هه‌ر ئیستا که من به‌ فه‌رامۆشی تاوانبار ده‌که‌ی به‌ وێژدان نه‌بوو.))

((بێده‌نگ به، به‌لی هه‌روه‌کوو که باش وه‌بیرت دی، ئه‌و کتێبه‌ گه‌ورانهم هه‌لده‌گرتن و ده‌میردنه ژووری ژێر هه‌وره‌بان. وینه‌ی زۆریان تیدا نه‌بوون، له‌وانه‌یه‌ سی چوارێک له‌ هه‌ر به‌رگێکدا، به‌لام هه‌ر وینه‌یه‌که‌ لاپه‌ره‌یه‌کی داگیرکردبوو و پشته‌که‌ی سپی بوو. ئه‌م دۆخه‌ی دیمه‌نه‌کان زیاتر له‌و روه‌وه‌ کاری تی ده‌کردم، تا‌کوو لاپه‌ره‌کانی تر، ده‌قی کتێبه‌که‌ له‌ دروستبووندا هه‌لچندرابوون تا جیه‌کی که‌متر بگریت. من عه‌شقیکی سه‌یرم به‌رامبه‌ر به‌و وینانه‌ هه‌بوو، هه‌مووم ده‌ناسینه‌وه، کاتیکیش که‌یه‌کێک له‌ کتێبه‌کانی میشیله‌م دووباره‌ ده‌خوینده‌وه، له‌ په‌نجا لاپه‌ره‌ی پێشه‌وه‌ چاره‌پێیان ده‌بووم، هه‌میشه‌ دۆزینه‌وه‌یان له‌ دیدمدا به‌ موعجیزه‌یه‌که‌ ده‌چوو. جگه‌ له‌وه‌ش، لوتفیکی دیکه‌شیان هه‌بوو: ئه‌و دیمه‌نه‌ی که‌ نیشانیان دهدا هه‌رگیز پێوه‌ندیان به‌ لاپه‌ره‌کانی نه‌نیشتیسه‌وه‌ نه‌بوو، ده‌بوایه‌ بۆ گه‌ران له‌ رووداوه‌کانی په‌یوه‌ست به‌وانه‌وه‌ نزیکه‌ی سی لاپه‌ره‌ بچیه‌ پێشی.))

((تکات لی ده‌که‌م ده‌رباره‌ی ساته‌ کامله‌کان قسه‌م له‌گه‌لدا بکه.))

((من خه‌ریکم ده‌رباره‌ی هه‌لومه‌رجه‌ نایابه‌کان قسه‌ت له‌گه‌لدا ده‌که‌م. ئه‌وان هه‌مان ئه‌وانه‌ بوون که له‌ دیمه‌نه‌کاندا خۆده‌رخه‌ر بوون. من بووم که‌ ناوم ده‌نان نایاب. به‌ خۆم ده‌گوت ئه‌وانه‌ ده‌بی زۆر گرینگ بن که‌ ببنه‌ بابه‌تی ئه‌و وینه‌ ده‌گمه‌نانه. ئه‌وانیان له‌نیۆ هه‌مواندا هه‌لبژادبوون، تیده‌گه‌ی: له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مه‌شدا زۆر رووداوی دیکه‌ هه‌بوون که‌ به‌های وینه‌گرته‌ی زیاتریان هه‌بوو، کۆمه‌لیکی دیکه‌ که‌ گرینگیی میژوویی زیاتریان هه‌بوو. بۆ نمونه‌، بۆ ته‌واوی سه‌ده‌ی شازده‌هه‌م ته‌نیا سی وینه‌ هه‌بوو. یه‌کیکیان بۆ مردنی هانری دووم، یه‌کێک بۆ کوشته‌ی دوک دۆگیز، یه‌کیکیش بۆ هانتی هانری چواره‌م بۆ پاريس. پاشان هاته‌ خه‌یاڵمه‌وه‌ که‌ ئه‌و رووداوانه‌ چۆنیه‌تییه‌کی تابه‌تیان هه‌بوو. جگه‌ له‌وه‌ش، وینه‌کان ئه‌م بیردیان پێشتراست ده‌کرده‌وه: دارشتنیان خاو بوو، قۆل و لاقه‌کان هه‌رگیز وه‌کوو پێویست به‌ جه‌سته‌کانه‌وه‌ نه‌لکێندرابوون، به‌لام شکۆداربوون. بۆ نمونه‌، کاتیکی که‌ دوک دۆگیز کوژرا، بینه‌ران سه‌رسامی و توورپیی خۆیان به‌

هينانه پيشى له پى دهسته كانيان و سووراندى سده كانيان نيشان ددها. زور جوان بوو ده تگوت گروپى هاونشينگه كانن. واشنه زانويه كان كه به شه چيژ به خشه كه يان چيروكيان له ياد بردبوو. مروز ديديت كه خزمه تكاره كان ده كه ونه سهر زهوى، سه گه بچو كه كان تپى دته قينن، قوشمه كان له سهر قادرمه كانى ته ختى پاشايه تى دانيشتون، به لام هم مو هم وردده كاريه يان به وها شك و كه م نه زمونويه وه كردبوو كه له گه ل وينه كانى تردها هم ماهه نكي ته او يان هه بوو: پيموانيه قهت توشى وينه گه ليك بووم كه وها يه كگرتويه كى ريكيان له نيوداييت. تى، له وى سهر چاوهى گرت.))

((هه لومهرجه نايابه كان؟))

((به لى)) مه زنده يه كه له وام به دست هينا. هه لومهرج گه ليك بوون كه چونه تيبه كى كه م وينه و گرانبه هايان هه بوو، نه گهر پيت باشتره نه وه خاوه نى سه بك بوون. كاتيك هه شت سالان بووم، بو نمونه پاشابوون پيمابوو هه لومهرجيكى نايابه. يان مردن. پى ده كنى، به لام نه ونده كه سائيك هه بوون كه له سهره مهرگدا نه خشانديويانن، هه وها نه ونده كه سائيك هه بوون كه له و كاتهدا قسه ي بهرزيان ده برپي بوو، كه من راستگو يانه باوهرم هه بوو... تى، پيم و ابوو كاتيك مروز ده كه ويته گيانه لا، تاكاي له خوئ نامينى، جگه له وهش، بهس بوو كه له زوروى مردويك دابن: شتيك له مهرگ هه لده ستا كه هه لومهرجى نايابه و ده گوازيه وه بو هه مو تاماده بووان جوړه سكالايه ك، باوكم كه مرد، منيان برده زوره كه ي تاكوو بو دواين جار بييينم. له كاتى سهر كه وتن له قادرمه كان زور خفه تبار بووم، به لام به جوړيكيش بووم كه ده تگوت له جوړيك نه شته ي نايينى مه ستم، سهره نجام ده گه ي شتمه هه لومهرجى ناياب. پالم به ديواره وه ددها، هه ولم دا هه جوړلى شياو نه نجام بدهم، به لام پور و دايكم له وى بوون، له سهر جيبه كه ي چوكيان دادابوو و به نوزهو كروزه ي گريانيان هه مو شتيكيان تيك ددها.))

هم وشانه ي دواي به پروگرژى ده رده برى، ده لتي بيره وه رى پروداوه كه هيشتاش نازارى ددهات. قسه كه ت ده برى، نيگاي ماته، بروكاني هه لكشاون. بو تاقير كرنه وه ي نه و ديمه نه بو جار يكي ديكه، ده رفه ته كه به هه ل ده زانى.

((دواتر هه مو نه وانه م له خومدا په روه رده كردن، سهره تا هه لومهرجيكى نويم له سهر زياد كردن، عه شق (مه به ستم كارى عه شق كرنه دياريه) سه يركه، نه گهر قهت تى نه گه ي شتووى كه بوچى هه نديك داخوازيه كانتم رهت ده كرنه وه، نيسنا ده رفه ت هه يه تى بگه ي! بو من، شتيك

هه‌بوو که دهبوایه له زیان و له‌ناوچوون بیپاریژم. پاشان به خۆمم گوت که به دلنیاپییه‌وه ئه‌وه‌نده هه‌لومه‌رجی نایابی دیکه هه‌ن که ناتوایم بیانژمی‌م، له کۆتاییدا دایم به ژماره‌ی بۆ کۆتایاندا هه‌ینا.))

((به‌لێ، سه‌ره‌نجام ئه‌وانه چی بوون؟))

به‌سه‌ر سوورمانه‌وه ده‌لێ: ((به‌لام من که پیم گوتی، له چاره‌گه سه‌عاتیک له‌مه‌ویه‌ره‌وه خه‌ریکم بۆت روون ده‌که‌مه‌وه.))

((به‌لام ئایا گرینگترین شت بۆ خه‌لك ئه‌وه‌بوو که تووشی هه‌لچوونی تووند بین، بۆ نمونه رق یان عه‌شقی به بادراویان، یان ئه‌وه‌ی که روخساری ده‌ره‌وه‌ی رووداو دهبوایه شکۆدار بیت، یانی: ئه‌وه‌ی ده‌کرا لێی ببیندری...))

به‌گه‌ژو مۆنییه‌وه ده‌لێ: ((هه‌ردووک... بازانم چی رووده‌دات.))

((ساته‌ کامله‌کانیش؟ ئه‌وان له‌ کۆیوه دینه‌ ناوی؟))

((ئه‌وانه پاشان دین. سه‌ره‌تا نیشانه‌کانی هه‌والده‌رن. دوا‌ی ئه‌وه هه‌لومه‌رجی نایاب، ئارام ئارام، شکۆمه‌ندانه، ده‌چنه‌ نیو ژیا‌نی خه‌لکه‌وه. پاشان ئه‌م پرسیا‌ره دیتته‌ پێشی‌ که بزانه‌ن ئایا مرۆف گه‌رکیه‌تی ساتیک‌ی کاملی لێ دروست بکات یان نا.))

ده‌لیم: ((به‌لێ، تیگه‌هیشتم. له‌ هه‌ر هه‌لومه‌رجیک‌ی نایابدا کۆمه‌له‌ کرداریکی دیاریکراو هه‌ن که ده‌بی ئه‌نجام بدرین، ئه‌و تێروانینه‌ی که ده‌بی هه‌لبژێردین، ئه‌و قسانه‌ی که ده‌بی بکری‌ن - هه‌روه‌ها تێروانینه‌کانی دیکه، قسه‌کانی تر به‌ هه‌موو جوړیک‌ قه‌ده‌غه‌ن. وایه‌؟))

((ئه‌گه‌ر هه‌زبکه‌ی...))

((به‌کورتی ئه‌وه‌ی که هه‌لومه‌رج، که‌ره‌سته‌ی خاوه: ده‌بی به‌رده‌وام بکری‌ت.))

ده‌لێ: ((هه‌ر ئه‌مه‌یه! سه‌ره‌تا ده‌بی له‌نیو شتیکی جیاکه‌ره‌وه‌دا نوقم بی و هه‌ست بکه‌ی که خه‌ریکین رپیک‌ی ده‌خه‌ین. ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌م حال و بارودۆخانه به‌ ئاگا ده‌گه‌هیشتن، ده‌کری بگوتری که ساتیک‌ی کامل بووه.))

((به‌کورتی ئه‌مه‌ جوړیک‌ به‌ره‌می هونه‌ری بوو.))

به‌رق هه‌ستای ده‌لێ: ((پێشتریش ئه‌مه‌ت پێ گوتووم. نا! یه‌ک... ئه‌رك بوو. ده‌بوایه هه‌لومه‌رجه نایابه‌کان بکریته‌ ساته‌ کامله‌کان. ئه‌مه‌ کاریکی ئه‌خلاق‌ی بوو. به‌لێ، ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی پێبکه‌نه: کاریکی ئه‌خلاق‌ی بوو. به‌لێ، من هه‌یج جوړیک‌ پێناکه‌م.))

به گوږه‌ی خودی خۆم پیتی ده‌لیم: ((گوږی بگره، من دهمه‌وی دان به کهم و کوریبه‌کامدا بنیم. من قهت به‌باشی تۆم دهرک نه‌کردوو، هیچ کاتیک راستگوږیانه هه‌ولم نه‌داوه یارمه‌تیت بدم. نه‌گهر ده‌مزانی که...)) به‌تانه لیدانه‌وه ده‌لی: ((سوپاست ده‌که‌م، زۆر سوپاست ده‌که‌م. هیوادارم بۆ‌ئهو دریعیه‌ به‌سه‌ر چوانه‌ت چاوه‌روانی منه‌تکردن نه‌که‌ی. هه‌رچۆنیک بیت کینه‌یه‌کم به‌رامبه‌رت له‌ دلما نییه، من هه‌رگیز شتی‌کم به‌ روونی بۆ روون نه‌کردوو‌یه‌وه، گریدراو بووم، نه‌مه‌ده‌توانی له‌گه‌ل که‌سه‌یکدا ده‌رباره‌ی قسه‌ بکه‌م، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل تۆشدا به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل تۆدا. هه‌میشه له‌و ساتانه‌دا شتی‌کم هه‌بوو که درۆزن ده‌هاته به‌رچاو. له‌م پرووه‌وه من سه‌رگه‌ردان بووم. له‌گه‌ل‌ئهو‌شدا هه‌ستم ده‌کرد که خه‌ریکم چیم له‌ ده‌ست دیت ده‌یکه‌م.))

((به‌لام ده‌بوايه چی بکریت؟ چ کاریک؟)).

((چه‌نده گیلی، ناتوانی نمونه به‌یندریتته‌وه، ده‌بی بیسیریت چی دیتنه پیش.))

((به‌لام بۆم باس بکه که هه‌ولت ددا چی بکه‌ی.))

((نا، نامه‌وی ده‌رباره‌ی قسه‌ بکه‌م، به‌لام نه‌گهر هه‌زیکه‌ی چیرۆکێک هه‌ر که کاتیک ده‌چومه قوتابخانه به‌ سه‌ختی کاری تۆ کردم. پاشایه‌که هه‌بوو که له‌ شه‌ردا تیک شکا‌بوو و کرابوو دیل. نه‌و له‌وی، له‌ سوچی‌کی سوپای سه‌رکه‌وتوودا بوو. کوپ و که‌چه‌که‌ی دیتن که زنجیر کرابوون و به‌ به‌رده‌میدا تۆ په‌رین. نه‌گریا، هیچی نه‌گوت. له‌دوای‌ئهو یه‌کی‌ک له‌ خه‌مه‌تکاره‌کانی دیت که تۆ ده‌په‌ری، نه‌ویشیان کۆت و زنجیر کردبوو. ده‌ستی کرد به‌ نالاندن و خۆ‌پنینه‌وه. تۆ ده‌توانی نمونه‌گه‌لی‌ک له‌خۆت دروست بکه‌ی. ده‌بینی! سه‌رده‌مانیک هه‌ن که مرۆف نابۆ بگری، نه‌گینا ناپاک ده‌بی، به‌لام نه‌گهر کولکه‌داریکی بکه‌ویتته سه‌ر لاقی، ده‌توانی چی هه‌زده‌کات بی‌کات. گریان و زاری بکات، بنا‌لینۆ، له‌سه‌ر لاقه‌که‌ی دیکه‌ی هینگله شه‌له بکات. شتی گه‌مزانه نه‌وه‌یه که ته‌واوی کات ره‌واقی^۱ مه‌شه‌رب بیت! بۆ هیچ و پوچ خۆی ده‌رزی‌نی.))

زه‌رده‌خه ده‌کات:

---

1 - Stoigve ره‌واقی یان ره‌واقی مه‌شه‌رب، په‌یوه‌سته به‌ فه‌لسه‌فه‌ی ره‌واقی یان خاوه‌ن مه‌شه‌ربه‌ی، ره‌واقی که یه‌که‌م جار ده‌رووبه‌ری ۳۰۰ی پ. ز. له‌ نه‌سینا به‌هۆی زوننه‌وه داهینراو بلا‌بووه. رزگارپوون له‌ ره‌نج و چیژ. گوږی نه‌دان به‌ خۆشی یان که‌سه‌ر، توانایی بۆ دامرکانده‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌ری و هه‌لچوونه‌کان و هه‌لکردن له‌گه‌ل ده‌رد و نازاردا له‌ خه‌یرکراوه‌کانی ریبازی ره‌واقیه. (وه‌رگه‌یر)

((له کاته کانی تر دا ده بی زیاتر ره و اقی مه شره ب بی. لالا نه وه ی جاری یه که مت له بیر نییه که ماچم کردی؟))

سه رکه وتوانه ده لیم: ((با له بیرمه، زورباش، له باخه کانی کپو له که ناری روویاری ته حز بوو.))
((به لآم شتیک که هیچ کاتیک نه تده زانی نه وه یه که من له سه رگه زگه زگ دانیشتبوووم: جله که م
هه لکشابوو، رانه کاتم له که زه ی چقله کان پر بیوو. هه رجاره ش که بچوو کترین جوولم ده کرد، چقلی
دیکه له جه ستم رۆده چوو. ئی، مه شره بی ره و اقی له وی بس نه بوو. تو به شاگه شکه ت
نه ده هینام، من هیچ مه یلکی تاییه تیم له لیوه کانت نه بوو. نه و ماچه ی که خه ریکبووم بتده می
گرنگیه کی زور زیاتری هه بوو، پابه ندبوونیک، په یمانیک بوو. که واته ده بیینی که نه و نازاده بو ی
هه بوو، ره و نه بوو له وه ها ساتیکدا بیر له رانه کاتم بکه مه وه، به سی نه بوو که وا نیشانی نه دم که
نازار ده چیژم: پیوست بوو که ره نج بکیشم.

به خۆه لکشانه وه ته ماشام ده کات، هیش تاش له وه ی که کردو یه تی زور سه رم سوورماوه:
((تاکوو پتر له بیست خوله ک، ته وای نه و ماوه یه ی که پیدا گریت بو نه و ماچه ده کرد که من
برپاری دانیم دا بوو، ته وای نه و کاته ی که به چاره یی رامده گرتی- چونکه ده بویه به پرتور په سم نه و
ماچه ت بده می- سه رکه وتم که خۆم یه کسه ر بی هه ست بکه م، به لآم خوا ده زانی که من پیستیکی
هه ستیارم هه یه، تا کاتیک که هه ستاین، من هه ستم به هیچ نه ده کرد. خۆیه تی، ریک بو خۆیه تی.
رووداو یک نییه- ساتیکی کامل نییه... ئیمه کۆمه له خه یالیک یه کسانمان له ده ست داوه، کۆمه له
جاده یه کی یه کسانمان ته ی کردوه. نه وی تر مه زهنده ده که م- ته نانه ت ده توانم له بری وی قسه بکه م،
بو خۆم بلیم که نه و هیش تاش چ شتیک ی بو گوتن هه یه:

((به م شیویه تو بوت ده رکه وت که هه میشه کۆمه له ژنیک ی چاو به گریان هه ن، یان پیسویکی
قز سوور یان شتیک ی دیکه هه یه، که ئاسه واره کانی تو بیوکینیتته وه؟)) به بی شه وتیه وه ده لی:
((به لی، نه لبه ته.))

((نه مه هه مان نه وه نییه؟))

((توه! ده زانی، من ره نگه بم توانیا یه خۆم سه ره نجام بده مه ده ست بی نه زمونییه کانی پیسوه قز
سووره که. به لی، کاریکی باشم ده کرد که به و شیوازه ی که سانی تر رۆله کانیا ن ده گپن، حه زیان لی
بکه م... نا، باشتر وایه بلیم که هه لومه رجه نایابه کان بوونیا ن نییه؟))

((خۆیەتی، ئەو کاتانە بیرم دەکردهوه که رق لیبوون، عەشق، یان مردن هاوشیۆهێ کڵپه کانی ناگر له ههیهی 'پیرۆزدا بهسه زماندا دهبارن. پیموایوو که مرۆف دهتوانی رق یان مه‌رگ له خۆی بداتهوه. چ هه‌له‌یهک، به‌ئێ، به‌راستی بیرم ده‌کردهوه که رق بوونی هه‌یه، که به‌سه‌ر خه‌لکدا دیتته‌ خوارێ و ئەوان بۆ سه‌ر خۆی به‌رزده‌کاتهوه. ئەلبه‌ته، ته‌نیا منم که رق هه‌یه، عەشق ده‌که‌مه‌ یاری. ئەو منه‌ش هه‌میشه شتیك، هه‌ورێك که به‌رده‌وام لێك ده‌کشیتتهوه، لێك ده‌کشیتتهوه... ته‌نانهت ئەوه‌نده وه‌کوو خۆی ده‌چی که مرۆف له خۆی ده‌پرسیت، چۆن خه‌لک بیری داھینانی ناوه‌کان و جیگیرکردنی جیناوه‌کان له سه‌ری داوان.))

ئەو وه‌کوو من بیر ده‌کاتهوه. ده‌ئێ قه‌ت من به‌جیم نه‌هیشتوو.

پیی ده‌لیم: ((باش گوی بگره، له که‌میک له‌مه‌وه‌یه‌وه بیر له شتیك ده‌که‌مه‌وه که زۆر زیاتر که‌یفم پیی دیت تا له روونی به‌ردی رینمایی که تۆ ده‌ستکراوانه بۆت دیاری کردم: ئەوه‌ی که ئیمه‌ پیکه‌وه و به‌یه‌ک جوړ گۆراوین. ده‌زانی، ئاوا زیاترم پی خۆشه‌ تا نه‌وه‌ی بیسمن تۆ هه‌ر دوورتر ده‌رۆی و مه‌حکوم بی خالی رۆیشتن بۆ هه‌میشه دیاری بکه‌ی. هه‌رچییه‌کی که بۆت گێرامه‌وه، هاتبووم بۆت بگێرمه‌وه -هه‌رچه‌نده به‌ دلنیاپیه‌وه به‌ وشه‌گه‌لی دیکه. ئیمه‌ له‌ مه‌نزگه‌ی دواپیدا به‌یه‌ک ده‌گه‌ین. ناتوانم پیت بلیم که ئەمه‌ چه‌نده بۆمن خۆشه.))

به‌ئه‌سپایی، به‌لام به‌ حاله‌تیکێ دزیوه‌وه ده‌ئێ: ((به‌راست؟ ئێ، من به‌ هه‌ر حاله‌زم لێ بوو که تۆ نه‌یگۆرێ، ئەوا ئاسانتر بوو. من وه‌کوو تۆ نیم، بۆم ناخۆشه‌ که تی بگه‌م که‌سیك بیری له‌ هه‌مان ئەو شتانه کردۆته‌وه که من بیرم لێ کردوونه‌وه. جگه‌ له‌وه‌ش، به‌ دلنیاپیه‌وه تۆ به‌ هه‌له‌دا چووی.))

به‌سه‌ره‌اته‌کانمی بۆ ده‌گێرمه‌وه. ده‌راره‌ی بوون قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌م -رهنگه‌ به‌ تیسرو ته‌سه‌لییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌روه. به‌ چاوی ئەبله‌ق و برۆی هه‌لکشاهوه‌وه، به‌دووی گوی ده‌گری. کاتیك ته‌واوم کرد، واده‌هاته به‌رچاو که ناسوده‌ بوو.

((ئێ، تۆ به‌ هه‌یج جوړێك بیر له هه‌مان ئەو شتانه ناکه‌یه‌وه که من ده‌یکه‌م. تۆ سکالات هه‌یه له‌به‌ر ئەوه‌ی شته‌کان خۆیان له‌ ده‌رویره‌رت وه‌کوو چه‌پکه‌ گولێك رێك ناخه‌ن. به‌بی ئەوه‌ی زه‌جه‌تی ته‌نجامدانی هه‌یج کاریك به‌خۆت بده‌ی، به‌لام من قه‌ت ئەوه‌نده‌م داوا نه‌کردوو: من ده‌مویست کاری

پي بکەم. دەزانی، کاتیک کە ئیمە یاریبە مەترسیدارەکانمان دەکردن، تۆ ئەو کەسە بووی کە رووداوەکان تۆ دەهاتنە پێشی، من کەسێک بوم کە دەبوو هۆی ئەوەی ئەوانە روو بدەن، دەمگوت: (من مەزۆفی ئەهلی کارم) بە بیرت دی؟ ئی، ئیستا تەنیا دەئێسی: هیچ کەس ناتوانی ئەهلی کاریت... دیارە وەلام دراوە نایەمە بەرچا، لەبەر ئەوەی ئەو بەشاگەشکە دیت و بە چرپەکی زیاترەو پاشماوی قسەکەمی دەردەبریت: ((جگە لەو هوش شتی زۆری دیکە هەن کە پێم نەگوتی. چونکە روونکردنەویان زۆر دەخایەنیت. بۆ نمونە، ریک لە هەمان ساتە وەختدا کە کارم دەکرد، دەبایە بتوانم بەخۆم بلێم کە ئەوەی خەریکی کردنی بوم ئاینیدی... ناچاری بەدراوە دەبیت. ناتوانم زۆر باش بۆت روون بکەم...)) بە کەمێک زانا نوێنی دەئێم: ((بەلام پێویست ناکات، منیش بیرم لەمە کردۆتەوه...)) بە بەدگومانییەوه سەیرم دەکات.

((کەواتە بەبرای تۆ، تۆ دەبارەوی هەر شتێک بە هەمان شێوە بیرت کردۆتەوه کە من کردوومە: تۆ بەراستی توشی سەر سوورمانم دەکەوی...))

ناتوانم قەناعەتی پێ بەئێم. ئەگەر درێژەمی بدەمی، تەنیا تووپی دەکەم. بێ دەنگ دەبم. هەزەدەکەم لە ئامیژی بگرم. لە ناکاو بە شکل و شێوەی نێگەرانیوه سەیری دەکات. ((بەلام ئەگەر تۆ بیرت لە هەموو ئەوانە کردۆتەوه، ئیمە دەتوانین چی بکەین؟)) سەرم دادەنەوێم.

بە قورسی دووبارە دەکاتەوه: ((من... خەریکم تەمەنم لەخۆم درێژتر دەبیت...)) دەتوانم چی پێ بلێم؟ نایا من شارەزای هۆکارەکانی ژیان هەم؟ هاوشیۆدی وی بێ هیوا نییم، چونکە چاوەرپێ زۆرم نەبوو. زیاتر دەبێ بلێم کە... لە بەرامبەر ئەو ژیانەمی کە دراوەتە من-لەبەر هیچ و پوچ دراوە- سەرگەردانم. سەرم هەروا بە دانەواوی رادەگرم، نامەوی لەو ساتەوهەختەدا روخساری نانی ببینم.

بە دەنگێکی کەسەراییهوه درێژەمی دەداتی: ((من سەرفەر دەکەم، تازە لە سوید گەراومەوه. هەفتەیهک لە بەرلین لامدا. کەسێک هەیه کە وریایم لێ دەکات...))

لە ئامیژی بگرم؟ چ سوودی هەیه؟ هیچ کاریکم بۆی لە دەست نایە؟ ئەو وەکوو من تەنیا یە. بە دەنگێکی شادترهوه پێم دەلی:

((ئەوه لەبن لیوانهوه چ بۆله و پرتەتە؟))

چوانم هەلدهبێم. بە سۆزەوه سەیرم دەکات.

((هیچ. تنیا خەریک بووم، بیرم له شتێک دەکردهوه.))

((تەمى مرۆڤى نەپتیاوی! ئی، قسه بکه یان بى دەنگ به، به لām هەلبژێره.))

بۆ باسی راندۆڤ دشمینۆ دهکەم، لەپریزەندى جازىكى كۆنه كه ناچارم دهكات به گرامافۆن بۆم
لى بدەن، لەو خۆشییە سەبەرى كه بۆم دروست دهكات.

((خەریک بووم له خۆم دەپرسی كه ئایا ئیتمە ناتوانین شتێک لەو ئاراستەیه بدۆزینەوه، یان
لانی كەم لى بگهڕێن...))

وه لām ناداتهوه، پیم وانیهیە هەزى لەو شتە بێت كه باسم كرد. له گەڵ ئەوهشدا، لەدواى كەمى
دەپۆه به قسه كەمى دەدات- و من نازام كه ئایا بەدواى زنجیرهى بێر كرنه وه كانییه وه یه یان ئەمه
وه لāmىكە بۆ شتێك كه هەر ئیستا پیم گوت.

((وینە كیشانه كان، پهيكه ره كان ناتوانین به كار ببری: ئەوان له بهرامبەر مندا جوانن.

مۆسیقا...))

((به لām له شانۆدا...))

((تۆ، له شانۆدا چی؟ دهتهوێ هه موو هونه ره جوانه كان يهك به يهك بژمیری؟))

((ئەو سەر دەمه دهتگوت دهتهوێ كاری نواندن بکهى چونکه له سەر تهختى شانۆ رهنگه بکری

ساته کامله كان به ئاکام بگهیه ندرین!))

((به لۆ، ئەوانم به ئاکام گه یاندوون: بۆ كه سانى تر. من له نیو توۆز و خۆلدا، له بهردهمى

هه وادا، له ژیر تیشكى تى چه قیودا، له نیو دیکۆره کارتۆنییه كاندا بووم. به زۆرى رۆلى بهرامبەرى
تورن دایکم دهگێرا. پیموايه نواندنه كهیت له كاریوت گاردین دیتبیت، من هه میشه له قاقا لیدان
له نیو ده موچاویدا دهترسام.))

((به لām قهت رۆلى خۆت په لكیشى نه ده کردی؟))

((كه میك، جار جار هیهك، نه قهت زۆر به تووندى شتى سه ره كى بۆ هه مووانمان ئەو كونه

په شه، رێك له پێشمان بوو كه له بنه كهیدا كۆمه له خه لێك هه بوون كه ئیتمه نه مان ده توانى بیان
بینن. دیاره كه بۆ ئەوان ساتىكى كاملمان نمایش ده كرد، به لām ده زانی، ئەوان تى دا نه ده ژيان: له
بهردهمیان راده خرا. ئایا پیت وایه كه ئیتمى نمایشكار له نیویدا ده ژیاين؟ له كۆتاییدا، ئەوه هیچ
جییهك نه بوو، نه له لایه ریزی گلۆپه كانى بهردهم دیمه نه كه و نه له لایه كى تر بوونى هه بوو و

له گهڻ ٿو هوندا هه موو بيريان لي ڏه ڪرڏوهه.)) به ڏهنگيڪي ڊريٽو و به حاله تي بي ڏهريه سستييه وه
 ڊريٽه ي ڏه داتي: ((كهواته ٽازيم، ڏهيني كه وازم له هه موو شتيڪ هيتاوه.))
 ((من هه وٽم ڊابو ٿو ڪتتبه بنووسم...))
 قسه كه م پي ڏه پري.

((من له راپرڊوڊا ٽيان به سهر ڏه بهم. هه موو ٿو شتانه ي وه بريم ڊيٽه وه كه به سهرم هاتوون و
 ريڪ و پيڪي ڏه كه م. له ڏوره وه، هه ٿاوا، هيچ زيانتيڪ ناگهي نه ني، تاراڊه يڪ خوم له بهر ڏه ستيڊا
 به رلا ڏه كه م. چيروڪي ٽيمه هه موو جوانه. چهند ڏه سٽڪاريه يڪ لي ره و له وي ڏه كه م و زغيره يه يڪ
 ساتي ڪامل ڊروست ڏه بن. پاشان چاوام ڏه نوڦينم و هه وٽ ڏه ڏه م خيال ٻكه م كه هيتاش خه ريڪم
 ٽيانيان تيڊا به سهر ڏه بهم. من كه سايه تي ديه ڪشم هه ن. ڏه بي بزاني كه چوڻ بير و هه سته ڪان
 جيگير بكه ي. ڏه زاني چيم خويڻه وه؟ ورزشه روحيه ڪاني قديس لويلا. زور سووڊمه نڊ بووه بوم.
 له پيش هه موو شتيڪڊا شيوازيڪ بو رازانڊنه وه ي ديكور هه يه، ڊواي ٿوه ه شيوازيڪ بو هيتانه
 سهر ته خته ي كه سايه تيهه ڪان. ((به حاله تيڪي جادوييه وه زياتر ڏه لي: ((ڏه سوانري سهر ڪه وٽن له
 ڊينندا به ڏه سٽ بيت.))

ڏه ليم: ((ئي، ٿه مه به هيچ جوڙيڪ ڏلخوش و رازيم ناکات.))
 ((بيت وايه من ڏلخوش و رازي ڏه ڪات؟))

بو ساتيڪ بيڊهنگ ڏه بن. شه ڏه گاته جي به زهجهت ڏه توام رهنگي ڪال بووه ي پوخساري ليڪ
 جيا بکه مه وه. بهرگه ره شه ڪه ي له گهڻ ٿو سي به رانه ڏا ٿاويته ڏه بيت كه ژوره ڪه يان ڊاپوشيوه.
 ٿاميرٿاسا فنجانه ڪه م به ره و ليوه ڪانم ڏه بهم كه هيتاشا ڪه ميڪ چاي تيڊا ماوه. چايه ڪه سارده.
 هه زده ڪه م سه بيله بڪيشم، به لآم ناوڙيم، ٿو هه سته به نازارم تووش ڏه بي كه ٽيمه ٿيڊي هيچمان
 نه ماوه به يه ڪٿري بلين. هه روڊيني بو ڪه من پرسیارگه ليڪي زورم هه بوون ڪه لتي پيرسم: له
 ڪوي بووه، چي ڪرڏوهه، چ ڪه سائتيڪي ڊيتبوون؟ به لآم ٿه وانه له و رووه وه جيگاي هه زم بوون ڪه
 ٿاني ڏلي پيوه به سته بوون. ٽيستا هيچ هه ستيڪي زانينم نييه: هه موو ٿو و لاٿانه، هه موو ٿو
 شانهي ڪه پيڻاندا تيهه ري بو، هه موو ٿو پياوانهي ڪه عه شقيان بو ڏه پرييوو و له وانه يه ٿو
 خوشي ويستن پيه وندي له گهڻ هه مواندا پسانڊبوو، له بناغه ڏا به رامبه ر هه موان بي ڏهريه سٽ
 بو: بهر ڪه وٽني ڪه مي خوره تاو بو سهر ناستي ڏهريه يه ڪي تاريڪ و سارڊ. ڪاني به رامبه ر به منه،
 چوار ساله ڪه يه ڪٿرمان نه ڊيتوهه و ٿيڊي هيچمان نييه بو يه ڪٿري باس بکه ين.

ثانی له ناکاو دهلی: ((تییستا دهبی برۆی چاوه‌پرسی که سیکم))
(چاوه‌پرسی...))

((نا، چاوه‌پرسی ئەلمانیه‌کم، وینه‌کیشیک.))

دهداته قاقای پیکه‌نین. ئەم پیکه‌نینه له ژووریدا ئاوازیکی غه‌ریبی هه‌یه.

((بروانه، ئەو که سیکه که وه‌کوو ئیمه‌ ناچی-هیشتا نا. ئەو کار ده‌کات تی ده‌کۆشی.))
به نا به‌دلییه‌وه هه‌لده‌ستم.

((که‌ی دووباره ده‌تیییمه‌وه؟))

((نازایم، سبه‌ی شه‌و به‌ره‌و له‌ندن به‌پرسی ده‌که‌وم.))

((له‌ پینگی دیپوه؟))

((به‌لی، پيشم وایه که دوا‌ی شه‌و ده‌چمه‌ دیر. له‌وانه‌یه زستانی داها‌توو دووباره به‌ پاریسدا

تییپه‌رم، بۆت ده‌نووسم.))

شه‌رمانه‌ ده‌لیم: ((من به‌یانی ده‌سه‌تالم.))

به‌ ده‌نگیکی وشک وه‌لام ده‌داته‌وه:

((به‌لی، به‌لام من زۆرم کار هه‌ن. نا، ناتوام بتیییم. له‌ میسه‌روه نامه‌ت بۆ ده‌نووسم. هه‌ر

ئادرسه‌ که‌تم بده‌یه‌ی.))

((باشه.))

له‌ نیو تاریکیدا ئادرسه‌ که‌م له‌سه‌ر پارچه‌ زه‌رفیک خیرا خیرا ده‌نووسم. ده‌بی به‌ هوتیل برنتانیا

بلیم که‌ کاتیک بۆ قییم به‌جی هیشت، نامه‌ کاتم بۆ بنیری. له‌ قولایی دلیم، زۆرباش ده‌زایم که‌ شه‌و

نامه‌ نانوسی‌ت. له‌وانه‌یه ده‌ سالی دیکه‌ بیییمه‌وه، ره‌نگه‌ ئەمه‌ دوا‌ین جار بی‌ت که‌ ده‌یییم. ته‌نیا

هه‌ر به‌جی هیشتنی نییه‌ که‌ دهم فه‌وتینی، له‌ گه‌رانه‌وه بۆ ته‌نیایشم ده‌ترسیم.

هه‌لده‌ستی‌ت، له‌به‌ر ده‌رگا به‌ ئارامی لیوه‌ کاتم ماچ ده‌کات. به‌ دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌لی: ((ئه‌مه‌

بۆ شه‌وه‌ی که‌ لیوه‌ کاتم وه‌پیری‌نیتته‌وه. ده‌بی من بیره‌وه‌رییه‌ کاتم گه‌نج بکه‌مه‌وه، بۆ وه‌رزشه

روحیه‌ کانی خۆم.))

قولی ده‌گرم و بۆ لای خۆمی راده‌کیشم. به‌رگری ناکات، به‌لام به‌سه‌ری ده‌لی نا. ((نا، ئیدی

سه‌رنج‌راکیش نییه‌ بۆم. ناتوانین له‌ نو‌یییه‌وه ده‌ست پی بکه‌ینه‌وه... جگه‌ له‌وه‌ش، له‌ به‌رامبه‌ر

ئەو دەكرى له گەل خەلكدا بكرى، يەكەمىن مەرفى كەمىك قۆز كە بگاتە جى بە هەمان باشىي تۆيه.))

((بەلام نيازت هەيه چى بكەم؟))

((پىم گوتى، دەچمە بەرىتانيا.))

((نا، مەبەستم...))

((ئى، هىچ.))

قۆلیم بەرنەداو، بە هیواشی پى دەلیم: ((كەواتە من دەبى له دووبارە دۆزىنەو، بەجیت بىلم.))

ئىستا دەتوام بە روونى روخسارى ببىم. لەناكاو رەنگ بزركاو و درىژ دەبیت. روخسارى پىریتىك، بە تووندی ترسىنەر، دلنیام ئەو بە ئەنقەست ئەو روخسارهى بەخۆ نەگرتوو: ئەو روخساره لەوێ، بەبى ئاگادارى وى، یان رەنگە سەرەراى ئەو. بەخاوى دەلئى: ((نا، نا. تۆ دووبارە نەتدۆزىوومەوه.))

قۆلەكانىم لە دەست دىنیتتە دەرى. دەرگا دەكاتەوه. دالانەكە بەهۆى تىشكەوه دەدرەوشیتتەوه. ئانى دەداتە قاقای پىكەن.

((داماوه! هىچ شانسى نىیه. یەكەجار كە بە باشى رۆلئى خۆى دەگىرئى، پىزانىنى بەرامبەر

نانویندرئى. ئى، ئىدى برۆ.))

گویم له دەنگى داخراى دەرگا لەسەرم دەبىستم.

((یەكشەممە.))

ئەمڕۆ بەیانى چوومە سەردانى نووسینگەى پىنماى هیلئى ئاسن: واى دانئى كە كانى درۆى له گەلدا نەكردبم، بە شەمەندەفەرى دىپ له كاتزمىر پىنج و سى و هەشت خولەكدا بەرئى دەكەوى، بەلام لەوانەیه ئەو هاوڕى پىادەى بە ئۆتۆمبیل بىبات؟ تەواوى بەیانىیەكە له شەقامەكانى مینیل موتتان و ئەوسا پاش نىوەرۆ له شەقامەكانى كەنار دەریا سوورامەوه. چەند هەنگاو، چەند دیوارىك من لەو جیا دەكردەوه. له كاتزمىر پىنج و سى و هەشت خولەكدا گتوگۆى دوینیمان وەكوو بىرەهرى لئى دیت، ئەو ژنە قەلەوهى كە لىوێكانى له دەم خشابوون، لەنىو رابردوودا له گەل كىزۆلە لاوازەكەى مێكناس و لەندەن دەكەوئیت، بەلام ئىستا ئەوئەندەى پى نەچوو بوو، لەبەر ئەوهى ئەو هەر لەوى بوو، چونكە ئەگەرى ئەوه هەبوو دووبارە ببىنمەوه، قەناعەتى پى بكەم، ئەوسا بسۆ

ههتا ههتايه له گهڻ خۆمدا بيبهه. هيشتا ههستم به ته نيابي نه ده کرد. ده مويست بيرم له کاني بيسيتم. چونکه، له بيکردنهوه له جهسته و روخساري به توندي رقم ههستا بوو: دهسته کاتم دهله زرين و مچورکي سارد به له شهما دههاتن. دهستمکرد به سهيرکردني کتيبه راخراوه کاني کتيبه فرۆشه کۆنه کان، به تاييه تي کتيبه بى سووده کان، چونکه، سه ره راى هه ر شتيك، نه مانه زهيني مروقه خهريك ده کهن.

کاتيک کاتزميري ويستگه ي هيلی ناسنی ئورسای زهنگی پينجی لی دا، خهريکبووم ويته کاني کتيبيکم به ناوی پزيشکيک به قه مچيهوه سهير ده کرد. ويته کان نه وهنده جوړاو جوړيان نه بوو. له زۆربه ياندا پياويکی ريشداری بالابهرز قامچی سواربوونی له سهير که له کاني زلی پروتی تاوده دا. هه ر که تيبگه يه شتم کاتزمير پينجه، کتيبه کهم هه لدايه وه سهير نه وانی تر و خۆم هه لدايه نيو ته کسی که بگه يه نيته ويستگه ي هيلی ناسنی سين لازار. بيست خوله کيک پياسه م کرد و پاشان چاوم پييان کهوت. ثانی بالتويه کی قورسی له بهر کردبوو که نهوی وه کوو خاتونتيک دهنواند و پروبه نديکی کورتی به دهم و چاوه وه بوو. پياوه که بالتويه کی له تووکی وشتر له بهر دا بوو. گه فی، هيشتا گه نچ، زۆر بالابهرز، زۆر جوان بوو. به دلنيايه وه بيانی بوو، به لام ئينگليز نه بوو، له وانه يه ميسری بوويت. به بی نهوی بميين سوازی شه مه نده فهر بوون. پيکه وه قسه يان نه ده کرد. پاشان پياوه که له شه مه نده فهر دابهزی و چهند دانه رۆژنامه ی کرپن. ثانی جامی فارگۆنه که ی دادايه وه، منی بينی. ماوه يه کی زۆر به بی تووره یی، به چاوی بی تاقه ته وه ته ماشای ده کردم. پاشان پياوه که گه رايه وه نيو فارگۆنه که وه شه مه نده فهر به رپيکه وت. لهو ساته وه خته دا ريس تورانی بيکاديليم به پروونی ديت، نهو جيبه ی که جارن نامان لی ده خوارد. پاشان هه موو شتيک پوکايه وه. هه نگاوم نا، کاتيک ههستم به ماندوييتی کرد، هاتم له نيو نه م کافيه دا خهوم لی کهوت. گارسۆن هه ر ئيستتا به خه بهری هيتاوم و نيوه خهوتوو نيوه به خه بهر خهريکم نه م بابه تانه دهنوسم. به يانی به شه مه نده فهری نيوه رۆ ده گه رپيمه وه بۆ بۆ قیل. دوور رۆژ مانه وه لهوی به سمه: بۆ پينچانه وه ی جانتاکاتم و کاروباری حيسابه بانکيه که م پيموايه له هوتیل پرتانيان داوام لی ده کهن که کرتی دوو هه فته زياده بدهم، چونکه له رۆيشتم ئاگادارم نه کردبوونه وه. هه ره ها ده بی هه موو نهو کتيبانه ی وهرم گرتوون بيانگه رپيمه وه بۆ کتيبخانه. هه رچۆنيک بيت، تا بهر له کۆتايی هه فته ده گه رپيمه وه پاريس.

له م گۆرانه ش چيم ده ست ده که وی؟ ديسانه وه له شاريک ده بم: نه مه يان رووباريک کردويه تی به دوو بهش، نهوی تر له قه راغ ده رايه، که واز له مه بينين، هاوشيوه ی يه کن. پارچه زهويه کی

رووتنه نی به یار هه لده گرن، ئەوسا چەند تەختە بەردنکی نیو بەتالی بەسەردا خلۆز دەکەنەو. لە نیو بەردانەدا بۆنەکان ئەسید دەبن، ئەو بۆنەکانی که لە هەوا قورسترن. ناوہ ناوہ لە پەنجەرەو هەلیان دەدەنە نیو شەقامەکان و لەوی دەمیئەنەو تاکوو بایەکان پارچە پارچەیان بکەن. لە هەوای ساف و پروناکدا، دەنگە دەنگەکان لەلایەکی شارەو دەین و لە پاش تێپەرین بە نیو دیوارەکاندا لەلایەکی دیکەو دەچنە دەری. کاتەکانی تر، ئەوان لەنیو ئەو بەردانەکانی که خۆرەتاو دەیانکولێنی و سەھۆل بەندانیش دەیاتتەقینی، دەسوورینەو.

من لە شارەکان دەترسیم، بەلام نابی لییان بچیە دەری. ئەگەر قیروسیای لی بکەن و زۆر دوور بڕۆن، تووشی پنچکە گیایەکان دەبن. گیاکان تاکوو مەودای چەندەھا کیلۆمەتر بەرەو شارەکان خزاو. چاوەروان کاتیەک که شار دەمریت، گیاکان هیرشی بۆ دەهینن، لە بەردەکان سەردەکەو، پریان پێدا دەکەن، لییان دەگەرین، بە گازە رەش و دریتەکانیان دەیاتتەقینن، کونەکان پڕ دەکەنەو و لاقە سەوزەکانیان لە هەموو جێیەک هەل دەواسن. تا کاتیەک که شارەکان زیندوون دەبی تییاندا میندرتتەو، نابی قەت بە تەنیا بچنە دەرهوی بۆ نیو ئەو کۆمەلە گەورەییە لیوہ که لە بەردەم دەروازەکانیانە: دەبی لی گەرپی هەر بۆ خۆی شەپۆل بدات و بتەقی. لە شارەکاندا ئەگەر لە دەستی مەژۆ بیئت و ئەو زەمەنانەکانی که هەلیان دەبژیری که گیانداران لە کونەکانیاندا، لە پشت پاشماوە ئامیریه کان خەریکی هەرس کردنی خواردن یان نوستون، کەم پروودەدات که تووشی شتیەک جگە لە کانزاییەکان بیئت، واتە ئەو بوونەوهرانەکانی که لە هەموو بوونەوهرەکانی تر کەمتر ترسیئەرن. من نیازم وایە بگەریمەو بۆ بۆقیل. گیایەکان تەنیا لە سی لاوہ دەوری بۆقیلیان داوہ. لەلای چوارەمەو، کونیکێ گەورە پڕ لە ئاوی رەش هەییە که هەر بۆخۆی دەجوولی. با بەنیو مائەکاندا گفە ی دی. بۆنەکان ماوہیەکی کەمتر لە هەر جێیەکی دیکە دەمیئەنەو: لە دواي ئەوہی که با بەرەو دەریا رەتانندی، هاوشیوہی دەمە هارو هاجەکان لەسەر ئاوە رەشەکە دەین و دەچن. باران دەباری. لیگەرەوان که گیاکان لەنیو چوار محەجەرەدا بڕۆین. گیایە خەساوہکان، مائی کراو، ئەوہندە گەلاکانیان ئەستورەوہ که بی ئازارن. ئەوان کۆمەلە گەلائیەکی سپی شیوہی گەورەیان هەییە که وەکوو گوی هەلئاسراون. کاتیەک دەستیان لی بدن، وەکوو ئیسکە نەرمە هەست پی دەکرین. لە بۆقیل هەموو شتیەک قەلەو و سپییە، لەبەر ئەو هەموو ئاوی که لە ئاسمانەو دادەباری. من نیازم هەییە بگەریمەو بۆقیل. چەندە ترسناکە! لە خەو رادەپەرەم. نیوہ شەوہ. شەش سەعاتە که نانی

پاریسی بەجی ھېشتووه. كەشتى لەنگەرگای بەجی ھېشتووه، ئانى لە كاینبەیه كدا نووستووه و لەسەر عەرشە، ھاوړی جوانه رەشتالەكەى جگەرە دەكېشى.

((سى شەمە لە بۆقىل))

ئایا ئازادى ھەر ئەمەیه؟ لەژێر پێمدا باخەكان بە شېوہیەكى كەم وا بەرەو لای شار دەپۆنە خواری، لە ھەر باخكەشدا مایك ھەبە. دەریا دەبینم، قورس و بى جوولە، بۆقىل دەبینم. رۆژێكى خۆشە. من ئازادم: ئیدی ھىچ ھۆیەك بۆ ژيان بەسەربردنم بۆ نەماوتەو، ھەموو ئەو ھۆكارانەى كە تاقیم كردوونەتەوہ داشكان و من ناتوانم ھۆكارگەلینكى دیکە خەيال بكەم. من ھىشتا گەنجم، ھىشتاش وزەم تێدماوہ كە لە نوێوہ دەست پى بكەم، بەلام دەبى چ شتێك لە نوێوہ دەست پى بكریت؟ تەنیا ئىستایە كە بۆم دەردەكەوى چەندە، لە ناوہراستى توندترین ترس و ھیلنجەكاندا، ئومیدم بە ئانى بەستبوو كە رزگارم بكات. رابردووم مردووہ، ماركى دورلبۆن مردووہ، ئانى تەنیا بۆ ئەوہ گەرايوہ تاكوو ھەموو ئومیدك لەمن بەستى. لەنێو ئەم كۆلانە باخەدا تەنیا. تەنیاو سەرەست، بەلام ئەم سەرەستییە كەمێك لە مەرگ دەچیت. ئەمەرو ژيانم كۆتایی پیدیت. سەبەبى شاریك بەجندیلەم كە لە ژێر پێمدا راخراوہ و ماوہیەكى زۆر تێیدا ژیاوم. ئیدی جگە لە ناویك ھىچى دى ناییت، خرابین، بورژوا، زۆر فەرەنسایى، ناویك لە تۆمارى مێشكەدا بە ئاوازيك كەمتر لە ئاوازی فلۆرانس یان بەغدا. سەردەمێك دیت كە لە خۆم دەپرسم:

((ئى، كە لە بۆقىل بووم، دەمتوانى بە درێژایی رۆژ چى بكەم؟)) لەم خۆرەتاوہش، لەم دواى

نیوەرۆیە، ھىچ شتێك نامینتتەوہ، تەنانەت بېرەوہریەكیش.

سەرانسەرى ژيانم لە دوامەوہیە. ھەمووی دەبینم، شێوہى و جوولە خواوەكانى كە منى تا ئێرە ھیناوە. باسێكى ئەوہندەى بۆ گوتن دەربارەى نییە: ئەوہ یارییەكى دۆراوہ، ھەر ئەمە. سى سال لەمەوبەر بە شێوہى فەرمى و بەرپۆرەسمەوہ ھاتمە بۆقىل. خۆى یەكەم دۆراندىبوو. دەمویست لە خۆى دووہمدا یارى بكەم، بەلام دیسان دۆرامەوہ.

تەواوى یارییەكەم دۆراند. لە ھەمانكاتدا، بۆم دەرکەوت كە مەزق ھەمیشە دەدۆرى. تەنیا مایەپووجەكان پێیان وایە كە دەبیەنەوہ. ئىستا دەمەوى وەكوو ئانى كاربەم، دەمەوى تەمەم لەخۆم درێژتر ببیت. بخۆم، بخەوم، بخەوم، بخۆم. بە خاوى و ھىواش بوونم ھەبیت، وەكوو ئەم درەختانە، وەكوو چالە ئاویك، وەكوو كورسى رەنگ سوورى تپاموا. ھیلنج رزگاربیونىكى كورتى پیدوام، بەلام دەزانم كە دیتتەوہ. ھیلنج دۆخى ئاسایى منە، بەلام ئەمەرو جەستەم بەرادەییەك بى

تاقەت و بى تۈنلۈك كۈتۈرۈش كە ناتۈنلۈك خۇي لىبەر راگرى. نەخۇشە كانىش لاوازى بەختە وەدى
 ھىنەرىيان ھەن كە ئەوان چەند سەعاتىك لى بەناگابوون لى رەنجە كانىيان دەرەپىنەتتە وە. داماو بووم،
 ھەر ئەمە. جارىوايە وا باوئىشك دەدەم كە فرمىسك بە گۇناكامدا دىنە خوارى. ئەمە داماو يىسەكى
 قوللە، قولل، دلى قوللى ھەبوون، ھەمان مادەى كە لىنى دروست كراوم. لى خۇم خافل نام، پرىك
 بە پىتچە وانە وە: ئەمىر بەيانى خۇم شووشت، پىشم تاشى. گرمان كاتىك بىر لى ھەموو ئەو كارە
 بچووكانە دەكە مە وە، سەر دەرناكەم كە چۇن تۈنلۈك ئەنجاميان بەدەم: زۇر بىھودەن. بە دلىنە يىسە وە
 نەرىتە كانم بۇيان ئەنجام داوم. نەرىتە كانم نەمردوون، بەردە وامن لى جھوچۇل، بە ئارامى و شاراو يى
 تالە كانىيان دەتەنن، وەكوو مندال بەخىوكەرە كان دەمشۇن، وشكەم دەكاتە وە، جلم لىبەر دەكەن. ئايا
 ھەر ئەوان بوون كە رىنەمىيان كىرەم بۇ سەر ئەم گىرە؟ ئىدى نايەتە وە يادەم كە چۇن ھاتووم. بى شك
 لى قادىرمەى داوترە، ئايا بەپراستى لى سەدو دە قادىرمەى يەك بە يەك سەر كە وەتووم؟ ئە وەى كە
 رەنگە دىسانە وە خەيال كىرنى دۇوار بىت، ئە وە يە كە دواى كە مەك دە وىبارە پىياندا دەچمە وە
 خوارى. لى گەل ھەموو ئەمەدا دەزانم كە دەچم: بەم نىكەنە خۇم لى كۇتۇقۇز دە بىنەمە وە ئەگەر
 سەرىبەرز بەكە مە وە دەتۈنم لى دوورا رووناك بوونە وە پەنجەرە كانى ئەم خانوونە نىكەنە بىنەم. لى
 دوورە وە، لى سەر سەرم، ئەم ساتە نوكە بىسەش كە ناتۈنم لى دەرچەم، كە لى خۇيدا بەندى كىرە وە
 لى ھەموو لايەكە وە لى خۇى گىرتووم، ئەم ساتەى كە لىنى دروست كراوم ئىدى بەشەك لى خەونى
 ئالۇز نايىت.

لەژىر پىمدا سەرىرى بىسكە بىسكى رەنگ خۇلەمىشى بۇقىل دەكەم. لى ژىر خۇرە تاودا دەلىنى
 كۆمەلە سەدەن، پارچە نىسك و لمن. وردە شووشە كان يان مىكا^۱ كە لى ناوە پراستىدا پارچە وردە كان
 ون بوون، ناوە كە مەك دە وىشا وە بىيان ھە يە. تاكوو كاتىمىرىكى تر خەندەقە كان، قۇلتە كان،
 ھىنلە بارىكە كان كە بەنىتو سەدەفە كاندا دەرۇن، دەگۇرپىن بۇ شەقامە كان. من لى نىو ئە وە
 شەقامانە دا، لەنىتو دىوارە كاندا بەرپىدا دەرۇم. ئە وە داوەلانى رەشى كە لى شەقامە كاندا لىكىيان
 جىبادەكە مە وە، تاكوو كاتىمىرىكى دە بە يەكەن لى وەن.

لەسەر ئەم گىرە وە چەندە خۇم دوور لەوان ھەست پى دەكەم. وادىتە بەرچاوم كە من ھى جۇرە
 گىياندارىكى ترم. ئەوان لى دواى كارى رۇژانە بىان لى ئىدارە كانە وە دىنە دەرى، بە شكەل و شىوەى

۱ - جۇرە بەردىكە. (وەرگىپ)

دلخۆشه وه سهیری مال و گۆرهپانه کان ده کهن، بیرده که نه وه که ئەم شاره هی ئەوانه، ((شارینکی جوانی بورژوا)) ناترسین، خه یالیان تهخت و ناسوودهیه. قهت شتیکیان نه دیتوو ه جگه له ئاوینکی مائی کراو که له به لۆعه کان دیتته خواری، ههروه ها کۆمه له درهختیکی دوو ره گهی بیژوو که پایه یان له بن داناون. رۆژی سه د جار به لگه یان بۆ ده هیندریتته وه که جیهان په پیره یی له یاسا گه لی جیگپر و له گۆران نه هاتوو ده کات. ئەو ته نانهت که له به تالاییدا به ره لا بکرین هه موویان به خیراییه کی یه کسان بهرده بنه وه، باخی میلیلی زستانان هه موو رۆژیک کاتژمیژ چواری پاش نیوه رۆ و هاوینان کاتژمیژ شه شی پاش نیوه رۆ داده خریت، قورقوشم له ۳۳۵ په لدا ده توتته وه، دواین ترپاموا کاتژمیژ بیست و سی و پینچ خوله که له بهرده م بینایه ی شاره وانیه وه به ری ده که وی. ئەوان ناشتی خوازن، که مینک مۆن، بیر له سبه یینی ده که نه وه، واته رییک له ئە مری نو، شاره کان ته نیا رۆژینکیان له بهرده ستدایه که هه موو به یانیه یه رییک بۆ یه کسان ده گه ریته وه. یه کشه مه کان که مینک ده یاریننه وه. گه مژه کان له بیر یی ئە وهی که دوو باره شکل و شیوه ی قه به و ناسووده یان ده یینم، دلّم تیکه ل دیت. ئەوان یاسا داده نین، رۆمانی گه لی دهنووسن، زه ماوه ند ده کهن، تووشی بی ئە قلیه کی گه وه ی مندال ده هاویشتن دهن. لهو نیوه نده دا، سروشتیکی به رفراوانی شاراهه خزاوته نیو شارکه یانه وه. ده ی کردۆته هه موو جیهه، بۆ نیو ماله کانیا ن، بۆ نیو ئیداره کانیا ن، بۆ نیو خۆیان جووله ی نه ده کرد، ئارام جیگپر ده بی، ئەوانیش رییک له نیویدان، بۆنی ده کهن و نایبینن، پییان وایه ئەو له ده رییه، له مه ودای بیست فهرسه نگی شار. من ده یبینم، ئەو سروشته، ده یبینم... ده زانم که فهرمانبه رداری ته مبه لیه، ده زانم که هیچ یاسایه کی نییه: ئەوه ی به سه قامگیری وی ده زانن بوونی نییه... شتیکی جگه له نه ریت نییه و ره نگه سبه یینی نه ریته کانی بگۆری. ئە ی ئە گهر شتیکی روه ی دابایه چی؟ ئە گهر ئەو یه کسه ر ده ستی به ترپه ی لیدان ده کرد چی؟ پاشان ئەوان هه ستی پی ده کهن که ئەو له وییه و وادیتته بهرچاویان که دلّیان له سه روه بندی ته قین دایه. ئەوه ده مه به ره به سته کان و خو لریژ کراوه کان و وزه خانه کان و کوره کان و کوتکه ئامبریه که یان به که لکی چییان دیت؟ ئە گهری هه یه ئەو روه داره هه رکاتیک روه بدات، ره نگه زوو: هیماکانی هه والده ری له وین. بۆمونه، باوکی خیزانیک که چۆته سه یران، ده یینیت که تیکی کۆنه سوور خه ریکه لهو سه ری شه قامه وه به ره ولای دیت، ده لپی با لپی ده خو ری. کاتیکیش که له تکه که گه یشته نزیک ی، ده یینیت که که رته گوشتینی بۆ گه نی خۆلاوییه که به خزین و بازدان راده کیشریت، پارچه گوشتی ئە شه که نه جه دراوی مرۆسی که له جۆگا کاندایه خلور ده بیتته وه به

گرژبوونهوه خوینی لیّ دهتکی. یان تهوهی که رهنکه دایکینک سهیری گیبی مندالله کهی بکات و لیّ پیرسی: ((تهوه چییه؟ کولان؟)) و دهبینیت که گوشته که که میک هه لواسیت، دهقلیشیتتهوه، دهه لیک دهکاتهوه، تهوسا له بن که لینه کهوه چاویکی سپهه، چاویکی دهه به پینکه نین، به دیارده کهوی. یان تهوهی که تهوان ههست به دهست پینداهینانیک نیهرم دهکهن، لهسهر تهواوی جهسته یان، هاوشیوهی تهو لاواندنهوانهی که قامیشه کانی روویار به جهستهی مهلوانانی دهدهن. بویشیان دهردده کهوی که جله کانیان گوپراون بو شتی زیندوو. کهسیکی دیکهش ههست دهکات که شتیکی نیوده می دهروشینتی. تهوسا دهچیتته بهر ناوینه یه که و ده می لیک دهکاتهوه: زمانیشی بوته ههزار پییه کی چالاک که خیرا خیرا دهخری و مهلاشوری دهروشینتی. دهیهوی بیتفیتتهوه دهری، بهلام ههزار پییه که بهشیکه له خوی و تهو ناچاره که به دهسته کانی ههلی کهنی. تهوسا دنیا یه کی دیکه شت به دیار ده کهون که دهبی ناوی نوییان بو بدوزیتتهوه. چاوی بهردین، قوئی گورهی سی سوچ، گوچانی ژیر قامکه گوره، شهویلاگهی جالجالوکهی، کهسیکیش که له نیو جی گهرمیدا، له ژووری نووستنی گهرم و نهرمیدا خهوی لیکه وتوه، پروت پروت لهسهر پارچه زهوییه کی شین هه لگهراو به خه بهردیت، له دارستانیک نامیری خسه خشکه که هه موویان سوور و سپی وه کوو لووله سویه کانی ژوکستبوکیل به رهو تاسمان هه لکشاون، به هیلکوکهی گوره وه له نیوهی ریگیای هاتنه در له زهوی، توکدار و پیازشیوه.

بالتده کانی دهروبره ی تهو تهندامانهش باله فره دهکهن و دنوکیان لیّ دهدهن و خوین ده رژیئن. منی نارام و لهسهر خو لهم برینانه بهری ده کهوی، منی خویناوی، شووشه یه کی شیله تین به بلقی بچوکه وه. له گهل تهو ده که شتیکی لهم بابه ته روونادات، هیچ گوپرانیک ههست پیئکراو نایه ته پیش، بهلام روژیک به یانی کاتیک خه لک په رده کرکه کانیان ده که نهوه، له جوړیک حاله تی ترسیئهر که به قورسی نیشته ته سهر شته کان و ده لیّ چاوه پروان دهکات، سهریان ده سوورمی. ته نیا هه ته مه: بهلام ته گهر تهه دۆخه که میک بهر دهوام بیت، سه دان کهس خوینان ده کوژن. ئی، به لی! لیگه ری با شته کان که میک بگوپین، ته نیا بو تهوهی بزائم چی دهبی، هیچ شتی که له مه باستر ناوی. تهوکاته مروقه که سانیک دیکه ده بینیت که له ناکاو له ته نیاییدا روژچوون. مروقه گه لی ته نیای ته نیا، تهواو ته نیا، به شکل و شیوهی زه به لاج تاسای توپینه ره وه که له شه قامه کاندا غارده دن، به قورسی به به رده همدا تیده پهرن، به چاوی تیرا ماوه، له بهر نه خوشییه کانیان پاده کهن و له گهل خویندا هه لیان ده گرن، زارکراوه، له گهل زمانی جانوه ریان که باله فری دهکات. تهوسا من

به قافا پيڏه ڪم، هر چنڊه جهڙو ڪم له برين و ٿيلتياهي گهري گومانوي ڊاڀوڻا بيت ڪه گولھ
 گوشتييه کان، وهنوشوه هه لاله يان لي ڊهشڪويت. پاڻ به ديوار ڪهوه ڊهڊم هه روا ڪه ٿيڊه پهرن
 به سهرياندا ده قيڙنم: ((ٿيوه چيتان به زانسته ڪه تانهوه ڪردوه؟ ٿيوه چيتان له گهل مرؤڻ ڊوستيتاندا
 ڪردوه؟ ڪه رامه تي ٿيوه له پلهي بيرمهن له ڪوييه؟)) من ناترسيم-يان لاني ڪم نه زياتر له
 ساته. ٿايا ٿوهه ديسانه وه هه بوون يان حالته ڪاني وه رسوران له هه بوون ناييت؟ هه مو ٿوه
 چوانهي ڪه به ٿارامي تهواوي روخساريڪ ده خون-گومان نيهه ڪه ٿوهان زياده ده بن، به لام نه
 زيادتر له دوو دانهي يه ڪم. له هه بوونه ڪه ده ترسيم.

شوه ده گاته جي، يه ڪه مين گلڙه ڪاني شار هه لڏه ڪرين. ٿهي هاوار! سه رهراي نه خشه
 ٿه نڌا زياريه ڪاني شار چنده سروشتي خوي ده نويي و چهند شهوتيڪي شڪاندهوه. ليرهوه زور...
 زور روونه، ٿايا ٿه گهري ٿوهه هه يه ڪه من تاڪه ڪه سيڪ بم ڪه شهوه ده بنم؟ ٿايا له هيج شوٽيڪي
 ديهه ڪاسنڊريڪي¹ ديهه له سهه رڊيڪ نيهه ڪه سهيري ٿوهه شارهي ٿريپي بڪات ڪه به قولايي
 سهوشندا رچوهه؟ جگه له مهش ٿه مهه چ رنڱيهه ڪي بوم هه يه؟ من ده توانم چي پي بليم.
 جهڙو ٿه ٿارام نارام رووهو رڙهه لات ده روا، ڪه ميڪ له نگهه رڊه گري و بهري ده ڪه وي.

((چوارشه مه: دواين رڙي من له بوقيل))

سه رانسهر ي شارم له گهران به دواي زانسته وه رگرا ته ي ڪرد. دلنيام ڪه نه گهراهه ته وه
 مالهه ڪهي. له وانه يه مردهبو له شهرم و ترس ده سوورپته وه، ٿم مرؤڻ ڊوسته داماهي ڪه مرؤڻه ڪاني
 تر نايانه وي. به راست ڪاتيڪ ڪه ٿوه رووداوه رووي دا، من زور سهه رم نه سوورپما: ده ميڪ سو ڪه
 هه ستم ده ڪرد ٿوه روخساره نارام و ترسنوڪه ريسوايي بو خوي ده ڪري. تاواني ٿوه زور ڪم سو!
 ٿوه نده ناکري بگوتري ڪه خو شه ويسته بي فيزانه و بيرمه ندهني به رام بهر ڪورپڙهه ڪان له
 شه هه ته وه بيت-زياتر شڪليڪ له مرؤڻ ڊوستي، به لام چاره يه ڪ نه بو ڪه ٿوه رڙيڪ رڙيڪاريڪ
 خوي به ته نيا بلوڙپته وه. وه ڪو ڪاڪ ٿاشيل، وه ڪو خودي من: ٿوه له نه زادي منه، نيسته پاڪي
 هه يه. ٿيستا چڙهه ٿيو ته نيا يه وه- و بو هه تا هه تايه. هه مو شتيڪ له ناڪاوار ماوه، خهون و
 خه ياله ڪاني ده رارهي رڙشنيري، خهون و خه ياله ڪاني ده رارهي ليڪه گه يشتن له گهل مرؤڻه ڪاندا.

1 - Roseav Pensant: به ليڪندهوه ي باسڪان، مرؤڻي (ناپير ڪه ره وه يه)- واته بوونه وه ريڪي لاواز و له شڪان

هاتوو ڪه به هيڙي نه نڌيشه وه فه رمان به سهه ماده دا ده ڪات.

سهره تا ترس، تۆقین، ههروهها شهوه بئی خهوهکان دهبن، پاشانیش، له دواى شهوه، رۆژه يهك له دواى يهكهكان و دريژ و له دوور خراوهبيدا. شهوانه دهگهريتهوه تاكوو له دهورى گۆرهپانى هيپوتك بسوورپيتهوه، له دوورهه ته ماشاى پهنجه ره پرووناكه كانى كتىبخانه دهكات، كاتىكيش بگهويتهوه يادى ريزه كتىبهكان، بهرگه چهرمىبهكهيان، ههروهها بۆنى لاپههركان، دلئى دادهخوريي. بهداخه وهه كه له گهليدا نهچووم، بهلام حهزى نه دهكرد، شهو بوو كه داواى لئى كردم به ته نيا جيئى بيتلم: شهو خهريك بوو فيركارييه كى ته نيابى دهست پئ دهكرد. شهو باهتانه له كافهى مابلى ده نووسم. بهريورهسم هاتمه ئيره، دهويست سهيرى بهريويهه و سندوقدار بگهه و به توندى ههست بگهه كه خهريك بؤ دواچار دهيان بينم، بهلام ناتوانم بيرى زانست وهرگر له سههرم دهركهه، هيشتاش روخسارى پهريشان و داماو و يهخه شهلان له خوئينيدا له بهر چاوانه. له سههر شهوه كاغهم ويست. ده مهوى شهوه بليتم كه به سههرى هاتووه.

دهوربهرى كاتزمير دووى پاش نيورهؤ چوومه كتىبخانه. بيرم دهكردوه: ((كتىبخانه بؤ دواچار ديئه ئيره.))

ته لاره كه تارادهيهك چۆل بوو. ناسينهوى دژوار بوو بۆم، چونكه دهزمانى كه قهت ناگهريتهوه بۆى هاوشيوه ههلمىكى سووك بوو، تارادهيهك ناراسته قينه، سوور سوور سوو، زهرده پههري خۆر رهنگىكى سوورى دهخسته سهه ميري تاييهتى خوينه ره ئافهته كان، دهركا و سههه كتىبهكان. بؤ ساتيك شهو ههسته دلگه شهه توش بوو كه چومه نيو چل خانهيهكى پر له گهلامى زيهرين، زهردهه كرد. بيرم كردهوه: ((چهنده له ميژه كه زهرده خه نهه نهكردوه.)) پاسهوانى كۆرسى دهستى خستبوونه پشته وهه له پهنجه ره وه ته ماشاى دهري دهكرد. چى دهديت؟ سههرى ئيمپتاز؟ ((من كه ئيدى هيچ كات سههرى ئيمپتاز و كلاوه سيلهندهر كهى و پالتوكهى دووباره نايينه وهه. تاكوو شهه ش سهعاتى ديكه بؤقيل بهجى دههيلم.)) شهو دوو بهرگه كتىبهه له سههر ميري يارى دهدهرى خاوهن كتىبهكان دانا كه مانگى رابردوو وههه گرتبوون. شهو پارچهيهكى سههزى دادرى و بؤى رادا شتم:

((فهه مو، كاك رووكانتن.))

((سو پاس.))

بيرم كردهوه: ((ئىستا ئيدى هيچيان قهه زدار نيم. ئيدى هيچ شتىك قهه زدارى كهس نيم، ههه ئىستا دهچم مالتاوايى له خاتونى خاوهن كافهى راندؤق دوشمينؤ دهكهه. من ئازادم.)) ماوهيهك ههلوهستهه كرد: نيا شهو دوايين ساتانه به گهه پانى دوور و دريژ له بؤقيل بگوزه ريتم و جووت

ساییدی فیکتور هوگو، شه قامی گالوانی، شه قامی تورن بریو و دووباره بینمه وه؟ به لام شه
دارستانه زور نارام و پاك بوو: وام دهاته بهرچا که نهونده بونی نیبه و هیلتج له سه ری مابژه وه.
چوومه نریک سۆبه دانیشتم. ژورنال دۆ بؤقیل له سه ر میتر که وتبوو. دهستم برد و هه لمگرت.

((سه گه که ی رزگاری کرد.))

((موسیۆ دو بوسک، یه کینک له خاوه ندرانی رمیردۆن، دوینی شه وی به پاسکیل له بارزاری

نوژی ده گه رایه وه...))

خاتونوینکی قه له و هات له لای راستم دانیشتم، کلاوه لبادیبه که ی له ته نیشتی دانا. لووتی
وه کوو چه قۆیه کی رۆچوو له سیودا، که وتبووه سه ر پوخساری. له بن لووتی، کونیک دزیوی بچووک
به سوکه لانه بی مؤن ببوو. کتیپینکی بهرگ نه ستووری له جاتاکه ی هیئایه ده ری و نانیسکی
خستنه سه ر میتره که و سه ری له سه ر دهسته خرپنه کانی پالدا یه وه. به رامبه رم، پیایکی پیر
نوستبوو. ده مناسی: هه مان شه و که ترسانیک و هه روی تی کردم له کتیپخانه بوو. پیموایه
ئه ویش ترس دایگرتبوو. بیرم کرده وه: ((ئه و هه موو رووداوانه چه نده دوورن.))

کاتژمیچوار و نیو زانست و ره رگر هاته ژووری. حه زم ده کرد تۆقه ی له گه لدا بکه م و مالئاوایی
لی بکه م، به لام ره نگه دوایین دیدارمان بیره وه ریبه کی ناخۆشی له سه ر جی هیشتی: له دووره وه به
نیشانه ی ساو سه ری بۆ لقاندم و به مه ودا یه کی تاراده یه ک دوور له من چوو دهسته سپرینکی
بچوکی سپی له سه ر زه وی دانا، که به دلنیا یه وه جارن پارچه نانیک و شوکولاتی تیدابوو. له
دوای ماوه یه ک به خۆ و به کتیپینکی وینه داره وه گه رایه وه له نریک دهسته سپره که ی دانا. بیرم
کرده وه: ((وا دوا جار ده یینم.))

سبه ی شه و، دووسبه ی شه و، ههروه ها هه موو شه وه کانی دواتر، ده گه ریته وه تا کوو له سه ر شه و
میتره به ده م نان و شکولات خواردنه وه کتیپ بخوینیتته وه، سه بورانه درپژه به کرۆشتنی مشک ناسای
ده دات، بهر هه مه کانی نابو، نۆردۆ، نۆدییه، نیس، ده خوینیتته وه ناوه ناوه ده ست له خویندنه وه
هه لده گری تا کوو گوته یه کی پر میتشک له ده فتهرچه که پدا یادداشت بکات. منیش خه ریکی
پیا سه کردن له پاریس، له شه قامه کانی پاریس ده م، پوخساری تازه ده یینم. تا شه کاته ی که شه و
لیریه، تا شه کاته ی که چرای گه و ره و بیرمه ندانه ی ده م و چای هه لگرا وه، چ روودا و گه لیک بۆ من
روو ده دن؟ پیک له کاتی خویدا هه ستم کرد که خه ریکم جاریکی تر خۆم گرفتاری تراویله که ی روودا و
ده که مه وه. شام هه لته کاندن و ده ستم کرده وه به خویندنه وه.

((بۆقىل و دەۋرۋەرى.))

((مونىستىيە.))

((چالاكى لىۋاي سوپا لە سالى ۱۹۳۲د.))

عەرىف سوار گاسيار، لە پلەي فەرماندەيى لىۋاي مونىستىيە و چوار سەربازەكەي، بەرپىزان لاگوت، نىزان، پىرپوون و گيل، لە سالى ۱۹۳۲د بە زۆرى خەرىكى كار بوون. لە راستيدا سەربازەكانى ئىمە ۷ تاوان، ۸۲ سەرىپىچى، ۱۵۹ تاوانى بچووك، ۶ خۆكۈشتن و ۱۵ رووداوى ئۆتۆمبىليان تۆماركردووه كه ۳ دانەيان كارەساتى مردنيان لىكەوتۆتەوه...

((ژوكستبوقىل.))

((گروپى ھاۋرىپىيانى شەپپورژەنى ژوكستبوقىل.))

((ئەمپۆ مەشقەكانى كۆتابى، بلاوكردنەۋەي پىسۈولە بۆ كۆنسىرتى سالانە.))

((كومپوستل.))

((بەخشىنى نىشانەي ژيۆن دۆفور بە سەرۆكى شارەۋانى.))

((گەشتىارى بۆقىلى رىكخراۋى پىنشەنگى بۆقىل، ۱۹۲۴.))

((ئەمشەۋ، لە كاتژمىر ۲۰. ۴۵د، دانىشتنى مانگانە لە بنكەي كۆپوونەۋەكان، ژمارە ۱۰، شەقامى فرديان-بايرۆن، ژوروى ئەلىف. بەرنامەي دانىشتن: خويندەۋەي راپسورتى دانىشتنى رابردو.))

نامەكان، ميواندارى سالانە، پىشك دانانى سالى ۱۹۳۲، بەرنامەي گەشتەكانى مانگى ئازار، بابەتى جۆراوجۆر، ئەندامانى نوي.))

((پاراستنى گيانداران (ئەنجومەنى بۆقىل.))

((دانىشتنى گشتى پىنج شەمەي داھاتوو، لە كاتژمىر ۱۵ تاكوو ۱۷، ژوروى پ، ژمارە ۱۰، شەقامى فرديان-بايرۆن، بۆقىل. نامەكان دەبى بە ناوئىشانى سەرۆك لە خانەي ئەنجومەن يان ناوئىشانى ژمارە ۱۵۴، شەقامى گالۋانى بىررەي.))

((يانەي سەگەكانى پاسەۋانى بۆقىل... لىژنەي نەخۆشەكانى شەرى بۆقىل... سەندىكاي خاۋەن تەكسىيەكان... كۆمىتەي ھاۋرىپىيانى زانستگەكانى بۆقىل...))

دوو كوپ بە جانتاي قوتابخانەۋە ھاتنە ژوروى، قوتابىيانى ئامادە. پاسەۋانى كورسىيەكە قوتابىيانى ئامادەيى خۆشەۋەيپ چونكە دەتوانى باۋكانە وريايان بىت. بە زۆرى، بۆ ھەزى خۆي،

لیده گه پری که ئەوان لەسەر کورسیه کانیان جوولە جووڵ بکەن و دەم درێژی بکەن، پاشان، لە ناکاو، هێواش هێواش دەچیتە پشتیان و سەرکۆنەیان دەکات: ((کۆری گهوره ئاوا هه‌ل‌سوکه‌وت ده‌کەن؟ ئەگەر هه‌ل‌سوکه‌وتتان چاک نه‌کەن، جەنابی خاوەن کتێب لای بەرپۆهەری قوتابخانە سکالاً دەکات.)) ئەگەر ئەوانیش دەنگی ناپه‌زایی بەرز بکەنەوه، بە چاوه ترسناکه‌کانی مۆپه‌یان لای دەکات: ((ناوه‌کانتانم پێی بلێن.)) ئەو هه‌روه‌ها له‌ خۆیندنه‌وه‌شدا رێنماییان دەکات! له‌ کتێبخانه‌دا، کۆمه‌له‌ کتێبێکی دیاریکراو که‌ یانی دۆزه‌خ! رێزبه‌ندییه‌کانی ژیر، دیدرۆ، بۆدلیر، هه‌روه‌ها چەند نامه‌یه‌کی پزیشکی. کاتێک کۆریکی قوتابی داوای خۆیندنه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و کتێبانه‌ بکات، کورسی هێمای بۆ ده‌کات، ده‌ییاته سوچیک و پرسبیری لای ده‌کات. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ته‌قی و ده‌نگه‌که‌ی ته‌لاری خۆیندنه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌گری: ((به‌لام بۆ کۆریکی له‌ ته‌مه‌ن تۆدا کتێبی سه‌رخراکیشی دیکه‌ هه‌ن. کتێبی فێرکاری. جارێ پێم بلێ ناخۆ ئه‌رکه‌کانت ته‌وا کردووه‌؟ پۆلی چه‌ندی؟ پۆلی دوو؟ ئه‌ی له‌داوای کاترمێر چوار هێچ کارێکی دیکه‌ت نییه‌؟ مامۆستا که‌تان به‌ زۆری دیتته‌ ئیتره‌ من ده‌رباره‌ی تۆ قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌م.))

ئەو دوو کورپه‌ له‌لای سوپه‌که‌ راوه‌ستان. کورپه‌ به‌ته‌مه‌ن تره‌که‌ قژی قاوه‌یی جوان، پێستی ناسک و ده‌می بچکۆله‌ی له‌ خۆیایی و قۆشمه‌ی هه‌بوو. هاوڕێکه‌ی، کورپێکی زله‌و جه‌سته‌ به‌هێز، به‌ سمیلێکی بلێی و نه‌لێی تازه‌ روواوه‌وه‌، نه‌ قوچکی تێکو‌تاو به‌ سرته‌ چەند قسه‌یه‌کی کرد.

کورپه‌ قژ قاوه‌یه‌یه‌که‌ وه‌لامی نه‌دايه‌وه‌، به‌لام زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کال و سیغناغ له‌ خۆه‌زل زانین و خۆپه‌سندی کرد. پاشان هه‌ردووکیان به‌بێ شه‌وق و زه‌وقه‌وه‌ فه‌ره‌ه‌نگی‌کیان له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ هه‌ل‌گرت و چوونه‌ نزیک زانست وه‌رگر که‌ به‌ نیگایه‌کی هه‌یلاکه‌وه‌ تێیان پامابوو. واده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ ئەوان له‌ هه‌بوونی بێ ناگان، به‌لام رێک له‌ په‌نای دانیشتن، کورپه‌ قژ قاوه‌یه‌یه‌که‌ له‌لای چه‌پی و کورپه‌ جه‌سته‌ زله‌که‌ش له‌لای چه‌پی کورپه‌ قژ قاوه‌یه‌یه‌که‌ دانیشتن. ئەوان ده‌سه‌بجی ده‌ستیان کرد به‌ هه‌ل‌دانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یان. نیگای زانست وه‌رگر به‌ ده‌رویه‌ری ته‌لاره‌که‌دا گه‌راو ئەوسا گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر کتێبه‌که‌ی. هه‌رگیز ته‌لاری هێچ کتێبخانه‌یه‌ک وه‌ها دیمه‌نێکی دل‌ ئاسووده‌که‌ری پێشکه‌ش نه‌کردبوو: جگه‌ له‌ هه‌ناسه‌ی خاتوونه‌ قه‌له‌وه‌که‌ هێچ ده‌نگی‌کی دیکه‌م نه‌ده‌بیست و جگه‌ له‌و سه‌رانه‌ی که‌ له‌سه‌ر کتێبه‌کان چه‌مابوونه‌وه‌ هه‌یچم نه‌ده‌دیت. له‌گه‌ل‌ ئەمه‌شدا، له‌و ساته‌ به‌داوه‌، ئەو هه‌سته‌م تووش بوو که‌ رووداویکی ناخۆش له‌ سه‌روبه‌ندی روودان دایه‌. هه‌موو ئەو خه‌لکه‌ی که‌ به‌ قه‌لافه‌ت هه‌ول‌ده‌رانه‌وه‌ چاویان دانه‌واندبوون و ده‌تگوت خه‌ریکی

نواندنی نمایشن! ماوهیه که بهر له ئیستا ههستم کردبوو که شتی که وه کوو هه ناسهیه که له بی بهزهیی بهسه ماندا تیپه پری. خویندنه وهم تهواو کردبوو، بهلام نیازم نه بوو برۆم: له کاتی کیدا که وام نیشاندهدا رۆژنامه دهخوینمه وه، چاوه پری مامه وه. ئه وهی زیاتر ههستی زانین و دلپراوکی زیاده کردم، ئه وه بوو که ئهوانی دیکهش چاوه پراویان ده کرد. وام هاته خهیا له وه که ئه وهی ته نیشتم خیراتر لاپه ره کانی کتیبه کهی ههلا ده داته وه. چهند خوله کیک تیپه پری، پاشان دهنگی چیه چرپ بهرگویم که وت. به پارێزه وه سه رم بهرز کرده وه. دوو کوره که فهره ننگه که یان داخستبو وه. کوره قژ قاوه بیه که قسه ی نه ده کردن، پوخساری نه خشی تراوی له ریزو ههزی به ره لای راست سه ورپانده بوو. کوره زهرده که نیوه شاراه له پشت شانی وی، گوپی راده گرت و به بی دهنگه دهنگ پی ده که نی. بیرم کرده وه: ((تهی کییه قسه ده کات؟)) زانست وهرگر بوو. ئه وه به سه ره ئه وهی په نایدا چه مابو وه چاوی بریبو وه چاوانی، زهرده خه نه ی به پرودا ده کرد، جوولانی لیوه کانی و جاری واشبوو، له رزینی برژانگه دریزه کانییم ده دیت. بهر له مه هیه کاتی که نه مدیتبوو که ئه وه ئه وه نده گه نچ خو ی بنویتی، ئه وه تارپادهیه که قوز بوو، بهلام ناوه ناوه قسه کهی ده پری و نیگایه کی نیگه رانی ده گرت ه پشتی. دهنگوت کوره که قسه کانی ده خواته وه. هیه شتیکی له راده به در له وه دیمه نده نا نه بوو و من خه ریک بووم، ده گه راپامه وه سه ره خویندنه وه که م که ویستم کوره که به هیواشی دهستی له پشتییه وه ده خزی نیته سه ره رۆخی میزه که. بهم جو ره به دهستی شاراه وه له بهر چاوی زانست وهرگر ماوهیه که جو وه پش و دهستی کرد به دهستکوتان له ده رو به ری، پاشان بهر قۆلی گه وره ی کوره زله که که وت ه و تیپه له قولینجاندا! کوره که ئیدی که نومی چیژ وهرگرتن بوو له قسه کانی زانست وهرگر، هاتنی دهسته کهی نه دیتبوو. له جیتی خو ی راپه ری و له ژیر کاریگه ری سه رسو ورمان و دهستخوشیدا زاری به تهواوی کرایه وه. کوره قژ قاوه بیه که سه ره نجی ریزدارانه ی خو ی پاراستبوو. مرۆف گومانی ده کرد که ئه وه دهسته بزیه هی وی بو وه. بیرم کرده وه: ((تهوان نیازیان هیه چه ی له گه لدا بکه ن؟)) باش ده مزانی که شتیکی چه په ل خه ریکی روودانه و هه ره ها ده مدیت که بو ریگه لی گرتنی هیشتاش ده رفه ت هیه، بهلام نه مه ده توانی مه زنده بکه م که ده بی ریگه له چی بگیریت. بو ساتیک که وت ه بی ری ئه وهی ههستم و بیجم له سه ره شانی زانست وهرگر بده م و به قسه کردنی بجم، بهلام له و کاته دا چاوی به من که وت که وا سهیری ده که م. یه کسه ره دهستی له قسه کردن هه لگرت و لیوه کانی به چری له سه ره یه که گوشین. من که ناو مید ببووم، چاوم تووند کردن و بو پاراستنی رهواله ت چو مه وه سه ره رۆژنامه که م. له و نیوه نده دا ژنه قه له وه که کتیبه کهی وه لانا بوو و سه ره ی بهر ز کردبو وه. واده هاته

بهرچا و سهرنجی ږاکیشاییت. به ناشکرایې ههستم دهکرد که ژنهکه خهریکه بتهقی: نهوان ههمویان
 دهیانویست شتیک بتهقی. من چیم لهدهست دههات؟ سهیرینکی لای کورسیم کرد: ئیدی له
 پهغجروهه سهیری دهړتی نهدهکرد، تا نیوه بۆ لامان گهړاپووه. چارهگه سهعاتیک تی پهری. زانست
 وهرگر سرتهکهی دهست پې کردپووه. ئیدی نهدهویرام تهماشای بکه، بهلام دهمتوانی شکل و
 شیوهی گهغجانه و سۆزارانه و نهو نیگا قورسانه بکهمه خهیا له لای خۆم که بهبی به ناگابون
 قورسایې لهسهر دهکرد. بۆ ساتیک گویم له پیکه نینی بو، پیکه نینی بچوکی مندالانه و
 هاوشیوهی ناوازی شمشال. دلې گوسیم! وام هاته خهیا لهوه که چند مندالیک شپرانې دهیانهوی
 پشیلهیهک نوqm بکن. پاشان، له پړیکدا، سرتهسرت تهواو بو. هم بیدهنگییه به کارهسات
 خولقین دههاته خهیا لهوه: کۆتایی بو، لیدانی مهرگ. سهرم خستبووه سهر رۆژنامهو وام نیشان
 ددها خهریکی خویندنهوه، بهلام هیچم نهدهخویندنهوه: برۆم ههلکیشان و تا نهو جییهی که دهکرا
 چاوم ههلبرین و ههلندا بینم لهو بیدهنگییهی بهردهمدا چی روو دههات. به کهمیک سوراندنی
 سهرم توانیم نه تیلهی چاوشتیک بینم. نهوه دهستیک بو، دهستیک سپی که له کهمیک
 لهمهوبهروه بهدریزایی میزه که خزابوو. ئیستا به پشتی کهوتبو، له حالتهی کشاندا، نهرم و
 شههوتناک، خاوهنی رووتیهکی بی بهندو بارانهی ژنیک که له کهناری دهریا خوی لهبهر خورهتاو
 ههلدهخات. شتیک قاوهی و توکدار لیی نریک دهبووه، قامیک کی نهستور بو که بههوی
 توتنهوه رهنگی زرد ببوو، له پهنا نهو دهسته، نهو قامکه تهواو دزیوی ناله تیک هه بو. ساتیک
 وهستا، رهق، لهپی دهسته که ناسک بو، پاشان، لهناکاو، شهرمانه دهستی به لاواندنهوه کرد.
 سهرم نهسوروما، له ههموی زیاتر له زانست وهرگر تووره بووم! گه مژه نهیده توانی خوی کونترۆل
 بکات، ههستی نهدهکرد که چ مهترسییه کی به گیان کړیوه؟ هیشتا دهرفهتی هه بو، دهرفه تیک
 بچوک، نهگهر ههردوک دهستی لهسهر میزه که له دووبهری کتیبه کهی دانایه، نهگهر به تهواوی بی
 جووله دهبو، رهنگه بیتوانیایه نه مجاره لهبهر چاره نووسی رابکات، بهلام دهمزانی که نهو
 دهرفه ته کهی له کیس دهچی: قامکه که بههپواشی و بی فیزانه بهسهر گوشته بی جووله کهدا تی
 دهپهری، بلتی و نه لیی لیی دهخشا، نهدهویرا پاله پهستوی بخاته سهر، دهگوت ناگاداری
 دزیویه کهیه تی! من لهناکاو سهرم ههلبری، ئیدی نه مدهتوانی له بهرامهر نهو هاتوچوکرده بچوک
 و دزیوه دا خۆم ږاگرم: ههلتم دا نیگای زانست وهرگر بۆ لای خۆم ږاکیشم و بۆ ناگادارکردهوهی به
 تووندی بکوخم، بهلام نهو پیلووی چاوانی لیک نابون، زهرده خنه ی دهکرد. دهسته کهی دیکه ی

له ژیر میزه که بزر ببوو. کوره کان نیت پي نه ده که نین، رهنګی روانیان نه مابوو، قشه قاوه بیه بچکوله که لټوی ده کرښتن، ترسی لی نیشتبوو، ده تګوت واهه ست ده کات که رووداوه کانی له دست ده رجوون. له گله ټه وه شدا دهستی نه ده کشانده وه، به بی جوړله و که میک نوقاو له سهر میزه که دانابوو. ده می هاورپکه ی به حاله تیکي نه فامانه و ترس لی نیشتوو قژ ببوو. له هه مان کاتدا بوو که کورس نه راندی.

ټه و به بی ټه وه ی که س ههستی پی بکات هاتبوو، که وتبووه پشت کورسی زانست وهر گره وه. رهنګی سوور بوو و واده اته به رچاو که پی ده که نی، به لام ناګری له چاوان ده باری. من له سهر کورسیه که م رچه نیم، به لام تاراده یه که ههستم به ناسو ده بی کرد: چاوه روانی زور به نازار بوو. ده مویست به زووترین کات ته و او بییت و ټه گهر هه زیان لی بیت فرپی دهنه ده ری، به و مهرجه ی که ته و او بییت. دوو کوره که، به رهنګ و رووی وه کوو گچی سپییه وه له چاوترو کانی کدا جانتا کانیان هه لگرت و بزربوون. کورسی که له توور ه بیان مه ست ببوو نه راندی که ((چاوم لیت بوو، چاوم لیت بوو، ټه مجاره نیدی نه لپی که راست نییه ها. ده ته وی بلنی کهوا نییه، نا؟ واده زانی چاوم لی نه بوو که ده تویست چ هه لیه که بکه ی؟ من له نیو سهرمدا چاوم هه یه، هاورپی، لای خوم ده مگوت، راورهستی، راورهستی! کاتیک به سهریدا بدم، گرانی له سهر ده وهستی. ټوه! به لی، گرانت له سهر ده که وی. ناوه که ده زانم، ناو نیشانه که شت پی ده زانم، ده بیینی، له باره ته وه پرسیارم کردوه. سهر ټه که که شت ده ناسم، موسیو شوئیلیه. سبه یینی به یانی که نامه یه کی له جه نابی خاوهن کتیبخانه وه پی گه شت زور سهری ده سوور پی.)) به چاری سوور هه لگه راوره وه پی گوت: ((ها؟ بی دهنګ به! واهه زانه مه سه له که لیړه کوتابی پی دیت. بو که سانی وه کوو ټو له فه رهنسا دادگا هه یه. کاکم فیروی زانست ده بوو! کاکم خویندنی ته و او کردوه! کاکم هه میسه بو زانیاری و کتیب سهری ده هی شاندم. ده زانی، قهت نه تتوانیوه هه لم خه له تینی.))

سهر سوورمانیک له روخساری زانست وهر گردا هه بوو. به دلنیا ییه وه، چه ندین سال بوو که چاوه روانی ټه کوتابی رووداوه ی کردوه. به دلنیا ییه وه سه د جار لای خوی وای داناوه که روژتیک کورسی به هیواشی بخزیته پشته وه ی و دهنګه توور ه که ی له گوپچکه کانیدا بچه قی، چی روو ده دات. له گله هه موو ټه مه شدا، هه موو شوه ی ده هاته لیړه، دریژه به موتالا کردنی ددها. ټه وه ی که له چاوانیدام ده خویندنده زیاتر خو به دهسته وده ان بوو تا شتیکي دیکه. به لاله په ته ییه وه گوتی: ((نازاه مه به ست چیه، من چه ندین ساله که دیمه لیړه...)) وای نیشانده دا که سهری

سوورپماوه توورپه، به لّام باوهری به مانه نه بوو، باش دهیزانی که پروداوه که له وینه و هیچ شتیک ناتوانی ریتگری بیت و نهو دهبوايه هممو چرکه کان یه که به یه ک ژیان به سهر ببات.

نهوهی په نام هات که ((گویی بۆ قسه کانی مه گره، من بینیم.)) به قورسی له جیبی خوئی ههستاوو: ((ئاها! نا. یه که مجار نیبه که ده بینم، ههر دووشه مهی رابردوو بوو که چاوم پیی کهوت و نه موسیت هیچ بلیم، چونکه بروام نه ده کرد که چی ده بینم و ههر باوهرم نه ده کرد که له کتیبخانه دا، شوینیکی جیدی که خه لک بۆ خویندنه وه دین، کومه له شتیک پروو ددهن که مرۆف له شهرمان سوور هه لده گه ری. من خوم مندالم نیبه، به لّام زگم بهو دایکانه دهسووتی که منداله کانیا بۆ کارکردن ده نیرنه ئیره، بهو نیازوه که له ئیره له ئاسایش و متمانه دان، له کاتیکدا که بۆ یاساکانی وا لیره که ریز بۆ هیچ شتیک دانانین و ناهیلن منداله کان ئه رکه کانیا نه بخام بدن.))

کۆرسی له زانست وهرگر تریک کهوته وهو به سه ریدا نه راند:

((گویت لیه نهو خاتوونه ده لّی چی؟ پیویست ناکا کاری نواندن بکهی. ئیمه دیتمانی، مرۆقی

چه په ل!))

زانست وهرگر به وبقاره وه ده لّی:

((کاکه، فه رمانت پیی ده دم که به نه ده ب بی.)) نهو رۆلی خوئی ده گپرا. له وانیه هه زی لّی بویت دانی بیابنیت، تیبی به قینی، به لّام دهبوايه تا کوتایی رۆلی خوئی بگپری. ته ماشای کۆرسی نه ده کرد، چاوه کانی تاراده یه که نو قابوون. قو لّی به ردا بوونه وه، رهنگی وه کوو مردوان بزکابوو. پاشان، له ناکاو خوینی له دم و چاوان خزا. کۆرسی له رق هه ستاو یان خه ریک بوو بخنکی.

((به نه ده ب؟ چه په ل! ناکا وازانی که نه مدیتی. بیت ده لّیم که چاودیریم ده کردی. چه ندین

مانگه چاودیریت ده که م.))

زانست وهرگر شانی هه لته کاندن و وای نیشاندا که دهستی به خویندنه وه کردۆته وه. به رهنگ و پرووی و نه وشه یی و چاوی پر فرمیسه که وه حاله تیکی قولی سه رنجی به خووه گرت و به وردی چاوی برپسوه وینه یه کی موزائیکی بیترانی.

ژنه که سهیری کۆرسی کرد و گوتی: ((دووباره خه ریکه ده خوینیتته وه، مرۆقیکی چه نده بی چاو

و پرووه.))

ئەمەيان بە گومان بوو، چى بىكات. لە ھەمان كاتدا، يارىدەدەرى خاوەن كىتەبخانەكە، گەنجىكى رېنك و گويايەل كە سەرنجى بۆ كۆرسى راكشابوو، بە ھېتاشى لە پشت مېزەكەى ھەستاو ھاوارى كرد كە: ((پائۆلى، چ باسە؟)) ساتىنك ھەلئەستە كراو دەكرا ئومىدەوار بىم كە مەسەلەكە لېرە كۆتايى پى دېت، بەلام كۆرسى بە دۇنيابىھەو خۆى بە گالئە چار بەو بىر كرنەوھىە ھەست پى كردبوو. بېزار بىوو و ئىدى نەيدەزانى چى بەو قوربانىيە بى دەنگە چى بلى. بالاي خۆى بە تەواوى بەرز كرنەوھو كۆلەمستى لە ھەوادا راگرت. زانست وەرگر بە تۆقيوى سەرى سوورپاند. بەزارى قشەوھ سەيرى كۆرسى دەكرد ترسىكى بەھىزى لە چاواندا بوو بە زەھمەت گوتى: ((ئەگەر لىم بەدى، سكالات لەسەر تۆمار دەكەم. ھەزدەكەم بە ئارەزوى خۆم لېرە پرۆم.))

من بە نۆرى خۆم ھەستا بووم، بەلام درەنگ بوو: كۆرسى نالاندنىكى كەمى لېھەستاو لەناكاو مستى سەرواندە لووتى زانست وەرگر. بۆ ساتىنك جگە لە چاوەكانى ئەمەيان ھىچى ترم نەدەدەيت، چاوە شكۆدارەكان، كە لەسەر قۆلىك و مستىكى رەنگ تارىك لە ئازار و شەرمەزارى. كاتىك كۆرسى مستەكەى كىشايەوھ، خوين لە لووتى زانست وەرگر فيچقەى بەست. دەبويست دەستەكانى بخاتە سەر دەم و چاوى، بەلام دووبارە كۆرسى لە سوچى دەمى دا. زانست وەرگر لەسەر كورسىيەكەى لە پى پەرى و بە چاوى شەرمەزارەوھ لە پىش خۆى رامما. خوينى لووتى تكايە سەر جەلەكانى. بەدەستى راستى پەلەكوتەى دەكرد بۆ دەستە سەپكەى لە كاتىكدا كە دەستى چەپى بزيوانە ھەولئى دەدا كونە لووتى خوين لى تكاوى بسپرتەوھ. بەجۆرىك وەكسوو بلىسى لەگەل خۆيدا قسان دەكات، گوتى: ((لېرە دەپرۆم.)) ژنەكەى پەناى رەنگى بەردابوو و چاوى دەدرەوشانەوھ. گوتى:

((چەپەلە، ھەقى خۆيەتى.))

من لەبەر توورەھىيان دەلەرزىم. بە دەورى مېزەكەدا سوورامەوھ، بە مىلى كۆرسىيە وردىلەكەوھ نوسام و لە كاتىكدا كە لىنگە فرەى دەكرد ھەلم ستانەوھ. ھەزم دەكرد لە مېزەكەى بگوتم. رەنگى شىن ھەلگەرا بوو و ھەولئى دەدا پىم پىندا بىكات، بەلام قۆلە كورتهكانى نەدەگەيشتنە دەم و چاوم. من ھىچ وشەيەكم نەدركاند، بەلام دەمويست لە لووتى بەدەم رەنگى تىك دەم. ھەستى بەمە كرد، ئانىشكى بۆ پاراستنى دەم و چاوى بەرز كرنەوھ: خۆشحال بووم، چونكە دەمدىت كە ترساوھ. لەناكاو دەستى بە پرخە پرخ كرد:

((وازم لى بىنە، ئازەلئى درندە، مەگەر تۆش مندال بازى؟))

هیشتاش له خۆم ده پرسم که بۆچی بهرەلام کرد، ئایا له رووبهروو بوونهوه و گرفتاری دهترسام؟ ئایا ئەو ساڵه بیریانه له بۆقیل ژهنگم هه‌لینا بوو؟ نه‌گهر ئەو سه‌رده‌مه‌هه‌ بوايه به‌بێ وردکردنی ددانه‌کانی وازی لی نه‌ده‌هینا. رووم بۆ لای زانست وهرگر سووراند که سه‌ره‌نجام هه‌ستا بۆوه، به‌لام نیگای لی ده‌شاردمه‌وه، سه‌ری به‌رداوه‌وه و چوو بالتۆکه‌ی هه‌لگرت. به‌رده‌وام ده‌ستی چه‌پی به‌ لوتیدا ده‌هینا، ده‌تگوت ده‌یه‌وی رینگه‌ له‌ خویین هاتن بگرت، به‌لام خویین هه‌روا ده‌هات و من ده‌ترسام نه‌کا بکه‌وی. به‌بێ ئەوه‌ی سه‌یری که‌س بکات، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

((چه‌نده‌ها ساڵه‌ که‌ دیمه‌ تیره‌...))

به‌لام کابرا هیشتا هه‌لنه‌ستا بۆوه سه‌ریبیا که‌ جارێکی تر زال بوو به‌سه‌ر دۆخه‌که‌دا. به‌ زانست وهرگری گوت: ((ملی خۆت بشکینه‌ و ئیدی به‌ تیره‌دا نه‌یه‌وه‌ نه‌گینا به‌زه‌بری پۆلیس ده‌رت ده‌که‌م.))

له‌لای قادرمه‌کان خۆم گه‌یاند هه‌ زانست وهرگر. شله‌ژابووم، له‌ شه‌رمی وی شه‌رمم ده‌کرد، نه‌مه‌ده‌زانی چی پی بلیم. ده‌تگوت ئاگای له‌من نییه‌. سه‌ره‌نجام ده‌سته‌ سه‌ره‌که‌ی هینایه‌ ده‌ری و شتیکی تفییه‌وه‌، خویینی لوتی که‌میتک وه‌ستا بوو. پیمگوت: ((له‌گه‌ل مندا وهره‌ بچینه‌ ده‌رماخانه‌.)) وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌. ده‌نگه‌ ده‌نگیکی به‌رز له‌ هۆلی خویندنه‌وه‌وه‌ ده‌هات. به‌ دلنیا بیه‌وه‌ له‌ویش خه‌ریکی قسه‌کردن. ژنه‌که‌ به‌ قاقایه‌کی تیژه‌وه‌ پیکه‌نی.

زانست وهرگر گوتی: ((ئیدی قه‌ت ناتوانم بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ تیره‌.)) ئاوپی دایه‌وه‌ به‌ شکل و شیوه‌ی سه‌رسامه‌وه‌ سه‌یری قادرمه‌کانی لای چوونه‌ ژووره‌وه‌ی هۆله‌که‌ی کرد. ئەو ته‌کانه‌ وایکرد که‌ که‌میتک خویین به‌ یه‌خه‌و ملیدا برژی. ده‌م و لوتی شه‌لالی خویین ببوو.

قۆلم گرت و گوتم: ((وه‌ره‌.))

پیی ناخۆش بوو و خۆی پچراند ه‌وه‌.

((وازم لی بینه‌.))

((به‌لام ناکری به‌ ته‌نیا بی. ده‌بی که‌سیتک ده‌م و چاوت بشوات و وریات بی.))

دوو یاره‌ی کرده‌وه‌:

((وازم لی بینه‌، تکتات لی ده‌که‌م کاکه‌، وازم لی بینه‌.))

له سهرو بهندی قهیرانی ده‌ماره می‌شک دابوو: وازم لی هیئنا، دور که‌وتمه‌وه. خۆر ئاوابوون بۆ سائیک پشته کووره‌که‌ی رووناک کرده‌وه، پاشان دیار نه‌ما. له‌به‌ر ده‌گار په‌له خۆنی‌یک له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌ستی‌ره که‌وتبوو.

((سه‌عاتیک دوا‌ی ئه‌وه))

ناسمان خۆله‌می‌شییه، خۆر خه‌ریکی ئاوابوونه، شه‌مه‌نده‌فه‌ر تاکوو کاتژمی‌ریکی دیکه به‌ری ده‌که‌وی، بۆ دوا‌جار به‌باخی میلی‌دا تیپه‌ریوم و خه‌ریکم له‌شه‌قامی بولیبه به‌ری‌دا ده‌پۆم. ده‌زانم که‌ئه‌مه‌شه‌قامی بولیبه‌یه، به‌لام نایناسمه‌وه، به‌گشتی کاتیک ده‌هاته سه‌ری، وام ده‌هاته خه‌یاله‌وه که‌له‌توی‌زیکی ته‌ستور و قوول له‌عه‌قلی سه‌لیم تی‌ده‌په‌رم: شه‌قامی بولیبه، ناریک و ره‌ق و ته‌ق، به‌نابه‌دل بوونی عه‌بوس و جیدیبه‌وه، جاده چه‌ماوه قیرتاوه‌که‌ی، وه‌کو شارپیکان ده‌چوو کاتیک که‌به‌نیو شارپچه‌که‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا تی‌په‌رن و له‌قه‌راغه‌کانیان تاکوو پتر له‌یه‌که‌کیلومه‌تر خانوی گه‌وره‌وه‌ دوو قاتی لیبه، من به‌جاده‌ی لادی‌ی ناوی ده‌به‌م و بۆم دلخۆش‌که‌ر بوو، چونکه‌له‌به‌نده‌ریکی بازگانیدا زۆر نا‌ه‌جی و دژه‌یه‌که‌ خۆی ده‌نواند. ته‌م‌رۆ خانوه‌کان له‌وین، به‌لام نواندنی لادیانه‌ی خۆیانیان له‌ده‌ست داوه: ئه‌وانه‌که‌مه‌له‌بینایه‌کن، هه‌ر ئه‌وه‌وه‌به‌س. وه‌ها هه‌ستی‌ک که‌می‌ک له‌مه‌وه‌به‌له‌باخی میلی تووشم هات: گیاکان، چه‌مه‌نه‌کان، سه‌رچاوه‌ی کانی ئولی‌قیه‌ماسکه‌ره‌له‌به‌ری بی‌تاقه‌تیا، دزیو خۆیان ده‌نواند. تی‌ده‌گه‌م: سه‌ره‌تا شار به‌جیم دی‌لی. هیشتا له‌بۆقیل ده‌رئه‌چووم و هه‌ر له‌تیستاهه‌ئیدی لی‌ره‌نیم. بۆقیل بی‌ده‌نگه‌سه‌یره‌بۆم که‌ده‌بی‌دوو سه‌عاتی دیکه‌له‌شارپیکدا مینمه‌وه‌که‌ئیدی به‌بی‌ئه‌وه‌ی گرنگیم پی‌دات که‌لوپه‌لی تی‌ک ناوه‌خستویه‌تیبه‌ژیر رووپۆشه‌وه، تاکوو بتوانی‌رووپۆشه‌که‌لاداو ته‌رو پاراو به‌تارا. گه‌یشتوانی ئه‌مشه‌و یان سه‌به‌ینی یان پی‌شکه‌ش بکات. پتر له‌رابردوو هه‌ست ده‌که‌م که‌فه‌رامۆش کراوم.

چه‌ند هه‌نگاوی: ده‌نیم و ده‌هه‌ستم. که‌یفم به‌و فه‌رامۆش‌کردنه‌له‌سه‌داسه‌ده‌دیت که‌تی‌ی که‌وتووم. من له‌نیوان دوو شاردام، یه‌کی‌کیان هی‌چم ده‌رباره‌نازانی، ئه‌وی تر ئیدی نامناسی. کی من وه‌بیر دینیتته‌وه؟ ره‌نگه‌ژنی‌کی قه‌له‌وی گه‌نج، له‌له‌نده‌ن... و ته‌نانه‌ت له‌و حاله‌شدا، ئایا ده‌رباره‌ی منه‌که‌بیر ده‌کاته‌وه؟ جگه‌له‌وه‌ش ئه‌و پیاوه‌هه‌یه، ئه‌و می‌سریه. له‌وانه‌یه‌تازه‌چوپیته‌ژووره‌که‌یه‌وه، ره‌نگه‌له‌باوه‌شی گرتی‌ت.

من هه‌سوود نیم، زۆر باش ده‌زانم که‌ئانی خه‌ریکه‌ته‌مه‌نی له‌خۆی دیرتتر ده‌بی‌ت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌وی به‌ته‌وا‌ی دلیه‌وه‌خۆشده‌ویست، دیشانه‌وه‌عه‌شقی ژنی‌کی مردوو بوو. دوا‌ین عه‌شقی

زیندووی هی من بوو، به لّام له گه لّ هه موو ته مانه شدا شتیک ههیه که نهو پیاوه ده توانی بیداتی: چیژ ته گهریش نهو خهریکه له هۆش ده چی و له نه شنه دا رۆده چی، که واته شتیک له ویدا نییه که دووباره به منیه وه گریداته وه. نهو ده گاته لوتکه ی چیژ وهرگرتن و من له دیدیدا ههر نه وه م که ده لّی هیچ کاتیک دیدارم له گه لّیدا نه کردوه. نهو به جاریک هۆی له من به تال کردوه وه هه موو زینه کانی تری دنیاش له من به تال بوونه. نه م دۆخه، بیکه نیناویم ده کات. له گه لّ هه موو ته مه شدا زور باش ده زانم که من بوونم هه یه، که لیّرم.

ئیستا کاتی ده لّیم من، به پوچ دیته بهرچاوم. ئیدی ناتوانم زورباش ههست به خۆم بکه م، له بهر نه وه ی هیته ده فرامۆش کراوم. ته نیا شتیک راسته قینه که له مندا ماوه ته وه، هه بوونه که ده توانی ههست به خۆی بکات که بوونی هه یه. باویشکیکی دریزو نارام ده ده م. هیچ که س. ناتوان رووکانت بۆ هیچ که س بوونی نییه. نه مه ده بیته خۆی سه رگه رمیم. نهو ناتوان رووکانتنه ش چییه؟ شتیک ته جرییه. بهر ده رییه کی بچوکی رهنگ کال بۆوه له خۆم له زه مندا به کزی دادی. ناتوان رووکانت... و له ناکاو من رهنگی کال ده بیته وه، رهنگی کال ده بیته وه و سه ره نجام ده کوژیتته وه.

ئاگاداری رووناک بین و بی جوولّه و وه لانراو، که وتۆته نیو دیواره کانه وه، بهر ده وامی به خۆی ده به خشی. ئیدی که س تیدا نیشه چی نییه. که میک له مه بهر که سیک ده یگوت من، ده یگوت ئاگادار بوونی من. کی؟ له ده ری، کومه له شه قامیک وه کو بلّی له گه لّ رهنگه کان و بۆنه کاند ئاشنا بوون. دیواره بی ناویشانه کان و ئاگادارییه کی بی ناویشان ماونه ته وه. نهو شتانه ی که هه ن نه مانه: دیواره کان و نیو دیواره کان، شه فافیه تیک بچووک و زیندوو و ناکه سایه تی. ئاگاداری هاوشیوه ی دره ختیک، وه کوو لاسکی گیایه ک بوونی هه یه. ویژینگ ده دات، تاقه تی به سه رچووه. بوونه بچووه کان به تیپه ری نه وه تیدا جیگر ده بن، وه کوو بالنده کان له سه ر چل و پۆپه کان. تیدا جیگر ده بن و به دیار نامین.

ئاگاداری له بیر کراو، وه لانراو له نیو دیواره کاند، له ژیر ئاسمانی خۆله می شیدا. نه م چه مکه ی بوونیشی: نه وه ی که نهو ئاگاداریه له زیاده بوونیه وه یه. خۆی ناسک ده کات، خۆی بلاوده کاته وه، هه ولده دا خۆی له سه ر دیواری قاوه یی، له سه ر دار عه موود، یان له وّی له دوکله و تۆزی شه وانده دا ون بکات، به لّام قهت خۆی فرامۆش ناکات، نهو به ئاگابونه له هه بوون به ئاگابونیکه که خۆی له بیر ده کات. به شه که ی ته مه یه. ده نگیک کپ هه یه که ده لّی: ((شه مه نده فر تا دوو کاتز میتری

دیکه وەرپى ده کهوى)) و به ناگابون لهو دهنگه دا ههیه. ههروهها به ناگایی له روخساریک ههیه. نارام تى دهپهپرئى، خویناوى، نالووده، ههروهها چاوه گهورهکانى دهگریهن. ئەو له نىو دیوارهکاندا نییه، له ههچ جینهک نییه. به دیار نامینى، جهستهیه کى کوور به روخسارى خویناوییهوه شوینى دهگریتهوه، به ههنگاوى لهسه رخۆوه دوور دهپرات، دهلینى له ههر ههنگاویکدا دهوستى، قهت راناوهستى. ئەو له نىو دیوارهکاندا نییه، له ههچ شوینیک نییه. ههروهها به ناگایی له دهنگیک ههیه که دهلی: ((زانست وەرگر خهریکه له شاردا دهسوورپتهوه.)) نه له هه مان شاردا، نا! له نىو ئەو دیواره بى مالانه دا، زانست وەرگر له شاریکى شه پهنکیتزا به پیتدا دهپرات که ئەو له یاد نابات. کهسانیک ههن که بیرى لى دهکه نهوه، کۆرسى، ژنه قه له وه که، له وانیه هه موو مرۆقهکانى شاریش. ههشتا خۆى له دهست نه داوه، ناتوانى له دهستى بدات، ئەو خۆیهى ئەشکه نجه دیدوه خوین لى تکاوه که ئەوان نه یانویست چاره ی بکهن. لى وه کانى، کونه لووته کانى نازار دهچینن، ئەو بیرده کاتهوه: ((نازار دهچینم)). به پیتدا دهپرات، ده بى پروات. ئەگهر ته نیا ساتیک راوه ستابایه، دیواره بلنده کانى کتیبخانه له ناکاوه به دهووربه رى راست ده بوونه وه وه له خۆیاندا به ندىان ده کرد، کۆرسى به ره لای هه ماز دهبوو و دیمه نه که له نوپوه دهستى پى ده کرده وه، پیک به هه مان شیوه به هه موو ورده کاربیه کانیه وه و ژنه که پیکه نینى ژه هراوى ده کرد: ((چه په ل گه لى وه کسو وى ده بى له به ندىخانه دا بن.)) ئەو به پیتدا دهپرات، نایه وى بگه رپته وه ماله که ی: کۆرسى و ژن و دوو کوره که ی له ژوروه که یدا چاوه رپى ئەون: ((نه کا نکۆلى لى بکه ی، چاوم لیت بو.)) دیمه نه که ش سه ره نوى دهست پى ده کاته وه. ئەو بیر ده کاته وه: ((ئەى هاوار، خۆزگه ئەو کاره نه کردبایه، بریا نه متوانبایه ئەو کاره بکه م، خۆزگه راست نه بوایه!))

روخسارى بى ئۆقره له به رده م به ناگابوندا دهپراوه پاش و پيش: ((ناکا ئەو نیازى کوشتنى خۆى هه بیت.)) به لام نا: ئەو پروحه نه جیب ناتوانى خه یالى مه رگى بکه ویتته سه ره وه. به به ناگابون، ناسین ههیه. خۆى سه رانه ر ده بینى، نارام نىو به تال له نىو دیوارهکاندا، پرگار بوو له مرۆقیك که له ودا نیشته جى بوو، زه به لاه ئاسا له به ر ئەوه ی ههچ که سیک نییه. دهنگه که ده لى: ((جان تاکان تو مارکراون. شه مه نده فەر تا دوو سه عاتى دیکه به رپیده که وى.)) دیواره کان بۆ راست و چه پ ده سوورپین. به ناگایی له به ردرپژ ههیه، ناگادارى له دوکانى ئاسنگه رى، له رۆژنه کانى دیوارى سه ربازگه و دهنگه که ده لى: ((بۆ دوا جار)).

به ناگایى له تانى، له تانيه قهلهو، له تانى پير، له ژوورى هوتيله كەى، به ناگایى له رهنج ههيه، رهنجيش له نيو ديوارى دريژدا كه دوور ده رۆن و قهت ناگه پرنهوه به ناگايه:

((تایا قهت كۆتایى پى نایه؟)) دهنگ، ئاوازیكى جاز له نيو ديواره كاندا گۆرانى ده لى: Some of these days، تاي ههركيز كۆتایى پى نایه؟ و ئاوازه كه به نهرمى ده گه پرنهوه، له دراوه را، به شاراوه پى تا دووباره دهنگه له خۆ بگريتهوهوه دهنگيك به پى تهوه پادهستى گۆرانى ده لى و جهسته به پريدا ده رواو له هه موو ته مانه به ئاگابون ههيه و به ئاگابون، به داخه وه، به ئاگابون، به لام كه سيك له وى نيه كه رهنج بكيشى و دهستان لىك بخشينى و به زيبى به خويدا بيته وه. هيج كهس. تهوه رهنجيكى بى خهوشى چوار پريانه كانه، رهنجيكى فهرامۆش كراو كه ناتوانى خۆى فهرامۆش بكات و دهنگه كه ده لى: ((راندۆڤ دشمينۆ تهوه تانى)) و من و خۆى تاو ده داته نيو به ناگابونهوه! تهوه منم، ناتوان رووكانت، تاكوو كه ميكي تر به رهو پارييس به پى ده كهوم، هاتووم مالتاواپى له خاتوونى خاوهن كاهه كه بكه م.

((هاتووم مالتاواپستان لى بكه م.))

((تهوه ده پۆى، كاك ناتوان؟))

((ده چه پارييس ژيان به سه ر به رم، بۆ جيگۆركى.))

((مه رۆقتىكى چه نده به شانس.))

چۆن توانيمه ليوه كانم له سه ر تهو ده م و چاوه پان و خرينه داگرم؟ جهسته ي ئيدى هى من نيه. دوينى هيشتا ده متوانى له ژيژر جلى خۆرى په شه وه له خه يالمدا به رجهسته بكه م. ته مه رۆ جله كه وه زه ي ناكريته نيوى. تهو جهسته سپيه به كۆمه له ده ماريكه وه له سه ر ئاستى پيسته كه، تاي خه ون بوو؟

خاتوون ده لىت: په رۆشان ده پى. هزت له هيج نيه به خۆيه وه؟ له سه ر حيسابى من.))

داده نيشم، په رداخه كانمان لىك ده ده ين. كه ميك دهنگى نريك ده كاته وه به دريغيكى به ته ده بانه وه ده لى:

((هه ر به راستى له گه لندا راهاتبووم، تى پيكه وه ده گوڤاين.))

((ديمه وه بۆ بينينت.))

((راسته موسيو ناتوان، جارى پاشان كه به بۆ قيلدا تپه پرى سه ريگمان لى بده و چاك و

چۆن نيه گمان له گه لدا بكه .

به خۆت بلّی: ده چم سلاو له خاتوو ژان ده کهم، ئەو کارەى پى خۆشه. راست ده کهم. مرۆڤ دهیەوى بزانی چى به سەر کهسانی تر هاتوو. جگه له وهش، خه لک هه میسه بو ئیره ده گه پینه وه لامان. ده زانم، ئیمه کۆمه له ده ریاوانیکمان هه ن که له کۆمپانیای ئەودىو ئەتله سدا خزمهت ده کهن: جارى وایه، دوو سال تى ده په پرى و نایان بینم، له بهر ئەوهى یان له به پارزىلن یان نیویۆرک یان له کهشتى نه فەر هه لگردا له بۆردۆ کار ده کهن. پاشانىش رۆژیک له رۆژه کان ده یان بینمه وه. سلاو خاتوو ژان و پیکه وه گلاسیک هه لده ده یین، ده تهوى برۆا بکه، هه زیش ده کهى برۆا مه که، من هه میسه له بیرم ده ییت که هه رکامیان له گه ل چ جوړه خواردنه وه یه کدا راهاتوون. له دواى دوو سال داپران! به مادلىن ده لئیم: قیتمۆنیکی بى خه وش بده به و پیاوه پیره و بو موسیۆ لیۆنیش یه ک نوئیلی سینزانۆ. پیم ده لئین: چۆن چۆنى ئەوهت له بیر ماوه خاتوون؟ پێیان ده لئیم: کارم ئەمه یه. له و سه رى هۆله که کابرایه کى هه یچ و پوچ هه یه، که به م تازه ییه له گه لیدا ده خه وى. بانگى خاتوون ده کات:

((خاتوون گیان!))

له جیبى خۆى هه لده ستى:

((ببوره، کاک ئانتوان.))

گارسۆن دیتته لام:

((که واته هه ر ئاوا به جیمان ده هیلى؟))

((ده چمه پاريس.))

به فیزیکه وه ده لى: ((من له پاريس ژیاوم، دوو سال له کافه ی سیمۆندا کارم کردوه، به لام

په رۆشى ئیره م بو.))

ماوه یه که هه لوه سته ده کات، پاشان بوى دهر ده که وى که ئیتر هه یچى نییه پیم بلّی:

((ئى، مالتاوا، کاک ئانتوان.))

ده ستى له سه ر به روانکه کهى ده سه ریتته وه، بۆم دریتۆ ده کات:

((مالتاوا، مادلىن.))

ده روات ژۆرنال دۆبۆقیل راده کیشم و پاشان دووباره وه لای ده نئیم: که میک له مه وه به ر له

کتیبخانه خویندمه وه، له یه کهم دیره وه تا کوو دوا یین دیر.

خاتون ناگهريتهوه: دهسته خرينه کانی رادهستی هاورپيه کهي دهکات و شهویش به شهوق و گهرميپهوه دهستیان پيدا دیني، شه مه نده فهر تاکوو سي چاره کی تر وهری دهکوي.

بو خو خافلانن خهريکی حيسابه ماديپه کاتم دهه.

ههزار و دووسه دفرانک له مانگدا شتيک نيپه، بهلام که ميک بهر له خویم بگرم دهی بهس ييت. سي سه دفرانک بو ژوره که، رژی په نجا فرانک بو خواردن و خوراک: چوارسه د و په نجا فرانک بو جل شوشتن، ده مينيتتهوه خهريپه کانی ورده و سينه مایي. جاري نيستا پيوستم به جلی بنه وه و جلی دیکه نيپه. ههردوو دهسته جله کهم خاوپنن، گریمان ههنديک له سه ر ثايشکه کان په لهی تیکه وتبی: نه گهر وريپان بم، تاکوو سي چوار سالی دیکه بهشم دهکهن.

ئهی هوار! نایا نهوه منم که نیازم هیه نهو بوونه کارگ ناسایه بگرمه پيش؟ چی له گهل پرژه کانداه دهکهم؟ دهچمه سهيران. دهچمه باخه کانی توپلیدی له سه ر کورپی ناسن-يان باشتر وایه بو دست پپوه گرتن له سه ر کورسی - داده نیشم. دهچمه کتپيخانه کان کتیب ده خوینمه وه. ئهی پاشان چی؟ ههفتهی جاريک سينه ما. ئهی دواي نهوه؟ نایا یه کشه ممه کان به جگه ریه کی بهرگی فلتیژور خزمه تی خویم دهکهم؟ پرۆم له گهل خانه نشينه کان له باخه کانی لوگزامپورگدا یاری کړوکه بکه م؟ له تهمه نی سی سالیدا! بهزه ييم به خویمدا دپته وه. سه رده مانیک دینه پيشی که له خویم دهپرسم له هه مووی باشتر نيپه که نهو سي سه د ههزار فرانکه که بوم ماوه ته وه له ماوه ی سالیکا خه رچی بکه م - دواي نهوه... بهلام تهمه چيم ده داتی؟ جلی نوی؟ ژن؟ سه فهر؟ هه موو نه مانهم هه بوون، نيستاش ته ووا بووه، ئیدی ره غبه تم لیپان نيپه: نه له بهرام بهر نه وه ی لیپان دهستم دهکوي! سالیکی دیکه خویم به هه مان رادیه پوچ ههست پی دهکهم که نه مرۆ هه م، ته نانه ت به بی بیره وهریه ک و ترساو له روپه پروبوونه وه له گهل مردندا. سی سالان و داهاتی سالانه به بری ۱۴.۴۰۰ فرانک. کومونه کانی سوودی پشک که مانگانه بیانکه مه نهخت. له گهل نه وه شدا من پیاویکی پیر نیم! شتيکم بدنی بیکه م، هه رچی بوو باشه... باشتر وایه بیر له شتيکی دیکه بکه مه وه، چونکه لهم ساهه دا خهريکم یاری نواندن (نمایش) دهکهم. زور چاک ده زاتم که نامه ی هیچ کاريک بکه م: کردنی شتيک یانی خولفانندی هه بوون-ههر ئاواش هه بوون به نه ندازه ی پيوست هه یه.

۱- له بهر نه وه ی بو دانیشتن له سه ر کورسی ناسن دهی پاره بدهم، بهلام کورسی دیکه به خوږایپه. (وه رگير)

راستییه که یه ئه وهیه که من ناتوانم قهله مه کم دانیم: پیموایه که توشی هیلنج دهیم و واههست ده کم که به یارمه تی نووسین دواى ده خه م. که واته ئه وهی به می شکمدا دیت دهینوسم. مادلین که گهره کیه تی خۆش حاله بکات، له دوروهه قانویکم نیشان ده داو هاوار ده کات: (کاک ئانتوان، قانوانه کهت، ئه وهی که چهزت لینه تی، ده ته وهی بۆ دوا جار گویت لی بیت؟) (تکاده که م.))

ئه مه م له روى ئه ده به وه گوت، به لام ههست ناکه م که ره غبه تی بیستنی ئاوازیکی جازم هه بیت. به هه رحاله نیازم وایه سه رنجمی پی بسپیترم، له بهر ئه وهی، ههروه کوو که مادلین ده لی، بۆ دوا یین جار گویم له و تانوانه ده بی: قانویکی زۆر کۆنه، زۆر کۆن، ته نانه ت بۆ شارۆچکه کانیش، له پاريس گه ران بۆی بی سووده.

مادلین ده چی ده یخاته سه ر گرامفۆن، قانوانه که ده سوورپیتته وه، له هیلله کاندا، ده رزی پۆلایین ده ست ده کا به گه ران و خشه خش کردن و دواى ئه وه، کاتیک له سه ر شیوه ی مارپیچ گه شته ناوه ندی قانوانه که، کۆتایی پی دیت، ده نگیکى پروشاو که ((Some of these days)) ده ست پی ده کات. سه ر ئه وهیه که هه ندیک گه مژه هه ن له هونه ره جوانه کاندا سه بووریان دی. وه کوو بووره (خوشکی باوک) بوژوار من: ((داماوه مامت که مرد پر لوده شوپنه کان زۆر به هانامه وه هاتن.)) و ته لاره کانی کۆنسیرت لیواو لیون له مرۆفگه لی سوکایه تی پیکراو و ئازار چه شتوی که چاوه کانیا ن ده نو قینن و هه ول ده ده ن پوخساره بزړکاوه مانیا ن بگۆرن بۆ ئالیاره کانی وه رگر. پیتیانویه ئه و ده نگانه ی که وه ریا نده گرن روانه ی ده روونیا ن ده بیت، شیرین و خۆراک ده ر و ره نجه کانیان وه کوو ره نجه کانی فیتریری^۱ لاو ده گۆری بۆ مۆسیقا، به خه یالیان جوانی له گه لیاندا به سۆزه. ئه و گه مژانه. چه زم ده کرد پیم بلین که ئایا ئه م مۆسیقایه به به سۆز ده زانن یان نا.

هه ر ئیستا، من به دلنیا ییه وه له سه راو بوون له به خته وه ره ی مه عنه ویدا زۆر دوور بووم. له سه ر ئاستدا خه ریکبووم ئامیر ئاسا حیسابه کانی خۆم ده کردن. له ژیره وه، هه موو ئه ندیشه کانی ناله باری مه ند وه ستابوون که شکی سه رسوورمانه لاله کان که ئیدی نه شه و به رۆکم به رده ده ن نه رۆژی. ئه ندیشه گه لیک ده رباره ی ئانی، ده رباره ی ژیا نی به فیرو دراوم. پاشانیش دیسانه وه خوارتر،

۱- Wertner پالهوانی چیرۆکێک به ناوی ره نجه کانی فیتریری لاو نووسینی کۆته ی شاعیر، چیرۆکنووس، شانۆنامه نووس، ره خنه گر، بیرمه ند، ههروه ها زانای ئه لمانیا یی ۱۷۴۹-۱۸۳۲. (وه رگێتر)

هیلنجە کەوتوتیّ که بە شەرمی بەرەبەیانە، بەلام لەو ساتە تاییەتەدا هیچ مۆسیقایەک نەبوو، من ئارام بووم. هەموو شتەکانی دەرووبەرم هاوشیوەی من لە یەک مادە دروست کرابوون، لە جۆرتیک رەنجی بێ بایەخ و دزیو. لە دەرهەوی مندا جیهان بەرادەیهک دزیو بوو، ئەم پەرداخە چلکانە ی سەر میژە بە ئەندازەیهک دزیو بوون و پەلە قاوێیەکانی سەر ناوێنەکە و بەردانکە ی مادلین نیگای میهرەبانی دۆستی زەبەلاحی خاتوونی خاوەن کافەکە بەرادەیهک دزیو بوو، خودی هەبوونی جیهان بە ئەندازەیهک دزیو بوو که من هەستم دەکرد ئاسوودەم و لە ئامیژی خێراغدام. ئیستا، ئەو ئاوازی ساکسۆفۆن دەگاتە جی. من شەرمەزارم. رەنجیکی بچکۆلە ی شکۆمەند تازە لەدایک بوو، رەنجیکی نمونەیی. چوار نۆتە ساکسۆفۆن. دین و دەپۆن، وادەزانی دەلین: ((دەبی وەکوو ئیمە کاربکری، دەبی (بەشیوە ی پیوا) رەنج بکیشتریت.)) ئی، بەلی! ئەلبەتە بەراستی حەز دەکەم ناوا رەنج بکیشم، بەشیوە ی پیورا، بەبی هیچ رەزامەندیەک، بەبی هیچ زگ پی سوتانی خۆم، بەبی خەوشییەکی بەیارەو، بەلام نایا تاوانی منە که بیرە ی بنی پەرداخەکەم شیلەتینە، ئەگەر کۆمەلە پەلەیهکی قاوێی لەسەر ناوێنەکە هەیه، ئەگەر من زیادەم، ئەگەر راستگۆیانەترین و ویشکترین رەنجەکەم بە قورسی خۆیان بە خشەخش رادەکێشن، بەگۆشتیکی زۆر زیاد و پیستیکی زۆر شلەو، وەکو فیلی دەریایی، بە چاوی گەورەو شیدار و کاریگەر و بەلام زۆر دزیووە؟ نا، ئەلبەتە ناگری بگوتری که ئەو بە سۆزە، ئەم ئازارە بچوکە ی ئەلماس که لەسەر تاوانەکە بە دەوری خۆیدا دەسوورپیتەووە تووشی پامام دەکات. تەنانەت گالته جارپیش نییه. شادومانە دەسوورپیتەو، بە تەواوی پەلکیشی خۆیتە، هاوشیوە ی داسیک یەک رەنگی بی تامی دنیای درووتەووە ئیستا دەسوورپیتەووە هەموو ئیمە، مادلین، پیاو زەبەلاحەکە، خاتوونی خاوەن کافە، خودی من و میژەکان، کورسییەکان، ناوێنە پەلەدار، پەرداخەکان، هەموو ئیمە ی که خەریکبووین خۆمان دەدایە دەستی هەبوون، چونکە لە نیو خۆماندا بووین، لە نیو خۆماندا و بەس، ئەو ئیمە ی لە بی دەریەستی و بی بەندوباری رۆژنەماندا خافلگیر کردووە: من لە بارە ی خۆمەووە ئەو ی لە پیشیەووە بوونی هەیه، شەرمەزارم.

ئەو بوونی نییه. تەنانەت لەم حالەشدا مەزۆ بی تاقەت دەکا، ئەگەر هەلەدەستام، ئەگەر پەرم دەدایە تاوانەکە لەسەر گرامفۆنەکە که راپیگرتووە دوو کەرتەم دەکرد، بە ئەو نەدەگەیشتم، ئەو. ئەو لە دواوێیە-هەمیشە لەدوای شتەو، لە دوا ی دەنگیک، لەدوانی نۆتەیهکی فیالۆن. لەنیو کەلیننی چری هەبووندا بەدیار دەکەوی، ناسک و قایم و کاتیک کەسیک بیەوی بیگری، جگە لە

بوونه وەر تووشی شتی دیکه ناییت، له گه‌ل بوونه وهری دارووتاهه له واتادا به‌ریه‌ک ده‌که‌وی. ئەو دوا‌ی ئەوانه‌وه‌یه: من ته‌نانه‌ت ئەو ناییستم، من کۆمه‌له‌ ده‌نگیک ده‌بیستم، له‌رینه‌وه‌کانی هه‌وایی که به‌ دیاریان ده‌خات. ئەو بوونی نییه، له‌به‌ر ئەوه‌ی هیچی زیاده‌ی نییه: ته‌واوی پاشما‌وه‌یه که له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئەودا زیاده‌یه. ئەو (هه‌یه).

منیش ویستم که (هه‌م). شتیکی دیکه‌م جگه‌ له‌مه‌ نه‌ده‌ویست، ئەمه‌ دوا‌یین قسه‌ی ژیا‌مه: له‌بن هه‌موو ئەم کۆششانه‌ی که نا به‌رده‌ام ده‌یانکرد، من ئاره‌زوویه‌کی تاک ده‌دۆزمه‌وه: ئەوه‌ی که هه‌بوون له‌ خۆم ده‌ریکه‌م، سا‌ته‌کان له‌ چه‌ورییه‌کانیان به‌تال‌ بکه‌م، بیانگوشم، ویشکیان بکه‌مه‌وه، خۆم بیالیوم، خۆم په‌ق بکه‌م، تاکوو سه‌ره‌نجام ده‌نگی پوون و وردی نوته‌یه‌کی ساکسوفۆن به‌دی بیتم. ئەمه‌ ته‌نانه‌ت ده‌توانی‌وه‌کوو ته‌فسانه‌یه‌کی ته‌خلاق‌ی به‌کاربیتم: پیاویکی داماو هه‌بوو که چوو بووه‌ دنیا‌یه‌کی مایه‌ پووچه‌وه. ئەو هاوشیوه‌ی خه‌لکانی تر له‌ دنیا‌ی باخه‌کانی میلیلی، بیسترۆکان، شاره‌ بازرگانییه‌کاندا بوونی هه‌بوو و ده‌یویست قه‌ناعه‌ت به‌خۆی بکات که له‌ شوینیکی دیکه‌ ژیا‌ن به‌سه‌ر ده‌بات، له‌ پشت په‌رده‌کانی وینه‌کیشان، له‌گه‌ل دوجه‌کانی^۱ وینه‌کشراوه‌کانی تینتۆرتو^۲، له‌گه‌ل فلۆرانسیه‌ باشه‌کانی گوتوسولی^۳، له‌ پشت لاپه‌ره‌ی کتیبه‌کانه‌وه، له‌گه‌ل فابریچه‌ دل دۆنگو^۴ و ژولین سوریل^۵، له‌ پشت قاوانه‌کانی گرامافرن، له‌گه‌ل ناله‌کانی دریتز و وشکی جاز. پاشان دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ ته‌واوی بی‌ ته‌قلی کرد، تیگه‌یی، چاوه‌کانی کردنه‌وه‌و دیتی که هه‌له‌یه‌ک پووی داوه. به‌پاستی ئەو له‌ بیسترۆیه‌ کدا بوو، به‌رامبه‌ر په‌رداخیک بیره‌ی شیله‌تین. له‌وی له‌پێ په‌ریوانه‌ له‌سه‌ر کورسی مایه‌وه، بیري کرده‌وه: من گه‌مژمه‌م. پیک له‌و سا‌ته‌شدا، له‌وپه‌ری بوونه‌وه، له‌و دنیا‌یه‌ی دیکه‌دا که ده‌توانی‌ له‌ دووره‌وه‌ بیندریت، بی‌ ئەوه‌ی هه‌رگیز نزیک ببیه‌وه، ناوازیکی بچووک ده‌ستی به‌سه‌ما کرد، ده‌ستی به‌ گۆرانی گوتن کرد: ((ده‌بی‌ وه‌کوو من بی، ده‌بی‌ به‌شیوه‌ی پیندراو په‌نج بکیشی.)) ده‌نگه‌که ده‌یگوت:

۱- سه‌رۆکه‌کانی کۆماری کۆنی جینیواو قنیز. (وه‌رگێر)

۲- وینه‌کیشی ئیتالیایی ۱۵۱۸-۱۵۹۴ (وه‌رگێر)

۳- وینه‌کیشی ئیتالیایی، ۱۴۲۰-۱۴۹۷. (وه‌رگێر)

۴- پاله‌وانی رۆمانی ئەشکه‌وتی پاره‌ما نووسینی ستاندا، نووسه‌ری فه‌ره‌نسا‌یی، ۱۷۸۳-۱۸۴۲. (وه‌رگێر)

۵- پاله‌وانی رۆمانی سوور و ره‌ش نووسینی ستاندا. (وه‌رگێر)

Som of these days

You'll Miss me honex

به دلنیاييیوهه که ستيك قاونانه که ی لهو خاله روشاندووه، له بهر شهوی دهنگيکی سهیری لی دهردهچی. ههروهه شتيك ههیه که دل دهگوشی: شهوی که ناوازه که له کاریگهری شه و پردراوه بچوکه ی دهرزیه که له سهه قاونان به تهواوی وه لا دهکهوی. شه زور دووره-دوور دووره کان له پشته وه. لهوه تی دهگه م: قاونانه که خهريکه دهرووشی و دهپزی، لهوانهیه گورانیبيژه که مردبی، من بوخوم خهريکم دهپرم، دهچم سواری شه مهنده فهر بسم، به لام له پشت بوونه وه ريکه وه که له زه مه نيکی نوکه یی ده که و پته زه مه نيکی نوکه ی ديکه وه، به بی رابردوو، به بی داهاتوو له پشت شه مه دهنگه یی که رور به رور له ناوده چن، پستييان هه لده وهری و به رهرو مه رگ شوپر ده بنه وه، ناوازه که به هه مان حالته ده مي نيته وه، گهنج و پتهو، وه کوو شايه ديکی بی بهزه یی. دهنگی گورانیبيژه که کپ ده بيته وه. قاونانه که که ميک خسه خش ده کات، پاشان له جووله ده که وی. کافه که له خهونيکی مواحيم رزگاری بووه، زله له گيپه شه ستور و سپيه کانی هاو ريکه ی ده دات، بی شه وی سهه که وی رهنگيک بداته شه وان. گيبي مردوو. من له سهه حالته ی رووت و مه ند که وتووم، ده که ومه نيوه خه وه وه. تاکوو چاره کيکی ديکه له شه مه نده فهدا ده م، به لام بیری لی ناکه مه وه. بیر لهو شه مه ريکاييه ريش تاشراوه ده که مه وه به بروی ره شی بره وه که له نهومی بيستی بينايه کی نيويورک خهريکه له گه رمان بخنی. ناسمان به سهه نيويورکه وه سووتينه ره، رهنگی شيني ناسمان گری گرتووه، بلنسه گه وره زرده کان دین و سهه ربه انه کان ده لي سيته وه کوپوکالی بروکلین ده يانه وی به توپی مایووه بچنه ژیر لوله کانی ناوپرژين راوه ستن. ژووره تاریکه که له نهومی بيسته مدا له گه رمان خهريکه ده کولی. شه مه ريکاييه برو ره شه که شاخ هه لده کيشی، هه ناسه برکيه ته ی و ناره قه ی به روومه تاندا دپته خواری. به لایه کی کراسه وه له پشت پيانوکه ی دانيشتووه، له ناو ده مي دا تامی دووکل ههیه و له سهه ريشيدا، به جو ريکی شاراوه، تارمايه که له ناوازيک.

Som of these days: تو م تاکوو سه عاتيکی ديکه مه تاره به قه دووه ده گاته چی. پاشان

هه رده و کيان ده که ونه سهه قه نه فه ی چه رمی و په رداخه پره که حوله کانيان ده خونه وه و ناگری ناسمان دیت و قورگيان ده سو تيني، شه وان هه ست به کيشی خه وی گه رمی گه وره ده کن، به لام بهر له هه موو شتيك ده بی نوته کانی شه و ناوازه بنووسرينه وه. These miss me honey some of

days. You'll

ناوا روویدا. ناوا یان جوړتیکی دی، نهونده گرینګ نییه. بهم جوړه له دایک بوو. جهسته ی هیلاک و ماندووی نهو جوړه له برؤ خه لوزیه بوو که نهو، بو له دایک بوونی هه لی بژارد. نهو قه له مداره که ی شل راگرتبوو و دلویه نارقه له قامکه نه نگوستیله پؤشه که یه وه ده پڑایه سهر کاغز. نهی بوچی من نا؟ بو دهبویه پړیک نه م لاشه گه وره یی سیغناغ له بیردی پر و پوچ و کحول بیت تا نهوی که نهو موعجیزیه بیته راسته قینه؟

((مادلین، ده کړی دووباره قاونه که مخه یه وه سه ری؟ ته نیا یه ک جار، بهر له وهی که پرؤم.))
 مادلین ده داته قاقای پیکه نین. ده سکی گرامفونه که ده سوړپتی و دووباره ده ست پیده کاته وه، به لام من نیدی بیر له خوژم ناکه مه وه. بیر لهو پیاوه ده که مه وه که نیستا لهو سه رانه وه، روژتیک له روژه کانی مانگی حوزه پیرانی، له نیو گهرمای ره شی ژوره که یدا نهو ناوازی چریوه. هه ول ده دم له میانه ی نهو ناوازه دا بیر لهوی بکه مه وه، له میانه ی ده نگه سپی و تام ترشی ساکسوفون. نهو دروستی کرد. نهو کو مه له گرفتاریه کی هه بوون، هه موو شتیک وه کوو پیویست گونجاو و له بار نه بوو بوئی: دهبویه کرپیه کان بدات-له وانه شه ژتیک له جیه که بوو که بهو جوړه ی نهو حه زی ده کرد، بیر لى نه ده کرده وه-پاشانیش نهو گرپه ی گهرمای توقینه ر بوو که مرؤقه کانی ده کرده چالیکی چه وری تواره. له هه موو نه مانده هه یچ شتیکی زور جوان یان هه یچ شتیکی شکو دار نییه، به لام کاتیک گوئی بیستی ریزه ندی ده م و بیرده که مه وه که نهو پیاوه دروستی کردوه، رنج و نارقه ی... بو من وروژینه رن. نهو خو ش به خت بوو. نه له به ته پیویست نه بوو په ی به مه بر دیست. به دلنیا یه وه بیرى کردو ته وه: به که میک شاشه وه، نه م داهیتانه ده بی په نجا دؤلارم به نسیب بکات! نى، له دواى سالانیکى دوور و دريژو نه مه یه که مجاره که مرؤقیک له بهر چاوم وروژینه ره. حه زم ده کرد شتیک ده رباره ی نهو پیاوه بزائم. حه زده که م زانیاری په یدا بکه م که چ جوړه گرفتاریه کی هه بوون، که تیا ژنی هه بووه یان به تهنیا ژیاوه. نه م حه زه به هه یچ جوړتیک له پروی مرؤقدوستیه وه نییه: به پیچه وانه وه. به لکوو له بهر نهو هویه ی که نهوی دروست کردوه. مه یلیکم بو ناسینی نییه، جگه له وه ش له وانه یه مر دیست، تهنیا ده مر یست هه ندیک زانیاری له باره وه به ده ست بیتم و بتو اتم ناوه ناوه، که گوئی له م قاونه ده گرم، بیرى لى بکه مه وه.

پیتم وانییه ته گهر بییان بگو تابه که له حه وته مین شاری گه وره ی فهرنسا، له نزیک ویستگه ی هیلی ناسن که سیک هه یه که بیر لهوی ده کاته وه، که میک دادی بدات، به لام ته گهر من له جی نهو

بوومايه، شادمان دهبوم. ئيرهيم پى دەبرد. دەبى بەرى بکهوم. هەلەدەستم، بەلام ساتىك
 ھەلەدەستە دەکەم، ھەز دەکەم گۆرانى گوتنى ژنە رەش پىستەكە بىيستم. بۆ دواجار.
 ئەگەر گۆرانى دەلى. دوو کەس رزگاربان بوو! پياوھ جولەکەكە و ژنە رەش پىستەكە رزگاربان
 بوو. لەوانەيە بىريان کردىتتەوھە کە تا کۆتايى لەدەست چوون، لە نىو ھەبووندا نوqm بوون. لەگەل
 ھەموو ئەمەشدا ھىچ کەس نەيدەتوانى بەو جۆرە سۆزەوھە بىريان لى دەکەمەوھ، بىرم لى بکەنەوھ.
 ھىچ کەس، تەنانەت تانىش. بۆم کەمىك وەکوو مرۆقى مردوو، کەمىك ھاوشىوھى پالەوانەکانى
 رۆمانەکانن، ئەوان خۆيان لە گوناهى ھەبوون پالائوتووھ. ئەلبەتە نە بە تەواوى، بەلکەو تا ئەو
 جىيەى کە لە تواناي کەسىکدا بىت. ئەم بىرە لەناکاو بە توندى دام دەچلەكىتى، لەبەر ئەوھى
 تەنانەت ئومىدیشم پىي نەبوو. ھەست دەکەم کە شتىك شەرمانانە لىم دەخشى و من ناوئىرم جوولە
 بکەم، لەبەر ئەوھى دەترسىم مەبادا بروات. شتىك کە نىدى نەمدەناسى: جۆرە شارىيەك، ژنە رەش
 پىستەكە گۆرانى دەلى. کەواتە نایا مرۆق دەتوانى بوونى خۆى پاساو بدات؟ تەنیا کەمىك؟ زۆر
 ھەست بە ترسنۆكى دەکەم. ئە ئەوھى کە ئومىدىكى زۆرم ھەبىت، بەلام لە کەسىك دەچم کە لە
 دواى سەفەرىك لە بەفردا بە تەواوى تەزىبووھە لەناکاو دەچىتە ژوروىكى گەرمەوھ. پىموايە لەبەر
 دەرگا بى جوولە دەبىت، لەکاتىکدا کە ھىشتا سەرمایەتى، مچوركى سارد دەکەوتتە تەواوى
 جەستەيەوھ.

Som of these days

Yov'll miss me holx□

نایا من ناتوانم ھەولئى خۆم بدەم... ئەلبەتە قسە لەسەر ئاوازی مۆسیقا نىيە... بەلام نایا
 ناتوانم لە ھەوزەيەكى دىكە?... دەبى كىتیبىك بىت: شارەزانىم ھىچ كاریكى دىكە بکەم، بەلام نەك
 كىتیبىكى مېژووپی: مېژوو لەبارەى شتىكەوھە قسە دەكات کە ھەبووھە -بوونەوهرىك ھەرگىز ناتوانى
 ھەبوونى بوونەوهرىكى دىكە پاساو بدات. ھەلەكەم ئەوھوو کە ھەولم دەدا ماركى دورلبون زىندوو
 بکەمەوھ. كىتیبىك لە جۆرىكى دىكە. بەباشى نازانم چ جۆرىك، بەلام دەبى لە پشت وشە
 چاپکراوھکاندا، لە پشت لاپەرەکانەوھ، مەزەندەى شتىك بکرى کە بوونى نەبىت، کە لەسەر ھەبوون
 بىت. بۆ نمونە، مېژووپی کى کە قەت ئەگەرى روودانى نەبىت، بەسەرھاتىك. ئەو دەبى جوان و
 وەکوو پۆلا رەق بىت و خەلك لە ھەبوونى خۆى شەرمەندە بکات.

بهريّ دهكەوم دەرۆم، ههستيكي شاراو و پوكاوه دهكەم. ناوتيرم برياريتك بدهم. نهگەر دلنيا بوومايه كه توانام ههيه... بهلام هەرگيز هەرگيز شتتیکم لهو جۆره نهنوسيووه، وتاره ميژووبيهکان، بهليّـتهگەر بکریّ و ايان ناو ليّ بنريت. کتیبتيك. يهک رۆمان. كه سانیکیکیش دهبن كه شهو رۆمانه دهخویننهوهو دهليّين:

((تانتوان رووکانتن نوسيووبهتي، مرۆقيکي قژ سوور بوو كه له کافهکاندا دهسووراپيهوه.)) و شهوان بير له ژيانم دهکهنهوه ههروهکوو چۆن من له بير له ژيانى شهو ژنه رهش پيسته دهکهمهوه: وادهزانی له شتتیکي گرانبههاو هفسانهيی. کتیبتيك تهلبهته، له سهرهتادا کاریکي بيزارکەر و ماندووکەر دهبيت و بهس، لهمپهري ههبوونی من يان شهوی كه ههست دهكەم بوونم ههيه ناييت، بهلام بهراستی سهردهميك ديت كه کتیبه كه نووسراوه، له دوامهويه، منيش بير دهکهمهوه كه كهميك له پروناکيهکەي دهکەويتته سهه رابردوم. پاشان لهوانهيه بتوانم له نيويدا ژيانم بهبیّ له دل دران بيئمهوه ياد. رهنکه رۆژتيك كه رينك لهم ساتهدا، لهم ساته كه سهراوی و تاريخه بير دهکهمهوه كه تييدا به کويزی چاوهروان دهكەم تا کاتي سواربوونی شهمهندهفههريت، رهنکه ههست بکهم كه تريهکانی دلّم خيترتر دهبن و بهخۆم دهليّيم: ((لهو رۆژهدا، لهو سهعاتهدا بوو كه ههموو شتتيك دهستی پيّ کرد.)) و سهردهکهومـله رابردوودا، تهنيا له رابردوودا كه خۆم قبول بکهم. شهو دهگاته جيّ. له نهۆمی يهکهمی هوتيل پرتاننيادا هههريّستا دوو پهنجهره رووناک بوونهوه. کارگهی نويی هيّليّ ناسن بۆنی توندی داری شيدار ددهات: سبهينيّ باران بهسهه بۆقييدا دهباريّ.